

Mustafa elebi etinkaya

- Őirler -

Yayın Tarihi:

12.1.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Çelebi Çetinkaya (bir temmuz aralığında bir eylül girişlemesine dek)

merhaba şiir dostları:

şiire dost olduğum 94 yılından bu yana hep şiiri şiirde yazdım.

şimdide bulduğum bu fırsatı değerlendirerek şiirlerimi size sunuyorum.

dilerim bu dostluk daimi kalır

ben bir yaz gecesi Ankarada dünyaya gelip; bütün yaz gecelerinde bu gelişin hesabını sora sora yaşıyorum. Lise mezunu olsamda cahilim işte ve neden ben gibi cahil çoktur alemde şaşıyorum. Sunduğum aşk şerbetidökülürken bardaklardan, bir selam sesi gelir görmediğim çardaklardan.

şimdi serbest çalışıp...

ve bekarlığa alışıp yaşama gayretinde... ve gönlüm şiir yazar sizlerin hizmetinde...

sevgilerimle

Eserleri:

sadık yalnızlık (roman)

sevdazan (şiir)

insancıl görüşler (deneme)

Ölü Şair

ŞEVDAZANLIK NEDİR NE İŞE YARAR
ÖMRÜME VERDİĞİ HEP KÜLLİ ZARAR
HANGİ DOST GELİP HALHAÇIR SORAR
ŞEVDAZANA YOL GÖRÜNDÜ GİDECEK
ÖLÜ ŞAİR ARANIZDA BİTECEK...

SEVMekten dostluKTAN SÖZ ETTİM AMA
DOSTLARA CAN İLE GÖZ ETTİM AMA
VERDİĞİM CANLARI YÜZ ETTİM AMA
ŞEVDAZANA YOL GÖRÜNDÜ GİDECEK
ÖLÜ ŞAİR ARANIZDA BİTECEK

NE ETTİYSEM NE TUTTUYSAM OLMADI
İÇİMDE UMUTTAN ESER KALMADI
BENİM ARTIK AZRAİLİN DAMADI
ŞEVDAZANA YOL GÖRÜNDÜ GİDECEK
ÖLÜ ŞAİR ARANIZDA BİTECEK...

21 EKİM 2006 CUMARTESİ

Mustafa Çelebi Çetinkaya

#* M u s t a f a (Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa)

KEŞKE HEP HAYLAZ KALSAYDI MUSTAFA! ...

Doğar doğmaz yapışmış çilesi bedenine
"Ölür" demiş doktorlar,
"Çok yaşamaz bu bebe! "
Küçük bir evin küçük kapısından,
emekleyerek atmış ilk adımını dünyaya
ve emekliye ayırmışlar mutluluğa.
Çok haylazmış Mustafa!
Takdiri ilahi ya, almamış Azrail canını o çileli bebenin.
Büyümüş iyice
haylaz bir çocuk olmuş ilk mektepte
ve nedenini bilmeden su yazmış sırasına
şımarmış hiç durmadan,
dayanamamış bir gün öğretmeni
"Bu çocuk çok haylaz" demiş babasına...

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Bir bayram arefesi,
Giymiş heyecanla bayramlık elbisesini
Çıkmış mahalleye,
Sonra bir fren sesi
ve bir feryat Gülveren semasında
ve Ahmet kanlar içinde
kurban götüren bir kamyonun altında
ve Ahmet tek dostuymuş aslında.
sancıya bürünmüş şehir,
çileyle örtülmüş o mahalle, o sokaklar.
Kapı dışına çıkamaz olmuş
ve silinip gitmiş haylazlıklar.
Ölüm buymuş demek ki;
Bakkal Satılmış'ın bedava şeker vermemesi kadar gerçek!
Anlamıştı; bir daha dönmeyecekti Ahmet!

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Doktoru taşının demiş o mahalleden
" Çocuk aynı sokaklarda gezinirse bulunursa,
bozulurmuş ruh yapısı,
ve unutsun diye o kazayı, o ölümü
naklini istemiş Mustafa'nın babası.
Ve su,

Su gibi akıp giden yıllar,
Serpilip delikanlı olmuş çileli bebe
Başarıyla bitirip orta mektebi
Aynı azim ve coşkuyla başlamış liseye.
ve işte liseli olunca tanışmıştı ilk sevgiliyle
ve ilk terk edilmiş işte öylece,
İkinci kez sükut dersi almıştı hayattan
İkinci kez kaybedişi birini
Ve gidiş; farkı kalmayan bakkallıktan.
Sonra ilk şiirini okumuş okul töreninde
İlk umudunu anlatmış liselilere
ve bir sevda kazımış yüreğine
durulmuş;
Zaten kalmamış haylazlıktan payı ama
Her hali sükut olmuş.
Sevgiden ziyade güvenmiş o nazlı kıza
Hak demiş söylediği her şeye
Ve hak ise yanlış olmaz asla
Bir zelzele ki yüreğinde; her şeye güvene dursun,
Nazlı kız yapmış naza benzemeyen sürtüklüğünü
Aklı almamış bir türlü çileli bebenin
" Sen güven, sığın. O seni sırtından vursun."
Yatak odasına sıkışıp kalmış hayaller
ve yorgan altında çirkefliler
Bir arkadaşını hak almış elinden
ve bir dostu takılıp gitmiş
hak bildiği nazlı kızın peşinden.
Haydi haylaz ol içinden gelirse
Haydi vur seni bir döşeğe değişenleri
Yada çekil dünyadan.
Dünya ki; ne boyu ne bedeni uymuyor,
Çileli bebe, adını çile koymamış baban,
Haylaz demişlerdi ya sana
Haylazlık ki ezilip kalmış günahların altında.

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Bütün yüzlere küsmüş çileli bebe
Kadınlara bütün kızlara küsmüş
Elini çekmiş sevdadan
Küsmüş parklara, otobüs duraklarına,
Evlere küsmüş...
Hayat mı namertmiş hayatta olanlar mı anlayamamış ama
Küsmüş hayata dönük Can' a.
Alkole vurmuş bedeni,
Bir elinde şarap,
Bir de kırabilseydi ölüm' ün tetiğini.
Küsmüş çileli bebe
ve kesmiş sevdalarla yarenliğini
dar gelir olmuş dünya.

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Bu kaçınıcı kopuş ki hayattan,
Yaşı on yediymiş ama usanmış yaşamaktan.
Hani her şey tamam da
Neden almıyormuş Azrail canını.
"keşke" demiş keşke
"Çileli bebeyken konsaydım toprağa"
Ve vazgeçiş gönülden.
Madem aldatmaktır sevmenin cezası,
ve madem yalnız kalmaktır
çileli bebenin hayata müdafaası.
Sus demiş,
Sus ve ayak uydur fitneye.
Ve almaya tenezzül bile etmeden
O heyecanla bitirdiği lisenin diplomasını,
Başlamış işçi hakkı vermekten aciz bir işletmeye,
Artmış hayata öfkesi iyice.
Bir ekmek fırınında sonra,
ve ocak başında üç beş gece
ardın sıra deli olmuş o çileli bebe.
Yol kesmiş, haraç almış deli olmuş,
Gün geçtikçe batmış koyu bir bataklığa.

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Yürü ya kulum demiş Mevla!
Her yiğidin harcı değilmiş ya
çalıştığı yerin patronu olmak!
önce müdür sonra da patron olmuş Mustafa!
İnsana küs! insan ki sevdadan öksüz
Yinede kıyamamış,
Ayırmış mazlumunu zalimden; cahili alimden.
Meğer bunca iş şakaymış,
şakaymış rahatlık ve servet,
neyi var neyi yoksa almış hayat elinden.
Almış hayat neyi varsa çileli bebenin.
Borca batmış, arabasını satmış...
Anası başını okşamış Mustafa'nın
"Çileli yavrum, şanssız oğlum! "
doktorlar varmayın üstüne demiş.
Doğumla gelen bir kara yazı sanki bu
Bir yazı ki okunmayan heceler,
Yine karanlığın ardına gizlemiş öfkesini
Zaten tek ahabıymış geceler.
İnat edip ve söz verip kendi kendine
"pes etmeyeceğim " diye.

Kalkıp gözünü dikmiş, gönlü açmış hayata...

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Kapı kapı devam etmiş ekmek kovalamacası
Kah sövmüş işverene
Kah dövmüş...
Boyun bükmeden haksızlığa
Ve dost olmadan zulmedene yalakananla
Bir başınalık gitmemiş gücüne
Zaten güvenmiyormuş ta ne insana ne töresine
ve aylar sürüp gitmiş böyle.
Memur bile olmuş ama,
katlanamamış taraflı maddelere.
söküp kravatını ve yırtıp talimatını
ayrılmış devletin kapısından.
tezgahtar olmuş,
garson olmuş,
şoför olmuş...
Olmuşların arasında boğulup gitmiş umutlar,
Masa silmiş,
Döner kesmiş,
Ömre küsmüş
Ve onu gördüğü gün mevsim yazmış.
Aradan onca yıl geçtikten sonra
Bir ışık belirmiş yüreğinde
Bir ışık görmüş gözlerinde
Yine sessiz ve mahzun bakmış yüzüne
Yıllar sonra güzel görünmüş gözüne Ankara

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Ve bir cumartesi günü
Hoşuna gitmiş nedense yaşamak,
ve hoşuna gitmiş o gözlerin sahibine bakmak.
Alelacele sokulmuş yanına,
Tutunmuş eline,
ve yıllar sonra hiç susmadan konuşmuş,
can gelmiş diline...
daha ilk gün sevmiş işte.
İçinden gülmüş haline,
"İlk görüşte aşk demiş".
Oysa hiç inanmadan uyanmış sabahları,
Hiç düşünmemiş yeniden aşkla vurulacağını.
Birazcık neşe girmiş ya hayatına,
Yine de bir hüznün varmış ya bu da hayalsa?
Buruk bir heyecanla girmiş akşam olunca odasına
ve bu gerçekten sevda imiş aslında.

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Her sabah biraz daha kuvvetli doğmuş güneş,
biraz daha pay almış umutlar her gün,
her akşam bir kez daha vurulmuş
öyle büyük bir aşk saplanmış ki yüreğine,
haylaz bebe durulmuş...

Yeni beklentiler ekmiş ömür tarlasına
ve yeni fidanlarını sulamış yaşamın,
günler günleri kovalamış ardınca,
askerlik gelip çatmış kapıya,
vakti gelmiş ayrılmanın.
Bembeyaz karın altından uyanan kardelen çiçeğinin
yeniden kaybolup gitmesi gibi
hani güvercinin yavrusunu yitirmesi gibi
daha el ayak süremeden mutluluğa,
bir ayrılık ki;
hasret ateşi gelip dayanmış kapıya.

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Pes etmeyeceğine söz verip
Bin bir inançla sarılmış vazifelerine
Gözü yaşlı kapatmış telefonu yavuklusu
Ve kapanmadan son sözü olmuş;
" Beklersen sevdiğim dönerim elbet; Bekle! "
Sonra sürgün etmişler o haylaz hırçın bebeyi
Sukut bürümüş geceyi...
Süre gelmiş çile silsilesinin ilaveleri.
Yine de küsmemiş işte.
Nice hasret çekip nice gözyaşı dökmüş
Nice geceler uykusuz etmiş sabahı
ve deştan olmuş
yazdığı bin yüz mektuba sığmamış günahı...
Keşke demiş her gelen mektup, mektup değil de o olsa...

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Ve gurbette son gecesinin sabahı,
El sürmeden hiçbir şeye
Baş başa bırakıp acılarıyla Yenipazar'ı
Sarılıp o koca özlemiyle yollara,
Gözünde tütüyormuş sevdiği,
ve gözünde tütüyormuş sevda şehri Ankara!
Ölüm gibi uzun gelen on sekiz ayın sonunda,
Kavuşmanın zaferiyle sarılmış gelinciğine Mustafa,

Bitmiş artık askerlik,
bitmiş gurbetlik,
Yeniden sarılmış hayata,
ve daha doyamadan sevgiliye
bitmiş ilk işinde ilk hafta,
Nice umutla başlamıştı oysa
ve kısa zamanda sevdirmişti kendini
sevdirmişti ve memnundu işinden güya.
Bilmeden cellatlara hizmet ettiğini
ve çantasında ölüm taşıdığıının varmadan farkına
maaşını üç katına çıkarmışlar,
sevinmiş ya şaşırılmış ta aslında.
meğer işin içinde iş varmış.
geç olmuş ya anlamış,
sonra soğuk bir savaş
ve gizliden gizliye takip edilmeler.
Yıllar sonra silahını takmış yine beline
Ant içmiş,
dünyayı yakmaya ant içmiş
eğer zarar gelirse diye sevgilinin saçının bir teline.
Yıpratmış öfkeli zaman iki sevgiliyi
Gözüne yeniden düşman görünmüş dünya.

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

Ve kavuşturmayan yıllar,
Hayat mücadelesinde hep aynı adım.
Ne düşün yapıp gerdek görmüş,
Ne "günaydın" lı bir sabah.
Hasret çığ gibi büyümüş yüreğinde
Park köşelerinde sevgiliyle buluşmak güzelmiş ama
Gidiyormuş her seferinde o güzel kız!
gidiyormuş akşam serinliğinde.
Bir umut kaç gece yakar adamı?
Bir hayal kaç yıl koşturur peşinden?
ve yine aynı hüsrân halkası sarmış,
sonra ayrılmış evinden, elinden, işinden...
Ne bu öykü biter,
Ne yüzü güler çileli bebenin dünyada.

Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ...

...

İşte dostlar;
Budur yıllara sığdırdığım çile öyküm,
Gerçi kaç ahbap dinler,
kaç dost duyar ki derdimi bilmem!

Ben her umuda can diye sarıldım ya yıllardır
her güneşe gün diye sarıldım ya
ve her çileye son diye,
hem yaşamaktan pay almam, hem ölmem.
Anlamadım gitsin!
Hangi kabahatin cezasını çekiyorum,
Hangi özrün suçudur doğdum doğalı bu sancı,
Şahit olsun yüreğime koça dünya,
Şahit olsun yaşlısı, çocuğu, genci...
Doğar doğmaz ölür demiş doktorlar,
Halt etmişler,
Onca çilenin altında ezildi de yüreğim,
Onca ayrılığa katlandı da
Ve kaç kez geçtim bilmem Azrail'in bahçesinden
Hala ölmedim.

Yinede aynı sevdıyla meydan okurum dünyaya.
Aynı hevesle uzanmaya çalışırım yıldızlara,
Ne ölüm susturur beni,
Ne bitmek bilmeyen acılar;
Bir inat olur belki bundan sonraki yaşamım ama
Korkmuyorum; salın gelsin üzerime sancılar...
Haylaz çocuk!
Şımarık çocuk!
Haylaz kalsaydın keşke...
Dünyanın ölçüsünü de biliyorum artık
ve dünyayı zalimlere dar edeceğim.
Madem hak değildir sevene mutluluk
ve madem her umudun ardına bir çile koyar Tanrı!
Bu savaş bitmeyecek
çileli bebe ölene kadar.
İnsana inat olsun diye küsmeyeceğim.
Bakmayın öykümün uzunluğuna,
çektiklerimin yanında hiç kalır.
İcap ederse şuracıkta kırarım kalemini sevdanın,
İcap ederse göz kırpmadan yakarım dünyayı...
Üç beş kuruş fazla için şerefini satan ey insan!
Hakkın armağanı kadınlığını,
günah bilmeden, haram bilmeden....

.....

Sustum! ...
Erkeği adam bildim,
Dişiyi kadın!
Sarıldığım her dost sırtından vurdu sevdayı ama
ben yüreğimi satmadım.

Doğar doğmaz çile yapışmış bedenime
" Ölür " demiş doktorlar,

“ Çok yaşamaz bu bebe! ”

Tıbbı inat, Rabba inat ölmedim.
Eğer çile çekmek için var olduysa bu beden,
Salın gelsin, kainatın çilesini ben çekeyim.
Yemin olsun korkup kaçmam sevmekten
eğer bozarsam töreyi,
eğer aldatırsam çilemi; kahpeyim! ...

Ben sustum zulüm konuştu yıllardır,
Artık yok öyle boyun bükme.
İster isyan deyin, ister baş kaldırış,
Kavgam var.
Kavga ki gözüm döndü artık.
Sevdam uğruna helal olsun kan dökmek.

Bakmayın öyle saf saf
Çıldırđım, delirdim.
Doktorlar meydanı boş bulup gazel okudular
ölmedim...

İlk mektepte haylaz demişti bana öğretmenim.
Eğer sevmekse haylaz olmanın cürümü
İlme inat bir öğretmen sevdim.
Aslında her yaşamın içinde vardır acı,
her gülün dikenini vardır
ve olmalı her acının bir bitişi.
Ama madem bitmeyecek benim çilem
madem kar yağacak hep güvendiğim dağlara,
madem mertlik kalmayacak insanda.
Yemin ettim seninle uğraşmaya ey felek!
Yaşantım ibret olsun cihanda.

Keşke hep haylaz kalsaydı Mustafa!
Keşke doğru olsaydı doktorların söylediği
ve ölseydi çileli bebe...
Kimse bilmiyor suskun gözlerimin
ardında büyüyen nefreti ama
artık olmayacağım umutlara gebe.

Ben' i yazdım.
Size öfkeli ben' i
Yalnızlıkların en başında giden ben' i.
Düşünce yaşamın göbeğine ana rahminden
ve ömür demişlerdi ben daha emeklemeden.
Kalmadı feleğin yapmadığı oyun
Oysa ne Azrail'i ikna edebildim canımı almaya

Nede fırsat buldum inanarak gülmeye.
Sahte tavırlar, sahte gülüşler
ve sahte merhabaların ardına düşen dostlar
yoksunuz....

keşke hep haylaz kalaydım.
Yada öleydim anamın kucağından inmeden.
Hayatın tadı kaçtı.
Yaşanacak yer değil dünya derdi rahmetli Mahmut dedem
Ona torpil geçip aldılar dünyadan
ve ben hala bu köhne alemdeyim.
Nasıl bir çelişkidir bu bilmem ya,
Yanıyorum, vurgunum, hala sevmekteyim...

Zaten bir sevgilim var,
yaşamaya bahane olarak gördüğüm
bir de annem; her ne kadar beni anlamasa da,
mutluluk yok aslında.
Şairlere inat çok yazdım bu sefer,
Zira satırlarda usandı benden biliyorum.
ve size kalsın bu dünya ey madde düşkünleri,
saltanatı size kalsın dünyanın,
elimi eteğimi çektim hayat taburesinden
gidiyorum.

Belki de dönüşü olmayan bir gidiş bu,
Yol ki uzayıp, uzayıp alay etmekte.
Ömür ki tek gerçek aslında,
İster asi deyin ister günahkar bana.
Farkındayım;
kimse anlamıyor bunca yılın
ve yılların simgesi bunca satırın hikmetini,
Artık terk ettim,
hatta sattım yaşam denen sürtüğün
ve felek denen kahpenin iffetini....

Yıllar önce bir öğretmen
"Haylaz" demişti benim için babam' a
"Keşke Hep Haylaz Kalsaydı Mustafa! ..."

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA ®
06 Ağustos C.tesi - 09 Ağustos Salı 2005

Mustafa Çelebi Çetinkaya

#* Necip Fazıl...

Çilenin adını seninle duyduk!
Adınla yaşayıp çileye uyduk,
Ardında koşturup mısraya kıydık,
Sevdana hayranız ey Necip Fazıl! ...

Edepte sen oldun şiirin şahı,
Seninle duyuldu sürgünün ahı,
Yetim kaldırımların neydi günahı,
Sevdana hayranız ey Necip Fazıl! ...

Fikirlerin okyanus sözlerin derya,
Mısralara düşen o, çileler parya,
Seninle ayağa kalktı Sakarya,
Sevdana hayranız ey Necip Fazıl! ...

Ardına bakmayan Gençlik aradın,
Davada birlik, dinçlik aradın,
Nefer olup Hakka, borçluk aradın,
Sevdana hayranız ey Necip Fazıl! ...

Muhasebe ettik; neyiz ve kimiz?
Nedir kainatta yaşam akdimiz?
Yaradana vuslat, ulvi gayemiz?
Sevdana hayranız ey Necip Fazıl! ...

Seni anlatmak mı; çok zor Üstadım!
Hasretin içimizde bir kor Üstadım!
Emanete ne ettik, gel sor Üstadım!
Senden sonra şair, olmadı nüzul,
Sevdana hayranız ey Necip Fazıl! ...

...
15 Mayıs 2006 Pazartesi
15:50 Kurtuluş

(Not: Bu şiire 10 Mayıs günü başladım ama gerçekten Üstadı yazmak kolay değil.
Kendisini rahmetle anıyor şükranlarımı iletiyorum)

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
/////S*E*V*D*A*Z*A*N*/////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

*** Kamu Personeli Seçme Sınavı (Makale)

Bu devletin ne çok memura ihtiyacı varmışta böyle yıl aşırı sınav yaparmış. Hem madem bu kadar açık kadro var; bir çok üniversite mezunu açıkta geziyor ve işsizlik gibi bir sıkıntı gün be gün tazeliğini artırmakta. Yada başka bir pencereden bakalım. 1999 ve 2004 yapılan genel sınavlar ve ara yıllarda yapılan branşlara yönelik yapılan sınavlarda başarılı olanlar yerleştirildi mi? Bu soruya yanıt beklemeye gerek yok. Zira çoğu yerleştirilmedi. Peki elinde bu sınavları kazanmış hazırda bekleyen adaylar varken yeni bir sınav açma hangi mantığın ürünüdür ve ne kadar doğrudur?

Tamamen ticari bir olaya dönüştüğü kanaatindeyim. Yayınevlerine yeni bir saha, özel dersane sektörüne de kurs açmak için farklı bir fırsat ve işin özü hükümetin harçlığı kalmadı galiba. Öyle ya bir adaydan vasati 40 Ytl toplandığında ortaya çıkacak güzel yekun hayli bir ferahlatacaktır hükümet amcağı. Hadi şu sayacaklarımı bir kenara bırakalım şimdi. Boşta gezen üniversite mezunlarını, daha önce ki yıllarda bu sınavda başarı göstermiş ve bin bir umutla hala açıkta bekleyen adayları ve işsizliği... 2006 yılında yaptığın ve yapacağın bu sınavda başarı göstererek kendisine "Kazandı Belgesi" göndereceğin adayları yerleştirecek misin? Yoksa umutla kadro bekleyen adaylar kafilesine biraz daha aday ekleyerek "buyurun size yeni bir sınav " diyerek müteakip yıllarda tekrar sınav mı açacaksın?

KPSS, DGS; LGS, vs..... Özel eğitim kuruluşları ve yayınevleri acaba fazladan aldıkları bu iş imkanından kazandıkları gelirin vergisini adam gibi ödüyorlar mı? Neyse bu başka bir husus ama yine de kanıma dokunuyor. Aldığım asgari ücrete bile göz dikip içinden kuruşu kuruşuna vergisini alan amcalar; boy boy reklam dağıtan devasa tabelalarıyla Kızılay gibi metropol bir merkezin en işlek yerlerini kapan ve vergisini ödemeyen bir çok özel dershaneyi görmüyorlar mı? Bu yazıya devletçilik oynayan amcalarımın dışında yayınevleri ile özel dershanelerde karşı duracaklardır eminim. Normal tabi: kuzuyu üçü çevirip yiyor nede olsa!

KPSS, Vergi, Eğitim..... keder çok! ilköğretim, lise, üniversite tahsilini tamamla eline mühendis, öğretmen, araştırmacı her neyse belgeni al, devletin kapısına iş için müracaat ettiğinde ... " dur kardeşim, ben seçeceğim" Tabi bakan yeğenlerinden, vekil çocuklarından, ondan bundan sıra kalırsa ve sende muhatap olacağın o sınavdan başarılı çıkarsan yerleşirsin. Zaten acele etmeye de gerek yok. Nede olsa belin bükülüp elinde asa ile dolaşacağın vakte kadar görev yapacaksın. Ben parmağım kanıyor sanıyordum ama her yanımda yara varmış. Söz uzadıkça sıkıntılar dile gelip "beni de yaz " diye adeta sıraya geçiyorlar sanki.

Sevgili ve pek kıymetli Kamu Amca!

Evvelce düzenlediğin bütün sınavları kazanmış olmama rağmen beni personelin olarak layık görmedin. Madem layık değilim neden bu yeni sınava katılmak için müracaat ettiğimde katılmama engel olmuyorsun. Yok layıksın diyorsan evimde dosyalarım arasında matemle bekleyen KPSS Kazandı belgesini neden geçer kabul etmiyorsun. Ben yine de sana inat belki ama, bu senede KPSS denen o yarışa katılacağım ve kazanacağım da kuşkusuz. Amma bana bir kadro verir misin bilmem. Gerçi ömrümüz varsa sen bu hırsla daha çok sınav açarsın. Ben de bu hırsla emin ol açacağın bütün sınavlara iştirak edeceğim.

Ne güzel kamu-vatandaş ilişkisi değil mi..

Sen çok yaşa KPSS

03 Temmuz 2006 Pazartesi / 13:17

////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

*** Türklük Davamız Baki **

Bu topraklar uğruna milyonlarca can verdik,
Ay yıldızın al'ına şehitlerle kan verdik,
Sevdamız oldu bayrak, ülkümüze şan verdik,

Üç beş itin köpeğin nefesi yıldırılmaz
Türklük davamız baki; hiçbir it durduramaz...

Kervanımız yürürken, itler ürüdü durdu,
Toprağımın üstünde soysuzlar pusu kurdu,
Apo ve itlerine verir miyiz bu yurdu,

Şerefsizin, arsızın hilesi yıldırılmaz
Türklük davamız baki; deyyuslar durduramaz...

Bazı gavur dölleri aklınca caka satar,
Vatanıma saldıran Çanakkale de batar,
Boyun bükmez zillete, bu deli kafam atar,

ABD'nin, AB'nin kalesi yıldırılmaz
Türklük davamız baki; melunlar durduramaz...

Nato, şato, pkk; akbabalar ordusu,
Nevrozmuş direkleri, birde Noel yortusu,
Vallahi korkmam itten hepsi pislik tortusu

Toplansa da Avrupa cümlesi yıldırılmaz
Türklük davamız baki; hiçbir it durduramaz...

Müslüman'ım çok şükür, Türk'üm elhamdülillah,
Dönmem asla akdimden, yardımcım Yüce Allah!
Apoyu ve itlerini asacağız inşallah,

Kudurmuş köpeklerin öfkesi yıldırılmaz
Türklük davamız baki; çapulcu durduramaz...

Çelebiyim; ümmeti Muhammet'ten, Osmanlı soyundanım,
Asımın neslindenim, Akif'in huyundanım,
Dinime, vatanıma, bayrağa feda canım

Sevdamız var oldukça, hiçbir güç yıldırılmaz
Türklük davamız baki; korkaklar durduramaz...

/////*S*E*V*D*A*Z*A*N*/////

08 Nisan 2006 Cumartesi / 23:20
Yenimahalle

Mustafa Çelebi Çetinkaya

*** Ak Grup :(Ak Yürekli Şiirler Grubuna İthafen)**

_____AK YÜREKLİ ŞİİRLER GRUBUNA İTHAFEN
_____ (Asrostiş)

Aynı handa buluşan aydın er'lerin
Kalbi pak olanların Ak Grubu bu
Yiğit kadınların, mert erkeklerin,
Ümitvar olanların Ak Grubu bu!
Ruhunda kavuşan tok hayallerin
Emrinde olanların Ak Grubu bu!
Kokusuyla mest eden al al güllerin
Laleye açanların Ak Grubu bu!
İnandığını söyleyen aşık dillerin
Şevkle coşanların Ak Grubu bu!
İmzasını kalbine atan ellerin
İnançlı kulların Ak Grubu bu!
Rengi sevda olan tüm nehirlerin
Leylaya akanların Ak Grubu bu!
Emin ve güçlü olan Ak Yüreklerin
Rumuzu Aşk Olanların Ak Grubu bu!

_____SEVDAZAN_____
Ak Yürekli Şiirler Grubu Kurucusu
07.01.2006 pazar

Tüm şair ve şiirsever dostları AK YÜREKLİ ŞİİRLER grubuna bekliyoruz.
Sizleri de aramızda görmek AK YÜREKLİ AİLESİNİN bir ferdi olarak kazanmak bizler için
mutluluk vericidir.....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

* Bir Günah Uğruna

Değişir her şeyim değişir artık,
Çileler benimle sevişir artık,
Acılar ömrümle barışır artık
Bir günah uğruna ömrümü verdim.

Gönülden sevmek, vurulmak günah,
Bir sevda uğruna durulmak günah,
Bitmeyen dertlere kırılmak günah
Bir günah uğruna ömrümü verdim.

Nereye kayboldu umutlar böyle,
Sensiz yaşanır mı sevgilim söyle,
Yüreğe kat beni gönlüne eyle,
Bir günah uğruna ömrümü verdim.

Gönülden sevmek, vurulmak günah,
Bir sevda uğruna durulmak günah,
Bitmeyen dertlere kırılmak günah
Bir günah uğruna ömrümü verdim.

06 Eylül 2005 Salı 06:32
Ulus İtfaiye Meydanı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

* Bir Öğretmen Sevdim

<center><IMGalpha(opacity=300,style=#996633'><center><h5>
<p align='center'>

<center><img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/51/www_antoloji_com_149351_148.JPG'width
h=520 height=350></center>

BİR ÖĞRETMEN SEVDİM

<center><img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/51/www_antoloji_com_149351_964.GIF'width
=91 height=78></center>

Derste parmak kaldıran çocuklar gibi hevesli
Beslenme çantalarına sinmiş bir teneffüs kokusu
Ve paydoş zilinde ki gürültüsü evrenin...
Ben bir ÖĞRETMEN sevdim...

<center><img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/51/www_antoloji_com_149351_964.GIF'width
=91 height=78></center>

Şimdi bütün sınavlara açık gönlüm
Her sözlüye bir el kalkar ömrümden
Zil çalması diye umutlar ekip bahçeme

<center><img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/51/www_antoloji_com_149351_964.GIF'width
=91 height=78></center>

Sen ki; beton yığınlarına saltanat veren insan!
Sen ki; bir adı gelecek olan yaşamın annesi
Bir adı bahar,
Bir adı özgürlük olan memleket bekçisi.
Orduların zaferine eş, tarih oldun gönlüme
Ve ben şaşa el verdim
Ben bir ÖĞRETMEN sevdim...

<center><img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/51/www_antoloji_com_149351_964.GIF'width
=91 height=78></center>

Hep kiskandım öğrencileri senden
Ve öylece bakakaldım ardından; sen sınıfa girerken
Şimdi taleben olmak vardı; seni dinlemek saatlerce usanmadan
Ve belki de gözlerime bak diye
Kopya çekerdim utanmadan.

<center><img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/51/www_antoloji_com_149351_964.GIF'width
=91 height=78></center>

Bir ÖĞRETMEN sevdim!
Öyle ki o gözler bana ad verdi
Sonra bir yol çizdi kötürüm yaşamıma
Ve o gözler acılara tat verdi.
Ben bir ÖĞRETMEN' e vuruldum adam akılı
Bir sevdim bir sevdim hani tabirince
Bütün savaşlarına sulh geldi hayatımın
Bütün gecelerime bir gül yansıdı; kırmızı

Şimdi azabın koynunda onsuz olmaktır derdim
Ve en anlamlı işini yaptı yüreğim hayatın
Bir ÖGRETMEN sevdim.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
09 Nisan 2004 Cuma (02:10)

<center><img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/51/www_antoloji_com_149351_964.GIF'width
=91 height=78></center>

<br<P>
<EMBED
src='http://www.antoloji.com/siir/media/96/www_antoloji_com_551996_830.MP3'auto
start='true' loop='true'</P>
<table border='0'
cellpadding='0'cellspacing='0'width='100%'>

Mustafa Çelebi Çetinkaya

* Cinayet

yürüyorum, ellerime karanlık bulaştı,
kaldırımlara vuruyorum gölgemi,
okyanus diplerinin yoğun sessizliğine,
hayallerim konserve edilmiş sanki,
can sıkıntılarım tap taze.
usanıyorum mayınlı dostluklardan,
her an patlamaya hazır bir tarla üzerinde
ve acıların tohumu ekilir her güne.
Yağmur camları çiziyor bu bayatlamış gecede
ıslanan mendilime kusuyorum
gün görmemiş umutlarımı
ellerime YALNIZLIK bulaştı...
ve ıstıraplar dolduruldu ceplerime.
yürüyorum,
ihanet edecek diye korkuyorum attığım adımlardan
SAKLIYORUM KİMSENİN BİLMEDİĞİ SIRLARIMI
SEVGİLİMDEN BİLE...
saklıyorum kimsenin bilmediği sırlarımı
sancılı şehrin sokaklarından.
< Ahlaksız yalnızlığım tamamlanacak...>
ben hala bu umutla yaşıyorum.
bulanık akıyor deli yağmurun suları,
bulanık görüyorum bu kahrolası dünyayı,
ellerime AYRILIK bulaştı.
Gözlerime kan, ellerime AYRILIK bulaştı.

Gecenin sabaha ulaştığı yerde
kanyak sarısı gün ağarışlarında
benzi solgun bu sonbaharda,
yürüyorum, kaldırımlara vuruyorum gölgemi,
SAKLIYORUM KİMSENİN BİLMEDİĞİ SIRLARIMI
SEVGİLİMDEN BİLE...
korkuyorum ürkek ve korkak adımlarımdan

cinayet çarşısı burası
dumanlı yalnız bir gecede
ya bir cinayete kurban olacağım
ya da ben bir cinayet.....
ellerime KAN bulaştı...

10 Ocak 1999 Pazar / Danıştay park

Mustafa Çelebi Çetinkaya

* Dar Gelir Kainat

Dengesini yitirmiş arzular
Sonra küheylan bakışlarında bir çocuk
Bir sınır çizgisi dar hudutlarda
Ateşin en harlısına atıp serseri bedenimi
Ve taşlara vurup gönlü ...
Kurudu matem. ...
Ve gülmeyecekse ömür alemde
... ölüm gel! ; yaşayamayacağım madem!

suskun karargahlarım var benim.
yüreğimin depreştiği sıratlar bu gaye
tıkanıklığım ve bana döner umutlar biçare
ki yansın ne varsa güzergahında sevdanın
ben Mecnun olamadım.

bugünde dokundu gidişin
ne ilki nede ne de son terk edişin
öylece bakakalıp ardından
ve kalıp başıboş caddelerimde yalnızlığımla
ey yürek!
gör ki sen çile kasabasının müdavimisin
ve özün toprak dön aslına.
Dün bahçede coşan çocuk
Dün; yarına koşan çocuk
Bak yıllar ıstırap ekti gönlüne.
Sustun! ...
Dar geldi kainat yüreğine
Ve yağmur boşalırken dur duraksız göklerden
Sen; ölüm kustun!
Dengesiz arzular ...
ve ateşler de yanan serseri bedenim
içimde bir çocuk can verdi ya
... ölmedim

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
03 Mayıs 2004 Pazartesi (21:55)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

*** Defol**

Yangının var içimde
Gitsen de, nefret etsen de,
Çocukça kaprisinle,
Değişmeyen kibrinle,
Mantığım dediğin yalanlarınla
Yangının var içimde...

Zaten belliydi, hileliydi dönüşün,
Çok büyüttüm tesadüflerini,
İnandım bilmez gibi kalpsizliğini,
Ama git şimdi dönsen de istemem, sevsen de inanmam!
Bir taş sevmişim derim; hadi git küfrettirme beni.

Aslında aptallığın büyüğü bende,
Yinede insan muamelesi yaptım sana, inandım işte.
Yazık... hiç işe yaramamış okuduğun kitaplar,
Hadi git, layık değilsin sen sevdama,
Sen gibi kalpsizi anca sana benzeyen ahmaklar paklar.....
Bir daha gelme, çıkma karşıma,
Çıksan da bakma gözlerime, baksan da konuşma...
Ne sesini isterim ne nefesini,
Git ulan, git ukala, git..... sevme beni.

Çocuksun!
Aptal gururun, saçma kibrinle
Gitsen de nefret etsen de, çamur atsan da
Yangının var içimde...

Diplomalı sevgilim, yere batsın kariyerin,
Git; lanet olsun git.....
Defol!

05 Ocak 2006 Perşembe 14:40
Hıfzısiha İçi / S.B

Mustafa Çelebi Çetinkaya

*** Derman!**

Ben senden uzakta duramam inan
Şehirleri aşar sana gelirim...
Sensiz diyarlarda geçer mi zaman
Ayrılığı boşar sana gelirim...

Değil mi ki adın yüreğe ferman!
Senden başka birşey olamaz derman
Senin olmadığın cennette durmam!
Hurilerden kaçır sana gelirim...

Yol senle başladı, sana varacak
Gözlerin huzur olup kalbi saracak
Hayalinle bile mutluyum, ancak
Umutları saçır sana gelirim...

Yanında olmaktır ömürlük niyet
Gurbet belasıyla olur mu diyet
Sensiz geçen günler için ne olur affet
Nerde olursan ol seni bulurum
Cehennem bile olsan sana gelirim...

08 Mayıs 2006 Pazartesi
16.30 Abdi İpekçi Parkı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

* İtiraz...!

Neleri değiştiriyor zaman,
Ve neler değişti gönlümde zaman zaman
şimdi yas tutuyor yaşadıklarından bir adam! ...

İ T İ R A Z...

Bugün kar yağmış şehre dur duraksız ne yazar?
Ben yine aynı ateşin içinde yanıyorum.
Bir ayrılık türküsü söylüyor tepemde yıldızlar
ve ben gelen o yağmuru sen sanıyorum.
Gerçi sende gelirim deyip, dönerim deyip gitmedin mi sanki?
Ve gelen yalnızca çile oldu kaderden evvelce de çektiiğim; ne değişti?
Her yıkılışımın ardından bir umutla sarılısam da sana ey insan!
Neleri değiştiriyor zaman
ve şimdi yas tutuyor yaşadıklarından bir adam! ...

bu bir itiraz sana yaşayamadiiğim ey hayat!
bu öfkemin gölgesidir umutlara düşen...
kimisi hep pay çıkardı kendisine dünyadan
oysa bendim savaş meydanlarında acılarıyla sevişen.
Gene dostlar üzölmesin diyeydi dönüşüm
Gene siz gülün diye feda ettim neyim varsa bende kalmış
Neleri değiştirmiiğ zaman
ve zamandan geriye itiraz eden bir adam kalmış.

Bu senede yaz gelecek şehre öyle mi?
Çiçeklerle donatacak belediye bütün parkları, caddeleri...
Artık geç!
Bir ölüm kıtası dolanmış dilime çoktandır
Ölüm ki yalnızlıklar içinden ey gönlüm; Sen seç!
Artık itirazlarda geçersiz, yalnızsın bir başına bu meydanda
Artık isyanda satırların eğlencesi,
Unut gitsin
ve kar yağmış şehrin bütün ana yüreklerine bu Pazar
yağmur dinmiş ölüme: ve o ateşli umut sensin.

Neleri değiştiriyor zaman,
Ve neler değişti gönlümde zaman zaman
şimdi yas tutuyor yaşadıklarından bir adam! ...

21 Kasım 2004 Pazar 19:40

Mustafa Çelebi Çetinkaya

* Sevdam Sağolsun

Bir dilim ekmeği bir bardak suyu
Paylaşırız sevgilim bir ömür boyu
Ben çekerim çileyi sen rahat uyu
Yüzün gülsün Sevgili: sevdam sağolsun! ...

Gece gündüz yokluğunu çeker dururum
Hasretinle yanarım biter kururum
Engel olamaz bana inan gururum
Yüzün gülsün Sevgili: sevdam sağolsun! ...

Gökyüzü yine sensiz matemde gece
Sevdayı yazmaya kalmadı hece
Bir değil bin ömür çeksem işkence
Yüzün gülsün Sevgili: sevdam sağolsun! ...

Toğrağın tdı yok buz gibi sıla
Senin için Gelincik girerim çula
Günler geçip gidiyor dönmedin hala
Yüzün gülsün Sevgili: sevdam sağolsun! ...

Satırlara sığmaz oldu sıpmaz zamana
Boyun bükme sevdadır böyle fermana
Mecnuni bir aşkla vurgunum sana
Yüzün gülsün Sevgili: sevdam sağolsun! ...

09. Ağustos 2003 05:20
Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

* T ü r k ç e ' M

Kıymetin bilmeden Türkçe'den cayıp,
Merhabanın yerine "hello" diyen var.
Özünden vazgeçerek; bilmeden ayıp,
Lahmacunun yerine pizza yiyen var.

Alfabe yetmemiş X i katmışlar,
Sanki alfabeyi Q ya satmışlar,
Güreşten usanıp Kicx' e gitmişler,
Şapkanın yerine poter giyen var.

Güzel Türkiye'min varken Türkçe'si
Böyle yaşamamanın, ne gerekçesi?
Aslında Türkçe'dir dillerin hası,
Ama "one,two" diye sayı sayan var.

Okul kolej olmuş marketler hiper,
İyi demek varken diyorlar süper,
Dilini terk eden aslından sapar,
Kıymetli yerine, bay ve bayan var.

Strazburg caddesi, Simon bulvarı,
Blu jen giy amca'm, çıkar şalvarı,
Garden bahçe demek, yellow sa sarı.
Çağdaş olcam diye Rum'a uyan var.

A,B,C' yle başlar, Z diye biter,
Toplam yirmi dokuz, işte o kadar,
Özünden kopanlar dabulve (w) güder,
Dili bozmak isteyen çok çıyan var.

Reception yazıyor müracaatlarda,
Dil English, para Euro ihracatlarda,
Dilini konuşursa sanki çatlar da,
Türküler içinden Rock' u duyan var.

Ekmek lihgt, su light, light oldu kelimeler,
Çağdaşlık adına vermezler selam,
Brad Pit dayımız, Madonna halam,
Suya çaya şerbete "ıce" koyan var.

Bu ne taklitçilik, bu ne istismar!
Dilinden uzakta toplum tarumar
Where are you from bre amcalar?
Töresini dilini özden soyan var.

Türkçe'm güzel dilim emanetimsin!
Özümsün; avradım silahım atımsın,
Sen benim namusumsun adımsın,
Bilirim seni çok çekemeyen var.

Veda etmek yerine "good bye" diyen drzler!
Çağdaşlık ayağına Rum' a uyan drzler,
Ey dilinden soğumuş bay ve bayan drzler,
Size böyle kızmama benim bir gerekçem var!
Türk'm ne mutlu bana ve benim bir TÜRKÇE' m var! ! !

Mustafa elebi ETNKAYA®
08 Ağustos 2006 Salı 15:10
lkiz Sokak

Mustafa elebi etinkaya

**** Eşkiya Dünya**

Bana çile verdin zalime para
Cahile apak oldun alime kara
Adil davranmadın uslu kullara
Alacağın olsun eşkiya dünya...

Her tarafın beton her tarafın taş
Caddeler arasında bitmiyor savaş
Bu kara çileli gönlümde ataş
Alacağın olsun eşkiya dünya...

Her tarafın terör, heryan cinayet
Fenalıklar artmış, bitmiş inayet
Devri milenyumda yokki hidayet
Alacağın olsun eşkiya dünya...

Mecnunları ezdin Leylayı yaktın
Bebeleri yuttun Fırat' a attın
Hani sen sevenlerle dost kalacaktın
Alacağın olsun eşkiya dünya...

Deprem, sel, zelzele... ettin perişan
Nerede yetimvarsa alırsın nişan
Bunca zulmederken olmaz karışan
Alacağın olsun eşkiya dünya...

Şana inat sevdim; sen verdin eza
Ömrüme, gönlüme, fikrime ceza
Bedduam tutarsa çıkmazsın düze
Alacağın olsun eşkiya dünya...

Bir ben değilim ki binlercesini
Merhamet bilmeden güttün kinini
Hep ırakta koydun sevdiklerimi
Alacağın olsun eşkiya dünya...

Çelebi'yim sana karşı saf tuttum
Dinmeyen gözyaşımı sende kuruttum
Niyegeldiğimi gayrı unuttum
Oy Eşkiya Dünya:.... Alacağın Olsun! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
20 Eylül 2004 Pazartesi 23:20
Demetevler

Mustafa Çelebi Çetinkaya

**** Kırık Kolye**

sen yokluğun içine düştün
ben yokluğumun
İkiden bir çıktığında biri bulan sendin
oysa ben hep kalansız kalıyordum

Belkide baştan belliydi gideceğin
ve ben oyalanıyordum.....
artık Yoksun
yokluğuda öğrettin
sahi ya sen öğretmendin....

genede ben seni sevdim
Sen: bilirsin seni nasıl sevdiğimi
zaten bir sen bilirsin
birde
tunalıda ki muhallebici

ayrılıksa istediğin gene sen büyüksün
git sevgili

zaten
hiç gelmedin ki
avuntuydu
...

ve bende kalan tek şey
kolyen oldu
asılı
boynumda...

22 Aralık 2004 Çarşamba 21:28
Şentepe/ANK

Mustafa Çelebi Çetinkaya

*.*Şair Olmak

Düşünce dünyasında satırlar erir,
Aşka düşen kalem işini bilir,
Sevdadan geriye hep çile kalır,
Şair olmak kolay iş değil gülüm!

Yıllarca çileyle yoğrulman lazım,
Hep düşüp her sefer doğrulman lazım,
Yalandan hileden sıyrılman lazım,
Şair olmak kolay iş değil gülüm!

Mermidir umutların, silahın kalem,
Hep karşında olur, o koca alem
Aşktır cana tohum, aşktır ömre yem,
Şair olmak kolay iş değil gülüm!

Başına taç yapar, çekse de aşktan,
Vazgeçer servetten, paradan köşkten,
Ömür hep aynıdır, dertler sil baştan,
Şair olmak kolay iş değil gülüm!

Kırmadan çirkini, güzele yanıp,
Satırı mısrayı çıkar yol sanıp,
Yazgısını yazar ardına dönüp
Şair olmak kolay iş değil gülüm!

Deli olmak şart, sıyırmak lazım,
Ruhunu hayattan ayırmak lazım,
Sevdasız kalamam, budur hep özüm,
Şair olmak kolay iş değil gülüm!

11 Eylül 2005 Pazar 18:40
Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

. Düşecektim Olmasaydın.

gitsem olacaktı aslında
vede tamkاپıyı kapattım gidiyordum uzaklara
oysa gözüm arkamdaydı ve çapaklı
Ben gene uyumamıştım bütün gece. gece ki çile saklı.

düşecektim olmasaydın.
eğer bunu bilersen benide bilirsin
belkide amaçsız geldin benim gibi
sevmedin
oysa
her zam yaptığında hükümet
ve her özelleşmesinde dertlerin ölmemiştin.
Sonra bir bayrak yarışı başladı duraksız
ve adıkarıştı garibalığın otoyol köşlerine
gitme..

aslında 'sanada ne oluyor ' demem gerek!
giden bendim ölümü yüklenerek
Bu değilmiydi zaten muhalefetinistediği
bu değil miydi işverenin işçinin emeği üzerinde pineklemesi
oysa adı asgari ücretti.

sonra yaşamı hesaplamak istedim birden
birde çektiklerimle sevdiğlerimi tarttım dünyamda
birde ne buldum dedim; ne buldum bu köhne yaşamda?
Aslında benden daha zor sorular soruyordu DGM
ve ben benden yoruyordum düşleri
bitti.....

gitsem olacaktı aslında
Böyle tutarsız anılara tutunmak
birde o adını adım gibi bildiğim olmayacaklar!

'... bir yağmur başlıyor
şemsiyemde yok ıslanıyorum öylece
sonra bir gökkuşağı beliriyor üstümde
koruyor sanki beni
ve tutuyor ellerimi uzun bir vadide
:))) çelebinin düşü bu kadar olur.....

satırlar boğuluyor sanki sanki ben o ben değilim
hani o atını silahını kuşanıp sevgi dağıtan
ne kadar da karışmış kelimeler birbirine
yoktutan.

Gitmeliydim aslında
düşmeliydim
ka! dedi kudretli bir badı sevda
pes ettim

.
buda adı ad olamamış
buda yüzü hiç gülememiş

buda
buda ayrılığın türküsü olsun

düşecektim olmasaydın
biliyorsun.....

13 kasım 2004 cumartesi 18:59
demetevler

Mustafa Çelebi Çetinkaya

A_d_a_k

___ADAK___

....

....
Söz ola; yüreğime cemre olup can ile;
Söz ola; satırlara bağdaş kuran kan ile

...
Söz ola; sevgiliye adanmış bir ömür,
Söz ola; aşk binasında göz demir

...
Söz ola; başızel, sonu ebed; ilahi!
Söz ola; canan mesned, can ahi

...
Söz ola; kudretinden sual etmez hiçbir us!
Söz ola; kafiyeler mahkum, kıtalar mahpus,

...
Söz ola; aşka esir, sevdaya denk, ebedi,
Söz ola; hem beyazi hem rengarenk, mabedi

...
Söz ola; gönlüme kurulmuş koca mizan!
Söz ola; ve söze kurban olsun SEVDAZAN!

...
14 eKİM 2006 Cumartesi 23:00
////_S_E_V_D_A_Z_A_N_////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

1 AĞUSTOS' A

Nice yolları aşıp ta geldim senin için dostum! aldırış etmedim.
Nice yalnızlıkları çektim, hep bekledim.
Tesellim oldu " bir gün dönersin "
Nice geceler de tek başıma efkar dağıttım
ve ateş bekledim dakikalardır yakamadığım sigaralara.
Nice...
Rest çektim sen varsın diye nice dostlara
Olsun... kavuştuk ya.

Bu şehirde yaşam haramdır seversen Dostluklar haram,
Arkadaşlığın adı menfaat
ve senden bahsettim sen yokken kelebeklere sırf sana inat...
gerçi sen bilirsin bu şehri
bu nankör insanları sen de tanırsın.
hep bunu söylese de isyan türküleri aldanırsın.
Yine de sırtımı dönüp de geride bıraktıklarına
yak şu sigaramı artık.
isterse kapatsın bütün dükkanlar erkenden
olsun... kavuştuk ya

Meğer DOST demek başkaymış
Sonra da sımsıkı sarmak kırar gibi kaburga kemiklerini ,
Meğer özgeymiş özlemler;
Yine de boş ver işte yinede boş ver.
Sen aç valizini çıkar ben yokken çektirdiğin resimlerini
ya da yol üstü lokantalarından çarptığın kürdanları,
otobüs firmasının peçetesini; dök bir bir neyin varsa.
Ben bıraktığın gibiyim sessiz ve dolu dolu
Olsun... kavuştuk ya.

Şimdi bu gecenin de sabahı olmaz, bu sigaranın da sonu gelmez
At kafandan yarı yıl hayallerini
Hele bir sabah olsun dağıtacağız seninle bu şehri.
O terk ettiğimiz çay bahçelerini, belediye otobüslerini.
Sonra bağıra çağıra şarkı söyleyeceğiz karga sesimizle
en kalabalık caddelerde...
Hep demiştim "dost" rengarenk bir kelime.
Günlüğüme taze bir not düştüm bugün " SEN GELDİN "
Ve günlüğüm gülizarlar misali renk verdin.
Bak hala dönüyor dünya;
Olsun
... kavuştuk ya...

.....01 AĞUSTOS 2000 (23: 55)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

1. Dünya Savaşı

Tarih 1914
Gün 28 Temmuz
ve 1. Dünya savaşı başladı.

Adı birinci dünya savaşıydı ama ilk savaş değildi, son da olmadı. Bağımsızlık, hürriyet yada yeni topraklar edinme gibi nedenlerin dışında amacı ciddi olmayan savaşlarda oldu. Faturaşı çok zaman sivil adı verilen vatandaşa kesildi. Şu son günlerde Lübnan halkına olduğu gibi.

Ve vasati bir asır sonra aynı felaketin eşiğine sürüklenmeye hazır dünya! ABD' nin aç gözlü siyasi tutumlarına sessizlikle karşılık veren diğer devletler. Elini kolunu sallaya sallayarak başka topraklarda saltanat kurma gayretinde olan bir İsrail ve bir de duru durağı olmayan PKK! ... Hiç kimsenin dur demeyerek sadece kınamakla yetindiği ve hiç adil olmayan koşullarla sivil ve çocuk demeden herkesin hunharca katledildiği bir savaş!

Peki bu savaşta taraflar belli mi? Bir tarafta ABD ve desteğiyle dünyaya aşikar meydan okuyan İsrail, diğer tarafta dünyanın gözü önünde bomba yağmuruna maruz kalan Lübnan halkı! Aslında senaryo aynı ve rollerde aynı diyebiliriz. Siyonizm'in ve misyonerlik etkinliğinin takipçisi bir ABD, diğer yanda da Ortadoğu da Müslüman olan bir devlet. Öyleya Müslümanlar birlik olmadığı sürece taraflar hep böyle... Sıra farklılığından gayri değişen bir şey yok. Dün Irak, bugün Lübnan ve yarın kim bilir; belki Ankara, belki Şam

Esefle kınıyorum! (Kınamak adet haline geldi ve tek yapabildiğimiz) . Lakin biline kınadığım ABD yada İsrail değil. Kınadığım bu zulme seyirci kalan diğer devletler. Özellikle Arap ve Müslüman olan devletler. Öyle ki konu itibariyle İsrail'in fikri ve siyasi tarihi araştırıldığında onlar kendi inançlarının gerekliliğini yapmaktalar ve yine onlara göre bu topraklar onlara ataları Yahova'dan miras kaldı ve bu mirası alma peşindeler. Yahova da der ki: ne ile olursa olsun bu toprakları almak mubahtır. Bir gayeleri var ve bu gaye uğruna Müslüman ülke topraklarını işgal ile alma peşindeler. Peki bizlerin gayesi nedir? Sıramızı beklemek ve topraklarımız istendiğin de o savaşın vahametine katlanarak teslim olmak mı? Öyle ya bugün Asya devletlerini gözüne kestiren ABD ve İsrail'e karşı Müslüman ülkeler bir olmazlarsa ya yarın? Bu soruyu sormak hiç içten değil!

Aslında genel anlamda savaş üzerine bir yorum yazısı olmalıydı bu. Lakin savaş zaten tüm adıyla gündemde olduğundan ötürü çok açılmaya ve terimsel düşünce beyan etmeye lüzum yok. Açılmak istesem de açamıyorum. Televizyon, medya her saat başı ölüm haberleriyle; ölen yaşlı, çocuk, kadınlarla bir geçit halindeyken kalemim ne birinci dünya savaşına gidiyor ne tarihin müteakibinde devam cereyan eden diğer savaşlara. Savaş tüm gerçeğiyle günün her saati yanı başımızda ve bizim rahat nefes aldığımız her nefes vakti Lübnan' da bir çocuk son nefesini solumakta. Ve savaş adım adım yaklaşmakta....

Tarih 2006
Gün 28 Temmuz
Hala 1. dünya savaşı devam ediyor.

28 Temmuz 2006: 18:55

Mustafa Çelebi Çetinkaya

8 Mart Ve Kadın Farkı

8 Martta Usulca

Kadın Hakkı ve Kadın Farkı

Türkiyede gümbür bümbür bir Kadın Hakkı furyası var. Lakin ne yazık ki bu destekleyici ve savunucu politika 8 Mart tarihi yakınlarında artıyor, sonraları unutulacak seviyeye düşüyor. Fakat benim değinmek istediğim Kadınlar gününün arefesinde Kadın hakkına tezat kadın farkı.

Kadın hakkı kimler için geçerli? Kadın hakkından faydalanmak isteyen bir kadının öncelikle bilmesi gerekenler var. Tabi bunlarda bu memleketin sınırları içerisinde geçerli.

1- Kapalı olmayacak.

2- Kapandığı takdirde Eğitim kuruluşlarına ve devlet dairelerine girmek için talepte bulunmayacak.

3- Eğer kapandıysa evinde oturabilir; hür ve serbesttir :)))

Bu maddeler üzerinde durmak istiyorum. Başı kapalı olup okumak isteyen bu memleketin genç kızları neden Kadın Hakkı çizelgesinde savunulmuyor. Onlar kadın değil mi? Ya da kadın hakları uygulanırken kadınlarımızı, analarımızı geleceğin anne adaylarını ayırma tabi mi tutacağız. Bu hakkı savunanlar yıllardır mücadele veren, eğitim hakkını arayan kadınlarımızı hiç görmüyorlar mı?

Ben hep Kadın ' in kutsallığına inandım. Kadını kadın olduğu için değil, dah çok 9 aylık bir ezaya şikayet etmeden katlanıp bir ömür zahmete severek talip olan kuvvet olduğu için sevdim. Hz Muhammet gibi Allah'ın sevgilisi bir insanı dünyaya getiren Hz Amine olduğu için sevdim. Bu memleketin kurucusu Mustafa Kemal'i dünyaya getiren Zübeyde Hanım olduğu için sevdim. Cephede sırtında kendinden ağır yükü inançla taşıyan Nene Hatun olduğu için sevdim. Hz. Amine'nin, Zübeyde Hanım'ın da hakkıdır bu hak! Keşke şimdi onlar da olsaydı. O zaman...

400 YTL ile geçinen ailelerin olduğu şu zamanda bir ruj takımına 630 YTL ödeyen ve katıldığı dernek ve vakıflarla Kadın Hakları savunuculuğunda faal olmaya çalışan modern annelerimiz; Amineleri Zübeydeleri ve örtüsünden ötürü eğitim hakkı elinden alınıp okul kapılarından gözü yaşlı geri çevrilen Aışeleri, Emineleri kadından saymıyorlar mı?

Bu yazı aslında çok uzar. Çünkü yara büyük.

Kadının en büyük hayranı ve savunucusu olan ben; Kadın hakkını mı yoksa kadın farkını mı düşüneneğimişşırdım.

Bağışlayın beni kardeşlerim, analarım.

Ben bu kadın hakkından bir şey anlayamadım.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

07 Mart 2005 12:10

Kadın Kutsal Nimet Grubu Kurucusu

Mustafa Çelebi Çetinkaya

ACI SUKUT

Saatler acımasız işkencelerde
Yüreğim işkencede
Aslında bunu çok yazdım ya defterlere
Artık yaşamın bir anlamı yok
bu koyu grilikte
ve Azrail!
gelsin yakın bir gelecekte...

Umutlarımla yoğurdum ecel hissini
nice şarkılar okudum
nice türküler yaktım
sesimi kıstım göklere karşı
doğarken kandırdılar ya
hani mutlu olacaktım?
İnancım yok artık sevilere
Bir alaca karanlıkta olsun düğünüm
ve güneş doğarken omuzlara alınsın
tahta kutu
hasretim bolumca kefen giymeye
beklerim köşelerde
nidalarla geçecek bir tabutu.

Oysa hayaller de yalancı ne de olsa
ve yine kendi kendimi avutuyorum.
Zoruma gitse de gündüzler
gündüzlerime geceleri katıyorum.
Şikayet dilekçesi getiriyor postacılar
gözlerim
ölümü art arda heceler
oysa ayrılığında tadını aldım çoktan
payımı isterim artık
payımı kara topraktan...

Ölmek...

.....Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
.....14.04.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Acıların İmparatoruyum

Ayrılıklar
Canımı aldı benden.
İramışlık tak etti
Layık değilim yaşamaya
Aşklara tutsak
Rüyalarda kalır umut
İrak bütün mutluluklar
Neden hayat hep bana yasak.?

Sevgiler...
Ellerimle büyütüyorum yalnızlığımı
Sancılı şehirde
Sessiz bir gemi gibi
İkiye böldüm çileyi
Zafer feleğin ellerinde...

İmparator benim
Merhamet dilensem de
Pranga vuran yüreklerden .
Acıların imparatoruyum
Resmimi assınlar caddelere
Assınlar bedenimi
Tek eğmem başımı
Oluruna bırakmam terkedilişimi
Rüyalarda kalır umutlar
Unutmam :
başımda kara bulutlar...

_____13.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Acıların Adamıyım

Susadım su verenim yok
Yalnız kaldım gelenim yok
Bu şehirde sevenim yok
Acıların adamıyım

Bu feryadı duyan olmaz
Düşsem elden tutan olmaz
Mutluluğa katan olmaz
Acıların adamıyım

Yaşamak zor, zordur gülmek
Bu şehirde kordur ölmek
Tek servetim benim sevmek
Acıların Adamıyım!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
20Ağustos 2001 (21: 20)
Bilecik (Nöbet)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Açık Mesaj

Diyorum ki hani
Duy beni ey insanlık !
Gündüzler uzun , gece karanlık.
Çıkar beklemek neyime yıldızlardan.
Bir olan Allahın emri sevmek
ve sevmek birbirimizi
ne çıkar bundan ?

Diyorum ki hani
Duy beni ey insanlık !
Yaşamak belki yıllarca
oysa ölmek bir anlık.
Menfaat ummak neyimize
gün doğumundan
sadece sevsek herşeyi
ne çıkar bundan ?

Diyorum ki hani
Duy beni ey insanlık !
Hep böyle sürüp giderse,
korkarım yandık.
Fayda istemek niyeki dostluklardan,
oysa sevsek dostluğu..
ne çıkar bundan ?

Diyorum ki hani
Duy beni ey insanlık !
menfaatler bomboş ;
sevgi bir dolu sandık
Biz yaratılmadan evvel topraktan bir candık
<<diril>> dendi canlandık.
Yaratanın emri bu seveceksin !
Dünya işi boştur hep ,
para elin kiridir.
Menfaatler sönüp gider;
sevgiler hep diridir.

...
Hep sevsek diyorum
candan mı candan:
Haydi bir şey söyleyin !
ne çıkar bundan ?

.....
06.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Adam

Amaç:
Dağları aşıp.....
Alkımların en zirvesine çıkmak,
Mağlup olmadan..

Amaç:
Dünyaya duyurmak sevdayı
Aşkımı yazmak göklere
Mağlup olmadan...

Amaç:
Denizlere denk tutmak gözyaşımı
Ağlamak sevdalara
Masal gibi olsada...

Amaç :
Duymak rüzgarın melodisini
Açmak..,
Mayıs gülleri gibi...

Amaç :
Dönmemek geri bu yolda
Adatıp her şeyi aşka
Mana bulmak dünyada...

Amacı var sevdamın
Davam...
Aşığım işte
Merhamet ummam...

Adam gibi adamım !
Düşünmem ölümü hiç bir zaman
Alıp giderim başımı
Mavallaşmış dünyadan...

Adamca severim
Delice yanarım
Anlamasada kimse beni
Manasını ben anlarım ...

Adam :
Dağları aş !
Alkımların en zirvesine yaz sevdayı
Mağlup olmadan..

31.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Adım Beş Hece

Ben "CAN" lar dergahında
Yürekleri öfkeliler mekanında
Ve özverinin sofilik zamanında geldim dünyaya.
Ellerim göğe açık ve Yaratan' dan dilerim
Kamçılansın ta ki ölene dek ilkelerim.
Hudutlara yan çizdim
Törelere özüme değişmeden yaşadım
Kaldırımların saltanatına boyun eğmeden
Ve boyun eğmeden mavalların tahtına.
Ben "CAN" lar dergahında
Yüreğini sevdaya adanmış milyonlarca yığitten biri
Oysa bedenim sığmadı bu asır' a
Ve bu asır söndürdü bütün kandilleri
Bir ALLAH var inandığım ve taptığım
Bir de sen varsı Sevgili! ; gönlümü gönlüne sırat yaptığım.
Ne senden vazgeçerim, ne Yaratan' ı inkar ederim
Yine özverinin sofi olduğu bir anda
CAN' lar dergahına giderim.
Adım beş hece; "Eşkiya Yürek"
Ve bu bileği devirmek için dostlar
Ölüme meydan okumak gerek.
Gir koluma sevdiğim!
Özünü bulacaksın yüreğimde
Allah'a beraber gidelim...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Adın Bile Hoş Değil (Yenipazar)

Eski misin yeni misin? sen hasreti bilir misin?
Teskereyi verir misin? Yenipazar, Yenipazar

Çok küçüksün köyüm kadar, çok gıcıksın huyum kadar
Bu hasretlik candan eder, Yenipazar, Yenipazar

Anam babam bacım yok ki, kardaşım yok oğlum yok ki
Sende neşe huzur yok ki, Yenipazar, Yenipazar

Sana yolum düşmez olsun, gökte kuşun uçmaz olsun
Çiçeklerin açmaz olsun, Yenipazar, Yenipazar

Ah ederim sana her gün, gideceğim elbet bir gün
Ben yaşarken sende öldüm, Yenipazar, Yenipazar

Hayalleri yıkıyorsun, askerleri sıkıyorsun,
Ümitleri yakıyorsun, Yenipazar, Yenipazar

Yare hasret koydun beni, mutluluktan soydun beni
Sen ne zaman sordun beni Yenipazar, Yenipazar

Şafak sayarım şafak, hiç olmuyor sende afak
Bize ne yaptın dünde bir bak Yenipazar, Yenipazar

Lanet ediyorum sana, umut bırakmadın bana
Ne olur biraz anlasana Yenipazar, Yenipazar

Gözümde ki yaş değil, bu sözlerim boş değil
Adın bile hoş değil

Yenipazar, Yenipazar...

25 Aralık 2001 Salı (16: 45)
Yenipazar / BİLECİK

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Adına Sarıl

.....(Dilek Kadioğluna İthaf Olunur)

Beklide sevsin diye yarattı onu Mevla!
bambaşka bir kalp koydu bedenine
ve öğütledi sev diye,
bir başkaydı Dilek işte.....

hayat bütün çifkefliğiyle vardı üzerine,
bütün hilesini oynadı,
ezip geçmek istedi kim bilir
ve kim bilirdi Dileğin yok olmayacağını...

bir Dilek tuttum;
içine umut koydum,
içine acı koydum,
içine sevgi koydum,
bir Dilek tuttum ya, tutunamıyorum...

o en sade yanını yaşadı, yüreğinin
en sabır taşını koydu kalbine,
o her şeyini verdi belki "Sev" diye...

Aslında aynalar yalan söylüyordu,
fallar oyun oynuyordu,
insan doğası işte;
gidip bir arsıza vuruluyordu gönül
seveni sevmiyordu.

Acı çekmeyince tadı çıkmıyor aşkın,
ve bir Dilek armağan edildi dünyaya, Mevla'dan,
Dilek ki hem yaşamın gayretinde,
hem biraz şaşkın...
Yinede.... yine de doğuyordu güneş, gün yürüyüp gidiyordu işte,
.....salı.....çarşamba.....

Dileğin kocaman bir yüreği var,
Kocaman bir yürekte koskocaman sevdalar!
Felek taraflı kumar oynuyor belki de,
Aşk ile vuslat bir olamadılar.

Bir nefesin özüne saklanmış ömürlük aşk!
Bir aşk ki pırıl pırıl...
Varsın adın olmasın kavuşmanın içinde,
Koş Dilek, koş umutlarına sarıl.

Belki de sevsin diye yaratıldı o, sevip yansın diye,
Acizane bir umutta benden armağan olsun;
Bir umut bana, bir umut sana,
bir umut kavuşamayanlara...
Haydi!
Sarıl adına....

24 Ocak 2006 Salı 18:40
Kızılay /ANK

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Affetmez...

Güneş doğmadan başlıyor çile,
Güneş doğmadan başlıyor matem,
Sen ki bir jokey gibi bu yarış meydanında
ve sen bir öğrencisin bu alemde Ey Adem!

Yarış biter,
Sınav biter,
Çile bitmez...
Hak affeder,
Yök affeder,
Çile affetmez...

04 Temmuz 2005
S.B. Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Affeyle Allah'ım

Kudretinden sual olunmaz Rabbim!
Affeyle kulunu kapına geldim ...
İsmindeki meal bilinmez Rabbim! ...
Affeyle kulunu kapına geldim ...

Sana bir gelene sen beş gidersin,
Ne kuluna küser, ne kin güdersin,
Belayı başımdan sen def edersin,
Affeyle kulunu kapına geldim ...

Emrine riayet etmedim, yazık!
Beş vakit davete gitmedim, yazık!
Ramazanda oruç tutmadım, yazık!
Affeyle kulunu kapına geldim ...

Zekatı vermedim yok diye param,
Helalden uzakta bilmedim haram,
Bunca günah ile derindir yaram,
Affeyle kulunu kapına geldim ...

Yıllar boşa geçmiş, gün heba olmuş,
Şükretmemiş gönül, can veba olmuş,
Âbdestsiz tutuşan el yaba olmuş,
Affeyle kulunu kapına geldim ...

Çelebiyim sana döndüm Allah'ım!
İslam denen han'a döndüm Allah'ım!
Hak yolunda zan'a döndüm Allah'ım!
Affeyle kulunu kapına geldim ...

28 Haziran 2006 Çarşamba 02:45

/////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ağlamak mı Gerekli ?

Şimdi düşünürsün belki
İyiden iyiye herşeyi
Rananın içinde yaşayabileceğini
İnanamazsın belki de senin için çarpan bir kalbin,
Nihayetinde de seni sevebileceğini

...
Çok değildir aslında çekecekleri
Evveli yoksa bu sevginin
Temadaysa gelmeyen ezeli
İnan sen öyle güzelsin ki
Niçin seni sevmemeli
Dünya hep dönecekse böyle
Ağlamak mı Gerekli ? ...

_____07.11.1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ağlasam

Gönüllere yasak koydu
Bu yalancı alem..
Ümidim yine sen
Sevdam yine SEN!
Laleler, güller solsa da
Hakikat bu işte;
Benim tek seven! ...
Ağlasam yıldızlar kayıp gidecek
Ne de olsa yalancı işte
Bu alem...

... ..

yiğidim!
taviz vermem.
ıradım bütün ihanetlerden.
Lakin ben yalnız
Müebbet ayrılıklara tutsak
Ağlasam güneş doğmayacak bir daha
Zaman bana düşman !
Zaman bana yasak !

....

.....Mustafa Çelebi ÇEŞINKAYA
.....08 AGUSTOS 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ağlatma Beni

Yıllanmış bir şarap tadında hayat
Bu dñnya kahpeyse kimde kabahat ?
Ben unuttum gñlmeyine olur anlat
Bu kara çileyle ağlatma beni!...

Bu bitmeyen derdi unutmak nasıl
Kanayan yñređimde bitmiyor fasıl
Kurtar beni ne olur yakamdan asıl,
Bu kara çileyle ağlatma beni!...

Bir buruk hicranı yaşıyorum ben
Yñređimde bin bir dert taşıyorum ben
Bu nasıl yaşamak şaşıyorum ben
Bu kara çileyle ağlatma beni!...

22.06.2001
(Bilecik 19:35)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ağlıyorum Şimdi

Ben hala gecenin o en derin yerinde
Bitmedi hala nedense...
Susmayı da unuttum susarak konuşmayı da
Sonra ağlamayı ve hüznümü gecelerle paylaşmayı da...
Bütün ümit varlığımla yalnızlığımın üzerine gitsem de
Ve yılmasam da ümit etsem de,
Bu gece bitmedi işte...
Şimdi seni görebilme hayali
Ve Şimdi arzularım ben gibi çılgın ben kadar deli
İşte buydu bu gecede anlatmaya çalıştığım
<< özledim seni >>

Ben hala gecenin o en derin yerinde
Bir demet gül, bir deste mektup ellerimde
Bekliyorum sabah olsun diye.
Ağlamak içinse yalnızlığım
Ve yalnızlığımdansa bu gecede ağladığım
Hele bir güneş doğsun gelincik; sana doğru yol alacağım.

Yavaş yavaş otobüsler yaklaşıyor terminale
Elbet güneşte doğacak...
Bir gün bu askerlikte bitecek Can tanem!
Bu yürek hepten senin olacak...
Bir gün bu askerlikte bitecek bitmesine ya
Bu gece hala bitmedi
Onca gözyaşı döktüm de bu yalnızlığıma yürek yetmedi
Seni sevdiğimi söylerken yüreğim
Bak:...
Ağlıyorum Şimdi...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
03 Ağustos 2001 (04:20)
Eskişehir Terminal

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ağustos Çiçeği (Canım Kardeşim)

Gideceksin Ağustos Çiçeği!
Bu eve veda edip sahipleneceksin başka bir haneye
Başka kollar saracak seni
Biz anıp duracağız; doğduğun günü, emeklemeni
Daha dün okula başlamıştın sanki ...
Bir elinde ilk okul diploman
Nasıl da boynuma sarılmıştın hani o evden gittiğim ilk akşam
Sen hep küçük, şımarık kıızı oldun bu evin
Oysa şimdi bir yol göründü sana gideceksin ...
Sensiz nasıl yapar ağabeyin Ağustos Çiçeği
Kim çağrı atar akşamları geç kaldığımda
Ve kim bekler başucumda ben hasta olduğumda ...?
Sanki hayal gibi oysa
Hani sen Liseye başladığında ilk bana göstermiştin formanı
Hani sen ...
Benim gönlümün Cadalozu oldun güzel kız
Güzel Kız! sen hiç büyümemişken gönlümde
Bak daha şimdiden ellerin oldun.
Şimdi sen en tatlı yerindeyken uykunun
Öyle sıcak bir buse kondurdum ki alnına sorma!
Haydi bir kere aç gözlerini Ağustos Çiçeği, sarılayım boynuna.
Daha dün ufak tefek bir çocuktun sen! Ne zaman geldin gelinlik çağına ...
Daha dün getirmişti seni bana annem
Ve sanki daha dün almıştım seni ilk kez kucağıma ...
Seni ağlatanlara mezar kazar ellerim
Sen o güzel gözlerinden gülücük hep saç aleme
Ve ne olur Ağustos Çiçeği ,giderken bakma gözlerime ...
Bu sene Ağustos' u da beklemeyeceksin öyle mi?
Bu yaz sensiz geçecek desene
Sen gidersen kim karışır bana Söylesene kim karışır şiirlerime ...
Sana bir buse armağan ediyorum ilk göz ağrım!
Bir ömür yüreğinde sakla sıcaklığını
Günler ne çabuk geçiyor anlamadım; daha dün gibi hatırladım ufaklığını ...
Çiçeğim; yüreğimde ilk sen açtın!
Ve sen beyaz gelinliğiyle çıkıp gitsen de bu evden
Gönlümden hiç çıkmayacaksın
Öp Ağustos çiçeği, söyle bir kez öp beni ne olur yanağımdan.
Söyle bir kez daha sarıl sıcacık, sarayım seni.
Günler gidişine doğru varıyor Minik Serçem! ben kaçıyorum.
Ve sen olmayacaksın diye bu evde ben kendime acıyorum.
Ah be Ağustos Çiçeği!
Kiminle kumanda kavgası ederim şimdi, kim gelip odama dertleşir benimle
Ve sen ne zaman büyüdün be gülüm
Daha Ağustos gelmeden gidiyorsun ah be canım kardeşim
Seni çok ama çok seviyorum: BİLİYORSUN! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
13 Mart 2004 Cumartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ağustos Çiçeği 2 (sen mutlu ol yeterki)

Sen mutlu ol yeter ki.....

Şimdi bir düğün arifesi
Ve sen gitme hazırlığının en neşeli yerinde gibisin sanki
Oysa ben hep odalarda kaçamak göz yaşlarımla
Ve ben hep ıramışlığımda umudun
Sen gidiyorsun ya cadaloz
Zaten dün de yoktun

Hiç sarmadın ki....
Sarılmadın ki şöyle yüreğinle
Sevdim ya...

Sen kardeşsin
Canımdan cansın.. bir parmağı da sensin elimin
Bir damarı da sensin kalbimin
Ve gitmek üzeresin
İlk sevgilim.....

Gidiyorsun
Bu bilmem kaçınıcı feryadı yüreğimin
Ve kaçınıcı dize seninle dolup taşan
Gitme be ufaklık
Gitme: ne zaman büyüdü de
Gelin olacaksın ellere....

Şimdi kaçtım o evden
Şanki herkes seni göndermenin şevkiyle doluyor
Sen gene de gül Ağustos çiçeği
Sen güldükçe bu yürek mutlu oluyor

...

29 Mayıs 2004 Cumartesi 10:10

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ah Ahmak Kafam

Anlamadım nedense
Hata bende

Aşk neyime benim
Hayatmış..
Masaldı anlatılanlar
Anlamamışım
Körler zaten ne anlar ...

Kabahat bende eminim
Asra uymaz bir kere sevmek!
Faydası yok artık
Ah ahmak kafam ah !...
Masala inanmak ne demek ...

;;;;;;;;;19.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Akıllandım Uslandım

Kurtar artık rabbim beni,
Çektiklerim yetmedi mi ?
Bıktım bu yalnızlıktan,
Şu dertlerim bitmedi mi ?

Yaşamaktan tadım yok,
Kurtar beni dünyadan.
Yeter bunca çektiğim,
Uyandır bu rüyadan.

Sevmek mi tövbe olsun,
Artık güven kalmadı.
Yıllar geçti aradan ,
Bir sevdiğim olmadı.

Hasreti ben bilirim,
Yanmak ki nasıl yandım.
Bir daha sevmem asla,
Akıllandım uslandım.

Yalancıymış bu dünya,
Hayat çok riyakarmış.
Sevmeyen bilmez gamı,
Sevenler hep ağlarmış.

Kurtar artık Rabbim beni !
Akıllandım uslandım.
İşe yaramaz bu yürek,
Gökler gibi paslandım.

11.08.2000

.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Al Canımı Allah'ım

Sabrim tükendi benim
Al Canımı Allahım.....
Neler oluyor bana
Neydi benim günahım

Hiç bir şey yolda değil,
Mutluluk elde değil,
kabahat bende değil,
Al canımı Allahım

Yetim kaldım diyarda
Hayallerim efkarda
Bu dünyadan kurtarda
Al canımı Allahım....

////////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////////
20 Nisan 2006 Perşembe 10:20
Abdi İpekçi Parkı....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aldanmalarına

Gelip geçici diyorlardı,
Özlemlerimin alevine.
Zaman ;Yalnızlığımı ilaç olacak tı
Ağladıkça açılacak ve açılacaktım ağladıkça...
Şühhe kalmayacaktı
İslak umutlarımın darağacında...

Dakikalardan bir diziydi hayat.
Unutulmayacaktım ya hani ;
Yalanmış insan ların bütün söyledikleri
Gelip geçici...
Utandım yanılmışlığıma
Amacıma
Rüyada olsa inanmıştım mutlu olacağıma...

Deryalardan kopup gelen
Üstüme üstüme
Nedenini bilmediğim yalnızlıklar
Yanıltıyor olsa da beni
Atamıyorum bir türlü içimden
Sevgilinin döneceğine dair
Ilık ılık esen ümitlerimi
Nasıl da hevesliydim yaşamaya !
İslak bir pencereden ,
Nasıl da umutlu bakıordum dünyaya...

Yazıklar olsun
Ağarttın saçlarımı,
Musalla taşını bie hor gördün bana.
Umut bırakmadın ;
Rovalver gibi asıldım da,
Umut bırakmadın sevdalarımına.
Dünya ! kahpe dünya
Iskartanı kaybettin gözüm de
Ramak kalmışken aldanmalarımına...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Alışkanlığım

Bazen hep bunu yaparım;
çıkıp şehrin yüksekçe bir yerine
haykırırım avazımın çıktığı kadar
" seviyorum "
" seviyorum "
" seviyorum "

Belikde hep yaptığım bu;
hep ağlamak ağlamak...
Sonra bir isyan türküsü dilimde;
<<bana haram yaşamak >>

Bir çıkış yolu arıyorum
bu çıkmazlar ötesi dünyadan.
Kaçıp gitmek istiyorum;
bunun bir adı da ölmek belki...
kaçıp gitmek buralardan.
Karıştı gecem gündüzüme ,
kışım yazıma;
karıştı sözler dilime
notalar sazıma.
Mızrabı kaybolur teller arasından.
Ben hep bunu yaparım;
karanlık odamın bir köşesinde
sabahlara dek,
gözümde yaş elimde sigara
çek dostum çek.
Zaten bu dünya böyle gelmiş
ve böyle devam ederse
hep çıkarlar üstüne
başka yolu yok
böyle devam edecek..

Bazen ben bunu yaparım
saklanıpta şehirden
hiç kimsenin olmadığı bir yere
ve hiç usanıp bıkmadan saatlerce
" Ağlarım "
" Ağlarım "
" Ağlarım "

08.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ali Gündüz Agabeye: Ve Şükranlar Olsun

Bildim ki halimden soran var beni
Kayıplar içinden bulan var beni
Bir kardeş gözüyle gören var beni
Tutundum, doğmadan verdiğim söze
Ve şükranlar olsun; Ali Gündüz ` e

Bir iki satırdan dostça bir kelim,
Ölmeden verildi sanalda sala' m
Ben böyle agayı nerede bulam
Nasipse bu yılda çıkarım güze
Ve şükranlar olsun; Ali Gündüz ` e

Yüreğini od sardı, dert etti beni,
Namertler arasında mert etti beni
Kendine dost gördü yüceltti beni
Ben şimdi hasretle vurkunken öze
Ve şükranlar olsun; Ali Gündüz ` e

Çelebi' m; Allah bir, dostta bir olsun
İçinde büyüyen sevdan sır olsun
Sen sevda ozanısın el nasır olsun
Böyle dostlar varken çıkarım düze
Ve şükranlar olsun; Ali Gündüz ` e

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
18 Nisan 2004 Pazar (22:50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Amerika

Soysuz bir serseri Şu Amerika
Canlara kıymaya ant içmiş gibi
Çocuğu kadını ezip Irakta
Memleket soymaya ant içmiş gibi.

Susmuşuz zulüme bakar dururuz
At oynatır ABD öter borusu
Böyle eli kolu bağlı kalırsak
Elbet Türkiye' ninde gelir sırası

Bebekler kadınlar işkence çeksin
Sizde parti verin beyler mecliste!
Düşmanları bize dost gösterdiler
Bugünde düşmanlar; düşman geçmişte

Bu nasıl kardeşlik, nasıl ümmetlik?
Aç yatarken Irak, Türk nasıl doyar?
Sünnetsiz ABD kıyım yaparken
Anneler bahçede nasıl gül sayar?

Zulmün sana dönecek ey Amerika!
Oyunu bozcak Mevla'm hey Amerika
Bunları unutma say Amerika
Sana düşmandır kalbim bay Amerika

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
09 Haziran 2004 Çarşamba
Kızılay (13:54)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Anılarda Kaldı

Anılarda kaldı yalnızlık
ayrılığın ürkek korkusu
ve unutulmaz ayrılık duygusu
anılarda kaldı...

Şimdi senle bir hayatı
bir ömrü şimdi
bir yalnızlık duygusunu
şimdi bir beni yeniden yaratmayı başardım.
Sen umut oldun bana
sen aşk oldun
sen nur oldun senden gelen aydınlığıma.

Anılarda kaldı yalnızlık
ayrılığın ürkek korkusu
ve unutulmaz ayrılık duygusu
anılarda kaldı...

Anıları deşmek düşmez artık bana
artık düşünmek gerekmez senden önce yaşanmış bir maziyi
şimdi senle anmak yarınları
şimdi senle olmak daha iyi.
Sevdim yani

Yarınların türküsünü seble bestelemek
senle yazmak yarınların öyküsünü
dudaklarında erimek
sonra sınımsız sonra candan yürekten gelerek
severek sarılmak sana ve yarınlara.
Anıları düşünmek haddime düşmez benim
haddime düşmez artık gece yarılara kadar ağlamak
yumruklayıp ta duvarları
yumruklayıpta yaşananları
küsmek hayata haddime düşmez
Bu yürek şimdi sevda kaynatıyor
bu yürekde umutsuzluk pişmez artık
bu yürekta hüznün pişmez.

Anılarda kaldı yalnızlık
ayrılığın ürkek korkusu
ve unutulmaz ayrılık duygusu
anılarda kaldı...

___17.01.2001

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankara'da Bir Sabah

Kendince bir sabah Ankara'da
Sihhiye' de bir bahçe kendince
Ben gibi yalnız
Kariş boyunca fidanlar
Boyun bükmüşler ben gibi nedense cansız? ...
ve
mavi trenin gür sesi
" ben geliyorum " dercesine haykıran
banklar bomboş oysa bir yığın insan var
cadde boyu koşturan...
Ankara `nın göbeğinde bir park burası
Ve
kendince bir sabah bu Ankara ` da
Güneş, kızıl güneş;
Saklanmış ardına bulutların.
Yoksa
Yoksa sabah yalnızlığımı bu
Yemyeşil başkent Ankara'nın?
Görür gibiyim telaşlarını cadde boyu koşturan insanların.
Gök yüzü bomboş bu sabah
duyamıyorum sesini
gök mavisi renginde ki kanat çırpan kuşların.
Bir ben varım şimdi,
bir de uyuyakalmış park bekçisi
Anladım
bu parkın yok bizden başka kimsesi.
Oysa,
Ne güzel şu şelale,
budanmış meşe ağaçları
ve çimenler...
Ankara'nın göbeğinde bir park burası
Ve kendince bir sabah bu
Ankara ` da

26 EKİM 1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankarada Bir Sabah

Kendince bir sabah Ankara da
Sihhiye de bir bahçe kendince
ben gibi yalnız,
karış boyunca fidanlar
boyun bükmüşler ben gibi
nedense cansız?...
ve mavi trenin gür sesi
'ben geliyorum' dercesine haykıran
banklar bomboş
oysa bir yığın insan var
cadde boyu koşturan.
Ankaranın göbeğinde bir park burası
ve kendince bir sabah bu Ankarada

..
Güneş; kızıl güneş !
saklanmış ardına bulutların
yoksa
sabah yalnızlığımı bu
yemyeşil başkent Ankaranın ?...
Görür gibiyim telaşlarını
cadde boyu koşturan insanların.
Gökyüzü bomboş bu sabah
duyamıyorum sesini
gök mavisi rengindeki kanat çırpan kuşların.
Bir ben varım şimdi
bir de uyuyakamış park bekçisi.
Anladım !
bu parkın yok bizden başka kimsesi.
Oysa ne güzel şu şelale
şu budanmış meşe ağaçları
ve çimenler...

Ankaranın göbeğinde bir park burası
ve kendince bir sabah bu Ankarada

...

_____26.10.1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup 1

Ankara'ya Mektup -1-

<img

src='http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/b/ba/Ankara_at_night.jpg/800px-'

B A R I Ş...

Merhaba Ankara!

Günler senle geçmiyor dediğim 96 yılından bu yana neredeyse 10 yıl oldu. Yıllar geçmiş... Ama Ankara günler seninle geçmiyor ki. Bugün saha sen güneşle buluşmadan sana merhaba dedim. Karanlık bir Pazartesi sabahını bir kez daha / tabi son kez mi bilinmez yaşadım sende...

Seninle bambaşka bir dünyamız var ey şehir! Ne birbirimizi sevebildik, ne kopabildik. Onca didiştığımız halde bir özlem de yarı üryan kendini gösterdi. Ama artık seni terk etmiyorum. Çünkü biliyorum yine sana dönüyorum. Belki de alıştık birbirimize. Fark ettin mi bu sabah bilmiyorum bir rüzgar öyle nazik esiyordu ki; hem senden aldığı sözü yerine getiriyor hem beni kırmıyordu. Sonra bu sabah sessiz sessiz dolaşıyordu polis otoları. Senle iki satır sohbet ederiz diye yürüdüm ama sen fark etmedin. Olsun!

Yağmurlarla aranızda bir kırgınlık var ama nedir çözemedim; ne yağdı, ne dindi? Biliyor musun bugün ne kadar soğuk davranıyor olsan da sana kızmadım. Zaten ben karar verdim bundan böyle asla darılmayacağım. Her sabah 'Merhaba' deyip öyle ayak basacağım sokaklarına.

Çok gereksiz kavgalar ettik senle ve ben her seferinde şekeri elinden alınmış çocuk gibi kaçtım, ağladım. Madem ben aynı ben olduğum sürece sen aynı Ankara'sın, kal gitsin, varolasın.... Hatta sırf menfaat düşkünü dostlarıma, çıkar peşinde olan insanlara inat sana daha bir sevgiyle sarılacağım. Bakarsın sende benden yana olursun ve bakarsın el ele verdiğimizde bir şeyleri değiştirebiliriz. Sahi ya; soracağım ama hep unutuyorum, sen nerelisin?

.....*

Kendimi bildim bileli senle kavgalıyız. Öyle ya sen dünyaya gelişimi dahi kabul edememiştin. Bundandı oldu olası devam eden eziyetin. Ama artık sende şunu kabul et; sen istemediğin ve ikimizin de yaratıcısı buna müsaade etmediği müddetçe benden kurtulamazsın. Bende derim ki, Gel! Bu anlamsız sürtüşmelerimizi bir kenara bırakıp zulme karşı, ihanetlere karşı, yalnızlığa ve yıldızların dahi aydınlatmaya kafi gelemediği karanlıklara karşı el ele verelim. Zira sana aşık olduğumu fark ettim. Seni sevdiğime inandım. Öyle ya eğer sevmeseydim seni, şimdi burada olmazdım.

Dost olmak için değil, bundan böyle hep dost kalmak için Merhaba!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA®
19 Aralık 2005 Pazartesi 12:55
S.B. / Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup 2

Ankara'ya Mektup -2-

Aşk olsun ya!

Dün seninle barış yaptık ve sen bu barışı bembeyaz bir karla örtmeye kalkıştın. Hani kutlama yaptık diye düşüneneceğim ama konuşmadın ve gözlerini benden kaçırdın. Ama sana dargın değilim, bundan böyle de asla sana kızmayacak küsmeyeceğim. Gerçi itiraf edeyim, bu sabah uyanıp ta sana baktığımda zifafa girmeye hazır, yüzünden ve gözlerinden neşe saçan gelin gibiydin. Bende aynı coşkuyla yanına sokaklarına uzandım. Derin bir nefes aldım. Beni öptüğünü fark ettim. Senin nefesinden de aşk ve ateş hissettim. Bir an evvel beni koynuna almak için sabırsızlanıyordun sanki. Elimi sana uzattığımda tereddütsüz tuttun. Arzulu bir kadının dudaklarına benzeyen kaldırımların bir o kadar çekici ve güzel görünüyordu. Bir rüzgar esiyordu ve gözlerimi kapattım, öpüşüyorduk... Sana bu satırları karalamak için öpüştüğümüz andan beri fırsat kolluyorum. Umarım kızmamışsındır. Ne dersin sana son kez sitemli birkaç mısra yazayım mı? / Son kez diyorum, ne olur bir daha çekme elini elimden, çekme gözlerini yüreğimden.....

...***...

bugün yağmur yağacak
bende sırf nikah memurlarına inat olsun diye
çıkıp yağmur altında dolaşacağım.
Sırf inat olsun diye bugün, gidip yalnızlığıma asılacağım.
Susmam....

Herhangi bir binanın herhangi bir penceresinden
Ankara'nın herhangi yerlerine bakıyorum
Şu an kavuşmayı özleyen bir ben varım, birde kaldırımlar
Susmuyorum....

Benim adımları yazmış şehir,
Fırtınalar ben diye esmiş ve ben diye yağmış yağmur!
" Ben " olduğum için çile koymuşlar sevmelerin adını,
Ankara yağmura el açtı,
Ankara hasrete el açtı,
Ankara bana el açtı,
Susmuyoruz.....

...***...

Bugün sende tebessüm ediyorsun. İtiraf et hadi. Kimse duymasın istiyorsan kulağıma fısılda. Gerçi ben bunu görebiliyorum, ben artık seni görebiliyorum. Ya meğer sen ne güzel, ne çekici, ne arzu doluymuşsun da ben fark etmemişim. Ben senden kaçtıkça sende naz yapmışsın. Seni cilveli şehir seni.....
Çaycı; iki çay yap, tavşan kanı olsun,
Gel dostum, Gel Ankara'm içelim; canımız sağolsun!

20 Aralık 2005 Salı 13:10
S.B. / Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup 3

Ankara'ya Mektup -3-

<img

src='http://www.resimler.net/albums/turkiye/Ankara/tarih/normal_estergon_kalesi.jpg'
'>

İLANI AŞK...

Ne dersin? Bugün biraz daha dertleşelim mi? Ortak olan ve olmayan yanlarımızdan konuşalım istersen..... Ya da bana gizeminden bahset. Oldum olası sende huzuru bulamadığım halde, sokak lambalarıyla aydınlattığın gecelerde avare dolanıp, gönlümü öfke ve sitemden kurtaramadığım halde seni terk edemediğimin gizemini anlat bana. Da Vinci'nin şifresine dahi meydan okuyacak sırlarından bahset. Ama bürokratik ve legal yanlarını bir kenara bırak. Ruhlarımızı koyalım ortaya. Sendeki sır ne? Neden bir türlü seni terk edemedim ve gelip sana sığındım, kendimi senin kollarına bıraktım. Tamam; cazibelisin, çekicisin, şehvetli ve güzelsin. Kokun ateşin diğer ahbab ve komşularından bir başka güzel! Sıla hassasiyetini düşünme, sende ki güçten bahset!

Adını anlat!

Tarihin içinden kopup gelen maneviyatın, teknoloji ile bütünleşip apayrı bir tat veriyor şimdi bana. Bunu neden daha erken fark edemediğimin muhakemesini yapmak yerine, sana sarılıp bundan sonra kollarında duyacağım huzurun düşünüyormuş kurmak daha güzel.... Ya da gel ey şehir! Birlikte susalım.....

Yüksek bir yerden seni seyredelim. Kalabalık caddelerinde ki koşturmayı, bulvarda seyreden araçları ve şoförlerini, simitçileri, ayakkabı boyacılarını, hatta "hele uzat elini de falına bakayım" diyen falcılarını ve bir de modern fal kafelerine akın eden dersane öğrencilerini. Yada gel tarihin ispatı olan müzelerine olan alakayı gözleyelim. Kaleye çıkalım. Memleket meselelerine muktedir isimlerin barınağı olan meclise bakalım biraz. Gel susup sen olalım beraber.

Ne dersin? Bugün biraz dertleşelim!

Saymaya kalksam eminim bir çok ortak yanımız çıkacaktır. Hatta belki de ortak olmayan yanlarımızı gölgede bırakacak... Ben içimde ki o gizli aşkın adını "Ankara" koyacağım belki. Sende doğdum, sende doyuyorum yetmez mi? Şimdi de sana sınımsız sarıldım. Ellerinden öyle bir tuttum ki, belki ekmek olsan bu kadar tutamazdım. Ya işte böyle. Yıllardır gözümün gördüğüne üç günde yıldırım aşkı bu olsa gerek! Affet! sana zaman zaman çok kızıp sitem ettim. Bir ara çileli öfkem olup satırklarıma bile aktın. Oysa şimdi benimlesin, ruhumdasın.

Gel ey şehir! Birlikte susalım! ...

Yada gel çıkalım en yüksek tepen nereyse, haykıralım:.....

"Ankara'nın taşına bak....."

20 Aralık 2005 Salı 15:35

S.B. / Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup 4

Ankara'ya Mektup -4-

<img

src='http://www.resimler.net/albums/turkiye/Ankara/tarih/normal_tas_mektep.jpg'>

.....Bugün biraz üşütmüşüm sanırım. Sesimde boğuk çıkıyor. Sana o kadarda söylediğim halde gece üzerimi açtın, ah biraz dikkatli olsan. Hem sabah ki ayazın neydi öyle? Zaten her bi yan buz olmuş. Düşmeyim diye dans ettim adeta. Neyse.... Sen yine bir şeye sinirlenmişsin ama bana söylemiyorsun. Ama bilesin dostun dostum, düşmanın düşmanımdır. Gerçi sonra yüzün yine gülmeye başladı, içimi rahatlattın. Aslında bugün bende de bir burukluk var. İçimden hiçbir şey yapmak gelmesede..... Zaten birkaç saattir oturduğum yerden hiç kalkmadan öyle havai şeylerle uğraşıyorum. Gel, gel otur, yorulmuşsundur. Duydun mu bilmem yeni memur alımı yapılacakmış. Benim ki de laf işte, sende duymasana kim duyacak ki. Her şeyden ilk haberi olan sensin ama sır vermiyorsun o başka.

Anlaşıldı bugün tadın yok. Bende biraz hırçınım sanırım. Bugün seni tutmayım şehir. Hadi git; işlerin vardır hallet, bende kaçayım... hayat beni bekliyor.

Ha unutmadan.....

Seni seviyorum Ankara!

21 Aralık 2005 Çarşamba 14:05

S.B. / Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup 5

Ankara'ya Mektup -5-

G E L...

Bugünlerde yüzün çok soğuk dostum. Seni çok seviyorum amenna ama şöyle daha sıcak kapalı vakitlerde durmak tercihim. Bir şeye sinirlenmiş gibi bir halin var, bir sukutun var ama söylemiyor, söylemedikçe de daha da öfkeleniyorsun. Seni konuşturmanın da bir yolu vardır elbet. Baharı beklemek akıl karı değil..... öylede bir niyetim yok zaten.

İçimi öyle titretiyorsun ki, sevdadan mıdır ayazdan mıdır bilmem ya üşüttüm. Sesim kısık hiçbir tarafım tutmuyor. Oysa bugün soğuk bakışlarına ve deli ayazına rağmen çıkıp sende dolanmak isterdim.

Her şeye dargın tavrımın ardına sakladığım hasretli yanımla sana bugün bir kez daha sevgiyle aşkla özlemle sarılıyorum. Ama sen son bir haftadır sanki sana gösterdiğim bu yakın alaka ve özgüvenden rahatsız gibisin. Hani eğer seni sevmem hoşnut etmiyorsa söyle; alışığım uzaktan uzağa da sevebilirim. Ve emin ol sana hiç çaktırmam! Fakat yine de sen gel bu arzuya gölge düşürme. Sana bağlı yanlarımı koparma. Nasıl şimdi çiçekler açmak için senin yüzünün gülmesini ve güneşli bakışını görmek istiyorsa artık bende adı pek mühim olmayan bir çiçek edasıyla yeniden doğmak istiyorum. Şimdi dostlara, şimdi aşklara, şimdi umutlara kırgın ve sana el açmış sana sığınmış şu haldeyken gel aynı umudu ekelim. Sana son teselli diye sarıldım. Tut beni dostum!

.....
Bu gece senle oturup güneşin doğmasını bekleyeceğim. İstersen beraber şarkılar söyler, şiir okuruz. Romantik bir gece olur belki de; dans ederiz, öpüşürüz istersen. Gözlerime anlamlı bak yeter, ben anlarım. Sana hissettirmeden sarılırım beline, sarılırım ateşten sıcak, kadından daha arzulu dudaklarına.

Sen bak kafi gözlerime.....

Sahi ya.... mesaim bitmeli olmuş. Bugün öyle boş geçti ki, doğru düzgün seninle de oturamadık. Şimdi toparlanıp buradan sana doğru geleceğim ama soğuk bakışların tedirgin ediyor. Gel hadi..... At üzerinden ayazı, kaldır kara bakışlarını, gir köyüme, ısıt beni.....

Gel dostum!

Gel; nasıl durursan dur ama gel.....

23 Aralık 2005 Cuma 15:44

S.B. / Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup 6

Ankara'ya Mektup -6-

<img

src='http://www.resimmax.com/data/media/6/www.resimmax.com_ankara_0002.jpg'

>

BENİMSİN...

Birkaç gündür öyle hastayım ki dostum; ne doktor fayda etti ne ilaç. Havalarda ha bire soğuk ve ayaz bana inat. Nefesim daralıyor, başım zonkluyor. Aslında yorganı üzerime çekip dünyaya bir müddet gözlerimi kapatmak istiyorum ama sana dargın olduğumu düşünürsün diye yapamıyorum. Dostlarda rahatsızlığıma nispet olsun ister gibi ya surat astılar ya kızıp küstüler. Belki de bu günlerde bir sen kaldın bana da onun için ben sana bu kadar tutkuluyum. Gerçi bu tutkunun doğumuyla doğumum birbirine eş ama yani aynı batında doğmuşuz, ikiz misali...

Aslında neden hala yaşamaya bu kadar saygılıyım anlayamıyorum. Öyle ya şu son günlerde senle dostluğumuz ve izdivacımız dışında hiçbir şey yolunda değil. Nereye gitsem nerde kalsam sorun çıkıyor. Şu an burnum tıkanık, solgun gözlerim, tutmayan vücudumla belki de tek ihtiyacım olan şey gözlerimi maziye yaslayıp doyana kadar ağlamak olacak. Bir anlam veremediğim sıkıntılarımın ne çıkışı belli ne varışı. Bazen kollarımı sıvayıp mücadele için hazır noktaya varmaya çalışıyorum ama..... Yine "bağlaç" lar sarıyor dört bir yanıma.

Etrafımdakilerin gönlü hoş olsun diye nice tavizler versem de yıpranıyorum. Hani derler ya ' yeni gelin sakinliği ' diye. Ya inan bana şehir artık nefes alışımın önüne geçip durdurılmaktan başka bir şey gelmiyor aklıma. İyi ki diyorum sana sarıldım da senle alabildiğine özgür dertleşiyorum. Artık her şeyden usanıp umutlarımın pimini çekmeye hazır olduğum şu günlerde öyle iyi geldi ki dostluğun! Bunun içinde aldırmiyorum ayazına, soğuğuna, bunun içinde aldırmiyorum yanımda olduğunu hissettiğim anlarda ki yokluğuna. Hafta sonu sessizliğinde ayrı bir güzel ve ahenkliymişsin ne deyim. Pazar sabahı yataktan çıkıp ta sisli ve soğuk yüzünü gördüğümde kim şimdi işe gidecek demiştim ama buraya gelince işi bir kenara, işverenleri bir kenara bıraktım ve oturdum sukutun hükümran olduğu bir köşede ve sarıldım kollarına.... (Oturduğumu seflere söyleme olur mu?) düşünüyorum. Sana has radyo frekanslarından hani tam damar şarkıların uğultusu doluyor beynime.

Ey dostum!

Ey güzel sevgili Ankara!

Bir kez daha sana vurgunluğumu fark ettim. Ya bugün sende olmasaydın. Allahtan hiçbir köşene boğaz köprüsü yapmamışlar. Gerçi sen olduğun gibi güzelsin. Neyse seni fazla şımartmaya niyetim yok, gerçi şımarıp tepeme çıksan da umurumda değil ya...

"Razıyım sesine, razıyım ellerine..... razıyım sana ey şehir! "

Öldüğümde tamamen senin koynuna gömüleceğim ya. Sana olan sevgimin sırrı budur belki..... Az mola verelim ne dersin?

"Kal" dostum.....Sen artık benimsin.....

25 Aralık 2005 Pazar 10:38

S.B. / Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup 7

Ankara'ya Mektup -7-

Ve 2005'in son haftası.... Hece sonları gibi uyaklı ve hece ölçüsü gibi nizamlı öyle güzel bir kar yağdı ki..... İnsanın gözlerini kapatıp alabildiğine dans edesi geliyor. Sana da öyle alıştım ki yanında bağdaş kurup birkaç kelam hasbihal etmeyince huzursuz hissediyorum kendimi. Umutsuz kaldığım vaktime yine sen yetiştin Hızır gibi. Sanki çevremden sırayla çekilen dost ve ahbablarıma inat sen şardın beni! Şimdi de senden yüz bulmuş olmanın verdiği cesaretle beni öp istiyorum. Öp hadi, günahlara inat sevişelim seninle çılgınlar gibi. Nede olsa hiçbir kamera görüntüleyemez..... Önce soyun dans ederek, sar beni, sıcaklığın tüm bedenimi sarsın, kokun tüm yürek evrenimi kaplasın, öyle öp ki şehvetinin azametine sığınayım. İniltilerimiz sarsın ufkumuzu..... Ne de olsa hiçbir teknoloji kaydedemez bunu..... Sev beni!
İçindeyim; her uzvunda bir anım saklı, yine de seni özlemek gibi bir duygunun başlı başına muhatabıyım. Bir şeyler eksik sanki ve uzak kalmışlık var bir yerde. Ver yinede, ellerini bana ver, umutlarını bana ver, sıcaklığını bana ver.
İçimden bir ses barışımıza inat felek bir oyun çevirecek gibi geliyor. Hani ne bileyim belki görev yada başka bir maksatla bizi ayıracak gibi. Bu barışmanın ve kavuşmanın ardına ayrılık nasıl olur bilemem? Bildiğim içime bir sancı olup oturacağı. Aslında başımı alıp gitmeye, dinlenmeye ihtiyacım var. Fakat yine de senden ayrılmak istemiyorum. Neyse şimdi durduk yerde ayrılık deyip ne senin ne de kendimin canını sıkmayayım. Doğru ya bugün sevişelim demiştim. Haydi gel kollarına al beni, devam edelim. Ne kadar dolu geçti şu sene. Neler yaşadım, neler kaybettim. Kazançlarımla kaybettiklerimi kıyaslamak azap olur diye buna hiç kalkışmıyorum bile. Ama çok çabuk geçtiği kesin. Hani göz açıp kapayıncaya kadar gibi. Belki de anlamadım bile. Şöyle seninle başbaşa kalıp koynunda olmak, yüreğinde durmak istiyorum ama nefes almaktan ve konuşmaktan başka hiçbir iş yapamayan insanlar gelip gölge yapıyorlar. İzinle dostum! Seni kimseyle paylaşmak istemiyorum. Sen köşene çekil bende bulurum bir yer. Ama öpmeden bırakmam ve söz sana ey şehir; senden ayrılısam, dünyanın öbür ucuna gitsem dahi seni asla aldatmam.....

.....Her gün seni düşünüp de içmiyorsam kahrolayım.....

26 Aralık 2005 Pazartesi 12:42
S.B. / Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup 8

Ankara'ya Mektup -8-

V*E*F*A*! ***

Bugün bir buruk tat var içimde. Yalnız kalışın en ön safında bana ayrılan yerdeyim. Herşeyin yoluna girdiği hiçbir zamanlar. Bütün anlamlarını kaybediyor belki de hayat, hiç kazanamadan. Kelimeler 'adet yerini bulsun' diye duruyor satırlarda. Artık adıma yapışmış hüznümle yaşamaya alışmak istemiyorum. Hüznü sildiğimde adımda gider korkusuyla yıllarca acılarına katlandım ama artık yeter! Adımda silinse yada adımlı hürriyetten kaldırıp mezar taşlarına yazacakta olsalar bu hüzünden usandım. Tenhaların adamı olmaktan; gözyaşına, siteme, karanlığa gebe kalmaktan usandım. Usandım taşıyamadığım canımdan; seni de boğuyorum ey şehir! fakat artık dert deryası olan hayatımı kaldırıp üzerimden atmanın zamanı geldi geçiyor bile. Aslında seninle tanıştık tanışalı bir çok çileme şahit oldun. Yüreğimden aldığı ganimetleri hevesle kaçırın feleği en az benim kadar tanıyor sun. Öyle ya bir ara ortak çalışıp benden çaldığınız umutları paylaşıyordunuz..... Tamam kızma, dönmüyorum maziye, sen artık tek dostumsun..... Beni ben yapan huylarımdan vazgeçmiş gibiyim, çok değiştim. Artık ne ben eski Mustafayım, ne sen eski Ankarasın! Bizde ayak uydurduk bir çok şeye. Mesela artık sıkıntılarımın üzerini öfkeyle örtüp "boşver" diyerek yoluma devam edebiliyorum. Sırf menfaati için sevdiklerini bile görmezden gelebilecek kadar alçalan insanlara yüksekte rahat bakıyor hatta onları görmeden durabiliyorum. Artık dilencilere sadaka vermiyor, yaşlılar için oturduğum koltuktan kalkmıyorum. Çok değiştim çok..... Biraz egoist olmayı öğrendim sanırım. Yada dünyanın üzerini sevgimle örttüğüm sırlı camı kaldırdım. Hiçbir şeyde ben' i görmüyorum artık. Bir seni görüyorum aynadan bir beni..... Şimdilik susuyorum. Gözlerine bakıp dalmam, vefa duygularını silip vefasız olmam lazım. Bir sana vefa göstereceğim. Hadi bir yanak ver şehir; öpüp gideceğim.

26 Aralık 2005 Pazartesi 13:37

S.B. / Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup 9

Ankara'ya Mektup -9-

A*K*I*T*! ***

Hiçbir anlam taşımadığı halde ve hatta neredeyse günümün çoğu başıboş oturmakla geçtiği halde yoğun bir gündü. Bende anlamadım gerçi. Seni ihmal ettiğimi veya düşünmeni istemiyorum. Artık sen içtiğim suyumda, yediğim ekmekte, kokladığım çiçekte, sen artık her nefeste hatırımdasın. Eğer birileri aramıza nifak sokmaya kalkışursa ciddiye alma. Aslında beni tanımış olman lazım. Sevmiyorsam birde düşmanlığım varsa karşıma alır savaşırım canını alana dek. Seviyorsam; yanındayım, peşindeyim; Nerede olmamı istiyorsan, ölene dek. Bugün sende çok tatlıydın fark etmedim sanma. Sabah evden ayrıldığımda yüzüme vuran o tatlı esintinin hazzındayım hala ve sanki ninni gibi akan o uğultu hala kulaklarımda. Ne derim biliyor musun? Hazır bayram telaşının yaşandığı şu vakitte gel bir sürpriz yap aslında bunu hak etmeyen insanlara. Yüzün gülsün....bayramda nefesin şifa saçsın. Günlük güneşlik günlerini görsün aslında buna hakkı olmayanlar. Hak etmedikleri halde dahi vefa buldukları için utanmayanlar.....

Sana şu an bir banka şubesinden yazıyorum. Müşterilerle banka çalışanları bir telaş içinde. Müşteriler bir an evvel sıranın kendilerine gelmesini, çalışanlarda mesainin bitmesini gözlüyorlar. Oturmuşum koltuğuma ve sana yazıyorum, varsın bana sıra hiç gelmesin. Umurumda değil! Ben sana dostluğuna, muhabbetine yanmışım. Ah birde bir bardak çayın olaydı şimdi.... gerçi yavaş yavaş kararmaya başladın. Devri daime hazırlanıyorsun. Gündüzcüler evine geceler dışarı der gibi bir halin var. Bunu da umursamıyorum. Biliyorsun yıllardır ne gündüze ne geceye aitliğim belli olmadı. Renkli camlarda şehri izlemek keyifli oluyor. Beni görmüyorlar ama ben onları oturduğum yerden rahatça izleyebiliyorum. İşportacısını, seyyarını, hala umut satan piyangocuları, caddenin sağ kısmını olduğu gibi işgal eden taksicileri, koşturan insanları..... Sıram gelmiş çatmış farkına bile varmadım. Varsın olsun be, bu sohbeti yarıda kesip kalkmak olmaz değil mi? Zaten şöyle bir baktığımda bu saate kadar geçen günümün bir tarifi yok, bu saatten sonra ne yapacağım konusunda da bir fikrim. Hatta içimden bir ses yumuşak havayı fırsat bil, git bir parka sarıl yalnızlığına, sarıl Ankara'na..... bütün sesler kesilene kadar..... var mı acaba böyle bir şey. Senin en merkezi yerine varıp seslerin kesileceği, başkentin sukut yeleği giyeceği bir an var mı?

Hani senle iyi sohbete daldık ama banka da usul usul boşalmaya başladı. Mesai bitiyor sanırım. Kalkıp gitme zamanı dostum. Zaten canım sıkkın, birde kovulmayalım. Ama söz veriyorum; bu gece sana karşı gözlerimi ve gönlümü açıp hayallerim arasına dalacağım. Biraz çocukça, biraz masumca...

Açlık başıma vurdu sanırım. Doğru ya bu sabah evden çıkarken yediğim birkaç dilim ekmekten başka bir şey yemedim. Of ya, bir yemek bile ısmarlamıyorsun. Neyse diyeyim, sen en iyi dostumsun.

Canım sağolsun.

27 Aralık 2005 Salı 17:20
Ziya Gökalp Caddesi/Kızılay

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup. 10

Ankara'ya Mektup -10-

BİRDE 2006***

Ya dostum! Adına hayat dediğimiz o şey birkaç gündür elimi kolumu öyle bağıladı ki sana gelemedim..... Tamam kızma, biliyorum bu bahane değil. Ama gerçekten dostluğumuzun işareti kalemi alıp ta senle hasbihal edemedim. En son sana 2005 te yazmıştım değil mi; bir sene olmuş.) :) Yeni yıl furyası, kutlamaları, tebrikleri ve işte hayat aynı hayat. Duvarlardan ve masalardan takvimler atılıp yenileri kondu. Bunun dışında değişen bir şey yok. Hani aramızda kalsın bende başka dost ve ahbaplara tebrik mesajı yolladım ama kutlama yapmadım. Aslında senle oturup kafaları çekmek isterdim. 2005 ne verdi, karşılığında ne alıp götürdü. Gerçi bu yeni yıldan umutluyum. İçimden umutlu bir ses bir şeyler değişecek diyor ya, artık hiçbir şeye yaşayıp görene kadar inanmayacağıma söz verdim. Sahi be... Lise mezunu olduğumu vurdun yüzüme ama inan utanmadım. Nice diplomalıya taş çıkaracak tecrübelerim ve nice uzmanı bir solukta geçecek cesaretim var. Neyse bunun için sana kızmıyorum. Biraz 2006dan konuşalım hadi. Neler yapacağım, neler olacak. Bir kere yalnızlığıma inat yıldızlarla nikah yapacağım, sessizliğe inat cadde kenarlarında trafiğin akışını izleyecek her kornaya basana "helal" diye tezahüratta bulunacağım. Hükümete inat muhalefete gidecek, muhalefete inat da hükümetin icraatlarını öveceğim. Bu kadar da inat olmayacağım tabi; inatçılığımıza inat yumuşak davranacak emme basma tulumba gibi kafamı her söylenene sallayıp, tasdik edecek ve bende insanlar gibi içten pazarlık yapacağım. Belki bu yıl bakarsın kitap bile çıkarırım, senle sohbetimizi tüm yanlarıyla yayınlarım. Ve hazır inatlaşmışken dostluğumuza inat sana yazdığım sitemli şiirlerime de yer veririm.

Özledim seni ya.

Bugün sana birkaç isimden daha bahsedeceğim. Ardına düşüp memleketin ta öbür ucuna gittiğim İlker'den; yokluğu, yalnızlığı, yılları tüm açıklığıyla paylaştığım kardeşimden farksız dayı oğlum Ali ihsandan, 10 ay aynı koğuşu, aynı mutfağı, aynı teskereyi gözlediğimiz veda anında oturup çocuklar gibi ağladığım Hataylı dostum tertibim Kasımdan, "Bir sen varsın abi tenha yalnızlıklarına yar, bir sen Kadir abi işte o kadar " deyip kardeşliğini gururla yaptığım Kadir ağabeyimden bahsedeceğim. Balkona durup bir sigara yakıp geç kaldığım akşamlarda köpüre köpüre yolumu gözleyen, gözyaşını gizleyip her şeyini bize feda eden babamdan, hiçbir şeyle tarif edemeyeceğim anamdan ve şöyle içten bir kere sarılsın diye beklediğim, sarılmadan ellere gelin giden kardeşim Ağustos Çiçeğinden, birde Minik dünyalım, kardeşim Yunus Emre'den....

Bugün sana üç beş isim sayabildiğim hayatımdan bahsedeceğim.

Seninde adını yazdım bu listeye. Sende yüreğimden nasibini aldın. Ah dostum..... Yine efkarlandım. Gözlerime nem düştü.... Şu an benle bu mekanda bulunan şu birkaç kişi de olmasa ağlardım ama erkekliğime..... of ya ağlamanın erkekliği mi olurmuş.

Hayırlı olsun yeni yılımız.....

Ya da ben bir şey istemiyorum Ankara! ...

Tepe tepe kullan 2006' nı, bana müsaade.....

02 Ocak 2006 Pazartesi 13:34

S.B. / Kurtuluş...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup. 11

Ankara'ya Mektup -11-

GÜNAYDIN***

Bu sabah sana ve öfkeme yüz vermeyip çıktım evden. Köşe başında yoktun, senle yürek yüreğe verip dolaşır, biraz hasbıhal ederiz diye düşündüm ya.... Bu da safsataydı. Pala bıyıklı, asık suratlı, Ego şoförüne inat dolmuşa bindim. Sonra tüm şoförlere cephe alıp indim yürüdüm.....
Seni de özledim aslında..... Bu sabah öfkeme aldırış etmedim. Gülen bir yüzüm, gülen gözlerim vardı, delirdiğimi düşündüm. Gerçi keşke deli olaydım. Ne ihanetlerin farkına varırdım o zaman ne vefasız dostların. Görmezdim menfaat için kişi(lik) lerini satanları.

Başımı kaldırıp ta kimseye bakmak gelmiyor içimden. Öyle ya "zümrüt gözlerimi" hüznümü matemimi görmesin kimse. Kepimle kapattım iyice. Susuz bırakmadım gönlümü imaj hiçbir şey diye.
"Adalet". Gönlün mizanı yok ki. Neyi ölçeyim? Dostum bilip de yüz üstü bırakıp gidenlerin kalan birkaç dostuma öfkesini mi?
Boş ver.....
Günaydın Ankara' m!

Olur ya belki bugün bir daha yazmam sana, bir daha oturmam dizinin dibine. Sen bu günaydını al, büyüt, besle; akşam şehrin karanlığa döndüğünde kendine "iyi akşamlar" yap, benden olsun.

03 Ocak 2006 Salı 09:20
S.B. / Kurtuluş...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup. 12

Ankara'ya Mektup -12-

NESİN BE! ...

Bak yine kızdım işte; "insan sevdiğini hem döver hem sever" sözünü bahane görüp ardına saklanarak sana şimdi içimde ki bütün öfkemi boşaltabilirim. Ya sende de var bugün bir şey. Elimi uzatıp sana sarılmak istedikçe oyun oynuyorsun. Yeter ya, bugün yeter! Saat 12 olmadan 12yi geçti vukuatın. Git karşımdan, çık koynumdan, bugün çık dünyamdan. Bunaltma beni, ya da şu anlaşmamıza uy. Yüreğinde şeytan ve menfaatten başka bir şey taşımayanları uzaklaştır benden. Yoksa onları yakacağım, sende arada kaynayıp gideceksin.....

Nesin be!

Dost mu düşman mı?

Yangınım su mu döküyorsun, odun mu atıyorsun?

Belli et safını! ...

Sözle bitseydi her şey,
güllük gülistanlık olurdu Harran
başlık parası almazdı boynuzlu babalar,
cüzdana yürek değişmezdi,
para için et satmazdı şeytanlar....

Ya tut elimi, ya bırak çek git,
Yakmak geliyor şu an içimden seni,
Bütün fakültelerini hastanelerini yakmak;
can çekişmez belki o zaman acildekiler...
emanetler teslim edilir...

Nesin be Ankara?

Düşmansan söyle karargah kurayım gönlüme,
Bil ki dostsan senin için ömür bile katledilir..

Avuçlarımı sıktıkça damarlarım patlıyor. Kavuşmakmış, hele birde mutluyum diyordum yüzlü yüzlü. Ne utanmaz mışım, yada bana da bulaştırdın huylarını.....

Git ulan, defol!

Şu an ne seni ne gölgeni,
Adı, sıfatı olan hiçbir şey istemiyorum.
kemik torbası bedenlerle dolmuşsun
ve işin aslına bakarsan
ben seni.....

03 Ocak 2006 Salı 11:28

S.B. / Kurtuluş...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup. 13

Ankara'ya Mektup -13-

ÖZÜR! ...

Bir günüm bir günümü tutmaz oldu. Dün sana esefle ve sitemle yaklaşmış, güne öfkeyle başlamıştım ama bu sabah kollarımı iki yana açıp derin bir nefes aldıktan sonra sana ve üzerine doğan güneşe merhaba deyip, gülerek başladım.

Satırlarıma da biraz tebessüm düşsün istedim. Oyle ya yaşantımda ki tek servetim bunlar. Beni terk etmeyen tek yegane dostum kalemim.

Gerçi içimde anlamsız bir burukluk var. Neyin nesidir anlayamasam da tebessüm daha ağır geliyor.... Şükür. Bütün sorumluluklarımdan kendimi sıyırıp arkama yaslanıp düne ve kaybettiklerime baktığımda hala bugün bu satırları yazdığım için şaşırıyorum ama olsun.....

Bir hafta kadar zamandır sende iyisin be dostum! Kış mevsiminin ortasında da olsak; üşütmeyen gündüzlerin, insana sıcaklık veren güneşin var. Sen varsın. Ve sen eğer bugün var isen, bugünden sonra da aynı muhabbetinle olmaya devam edeceksen bende varım.

Haydi gel varlığımızı kutlayalım.

Aç bir bira,

Yak bir şigara,

Sarıl dağlarına, sarıl dostuna...

Kim bilir yarın nasıl olacağız. Ama olsun sana kızsam da insan sevdiğine kızıp hayıflanırmış. Seni seviyorum be.

Ah kerata şehir ah!

04 Ocak 2006 Çarşamba 11:44

S.B. / Kurtuluş...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup. 14

Ankara'ya Mektup -14-

S E V D A Z A N

...
Kelime anlamını arayanlara selam vererek başlayım ve "aramayın olsun " ilk mesajım. Öyle ya tamamen anlamsız ve hiçbir yasayla örtüşmeyen hayatımdan hiçbir yasayı kabul etmeyen bir sesleniş, bir ad olsun: SEVDAZAN.....

Yazdığım her şey sevdanın ürünü değil mi nihayetinde ve her şey. Hani bitmiyor diye yakındığım kederim, hani bir türlü denk getiremediğim tutturamadığım umut kumarım. Hani o adım hep yalnız kalan kimliğimde. Ben hiçbir kaleme özenmedim, hiçbir amacım yoktu aslında. Sadece her yıkılmışlığıma bir kalem kırmadan önce hüznümü yazdım. Ölü duruşumda ki sukutu hiçbir kalabalık bozmadı ve hiçbir sessizlik mesken bulmadı isyan kalabalığımda. Hiçbir yarışma birinci seçemez benim şiirimi, hiçbir kanun hapsedemez beni. Kimisi gocundu yarasından varıp şikayet etti makama. Ardıma dönmedim, bir kere konuşan adımın namını sürdürdüm hep.

"Ne yazdıysam altına bir imza daha atarım Hakim bey! " oldu tek savunmam. Beni öldüren bütün kahpeliklerin üstüne gittim. Beni aldatan sevgililerim vardı her birine can verdiğim. Önce umut, sonra dilek, sonra emel.... Hepsi de terk edip gitti.

"Zan" kaldım hep, Sevda oldum. Varsın karşılık vermesin ölüm yakarışıma. Hep insan terk edecek değil ya yüreğimi, bu seferde ben adımları terk ettim. Ölü değilim artık. Ve sırf adına sarılmayanlara inat olsun diye de öldürmeyeceğim gerekirse öldürmek uğruna. Anlamadınız değil mi! Bu ilk değil zaten, anlamadığınız. Ben zaten siz anlayın diye de yazmadım hiç. Öyle ya anlayan olsaydı bir çözüm yolu sunan olurdu. Bir yol mu dedim ben.....

SEVDAZAN. İşte yolum bu artık! Bugüne dek içimde esen fırtınayı şimdi azat ediyorum. Bakalım kim galip gelecek ey ölüm, ölmüyorum.

Belki de en asi duruşumdur bu! Şimdiye kadar hiç görmediğin ey dünya.

Sen Mustafa'yı öldürdün defalarca, Çelebiyi öldürdün defalarca ve ben SEVDAZAN oldum yine geldim, yine dikildim karşına.....

İnsan nereye kaçır kimliğinden?
Nasıl tartar ki adaleti mizan?
Şevda bir şey kaybetmez dirliğinden
Ölümü terk edip geldi SEVDAZAN....

Kaçış değil dönüş olsun bu adım!
Ölüm ki vaktinde yüreğe sızan.
Ey hayat ben yine senle kaldım,
Sana inat geri döndü SEVDAZAN....

Şimdi roller değişti, ölmekten caydım,
Başlıyorum; ben kepçe dünya kazan,
Şabrettim, bekledim öfkeye doydum,
Ölümün sırrını bildi SEVDAZAN.....

Ben artık ne ölüyüm ne diri, madem ki azamettir başışlamak. Varsın seni affettim bilsin el alem. Artık ÖLÜŞAİR değilim. Sana inat, belki de birkaç gülen yüzün hatırına geri geldim, dikildim karşına.....

Ve selam olsun SEVDAZAN dan sevdaya yenik düşmüş insan' a!

S*E*V*D*A*Z*A*N
11 Mart 2006 Cumartesi 01:35
Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ankaraya Mektup. 15(SON)

Ankara'ya Mektup -15-

SEVDAZAN! ...

Biraz ölüm üzerine konuşalım bugün seninle dostum. Önce sen neden bana "ÖLÜŞAİR" adını verdiğini açıkla. Sonra da ne zamandır adıma veda etmek istediğim halde, susup müsaade vermeni beklediğimi ve geç kaldığımızı. Bugün kelime oyunu yapmayacağım sana. Öldüğü gibi döküp içimi son kez ÖLÜŞAİR diye imzalayacağım mektubumu. Son kez bu adla çıkıyorum karşına....

Yaşayamadığım hayattan da usandım, gelmeyen ecelden de. İyisin hoşsun yarimsin ama sende usandırıyor sun bazen. Dostum deyip sana onca sarılmama rağmen uzak duruyorsun. Oysa bu ahbablığımızı kim duymadı ki; kiskandılar bizi....

Aslında her şeyi ben büyüttüm, kabul ediyorum. Yada öyle bir düş kurdum kendimce ve düşüme herksi inandırdım. Baştan beri yalandı seninle oynaşmalarım. Sen ne dün ne bugün can olmadın bana. Hani belki dedim bunca kelamdan sonra sende bir pay alır yüzünü dönersin ama..... bir hayal ki kaç mektuba sığıdı baksana. Bundan böyle sana yüz veririm namerdim. Ulan her gece çıkıp boş sokaklarında ki varillerini tekmelemek geliyor içimden. Başkası olsa sana yazılmış mektupları yıkardı, yakardı veya... Amma sırf utan diye öylece duracak karşında. Benimki de iş işte. Sen hiç dost olmadın, hiç görmedin sana uzanan eli; anlaşılın utanmazsın da! .
Yüzüm gülse bile göstermeyeceğim sana, bir tek sen kalsan bile sarılmayacağım. Hiçbir gün barışmayacağım seninle ve iki arada kal diye hiç darılmayacağım.

ÖLÜŞAİR e yol gösteriyorum artık. Kendime yetecek kadar adım var benim. Hem kendime yeter hem sevdiğime veririm. Hem bu sefer aramıza girmene de müsaade etmeyeceğim. Plakanda senin olsun, adında. ÖLÜŞAİR i de bıraktım sana.....
Bütün fotoğraflarını yakacağım bu akşam,
Bil eş şehir! Dostluktan, sevdadan pay almayan şehir bil.....
Gitti ölü şair,
Geldi SEVDAZAN!

24 Mart 2006 Cuma 15:40
S.B. / Kurtuluş...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Anladım

Sebep mi arıyorum hüznüme
Acılarıma bir neden?
Söyleyin daha büyük bir ıstırap var mı
Yaşarken ölmekten? ...

Aşk mı arzuladığım;
Heveslendiğim deli dolu bir yar
Ben anladım gibi. sizler gibi kalpsizler aşktan ne anlar...

Musalla taşına yatmama ne hacet
Beyaz kefen giymeme ne gerek var?
Belki tuhaf gelecek ama mezarlık bu alemde
Daha havadar.

Doktor çare olamaz anladım yürek yarama,
Anladım:
Bir kez güneş doğmayacak benim dünyama

Bir dostum olmalıydı;
Bir evim, evimde eşim
Yok bre; ben kimsesizlikten çok çekmişim.

Üzerime geliyor hep insan denilen nesne
Güvenimi çalıyor.
Bana bu koskoca dünyada
Bir tek çile kalıyor.

Bilmem ne zamana dek devam eder ?
Benim hasretim.
İnanın!
İnanın dost müsveddeleri
Dostluğunuzu özledim.

Yandı bağırim, yüreğim tutuştu sevdadan,
Anladım!
Bana hayır gelmez bu yalancı dünyadan.

Sus pus ettiler ümitlerimi
Hayallerimi ettiler bertaraf
Madem; yaşamak bana göre değil
Söyleyin mezarlık ne taraf?

Zoruma gidiyor da olsa
Üstüme üstüme geliyor da olsa anladım!
Ama anlamak istemiyordum
Sanırım birazda bundan ağladım.

Tekrardan zarar gelmez dedim ya dünya çok dar
Anladığım; sevene yer yok bu dünyada
Zaten mezarlık bu dünyadan daha havadar..

Mustafa elebi ÇETİNKAYA
14. Şubat 1999 (07:50)
(Güvenpark)

Mustafa elebi etinkaya

Anlaşamadık Ankara...

biz seninle hiç anlaşamadık Ankara
oysa ne sen benden vazgeçtin ne ben senden vazgeçebildim...
Her güneş batışında bana umut borçlandın,
ve her sabah güne umut edip uyandım...
Kaş yaparken göz çıkardın aslında
ki ben seni hep dost sandım
kaç kez seni terk edip gittim oysa
ve hep boynu bükük sana döndüm; masumca...

Nasıl bir yarenlik bu ey şehir
nasıl bırakırım seni o ıssız gecelere
Biz ki hep sırtıdönük yaşayacağız seninle
biz hep ayrı köşelerde yas tutacağız
herkes bırakıp gitse de bizi bu köhneliğe
adam olmayacağız.
Beni öyle yerimden bağladın ki
sen git desende bırakmam seni.
oysa sen her gece yıldızların arkasına saklanıp yalnız bırakıyorsun beni...
Sanki gündüz ne gördüm senden
sen; milyonlara kaçarsın da sınırsız
biz hem ayrı galamayız bundan gayri
ve hem anlaşamayız...

sende sus bende susayım
bu aykırı gelenek sürüp gitsin hep
Varsın bizi dost bilsin komşuların
Biz anlaşmasak da iki iyi dostuz Ankara
biz anlaşmasak da birbirimize
kapalı bir perde gibi kalacak ömürlerimiz
ve alem şaşacak muhabbetimize
biz seninle hiç anlaşamadık Ankara
Ayrılamayızda
Anlaşamayızda

...

19 Haziran 2004 Pazar 10: 45
dikmen

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Anlaşılan: AŞK! .. SEVGİ! ..

Bir sevgi bin ölüme bedeldir...

Geçmişte çok olaylar cereyan etmiştir aşk celsesi adına. Nice dağlar delinmiş ve nice kullar Mecnun olmuştur sevgili uğruna; ve başa gelenler pişmiş tavuğun başına gelmemiştir belki de. Ama aşklar ölmemiş, sevgiler sönmemiştir. Asırlardır tarif edilmeye çalışıldığı halde tarifi bulunmayan tek şey de sevgidir aslında.

Aşıklardır sevginin tarifini bulmaya çalışan. Kimisinin elinde kırık telli bir saz kimisinin elinde boyası bitmeye yüz tutmuş bir kalem; nice şiirler yazmış, ne türküler söylemişlerdir, gece görevini gündüze teslim edene kadar. Ama ulaşamamışlar sevginin gerçek makamına. Herkes bilmiş herkes kabul etmiş.

Anlaşılan;

Bir Sevgi Bin Ölüme Bedelmiş...

Yanan bir yürekte yanan duygular ve sönmeye yüz tutmuş umutlar. oysa hayatın bu çıkmayan sokalarında sevda uğruna yaşamaya inat eden ve başına gelen musibetlere aldıriş etmeden sevgisini ve yüreğini anlatmaya çalışan sevdakarlar dan birisi olarak bende yılmadım, bende pes etmedim ve bende sevdami anlatmaktan vazgeçmedim. Yanan bu yüreğimle ve yanan duygularımla aşkımlı anlattım elimde ki kırık kalemimin öpücük verdiği günahsız kağıtlara. Birazdan yağmur yağacak galiba.şöyle maziye bakıp ta bir düşündüm de aşk uğruna başıma bir dolu şey gelmiş.....

Anladım:

Bir Sevgi Bin Ölüme Bedelmiş...

14 AĞUSTOS 1998 (Ulus)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Anlaşma

Ne çok şey aldın götürdün benden
ve ne çileler verdin ömrüme, karşılık istemeden.
oysa artık anlaşıyoruz sanmıştım seninle.
Ve artık seninle barışız diye düşünmüştüm.
Şimdi belli belirsiz bir umut var gözlerimde; doğru,
ha bugün ölürüm, ha yarın...
Biliyorum sana zahmet oldu doğumum.
Beni bir sen tanıyorsun aslında,
Zaten ne çekiyorsam senden geliyor.
Bir kurlun sıkıp bırakmak lazım aslında bu umutsuzluğu ama
sözüm var; savaşıcağım.
savaşıp bırakmayacağım kendimi ıstıraplara.
Alışkanlık oldu artık öfkeli uyanışlarım
ve her gecenin sabahında temennisiz güneşi karşılayışım.
Verdiğin yirmi beş yıla neler aldın bir bilsen.
Ne adaletine itimadım kaldı ne varlığına.
Madem ki ben hep yokluk türküsünde bir notayım
ve madem benim ölüm marşının nakaratı
artık anlaşsak da anlamı yok,
ister bugün al canımı ister hiç alma.
Varım yada yoğum, ikisi de aynı beste aslında.
Anlaşalım seninle ey hayat!
Sen bana gözükme ben sana görünmeyim
ve bir tolerans tanı bana bunca ahbablığın hatırına.
Al canımı sürünmeyim.

Ne çok şey alıp götürdün benden
Şimdi kalan tek şeyi götür istiyorum.
İster anlaşalım istersen kabul etme rızamı
Ben bohçamı topladım gidiyorum.

Ve bohçamda biraz isyan.
Birkaç umuda poz vermiş mutluluk,
Az çile ve hiç bitmeyen ıstırap
Ve bohçasını aldı yola çıktı bir adam.

07 Ağustos 2005 Pazar 05:10

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Anlatamadım

<img src='http://www.resimler.net/albums/turkiye/Erzurum/normal_Erzurum_00.jpg'
'>

Bir rüzgar gibi ahenkliydi saçların
Ve ben başımı kaldırıp göğe doğru
Avazımın çıktığı kadar haykırdım ya;
Kitlendim gözlerine bakarken, tutuldu dilim,
Ve sendin ya tek sevgilim: Anlatamadım...

Her şeyi denedim her yola başvurdum
Hiç susmadım aslında ama anlatamadım ya kudurdum
hayalin gelip geçti gözlerimden sen yokken
ve ben bir defa daha yaşamıştım bu duyguyu daha çocukken.
Büyücülere de gittim falcılara da seni bana bağlatamadım
Dilim de tüy bitti ya sevgilim sen sevdiğimi anlayamadın: Anlatamadım...

Kırıp geçtim rüzgarların önünü
Yağmurlarda dolaştım sabahlara dek
Bütün yıldızlara seni yazdım ve sen yoktun yanımda ben azdım
Gözlerimin üstüne kilit vurdu hüznler
Sen bırakıp gittin ağlayamadım
Oysa sendin tek sevgilim: Anlatamadım...

Şimdi sen yosun belki de olmayacaksın bir daha
Hiç sarmayacaksın yüreğimi, hiç sarılmayacaksın kollarıma
Ve ben yanacağım kor ateşlerde. Ben... öyle bir ben işte.
Bütün güvercinler uçup gitti gitmesine ben hiç seni aldatamadım
Ya sende vardı bir şey yada ben konuşmuyordum hiç susmazken: Anlatamadım...

Bütün gezegenlerden duyuldu sevdam
Bütün ağaçlar beni konuştu her akşam duydu beni ağır sultan
Eğer anlayabileceğini bir bilsem bir değil bin fırın alırım sana
Bütün gülleri sana feda ederim canımı veririm yoluna.
Depremler oluyor yüreğimde göz yaşlarım sanki sel gibi
Öyle bir bakıyorsun ki gözlerime sanki GEL gibi
Oysa sen benim hayatımdın benim. Ve sen terk edip gittin yoksun uzaksın el gibi
Neyim eksikti yetmedi mi uğruna verdiğim bu can
Ben ölümüne sevmişken seni benim kadar sevemez hiçbir insan.
Şimdi sana bir dolu mektup yazmışken yollatamadım
Dilimde tüy bitti sevgilim ama: Anlatamadım...

Karanlıklar içinde tutsağım umulmaz yaralar açıyor bana bu ayrılık
Ve ben sana yasağım.
Gönlüm el vermiyor " gitme kal " demek isterdim
Sen hiç haber bile vermeden gittin oysa
Gözlerime bir kez olsun bakmadan son kez tutmadan ellerimi
Ve bir kere daha duymadan seni dünyalardan daha çok sevdiğimi
Şimdi nerdesin kim bilir? elimi kolumu bağlatıp gittin aratamadım.
Yüreğimde volkanlar patladı ya: Anlatamadım...

Şimdi nasıl yaşarım; nasıl gülerim, nasıl su içerim nasıl uyurum sensiz uykulara
Ve sen yoksun ya bir tanem; Yaşamak Haram Bana!
Oysa neleri feda etmezdim ki seni çok sevmişim kutsal bir sevdaydı benim ki...
Şimdi bu şehir zindan gibi ve ben ayrılıkların mahkumu

Aklım almıyor bir türlü düşünmek istemiyorum beni unuttuğunu.
Ben kelimeleri kurban ettim bütün şiirleri sana yazdım
Bütün şiirleri söyledim senin için dinletemedim
Sendin benim en sevdiğim: Anlatamadım...

Sen duymasan da beni anlamasan; anlamak istemesen de
Hiçbir şey değişmeyecek ben ölümüne seveceğim her zaman
Şimdi sen bırakıp gittin zindana döndü dünyam
Anlatamadım ya olsun bir gün anlarsın bedenim toprak olsa da
Anlatamadım ya sevgilim anlamayan sensin aslında
Bekleme git hadi ben yüreğimde yaşatacağım seni ve bekleme.
Bütün yıldızlar şahit bütün ağaçlar kuşla bütün güvercinler şahit sevgime.

Güneş elbet doğacak ben ölsem de o sabah
Elbet yağacak çile yağmurları
Sen beni anlayamadın ya artık anlayamazsın insanları...
Son kez son nefesi vermeden son kez
" seni çok seviyorum "

sen beni istemedin ya yanında ben senin için yakmıştım kandilleri
ve sana mutluluk diliyorum.

Bak! yine oruç gibi gökyüzü
Ve gözlerim prangalaşmış ağlatamadım.
Ölüm bile kafi gelmedi
Yazıklar olsun yine: Yine Anlatamadım...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
01 Nisan 2002 Pazartesi (21: 56)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Anlayamadım

Ümit veriyordu beni anlaman
Hala unut diyorsun anlayamadım
Ehem saygım var dersin hem öldürürsün
Hain misin yarım misin anlayamadım.

Sigaram gibisin hayalin duman
Saatler geçmiyor durmuş bu zaman
Hem ağlarsın hem de çekersin aman
Rüya misin gerçek misin anlayamadım.

Kahkaha atarsın hem de ağlarsın
Ben sana demiştim bir gün anlarsın
İyi oynuyorsun sen çok yamansın
Yarım misin zalim misin anlayamadım.

Dünyanın sonunu bekler dururum
Bir haber ver hemen senin olurum
Peşinden koşturma çok yorulurum
Yarış mı bu barış mı anlayamadım.

Güzelsin bülbülden güzelsin gülden
Bahtım kara yazılmış benim ezelden
Başkasını sevmedim seni sevdim ben
Hayat mı yaşam mı anlayamadım.

.....25.11.1995 Cuma

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Anne'm; Tek Dostum...

dönüp dolaşıp aynı yere geliyorum,
aynı acılara saplanıyor heveslerim...
Kimi dost bilip sarılısam da
kaçıyor yüreğimden birer birer
tek dost sensin, biliyorum.

Öyle ya seninle and içtik,
seninle karar kıldık ömrü paylaşmaya,
Moladan sonra terk edilen istasyonlar gibi yalnız
gidiyor bütün dostlar...

ve ben yine sana sarılıyorum acılarımınla
hepsini göğüsleyip almaya çalışıyorsun,
bir sen yalnız bırakmadın beni,
artık sende bu tenhaliğime alışıyorsun.

Yine aynı gürültü,
ve aynı buruk tadım,
bir kaç gün adını yazsamda dostların günlüğüme,
yine yalnız kaldım.
ve dönüp sana geldim yine
sana sarıldım yalnız ve çaresizce
beni bir sen bırakmadın...

Sen çektin cefamı benim,
hep sen sardın Anne beni,
beni bir tek sen bırakmadın...

12 Temmuz 2005 14:41
S.B Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Anne.... (Esintim)

ah anne ah....
kıymetini gittiğinde,,
kudretini de bittiğinde anladım....
Anladım ki tek dost tek sırdaşsın ve anladım ya ağladım...
bana bir masal anlatır mısın anne...
dünkü gibi....
ve ne güzeldi senle yaşamak aslında
kırdık seni
üzdük seni
bilemedik ki.....

anne....
kıymetini gittiğinde
kudretini bittiğimde anladım.
Anladım ya
ne vefasızmışım meğer...
çok ağladım...

27 Eylül 2005 Salı
12:30 Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Anneler Günün Kutlu Olsun

Bir demet gül vermek varken sana, bir iki paket sigaramı hazır edip çekildim eşkıya gecenin koynuna. Sana hasretim Anne! ... Seni; bütün evlatların annelerini sevmelerinden daha çok seviyorum. Şimdi sen yoksun ve ben bu ranza gıcirtıları arasında deliriyorum. Oysa yanımda olsaydın, alınma sıcak bir buse kondurup saçlarımı okşasaydın. Çocukken ne güzeldi değil mi? Elinle su içirirdin bana ve hasta olup uyuyamadığım gecelerde sende uyumaz ve beklerdin sabaha dek baş ucumda.

Burada kimseler halden sormuyor, derman olmuyor. Anne! . Yapayalnız elim kolum bağlı, bırakmıyorlar işte. Anneler Günün Kutlu Olsun Annem '! ...

Bir buket gül ve sıcak bir öpücükle kutlamak isterdim seni. Kollarına sarılmak, baş ucunda oturmak isterdim saatlerce. Bizi ne ayırdı anne böyle, bu yollar, bu kahpe dağlar neden girdi aramıza?

Annem: en kutsal varlığı hayatımın, yaşamın öbeği, özledim seni. Bir türlü sabah olmuyor, güneş doğmuyor gitsin. Sensizlik hiç çekilmiyor anne. Bakma ben iyiyim dediğime. Seni üzmemek için sır vermedim halimden, oysa her lahza bir adım daha tükendim. Allah kahretsin! Şimdi bürün olmazları ayaklarımın altında ezmek isterdim. Bütün varlığımı yoluna serip sana gelmek. İnan burada yaşamamanın hiçbir anlamı yok anne. Sen yoksan boş yere iştirak ediyorum yaşamaya. Sensizlik ki; ha yaşamak, ha ölmek. Boğazlarım ağrıyor Anne! sigaranın dozunu kaçırdım galiba. Gözlerim hem yaşlı, hem dumanlı anne! . Bir yandan deliler gibi ağlıyorum hem de meydan okuyorum yıllara. Seni hiç üzmemek istemedim anne, bağışla! ... Artık gün hesabı da yapamıyorum anne. Aradan aylar geçti, artık hayalde kuramıyorum. Bu karanlıklar bütün ümit varlığımı biçti. Fırsat bırakmadılar ki mutlu olayım, yolumdan çekilmediler ki sana geleyim. Oysa bu canım sana fedadır annem: emret öleyim! ...

Anneler Günün Kutlu Olsun Annem! ...

Ve bağışla beni sana bir demet gül armağan etmekten aciz bıraktılar. Bu anneler gününde de ayrı bıraktılar annem bizi. Hem senin yüreğini incittiler hem beni yaktılar. Bağışla annem, ne olur affet beni. Yaşamak bile en terese etmez; Çok özledim seni...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
05 Mayıs 2002 Pazar (04:50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Antoloji Star 3

MECNUNİ ATEŞİM *(3) *

Dost diye sarıldım sardılar beni,
Hal hatır ettiler sordular beni,
Bir dost kervanına aldılar beni,
Mecnun' i bir ateş düştü özüme

Evvelce derdimi olmazdı duyan
Olmazdı gönlüme nasihat sayan
Bana kuvvet verdin Ah Serhat AYAN!
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*1)

Selamın gelmezse yüreğim kanar
Satırlar arası bir dünya yanar,
Sen ne güzel dostsun, Ekrem AKBUNAR
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*2)

Ümran DEMİRCAN' ın yüreği derya
Sönmesin ateşin bitmesin rüya
Kurban olsun sana bu koca dünya,
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*3)

Ali Ziya abi' m elimden tuttu,
Yüklendi hasretimi, çileyi attı,
Yaşamak "hak" dedi, bana anlattı
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*4)

Öpülesi elin var Hafize Anam,
Her ilde bir gülün var Hafize Anam
Sana aşık oğlun var Hafize Anam,
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*5)

Mertlikse istenen Fahrettin yeter,
Şiire hem umut hem sevda katar,
Köseoğlu derler, dostları tutar,
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*6)

Taze bir sevdadaydı beni durduran
Kırık bir kolyeye sevda sorduran,
Bir umut olmuştun Aslı YILDIRAN
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*7)

Ayşe KARATAŞ' a sevdayı sorun,
Nereyi gösterirse orada durun,
Can dost ararsanız Ayşe' yi bulun,
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*8)

Sabiha RANA' nın beyaz düşü var,
Dostlara ikramı; suyu, aşu var,
Sevdaya adanmış ömrü, yaşı var
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*9)

Yüreğin ne güzel Feride ÖZMAT!
Sen hep bu aşk ile dostluğu anlat,
Sana koşar gelirim olsa da sırat,
Mecnun' i bir ateş düştü özüme (*10)

Gelip görün dostlar kablolu hayat
Aşka gitmiyor ki harp yolu hayat
Yalnızlık taze kalır umutlar bayat
Mecnuni bir ateş düştü özüme

İsimler:

- *1: Serhat AYAN
- *2: Ekrem AKBUNAR
- *3: Ümran DEMİRCAN
- *4: Ali Ziya ÇAMUR (Işıkçam)
- *5: Hafize KILIÇ
- *6: Fahrettin KÖSEOĞLU
- *7: Aslı YILDIRAN
- *8: Ayşe KARATAŞ
- *9: Sabiha RANA
- *10: Feride ÖZMAT

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA ®
22 Temmuz 2005 Cuma 11:15
S.B. Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Antoloji Star 1

*** dostluklar başlar dostluklar kalır. Az yada çok iyi yada kötü bir şeyler paylaştık sizlerle. Dayanamadı kalemim yazdı işte. Adını anamadığım tüm dostlarıma sevgilerimi sunuyor yanlış bir tanım varsa da affınızı istiyorum. Sizler şiire: yani sizler sevgiye sevgiyi paylaşmaya değer veren insanlarsınız. İşte bunun için belki de asi yüregim dost bilip büyük bilip sarıldı sizlere bırakmayın ellerimi ne olur.....

MECNUNİ ATEŞİM

Ne deyim Metin ağam metin değilim
Adıma aldırma hiç çetin değilim
Bambaşka biri oldum rutin değilim
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*1)

Doğmakla başladı yangınım benim
Çilenin ıstırabın zengini benim
Aynur İlkay a sorun dengimi benim
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*2)

Yıllar yılı böyle umutlar kurak
Dert ustası olduk; gülmeye çirak
Yalnız bir davayım ah Turan Orak
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*3)

Ben mutlu olamam gayrı bu huyla
Güneşi görmeden seviştim ayla
Bu sevdalık ki bana töredir Leyla
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*4)

Nurten ablam bilir dertlere düştüm
Özlemim yakarken hasrete piştim
Sevdaya sarıldım kendimden geçtim
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*5)

Koştum kente şehir' e darılıp köye
Hasret kaldık çayırlara ağaca suya
İnancı gönlüne denk: Doğukaya
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*6)

Galip ağabeye mağluptur hatır
Gücenmiş yüreğime darılmış satır
Umutlar deprem yeri öfkeler çadır
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*7)

Hıfzı Özpekmez' in gözyaşı dinmez
Matemimiz neden sevmeyen bilmez
Öyle bir yangın ki ne yapsan sönmez
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*8)

Turhan Toy da söyler sevmek erk işi
Candan ve gönülden sevmez her kişi
Ayrılık denen har; ölümün eşi

Mecnuni bir ateş düştü özüme (*9)

Değişir umutlarım değişir yasa
Yaşarken ölmek ki koca bir tasa
Halden soran yoktu Gündüz olmasa
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*10)

Gel gör ki Çelebi kablolu hayat
Aşka gitmiyor ki harp yolu hayat
Yalnızlık taze kalır umutlar bayat
Mecnuni bir ateş düştü özüme

İsimler:

- *1: Metin ESER
- *2: Aynur İLKAY
- *3: Turan ORAĞ
- *4: Leyla AKGÜL
- *5: Nurten KEĞEROĞLU
- *6: Yusuf DOĞUKAYA
- *7: Galip ŞİNECİKLI
- *8: Hıfzı ÖZPEKMEZ
- *9: Turhan TOY
- *10: Ali GÜNDÜZ

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
08 Kasım 2004 pazartesi 18:30
Konur Sokak Kızılay

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Antoloji Star 2

*** dostluklar başlar dostluklar kalır. Az ya da çok iyi ya da kötü bir şeyler paylaştık sizlerle. Dayanamadı kalemim yazdı işte. Adını anamadığım tüm dostlarıma sevgilerimi sunuyor yanlış bir tanım varsa da affınızı istiyorum. Sizler şiire: yani sizler sevgiye sevgiyi paylaşmaya değer veren insanlarsınız. İşte bunun için belki de asi yüregim dost bilip büyük bilip sarıldı sizlere bırakmayın ellerimi ne olur.....

Vedat Şahin çeker gurbet yarası
Bütün bunca zahmet ekmek parası
Elbet ölmenin de gelir sırası
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*1)

Kırık dallı dünya dilek ağacı
Bu çile kokusu hepten boğucu
Dostluğundan yazar Sevcan Koyuncu
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*2)

Bir Aysel Çoban' ki hayata rakip
Sıkıntılar peşinden ediyor takip
Dağıttım öfkeleri kafayı çekip
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*3)

Gönlünde daveti Mustafa Ceylan
Bir derde düştüm ki sanki küheylan
Sevmek fidan ise şu gönlüm orman
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*4)

Aykamer çağırır aşkı sevdayı
Saadet ararım bir dudak payı
İnsan acı görsün değişir huyu
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*5)

Dili ateş Türker' in sözleri sırat
Dünya umutlara vermiyor murat
Ben gibi vuruldu Şirine Ferhat
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*6)

Sevil ablam der ki değişmez nizam
Bu dünya hükmüne olmaz intizam
Gönül gülmüyorsa ben nasıl yazam
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*7)

Yıllardır çileyle ettim hasbi hal
Anlamadı gönül bu nasıl bir hal
Sende yaz öfkeni ey Necmi Ünsal
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*8)

Ateşim sönmüyor Muammer abi
Şu yüzüm gülmüyor Muammer abi
Çilenin tasanın gelmiyor dibi

Mecnuni bir ateş düştü özüme (*9)

şu dünyam değişti gönöl sevince
Sevmeleri ömrüm nizam bilince
Söyle kimdir Mecnun ey Sabit İnce
Mecnuni bir ateş düştü özüme (*10)

Gelip görün dostlar kablolu hayat
Aşka gitmiyor ki harp yolu hayat
Yalnızlık taze kalır umutlar bayat
Mecnuni bir ateş düştü özüme

İsimler:

- *1: Vedat şAHİN
- *2: Sevcan KOYUNCU
- *3: Aysel çOBAN
- *4: Mustafa řEYLAŇ
- *5: Meral YAGCIOGLU
- *6: Türker KOLUMAN
- *7: Sevil NİZAMOĞULLARI
- *8: Necmi ÜNSAL
- *9: Muammer şELİK
- *10: Sabit İNCE

Mustafa çelebi çETİNKAYA
09 Kasım 2004 şalı 13:48
strazburg. Cad. Sıhhiye

Mustafa çelebi çetinkaya

Aptal Dünya...!

Amaçlarım ölümsüz
Payidar inançlarım
Traifi olmaz sevdamin
Aşklarımı büyütürüm bahçem de
Lakin solarım.

Dünya bilmez fikrimi
Üşenmem sevmelerden
Nasıl vazgeçerim yüreğim
Yanlış yaptı umutlar
Aptalsın dünya sen

...aptalsın dünya...

_____25.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Armağan....

Adımı çaresizliğe armağan ettim
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık
Aklımı umudu hep ziyan ettim,
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Aklınıza ne gelirse ben O' yum,
Bazen haramiyim bazen kovboyum
Sevda ölçüsüne uymadı boyum,
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Ankara İstanbul Amasya Mersin,
Bütün şehirler hep beni vursun,
Gelirsem yüreğim adımı kırsın
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Ne sevmeye yakıştım nede gülmeye,
Ne yaşadım ne yakın oldum ölmeye,
Hiç bakmadan veda ettim cümleye
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

İsteddiğini söyle, istediğin sitemi et ardımdan. Zaten el uzatıp gel desen de durmam
seninle, ne gönlünde ne yanında durmam. Çektiğim acıların adını bile ömrüme
sığdıramazken kendi nasıl sığsın? Susar artık kalemle beraber dil, öyle ya anlamazsın!

Sen haklıydın bir hayaldi ve bitti,
Bizimkisi birkaç masum ümitti,
Bu hayat ki bir adamı katletti
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Hiç kimse bilmemeli ben kimim, nerdeyim,
Mazimi örtecek gizemli bir perdeyim,
Belki başka gezegende belki burdayım
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Bahtın açık olsun, var git yoluna
Başka bir erkeği tak git koluna
Merak etme bir daha çıkmam karşına
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Bu nasıl vedadır ki çilesi bana,
Bu kahpe dünyanın hilesi bana
Ayrılık zulmünün sillesi bana
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Baştan beri belliydi İNSAN la uyuşmazlığım. Ben hep adımı yaktım. Ama artık kuralda
yok nizamda. Ölçüsü olmayan bir şiir, insana benzeyen dönek kafiyeler ve edepten
uzak kalmış can sıkıntıları. Belki de kelimeler ve ümitler arasında boğulsa da ömrüm
ben hiç şiir yazmadım. Ki yazdım veya yazmadım. Bu isyan ki son satırlarım....

Hürmet edip el uzattım vurdular,
Teşekkürün karşısında durdular,
Aptaldan öte bir dünya kurdular

Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Suçlu hep ben oldum hırsız masumdu
Gözüne baktığım arsız masumdu,
Kendini adam sanan narsuz masumdu
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Önce ben zihniyetine uyamadım hiç
Bende sendenim diyen duyamadım hiç
İnsan sanıp insana kıyamadım hiç
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

İstedim ki sevgi olsun tek hakim
Ne para umrumdaydı ne mevkim
Usandığım alemden gidiyorum nitekim
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

İnsana el uzatmayı derman bildim yüreğe. Gelecek kaygılarımı bile hesaba katmadan önce çevreme uzattım elimi. Kah kitaba yaslandım, kah yüreğe. Ama adalet köprüsü çökmüş bu dünyada adaletten uzak üç beş düzeye... Kelimeler tıkanıyor. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın diyenlerdense yılanı sarılmayı tercih ettim. İte boyun eğip üç kuruşluk menfaat için her şeyi vebal gören bir dünyayı ne dün ne bugün hiç kabul etmedim.

....
Cumadan cumaya namaz kılmak değil İslam! Kalp temizliği de beş para etmez. Ölülerin arkasından mevlit okutmakla çözülsedydi her şey. Söylenecak o kadar çok şey var ki ama söyledikçe kötü oldum. Madem demokrasi ve hür düşünce var memlekette bırakın herkes düşünsün. Ama yok plajda üstsüz güneşlenmek çağdaşlık fakat örtünmek irticai faaliyet. Elim yakanda ey kanun ve elim yakanda ey devlet.

....
Bende canımdan başka verecek bir şey kalmadı. Karşılaştıralım şimdi. Gel yiğitsen! Hanımına 5 milyar liralık küpe alırken işçisine ayda 500 lira veremeyen ey devlet. Al asgari ücretini rulo yap..... münasip bir yer vardır muhakkak....

Dert bir değil hangisini yazayım,
Kurtar sofrasına garip mezeyim,
Kalleşliğin hangisine kızayım
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Arması kurt olanın kuştan farkı yok
Ağustos güneşinin kıştan farkı yok
Tayip amcamızın Buch'tan farkı yok
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık

Ne söylesem boş, yolum avare,
Hayata uzanan kolum avare,
Söylemeye pes eden dilim avare
Gittiğim yerlerden dönmek zor artık....

****SEVDAZAN****
20 Ağustos 2006

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Arsız Sitem

Elbet değişecek şu gülmeyen ehrem
Elbet son bulacak adına hüzün verdiğim geceler
Sonra bir umut şarkisi dolanacak dilime.
Susmayacağım

Gerçi hep zayı ettim umutları
Hep yek geldi hayat zarında kaderime
Ve umut şarkisi.....
Dolansın diye

Ölmeye yüz tutmuş gibi yaşamım; bir başımalıgım beyhude
Ve bir hayalin içinde gömülü kalmış hayatt
Kara bir trenin raylarda uzanması gibi duraksız
Ve duraksız göz yaşlarım
Bir kez inat ettik acılara; inat ettik hüsrana
Susmayacağım.

Gerçi yazı gözü belli olmuyor Ankara'nın
Yine esefli bir yıldız kümesi gökler içinde
Sonra bir deli sokaklarda
Polis sirenleri,
Ve sarhoş naralarına karişan o sessiz yağmur
şimdi de ben telaşi yüreğimde
Ve bir ben içinde kalmış hayatt ki; hepten amur
Sus...
Sus ki
Ben susmayım ey gece

Bir hengame ki içimde
Her lahza bir ateş olup düşer gönlüme yalnızlığım
Belkide arsızca bir davranıştır bendeki bu sitem ya
Susmayacağım....

26 Mayıs 2004 arşamba: 19:05
Yenimahalle

Mustafa elebi etinkaya

Artık Dönmelisin?

Artık dönmelisin dostum!
Vakit geldi...
Yalnız değilim belki sevgin varken
Belki de ölmek için çok erken
Yine de bilirsin
Dostsuz yaşanmaz bu koca şehirde
Artık dönmelisin! ...

Yine yıllara esir düştü sevdalar
Yine aşklar acımasızlığın kölesi.
Ama alınımız açık, başımız dik
Ve şahit olsun bütün geceler daha ölmedik.
Hiç yaşanmadı dostluğun böylesi;
Sevin...
Saat beşi gecenin
Ve dostum dönmelisin...

Karanlık bir girdapta
Ve yalnızlıklarımın vasatında
İlaç oluyor sesin
Sonra ki bir gökkuşağı
Ve yad ellerle ufka esen nefesin.
Biz ayrılmaz parçalarıyız kalplerin
Sustur artık şu gurbet türküsünü
Bitir ayrılıkları
Artık dönmelisin...

Vakit geçecek neredeyse
Toprak olmadan bedenlerimiz
Ve yıldızlara karışmadan sevgilerimiz
... ki şunu bilmelisin
artık dönmelisin...

.24 TEMMUZ 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Arzu Geldi

ben çile yongasını öfkeme takıp
ve yıllardır ardımda dolaşan özlem dolu bir beni bırakıp
kapına geldim...
sen şimdi bırak öfkelerini bir kenara
yalnızlığını at bir yana
Dosta Dost Gerek Dost Kalmak için; Unutma!
Ve bak değişti kainat,
yalnızlığım altımda post oldu
öfke gitti, Arzu geldi DOST oldu ...

Artık kalmamışken gönlümün dosta itimadı
Renklendi dost bahçem; öfkem kalmadı
Ziyan ettiğim yıllar kırsa da direncimi
Umut geldi ARZU doldu, dostluk ölmedi ...

Tertemiz dileklerim kapını çaldı
Ordu gibi gönlün bak benim oldu
Kelimeler yetmez şimdi ARZUyu anlatmaya
Evren cesaret edemez artık ARZUyu ağlatmaya
Rüyalar gerçekleşti ARZUm dost oldu

29 haziran 2004 Salı 11:21
kazan ...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Arzu...

...

aşk olmasın bunun adı
rotar yapsın icabında bütün umutlar
zifiri bir karanlığa bürünsün gece
uzayıp gitsin bir meçhule yollar

Tarifi öyle zorki içimdeki ateşin
olmazsa olmasın diyemiyor bu gönül
Küstah dileklerin arasında can çekişmesi ruhun
ezilip gitmesi bir günahın pençesinde
Rezil etme! ...

Aşk olmasın bunun adı
reform yapsın gerekirse gelmelerin
zehir zemberek ettim ya gecelerimi
ummamıştım:
sen bunu hak etmedin.

29 Temmuz 2004 06:00
Tokat - Niksar

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Asabiyim

Bunalım takılıyorum.
En damardan şarkılar
Ve en derin şiirler söylüyorum.
Asık suratlı bet benizli bir adamım.
Gülmek kavramı yok lüğatimde.
Asabiyim: bağırp çağırıyorum.
Kırıp atıyorum gözüme batanları
Nasibini alıyor gözüme batmayanlar da
Artık kaçıyor uzaklaşıyor beni görünce insanlar
Sahi bende insandım bir zamanlar.
Şimdi bir dolu farkım çıkar saymaya kalkarsam
En önemlisi canımdan çok sevdim hayatımı verdim
Daha nicesi saysam...
Bunalım olduğumda sayılır
En damar türkülerde notayım derim!
En hüznü şiirlerde kafiye
Bana emir geldi büyük yerden derim
Emir ki " SEV " diye
Farkı farkta göreyim
Canım sıkılıyor vallah billah yaşıma denk değil çektiğim.
Bunalım takılıyorsam çok asabiyim! ...
Sussam fayda yok
Konuşsam da neye yarar?
Of ki ne of:
Yaşamak külli zarar...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
09 Mayıs 2000 Şalı (23:25)
Kayalar

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Asırlarca Ağlamak

Asırlardır bir kandil yanar göklerde
Bulutlarda asılı kalır özlemler...
Lakin ;
Ağlamak gibi bir şey de olsa sevi
Yaşamak ;
inanmaksâ doğumdan beri
Aşılır elbet dağlar,
aşılır dünler.

Ağlamak...
ağlamak ki saatlerce,
hiç durmadan bazen
lanetli anılara tutsak olmadan ağlamak...
Ağlamak !
Yeni baharların
tatlı düşlerine yanıp
Asırlarca ağlamak...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Asi Ekmek Kavgam

...

Bütün umutlarımı heba ettim ömrümün
Bütün desiselerine dem vurmaya geldim aleme
Eğer iki yüzlülükse yükselmenin formülü
Ve boyun büküp soytarılığını yapmaksâ şerefsizin
Bütün pabuçlarını dama attım azametin.
Bir tutumluk sevgi kalsın içimde
Ben onu öfkeyle besler emekle yoğururum.
Nizama boyun bükmeyle olacaksa ilerlemek denen gaye
Başım eğilmez hiçbir soytarının karşısında
Varsın ileri gitmesin ayaklarım; ben burada dururum.

Bütün güvenini heba ettim yaşamanın
Silahını kuşananın pay almak için indiği bu meydanda
Bende varım bu savaşta; yüreğimle, kalemimle, silahımla...

Üç beş dengesiz kafalının dengesiz düzeni bu
Üç kuruşluk menfaate, beş kuruşluk şeref harcayanların şerefsizliği
Şayet kınamakla oturuyorsa taşlar gediğine,
Önce yüzünüze tükürdüm sonra kınadım sizi.

Ekmeğimle oynama cüretinde ekmek yapmayı bilmeyenler
"Ya çek git, ya boyun eğ " mi, asla!
sırf sana inat ey dümbük başı
ne çeker giderim, nede boyun bükürüm kokuşmuş saltanatına.
Savaşsa savaş,
Dişe diş, göze göz
Senin işkembe inadına karşı benim işçi yüreğim
Umuttan öte bir aşka dönüştü benim ekmek kavgam,
Umutlarımı heba ettim.

01 Şubat 2004 Salı 11:20
S. B. Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aslında

@slınd@ y@ş@md@n v@zgeçemiyor ins@n!
kimi z@m@n küçük bir ışık b@ğlıyor h@y@t@ bizi
doğ@n güneşle @ydınl@nıverecek gibi s@nki y@rınl@r
s@nki gül @ç@c@k gibi ç@murd@n
ve ins@n v@zgeçmiyor y@ş@md@n ...

yine @ğ@çl@r çiçek @çıyor reng@renk
yine s@b@hl@rı ışıl ışıl oluyor c@ddeler
sonr@ m@h@lle @r@l@rınd@ çocuk sesleri
sonr@ sevgililerle dolup t@ş@n p@rk köşeleri
Kim bilir neler çekti yüreklerimiz umudun elinden
k@ç sevgili uçup gitti gönlümüzden
k@ç kez ölümü bekledik kim bilir köşelerimiz de
ölmedik işte ...

@slınd@ sevmekten v@zgeçmiyor ins@n!
y@ş@m@k güzel @slınd@ ...
bütün p@rkl@r y@rın gene dol@c@k çocukl@rl@
inş@t köşelerinde h@rç sesleri,
büfe önlerinde f@külte öğrencileri,
hele o s@b@h simitleri ki gevrek gevrek
t@tm@k gerek ...

biz k@r@r vermediyse ne z@m@n doğ@c@ğımız@
biz @l@m@yız em@net c@nl@rımızı
bir gün bile k@ls@; son günü bile ols@ bu ömrümüzün
biz gene sevelim, c@nı s@ğ olsun gönlümüzün
@rdımızd@ bir gül k@lsın kokusuyl@
bir @şk k@lsın @rdımızd@ duygusuyl@
bir yürek y@ş@sın hep n@musuyl@
bu son günü de ols@ h@y@tın
y@ş@m@k güzel @slınd@

08 M@yıs 2004 Cum@rtesi (14:15)
Bolu
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşk

albenisine kapandım bu maval dünyanın
şu güneş' denize ay' a aldandım.
Karanlık çıktı gece; seni sever sandım.

Avuçlarımda gözyaşı yüreğim kahır yeri
Şansa bırakmak olmaz sevmeyi
Kabullenmek zor; gece senden de iyi.

Açmaz oldu mevsimde ne gül, ne lale
Şemsiye tuttum mevsim yağmurlarına
Kanıma işledi sevda vurgunum sana.

Aldanmak meşakkati vurur hançeri
Şifası yok bu yaranın
Kurbanı oldum deli sevdamın.

Ayrılık alınyazım; yalnızlık bahtım,
Şahidim oldu alem delice sevdim,
Kaybolan yok olan mahvolan bendim.

Ağlarım budur hayattan tesellim
Şanıma yakışmaz seni unutmak
Kahrolsun esaret; zor şeymiş gönlü avutmak.

Al kanımda esaret vuslat gibi
Şafak sökmeli olmuş gece isyanda
Kalmamış ne aşk ne sevgi nankör insanda.

Aşarım bir bir umutları anıları yakarım
Şikayet etmem yaşadığıma
Karanlık gölge tutar karanlığıma.

Akar gözlerimden kan revan sitem
Şal gibi dolanır beynime kader,
Kahpe çıktı bu dünya kahpeymiş kader.

Aşk; manasız kaldı ölümü arzularken,
Şahlandı yüreğimde deli arzular
Korkma! ; Aşk bu... sevdalıysan oyalalar...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
28 Ocak 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

AŞK !...

Albenisine kandım bu maval dünyanın
Şu güneşe,denize,ay a aldandım
Karanlık çıktı gece : seni sever sandım...

Avuçlar da gözyaşı yürekler kahır yeri,
Şansa bırakmak olmaz sevmeyi,
Kabullenmek zor ama : gece senden de iyi...

Açmaz oldu mevsim de ne gül ne lale,
Şemsiye tuttum matem yağmurlarına,
Kanıma işledi sevda ; Vurgunum sana !...

Aldanmak meşakketli vurur hançeri
Şifası yok bu yaranın ,
Kurbanı oldum deli sevdanın .

Ayrılık alınyazım, yalnızlık bahtım ,
Şahidim oldu alem .delice sevdim
Kaybolan , yokolan, mahvolan bendim .

Ağlarım ; budur hayatta tesellim,
Şanıma yakışmaz seni unutmak,
Kahrolsun ! esaret zor şeymiş ,gönlü avutmak...

Al kanmıda esaret vuslat gibi
Şafak sökmeli olmuş, gece isyan da
Kalmamış ! ne aşk, ne sevgi nankör insan da

Asarım bir bir umutları, anıları yakarım,
Şikayet etmem yaşadığıma,
Karanlık gölge tutar karanlığıma.

Akar gözlerimden kan revan sitem,
Şal gibi dolanır boynuma keder
Kahpe çıktı bu dünya, kahpeymiş kader!.

Aşk.. manasız kaldı ölümü arzularken,
Şahlandı yüreğim de deli arzular,
Korkma ! aşk bu . sevdalıysan oyalar...

_____28.01.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşk Balımsın

Bana kaderimin bir armağanısın
Seninle bir ömür olmak isterim
Sen ki şu gönlümün tek sultanısın
Seninle yaşamak, gülmek isterim.

Tek gülümsün...
İlk yolumsun...
Aşk balımsın...

Sen varsın diye çiçekler açar,
Sen varsan semada umutlar uçar,
Sen varsan tüm dertler silinir geçer,
Seninle gülleri dermek isterim.

Tek gülümsün...
Bülbülümsün...
Aşk balımsın...

Sen ol da yanımda dünyayı takmam.
Tüm çileyi alır, sana bırakmam
Ahdimden hiç dönmem, sözümünden çıkmam
Seninle yaşamak, ölmek isterim.

Tek gülümsün...
Gül dalımsın...
Aşk balımsın...

31 Ekim 2005 Pazartesi 10:35
Yenişehir / Ankara

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşk Gemisi

Başıma gelenleri
İlmik ilmik bağlayıp
Rüyalarım hapsettim.

Dalıp gitmişim sahilde dünlere
Umutlarımı terketmişim
Manası olmasa da yalnızlığımın
Nasıl olsa sevmiştim.

Talihsizim işte
Üstüme gelir bütün çıkmazlar
Talihsizim doğuştan
Ellerim
Rovalver gibi asılır duvarlara
Dalıp giderim oysa
İsmi unuttuğum yarınlar.

Aşk...
Şaşırdı yönünü
Kördüm ; görmedim öldüğümü.

Gökler de kara bulutlar
Ellerime değiyor yıldız kaymaları
Masal anlatsa da bugünler
İnanıyorum
Sevmeler hep engin de olacak
İnanıyorumengin de kalacak sevmeler.

Limana yaklaşan bir yolcu gemisi gibi
İnançları büyütürken yüreğim de
Menevşe kokularına tutsak
Arı peteklerin de bal kokusu
Niçindir bilmem !
Aşk ; bu gemi yolcularına yasak ...

Varisi bir ben olsam yalnızlığımın
Ayrılığımın kurbanı
Rüyalar da görürüm sadece
İlmik ilmik olmuş hayallerin
Rahatlığını
Kenetlenir birbirine başıma gelenler
Ellerim de aşk gülleri
Nasıl boğulur bilmem
bu deniz de sevenler ?....

_____14.04.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşka Pişman Gibiyiz

Hani candan özgeydi
Hani ayrılamazdık
Hani ölümsüzdü sevgi
Hani hiç ağlamazdık
Hayallerimiz vardı
El ele olacaktık
Yıkılsa bile dünya
Biz mutlu kalacaktık.

Böyle ne oldu bize
İki düşman gibiyiz
Unuttuk mu sözleri
Aşka pişman gibiyiz

Ellerimden tutardın
Gözlerime bakardın
Güneş doğmasa bile
Gecelerde sen vardın
Aşkımız bir çiçektir
Sen onu hep sulardın,
Şevdaya düşse cemre
Ölesiye ağlardın...

Böyle ne oldu bize
İki düşman gibiyiz
Unuttuk mu sözleri
Aşka pişman gibiyiz

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşkcan

İNŞAN ÜÇ EVRELİ BİLMECE
DOĞAR VE EVLENİR ÖLMEDEN ÖNCE
BİR YÜZÜK VACİBTİR
BU ZAMANDA HER GENÇE

YAŞAM: SONUNDA ÖLÜM OLAN
GEÇEYE ÇİLEDİR BENDEN KALAN
BİR SEVDA YUMAGINDA
ÖLÜM Kİ HEPTEN YALAN

AŞK: TEK HECE TEK KELİME
DOĞARKEN KALMIŞ DİLİME
VURULDUM...
BEN YAŞARKEN ÖLÜME

İNŞAN: AŞKLA YAŞARKEN
GÖNÜL: ÇİLEYE KOŞARKEN
YAŞAM ` A AŞKI VERDİM
İNŞANIM: AŞKTIR DİRDİM...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
01 KASIM 2002
OSTİM (22:35)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşkın

Aşkın beni mahvediyor sevgilim...
Aşkın...

Bugün hatıralı sokakları dolaştım tek başıma
Bir başıma gezindim o avare sokaklarda
Sonra sen geldin aklıma.
Sonra ağladım yokluğuna.
Sevdan beni kahrediyor sevgilim! ...

Bir duamız vardı hani hiç ayrılmamacasına
Hani ölümsüzdü aşklarımız
Sen hiç sevmemişsin ya
Bunu bilmek kırıyor hatıralarımı
Sonra yalnız kalıyorum
Sensiz olduğumdan sensiz kalıyorum
Yokluğun mahvediyor sevgilim! ...

Bugün yine sen vardın kollarımda
Yine tutuyordum ellerini
Ve senle dolaşıyordum bugün
Şehrin o ıssız yerlerini.
Mahvediyor aşkın beni sevgilim kahrediyor beni...

Hayal kurmama da yasak var, yasak var özlemlerime
Hatıralarımdan haciz, ümitlerimden haraç alan var
Firariyim sevgili firari
Aşkın mahvediyor beni...

Ne öldürdün ne de güldürdün gidişinle
Sonra bestelediğim şarkıları dinlemedin bile.
Aşkın beni mahvediyor sevgilim
Aşkım...
Bugün senli sensizliklerimde tek başıma
Hatıralı sokakları dolaştım.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
13 Haziran 1999 (21:50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşkın Kendi Ağzından; Aşkın Tarifi

...

Ne tarih anlatır beni, ne Coğrafya da yerim var
Hiçbir filozof çözemez, Felsefeye ters elim var.
Beni tadan pişmandır; tadımdan geçemez kul!
Yaşamın öbür yanını öğretirim, beni öğretmez okul.
Her gönül' e düşmem ben, düştüğüm yer har olur,
Benle zindandır alem, benle dünya dar olur.
Sırat kadar keskinim, kıldan incedir tenim,
Kapıma gelme insan; Çiledir adım benim.

03 Nisan 2004 Cumartesi
23:15 Keçiören

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşkınla Yanan Benim

Şimdi sen uzaklarda
Acıyla dolan benim
Aldatıp kaçıp gittin
Aşkınla yanan benim.

Kül oldum sen yakınca
Kul oldum sen bakınca
Arkamdan aldatınca
Aşkınla yanan benim.

Aşkım ölümsüzdür dedin
Ağlattın güldürmedin
Ben sevdim sen sevmedin
Aşkınla yanan benim.

20.04.1997

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşklar Bana Haram

Körkütük bir sevda kalbimi yakan
Onca haykırdım da olmadı bakan
Kısmeti aşkın dar olur derler
Dünya bana zindan, hayat kor oldu.

Kahretmiş hayata içiyorum durmadan
Göçmeliyim bu diyardan şehir beni yormadan
Kendimi vurmaliyim kader beni vurmaktan
İnsanlar bana sahte, gülücükler kur oldu.

Aşmalıyım gerçekleri varmalıyım doğruya
Nice cevap var iken, yanıt yok bu soruya
Elimde olsa idi hiç gelmezdim dünyaya
Dakikalar asır, saatler ömür oldu.

Aşklarda resmiyet yok, sevgilerde hakikat
Şu yalancı dünyadan almadım bir kez murat
Bu şaşkınlık üstüne nasıl geçilir sırat
Ateşe döndü kalbim, göz yaşlarım mor oldu.

Beceriksiz biriyim bir şey gelmez elimden
Hayat çok çektirdi, isyan düşmez dilimden
Merhamet beklemem sevgilim senden
Gidişlerin uçurum, ayrılığın yar oldu.

Bakamam ki göklere kaldırıp ta başımı
Günlerim aydan farksız unutmuşum yaşımı
Feleğin ellerinden içtim çile aşını
Gülücükler kelepçe, göz yaşlarım nar oldu.

Gecenin gündüze vardığı anda,
Gözlerin vuslatı bulduğu anda,
Yalnızlıktan başka bir şey yok ki dünyam da
Felaketler eşkiya şu felek barbar oldu.

Düğümlemlenip kaldı aşk yeminlerim
Bugünümünden haraç keser dünlerim
Ölsem de severim gülsem severim
Aşklar bana haram, sevmek zor oldu.

Kör kütük sarhoşum, kahır içtiğim
Hayat ormanından çile biçtiğim
Bu gecede gene kendimden geçtim.
Ölmeye caiz dendi, aşk haram oldu.

24 Mart 1999 (23:35) Balgat
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Aşklar Benle Sevişmiyor

ben düşünene yandım senin
yüreğine bandım senin
bakışına kandım senin
değişmedi değişmiyor
aşklar benle sevişmiyor.

ne aradım ne buldum ben
ne ağladım ne güldüm ben
ne yaşadım ne öldüm ben
değişmedi değişmiyor
Aşklar benle sevişmiyor.

kalemime yürek oldun
özlemlere dilek oldun
sen yaşama gerek oldun
değişmedi değişmiyor
Aşklar benle sevişmiyor.

Çelebiyim; işim sevmek
aşk soframda aşım sevmek
gözüm, ruhum, başım sevmek
değişmedi değişmiyor
Aşklar benle sevişmiyor

16 Nisan 2005 C.tesi 12:50
Demetevler

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ateş Misali

umutsuz ahlar var
umutsuz can var
umutsuz yaşıyan
bir çokinsan var
umutsuz oluyor
sensiz zamanlar
sensizlik yüreğe
ateş misali...

...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ateş Olsa...

Gelmiyor; ne bir selam ne bir mektup gelmiyor
Dinmiyor yüreğimde yanan yaram dinmiyor
Bilmiyor kimse benim çektiğimi bilmiyor
Ben böyle hayatı neylerim bilmem
Çekerim çekerim nedense ölmem.

Geçmiyor burada zaman bir türlü geçmiyor
Uçmuyor bu şehirde güvercinler uçmuyor
Açmıyor mutluluk kapılarını açmıyor
Ben böyle hayatı neylerim bilmem
Çekerim çekerim nedense ölmem.

Anladım özlem çok zor bunu artık anladım
Ağladım sabaha dek hiç durmadan ağladım.
Aradım sokaklarda caddelerde aradım
Ben böyle hayatı neylerim bilmem
Çekerim çekerim nedense ölmem.

Olmasın gizlerinde yaş olmasın Bir tanem!
Bilmesin kimse bizi bilmesin Bir tanem!
Gülmesin sevmeyenler hiç gülmesin Bir tanem!
Ben böyle hayatı neylerim bilmem
Çekerim çekerim nedense ölmem.

Sen benim tek umudum özlemimsin sevdiğim
Tek sensin şu hayatta umut diye bildiğim
Gelincik ateş olsan yine seni beklerim,
Ben böyle hayatı neylerim bilmem
Çekerim çekerim nedense ölmem.

21 NİSAN 2001 15: 39

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Avdetim Yok

Avdetim olmayacak
Bir gün temelli ayrılacağım.
Beni yar' dan
Beni dostlardan ayrı koyan bu koca şehirden
Artık takılmıyorum eskisi kadar
En kalabalık yerlerde ki en تنها mekanlara
Ve artık takılmayacağım
Hiç geçmeyen bir anda ki en hızlı zamanlara
Saatim dursun
Dönmesin dünya!

Avdetim olmayacak
Bir gün urganı dolayacak boynuma cellat!
Bir daha gelmem ne de olsa
Beni her şeyimden ayrı koyan bu şehre
Bir gök kuşağı geçse de önüme
Bir güneş su serpse de ellerime
Aşkların tek varisi; yalnız yüreğim olsun
Saatim dursun
Dönmesin dünya!

Avdetim olmayacak
Bir kere söz verdim ay' a, güneş' e, yıldızlara
Ant içmişim
Bir daha dönmem asla bu kahrolası aleme
Her şeyimi aldı elimden
Bu alemi hiç sevmemişim
Şimdi acıyorum bunca yıla, bunca geçen zamana
Saatim dursun
Dönmesin dünya!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
28 Nisan 2000 Salı (20:35)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ayniyım

her zamanki gibi karanlık gecelerimin loş aydınlığında uzandığım yerden elimde ki sigaramı dumanlıyor ve senin hayalini kuruyorum. Biliyorum söylemesi suç ! yaşaması suç ve düşünmesi suç.
Hem sende görmedin duymadın bilmiyorsun.
ama gün gelecek sen ve sana benzeyen sevgiden mahrum zat ' ı muhteremler itiraf edecekler sevginin büyüklüğünü. Haykıracaklar belki de; ben sana olan sevgimi nasıl cadde kenarında ki kaldırımlardan haykırdıysam.
belki de koşup geleceksin bana. lakin bitmeye mahkum olan rüyalarımda ve sevdiğini aşkını dile getireceksin. Etraftan üç beş kişi seni kenara alacaklar, tabutum omuzlara kaldırılacak ve baki olan karanlıklara gömüleceğim. Ama üzülme!
duyacağım feryatlarını, haykırışlarına yüreğimde ki yalnızlığım ile cevap vereceğim. acılarıma, kahırlarıma çilelerime... ıstıraplara her gün her an nasıl başlıyorsam, her şey yeniden başlayacak.

sevgiler... aşklar...

ben bileceğim suçumu ve bileceğim cezamın ayrılık prangalarında közlenecek, bittikçe tekrar yakılacak bir ocak olduğunu. Yalnız sen duyamayacaksın benim feryatlarımı. işte son kez tekrarlıyorum belki de
İnan seni çok sevdim çok seviyorum.

Sen bir kır çiçeğim!
Bir nazlıcağım!

Seni Suya Muhtaç Çorak Topraklar Gibi Seviyorum

.....21 MART 1998.....Kaletepe

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ayrılığımıza

Bu başıboş bir alinyazısı
Bu kadersiz bir ayrılık
Sancıları başlamış
 hasret çekmenin
ve yüreğimde soru işareti
ölecektim? ...
Şimdi hesap yapmayı bıraktım
yaprak koparmıyorum takvimden
bu günün dünden farkı yok
dünün bu günden.
Bu başıboş bir alinyazısı
bu...
Biz ayrıldık...

.....Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
.....17.06.2001.....(15: 20)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ayrılık Haram Bize

Bir bardak suda boğuldum dün gece
bir avuç gözyaşın da kayboldum
Susturdum hatıraları birer birer.
Bir sen girdin bu odaya bir de senli umutlar
Adına türküler yakmış dağ ozanı
sazının telin de nağmeler.
Senin hayalinle ulaştım gündüze
Bunu anlamak kaderin işine gelmez ya
Ayrılık haram bize...

Belki sende kara gecelerin afsununa tutsaksın
Belki ağlamak sana da emir

...
giderken berraktı sular
şimdi bulanık akyor o kutsal nehir.
Mavallar baş döndürür
yutar beni bu lanet dünya;
işte yokluklar da harcanır yüreklerimiz
Ayrılmak haram güya...

Bir gün çalınacak adam yüzü görmeyen kapım
bir gün tozlu koridorlarına basacaksın
virane hayatımın .
Solmuş bir gül açacak varlığına
belki gözlerime bakıp bakıp susacaksın !
Sonra pranga vurulacak özlemlere
alıp götüreceksin beni kötülük perisi
Ayrılık haram diye ağlayacaksın.

Yine yalancı hayaller girer düşüme
sersem umutlar ışık yakar geceye
Bir yakamoz tutar ellerinden
bir öksüzlük şiiri dökülür dilinden
ve çiel yaşı kalbinden...
Hasretliğin artar
artar da ağıtlar yakarsın ölmeye.
Bir avuç gözyaşın da kayboldum dün gece.
Srn de susturacaksın hatıraları birer birer
sen d ekırılacaksın yokluklara
ağlayacaksın
Ayrılık haram diye...

_____19.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ayrılık...!

Keşke vursaydın alınımın ortasından
ya da çarmığa gerseydin,
Keşke öldürseydin beni bugünde
Ayrılık demeseydin.

Artık ne ruhlara akran olurum, ne maddeye,
Bütün duvar yazılarını karalarım
ve bütün kalp resimlerini yırtarım inadına
Vuracaksan bur beni ne olur
Ne olur ıskalama...

Bugün kaç kez yıkıldı dünya başıma saymadım
ve kaç kez can verdim,
kaç kez dirilmenin ardından...
Unutmuştum ben böyle çileli şiirleri.

Keşke vursaydın diyorum ya,
Böyle gitmene rıza göstermez gönlüm,
Mutlu olacağını bilsem amenna da,
Bu ayrılığa katlanamaz ömrüm.
Bugün ateşlere düşüp yandım ama
Sabah güneş doğar mı bilmiyorum.

Bütün maddeye küs artık, adım
Bütün insana yüz çevirdim.
Sen beni yıktın sevgilim bugün
Ben Ankarayı devirdim.

Bıraktığın yerdeyim hala; mahzun ve garip,
Sen uyu sevgilim! ...

17 Temmuz 2005 Çarşamba 21:25
Güvenpark

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ayrılıktan Fayda Yok

Nasıl da geçiyor bak
ışkence dolu yıllar,
nasıl da gülüyor bak
bu ayrılığa kullar.
Nasıl da uzuyor bak
uzayıp giden yollar,
Ayrılıktan fayda yok
dön gel artık sevdiğim !
Dön gel ne olur...

Hala kara bahtım bak
talihim sönmüş
yıldızlar ve güneş
hep terse dönmüş
bugün ayrılığın yıl dönümüymüş;
Ayrılıktan fayda yok
dön gel artık sevgilim !
Dön gel ne olur...

Güzeldi senle günler
senle yaşamak
güzeldi seni sevmek
sana aşık olmak,
herşey bitmiş olsada dünya dönüyor bak
Ayrılıktan fayda yok
dön gel artık sevdiğim !
Dön gel ne olur...

Haydi dön artık
pişman olmadan,
haydi tut ellerimden düşman olmadan
söyle ne bulduk biz ayrılıktan ???
Ayrılıktantan fayda yok
dön gel artık sevdiğim !
dön gel ne olur...

_____31.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Azad Et

Ya azad et yüreğimi sevdiğim
ya gel bir olsun gönüller;
senle bir ömür hayallerken
tertemiz
ve bir aşk bahçesini sularken her lahza
Seni unutmadım inan !

Belki acılar bir yığın gibi üstüm de
belki çileler dolandır , ilmiklenir yüreğime
Azad et yüreğimi sevdiğim !
dön ne olur
dinle!...

Aklım sende kaldı;
gittin gideli ne yüzüm güldü
ne can canlandı.
Kahpe dünya ayırdı bizi
ve kelleş insanlar
oysa aşk güzel,
aşka kurban oldu nice canlar...

Seni seviyorum
Seni seviyorum
senli bir yarın istiyorum.
Dön haydi tut ellerimi,
bak kalbim senin için çarpıyor
yüreğim senin için atıyor
yoklukların yakıyor ümitlerimi
sensiz dünya zindan oluyor inan !:
Azad te yüreğimi sevdiğim gayrı
duramam artık
kaçıp giderim buralardan.

_____18.01.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Baba

bilmeden öyle eza verdim ki sana;
oysa tek arkadaş tek dost senmişsin baba!
Ben dahi bu günahla bağışlayamamışken kendimi
Sen uzattın ellerini...
Şimdi öyle huzur var ki yüreğimde
şimdi hep mahcupluğum sana karşı,
ve şimdi sen gibi bir babam olduğu için onurum!
Bilmeden eza verdim ya sana
ben artık senin o özlediğin oğlunum...

...

06 Aralık 2004 Pazartesi
23:05

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Babam (Fedadır Canım)

Babam! seni yazmak, anlatmak zor iş
Senin hakkını nasıl öderim
Eşsiz bir insansın eşsiz bir baba
Sana şu canımı feda ederim

Babam! öfkeden korkarım bilirsin
Oysa yufkadır yüreğin
Örnek aldığım tek insan sensin
Sana şu canımı feda edeyim

Babam! utanmasam sarılaağım boynuna
Ama utanıyorum yaş yirmideyim
Hakkını helal et ne olur oğluna
Sana şu canımı feda ederim

Babam! bende askerim bana dua et
Cahilim bir gençlik denizindeyim
Kardeşimin adı olsun Muhammed
Sana şu canımı feda ederim

Dedim ya seni anlatmak zor iş babam
Bilmem ki derdimi nasıl söylerim
Sana emanettir bacım ve anam
Babam! bilmem ki hakkını nasıl öderim
Sana şu canımı feda ederim

.....11 MART 2001

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bağışla ANNE! ... (özlem)

Artık dayanacak gücüm kalmadı Annem!

Burası bir zindan ki ne zindan! Art arda ölümcül düşüncelerle doluyor beynim. Baharı göremeyen güller gibi solup sarardım. Gün saymakta neyime? Dakikalarla oyun yaptım kendime. Affet Anacım! ...

Hasretine dayanamıyorum. Dayanamıyorum ve bu böyle ne zamana kadar devam edecek hiç bilmiyorum. Bir uçurumun kenarında ölmek üzere olan birisinin yapması icap eden duayı bilseydim hiç tereddüt etmez kaldırırdım ellerimi göğe doğru dua ederdim.

Artık dayanacak gücüm kalmadı Annem!

Sabır damarlarım çatladı. Eğer senden utanmasaydım ölümün kollarına atardım kendimi. Yakardım belki de bir gözyaşı ateşinde...

İlk defa bu gece rüya gördüm ve sarıldım babamın o nurlu ellerine. Beni kurtar BABA diye yalvardım. Bazen bir uykuda olduğumu ve her an uyanacağımı düşünüyordum. Bazen bir güneşin doğumuyla her şey eskisine döner diye HAYAL ediyorum.

Artık dayanacak gücüm kalmadı Annem!

Neden bunca insan gibi değilim? Neden her lahza ağlamak için bir melce arıyorum kendime? NEDEN? Bu sorunun cevabı aslında çok basit Annem ama bir türlü çözemiyorum. Affet beni Annem! Affet beni!

Her... Buralara güneş doğmuyor.. Bu şarkı hiç düşmüyor dilimden. Ağladığını görmek istemiyorum Anne! . Ben bu ellerde yok olup gitsem bile, bir daha dönmeyecek olsam bile ağladığını görmek istemiyorum Anne! ... Ben sizlerin yanından zoraki ayrıldım ama bir kardeş bıraktım ardımda. Dünyalar tatlısı minik bir kardeş! Sevmeye doyamadığım, gözlerine doya doya bakamadığım bir kardeş!

Artık dayanacak gücüm kalmadı Annem 1..

Yine hüsrana davet ediyorlar beni. Yine senden ayırıyorlar Anne... Gidiyorum Kağıtlar bile artık DUR diyemiyor sitemime.

Bağışla Anne!

30 NİSAN 2001 14: 10

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bal Arısı - 14 ekime

yine gece: yastığıma sarıldım
kar yağıyor şehire ben sabaha darıldım
Ekimin 14' üydü bir güzele vuruldum
sensiz geçiyorken ömrün bu yarısı
sana hasret ağlıyor inan ki Bal arısı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Barış Abi.....

yok barış abi...
Nemrud'u gerdiler sanki umutların önüne
sanki bir yetimlik yarışında hayallerim
sen aldırma böyle kablolar arasında hevesle dolandığıma
bir atarsa kafam çeker giderim...

bir sığınak misali dünya dar geliyor gözüme
hangi yana dönsem bir çile paydah oluyor yüreğimde
ben seviyorum böyle yıldızlara türkü okumayı
seviyorum yalnızlığımın içinde kovalamaca oynamayı
sonra anlamasız kargaşasını hayatımın...
Söndü şehrin ışıkları, caddeler yine sukuta gebe
gör ki bir başına gene ben kaldım....

Sen hep muhalif kal
Sen hep kendi şiirinle yaşa...
daya sırtını seni bekliyen özge canlara
Benim içimde barışı öldürdüler Barış abi!
benim içimde uçsuz bucaksız bir öfke ki
öfkem, yüreğimde barışı bozanlara

Yok Barış abi!
Nemrud'u gerdiler sanki umutların önüne
varamadım
neyim varsa hepsini feda ettim de yüreğimde
ben BARIŞ olamadım....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
05 EKİM 2004 PAZARTESİ 02:16
Vatan cad.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Başlıksız İsyân

Elim kaleme varmaz oluyor Şu günlerde
Oysa yine hüsrân
Ve o hüsrânın babasız yetimi bir yalnızlık başımda
Bakışlarımı sükutun şahikasına dikip
Bir tel umar yol ölüm diye bilirken
Őonra bir salınmışlık omuzlarımda hayata,
Ölüm ki henüz erken.....

Belki de budur yalnız yüreğimin ezası
Her Şeyi anladım da...
Hani yürek yangınım,
Hani yıllardır kabul olunmayan dualarım,
Keşke kalemime verilmeseydi yokluğumun cezası...

Yine hüsrân
Yine ben, aynı isyanın deminde
Ölümü de tattırmadı felek,
Gülmedim de....

25 Mayıs 2005 Çarşamba 18:25
Ulus

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bayram İşgali

Yollar...
kapanan yollar
ve gidememek yare doğru
ve burası hala YENİPAZAR!
yazıklar olsun sana kader; yazıklar olsun sana kar!

bayram!
burada bayram! ...
bir mahkum misali dört duvar arasında
nasılda karardı günler
nasılda karaya döndü dünyam
Yazıklar olsun sana felek, yazıklar olsun sana cihan!

Oysa...
Oysa sana gelecektim
Ellerinden tutacak alnından öpecektim
Bir tatlı düştü ve suya düştü
Şimdi başıma dertler başıma isyan üşüştü...

Bağışla desem affet desem beni
Oysa suç rüzgarın ve suç; şu durmadan yağan karın
Yaşamında tadı yok bu bayram
sen yoksun ya tadı yok buraların.

İşgal edildi yüreğim
Ve gözlerim yasa tutsak
bu bayram gülmek yok bana
bu bayram mutluluk yasak!
Yollar kapalı, çalışmıyor telefonlar
Bu ne biçim bir bayram anlamadım,
Bu ne biçim bir esaret
Kalmadı yüreğimde ne sabır, kalmadı bende cesaret
Şimdi yüreğim işgalde
Ve yüreğimde yangınlar azar
Kahrolsun sana Bilecik
Yazıklar olsun sana Yenipazar! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bedava Emek

Ne yazacağımı bilmeden;
bir deste kağıt
ve bir düzine kalemle,
dört beş pakette sigara alıp
çakmağıma gaz bastırıp
geçtim dünden duman altı olmuş
içe basık odama.

Ne yazacağımı bilmeden
yırtık pırtık elbiselerim
yamalı ayakkabılarım
ve yaralı yüreğimle
hakkımda söylenenlere aldırış etmeden
usulca geçtim
dünden dağınık
suratı asık odama.

Ne alacağımı bilmeden
her nasılsa hiç gülmeden
çekip çekip te ölmedn
ecel kapıma gelmeden
kaçıpta insanların cümlesinden
kapandım;
ve usulca
ve yapayalnız
dünden duman altı olmuş
dünden darmadağın
içe basık,
suratı asık ,
kapkaranlık odama.

Ne ne yazacağımı
ne de ne yapacağımı biliyorum.
Anlaşılan bunca erzak,
ve bunca burukluk bedava.

_____30.04.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bekçi...

Adım namus, soyadım ar,
Can olmaya kıldım karar,
Çile keder beni arar,
Ben umutlar bekçisiyim...

Hüzün düşer can çekişir,
Yürekliliğe aşk yakışır,
Acılar benle pekişir,
Ben umutlar bekçisiyim...

Cezalara açık gönlüm,
Alemde tek kaçık gönlüm,
Ölmeye hep, gecik gönlüm!
Ben umutlar bekçisiyim...

Gönül dinlemiyor ferman,
Kalmadı çileye derman,
Sevda ırmak, gönül umman
Ben umutlar bekçisiyim...

Çelebi der; 'Sevmek onur',
Bütün dertler beni bulur,
Alem beni hep kıskanır,
Ben umutlar bekçisiyim...

20 Temmuz 2005 Çarşamba
04:08

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bekle

" sevmek yürek işidir " sözüydü bu garibin gönlüne cemreyi düşüren ve işin iddialı yanıydı onu asırlara, onu yıllara, onu dakikalara, esir eden. Lakin; arzuladığı dalından kopmuş bir çiçek değildi. Daha başka şeylere ümitlenmiş, daha güzel günlerin hayalini kurmuştu.
SEVGİLİNİN ELİNDEN İÇİLEN BİR DAMLA SU MUTLULUKTU...

" sevmek yürek işidir " sözüydü bu aşığın eline kalemi tutuşturan ve işin iddialı yanıydı onu gecelerle kıyasıya savaştıran. Lakin arzuladığı tek yapraklı bir aşk şiiri değil, asırlara hükmedecek bir destan manzumesiydi. O daha güzel şeylere hedeflemiş ve daha güzel bir geleceğin hayalini kurmuştu.
SEVGİLİNİN ELİNDEN İÇİLEN BİR DAMLA SU MUTLULUKTU...

" sevmek yürek işidir " sözüydü bu garibi yıkılmadan ayakta tutan. Birisinin döneceğini bir şeylerin kendisine doğru geleceğini biliyordu belki de ve bekliyordu yağmurlu yağmursuz gökyüzünde; gece ay ile gündüz güneş ile. Bir umut bir hayaldi filizlenen ve bir şeyler onu uyarıyordu birileri ona sesleniyordu sanki bir ses duyuyordu
DÜNYA HALA DÖNÜYOR BEKLE! ...

13. AĞUSTOS 1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bekleyiş...

Bu günde akşam oldu.
bu günde battı güneş!
Bu gün yine sensizliğe ağladım kaç kez
yine yandım.
Şükür; bugünü hiç bitmeyecek sandım.
Çocukluğumun en ücra köşelerine gizlendi yüreğim,
sonra bir gençlik dinletisi
kara bir çukura düştü yaşayamadan gençliğim.
Seni anıp sabretmeye gayret etsem de
seni düşünsem de isyana ram olmamak için.
bilmem ki bu kaçınca bahar yaşayamadığım
Bu yok olup giden kaçınca mevsim?
Bir yaprak daha düşse de takvimden
bin kez ah ettim yine
Bu çile denizinde boğulmamak için çırpınırken
savaşırken kıyasıya gözlerimle
ayrılık ateşi düştü bedenime.

Bu gün de akşam oldu.
Sanki yılarca sürmüş gibi gelse de
bugün de battı güneş
bir yokluk hikayesi daha eklenirken günlüğüme
bir gün daha sildim kara defterden,
ve bir gün gelecek
güneşin doğmasını bile beklemeden
ayrılacağım bu şehirden.

10 HAZİRAN 2001 21: 10

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bembeyaz Kar Yağıyor Başkent'e

Bembeyaz kar yağıyor başkente
çatılar bembeyaz.
Ölüm meleği gibi bu şehir ;
yüreklere bir ayaz.

Bembeyaz kar yağıyor başkente
ağaçlar bembeyaz;
Yaşama dileği gibi bu şehir ,
çıkıyor avaz.

Bembeyaz kar yağıyor başkente
yüreklere bembeyaz;
Vicdan azabı gibi bu şehir ,
mutluluk çok az.

Bembeyaz kar yağıyor başkente
günahlar bembeyaz ;
Sessiz bir feryat gibi bu şehir,
gelmeyecek gibi yaz ...

,

(06.02.2000)

.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben İhanetlerin Adamıyım

Ürkek ihanetlere boyun büktüm,
ihametlerin adamı oldum birden bire,
Yıkılmışlık vurdu düşüncemi
sonra bir fırtına ,
ve bir yağmur...
götürdü beni yaban ellere ;
şimdi kin var ,
ve şimdi intikam sadece.
Gayrı yaşamıyorum zaten.
Ben ihanetlerin adamıyım
öcümü almalıyım ölmeden....
.....04.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Deli Bir Şairim

Ben deli bir şairim kafiye bilmem kıtadan anlamam
Ben deli bir şair sevsen de can gider nefret etsem de
Ben deli bir şairim ozanlar söyleyemez türkümü
Ben deli bir şairim hiç bir romancı yazamaz öykümü
Ben delirdim artık akıllanmak bahane
Zaten yaşamak hiç yakışmadı bana zaten ölmek yaşamak tan daha şahane

Ben deli bir şairim
Aldırmam hiçte güneşe yıldıza aya
Ben deli bir şairim şiir deli etti beni
Sevda deli etti
Yalnızlık deli etti ..
Ben deli bir şairim rüzgar ne yöne eserse essin;
Ben deli bir şairim isterse yüreğimde fırtınalar kol gezsin!
Ben deli bir şairim ister güneş doğmasın bu yöreye
Ben deli bir şairim her an hazırım ölmeye.

Ben deli bir şairim dediysem deliyimdir
Ben sevdiysem sevmişimdir
Ben yanmışsam yanmışımdır
Ben : kimse boy ölçüşmesin bu sevdam rüzgar gibi
Ben deli bir şairim gözlerim efkar gibi
Ben deli bir şairim
Ben deli bir şairim...
Vurun karanlıklar beni bakın , bakın görün ki pes etmeyeceğim
Vurun karanlıklar beni sizden ayrılısam da yarı terk etmeyeceğim.

Ben deli bir şairim belli olmaz sağım solum
Ben deli bir şairim budur vazgeçilmez yolum !...

_____15.01.2001

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Derdimi Kuşlara Anlattım

Rüya gibisin SEVGİLİ geldin ve geçtin. Öyle yıktın v öyle mahvettin ki uyandığımda ne sen vardın dünyamda ne de sana ait bir hatıra.

Anlamakta güçlük çekiyorsam hoş gör sevgili! Öyle şaşkın ve öyle bedrurum ki; hala hayatta mıyım sorusuna cevap bulmakta zorlanıyorum.

Bazen unuttur gibi olduğumu sanıyorum; bazen de her an ölebileceğimi. Sen umudum ve hevesimdin; güvendiğim, sığındığım ve çok sevdiğim! ...

İnanamıyorum sensizliğime, yalnızlığıma. Sanki her an dönecekmişsin gibi yollarını gözlüyorsam da, biliyorum ki bir daha dönmeyeceksin!

Ağlıyorsam şimdi hiçkırarak sakın acıma ve üzülme benim halime. BEN DERDİMİ KUŞLARA ANLATTIM, aşkımı rüzgarlara söyledim ve ağlarken bile;

vefasızlığını
insafsızlığını
ve
seni
nasıl
sevdiğimi
sayıkladım.

25 ARALIK 1997

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Seni Yazamam İstanbul

Seni aylarca göremesem de yeter kokun!
Düşlerime girmesen de hayalin yeter.
Varsın olmasın sana sevdam
Fatih'in aşkı yeter sana.....

Seni hala taparcasına severken Bizans
ve hala yansa da içi öfkeden;
Sahiplenemem sana
Sarılıp seslenemem sana "İstanbul'um! "

Milyonların var seni ;
Üstünde yaşadığı topraklara dökülmüş kandan,
Uğruna verilmiş binlerce candan habersiz,
Senin içinde senden habersiz milyonların var!
Fatih yazamamışken sevdanı,
Akif eğilmişken önünde
"sukuta düşmüşken dili"
seni yazamam İstanbul!

ne haddimedir surlarına sevda şarkısı yazmak,
nasıl cüret ederim sevgimle örtmeye seni,
senin adın var ey şehir dünyanın üstüne titrediği,
seni yazamam ey İstanbul,
sen ki gönlümün hiç ermediği yer!
hangi hakla sahiplenirim sana bu hak etmeyen adımla
sonra bana tarih ne der!

Ben seni yazamam ey İstanbul!

////////*S*E*V*D*A*Z*A*N**////////
22 Mart 2006 Çarşamba 18:45

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Aşk

Ben aşkı yaşarım her lahza
Aşk beni yaşatır
Ben aşka adarım canı
Aşk ahımı alır.
Oysa aşk bendedir
bende aşk vardır.
Uçuşurum
gider yüreğimden sevgililer
boşalır ümitlerim
ve bir zindan timsali dünyada
asılısam darağacında
son sözüm AŞK derim.

Ben aşkı yaşarım anbean
aşkanezrederim bu canı
aşk benim sevdam !
Düşünceme takılı kalır hayaller
yalnızlık beni ister.
Bir uçurum eşiğinde durur ümitler
ben aşksız yapamam ya
Aşk; hep terkeder.

Yinede aşıklar aşığımı
vururum sazımın teline
alırım kalemi elime
aşkı yazarım.
Tarifsiz kalır oysa hep
mana bilmez !
Aşk bunu adı ;
aşık olan çeker dünya çilesini
aşk ölmekle başlar işte,
Aşık hüç gülmez !
...ben gülmem
...ben aşktan gayrı bir şey bilmem.
...

_____19.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Ben

Eksilen bir tebessüm yüzümden
Bir mutluluk,
bir sevinç kaybettiğim
ve deli dolu bir gençlik ardımda kalan.
Ben şimdi ki benim artık
Ve ben sana hasret bir SEN' im artık;
Yollarını gözleyen,
dakikalarda bile özleyen.
Bir yudum hasret gibi gelmişti ya
Meğer bir okyanusmuş ta ben bilmiyormuşum.
Sen gelmiştin,
sen sevmiştin
ve sen dönmüştün ya
kimliğinin ardını görmüyormuşum.
Bir suçluysa da aranan
Ve yoksa da bir zanlıdan farkı
Ama kimsesizse işte o şimdi ki ben ` im
Şaşmayın
Ben Ben' i karıştırıyor olabilirim,
Unutmuşta olabilirim eski Ben ` i
Hatta hatırlamıyorumdur.
Yeni bir hataysa da kışkacına düştüğüm;
Ne ilk olmuştur dünya değiştirmem
Ne de bu benim sonumdur.
Kızmayın,
Şaşırmayın bana
Biliyorum
Ben BEN' i bulamasam da
Bu aptalca bir yorumdur.

02 EYLÜL 1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Dostlar

Ben dost uğruna
isale ederken gözyaşlarımı
ben...
Dostlar...
dost diye iniler
ne zaman yürek aksa
'Dosta Dost Gerek Dost Kalacaksa'
Ben ne dostu bulabildim
nede vurdum yalnızlığımı,
dost yanlısıyım oysa
mahvettim dünyada yarınlarımı.
Yıldızlara uzatıp ellerimi
her birine bir yıldız feda ettim
yine de terketti dostlar
Dostlar !
Duyun artık feryadımı
Ben bittim !

____19.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Dünya

Dünya yuvarlak
düz olurdu delikanlı olsa
döner durur etrafında
ne olurdu çıksaydı da bir yiğit,
bir yiğit çıksa
ve dünyayı vursa.
Ben taze sarhoşluklarda
allak bullak görüyorum dünyayı
ben sevmedim;
bu mevsimi
bu şehri
ve ben ayrılık kokan bu havayı.
Bana bıraksınlar
ben asayim dünyayı darağacına.
Başiboş kalmasın günahlar,
zaten ne ben dünyaya yakıştım
ne yakıştı bana dünyalar.

Dünya yuvarlak
ben hüsranda
dünya mahpus gibi
ve ben dünyada zindan da.
Kurudu tüm nehirlerin, soldu ağaçların ;
artık açmıyor çiçekler
artık güneş doğmuyor..
Ben meçhullerde zayi ettim yarınlarımı
Ah felek !...
ne hainmiş bu felek!
bana vuruyor tüm prangaları
dünyaya dokunmuyor.

_____18.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Hasret

Başım önümde
Ellerim kenetlenmiş
Nasır var yüreğimde

Halim aşkta nicedir
Asılıdır sıratda hayallerim
Sukut benliğimde gezer
Ramak kalır göçmeme
Eserim,
Tanımaz beni gökkubbe !

Ben
Esirim, hasretliyim
Nedense ?...

Hasret kor gibi üşengeç gönlümde
Açmaz çiçekler
Severim hasretten öte sevmeyi,
Rüyalar ne bilecekler
Eski albümlerde kalacak hicran
Taki dostlar kabrime gelecekler.

Ben
En hasretliyim işte
Nedense ?...

_____21.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Hayat

Hayat iki hece
ve benliğimde hayat yok
zaten yalancı olmuş aşklar
zaten aşk çok.

Ben
yalnızlığıma nezrettim hayatı
vurdum şanssızlığımı
çile ipini doladım boynuma
hüzün yaftası yüreğimde
sabır kalmadı canda
ben oysa hayatta hala.
Sonumu bekliyorum sabırsızca

Kalırdım bütün lisanlardan hayatı
ve sildim sözcüklerden,
bıktım hayattan ben.

Beni bana bıraksınlar
hayatla başbaşa
hayatım boşa geçiyor
hep boşa...

_____17.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Ölüm

Acılarım payidar yüreğimde
gözlerim gülmeye nadan
Ölüme temayül etti beklentilerim
keşmekeşlik baş belası
aşka yok ihtiram.
Vakit ölme vakti...
Müebbet çilelerime son durak,
temkini bıraktım elden
artık yakışmaz bana yaşamak.
Menhus hayallerim
ümitlerimin ilticası kalmadı.
Ben aşk yollarında münzevi
ben ölümü bekleyen bir başına
çaresiz çile devi.
Ölümün sayesinde saklandım artık
ki ben meftun
ki ben firak'ın kurbanı
ki ben mustarip.
Yaşamak ta gereksiz artık bana
yaşamak çok garib...

Mavallar içinde kaldı sevgilerim
albenisine kandım alemin
artık ölmeliyim.
Ben nihayetini beklerim beklentilerimin
Ben ölüm yanlısı
Ben payidar yüreğiyle yanan garib bir yolcu;
dünya sonum oldu bana
dünya han im oldu...

Zaten doğarken ağlarmış insan,
ben hep ağladım.
Gülmek bilmez yüreğim
yaşamayı anlamam.

Ben ve ölüm arası bir sırat,
sanırım bu sefer isteğim olacak
ve
benden geriye bu herze dünyaya
sevdam kalacak...

_____22.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Rüya

Rüyalar aldı beni
aşklara saldı beni
ben çile bilmez idim

...

Ben yalnız bir tutsak
ben tek başına meçhul...
Rüyalar bile anlamaz gamımı.
Ben yalnız bir esir
ben tek başına sefil
rüyalar da anlamaz artık çilemi,
çileler bana üç beş karanfil.
Rüyalar mahpusuyum
rüyalar da yaşarım.
Ölümü solurum her nefes
yaşamayı boşarım...
Rüyalar deli efkarım...

_____20.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Yalnızlık

Mühürlü yüreğim,
Tutsak yüreğim,
Esir yüreğim,
Yalnız yüreğim.
yüreğim...

Yalnızlık göbek adım,
çile kara defterim.
Yalnızım işte
kime ne deyim ?...

Yüreğim gamlı,
yüreğim ıssız,
yüreğim;
yalnız ki hem ne yalnız.

Ben ...
Yalnızlığa ram,
Dost yasak bana,
aşk bana haram.
Yapayalnız günlerim
yalnız şu dünyam.

_____22.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Ve Yaşamak

Ben ...
Yaşamayı düşünüyorum kara kara
hakkım yok galiba.
Başımı eğsem de
yaşamak daha haramca.
Ben
yaşamların içinde kıvrandım;
ağladım yalnız ,
ağladım utangaçca.
Can sıkıcı yaşamak,
yaşamak beş para etmiyor.
Ben yaşamıyorum zaten
şu kara bulutlar üzerimden gitmiyor.
Çaresizliğime yanıyorum
Ben buyum işte;
İstemesem de
can çekişsede benliğim, yaşıyorum
bu yaşamaksa,
Yaşamak haram oysa.

_____17.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Yare Gidiyorum

Gecenin sabaha ulaşan yanında
Uykularımı bölüp de bu تنها uyanıklığımda
Bir yakamoza benzer yüreğim! ...
Sinsi sinsi özlerken ölümü
Tuhafça yaşarken dostlukları
Artık son demdeyim! ...

Tek tek asıyorum ümitsizliğimi
Yalnızlığımı kurşuna diziyorum hasretin duvarında
Seviyorum ölesiye sevmeleri
Unut beni felek artık! bu aşk bitti...
Sıkıntı verir oldu artık geceler
Artık tat alamaz oldum sitemlenişlerden

Kasım ayının bu Temmuz soğuşunda
Anla artık sevgili! buz gibi soğudum senden.
Biliyorum!
Ölmekte çare değil bu eseflenişe
Bir yalnız kalmak var; güneşten bile yalnız
Bir de sevenler ölesiye; terk edenleri.
Her taraf ışısız, özlemler tatsız
Sonuna kadar yürüyorum çile sokağını
Sonuna kadar çekiyorum çile yumağını
Ve sonuna kadar aşkı
Mısraların uyumu da yok bu hazin yoklayışta
Şarkıların anlamı yok
Ne fayda yinelesem terk edilmişliğimi,
Dönerim diyen olsa da dönenim yok.
Mumun ışığında karanlık gölgelere saklanır göz yaşlarım
Bir sigara içimi tatmışım aşkları
Ne yazık çok çabuk aldanmışım.
Bütün hücrelerimde var matem!
Bütün varlığımda sevginin o berraklığı
Bütün yüreğimde var çile...
Çile; kaderimmiş yüreğimin anladığı
Şunun şurasında bir şey kalmamışken sabaha
Güneş doğmayacak diye ürperiyorum.
SEVIYORUM sevginin en büyüğüyle özlemimi
Kendimi bu yalnızlık ta bende terk ediyorum.
Albenisine kapılmışım bir kere sevdaların;
Sizin olsun dünyalar
Ben Yare Gidiyorum!

40)

.....10 KASIM 1999... (05:

.....Batman

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ben Yazıyorum Ama

Bu dünyada ki çıkar ve maksatlarınız uğruna sevgileri köreltmeye çalışan menfaatçi düşüncelerinizi bir kenara atıp biraz da yüreğinizde yanıp tutuşmaya yüz tutmuş sevdalara bir baksanız. Bilmiyorum bu arsız fikirleriniz ne zamana kadar devam edecek ve bilmiyorum sevgilerin var olduğuna ne zaman inanacaksınız. Ki ben yıllardır sevgilerim uğruna kendimi ve yüreğimi heba ederken ki ben yıllardır bu çıkmaz içerisinde kendime bir çıkar yol bir kurtuluş şarkısı ararken siz bu dünyanın işe yarmaz kurallarına kendinizi motive edip... Aslında bu cümle bozuk. Ortada olmayan bir şeye ve hiçbir değer taşımayan fikirlerinize nasıl motive oluyorsunuz anlamıyorum.. Gerçi anlıyor olsaydım bende sizler gibi amaçsız yere yaşamaya devam ederdim. Belki de bende sadece menfaat ve çıkarlarımı düşünecek fakat dünyada sevgi diye bir şeyin var olduğuna inanmayacaktım. Bazen çektiğim onca acı ve ıstıraba rağmen yinede sevgilerimden taviz vermediğim için kendimle gurur duyuyorum. Ben yazıyorum ama siz neden okumaya çalışıyorsunuz anlamıyorum.

Bu dünya; acaba ben bu dünyada yaşamaya neden hala böyle inat ediyorum bilmem ki? ... Bilseydim belki de kendime çoktan bir bahane bulmuştum. Ama ben buyum dercesine verdiğim yaşam mücadelesine hala devam ediyorum. Asın artık duygularımı diye avazımın çıktığına haykırmak geliyor ya içimden, sukuta hapis olmuşum yapamıyorum. Bir sevgili uğruna veriyorum belki de bu bitmek bilmeyen mücadeleyi; ya da... Güneşi asmışlar darağacına ama umursamıyorum. Ne de olsa ben bu mekana geldim geleli güneş ile işim olmuyor. KARANLIKLAR! Hep beni bekleyin, hep bu bitmek bilmeyen asla tükenmeyen dertlerime dert ekleyin. Artık bende bir şeylerin peşinde dolanmak istiyorum ama yapamıyorum fakat yapamayış sebebimi bir türlü anlamadığım gibi eskiden olduğu gibi yüreğimden geldiği gibi ağlayamıyorum. B u akşam bir şeyleri yaşamak ya da bu akşam bir şeyleri paylaşmak için: gerçi şu an bulunduğum bu köhne diyarda bir şeyleri yaşamak ya da paylaşmak mümkün değil ama ben hala mücadele ediyorum. Saat gecenin bir yarısını gösterirken şu lahzada ve gözlerimden uyku süzülüyor olmasına rağmen ben nedense uyumamakta ısrar ediyorum. Belki de geceyi hüznlerime baş başa geçireceğimin farkında olduğum halde ağlamaya devam ediyorum.

Bu dünya; ben bu dünyaya yakışmadığımı defalarca fark ettim ama yapmaya çalıştığım şeyin ne olduğunu bazen kendimde anlayamıyorum. Ben hiç farkına varmadan yüreğimden geldiği gibi yazmaya devam ederken bu günahsız kağıtlar benim kahrımı ne zamana kadar çekecek hiç bilmiyorum. Zaten bir de kağıtlar beni terk etmeye kalkışırsa işte o zaman dayanacak, sığınacak hiçbir kuvvetim kalmayacak.

Ben yazmıyorum o zaman! Bana müsaade.....
10 HAZİRAN 2001.... 23: 50

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Benim Felsefem

Benim felsefem...
Erguvanlara benzer,
Nergizlere bazen ;
İlkbahar da açar
Mevsimdir beni üzen...

Faydası yoktur
Ellerime vurulan kelepçenin.
Liyakati söküp atarım
Sevmek ölmektir bana
Esir olsamda gecelere
Faydası yoktur pranganın.
Ezer geçerim ayrılıkları;
Merhamet işkencelere..

14.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Benim Olursan

Çalıkuşu gibi göçmen yüreğim
İğde ağaçları kadar serin
Dünyalar benim olacak inan
Ellerin ellerim de olursa
Manalı bakarsa gözlerime gözlerin,

...
Çiçek kadar rengarenk
İlkbahar gibi güzel
Dünyalar benim olacak inan
Eğer bana gelirsen
Metin olursan
benim olursan eğer.

____02.06.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Benimki Başka Sevda

Neye gücüm yetti ki zaten
Neyi başardım ki seni unutayım; seni silip atayım!
Güçsüzüm! ..
Hele bir de sen varsan karşımda
Ne elim kalkar inan, ne dilim uzanır sana
Anlayacağın güzel yüzlüm benim ki başka sevda...

Oysa benim de iki gözüm var,
Oysa benim de iki elim var
Bir kalbim, bir yüreğim var oysa benim
Yani ayrı değilim, farklı değilim.
Lakin bende ki yürek öyle nasırlanmış ki
Ben sevdim mi DELİ gibi severim.

Gündüzlerin yüceliğine affettim gecelerimi
Resimlerinle süsledim odamı, sevginle doldurdum yüreğimi.
Tereddüt etmiyorum, şüphe etmiyorum
Gitmiyorum anladın mı zalim?
Şu deli sevgimi anlamadıktan sonra hiçbir yere gitmiyorum.
Dağlara yazsam yağmur götürür
Çöllere yazsam rüzgar bitirir,
Öyle bir yere yazdım ki seni ve senli bu deli sevdayı silinmeyeceksin
ve öyle derinlere sakladım ki bu aşkı sevdiğim; bilinmeyeceksin!
Unutmakmış! ...
Belki de bir buna gülüp geçerim
ben unutmayı değil be gülüm bir sevmeyi beceririm.
Varsın gülmesin yüzüm!
varsın dinmesin gözlerimin yaşı, varsın sabah olmasın
Hayat bir kumar bile olsa
bana bu yalan hayatta bir sen varsın gönlümün gülü!
şu yalan hayatta tek gerçek sen varsın
inanma istersen!
zaten anlayamadıysan seni nasıl sevdiğimi
bunu hiç anlayamazsın.

Hayalini kuruyorum!
ellerini tutup da dolaşırken bu şehrin süslü sokaklarını
tatlı bir buse kondurup ta yanaklarına
off bu ayrılık yetti canıma ...

Neye gücüm yetti ki zaten seni unutayım
yaklaş sevdiğim yanıma sana;
seni nasıl sevdiğimi anlatayım.

..... Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bereketsin

Sen tasavvufumsun Bereket pınarım! Davam!
Karanlık gecelere inat aydınlığım
Haydi al bohçanı, valizini, al neyin varsa
Kaçalım; Bildiğim bir mutluluk adası var; Ve bildiğim adada bildiğim mutluluklar
Çocuklar yapalım boy boy

Bir günah keçisi yüreğimin tek sevabısın tek amacımşın
Zaten sen olunca çay sıcak; sen olunca peynir ekmeğin tadı var
Sen varsan bende varım tüm yüreğimle
Ve bu varlığın bir adı var
Yurdum kadar azizsin ama yurdu bile yakarımda baştan başa kıyamam sana
Hayatın bütün albenisi sende Sonra sen hazine gibisin ve haritan yüreğinde
İşte ben yüreğindeyim Ve senin içindeyim kocaman dünya gibi
Sevdim! ...

Yıllar yıla denk gibi ya gün güne benzemiyor
Bir başka doğuyor güneş sabahları sevdanın hakkı ödenmiyor
Kırık aynalarda bile berrak yüzün
Sonra ellerinde Akdeniz hükümranlığı
Konuş ve tut ellerimi saltanatın sürsün
Sen ne güzel şeysin öyle ne tatlı şey vallah billahi ömürsün.

Kaldırıldı yüreğimin paydos zilleri
Kaldırıldı mutluluğun aybaşı vergileri
Bedavadan yaşıyorum vizitesini ödedim hayatın
Ve 20 yıl verdim acılara cabadan
Şimdi korkusuzca adım atıyorum sana
Ve bahar gelsin hele isteyeceğim babandan

Sen nursun: su gibi dudakların
Bir yudum, bir yudum daha ver ne olur; doymuyorum
Bir zamanlar ağlatırdı beni ket çaplı türküler
Şimdi misket havaları gönlümde, bak yüzüm gülüyor, oynuyorum...

Barışımsın! sensizlik at yarışları kadar mantıksız
Sen olunca ben varım; sen bu bedende kalpsin sevgili
Söylesene kalp olmadan nasıl yaşarım
Şimdi saat seni gösteriyor; sana geliyorum perdeleri aç bana
Sen bereket çiçeği:
Bir ömür mutlu ol diye bir dünya aldım sana.

Seviyorum demek bile yetmiyor; Sen ne büyük aşksın yazamadım gitsin
Benim kabahatim değil ki;
Türkçe midir nedir beceremedi seni yazmayı
Ve sen sevgili! B E R E K E T S İ N! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
09 Ocak 2003 Perşembe (13:55)
Kızılay Ank Cafe /ANK

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Berivanım (Çoban Ali) (öykü)

- Ali! koyunları dereye indir emi
- Olur ana
- Ali! çıkına taze bazlama koydum he
- Sağol anam eline kurban!
- hadi benim sefil oğlum Allah işini rast getirsin.

Çoban Ali 24 yaşında toy bir delikanlıydı. Askerliğini yapmıştı. Bir anası vardı bir de kendisi. Köyün çobanlığını yapıyor ve iki lokma helal rızık için çalışıyordu. Babasını hiç görmemişti. Ağabeyi Ekrem'de yıllar önce köyden kaçıp gitmişti. Çoban Ali var gücüyle anasını memnun etmek için çabalıyor ve anasını hiç üzmüyordu. Koyunları önüne katmış ve güneş doğmadan çıkmıştı yola. Her gün aynı çayıra gelir koyunları derenin kenarına yatırdıktan sonra kendide derenin etrafına oturup akşamı ederdi. Yine böyle bir gündü. Anası Alinin bohçasına yiyeceklerini koymuş ve hayır dua ile oğlunu salmıştı. Ali bugün fikrini değiştirmişti. Koyunları derenin yukarı yamacına kasabaya doğru inen yola çıkardı ve kendide yolun kenarına durmuş gelip geçen arabalara bakıyordu.

Geçen arabalardan biri de durmuş ve arabadakiler dışarı çıkarak çayıra koşturmaya başlamıştı. Sonra uzaktan gördüğü kadarıyla bir kız ve küçük bir çocuk koyunlara doğru gelmeye başlamıştı. Ali olan bitene sessizce bakarken Ali'nin köpeği Ateş oğlan havlayarak kızın ve çocuğun üzerine doğru koşuyordu. Ali de var gücüyle bağırma ve koşmaya başlamıştı. Kız ve çocuk kendilerine doğru koşan köpeği görünce donmuşlar hareket edemiyorlardı. Ateş oğlan iyice kıza ve çocuğa doğru yaklaşmıştı ama Ali Ateş oğlanın üzerine atladı ve müdahale etti. Kız bayılmıştı çocukta ağlıyordu. Sonra kızın annesi ve babası da koşup geldi. Ali Ateş oğlanı gönderdikten sonra tekrar başlarına gelmiş ve beklemeye başlamıştı ve kendini suçlu gibi hissediyordu.

- emmi kusura bakmayınız, köpektir işte. Küçük hanımın koyunlara doğru yaklaştığını görünce ürktü.

- Bırak be; iti böyle boş bırakırsan
- Emmi burası dağ başı! boş bırakacağım ki ayı kurt gelirse engel olsun.
- Tamam, tamam sus haydi git işine.

Çoban Ali boynunu bükmüş arkasını dönüp koyunların yanına gelmişti. Kendisine gelip konuşmaya şahit olan kız babasının hareketini doğru bulmadığından gidip Çobanla konuşmasını ve özür dilemesini istemişti. Babası da yaptığı hareketin yanlış olduğunu düşünmüş ve Çoban Alinin yanına doğru gelmişti.

- evlat! kusura bakma. Bir anlık sinir işte
- önemli değil emmi haklısınız korktunuz!
- neyse evlat biz şurada piknik usulü bir şeyler yapacağız. Gel sende katıl!
- sağol emmi siz keyfinize bakın!
- yo biz bu dağ başında sana misafiriz sende soframıza misafir olacaksın.
- hele sen git emmi ben bir ara uğrarım.
- bak mutlaka geleceksin söz mü?
- peki emmi söz geleceğim

Çoban Ali utangaçtı. Daha önce hiç böyle bir sofraya misafir olmamıştı. Çekine utana sofralarına gitti ve oturdu. Bir şeyler yiyip içtiler.

- evlat koyunlar senin mi?
- yok emmi köylünün ben çobanlık yapıyorum.
- Baban ne iş yapar?
- Babam sizlere ömür emmi, ben hiç görmedim.
- Şey özür dilerim.
- Yok önemli değil ben bu yetimliğe alıştım.
- Adın ne evlat?
- Ali emmi Çoban Ali derler.

- Peki Ali sana bir şey diyeceğim.
 - Buyur emmi emrin olur
 - Çobanların sesi güzel olur bende köyde büyüdüm, bilirim!
 - Yok emmi
 - Haydi haydi. Bir türkü söyle de şöyle çocukluk günlerimi yad edeyim.
- Çoban Ali bu istek karşısında utanıyordu. Ve söyleyecek cesareti bulamıyordu. Oysa o çevrenin en güzel en yanık sesli delikanlısıydı. Çoban Ali kendince bir şeyler düşünürken adamın kızı şöyle bir Çoban Ali'nin yüzüne bakmış ve sonra...
- şey haydi bizi kırma lütfen!
 - şey ama
 - bende severim köy türkülerini
 - pekala söyleyeyim gari
- Çoban Ali utana sıkıla kendine hafifçe çeki düzen verdikten sonra başını kaldırıp şöyle bir göğe bakmış sonra da...

<< Dağ başında bir gül gibi
Boynu bükük kalan yarım
Aşireti töreleri yüreğime eken yarım!
Bir kez sana bağlanmışam
Ben kendimi unutmuşam
Aşkın ile kavrulmuşam
Sevdan beni köz eyledi
Berivanım! dağ çiçeğim
Bir gün sana dönceğim
Aşireti töreleri
Senin için yeneceğim. >>

Adamcağızın gözleri dolu dolu olmuş kız da ağzı açık baka kalmıştı. Ali'nin yanık sesi dağı taşı inletiyor ve kuşlar sanki Ali`ye eşlik ediyordu. Sona Çoban Ali de boynunu bükmüş ve ağlamaya koyulmuştu. Adam ve kızı Çoban Ali'nin birden ağlamaya başlamış olmasına bir anlam verememişlerdi. Ali usulca ayağa kalkmış ve bir adama bir de kıza baktıktan sonra arkasına dönüp yürümeye başlamıştı. Baba-kız göz göze bakıştılar. Sonra kız da Ali'nin peşinden ayağa kalkarak yanına doğru yaklaştı.

- şey affedersiniz neden gidiyorsun?
- ne yapayım ömür billah burada kalamam ya
- sen ağlıyorsun Ali
- he ağlıyom hep ağlarım.
- konuşalım bana dertlerini anlatırsın
- yok derdim tasam yok
- bir sevdiğin var galiba Ali!
- o da yok. bulamamışım, her gece düşümde görürüm ama daha kendimi görememişim.
- Yani
- Bilmem ben
- Ali baksana bir
- Yok; ha sen çok güzelsin
- Ney
- Sen çok güzelsin dedim. neyse kalın sağlıcakla ben gidiyom.
- Şey Ali
- Buyur emret!
- Yok... Ankara'ya hiç gider misin?

- Bilmem ben şehri, daha köye yeni gelmişim.
- Bak bu telefonum ve adresim. Ankara'ya gelersen beni bul beklerim. Tamam mı?
- Olur haydi Allah'a ısmarladık

Çoban Ali saat erken olduğu halde koyunlarını toplamış köyün yolunu tutmuştu. Kendi kendine: << bana ne oldu böyle? >> diye düşünüyordu. Koyunları ahıra almış ve eve çıkmıştı. Anası oğlunun erken gelmesine şaşırınca sormadan edemedi.

- Oğlu' m Ali'm bir şey mi oldu?
- Yok ana bu günde erken gelesim tuttu.
- Açlığın var mı oğul?
- Yok ana biraz uzanacağım! ...

(2 Ay Sonra...)

Çoban Ali kara sevdaya tutulmuştu. Çayırdaki gördüğü o adamın kızını bir türlü aklından çıkaramıyor gece gündüz onun hayalini kuruyordu. Oğlunun bu hali anasını düşündürür olmuştu. Köylüde Alide ki bu değişikliğe bir anlam veremiyordu.

- oğul neyin var; yemeden içmeden kesildin, hiç kimse ile konuşmazsın, derdin nedir söylemezsin, bak Anan seni düşünür senin bu haline yanar.
- Yok anam bir şey
- Var oğul sende bir hal var
- Ana! ...
- Sus oğul! eğer bana da söylemezsen benimle de konuşmazsan diyeceğim yok.
- Anam! sevdalanmışım.
- Ney oğul.... bilmeliydim.
- Bilsen de faydası yok anam!
- Niye ki oğul kimdir necidir bu kız?
-

Çoban Ali bir bir anasına her şeyi anlatmıştı. Anası da oğlunun bu haline üzülmüştü. Oğlunu Ankara'ya gönderse bile o şehir kızı oğlunun sevdasına karşılık vermezdi.

- oğul senin ki kara sevda; unut onu
- yok ana unutmak neyime, onu kalbime yazmışım.
- oğul: o şehir kızı, sen!
- doğru Ana ben bir çobanım
- oğul kader bu
- yok ana isyan etmiyorum ama bu sevda da içimi yakıyor.
- Oğlum garip oğlum, kara sevdalı oğlum
-

Çoban Ali'nin içinde ki bu sevda ateşi gün geçtikçe alevleniyordu. Ali şehre gidip o kızı bulmak istiyordu ama karşılık alamayacağını düşündüğünden yanıp tükeniyordu. Çobandı ama çobanların da yüreği vardı. Çaresizlik içindeydi. Diğer yandan şehir kızı (yasemin) de güncel hayatına devam ediyordu.

Bir doğum günü partisine gitmişti Yasemin ve radyoda güzel bir türkü çalıyordu. " BERİVANIM" türküsü Yasemin' e çoban Ali yi hatırlatmıştı. Acaba Çoban Ali Yasemin' e ne söylemek istemişti. Bunu düşünüyordu. Dalıp gitmişti. Keşke Çoban Ali burada olsa da o söylese bu türküyü diye geçirdi içinden. Sonra Çoban Ali'nin ne işi var burada

dedi kendine.

(3 Ay Sonra.....)

Çoban Ali bu sevdaya dayanamamış anasının rızasını alarak Ankara'nın yolunu tutmuştu. İlk akşam askerden bir arkadaşını arayarak ona misafir olmuştu. Sonra ahizeyi aldı eline ve Yaseminin numarasını çevirdi çevirmesine ama daha ismini bile bilmiyordu. Sonra hemen kapattı telefonu. Ne diyecekti, ne diyebilirdi? ... Fakat aradı. Telefonu açan oydu. Dili tutulmuştu. Konuşamıyor ağzını açmaya cesaret edemiyordu. Bir anlam veremiyordu bu haline.

....

- alo konuşsana
 - şey, alo, ben
 - buyurun
 - ben Ali, Çoban Ali
 - a... Ali sen misin ne yapıyorsun?
 - Ankara'dayım da
 - Buraya gelir misin Ali? babamda sevinecek
 - Şey ya arayım dediydim de
 - Hayırdır yada sen nerede olduğunu söyle ben gelip alayım Ali seni
- Çoban Ali ben gelirim diyerek telefonu kapattı. Düşünüyordu. Neden bu kadar yakın davranıyordu acaba. Yoksa dedi ama olmazdı. O varlık içinde birisiydi. Kendi de çulsuz bir aptaldı. Bir an kaçıp gitmek istedi ama... verilen adrese gitti kapıyı çaldı....
- hoş geldin Ali içeri buyur
 - kim var?
 - ben ve annem babamda gelir birazdan haber verdim
 - şey ben seninle konuşmak istiyorum
 - buyur içeride konuşalım
 - yok
 - peki ben anneme haber vereyim
- sakin bir parka gelmişlerdi. Ali ne söyleyeceğini ne anlatacağını bilemiyordu. Adeta dili tutulmuştu sanki ve susuyordu. Sonra:,,,
- evet Ali ne konuşacaktın benimle?
 - ismin nedir bunu bile bilmiyorum
 - adım Yasemin Ali
 - şey Yasemin!
- dağlar taşlar...

Ey çoban Ali dedi kendi kendine hangi yüzle konuşacaksın ne söyleyeceksin? Sevdalı olduğunu söyleyebilecek misin? her şey üstüne devriliyordu sanki...

- neden susuyorsun Ali?

-.....

- konuşacak mısın?
- Yasemin; ben bir çobanım. Köyümde dağ taş gezer türküler söyler koyunları güderim. yaşlı bir anam pirketten örülü iki oda bir evim var. Çoban Aliyim! ama insanım nihayetinde ve benimde yüreğim var hem de öyle bir yüreğim var ki nicesine taş çıkarttırır ve kök söktürür.
- Anlayamadım Ali bana ne anlatmaya çalışıyorsun?
- Anlatmaya çalıştığım şu Yasemin. belki buna hakkım yok. Bunu söylemeyi hak etmiyorum. Belki benimle dalga geçeceksin. Ama bu bir gerçek
- Gerçek olan ney Ali?

- Gerçek olan şu: vuruldum Yasemin, aşka vuruldum, sevdaya vuruldum, sana vuruldum.
- Ali!
- Sus Yasemin ne söyleyeceğini biliyorum. Sus ne olur! Çoban olduğumu söyleme. Bilirim sen bu şehrin süslü güzelisin, bende dağların çobanıyım Ama inkar edemem, bu kanunu değiştiremem: seviyorum seni...
- Ali ama...
- Yine sus: gideceğim bana karşılık ver de demiyorum yalnız bil istedim. Bunun için geldim bu koca şehre. Şimdi gidiyorum. Bir daha seni rahatsız etmem karşına çıkmam gidiyorum ve bunu bil işte bunu benden duy: seni seviyorum...
- Ali sevilmek güzel ama
- Çobanı değil mi? sus Yasemin! Dedim ya hepsini bilirim ama gel de şu yüreğe anlat işte
- Ali bir şey isteyeceğim.
- Canımı iste onu bile veririm.
- Berivanım türküsünü söyler misin?
- Ney
- Bu türküyü söyle ne olur
- ...

..... -.-

ve Çoban Ali kara sevdasını yüreğine hapsedip köyüne dönmüştü ya harıl harıl yanıyor dağa taş her yana Yasemin diye haykırıyordu. Berivanım türküsü dilinden düşmez olmuştu.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
13 Ocak 2002 Pazar
Yenipazar

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bırakma Ne Olursun

Vuracaksan vur beni
Soracaksan bana sor
Sensiz yaşayamam ki
İnan sensizlik çok zor

Bilirim yalnızlığı
Çekmişim acısını
Şende verme ne olur
Ayrılık sancısını

Seni deliler gibi
Seviyorum Gönlüm Kız
Bu şehirde ben böyle
Kalmışım yapayalnız

Bırakma ne olursun
Yıkma benim dünyamı
Sensiz bırakma beni
Yalnız koyma sevdamı...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
25 Ekim 2001 Perşembe

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bilinmez Sevgi

Bir güneş gibi yakardın beni,
Oyuncak etmiştin sen bu sevgimi
Değeri yokmuş aşkın sevginin,
Değersiz diye söktün kalbimi.

Kalpsiz sevgilim vefasız yarım
Artık ben seni nasıl severim
Yıktın dünyamı ve hayallerimi
Şimdi gözyaşımı nasıl silerim?

Çöllerin ortasında kavrulsam bile
Hayallerim rüyalarım hepsi seninle
Sevmeye sevilmeye değer verseydin
Aşkı ve sevgiyi sen hiç bilmedin.

27 ŞUBAT 2001 Pazartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bilmeyi İstemesem de...

Bakışlarım da isyan var
sitem var türkülerimde
unutmuşum gülmeyi...

Ağlamak taçare değil ya
ağlıyorum ağlamalara doyasıya
Vuruyorum hayallerimi,
eskiden ağlatır dı kalemim
unutmuşum şiir yazmayı...

Varsın varsın da ölüm gelsin kapıma
Varsın da yansın ciğerim sevda elinden !
Bir o olsun isterim mezarımın başın da
bir o ; gül bırakıp ,dua eden.
Sonra sustursunlar sükutu,
sonra karaya boyasınlar geceleri,
sonra bir daha yaksınlar yüreğimi.
bir daha

unutmuşum çileli günlüğümü
ve unutmuşum
her gece rüyalarım da öldüğümü.

Biliyorum !
yazı kışa benzer buraların
burda çiçekler açmaz,
Buralar da aşk türküleri söylenmez
isyana kapılır yüreğim !
dalarım en dalgalı hayallere,
ve ağlarım senelerce

Biliyorum !
gözlerim durak bilmez.
unutmuşum yaşamayı...

_____ -09.02.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bin Gün

<< senden ayrı bin gün >>

Sana söylüyorum
Ellerimi boş bırakıp giden
Nazlım sevgili !
Dilek olay ;İ
Esaretinde o esrarengiz zamanın
Nasıl da geçti...?

Artık
Yer kalmadı günlüğümde
Resminin arka yüzünü doldurdum
Islandı gözyaşım ile...

Bir değil, beş değil
İnan ne bir yıl ne iki
Nasıl da geçti..?

Gözlerim yangın yeri
Ümitle geçen senden ayrı bin gün
Nasıl da
nasıl da geçti..?

25.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Haziran

Bugün yarıya yaklaştı sene
İradım zaman su gibi akıyor
Rüya değilmiş onca çile

Hatırladığım sadece geçen günler
Andığım yalnızlığım
Zaman bir ırmak gibi aksın.
İşvelensiin geceler gündüze
Ramak kaldı galiba
Az kalmış olsa gerek
Nasılsa bu yılın da bitmesine...

Bugün Haziran bir
Olsun ...
Yüreğim yine tutsak ,
yine esir...

_____..... 01.06.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Ağustos'a

Nice yolları aşıp ta geldim senin için dostum! aldırış etmedim.
Nice yalnızlıkları çektim, hep bekledim.
Tesellim oldu " bir gün dönersin "
Nice geceler de tek başıma efkar dağıttım
ve ateş bekledim dakikalardır yakamadığım sigaralara.
Nice...
Rest çektim sen varsın diye nice dostlara
Olsun... kavuştuk ya.

Bu şehirde yaşam haramdır seversen Dostluklar haram,
Arkadaşlığın adı menfaat
ve senden bahsettim sen yokken kelebeklere sırf sana inat...
gerçi sen bilirsin bu şehri
bu nankör insanları sen de tanırsın.
hep bunu söylese de isyan türküleri aldanırsın.
Yine de sırtımı dönüp de geride bıraktıklarına
yak şu sigaramı artık.
isterse kapatsın bütün dükkanlar erkenden
olsun... kavuştuk ya

Meğer DOST demek başkaymış
Sonra da sımsıkı sarmak kırar gibi kaburga kemiklerini,
Meğer özgeymiş özlemler;
Yine de boş ver işte yinede boş ver.
Sen aç valizini çıkar ben yokken çektirdiğin resimlerini
ya da yol üstü lokantalarından çarptığın kürdanları,
otobüs firmasının peçetesini; dök bir bir neyin varsa.
Ben bıraktığın gibiyim sessiz ve dolu dolu
Olsun... kavuştuk ya.

Şimdi bu gecenin de sabahı olmaz, bu sigaranın da sonu gelmez
At kafandan yarı yıl hayallerini
Hele bir sabah olsun dağıtacağız seninle bu şehri.
O terk ettiğimiz çay bahçelerini, belediye otobüslerini.
Sonra bağıra çağıra şarkı söyleyeceğiz karga sesimizle
en kalabalık caddelerde...
Hep demiştim "dost" rengarenk bir kelime.
Günlüğüme taze bir not düştüm bugün " SEN GELDİN "
Ve günlüğüm gülizarlar misali renk verdin.
Bak hala dönüyor dünya;
Olsun ... kavuştuk ya...

.....01 AĞUSTOS 2000 (23: 55)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Başka Adamlar....

Dizelerinde aşk, şiirlerinde hasret,
Umut katar insana, ölüme kalmışken çeyrek,
Bir başkadır onda sevdanın tadı,
Bir başka adamdır; KISAKÜREK! ...

Hem vatana aşık, hem Yaratan' a,
Hem kalabalıkların adamı, hem tek başına,
Aşkların katibi, şiirde kaşif,
Bir başka adamdır; Mehmet Akif! ...

Her şey onda gizlidir, her şey var yüreğinde,
Çilesi aşktan yana, güneşi ellerinde,
Bir şiir yazar ki; şiir, şiirden acı,
Bir başka adamdır; Sıtkı TARANCI! ...

Bayrağa sevdalı, Fatih' e vurgun,
İnsana, sevdasına hiç olmaz dargın,
Yıkılmışlık yoktur, onda yoktur şecaat,
Bir başka adamdır; Arif Nihat! ...

Ölümü arzularken yaşamayı yakar,
Umuttan vazgeçmez, sevdaya bakar,
Bilir ki; yoktur dünyanın kalbi, aşkın cebi,
Bir başka adamdır; Cahit KULEBİ! ...

Hiç korku bilmez sevdası,
Halktan biridir, halkın önünde
Dili Türk' ün dilidir, huzur kokar gününde
Kendini Rabba adanmış kurbanlık bir koç
Bir başka adamdır; Apdurrahim KARAKOÇ! ...

Bir başkadır üslubu, bir başkadır yüreği,
Umudu gözyaşındır, bir başkadır dileği,
Bir bela çiçeği sevdası, gönlü koca bir han,
Bir başka adamdır; Atilla İLHAN! ...

Necip Fazıl, Mehmet Akif, kutlu vatan şairi,
Aşkları destandır,
Bir başkadır Sıtkı TARANCI, Cahit KULEBİ,
KARAKOÇ başkadır.
Arif Nihat başkadır, Atilla üstat başka,
Onların duacısıdır Çelebi!
Onları duyar yaşarken, onlarla güler aşka.

İşte son söz; fedadır canlar,
Bu adamlar, Başka Adamlar...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA ®
04 Nisan 2000 Salı 23:58

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Cuma Günü

Bir Cuma günüydü
Bekliyorum durakta
Bekliyorum seni ben ölene dek beklerim de.

Geldin güldün bana
Sanki bir şey söyleyecekmişçesine
O an durakladım
Hayallerle beraber.

Ve o sert adımlarınla
Başladın yürümeye
Sanki önüne güller serilmişti.

Yıldızlar bir şeyler diyecek gibiydi.
Git tut ellerinden
Git tut diyecek sanki

Bende adımlarını izledim
Ama olmadı
Bir anda
Önüme bent çekildi sanki
Hem de ulaşamayacak kadar.

Geri döndüm
Kalbim ağlıyordu.
Yüreğim yanıyor
Ben mahvolmuştum o cuma günü.

.....Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
.....30 ARALIK 1994

Mustafa Çelebi Çetinkaya

bİR ÇOCUK AĞLIYOR...

Radyodan canlı istek biri şarkı yolluyor,
Bodrumda sosyeteler düzde göbek sallıyor,
Domuz bile domuzken evladını kolluyor,
Sus ve dinle!
Filistin'de bak bir çocuk ağlıyor...

Milyarlar veriliyor topa iyi vurana,
Alkışın arkası yok soyunup ta durana,
Beyefendi deniyor kâğıdı iyi karana,
Sus ve dinle!
Irakta bak bir çocuk ağlıyor...

Su bile çeşit çeşit; ekmek tuzlu, kepekli,
Takıları altından, urbaları ipekli,
Saçlara fön çekilmiş, gözler renkli kapaklı,
Sus ve dinle!
Bosna'da bak bir çocuk ağlıyor...

Neyinizi yazayım; düğünler davul zurna,
Vaktinizi almayım, halka takarken burna,
Sen tepin sabaha dek ve hiç yerinde durma,
Sus ve dinle!
Afgan'da bak bir çocuk ağlıyor...

Komşunuz aç yatarken tıka basa yersiniz,
Kamera karşısında "kalbim temiz" dersiniz,
Aslında sağırsınız, ahrazsınız, körsünüz,
Sus ve dinle!
Lübnan'da bak bir çocuk ağlıyor...

Dünyada ne oluyor haberi olan var mı?
Hiç üzülp, birazcık gözleri dolan var mı?
Evladını yitirip saçını yolan var mı?
Sus ve dinle!
Zamanda, bak bir çocuk ağlıyor...

Köpeğin gözü dönmüş dünyaya saldırıyor,
Kadın, çocuk demeden herkesi öldürüyor,
Söyleyin bu zulme hangi yiğit "dur" diyor?
Sus ve dinle!
Her yerde bak bir çocuk ağlıyor...

Bu çocuklar bizimdir, bu çocuklar yarındır!
Filistin, Bosna, Lübnan... Sıra Ankara'nındır,
Ey insan! Kalk artık şu kalbini uyandır,
Sus ve dinle!
Bir çocuk ağlıyor her yerinde dünyanın!
Valla kalbi dayanmaz insan olan insanın!

27 Temmuz 2006 Perşembe 01:40
////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Daha Gitme

Nazarı değdi Ağustosun biliyorum,
Ben biliyorum da senin bilmediğin bir Şey var,
Sen giderken ölüyorum.
Bu sevda islandırdı ya beni,
eğer bir gün yine gitmeye kalkarsan
ve eğer tutamaz, engelleyemezsem
yakarım hem beni, hem de beni.

Yine bir başıma kaldım koca Şehirde; avare,
Gözüm kararıyor ve ellerim titriyor.
Sen yine gittin ve ben yine yalnızım
Nedir çektiğim bilmem ki, bitmiyor...
İçimde bir ölüm rüzgarı dinmeyen,
bir de akşam ezanı kulaklarım da
ben dün akşam da bu serseri özlemlerle başbaŐaydım,
sen yoktun yanımda.

TutmuŐum hasretini yazıyorum.
Oysa ben bütün hasretimin üstünü çiğneyip
ve çiğneyip hayata tutunduğum hayalimi
gidiyorum...

Öyle ya senin kararınla oldu bu birliktelik
Ve sen istemezsen görüşmeyiz bir daha,
Ne kadar basit bir düğüm attın sen öyle
ve bu kaçınıcı çözmek isteyiŐin,
belki de gözün kararınca görmüyorsun hiçbir Şeyi:
ben yalvarmıŐım, gitme demiŐim...
Bir kolye asmıŐtın yüreğime kırık,
Şimdi bu neyin gitmesidir?
Bir daha gitme ve gitme insafın varsa,
Bil ki gidişin, orda ömrün bitmesidir.

Nazarı mı değdi, neyin sürgünüdür bu ey ecel?
Alacaksan al canımı yetti be,
Geldin madem al canımı öyle git,
GelmiŐken
Gitme bir daha,
Haydi gel
...

16 Ağustos 2005 Salı 20:10
T.Güneş Bulv./ YILDIZ

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Deli Hasret

Bir kara yazıdır üzerimde ki
Bin çile çektim de bitmedi neden?
Bir deli hasrettir gözlerimde ki
Ağladım sızladım bitmedi neden?

Mutluluktan payım yok alamıyorum
Sen olmadan anımda gülemiyorum.
Sensiz bu dünyayı sevemiyorum
Söyle sevdiğim bu ayrılık neden /

Seni ararken gökte ve yerde
Yoksun biliyorum sen bu eller de
Bir kere yüzünü bana göster de
Zamansız bu ayrılık bitmiyor neden? .

.....10 HAZİRAN 2001 21: 35

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Feryat! Yoksun

Dağların ardından bir feryat..... YOKSUN! ...
Irmaklar coşmaz, kuş uçmaz ve esmez deli yadel,
Dağlara doğru uzanan bir seda, , ,
Umutlarımı mevsimin hazin gölünde bıraktım. hayallerimi ıskarta ettim.
Öyle sensizliklerle baş başa kaldı gönlüm, öyle acılarla
Ve öyle çilelerle yoğruldu bedenim.
Karanlık bin perde gerili gözlerimin önüne
Görmedim kalışlıklarını görmedim..

Dağların ardına saklandı gündüzler
Kontratını imzaladım gecenin yıllarcasına
Nizamım bozuldu; bir mum yakıp ışık verdiler darağacına.
... ölümüm gözler önünde bir hengame ...
fırsat kolluyorum; tan vakti şerrine tutsak olmadan
köle olmadan sevgiden mahrumlara
melcesini kaybetmiş bir ahu gibi
başımı doğrultup sessizce bakıyorum gök kuşağına...

Dağların ardından bir feryat..... YOKSUN! ...
İramışlığım tak etti canıma
Bütün yelkenlerimi açıp teknemi vurdum
Şu uçsuz, şu ucu görülmeyen okyanuslara.
Hayırsız Dünya! sen bilmezsin aşklara kurulan meydanı
Bilmezsin YAR uğruna SER den çayanları
Seni boşadım; hayırsızmışsın meğer anladım ya çok ağladım.

Bir feryat üstüne feryat ki
Bir AH etsem dağlar devrilir üstüme,
Sefilleştin; karalar boyandı karadan da kara gününe
Alkıma bir renk veremedin
Bir doğamadın güneş, yakamadın kızıl kıyamet
... yargılamalıyım

fasıla vermişler dönencelere, kutuplara aşkın resmini çizmişler,
her lahza bir feryat yükselmiş ve bir figan dolanmış dağların ardına
Dağlar! ... sukut ver bana.

Dağların ardından bir feryat..... YOKSUN! ...
Zaten bende hiç olmadım, hiç gülmedim şu aleme ikame oldum olalı
Mutluluk lügatler için geçerli
... YOKSUN...
zaten sende hiç olmadın,
zaten benim şu yalnız dünyama hiç dolmadın.

bir feryat ki; bir feryat etsem cihan devrilir üstüme.
Dağlar! yankılansın sende ah' u figanım
Ezilme! Üzülme!

Dağların ardından bir feryat..... YOKSUN! ...

.....17 HAZİRAN 1999

Kızılcahamam.....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Gazete Yaprağına

(İlk alıştığım Yayın Kuruluşu Olan izgi Ötesi Gazetesine) ,

bir gazete yaprağıydı göz attığım,
ve oydu size telefon açmama sebep
izgi ötesine
ötelerin ötesine bir yolculuktan düşlediğim
hayallediğim; sevgiyle dolu bir dünyaydı hep...

bir ses geliyordu kulaklarıma
" geliniz, bekleriz " diyen bir ses
ve yol aldım size doğru;
içimde büyük bir coşku arzulu bir heves...

umutluyum beğeneceksiniz
"hiç bekleme yaz " diyeceksiniz.
haydi bir rüyaysa bunlar
ve beni gördüğünüzde istemeyip
" git " diyeceksiniz...

ama olsun kararlıysanız
ben ve ben gibiler olmasa da
inanıyorum ki bu işi yürüteceksiniz

bir gazete yaprağıydı göz attığım
ve bir kapıydı
arkama bile bakmadan kapattığım.

.....12 AğUSTOS 1998

...

Mustafa elebi etinkaya

Bir Günahın Gözyaşları

Doğdum doğalı iki şey bilirim;
Önce umut ederim sabahı zor ederim döseğimde
sonra alt üst olur her şey, umut düş kırıklığı içinde.
Vebalini bile bile...
bile bile çıkmaz bir sokak olduğunu sevdanın
ve daha ilk gününde imzasını atsam da göz yaşlarımın.
günaha girdim.
Mahkemesi kuruldu yüreğimde özlemin
ayrılık beraat etti ilk celsede, ben hüküm yedim.
Bütün dengeler değişti gönlümde
kapısında ölüm yazan sevdanın içine koştum
şimdi de tükenmeyen gözyaşları...
Unuttum adımları... sevmiştim, umutluydum sarhoştum!

Oysa her yanımda çile
her nefesim isyan,
her başlangıç keder,
her kapı firak...
Bir günah labirentinde tutsak kaldı hayatım
günahmış doğmak...
Hiç uslanmıyor varlığım
sevdaya koşuyor göz yaşı içinde attığım her adım!
Vebaldir saba bunca tasa ey gönlüm, akıllanmayacaksın.
İki şeye çalışır aklım;
Biri günah,
biri gözyaşı...
Saymadım bu kaçınıcı sigaram geceye karışan
ve saymadım bu kaçınıcı ölmektir bir gecede
Sana inat değil mi ey dünya
sana boyun bükmeden sevdim işte.
Bütün dengeler değişti gönlümde
gözyaşımı omuzladım, günaha koştum,
Unuttum doğduğum o sabahı...
Habersizdim, günahsızdım.... Sarhoştum.

25 Aralık 2004 Cumartesi 01:50

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Hal Oldu

Bir hal oldu gençliğime
Başboş duvarlarda bir isim gibi kaldım
ve aç köpekler gibi; uludu sabaha kadar yıldızlar
ben mayhoş gecelerin sahibi
bana haram gün ışığında dolaşmak
karanlıklar güneş kadar arsızlar

Bir hal oldu gençliğime anlayamadım
üst üste yığıldı şehrin duvarları
bir darağacı kuruldu şehrin ortasına
toplandı sokak aralarında
kaç avare köpek varsa
ve bir pankart asıldı gök kubbeye
" sevmek yaşamak kadar kısa "

...

Bir hal oldu gençliğime
çağırdım yörenin bütün tabiplerini
derman bulamadı hiç biri bu derde.
Bakireliğini bozmuş bu hüsranlı saat;
başına dikildi bir gardiyan misali
bir de köşede ak saçlı bir ihtiyar
ibretle izliyor eriyişimi

...

Bir hal oldu gençliğime
Rovalver gibi asılıp ağlama duvarına
bir ismim kaldı
bir de bir iki kenarı yırtık resim
maziden hatıra
gecenin en utanmaz boşluğunda
sarılıverdim ansızın yalnızlığıma

...

.05.07.2000....(06: 15)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Sen Bir de BEN !...

Hasret alev alev sarmış yürekleri
Bir sen bir de ben vuslatı anacağız,
Acımasızca bükmüş karanlık dilekleri
Bir sen bir de ben çok pişman olacağız.

Yeminler yalan iken umutlar bölük bölük,
Sokaklar yine kara, lambalar yine sönük,
Yarınlar elveda mutluluğa sırt dönük,
Bir sen bir de ben çok pişman olacağız.

Istirap tetikte zindanlar bize tutsak,
Sevgileri saklayıp yokluğu sona atsak,
Tersine dönse dünya, ayrılığı unutsak
Bir sen bir de ben gönülden yanacağız.

Vuslatın ötesin de berisinde figanın
Hayatın gerisinde ötesin de dünyanın,
Hesaplar yolda kalmış ebedi yok sevdanın,
Bir sen bir de ben mevsim de solacağız

Dönmek mümkün olmaz ; hasret yüreklerde
Vasatından yaralı hasret var dileklerde
Bedenler diyar diyar ; ruhlarımız bir yerde
Bir sen bir de ben hayattan çalacağız.

Yeminler olsun sana sevmek yürek işidir !
Yeminler olsun sana sevmek ölmek işidir !
Yürekten sever iken ölen iki kişidir,
Bir sen bir de ben gönüllerde kalacağız...

_____05.02.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Sözüml Kaldı

Bugün sen yoksun bir tanem!
Bugün bu tel örgülere bakıp bakıp isyan ediyorum.
Her aşk şarkısı söylediğinde yıldızlar
Biraz daha bitiyorum.
Namlunun ucunda sanki yüreğim; her an basabilir tetiğe
Yerle bir ederim sensizlik dolu bu şehri
Ardıma bakmadan çeker giderim.
Bütün yıpranmış duyguları asarım darağacında
Bütün olmazlara meydan okurum.
Ve bugün bu sensizliğe isyan ederim.

.....
şimdi yanımda olmalıydın
bir demet gül uzatmalıydım sana
sonra günahsız bir buse kondurup
sevdamin izini kondurmalıydım yanaklarına.
Yaşanmamış sayıyorum bu günü, takvimlerden yırtıp atıyorum
Oysa bir mızrap saplanmış umutlarıma
Bugün yalnızlığın en abis yerine batıyorum.
Bütün mecmualarda sen varsın bugün
Bütün şarkılar seni söylüyor bana,
Rüzgar senin kokunu getiriyor, yağmur senden doğru yağıyor
Bugün yoksun işte;
İnat edip sussam bile matem etmeye dünyam ağlıyor.
Dünden bugünü çıkarıyorum ve yarını yazacağım
Bütün çiçekler solmaya yüz tutmuş bütün yaprakları dökülmüş kavakların
Biraz daha eserse bu sensiz meltem
Çok kızacağım.
Sevgilim! ...
Şubatı bil çileye bürüdü bu sensizlik
Oysa ne güzeldi Cumartesiler
Ve biz seninle Şubatta söz vermiştik.
Bugün yoksun bir tanem!
Sen yoksan bende yokum elbette
Adaleti bozulmuş dünyanın
Mevsimler keşmekeşe bürünmüş
Sen olmayınca sevgili aşk kalmamış devlette...
Kaldırın bu masayı önümden
Çıkarın demirden halkaları aşka gidiyorum.
Ve bu Sevgililer Gününde Gelincik!
Bir sözüml kaldı gururla söylenecek
<< Seni Seviyorum >>

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
14 Şubat 2002 (21: 45)
Sevgililer Günü (Yenipazar)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bir Yalnızlık Şiiri Olsaydım

O kadar yalnızım ki bu kalabalık dünyada İnsan ayrımı yapılan bu yerde insanlar ile anlaşmakta çok zorlanıyorum. Biliyorum tek başıma yaşamak çok zor ve güç bir iş ama mücadele ediyorum. Her ar biri ile oturup sohbet etmek istiyorum ama yok kimsem işte.

Seni çok özledim yarım! Bu özlem duygusu içimde aşılması zor yüksek dağlar oluşturuyor. Harıl harıl yanıyorum. Yine karanlık çöktü şehrin üzerine. Uyumak istiyorum. Olur ya belki rüyalarımda seninle el ele dolaşırım diye uyumak istiyorum ama yapamıyorum işte. Hem elimde değil hem de uyuyamıyorum. Bir deli azap köreltiyor ümit var hislerimi. İşte ben bu kalabalık dünyada o kadar yalnızım ki.....

Çevremde olup bitenle ilgilenmek istemiyorum. Fakat; insanların umursamaz davranışları beni hayrete düşürüyor. Biliyorum, duyuyorum, ve görüyorum. Oysa ne bir ayna var karşımda, ne de nesnelere seçebilmem için ortalığı aydınlatacak bir el feneri.

Bazen kalemi tutmaya bile eriniyorum Belki de hakkını veremem diye korkuyorum. Susuyorum. Bu şehir beni sana ayrı bıraktı sevdiğim ve ben bu küçücük şehir de tek başına yaşayan bir mahkum gibiyim. Dertlerimi paylaşıp gerekirse yanında hiç utanmadan ağlayacağım bir dostum olsaydı diye düşünüyorum ama biliyorum ki ben bütün güzel şeyleri seninle yaşadığım o büyük şehirde bırakıp geldim. Birazdan takvimler bir gün öteye geçecek. Yani şafaktan bir gün daha silinecek, yani ranzama bir çetele daha atacağım. Yani... Yani işte... Sana içimden geldiği gibi SENİ SEVİYORUM demek istiyorum. Senli hayaller kurup yalnızlığımı unutmak istiyorum ama beceremiyorum. Sanki yıldızlar bir yalnızlık şarkısı okuyorlar hep bir ağızdan. Sanki güneş istemeyerek doğuyor bu dört duvarın üstüne. Duymak istiyorum ve nefesini her an üzerim de hissetmek. Belki de çok şey istiyordum. Aslında istediğim tek şey SEN sin ve istediklerimde senden yana...

Aslında senin için bu yalnızlığa katlanıyorum. Aslında güneş hiç enterese etmiyor beni. Belki de listeden bir gün daha eksildiği için belki de artık 8 mayıs diye bir gün olmadığı için mutlu olmalıyım.

Yalnızım bir tanem! Burada sensiz çok yalnızım.
Bir yalnızlık hikayesini yine bir yalnızlıkla sona erdiriyorum.
Bekle beni Bir tanem!

BİR GÜN BU YALNIZLIK GÖMLEĞİNİ YIRTIP, PARAM PARÇA EDİP GELECEĞİM.

Seni seviyorum.....

.....08 MAYIS 2001 21: 42

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bitmeyecek Bu Gamlı Bekleyiş

Bir çizgi daha çektim günlüğümün sayfasına
Bir çetele daha attım kuruyan çınara
Bir ölüm şarkısı daha besteledim yalnızlığıma.
Anlaşıldı: bitmeyecek bu gamlı bekleyiş
Yas tutmak...
Başımı duvarlara vurup haykırmak haykırmak haykırmak
Meçhule uzanıp gider beklentiler
Yine yok ellerimden tutan bir sevgili!
Ellerimde solmuş güller
Yalnızlığımı da bir tarafa bıraktım.
Hayallerle büyüttüm sevdami aylarca yıllarca
Geceler de bu hiç açılmayan pencereden yollara baktım.
Bir umutsuzluk şiiri daha ekledim defterime
Yüreğime bir hayal kırıklığı daha
Bedbaht benliğimle ben işte bu şehirde
Münzevi bir adam yaşıyor her gece bu karanlıkta
Hislerimi sana ipotek ettim.
Seni beklemekle kör ettim gözlerimi
Nar çiçeğim!
Sen duymasın da bu isyankar besteyi
İşte ben böyle inan her gece bu saatlerde
İşte güneşin zayı olduğu yerde bu şarkıyı söyleyeceğim.
Ebediyete uzayıp gider duygular
Bir yıldız daha kayar hain gökyüzünden
Bu çınarın altında bir gamlı yürek ağlar.

11 Ağustos 2000 Cuma (Çubuk-00: 45)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Boşver Anne

Sen anlamadın ya beni
boşver be anne !
belki bir gün anlayan çıkar çektiklerimi...

Anlatmak isterdim oysa
aşktan yana
yalnızlıktan yana yüreğimde ne varsa...
Sarılıp ta boynuna ağlamak isterdim.
Sen anlamadıysan başkası hiç anlamaz elemimi
Ama zoruma gidiyor işte
bunu kabullenmek
Bir tek şansım kalıyor Anne !
beklemek...beklemek...

Nice hayallere pervasızca kapılmışım ,
nice yarınlar düşünmüşüm aklımca.
Beni yalnız koyan sevgiliyi
elinden tutup
gelinin diye getirecektim sana..
Oysa hep menfi baktın duygularıma.
Sen anlamadın ya beni
boşver Anne !
belki olurda bir gün bir anlayan çıkar çektiklerimi...

Odama kapanıp
saatlerce bundan ağlıyorum işte.
Duvarları yumruklayıp ellerimi paralasam da,
sen başka bir alemdesin.
Bunu söylemek acı ama
hiç ortak olamadın yalnızlığıma.
Oysa anlatmak isterdim
ayrılıktan yana
yalnızlıktan yana ne varsa yüreğim de.
Yine de hep seni seviyorum
hep gönlüm sende.
Sen anlamadın ya beni
boşver Anne ;
belki olur da bir gün
bir anlayan çıkar
bir tutan olur ellerimi...

11.01.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Böyle Severken

Yüreklerde ateş yürekte yangın
Bir güzele vuruldum yüreğim zengin
Şu koca alemde sensin tek dengim
Sevdim, sevdim hoyrat bakışlım...

Bu koca alemde koca cihanda
Bu yaşıma kadar geçen zamanda
Seni ilk karşımda gördüğüm anda
Sevdim, sevdim gurbet çiçeğim...

Sular şırıl şırıl, dereler berrak
Kayalar içinde açarken zambak
Ölürüm yolunda; unutmam ancak
Sevdim, sevdim ince nakışlım...

Ne söylesem az, ne yazsam harap
Delice ağlarım gözlerim serap
Ne olur bir an evvel kavuştun Ya Rab!
Sevdim, sevdim; sevdim yürekten
Ben böyle severken korkmam ölmekten...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
06 Şubat 2002 Çarşamba
Yenipazar

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Şehirde Hayat Yasak

Bu şehir bana zindan
Ben bu şehire tutsak
Burada aşklar haram
Bu şehirde hayat yasadak.

Sokak lambalarının hiç biri yanmaz.
Bomba atsan bile ,kimse uyanmaz.
Burada çilenin hiç sonu olmaz.
Ben bu şehire tutsak
Bu şehirde hayat yasak.

İnsanı bir başka , başkadır canı,
Hiç olmaz buranın mutlu bir anı
Yüksek binalardır en farklı yanı.
Ben bu şehire tutsak
Bu şehirde hayat yasak .

Yok olur umutlar sevgiler biter
Bu şehir insanı meçhule iter
Düzen bu böyle gelmiş böyle gider
Ben bu şehire tutsak
Bu şehir de hayat yasak.

Yazın da güneş olmaz , kışında yağmaz kar
Buralar da harcanan zaman külli zarar,
Neye yarar havası , yolları neye yarar ;?
Ben bu şehire tutsak
Bu şehirde hayat yasak.

Bu şehir bana düşman
Ben bu şehire tutsak
Burada yaşayan pişman
Bu şehirde hayat yasak...

..01.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Aşkın Sonunda

Yudum yudum aldım aşkın zehrini
Şimdi katmer katmer içiyorum ben.
Başıma taç yaptım o sevdiğimi
Bu aşk ile kendimden geçiyorum ben.

Ne baharlara kavuştu mevsim,
Ben baharıma kavuşamadım.
Artık dünyadan yoktur hevesim
Bu aşkın kahrına alışamadım.

Bir mum alevinde tükenir gecem,
Yokluk şarkıları söylerken yürek.
Yıkılsada alem değişmez gecem;
Bu aşkın sonunda bir ölmek gerek.

_____...15.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Aşkın sonunda

Canımı adadım ben sana yarım!
Bir bilsen diyorum deli gibiyim.
Artık dayanacak kalmadı halim
Bu aşkın sonunda ölü gibiyim!

Sevmeye namzetti doğarken gönlüm
Sevdalar sevdalısı Mecnun biriyim!
Peşinde sürüklenip tükendi ömrüm
Bu aşkın sonunda ölü gibiyim!

Ellerin mi oldun yomsa sen şimdi?
Lal olmuşum artık ben ne söyleyim?
Ecel kapıma çok erken geldi
Bu aşkın sonunda ölü gibiyim!

Ne de çok sevmiştim seni bir bilsen
Öl de yolunda hemen öleyim!
Şu sefil halimi bir gelip görse
Bu aşkla zaten ölü gibiyim!

Artık tasam kalmadı hayattan yana
Ben uzak diyarlar da gurbet iliyim!
Dönüp bir kez olsun bakmadın bana
Bu aşkın sonunda ölü gibiyim!

İşte gidiyorum al senin olsun
Bu dünyada ben çile yeliyim
Anlamadım sen ne biçim kulsun?
Bu aşkın sonunda ölü gibiyim!

Sen deli yarimdin ben sana tutsak
Ve ben yolunda kurbanım kurban!
Anlamadım aşk yasak; sen bana yasak
Ben bu aşk sonunda ölü bir adam! ..

14.06.2000.....(14: 20)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Gece Ekarlıym

Karaya vurdu ölüm
Karaya vurdu sonum
Kara denen bu mekan
Belki de benim sonum! ...

Yapayalnız dolaştım
Sokaklarda BAŞİBOŞ
Zaten yalancı dünya
Bu dünya zaten mayhoş

Sızı mızı kalmıyor
Ölüm akla gelince
Yüreğim yanıyor hep
Ben beni bilince.

Kapatsam da lambaları
Caddeleri kapatsam
Bu gece efkarlıyım
Gidip de bir tek atsam

Sigara...
Her nefeste öldüğüm
Doğalı bilmem kaç ay
Görülmedi güldüğüm.

Geceye kaldı hicran
Geceye kaldı derdim
Geceler bende saklı
Geceye yürek verdim.

Ne zaman bitecek?
Anlamadım bu sıra
Yolum ölümün yolu
Ayağımı vura vura...

10 TEMMUZ 2000 (13: 50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Gece Yol Verdim

Böyle bir gün yılda bir kez gelir
Yılda bir kez olur böyle güzel tesadüfler
Bir iki eski dost canlanır gözümde
Ve sevdiğimin bana döndüğü o sıcacık Ağustos öğlesi
Dün gibi hayalimde...

Böyle bir yıldız her gece parlamaz göklerde...
Sevdim işte...

Yine umutlarım heyecana kapıldı
Yine sevmek adına bir iki güzel cümle kurdum.
Şaşırdım; alışkın değildim böylesine
Ve hiçbir şey yapamadım öylesine işte; kudurdum!
Bu gece doğaya, bu gece duaya
Bu gece yol verdim dünden kalan son noktaya...

Böyle bir güneş, böyle aydınlık vermez tan vakitlerinde...
Sevdim işte...

Şimdi yeni bir şeyler olur diye
Sabırsızlıkla bekliyorum sabahın olmasını
Ve yeni bir umut gülü dikmek için bahçeye
Şimdiden sulamaya başlıyorum kurumuş dünya tarlasını
Ben işte böyle senede bir kez beklerim sabahın olmasını
Yılda bir defa ağlayarak gülerim
Biliyorum oysa her şey yarım kalacak
Yarın akşam bu şiiri günlüğümde silerim.

Böyle bir gece izin vermez yüreğe gülsün diye...
Sevdim işte...

Yıllar yılları kovalar
Döner durur bu meçhul tekne boş okyanuslarda böyle
Yılda bir kez olur böyle yarım yamalak güzellikler
Böyle bir adam hep umut yazamaz şiirlerde

Sevdim işte....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
12 Ağustos 2000 Cumartesi (01:42)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Kaçınıcı Ölmek

Artık zamanı geldi
ölüm döşeğine yaslanmanın
ve zamanı geçiyor bile
bu dünyadan ayrılmanın.
Suçluyu aramak...
ve bulmak yokluklarda
oysa bir suçlu benim
seven kalbimle bu keşmekeş dünyada.
Ne darağacına
ne yüksek köprülere
Ölüm; tanımsızlığın sınır çizgisi
Ölüm; kaderimin utangaç yazgısı.
Merhamet dilenmem kimseden
Merhamet ummam hiçbir güneşten
Nice yıldızlar kaysa da semalarda
sönse de
vazgeçemeyeceğim ölümden.
Olsun yok artık kadere
yok boyun bükmek
Bu kaçınca yokluk şiirim saymadım
ve bu bilmem bu kaçınca niyazım
bu kaçını ölmek? ...

Karartıyorum geceyi renginden de öte
Serviler...
Güllere hasret yüreğim
Şolarken güller gibi
Özlemlerim ölse de.

12.06.2000.....(14: 50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Mahalle (Gazi mahallesine İthafı)

Hayatımı karartan mahalle burası
Umutlarımın taciz edildiği yer;
İşte bu sokağın başında hayallerime tecavüz ettiler
Ve astılar teker teker özlemlerimi.
Şimdi kin kokuyor bu mahallenin sokaklarında attığım adımlarım.
Siyaha boyuyorum damarlarımdan boşanana kanımı
ve Siyaha gündüzleri
yalnızlıklara nezrettim gülüşlerimi ve candan sevişlerimi.
bu sokaklar;
işte ucu görülmeyen cadde
işte bu mahalle mahvetti beni.

Ümitvar olmak ne haddime
Ne haddime artık seni ve senli günleri anmak.
Kaderin imzası var ölüm tutanağımda
İşte böyle bir Temmuz sıcağıydı taciz edildi umutlarıma.
Sonra ayrılıklar, terk edişler
Sonra kahpece gülüşler.
İNTİKAM!
Bir kelime, üç hece...
Kan kokuyor, kin kokuyor kara kaplı günlüğümün sayfaları
Ve ben unutmışum artık;
bu mahalleyi,
bu şehri,
bu sokakları.

Uzaklaşıyor yavaş yavaş bindiğim otobüs
o ismini anmak istemediğim mahalleden
artık ne bu şehirden beklentim var ne de senden.
sensizliklerimin tek sebebi sen;
sen; bu mahallenin uğursuz gülü!
şu nasırlı ellerimi tutmasan da
dönmem yine de sözlerimden
öyle ya da böyle delice çılgınca severim ben.

hayatımı karartan mahalle burası
umutlarımın bertaraf edildiği yer.
işte bu şehirde
ve işte tabelası olmayan şu mahallenin arka sokaklarında
hayallerime tecavüz ettiler.

..... Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
.....02 TEMMUZ 1999
.....Gazi Mahallesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Son Fasil

KELİMELERİN VUSLATI YAKALADIĞI ZAMAN MUTLU OLACAĞIM

Kara gün denilen zaman
Ellerim de yalnızlık çiçeği,
Liğme olmuş yüreğime bir avuç su
İhtiyacım belki de bu değil
Malum
Ezginliğimin tek bahanesi
Liyakatimin o dram sahnesi
Elim de bir avuç su,
Ramak kalmışken ölüm uykusuna
İsyanımın
Nasılların yok olduğu ölüm korkusu....

Vadilerin göbeğine yazılı bir sitem
Umutların harap olduğu mekan...
Sitem;
Lalelerle dolu bir lalezarda dolmayan zaman
Aslında bu olmalı terk ediş,
Temel e inen asıl
İradım mutluluk limanından bu son fasıl.

Umudun bahtiyar oluşu
Ferman yazsa da yüreğim
Uzayan yolların beklentisiz molaları
Kaybolmaların kayıplar içinde kayboluşu.
Tarife gerek yokken akşamüstü yağmurlarından
Aşkın tanımlarda kaldı kayboluşu
Nasılların bittiği can damarından.

Kara gün denilen zaman!
Nasıllarla dolup taşmış SEVGİ asılı
Sitem...
Ayrılığın ne ilk ne de son fasılı
Ramak kalmışken ölüm uykusuna
Alışmak ne de zormuş yalnızlık korkusuna.
Burası fermansız mekan!
Aman ların içinde tükenmez zaman...

.....02 KASIM 1999.....(16: 20)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Son Fasil...

Kara gün denilen zaman
Ellerim de yalnızlık çiçeği,
Liğme olmuş yüreğime bir avuç su
İhtiyacım belki de bu değil
Malum
Ezginliğimin tek bahanesi
Liyakatimin o dram sahnesi
Elim de bir avuç su,
Ramak kalmışken ölüm uykusuna
İsyanımın
Nasılların yok olduğu ölüm korkusu....

Vadilerin göbeğine yazılı bir sitem
Umutların harap olduğu mekan...
Sitem;
Lalelerle dolu bir lalezarda dolmayan zaman
Aslında bu olmalı terk ediş,
Temel e inen asıl
İradım mutluluk limanından bu son fasıl.

Umudun bahtiyar oluşu
Ferman yazsa da yüreğim
Uzayan yolların beklentisiz molaları
Kaybolmaların kayıplar içinde kayboluşu.
Tarife gerek yokken akşamüstü yağmurlarından
Aşkın tanımlarda kaldı kayboluşu
Nasılların bittiği can damarından.

Kara gün denilen zaman!
Nasıllarla dolup taşmış SEVGİ asılı
Sitem...
Ayrılığın ne ilk ne de son fasılı
Ramak kalmışken ölüm uykusuna
Alışmak ne de zormuş yalnızlık korkusuna.
Burası fermansız mekan!
Aman ların içinde tükenmez zaman...

02 KASIM 1999.....(16: 20)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bu Şehirde Yaşamak

Buraların yabancısı bu beden
Uğruna gözyaşı döktüm bilmeden!

Şansıma küsmek olmaz
Efsunlansa da yüreğim
Hakkım yok Yar aramaya
İnanmaya...
Resimlerle dolu odamı doldurmaya
Derinlere dalıp gitse de yüreğim
Eminim, yaşamaya son perdeyim.

Yenemediğim korkularımı
Alnacında sürüklüyorum ümitlerimin
Şimşekler çakıyor gönlümde
Anladığım bu şehir serin
Müktesep umutları alıp götürür
Alıp götürürüm hayalleri
Ki, en uç köşesine bu şehrin.

Hala yabancıyım bu güneşe
Ağaçlara, yıldızları parlamayan geceye
Rotası olmayan bu gemiye
Anladım mümkün değilmiş mutlu olmak
Meğer harammış; Bu şehirde yaşamak...

22 temmuz 2000 Beypazarı
Cumartesi (13: 50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bunu Neden Yaptın

Geleceksin diye seni sevgilim
Bekledim gözlerim yollarda kaldı.
Aldattı dediler bir başkasıyla
Ağlamaklı oldum gözlerim doldu.

Bunu neden yaptın anlamıyorum
Beni terkettiğine inanmıyorum
Denedim kaç defa uslanmıyorum
Bunu neden yaptın neydi günahım ?
Bıraksanda beni olmuyor ahım .

Tek inancımydın çok güvenmişim
Beni bir ömür sever demiştim
Bir gün gideceğini düşünmemiştim
Bunu neden yaptın neydi günahım ?
Vursanda sevgilim olmuyor ahım.

22.06.2001
(Bilecik....19:10)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bunu Neden yaptın

Geleceksin diye seni sevgilim
Bekledim gözlerim yollarda kaldı
Aldattı dediler bir başkasıyla
Ağlamaklı oldum gözlerim doldu

Bunu neden yaptın anlamıyorum
Beni terk ettiğine inanmıyorum
Denedim kaç defa uslanmıyorum
Bunu neden yaptın neydi günahım
Bıraksan da beni olmuyor ahım...

Tek inancımydın çok güvenmiştim
Beni bir ömür sever demiştim
Bir gün gideceğini düşünmemiştim
Bunu neden yaptın neydi günahım
Vursan da sevgilim olmuyor ahım...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
22 Haziran 2001 Cuma (Nöbet 19: 10)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Burası Ostim

Yavaş yavaş ödün veriyorum sevgilerimden
Bir köşesinden sesleniyorum sana bu kahpe şehrin.
Özlemek işime gelmiyor ya seni
Özledim...

Her tarafım yağ içinde; üstüm başım
Ve seni yazan ellerim.
Bir melce ararken yalnızlığıma buralara attım kendimi
Sahi söylemeyi unutmuşum burası Ostim
Yaklaşmak isterken sana iyice uzaklaştım galiba
Bir isteğim yerine geldi;
Haykırıyorum akşamlara dek semalara
Seviyorum
Seviyorum duy ey kahpe dünya!
Güneş, kızılca kıyamet yakıyor ya ortalığı
Yadel gibi estim
Söylemiş miydin nerede olduğumu
Burası Ostim...

Doç' a sekmen atmalyım
Ve kapatmalıyım şanzıman kapağını
Göz kapaklarım simsiyah ve yaşlı
Mazot kokuyor ellerim
Şimdi bir demli çay şekersiz
... sökmeliyim civataları.
Kara oldu sana şiir yazdığım sayfalar
Laf eder usta görürse böyle çocuklar gibi ağladığımı.
Suskunluğumu bozdum bozmasına ya
Duyan yok feryadımı
Sonra onca yağ kokusunun, onca gürültünün
Ve sonra onca ağlayışın peşinden
Sen geliyorsun aklıma.
Gazeteci sevgilin öldü Gülüm! Müdür sevgilin öldü Gülüm!
Burası Ostim; burası mutsuz başarılarıma, umutsuz ödülüm.

Yarım kaldı bugün işler; kamyonun motoru yarım
Ne servise çıktığım belli, ne tamiratım
Beyin kablolarım şase yapmıyor
Ve rotu bozulmuş ayaklarımın
Çok oldu ya bu dükkanda çiraklığa başlayalı
Farkına varan olmadı ağlayışlarımın.
Özlemlerim şase yapmıyor,
Anılarım bir türlü gitmiyor aklımdan
Bazen kontağı çalıştırıp ta
Basıp da gaz pedalına köküne kadar
Sana gelmek istiyorum; olmuyor
Sahipsizliğimle bir başıma kalıyorum bu mahallede
Ben bir başıma, ben tek başıma
Aşkımı haykırıyorum ya, ben buradayım ya
Ostim nerede? ...

Usta gözden ıradı
Aslında şöyle doya doya,

Şöyle aleme doğru haykırıp ta ağlamanın tam zamanı
Bir melce aramıştım zayii ettiğim umutlarıma burayı buldum.
Bir kösesine saklandığım bu tavan arasını
Buraya OSTİM derler Gülüm!
Bura kalpazanların, bura gariban ekmeğiyle oynayanların
Şerefsizlerin, düzenbazların
Burası garibanların ekmek meydanı....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Bütün Günah Senin (Cebbar KORKMAZ'a İthafen)

üzerinden geçerler köprü olursan
sırtından vururlar darıda kalırsan,
seni sevemezler gönül alırsan
bütün günah senin, bütün suç senin....

...
arkanda dururlar paran var ise
yüzünü dönerler yaran var ise
bin kere şükür et gören var ise
bütün günah senin, bütün suç senin...

...
bilmez misin sevmek yasak CEBBAR bey!
bilmez misin dostluk tuzak CEBBAR bey!
suç oluyor yiğit olsak CEBBAR bey!
Bütün günah senin, bütün suç senin..

...
Çelebiden KORKMAZbeye bu yanıt,
Yaşadığımızı var mı söyle bir kanıt....
Ölünce kıymetlenir, diğerkler anıt,
Dürüst olmak, sadık olmak nedenin
Bütün günah senin, bütün suç senin....

...

///SEVDAZAN///
30 Ekim 2006 P.tesi
17:10

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Cahil İşkence

Sadece farklı
Eşi benzeri yok sadece
Ve bir bilmece belki de
İnsanoğlu kim sence...
Leylek getirme di ya
Ama neden?
Yüreklere verilen bu işkence...

Değerli...
Farklı...
Eşi, benzeri yok sadece
Masal bir bilmece belki de
İnsanoğlu kim sence...
Rüya değil ya bu hayat
Çan uçup gitmez ya boşlukta
İnandığım
Hak edilmedi bu cahil işkence

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
07 Aralık 1998 Pazartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Can Sana Hasret

Sesleniş içimde can sana hasret
Henüz yaşanmamış gün sana hasret
Yüreğim adına ben sana hasret
Hayatın her safında artık sen var ol
Aşk girmemiş gönüle yalnız sen YAR ol

Bir kara çileydi sensiz yıllarım
Kanımı emdi hep kansız yıllarım
Kocattı gençliğimde densiz yıllarım
Günün her saatinde artık sen var ol
Can girmemiş ömrüme yalnız sen YAR ol....

Elan bir umutla sana sarıldım
Doğan güneş ile güne sarıldım
Barıştım mazimle düne sarıldım
Yokta kalan bana artık sen var ol!
Yarsız geçen gönle artık sen YAR ol.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
08 Haziran 2004 Salı (18:13)
Varlık

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Can Tanem

Karanlıkta yıldızları izliyorum Can tanem!
Karanlıktan karanlığı gizliyorum.
Bu şiiri kimse okumasın bir tanem
Bir sen bu şiiri dinle istiyorum.

Nice türküler çalıyor el radyom
Ben nice türküler okuyorum sana
Bir iki güne kalmaz dönerim Can tanem!
Dinle ki türküler bizden yana.

Bir arşın kar var dışarıda
Bir yıldız bir yıldızın peşinde
Sen canımdasın Can tanem!
İçtiğim suyumdasın, sen kokuyor aşımda.

Yiğide yol dayanmaz derler
Dağları aşıp, aşıp sana geleceğim
Yüreğimle söz verdim Can tanem!
Güneş buz tutana kadar seni seveceğim.

Varsın karanlıkta kalsın dünya
Bilirim beni gözleri aydınlatacak
Belki güldürür bu şiir seni Can tanem!
Belki de baş ucumda ağlatacak.

İşte böyle Can tanem!
Önümde dağlar dayanmaz
Sensiz cennette yeri yok bedenimin
Sensizse cehennemde bile yanmaz...

Bu şiiri bir sen dinle Can tanem!
Bu türküyü bir sen oku haykırarak
İlk gün söz verdik Can tanem!
Sevdamızın adı berrak, sonu toprak...

Anla; yansam da sensiz ölmem
Seni sevdim Can tanem!
Senden gayrı bir şey bilmem...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Candan Azizsin (Tülin Şen ALTINLI'ya İthafen)

Mavidir umutlar sende bilirim,
Yaşama azmine hayran kalırım
Gül yüzün gülerse mutlu olurum,
Gelde şu gönlümü mısradada topla,
Candan azizsin sen, Ey Tülin abla! ...

*** *** ***

Sen mutlu ol diye dua'ya durdum,
Verdiğin kuvvetle bin hayal kurdum,
Seni üzer diye çileyi vurdum,
O mavi gönlünle gönlümü kapla
Candan azizsin sen, Ey Tülin abla! ...

*** *** ***

Tebessümün derya gözlerin deniz,
Maviye can veren sözlerin deniz,
Damlayla başlayan izlerin deniz,
Çocuklar gibi coş, neşeyle hople
Candan azizsin sen, Ey Tülin abla! ...

*** *** ***

Selamın gelmezse azabım artar,
Sensizlik acısı eceli tartar,
Kardeşin özlemde, gel beni kurtar,
İstersen hançeri bağrıma sapla
Candan azizsin sen, Ey Tülin abla! ...

*** *** ***

09 Ocak 2007 Pazartesi
13:15
Kurtuluş
___SEVDAZAN___

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Cehaletin Zülmü

Okuyup ta ne olacak "abisi" diye
Daha okul bitmeden gönderdi sanayiye
Defteri umut olmuş kalemi levye
Okutmamış babası garip Hasan' ı!

On beşine girmeden kocaya satmış,
Başlık parasına faizi katmış,
Gün yüzü görmeden çileye batmış
Okutmamış babası garip Nazan' ı!

Kan davası diye köyünden kaçmış,
Aklınca kız çocuğunu okutmak suçmuş
Şehirde iş var diye hayaller kurmuş,
Okutmamış babası garip Osman' ı!

Nice dil dökse de hep dayak yemiş,
O zalim babası okutmam demiş,
En büyük zavallı cahiller imiş
Okutmamış babası garip Orhan' ı

Oku ile başladı Allah'tan emir,
Cahil babalara olur mu tamir
Onlar ki cehennemde yanacak kömür
Okutmamış babası garip İnsan'ı.....

////////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////////
14 Nisan 2006 Cuma 14:52

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ceza.....

Bu nasıl bir ceza anlamadım!
Yıllar geçti aradan sensiz,
Koskoca aylar, karanlık geceler sensiz,
Ben çektim bütün dünyanın kahrını
Bütün ezayı ben yükledim...
Bu nasıl bir ceza bağışlanmadım:..

..

Yorgunum! ...
Ağrıyor yüreğim
Çözüm bulunmalı aşka
Ben hala bitmez bir efsanedeyim
Suçluluğum yüreğimden.
Sonu yok çektiklerimin.
Yılları sineme çektim hep ayları gönlüme kilitledim.
Karanlık surların öte tarafında
Huzura kapalı bir dünya...
Yalnızlığım göz ardı edilmiş
Anlamadım:
Yıllarca aşk yarası çektim de
Bir türlü bitmedi bu ceza.

..

Alkımların altına bağdaş kurup oturdum.
Gökyüzüne daldım saatlerce
Hep umut aradım sallanana dallarda
Uçan kuşların sesinde
Ve ağıtlar yakıp türküler söyledim.
Belki bir bağışlayan çıkar diye.
Suçum yaşamak oldu; cezam yaşamak! ..
Oysa kendimi asacağım
Felek bir azat etse.
Yıllarca yalnızlığı ben tattım,
Gecelerin kahrını çektim.
Ben yandım sönmeyen ateşlerde; tek ben yandım!
Bu nasıl bir ceza sevgili!
Bu nasıl işkence hiç bağışlanmadım...

...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
13 Mart 2000 Pazartesi
Yenimahalle

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Cumhuriyet Türküsü

Ülkem; güzel ülkem; yüreğim senle coşar
Bu topraklar üstünde binlerce şehit yaşar
Cumhuriyet sevdası düşerken cemre cemre
Türk ulusu azimle bin bir engeli aşar

Hilal yıldız uğruna dökülen kanlar bizim
Vatan millet uğruna verilen canlar bizim
ATATÜRK ün kurduğu bu birlik gayesinde
Bu topraklar üstünde geçecek günler bizim.

Dalgalanır bayrağım, cumhuriyet tadında
Kutsal bir sevgi yatar TÜRKİYE` min adında
Vatan millet ve bayrak kenetlenmiş güçlenmiş
CUMHURİYET sevdası yaşanır vatanımda.

Duysun sesimi cihan; Duysun yerler ve gökler
Bu millet yıllar yılı ATADAN bir ses bekler
Hepimizin yüreği vatan için çarpıyor
Vatan için doğuyor güneş ve doğuyor bebekler.....

TÜRKİYEM; biz sen için can verdik can alırsın
TÜRKİYEM; biz adından her lahza can buluruz
CUMHURİYET ülkemin merhemi, tek ilacı
ATATÜRK bu milletin hep olmuştur baş tacı

MUSTAFA ÇELEBİ ÇETİNKAYA
18.02.2004 Çarşamba

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Curcuna

Hayatla ölüm arası
Sıra ölüm sırası
Şehrin en fukarası
Aslen para babası

Sazım kırık telli
Taksidi elli elli
Bu işin sonu belli
Yalelli de yalelli

Alınteri bu arsa
Çıksın sahibi varsa
Parasızlık bir tasa
Ayıp olur ağlasa

Köprüler kalabalık
Çaylarda alabalık
Gözleri alık alık
Bu kurbanlar satılık.

Duyunca tren sesi
Kesilir tüm nefesi
Açılmaz hiç kesesi
O buraların efesi.

Maydonoz çıkmış ona
Zam gelmiş şalvar dona
Bişr isim gerek buna
En uygunu CURCUNA

___19.01.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çağrı

Nede zormuş yaşamak
ne meşakketli bu hayat .
Bilmemki niye geldim ?
Yürekler bayat ..

Bir sigara dostum oldu
bir de deli isyan ,
Anlayamadım gitsin ;
Niçin nankürdür insan ?

Büyük aşklar hikaye
Masal ; anlatılanlar.
Bir serüven içinde
biter ağılatılanlar.

Umutlar tükenirmiş hep
Üste çıkmış menfaat.
Sevgiler altta kalmış ,
Canın çıksın kör inat..

Yakıpta şu dünyayı
yıkıp yerlebir etsem.
Vurupta kalleşleri
Ben hep aşka gitsem.

Kimisine oyun olmuş,
kimisi "boşver" diyor.
Anlayamdım bir türlü
İçiç içimi kemiriyor.

Bir çare olsa gerek
Mutlak yolu olmalı !
Dünyada yalan bitip
Avuç avuç sevgi dolmalı.

Bu yolda bir fadai
işte ; o da benim .,
Meydana çıksın varsa
Ben daha çok severim.

İşte gönül fikrim,
işte ; hayat görüşüm
Ya sevgi çıksın öne ,
Ya da gelsin ölüşüm.

(12.03.2000)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çalınan Karanlıklar

Yıldızlar
Yalnızlar
Sırtımı dayadım bir sokak lambasına
boynum bükük
Karanlık olsun istiyorum
bu bitmeyen şarkının adını.

Şehir bütün görkemiyle gülüyorken bana
karanlık olsun istiyorum
bu şehrin adını

Gökyüzü...
simsiyah gökyüzü
ve yıldızlar
benim gibi yalnızlar
boynu bükük
boynum bükük
karanlık olsun istiyorum
şu tek yıldızın adını.

Bugün
yine kan çanağı gözlerim
bugün ; ne senin günün ne benim
bugün kimsenin
karanlık olsun istiyorum
bugünün adını.

Kalemim ; sönmeli olmuş sigaram gibi , bitkin
ve terlemiş ellerim
benim bu halim
esiri sevgilerin , aşkların
bugüne sebep dünlerin
Dünde vardı yıldızlar
ve dün yine benim gibi yalnızdılar
boynu bükük
boynum bükük
karanlık olsun istiyorum
son şiirimin adını.

Hayaller ;
şu garib gönlüm hayallerden ne bekler
oysa hep bir garip sever
ve hep sevilen terkeder;
bu böyle gelmiş böyle gışder.
Bu gece de mat yıldızlar
onlar bu gece de benim gibi yalnızlar
karanlık olsun istiyorum
hayallerimin adını.
Yıldızlar..
Yalnızlar...
Şehir karanlık;
cirit atıyor hırsızlar

karanlık olsun istiyorum
çalınanların adını...

_____11.10.1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çare'm

Çaresi yok derdimin
Çare ol bana gülüm
Şensiz kalsada alem
Çare değilmiş ölüm !

Ne o eski sevdalar
Ne yüzümde neşe var
Ben meçhule giderim
Çare değil buralar.

Öyle kolay değilmiş
Unutmak seni bir an
Senden nefret etsemde
Çare değilmiş inan !

Ne o eski bekleyiş
Nede bir ümidim var
Ben meçhule giderim
Çare değil buralar...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çekiliyorum

Yeni bir sayfayla bir hayat açıp
Bu sanal alemde çekiliyorum
Hileden hurdadan yalandan kaçıp
Bu banal alemde çekiliyorum...

Neler yaşadım da etmedim hiç kâr,
Ne teselli buldum, ne bitti efkâr,
Madem gün, geçmişi ediyor inkâr,
Bu hantal alemde çekiliyorum...

El diye uzandığım hep yaba çıktı,
Yumuşak sandığım hep kaba çıktı,
Ben merhem sanarken o veba çıktı,
Bu arsız alemde çekiliyorum...

On beş yılım geçti şiirle his'le
Tevazu sandığım çıktı kaprisle
Artık işim olmaz yağmurla sisle
Bu hırsız alemde çekiliyorum...

Neyim varsa verip hatır bekledim,
Gönlüme binlerce satır ekledim,
Vefaya oynarken hep yedekledim
Bu er'siz alemde çekiliyorum....

04 aralık 2006 pazartesi
____SEVDAZAN____

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çile Köşk

Günler geçmiyorken dertle yas ile
Sığınmış gönlüme bir umut dağı
Zulume dur diye ölsem nafile
Kara bir talih ki yakıyor bağı

Yüzüme yansımış çaresiz çilem
Ben hep bu aşkla ağlar dururum
Haziran ayında meyvalar olur
Bense kendi dalımda solar kururum.

Öfkedir gözümden gönlüme kadar
Sarıp her yanımlı eyleyip düçar
Sevda ortasına düşüp ansızın
Gencecik yaşlarda olmuşum naçar

Canımdan çok sevip kendime ettim
Umut bana kaldı aşk bana kaldı
Gitti sevdiklerim gitti yarınlar
Çileyle yüklenmiş köşk bana kaldı.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
16 Haziran 2004 Çarşamba 16:50
Cebeci

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çile Mevsimi

Yağmur bitince şarkılar başlıyor
güneş doğumuyla beraber
ve çile yaftasını kaldırıyor ağaçların üstünden.
Berrak bir ezgi makamın da sallanıyor kaysı dalları
bir de hüsrân karışıyor kimi zaman
daha başlanmamış hikayelere.
Ceviz kabuğuyla çiziyorum güneşin resmini
ıslak bakışlarına hapsoluyor yarınım
yarınlarım.
Sonra uzun bir yola giriyor anılar
duman griliğinde çıkmaz sokaklara
bir şarkı okuyor dünya ;
müebbet beklentilerime kamçı vuran
ölüm diye bir şarkı...
bende katılıyorum elimde olmadan.
Ağustos hikayeleri canlanıyor gözümde
yakıp kavuran bir güneş
bir de başıboş parklarda insan heykelleri.
Biçare umutlarımı asıyorum.
Sabah tenhalıkların da gece gürültüleri
konyak sarısı tan vakti
ve ölümün baş ağrısı vurunca yüreğime

kapatıyorum caddeye açılan bütün perdeleri.
Yağmur dinince sokaklara taşıyor insan sesleri.

Heyhat...
güneşi saklıyorum dağların gölgesine
ve yıldızları asıyorum asıyorum birer birer
kapkara gökyüzüne.
Albenisine aldırmiyorum bu şehrin
afsunlu geceler ikna edemez beni.
Oysa menfii beklentilerime ket vuruyor sokakbaşı parkları,
ümitvarlığımın üstüne mil çekiyorum Temmuz ayları.
Mayhoş teneffüs saatleri canlanıyor gözümde
ve karnesiz yarı yıl tatilleri.
Birden yağmur başlıyor bu koça şehirde
yıldızlar dans ediyor güneş doğacak diye.
Yine de çile yaftası kalkmıyor mevsimin üzerinden
göçüp gitmek istiyorum
sıcak bir melce bulabilmek için
turnalar gibi...

_____26.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çilem Dolmadı

Bu aşkın saadetine kapıldı gönlüm
Ettiğim feryadı duyan olmadı
Bir gün görülmedi benim güldüğüm
Yalnızlığım bitmedi, çilem dolmadı

Bir sabır ağacı değil yüreğim
Tek başıma yaşamak değil dileğim
Ayrıken yarimden nasıl güleyim
Yalnızlığım bitmedi, çilem dolmadı
Haykırışlarımı duyan olmadı.

Çaresiz, her gece yanıyor kalbim
Elimde değil seni çok sevdim
Bu kahpe ayrılık benim tek derdim
Yalnızlığım bitmedi, çilem dolmadı
Şu feryatlarımı duyan olmadı.

Bir sabır ağacı değil yüreğim
Tek başıma yaşamak değil dileğim
Bu kara bahtımla nasıl güleyim
Ettiğim feryadı duyan olmadı
Yalnızlığım bitmedi, çilem dolmadı

Yüreğimin katili sen
anlamsız kaldı aşkım
Bir cellat gönder bana
gelsin ölüm fermanım
Al canımı Allahım!...

_____08.06.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çileye Zincirlendim

Ne gece bitmek biliyor ne de yollar... Meçhule uzayıp gidiyorum sanki... Anlamsızlıklar içinde ki anlamları bulmak! Nefes alışım bile meşakkate sürüklüyor. Çile dolu satırlar feleğin boyasıyla boyamak isterdim.... Motorun ürkütücü sesi beynimi tırmalıyor; Dönmek ya da Dönmemek, saatlerdir bunu düşünüyorum. Töremi bozmadım. Bir ben ayaktayım bir de uykusundan yol çizgilerini zor ayırt eden otobüs şoförü. Yol levhalarına ve süslü püslü benzin istasyonlarına bakıyorum. Amansız bir karanlığın tam ortasındayım, çelişkiler arasında. Seçim yapmak çok zor.

- Ana, Yar, Dost, Baba...

Hangisi daha CAN acaba? ...

İlk ANNE kelimesi dolaşiyor dilime ve annem geliyor gözlerimin önüne; gözlerinden gözlerimi kaçırdığım Annem! ...

03: 10.....03: 17.....03: 23.....03: 29..... Dakikalar asır gibi geliyor üstüme. Bir yarım vardı o koskoca şehirde; beni yalnızlıklara mahpus eden yar!

Uğruna türlü türlü dünyalar harcadım. Ben yandım ya yanmasına anlatamadım.

.....DOST! dönsem mi geriye.....

.....BABA! Hayatta baş tacı ettiğim kavram ve örnek aldığım insan; simsiyah sakalları arasına gözyaşlarını saklamaya çalışan!

&&& Ya umutlarım, harap ettiğim gençliğim, yarım kalan beklentilerim.

YOL AYRIMINDAYIM

Çok uzaktan bir şehrin ışıkları görünüyor. Dilim tutuluyor, yüreğim sükuta melce diye sığıyor ve gözlerime matem yağıyor. Gençliğim de çok aşk yaşadım ve gençliğimden gençliğimi çoğu kez boşadım. Satırlar yetmez ah'ımı not almaya. Yine karanlık çöktü yüreğime.

Ne gece bitmek biliyor ne de yollar. Aşkın en hazin nağmelerini dinliyorum saatlerdir. Şimdi " söyleyin " diye haykırsam o yarı uykulu otobüs şoförü beni indirir. Oysa sarhoş değilim. Derin bir yol ayrımı bu sahipsiz ova. Bir taraf ta dost yar bir tarafta ana-baba. Bir de gurbet sıla. Yardım et Allah `ım bana!

Dönmek ve ya Dönmemek

Yüreğimi çileye zincirledim. Gece; bu kez seni dinledim.

.....03: 49.....03: 54.....03: 59.....04: 06.....04: 10.....

Ne gece bitmek biliyor ne yollar.

Dakikalar üzerime üzerim geliyor.

Gözlerime ÇİLE hapis oluyor...

.....29 EKİM 1999.....(04: 15)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çocukluk Güzel Şey Oysa

Toprağa vurgun can
Ki can zaten geldi topraktan
Ve daha büyük nimet var mı başka; insan olmaktan?
Ana karnında başlar çile
Ve ağlayarak merhaba der bebek dünyaya
Sonra bir büyüme telaşı bitmeyen
Çocukluk güzel şey oysa

Ana kucağı huzur kokar
Oysa farkına varmaz insan gözü dışarı bakar.
Ve onu bekler; okul önlüğünü çıkarmadan sokaklar
Sonra enseye yapışan bir hayat telaşı
Gir çık; bir umut taciri sınavlar
Ve ağlayarak elveda eder gelin kızlar yuvaya
Sonra tuz biter, naz gider
Çocukluk güzel şey oysa

Bütün yüküyle omuzlardadır hayat,
Her nefes bir ömür çekip gider aslına
Emanet bir can aldık ve vereceğiz toprağa
Çamura vurgun can!
İşte budur öz insanda
Ki insan; her gün daha da çamurlaşan
Sonra hürriyetler belli belirsiz
Ve umutlar meydan okur dünyaya
Bir büyüme telaşında ansızın gelen ihtiyarlık
Bel çöker, göz görmez
Çocukluk güzel şey oysa

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
01 Mayıs 2004 Cumartesi
(22:50) Yenikent

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çok Olmaya Başladım

Sabrim taştı artık. Bu kadarını da anlamsız buluyorum. Çok olmaya başladım. Her gece masamın başında sabahlıyor sonrada günü geç saatlerine kadar perişan dolaşıyorum. Gerçi hiçbir şey gelmiyor elimden. Kuş tüyü yataklar bile rahatsız ediyor bedenimi. Akıl almaz yorgunluklarıma dermanım kalmasa da, gözlerim uyku diye feryat etse de bileğimi ve parmaklarımı terletene kadar uyuyamıyorum.

Bir o yana bir bu yana çok döndüm yatağımda. Sonrada " anasını sattığının dünyası " deyip çöktüm masamın başına. kolumdan saati çıkarıp attım odamın en ulaşılmaz noktasına. Oysa bu evde benden başka herkes uykuda. Belki de benden başka bütün şehir, bütün ticari araç şoförleri; belki de yirmi dört saat yayın yaptığını söyleyen radyoların genç spikerleri. Yine bekçiliğini ben üstlendim bu alemin. Şehir bu yıl en sessiz gecesini yaşıyor belki de. Ne kibrit alevi ne rüzgar; sonra ateşle barut yan yana durmaz. Patlar! Anlamsız nefes alışlarıma mantıklı bir bahane bulmaya çalışsam da... Sabrim taştı artık. Çok olmaya başladım! ...

Birisi çıkıp azarlasa beni, birisi kulağımdan çeke çeke götürüp yatağıma yatırsa eskiden olduğu gibi. Yıllardır gizli gizli sabahlaya sabahlaya bu işin de en ince noktalarını biliyorum. Ve hiç kimse kalmamış gibi bu koskoca evde benden başka, istediğim bütün lambaları yakıyor, istediğim kadar zapping yapıyor radyo dinliyorum. Bu kadarı da anlamsız, çizmeyi aştım biliyorum. Bardak taştı...

Son damlanın üstüne nice son damlalar...

Kapatacağım bütün perdeleri bütün lambaları, inadım var! vuracağım kafayı yastığa. Saat gecenin en kuytu saati. Bu gece şekiller çizmeyeceğim karanlıklara Çok olmaya başladım. İpin ucunu kaçırdım galiba...

24 Mayıs 2000 Çarşamba (01: 05)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Çukurören

Ağacına taşına kurban olduğum
Öz vatanım köyüm Çukurören
Soğuk sularına hayran olduğum
Can vatanım evim Çukurören

Temî havasını almak istersem
Zalim yardan uzak kalmak istersem
Mutlu olmak ve de gülmek istersem
Nefes alacağım yer Çukurören

İnsanları bir başka insanları acayip
Bostanlarında hıyar, meyveleri tip tip
Ne yapayım ben şehire gelip
Rahat kaldığım yer Çukurören

Korkmana gerek yok bilmiyorsan yüzmeyi
Doyamazsın bir türlü hep istersin gezmeyi
Ancak orada anlarsın insanları sevmeyi
Sevip sevilenlerin diyarı Çukurören

Ne kadar deseler de heybeci diye
Onlar çalışırlar alın teri helal diye
İhtiyaçları yok dolup taşan sevgiye
Sevginin bol olduğu vatan Çukurören

Ne yazarsam yazayım anlatamam ben orayı
Bulamazsın Çukurören gibi gezsene bile dünyayı
Artık gerçeğe bak bırakiver rüyayı
Öz vatanım köyüm Çukurören...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
18 Ağustos 1995 Cuma

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Davet

Suvari umutlar
ve sulh akınına çıkmış deli bir gönül
var olma telaşının en son deminde
ki yitirip özveriden gayrı olan tüm serveti
yüreğimde efsunlu bir sevda
ve gözlerimde Ömer'in adaleti.
Silkinip atıversembütün öfkeleri üstümden
sonra her mevsime bir destan dökse inayetim
kavuşmanın özlemiyle ateşe düşmüş anılar
suvari umutlar...

ve acı ...
korsanı olmuş hayal ufkumun
sarıp sarmalamış avare sabahlar geceyi
kucaklayıp birbaşimalığı
kucaaklayıp sonra vuslata uzanan karanlığı
kan revan içinde kalmış gözlerimden dökülen her damla yaş
ve her solukta aşkı zikreden benenim
suvarin olayım yollarında ölemedim.

işte tecelligahım, sevda mabetim,
gönülde ittifak kurmuş hissiyat
ve seninle yaşanır inan; Venüste, Mars'ta
dünyada seninle ranalaşıyor hayat
sar...
kollarınla sar, kudretinle sar
firakın bağrında yanan öylesi bir köz,
killenmiş topraklardan oluşmuş bu bedende
bir damla suya ravi yüreğim
bütün denizler sana varır her demde
bütün nehirlerin kavuştuğu sensin bilirim...

Suvari gönül! ...
öyle bir yangınla yanmalara doymadan
ve ıramışlığın üzerine çekilen bentler
Gel hadi...
duy ki senin için davet çıkarmış mabetler....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Değişim Baştan Başa

Eskiden bir sigara yakıp hep bu saatlerde
Peşinden bir sigara daha
Ve elimden düşmeden kağıt-kalem; dertlerimle varırdım sabaha.
Yıldızların arasından bir hayal bulup
Ve bir türkü tutturup kara bulutlar gibi
Koşardım acılar denizinden çileler limanına
Kırardım bütün kurşun kalemleri
Sigaramın bittiği yerde kahır yutardım
Meydan okurdum zamana...
Sonra bir Eylül güneşiyle ve bir Ekim rüzgarının kudretiyle
Sen girdin dünyama.
Değişti söylediğim türkü değişti bütün alem
Gökkuşağı değişti...
Elimde ki son sigarayı da kırıp
Ve yakıp bütün isyankar şiirleri
Seviyorum diye haykırıp
Kurtardım birer birer batmakta olan denizleri.
Nede büyükmüş sevdan nede kudretli bir rüzgarmış;
Alıp ta beni başka diyarların başka denizlerine götüren

.....
sigarada içmiyorum artık
ve bıraktım seni tanıdıktan sonra kötü alışkanlıklarımı

.....
birazdan güneş doğacak!
yeni bir güne Merhaba diyecek dünya
aydınlanacak birazdan her yer
sen; hayran kalacaksın
dünya hayran kalacak
bende ki bu eşkıya sevdaya

Mustafa Çelebi Çetinkaya

DeLi

hangi işim akıllı ki neyi inkar edeyim
deli olmak ta lafmı mecnunluğa adayım
varsın deli desinler ben kimlere ne deyim
akıllı olsam sanki ne işime yarıyor

keşke hep deli kalsam takmasam hiç bir şeyi
konuřmayı bilmesem bilmesem dūřünmeyi
şimdiki aklım olsa geğmezdim dokuz köyü
akıllı olsam sanki ne işime yarıyor

aklıma taktığım şey yüreğime takıldı
neyi umut zannetsem yüreğime çakıldı
bunca derdin ardından deli olmak hak oldu
akıllı olsam sanki ne işime yarıyor

18 ocak 2006 cumartesi/ 18:10

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Delice Seven

Sorgusuz sualsiz terkedilişlerim
Bir değil ki nasıl unutayım ben ?
Gönül yokluklarda ğile tutsağı
Yaşayamazmış meğer delice seven

Dağları deleyim yollar bana ram
Sevene yaşamak olumuş haram
Acıyla doluyor yüreğim her an
Yaşayamazmış meğer delice seven

Bir ben olacaktım aşığın senin
Bir ben olacaktım deli sevenin
Acıyla bırakıp terkedip gittin
Yaşayamazmış meğer delice seven

_____03.04.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Deprem

Bir fırtına kopacak,
bir sel coşacak
bir bir göçüp gidecekler
kaçıp gidecekler buralardan.
Bana bir aşk kalacak.
Yıkılacak belki de bütün duvarlar
köprüler yıkılacak
caddeler ayrılacak otya yerinden
ve caddeler en derinden,
bana bir sen kalacaksın.
Feryat eder gibi türküler ve gözlerde matem
şarkılar da hep isyan sözlerde sitem
akıp gidecek mutluluk adına hwerşey
bana bir aşk lacak
sen kalacaksın !...

Demirden çalmış müteahhit
işçiler harçtan çalmış
çimentosu eksik betonun hile varmış...
Gözyaşları ve haykırışlar da kaybolur gök gürültüsü
deli bir yağmur yağsa da
matem yükselir çadırlarda.
Kimi anaya hasret
kimi evlattan bi-haber
kimi de ben gibi haber alamaz yar'dan...
Yerle bir olmuş şehir;
insanlar elle bir olmuş.
kopmuş bütün sevgiler orta yerinden
bütün aşklar solmuş.
Kimse kalmamış bana ;ne dost ne aşk adına
Hep avuttum kendimi.
Yok hiçbir şeyimiz...
aşkımız sevdamız
DEPREM vurmuş bütün umutlar
yıkılmış dünyamız...

_____16.01.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dert Ortağı

Neydi suçumuz bir olamadık.
Aynı bahçede gül olamadık
Aşka doğru giden yol olamadık
Gurbet diyarlardayım yanıyorum.

Beyaz gelinlikle gelcektin bana
Gözlerinden huzur salcaktın bana.
Bir ömür sevgili olcaktın bana
Gurbet diyarlardayım yanıyorum.

Bak geçiyor zaman, geçiyor yıllar
Dertler için bizi seçiyor yıllar
Ömrümüze yara açıyor yıllar
Gurbet diyarlardayım yanıyorum.

Çile dünyasında sen hiç gülmedin
Çelebi ` yi sevdin mutlu olmadın
Derde ortak oldun sende ağladın
Gurbet diyarlardayım yanıyorum.

29 Haziran 2004 Salı 10:22
Kazan

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dinle Beni

ıçki Őiřelerine ram ediyorum
sessizliklere hapsolmuş gülüşlerimi
Bir kibrit aleviyle yadediyorum
renge solmuş resimleri...
Uçurumun eşiğin de duruyor umutlarım
ve
kadehler arasına gizlenmiş
ağlayışlarım.
Sigaramın dumanıyla hayalliyorum
ellerini uzatıp ta gelişlerini
Vur !
yine öldür
yine Git ama
bir defa olsun sevdiğim
dinle beni...

Mustafa elebi etinkaya

Doğ ' Güneş '

Doğ güneş doğ, doğ bir an evvel
Bu karanlıktan bıktım usandım
Es rüzgar ez dağıt gönlümü
Bu sade hayattan ben çok usandım

Hani gelecekti hala gelmedi
Kardeş dedi, dost dedi asla sevmedi
İnanmadı aşkıma sevdim demedi
Bu yalan dünyadan bıktım usandım

Karanlık dünyama kara bahtıma
Mekan kurdu o zalim gönül tahtıma
Ben insan değil miyim bu zulüm neden?
Zalimin zulmünden bıktım usandım

Güneşim olsaydın doğsaydın bana
Yalvardım yakardım ağladım sana
Bu yalan dünyaya kara bahtıma

Doğ güneş doğ güneş, doğ bir an evvel
Bu karanlıktan bıktım usandım.

.....25.11.1995 Cuma

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Doğum Günü (kaç yıl oldu ?...)

kaç yıl oldu ?...

Kimi seneler ben bile bilmeden
ve kimi zamanlar bugün gelmeden
Oysa bir dolu şarkıvar
bir çok türkü bu güne söylenen

kaç yıl oldu ?...

Ne farkeder gamlı yürek ?
zaten daha doğmadım;
yaşamak için doğmak gerek
zaten mutlu olmadım.
Oysa bir dolu yalancı dost,
bir dolu sahte aşk...

kaç yıl oldu ?...

sevdiklerim hiç olmadı
hiç sevdiğim olmadı
gelmedi..
Ne fayda katı yüreklerde şefkat isem
ne fayda;
yalnızlıkta kör inat isem?...

kaç yıl oldu ?...

Bugün doğum günümüş
sahi öyle söylediler.
Sonrada 'niye doğdum'?
Zaten ben doğmadım
doğsaydım
sizler gibi mutlu olurum.

kaç yıl oldu ?...

Kimin umurunda bugün doğum günüyse
zaten iki şey yazar;
bir doğum , bir ölüm mezar üstünde.
Doğum günümüş !
henüz doğmadım oysa,
yarın öl diyorlar
hiç gülmedim oysa...

vay be
kaç yıl oldu ?...

21.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dost Bildiklerim Düşman Oldular

Sevdama zincirden kilit vurdular
Genliğime arsız tuzak kurdular
Ben kendime DOST diye bilmişken
Dost bildiklerim düşman oldular

Ne halden bildiler ne de hatırdan
Ne evden sordular ne de çadırdan
Birden bire soğudu burda havalar
Dost bildiklerim düşman oldular

Veryansın ettim de duyan olmadı
İhanete hileye doyan olmadı
Beni bu hayatta dünden yordular
Dost bildiklerim düşman oldular

Ne para kaygısı , ne şöhret ne şan
Bu koca alemde kalmamış insan
Güneşin batışını benden buldular
Dost bildiklerim düşman oldular

Artık ne halim var ne de demanım
Can verdim dostluğa kalmadı canım
Unuttu alem beni bende insanım
Genliğime arsız tuzak kurdular,
Dost bildiklerim düşman oldular.

_____21.06.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dostlara Naat

Bazen kıskandığım sır oldunuz siz
Aynı gönülhanda bir oldunuz siz
Yalnızlığıma inat bir oldunuz siz
Aranızda olmak onur verici...

Eliniz kalem tutmuş ömrünüz çile
Aynı özlem ile vurgunuz güle
Fukara kalıpta gülmesek bile
Aranızda olmak onur verici...

Kadir ağabeyin tatlı lisanı
Diyar diyar gezip bulur insanı
Hiç geri beklemem verdiğim canı
Aranızda olmak onur verici

Dilinden düşürmez Hakkı ve halkı
Sevdaları uğruna fedadır mülkü
Bekir ER abimin yok gibi dengi
Aranızda olmak onur verici...

Bir Kadir, bir Bekir birde ben olsam
Bu tatlı hasbihale can ile dolsam
Kadir abim Ozañ, Bekirse Ressam
Aranızda olmak onur verici...

Altına hacet yok, gümüşdür sözüm
Kadir bey yol rehberim. Bekir ER gözüm
Sizlere geçiyor hatırım nazım,
Aranızda olmak onur verici...

Siz ki; bu davaya gönül verdiniz
Siz ki; dava uğruna gönül verdiniz
Siz ki; gönle sabrı emir verdiniz
Aranızda olmak onur verici...

Gönle deva sohbetin can Kadir abi!
Feda olsun sana yıl, gün Kadir abi!
Hem dostsun hem sırdaş sen Kadir abi!
Aranızda olmak onur verici...

Bekir ağam çizdiğin resim olsam ben
Bu kadar sevinmezdim hısım olsam ben
Bekir Er' in cebinde cisim olsam ben
Aranızda olmak onur verici...

Çelebiyim bu birliğe verdim can
İbret alsın sizlerden tarih ve insan
Ne vakit gönlümde bir boşluk bulsam
Aranızda olmak onur verici...

18 Şubat Cuma 2005 13:25
Dışkapı

Mustafa elebi etinkaya

Dostların Efendisi

Saygıdeğer arkadaşım Alparslan KELLEĞÖZ e sevgiyle

Arzulara gem vuruyor bu kalles dünya
Resimlerde kalıyor kimi zaman gülen yüzler
Silahını dayayıp ta umutların alhına
Lalelerin yüzünde günahlı pembe izler
Ayrılacak ta ; sen öbür ucunda olsan da dünyanın
Nasıl olsa bu kahpe yürek hep seni özler...

Kırık bir mızrabın tellerin de çalınır türkümüz
Ellerimiz de yok olup gider gecelerin sesi
Lakin biz ayrılmadık , ayrı yerlerde olsak ta
Lakin unutmadık beraberlik günlerimizi.
En hoyrat tepelerde ,bütün çıkmaz sokaklar da
Güllerin arasın da kovaladık kırılğan gölgemizi.
Ömrüm yetmez belki o güzel günleri anlatmaya
Zaten ben dostluğa köleyim ;
sen dostların efendisi ...

22.11.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Doymadın İnsan

Birin yokluğu
Oysa biz üçe vurgun yaşarız
karnımız aç nefesimiz kokarken
aldatırız, tüketiriz, zorlarız.

Birin yokluğu
Oysa iki, üç ve sonrası nefisten
Daha tanımadan gönül
Daha sunmadan birliği
Biz ki bir olmadan yitiririz dirliği

Birin yokluğu
Bir şehvet çukurunda umutlar
Bir, atın, silahın, bir avradın bile yokken
Yazık be insan sana
Kaçışıyor, ve de dargın bulutlar

Birin yokluğu
Oysa biz birden yitik bir safta
Ecel döker cüzdanlarımız
Ve fukara zümresinde
Görünmeyen bir yafta

Doymadın
Doymadın insan!
Gözüne dizine dursun
Sen insan olamadın
Ne de adam olursun

15 Nisan 2004 Perşembe

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dön'üş.....Yok Artık

"DÖN"ÜŞ

Yüreğime "Sus" diyebiliyorum artık, yüreğim söz dinlememeye devam etse de. Süslenmiş kelimelerin ardına saklanan menfaatleri görebiliyorum artık. İnsan sarrafı mı oldum ne?

Anlayamadığım hangi hakla yaşama sarılıp, hayal kurmaya nasıl cüret edebildiğim. Ama değişiyor her şey bu sefer, bakışlarımı çektim dünyadan. Merhaba derken görmemeyi becerebiliyorum. Yine şarkılarla akran oldu gönlüm. İmla kurallarına dikkat etmiyorum, ölçmüyorum heceleri; olduğu gibi, olduğum gibi. Aslında artık yazmıyorum.

Ve gizemsiz bir veda' nın arifesindeyim. Bu sefer gidiyorum. Ardımda hiçbir iz bırakmadan, zaten biliyorum gözyaşı olmayacak. "Dur, kal, gel..." Oysa 'Paylaşmak' kelimesinin hep olumlu yanlarını gösterdim yüreğime bu vakte kadar ve yalansınız Dostlar!

Sevmek _____ vurulmak adı her neyse 'şekli Kadın' tadı ömür olana.... Vurulmak ki saplantısız ümitlerin arasında kocaman bir çile aslında. Sevgili! Sana da Elveda! ...

Ve şiir! tek dostumdun! ... Kendimi bildim bileli, hayat içinde yaşama ve duygulara anlam bulmaya başladığım günden beri, acı-tatlı, güzel-çirkin her şeyi senle paylaştım. Ben sana yasladım başımı, sen kağıtlara. Paylaştıkça dertlerimiz, dertleştikçe paylaşımımız arttı. Sensiz yaşayamayacağım adım kadar gerçek ama yalan dünya! Şiirim .. Sana da Elveda! ...

Dost! .. Hani o hüzünlü her anımda ses kadar yakın, nefes kadar içimde olan ama hep uzağımda kalan; gözümün göremediği, gönlümün saramadığı ey dost! Çileyi ve neşeyi paylaştın paylaşmasına da ben'i benle paylaşamadın. Dostum oldun olmasına da "Dost" kelimesiyle anlaşılamadın! Bir veda da sana olsun ömrümün en isteksiz tarafından...

Yüreğime "sus" diyebiliyorum artık...
Yüreğime "git" diyebiliyorum...

Haydi; içinde ne çile, ne umut, ne hüzün, ne sevda, ne aşk, ne dostluk ... İçinde hiçbir iç olmayan bir dünya bul! Git! ...
Gidiyorum...

'Dön' melere bütün 'Dön' üşleri kapatarak.

15 Aralık 2005 Perşembe 10:15
Altındağ /ANKARA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Döner Alçak Olsun

Sevdam ; yanılığım
Emellerim de yoktu bu ayrılık
Var olan bir ömürdü seninle.
Dünler yarım kalırsa da açılırdı yarınlar günlüğümde.
Mevsim; ılık yağmurlara hasret mevsim!
Zaman;
İlik saatlerde bir tutsaklık
Nasıl da Zindan?

Alıp götürdü yüreğimi
Darılsam da iskarta etti hayallerimi...

Bıaktım evrensel alışkanlıklarımı
Esiri oldum rana olan ne varsa, rana ile dolan,
Aşkım yürekte bir çile
Kanım ki damla damla boşalan.

Sen; sonrada ben!
Onurumuz...
Nasılsa vurgunuz ölüme
Umudumuz bu işte; bu uğurumuz...

Tepe taklak gitti yarınlar
Olmadı...
Prangalar yüreklerde bir zincir rüyalarda bir hançer
Aşka destanlar yazdı gönlüm
Kalemim son bulmadı.

Devrildi üst üste hayaller
Ölüm: Kurtuluş fermanım
Naçar olsa da özlemim
Ez, ilsem de yıllar arasında
Nihayet; sensin dermanım! ...

Aşkım da sen varsın!
Laleler var, sonra güller
Çilemde sen varsın
Ayrılsak ta biz işte
Kolay değil ayrılamaz gönülller.

Olmuyor
Layık değiliz biz ayrı yaşamaya
Sen bana, ben aşkına
Uzayıp gider işte böyle hatıralar
Nasılsa bize ayrı yaşamak haram;
Ayrıyken haram bu dünya....

07 TEMMUZ 2000...(21: 20)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dönerim Elbet

Vatan borcu dediler kara yazıya
Seviyorsan beni ne olur sabret
Hasret kalacakmış ana kuzuya
Beklersen sevdiğim dönerim elbet

Zamansız ayrılık yıkmasın seni
Yalnız gecelerin sıkmasın seni
Ne olur yas tutma sevdiysen beni
Beklersen sevdiğim dönerim elbet

Sayıllı gün derler çabuk geçermiş
Canansız olanın akli kaçarmış
Her lahza kalpler yare uçarmış
Beklersen sevdiğim dönerim elbet

Gurbette geceler kara bir çalı
Ağlarsan çekemem o uzun yolu
Bir Salı gittiysen başka bir Salı
Beklersen sevdiğim dönerim elbet

Dönerim bir tanem dönerim gülüm
Ben sevdaya yanmış garip bir kulum
Askerlikte ne ki olmasın ölüm
Ağlama can kuşum ne olur sabret
Vatan borcu bitsin dönerim elbet.

11 MART 2001

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dönmek Yok

Yüreğime bağıyorum kelimeleri
Hasretinin peşine takılıp diyar diyar geziyorum.
Bir mum ışığıyla aydınlanıyor dünyam.
Gün saymaktan bıktım
Ve bıktım hicranlı şarkılardan.
Gözlerimde senin hayalin
Ve dilimde o ilk gün söylediğimiz o ihtişamlı türkü
Verdiğimiz kutsal söz:
<< dönmek yok sevdam dan >>

Senide bağlamışım yüreğime
Zaten sen olmasaydın sevdiğim
Sahip olmazdım gözlerime...
Bu gece sana armağan olsun Gönlüm Kız
Bu gece bir türkü söyleyeceğim
Ve milyonlarca şiir yazacağım günlüğüme
Seviyorum işte...
Gizemli bir hasretin tutsağım
Ve ben tek başımayım işte
Olmazların yasağım...

Sen yoksan bende yokum
Sen olmazsan vazgeçerim bu candan
Seni sevmek dünyanın en kutsal nimeti
Ve en güçlü yemini ettik beraber
<< Dönmek yok sevdamdan >>

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dulcanım

Verdiğin bir idi, sen iki aldın,
Yaratan nezdinde biricik kuldun,
Ben körpe genç idim sende bir duldun,
Hiç gerçek olmadın, Hayal Sevgilim!

Ne zaman düşlesem, düşümü bozdun,
Suyumu kirlettin, aşımı bozdun,
Daha gün görmemiş yaşımı bozdun
Hiç gerçek olmadın, Hayal Sevgilim!

Yaşına bakmadan vuruldum sana,
Gözümü kapadım, sarıldım sana,
Ansızın terk ettin, sarıldım sana,
Hiç gerçek olmadın, Hayal Sevgilim!

Mazine aldırmadım, benim ol diye
Telinle duvağınla gelin ol diye
Ben seni sevmedim elin ol diye!
Hiç gerçek olmadın, Hayal Sevgilim!

Bütün hayallerimi bozdun Dulcanım!
Bir kadeh içmeden, sızdın Dulcanım!
Daha dokunmadan azdın Dulcanım!
Hiç gerçek olmadın, Hayal Sevgilim!

Ne idim, ne ettin; bak eserine,
Özlem hançerini vurdun derine.
Muhtaç bıraksan da o ellerine.
Hiç gerçek olmadın, Hayal Sevgilim!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA®
17 Nisan 2005 Pazar 17:15
Dışkapı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dur

Dur !...
Gönlüm yalnızlık yazılmış defterine
Bilirsin vefasızlar yaşar bu dünyada
Sevenler boyun bükme kaderine

Dur !...
Yüreğim acı çekmek olmuş senin talihin
Bilirsin dünya vefasızlar dünyası
Yalnızlığın, çilen sadece senin.

Dur !...
Gözlerim ağlamayı töre ettin sevdaya
Bilirsin dünya vefasızlara ram olmuş
Ağla da boyun bükme dünyaya.

Dur !...
Sevdam sen yücesin yücesin ya bilirsin !
Bilirsin dünya vefasızlara köle
Sen ki bana dünyada en yücesin.

Dur !...
Sevdiğim sen çok uzaklarda kaldın
Bilirsin vefasızlığının aşkıma ihanet oldu
Yüreğimde yaşıyorsun bedende öldün.

Dur !...
Dur ki ibret alsın vefasızlar gönlüm !
Dur ki yalnız kalsın vefasızlar yüreğim !
Dur ki vefasızlara ağlasın gözlerim.

Dur !...
Dur ki nerede olduğumu bileyim
Bilirsin vefasızlar dünyasın da
ölmektir bir an evvel tek dileğim...

_____20.10.1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Düğün

Sual sorma bana hey
Yanıyorum sana hey
Sevmek ne acayip şey
Seviyorum ben seni.

Gel gir hele özüme
Yaş dolmadan gözüme
İnan artık sözüme
Seviyorum ben seni.

Ne olacak bu halımız
Düğün çıktı falımız
Kurban olsun canımız
Seviyorum ben seni.

Bu ayrılık yakıyor
Yüregime takıyor
Falda düğün çıkıyor
Seviyorum ben seni.

Kırk gün kırk gece sürsün
El alem düğün görsün
Sende benim olursun
Seviyorum ben seni.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Düğün bizim

Sual sorma bana hey
Yanıyorum sana hey
Sevmek ne acayip şey
Seviyorum ben seni.

Gel gir hele özüme
Yaş dolmadan gözüme
İnan artık sözüme
Seviyorum ben seni.

Ne olacak bu halımız
Düğün çıktı falımız
Kurban olsun canımız
Seviyorum ben seni.

Bu ayrılık yakıyor
Yüregime takıyor
Falda düğün çıkıyor
Seviyorum ben seni.

Kırk gün kırk gece sürsün
El alem düğün görsün
Sende benim olursun
Seviyorum ben seni.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Düğün Davetiyesi

Ey dünya!
Düğün yapacağım bu Şubat'ın otuzunda
Büyük bir salon tuttum.
Ankara'nın sazcuları gelecek kına gecesine
Her şey özel olacak işte.....

Üç dana keseceğim kurban diye,
Bamya bulgur hepsi olacak sini de
Yemekte olacak, içkide....
Üç dansöz sahne alacak art arda
Üç saat sürecek salon ama
İnan üç gece sürecek kına! ...

Her şeyi hazır ettim,
Bu da senin davetiyen olsun,
Davul zurnayla karşılayacağım seni,
Gel emi, inan memnun olursun.
Bir sofraya kurdururum sana özel,
Gece kalırsan bir de oda açarım,
Bir de kalkarsan Hüdayda da oynamaya
Deste deste para sağlarım...

...
biliyorum gelmeyeceksin...
zaten yalan söylüyorum,
körle yatan şaşı kalkarmış
hep sen mi yalan söyleyeceksin
Olsun sen yine de Unutma!
Düğünüm var bu Şubat'ın otuzunda
....

27 Şubat 2006 Pazartesi 17:54/ Gazi Mah.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Düğün Hayali..

Sensiz bir an bile zor geliyorken
Seni göremeden günler geçiyor
Bir çileye olsun katlanamazken
Yüreğimden yüzler binler geçiyor..

Yıllar gelip geçiyor ev kuramadık,
Sabrettik, taş döndük, bir olamadık
Onca arzuluysen evlenemedik...
Seni göremeden günler geçiyor
Yüreğimden yüzler binler geçiyor..

Yastığa sarılmak yetti canıma
Bu sensizlik tak etti canıma
Hasretlik hep hüzün kattı canıma
Seni göremeden günler geçiyor
Yüreğimden yüzler binler geçiyor..

Sesini duymadığım günlere yazık,
Yalnızlık umutlara vermiyor azık,
Bir yaz daha bitti takmadık yüzük,
Seni göremeden günler geçiyor
Yüreğimden yüzler binler geçiyor..

Seneye inşallah düğün ve dernek
Seneye inşallah görürüz gerdek,
Şu fani dünyada sensin tek gerçek
Seni göremeden günler geçiyor
Yüreğimden yüzler binler geçiyor..

.... 31 Ağustos 2005 Çarşamba
09:40 S.B Sıhhiye....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dünya Kanunu

Neyin adı kaldı gönlümde
Unuttum!
Bir mutlu düştün sen özümde g
Gittin; gönlü avuttum.
Bildiğim tek şey yalnızlık,
Bilmek ki doğdum doğalı çekiyorum:
Adımı parantez içine aldı dünya...
Sevmiyorum.
Çile bütün dünyaları yıktı
Bir ben kaldım nasıl olduysa bilinmez
Yâr olmalı kollarında yaşayacaksın
Yoksa dünyada kalınmaz...

30 Aralık 2004 Perşembe
02:40 Cebeci

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Dünyamızı Mahvettiler Dostlarım

Zulmetmekmiş şimdi asıl saltanat
Sevgi, saygı iş görmüyor kaldır at
Hakikate nefes almak kabahat
Mahvettiler dünyamızı dostlarım!

Kumar illetine ruhsat verirler
Kafaları atar alkol alırlar
İşlerine gelir adam olurlar
Mahvettiler dünyamızı dostlarım!

Bu nasıl mizandır ölçsüz kalmış
Sevgiye giden yol yolcusuz kalmış
Dünya halifesiz, elçisiz kalmış
Mahvettiler dünyamızı dostlarım!

Unuttuk sevdayı dostluklar kayıp
Duygusuz yaşamayı nimetten sayıp
Kendine gel insan! Vallahi ayıp
Mahvettiler dünyamızı dostlarım!

21 Şubat 2005 Salı 17:20
Oyak Sitesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Düşün Telaşı

Ve düşün dünyamda düşünler yeni
Düşünme dediler düşündüm seni
Yıldız yaptım başıma o gözlerini
Bir düşün telaşı düşün ve taşın
Bu gurbet yerinde sıkıştı başım.

Bir hal olmuş aşka; aşk ki tertemiz
Bir aşkın gölgesinde bizim gölgemiz
Birleşir miraçta aşk ellerimiz
Bir düşün telaşı kaçın ve düşün
Bu gurbet diyarla olamaz işim.

Bir düş kurdum düşümde; düştü o
Burada yazlar yalan kıştı o
Bir düş ki bu sevdaya alkıştı o
Bir düşün telaşı düşündüm durdum
Sen yanımda olsaydın mutlu olurum.

Üç ay daha telaş ve üç ay daha düş
Ve telaşlar yeni düşlerim rüküş
Seni çok seviyorum haydi bir alkış
Bir düşün telaşı düşünler yeni
Düşlere Hürriyet; özledim seni....

18 Haziran 2002 Salı 16:00

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Düşünce

<<dünya delikanlı olsaydı yuvarlak olmazdı; sevilenler vefalı olsaydı sevenler ağlamazdı...>>

düşünce,
ürkek belki de çekingen
nedenci ve nasılcı
yağmurun altında
alık gözlerle sebepsizliğine gülen

düşünce...
ellerini koyup başa
lüleli saçları karıştırıp
ince telli saçları karıştırıp
karanlıktaki aleve yönelen düşünce....
ayrılıkları mıhlayıp tozlu raflara
nasıl olsa dönüyor diye
liyakatini kayda almadan
ıslak ve nemli gözlerle çıkmak sabaha

o şey yine düşünce...
lakin
sessizce bir köşede
açıp ta gözlerini geceye
yalana dolana açıp
dünyadan bu yalan dünyadan
ırayıp kaçıp...

yine düşünce...
umursamazlıkları
varlıkları, yoklukları, ayrılıkları
rüyaları sentezleme
lakin
alık gözlerle
karanlığın seyrini izleme.

o şey yine düşünce...
lama cimisiz
mana vermek hecelere
ayırt etmek gündüzü geceden
zamanı; aylardan, senelerden
dünya dönecek yine
ırayacak; sizden, bizden

sebepsizde olsa düşünce
ellerini dayayıp başa

vardan yoğa doğru
ilerleyip durmak geri viteste
lakin
eskiye askıntı olmadan
niçin' i olmayan bir seste

ve düşünce...
esmerliğine,
faniliğine,
ayrılıklarına,
laleye ve güllere ve de
iraklığına

o şey yine düşünce...
lakin
sessizce bir köşede
açıp ta gözlerini geceye
yalana dolana açıp
dünyadan bu yalan dünyadan
ırayıp kaçıp

sualsizce düşünce...
emsalsiz ve timsalsizce
varlığın ötesine
eskisine
nasılına niye sine
lakin,
emeline ümidine
rüyasına, hayaline...

ağlarken bir köşede
lalelerin boynunun büküklüğüne
ağlayıp ta
manasızlıkların sebebine
ağlayıp ta dünyanın haline
zayi etmeden düşünmeleri
dünya yuvarlak diye
ıslanıp ta yağmurun altında
ağlamak düşünmeye.

...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
16 Mayıs 1999 (21:10)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Düşürme

Maziyi de kucaklayıp getirdin yüreğime,
Umudu alıp getirdin yeniden,
Bitmiş bir hayalin közlerini savurup,
Söylenmeyen türkümün notalarını getirdin yeniden.
Sen adınla geldin yeniden!
Oysa ben gelmeyecek sanarken ...

Umudun en ürkek yerindeydi Temmuz!
Gece çilenin göbeğindeydi,
Akranlığı kesilmişti güneşin gözlerimle
Karaydı beklentilerim; karaydım! ...

Kalbini de kucaklayıp getirdin ellerinle,
Ve çekinmeden uzandı ellerim ellerine...
Kaç kez kaçsa da yine sende durdu gözlerim...
Seni yar bildi gönül!
Ben seni arkadaşça hiç sevmedim...
Meçhul ümitlerin ardında sığıntı sevdam!
Sığınak bildim matemimi yüreğime,
Adını da kucaklayıp getirdin yeniden,
Geldin yine,
Gitme! ...

Ben seni en kuytu vakitlerde düşledim,
Hiç duyurmadım feryadı,
Sonra hiç yansımadı kavruk gözlerim,
Yarınları da kucaklayıp getirdin yeniden,
Ne olur beni yokluğuna sürme!
Bir ömür tüm hafifliğiyle sevgili,
Bu sefer düşürme! ...

31 Temmuz 2006 Pazartesi / 01:25
/////S*E*V*D*A*Z*A*N*/////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Efkar Masalı

Bir efkar masalı
bir hüznün hikayesi
sonra bir aşkın ürkek melodisi.
Yalnızlıkların buluştuğu noktadayım
suskunluğum...
Bir tutturabilseydim hasretin bam telini !
Yapmacık geliyor artık sevişmeler,
sahte gülüşler,
dinlencesi yok hüznülerimin
ve resmiyeti yok sevgilerimin
ne sinemaların tadı var
ne türkülerin !
Tiryakisi olmuşum artık öykülerimin.

Bir efkar masalı
bir hüznün hikayesi
ve yalancı alemde görülmedi
aşkın böylesi...

_____ -12.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Elveda Nisan

Güle güle Nisan, güle güle sana
Yine hasret rüzgarları estireceksen
Yine hüznün yağmurları yağdıracaksan gelme yanıma.
Sen hiç kutlu olamadın zaten
Ve sen dehlizinde beni bulamadın zaten.
Yaşayamayacaksam yer kaplama boş yere
Sildim seni takvimden.
Güle güle Nisan bana Eylüller yeter,
Gerçi Mayıs geliyorsa ardın sıra
Mayısın yalnızlığı Temmuzdan daha beter.
Geldin ya gitmek bilemedin
Her sabah beni öldürdün bin kere sen daha ölmedin.
Haydi artık çek git; git de bir daha seni yazmayayım.
Üstüme fazla gelme benim; DELİ KRAL! ın tekiyim ben fazla kızmayayım.
Kırmayayım kalbini moralini bozmayayım.
Doğru ya sen bir can verdin bana, bunu inkar edemem.
Oysa ikimizin yolu ayrı be Nisan!
Ardına bakma boş yere peşinden gidemem.
Yağmurlarını da al git yanında
Bana göz yaşların yetiyor da artıyor bile
Sen bir okyanusa benzettin beni
Ve sen yanıp yanıp söniyorken benziyorsun kandile.
Bir adın BAHAR da olsa ey Nisan!
Sen, ayrı koydun beni sevdiklerimden
Söyle nasıl mutlu olur sende insan?
Geldin; fazla olmadan çek git, katilin olmadan çek git
Bana EKİM ` i göndersin Mevla
Eylül gelsin de bitsin karanlık ve bir aydınlık sarsın öfkeyi
bir nur sarsın dünyayı.
sen çile yaftası gibi üzerime büründün
Unuttum sevmek hangi rüzgarla gelir ve unuttum yaşamayı.

Elveda Nisan!
Ben yine insanlığımı yapıyorum işte
Haydi git: yağmurlarını da götür yanında
İstemem senden gelecek baharı
İstemem senden doğacak güneşi
Sen bahar olamazsın kanında var çile
Haydi ardına bile bakma Nisan
Güle Güle! ...

28 Nisan 2002 Pazar (23:50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Emret.....

.....<>.....

canımı vermeye hazırım her an
istersen kapında kölen olayım
sen böyle küsersen biter mi cezam
aşkın için sevgili emret öleyim...

gırpınır dururum eşim ol diye
mutluluk soframda aşım ol diye
her lahza üstümde başım ol diye
aşkın için sevgili emret öleyim...

sende anlamazsan kırılır kalbim
aşka giden yolda vurulur kalbim
sensiz zindanlarda yorulur kalbim
aşkın için sevgili emret öleyim...

yakmaksı niyetin gözüme bakma
düşlerimi hapsed burnuma kokma
bir köşede düşsemde kafana takma
aşkın için sevgili emret öleyim...

Çelebi'm bitmeyecek senin çektiğin
sen mutluluk zannet; ölüm ektiğin
aşkın için sevgili emret öleyim...
aşkın için sevgili emret öleyim...

10 Temmuz 2004 Cumartesi 16:50
keçiören

Mustafa Çelebi Çetinkaya

En Güzel Kadın!

Bu yollar beni sana getirmede ya
Bu karlar engel oldu ya önüme
Sevmem artık ne yağacak kar' ı ne uzayıp giden yoları
Sevmem buraları.
Zaten bir seni sevdim Gönlüm Kız!
Bir sana vuruldum taparcasına
Seviyorum seni can!
Seviyorum seni dünyada ki en güzel kadın
Alemde ki en güzel insan! ...

aresizliğime acıyor da bu sokak kaldırımları
Acıyorsa da bana Şu uçsuz cadde
Yıkılmadım Gönlüm Kız
Unutma ben Deli Kralım ve deli bir sevda var bende.
Doğan güneşe kızıyorum Şimdi
İnadıma doğuyor sanki; oysa dn nerelerdeydi?
Güneş doğsa da bu Şehir soğuk
Yüreğim titriyor
Ve titriyor ellerim yazamıyorum
Yine sabreden bir yüreğim var işte
Kader, Ey kader sana kızamıyorum!

Seviyorum seni can
Seviyorum seni dünyada ki en güzel kadın
Alemde ki en güzel insan! ...

...

Mustafa elebi ÇETİNKAYA
18 Aralık 2001 Şalı
Eskişehir (09: 40)

Mustafa elebi etinkaya

Endişem

Saat akşamın orta yerinde henüz
Ve sen az evvel kuş olup gittin
Daha doyamadan ellerini tutmaya
Ve bakmaya gözlerine derin derin

Bu şehri ilk defa seviyorum
Sen yıkılmış bir yürekte taze bir fidan!
Aslında ölümlle kol kolayken
Sen olmayınca geçmiyor zaman

Kelimeler... sırlı cam gibi keskin!
Kelimeler... berrak bir denizcesine
Sevmek bu kadar güzel değildi sanki
Sevmek: yazamasam da kelime kelime

İsmin dilimde her lahza
Uyanır gözlerim daha hiç uyumadan
Saat akşamın vasatında ya henüz
Kırıp döküyor her yeri bir adam!

Susmuyorum! yıllarca sustum da kârım ne
Susmuyorum ve de susmam diyorum
Hiçbir belirti kalmamışken yüreğimde
Sen ki endişem, telaşım seviyorum

....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
15 Ekim 2000 Pazar

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Erkeklerde Ağlar

Bana dünya pusu kurdu,
bana oynadı tüm hileli oyunlarını,
beni sırtımdan vurdu.

Kalleşliklere ram oldu yüreğim.
sükut a büründü akşamları.
Ayıpmış ;
erkek adam ağlamazmış,
zayi ettiklerine yanmazmış!

İnanmam ey dünya !
senin bu kahpece kuralına,
inanmam;
ve
yansanda sen bir kere de
ben sana yanmam.
Duyun feryadımı duyun ey dağlar !
Gönül fermañ dinlemez;
Erkeklerde ağlar...

Gönül verdiği uzaklarda kalmışsa,
yoksa derdine ortak bir dost;
bir de uzaksa ,
ana dan , baba dan
birde kardaş tan ,sıla dan.
Derdine derman olamaz
sıra sıra dizilmiş bu koca dağlar,
Gönle hançer vurulmuşsa ;
Erkeklerde ağlar...

Bana dünya pusu kurdu,
bana oynadı bütün tuzaklarını,
bir bana koydu o kahrolası yasaklarını.
Off...Off..
Yine başladı sancılarım.
Sapına kadar erkeğim
ve utanmam asla
ağlarım...

Yanarım yokluklara
ve yokluk içinde çokluklara.
Feryadımı duy ey dünya !
feryadımı duyun dağlar !
Yarinden uzak olursa ;
Erkeklerde ağlar...

Terkedip gitmişse tüm sevdiklerin,
sırtından vurmuşsa (Dost) dediklerin,
göklere çıkmışsa tüm özlemlerin ,
çiçek vermiyorsa ağaç mevsime...
Duyun feryadımı duyun ey dağlar !
Gönle cemre düşmüşse ;

Erkeklerde ağlar...

(22.08.1999)

.

.

Mustafa elebi etinkaya

Ey Aşk

seni tanımadan yazdık çoğu zaman,
seni tadamadan ağzı yandı çoğunun,
kah bir Eylül sonu oldun
kah Cumartesi sabahı
Kimisi şiire kattı seni sualsiz.
kimisi kaşlarını çizdi seni görmeden!
Ve sen hep yanılttın bizleri
ki hep seni kovaladı; sana koşuyor asrın şairleri...

Görmeden sevdiğimiz
duymadan hissettiğimiz oldun
Oysa hep cefa verdin gönüllere

Ey Aşk; Aşkolsun
ne keşmekeş şeysin öyle
... yazılmıyorsun...

25 Kasım 2004 Pazartesi 13:10
Gazi Mahallesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Eylül

hoşgeldin.....
Hayatımı sen değiştirdin,
Senle doğdu yaşama umut katan güneşim,
Kaç gönül seni yazdı sana vuruldu bilmem ya,,,
Seni özlemiştim Eylül; Hoşgeldin

Bu kaçınıcı beraberliğimiz, saymadım,
Sen yaşamımın en köhne yerinde
gelip karşıma dikildiğin gün Cumartesiydi
ve karışıp gidecektin nerdeyse sonbaharın ardına
bitmeyecektin.

Oysa seni kapıda karşılıyorum bu sene
Biliyorum sen yine umut ekeceksin,
Sen sevda tohumlarını sulayacaksın yağmurunla ...
Sen vakti geldiğinde çekilip gideceksin
Seni özlemiştim Eylül; Hoşgeldin

Hatırımdan çıkmaz seninle ilk karşılaştığım gün,
Hiç unutmam bana uzattığın eli,
İşte o gün bugündür bir minnet var içimde
Yaşantımı sen değiştirdin.
Oysa ben senden önce bilmezdim mutluluğu
Bilmezdim cumartesilerin esrarlı güzelliğini
Seni özlemiştim Eylül; Hoşgeldin

Şeni bir seven ben değilim
Öyle ya sende ki bu güzellik tüm evreni kapsıyor
Sen herkese umut dağıtmışsın belli
Gün doğumundan belli; cömertsin
Eylül; Hoşgeldin

Şeni doya doya yaşayacağım bu yıl,
İster kar yağsın, ister fırtına kopsun
Apayrı bir ferahlık var sende,
Sen Eylülsün; ömürsün, güzelsin...
Seni özlemiştim Eylül; Hoşgeldin

01 Eylül 2005 Perşembe 04:40

*** Şiir hakkında bir not: Eylül ayı gerçekten hayatımda bir çok değişikliğe vesile oldu.
Ki 2005 yılının Eylül ayını da balkonumda karşıladım ve gecenin sabaha varan yerinde
saat 5 e doğru duygularımı bu dizelerle anlatmaya çalıştım. Çalıştım ama sanki bana
inat gibi 01 Eylül 2005 gününde o kadar berbat ve kötü geçti ki... Daha ilk gün böyle
olursa dedim....
Dedim ya demez olurum inşallah

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Farz Oldu

Bir yalnızlık şarkısı söylüyor bu demir parmaklıklar,
Alev alev yanıyorum.
Sevdama baş koyup inadına sabahlara dek ağlıyorum
Bu hasret içime bir alev gibi düşüyor
Haykırırken susmayı
Ve yorgun hayallerimle kendimi avutmayı bir becerebilsem.
Sonra ağladığım bu küçük dünyada.
Şöyle yüreğimle bir gülsem
Bu şiiirde yarım kalacak gibi geliyor bana
Ve üşüyorum
Titriyorum Temmuz güneşinin altında
Seni bıraktığım o büyük şehir
Ve o süslü caddeler...
Oysa bu bomboş dünyada
Ne eskisi gibi hayal kuruyorum
Neden yüzüm gülüyor
Sabrettiğimde yalan
Bu karanlık şehirde hayallerim ölüyor.

Artık ayrılma vakti
Ve artık sana koşmak için
Bana vacip oldu bu şehirden kaçmak,
Bana farz oldu sana dönmek
Yeter ki sen ol yanımda Gelincik!
Umurumda değil ölmek...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
05 Temmuz 2001 Perşembe (16: 09)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ferman

Şiiler teselli oluyor sensizliğime
rengarenk boyuyorum
bembeyaz sayfaları dertlerimle .
Odamın bütün duvarlarında
asık suratlı resimlerin
ve
uğultusu çınlatıyor kulaklarımı sensizliğin.
Yinede baştan yazdım fermanı
<<zafer sevgilerin>>
Islanmalı sular,
batmamalı okyanuslara
sevgi kürekleriniçekerek
açılan gemim !

Son sigaramı yakıyorum
mumun bitmeli olmuş aleviyle
ve
çakmak tutuyorum kimsesizliğime :
Eğer hala ayaktaysam
inan sevgili !
sadece senin sevginle...

01.05.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Firtına 1

Felaketler sürüklendi asude sevdam
Iskarta oldu yaşamak
Rabitaliğim bir yana hayata
Temayül ettim başka dünyalara
Iradım birer birer düşüncelerimden
Nasil olsa yaşamak olmadı bana
Anladım dinmeyecek deli FIRTINA....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
13 Ağustos 2000 Pazar
Tandoğan (19:50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Firtına 2

F I R T I N A (2)

Felaketler felaketler üstüne
Irmaklar gibi deli akan gözyaşım
Ranaviyetini kaybetti dünya
Taşındım bu alemde
İradı düşüncelerim bana
Nasıl olsa sonu belli değil
Acımasız bu FIRTINA...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
13 Ağustos 2000 Pazar
Tandoğan (20:05)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Firtına 3.....

Fasıla vermek yo acı çekmeye
Işık vermek geceye
Rüya gibi gelse de yaşamak!
Telaşeden başka şey değil insana
Islanırım yağmurlarda
Ne de deliymiş anlamadım
Anlamadım bu ne deli FIRTINA....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
14 Ağustos 2000 Pazartesi (01:20)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Firtına 4.....

F I R T I N A (4)

Firardayım
Isırdı yüreğimi sevdalar
Ramak kaldı
Talihim de bir rüzgar
Isırdı zehir akıttı bana
Nasıl geçti anlamadım
Alıp götürdü beni FIRTINA....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
14 Ağustos 2000 Pazartesi (01:35)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Figan &

Aralık ayının bilmem kaç bugün
Saat gece yarısını geçeli sanki bir asır oldu,
Hava sıfırın altında bilmem kaç derece
Ne soğuktan tir tir titreyen ayaklarımın farkındayım,
ne de sensizlik ateşiyle köz olmuş duygularımın...
Yıllar yılı hapsoldüğüm bu odanın duvarlarıyla göz göze
ve omuz omuza verip hasretle feryat ediyorum.
şehir ıssız, şehir sakın ya
oysa ben kalabalıklar arasında yalnızlığımınla boğuluyorum.
Ya sen beni anlamadın ya da ben seni
Hangi gün veda bile edemedim gittin bilmiyorum
Kalbime bir umut prangası taktım sefilce
Tükeniyorum...

Dünyaya gelişimin bilmem kaçınıcı günü bugün
Oysa ben her gece sensiz olduğumu anladığımda
bir daha öldüm.
Var' la yok arasında gidip geliyor gözlerim
Cesaretin varsa say Naz Çiçeğim; sensiz geçen gecelerimi
Ben uykuyu hiç sevmedim...

Birazdan ışıyacak ortalık
Öfkeli bir isyan yine pençesini takacak yüreğime
ve sensizliğin ateşi düşecek yine gözlerime
Usandım sensiz içmekten sabah çayını
Usandım sensiz ardından kapanan bu odanın kapısından,
Usandım adımdan.
Seni sevdiğim her gün biraz daha deli
Seni özlemekle geçen her saniye biraz daha Mecnun' um
Ne su isterim ne ekmek
Dön Gönül Kız!
Ben Sana Mecburum! ...

16 Aralık 2004 Perşembe 01:40

Mustafa Çelebi Çetinkaya

G ü r b ü z

Köşe başında durmuş, poşetinde yara bandı,
Tebessüm ettim o an, beni de alır sandı.
Medet beklemez gibi gözleriyse kap kara,
Bir türkü söylüyordu, üç paket beş yüz lira.
Gözleri çapaklıydı, saat yediydi henüz,
Adını sorduğumca sessizce dedi; "Gürbüz".
Uykusuzdu besbelli, direğe yaslanmıştı,
Çocukluktan bihaber, o yaşta uslanmıştı.
Para üstü istemez, deyince surat astı,
Sayıp verdi paramı, ardına dönüp sustu.
Gel dedim "Gürbüz abim" sabah çayı içelim,
" İkimiz ortak olup senle tezgah açalım ".
" Ne satacağız " dedi, zabıta durdurmaz ki,
Yara bandı ve selpak iki cep güldürmez ki.
Öyle sakın ve sadık, öyle garip ve mahzun,
Onu bu küçük yaşta gelip bulmuştu hüzün.
Töreye kurban gitmiş, vurmuşlar babasını,
Ve hain kanlıları kaçırmış ablasını.
"Kan davası " diyordu kaçıp geldik bu şehre,
Sonra annem kayboldu, kaçıp gitti ellere.
Ayakkabı boyuyor abimde buralarda,
"Abi " dedi; " Düşmanım düşmesin böyle derde".
Evleri bile yoktu parkta kalıyorlardı,
Oysa kış yaklaşıyordu, mevsim son bahardı.
Daha ben konuşmadan "Şükür ya abi " dedi,
"Yalnız değilim ki ben, ya abimde öleydi! ".
Sonra abisi geldi, on beş, on altı yaşı,
Gürbüz gibi gözü pek, yaşam dolu bakışı.
Çay ismarladım diye boyadı bedavaya,
Hayran kalmıştım ı gün; Gürbüzle, Mustafa' ya.
Kan davası yüzünden iyice dağılmışlar,
İki kardeş kalmışlar, hayata sarılmışlar.
Bu koca dünya senden ibret alsın ey Gürbüz!
İnsanlığa yetimiz, asıl bizleriz öksüz.
Sen ki daha bu yaşta bunca çilene rağmen,
Oysa yok bir tutanın, ne baban nede annen.
Sen ki bu memlekete kurtuluşsun ey Çocuk!
Sen ki geleceklere haykırıyorsun ey Çocuk! ...

07 Eylül 2005 Çarşamba...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gayem 6 (sen)

Bir yokuşun sonusun sen!
Umudun yeşerdiği gülü zar gibi gözlerin
Kıvamısın yaşamın,
Eli, gözü, ayağı sensin hayallerimin
Tuzumsun

...

Seni severde nasıl umut etmez ki yürek
Eti budu sensin hayalin
Manası sensin
Anlamı sensin aşk denen kelimenin

...

Cansın! ...
An' sın hem öyle ki tükenmeyen
Nasıl aydınlatırsa güneş dünyayı
Elim kolum sensin
Rüya değil, sensin gönlümün güneşi
Hiç sönmeyen ...

...

16 Mayıs 2004 Pazar (17:50)
Demetevler
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gayem 1 (kıklık sevgilim)

sen kırk küsur yaşında
ve oturup sohbet ederken çocuklarınla
ben yalnızlığımı oynuyorum bu şehirde

sen kırk küsur yaşında
ve dolaşırken dostlarınla İstanbul boğazında
ben yalnızlığımı yazıyorum bu şiiirde

sen kırk küsur yaşında
ve öğütler verirken öğrencilerine okulunda
ben yalnızlığımı sızıyorum karanlıklar arasında ...

sen kırk küsur yaşında
ve uyurken güzelliğinle İstanbul'un koynunda
ben yalnızlığımı baş başa, birde garip yastığımla ...

sen kırk küsur yaşında
ve yargılarken geçmişini, hallesirken akranlarınla
ben yalnızlığımı sarmaş dolaş Kızılay' da...

Sen!
Sıcak tenin, sıcak, yüreğin, sıcak sesin
Ben!
Bu yalnızlıkla paramparça ediyorken geceleri; Nerdesin?

Sen!
Başka memlekette, başka yüzlerle bir yerde
Ben!
Yalnızlığımı ardıp dalıma kayboldum caddelerde

Sen kırk küsur yaşında
Sen ki ey kadın!
ne bir resim, ne bir mektup, ne kadınlığın
ama olsun bu gaye başka gaye
Sen ki aklımı aldın
...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
02 Mayıs 2004 (23:10)
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gayem 2 (Can Er leşti)

Bir fırtına koptu gençlik özümde
Umut oldun sen umutsuz her güne
Kandil gibi aydınlatıp yaşamı
Esiririm, kölen olsam az gelir
Tek gayemsin; senle ömre yaz gelir ...

Sevgi verip sevgi kurdun bahtıma
El uzattın, güneş doğdu rıhtıma
Meğer buymuş yaşamının muradı
Aşk kokulum! , sema imiş özlemimin bir adı

Can erleşti yiğitleşti umutlar
Aşk var şimdi dar geliyor hudutlar
Ne güzel şey beklemek seni bende
Et kemikten ayrılmaz; gözünü aç
Rüya değil; gör ki bu çocuk sana muhtaç! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
03 Mayıs 2004 Pazartesi (01:15)
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gayem 3 (hikayem)

GAYEM 3

HİKAYEM ...

Beni öyle sar ki kıskansın yıldızlar
Ve sar ki beni yüreğinle kıskansın genç kızlar
Ve sar ki beni ... sen sar!

Ne yaşın ne işin
Ben yağmura vurgun yağmur bahara
Şimdi yanında olmak varı ve sarılmak sana...
Bak! eylülü düşmüş gözlerimde parlayan bir umut var
Bak! bakışlarını kıskanıyor gecedeki yıldızlar.
Susma sevdanın en soylusunu yaşattın gençliğime

Şimdi bir hal var nicedir gülmeyen yüzümde
Bir sevda: sevdayı tatmamış yüreğimde
Bir sen ki ne büyük bir sen bir bilsen
Ve ben bu vurgunluğu yazdım gözlerine daha görmeden.
Sev.
Sev.
Bu yaşamanın asıl gayesi
Ve dinle türkümü yıldızlardan
İşte bu bir aşkın hiç yazılmamış hikayesi.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
12 Mayıs 2004 (14:20)
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gayem 4 (Susardım)

GAYEM 4

susardım...

sen söyleme başkalarına umudu
sen duyurma yağmuru
sen sus

sen gezme sokaklarda bensiz
sen kalma odalarda kilitsiz

bir; mayıs rüzgarıdır yürekte öfkeli
sonra hap solmuş bir umudun şarkısı
söyleyemediğim bir dolu sözdün
ve beni sen üzdün

çocuk gibi bazen bakışların hayata
bazen küstürüyorsun gözlerimi
ve unuttun sanırım
içimde devşirmiş bu ateşi
ve seni can gibi özlediğimi

sen söyleme istersen hislerini
ben yakarım; ben yanarım ateşinle
ve can: sevdi seni ömürsüz
sen ki can çıkarken verdiğim o son sözümü dinle
bak
ölüyorum işte ellerinde.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
13 Mayıs 2004 (18:10)
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gayem 5 (Gelmedin)

Gelseydin; önce doyasıya bakardım gözlerine
ve sarılırdım boynuna
sana bugüne kadar hiç duymadığın SEN' i anlatırdım.
bozardım yalnızlıkla nikahımı
sana sarılır geceyi aldatırdım.
gelmedin ... Ben gene hayal kurdum.

Gelseydin; çocukluk fotoğraflarımı sererdim önüne
hepsinde bir SEN bulurdum.
bir şiir okurdum sonra sana
ve hani beline sarılıp seninle dans etmenin hayali
sonra gözlerimi açıp görmek, o kocaman sensizliği
gelmedin ... Ben gene hayal kurdum.

Gelseydin; bir çay içerdik baş başa
bir lokma ekmekle doyardı karnım oysa doymazdım gözlerine bakmaya
sonra düşümü anlatırdım sana; sabah ter içinde nasıl uyandığımı
ve sana anlatırdım yıllarca sensizliğe nasıl dayandığımı.
bütün ışıkları kapatırdım,
bütün çiçekleri sulardım solmasınlar diye
bütün benliğimi sarardın
gelmedin ...

gelseydin; gelirdin aslında
o zaman umutla bakardım yaşamaya , küsmezdim yokluğuna
gelseydin; gelirdin, tutardın ellerimi
tutardın ölüme akan gözlerimi
Gelseydin; bir daha bırakmazdım seni, benim olurdun
gelmedin ... Ben gene hayal kurdum.

14 Mayıs 2004 Cuma (15:15)
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gayem 7 (Çocuksun)

kaç gün geçti aradan
birbirinden karanlık kaç gece
ne aradın ne sordun be Kadın!
çirkef bir yalnızlığın kışkacında bıraktın
oysa sen saracaktın kuytularda bedenimi
tutacaktın ellerimi
bak bu gecede son bulacak birazdan
bir gün daha kavuşacak sabahına
ve sen gene yoksun, sarıldım eyvahım ... eyvahıma ...

çocuktan da çocuk çıktın ne yazık
öyle kolay pes etti ki gözlerin karanlığa
bir umut bilip yıllar sonra seni ve düşüp ardına sualsiz ...
Şimdi notalar arasından kopup gelir yüreğim
şimdi her mısrada gözyaşı olup düşen benim.
başlamadan bitirmeye ne hâcet; bu ne haldir veda bile etmezsin.
bu ne gidiştir ardına bıraktığına bakmadan
gel gör; sevdanla köz olup bitiyor bir adam!

kaç gün geçti aradan asır gibi
kaç gece küsüp gitti yıldızlara
şimdi SEN olmadan SENSİZ oldu şiirim
duy beni ey kadın! duy ve bil ki giden ben değilim.
Yazık; gönülden sevip de ömür beklerken elde ki günümü söküp de aldın
ve ben sana daha canım demeden
dün ellerdeydin sen, bugün el oldun!
çocuktan da çocuk çıktın ne yazık
ve sen gene yoksun
gel gör ki hasretinle can veriyor bir adam! ...

...

19 Mayıs 2004 Çarşamba (04:40)
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Geçmiş Zaman

Nice hayaller kurardı yüreğim bir zamanlar
Nice umutlara kapılırdım anbe an
Şimdi sarhoş bir hüzün gözlerimde
ve şimdi geçmek bilmiyor zaman !

Uzak kaldım sana yarım !
Ne elimi uzatabilirim ellerine
Ne öpebilirim seni sıcaşık alnından
Oyasa hiç ayrılmayacağım sanırdım
hiç ayrılmayacaktım yanından .

Kırıldı bütün telgraf telleri
bütün sokak lambaları kapanmış
Bir dünya kurmuşken yüreğimde
Gönlümde bin dünya yanmış!

Burası avuçlarıma sığmayan bir şehir
burası belki de ben gibi garip
Binlerce gül açarken yüreğim de
Şimdi bu hasretle oldum muzdarip.

Özledim !...
Bir gülün sarısı gibi gün yakarışlarını
Bir akşam bitimin de lacivert umutları
ve özledim seni inan
Şimdi çaresiz bir yakarış gözlerimde
şimdi geçmek bilmiyor zaman...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gel

Gel! ...
Ölüm gerginliklerini
Kimsesiz sessizliğini
Hain bekleyişlerini
Aldatışlarını hayatın
Namert değilsen GEL! ...

Ayır sessizliğini benliğinden
Sessizliği ruhundan
Lakin koparma bedeninden
Irama gerçeklere
Hain gündüzlere aldanma!
At sadece göz bebeklerinden kara gecelerini
Gel!
Namert değilsen GEL! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
05 Aralık 1998Cumartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gel.... Ölüm....

Seni hiç anlayamadım dünya!
bir günde gülen satırlar yazdır bana,
Sen böyle yaptıkça artıyor kinim
artıyor dargınlığım kukllarına...
Seni hiç anlayamadım

Madem barışmadı barışmayacak yıldızlarımız,
yol ver; ayrılalım.....

Ey Ölüm!
Gel.....
En vefalı arkadaşım!

09 Mart 2006 Perşembe
15:12 Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Geldik...Gidiyoruz...

Ne ölmek arzusu ,
N eyaşam gayreti
Geldik...gidiyoruz işte...

Çaresizlik türküler de
yalnızlık şarkılarda
ne mesuliyet derdi, ne sorumluluk
Geldik...gidiyoruz işte...

Dünya yuvarlak
ay HİLAL şekli,
Matematik çok zor
çalışmak mecbur gibi.
Uykuyu severken
otururuz geceleri
bilmeden gerçekleri
Geldik...gidiyoruz gari...

Sokaklar da başıboşluk
kahvede okey sesi
sinemalarda gerilim
evlerde pembe dizi
Geldik...gidiyoruz işte...

Hafta sonları boşluk
hafta içi kalkmak zor
ekmek aslanın midesinde
aslan ateşten kor
babalar bakar nede olsa
analar çorba yapar
abiler kazanıyor.
Beton duvarlar çoğaldı
cafeler dolup taşıyor
Geldik...gidiyoruz işte...

ve bu avare insanlar
geldi...
gidiyor...

_____17.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gelincik

GELİNCİK!
HER ADIMIMDA SEN VARSIN
HER NİYAZIMDA ŞENİ ARIYORUM
HER YAĞMUR YAGDIGINDA SANA AĞLIYOR GÖKLER
BEN AĞLIYORUM...
HER YEMEKTE SEN ÇIKIYORSUN
HER ÇİÇEKTE SEN KOKUYORSUN
DOYUMSUZ BİR AŞKSİN
EKMEK GİBİSİN TAZE VE SICAK
VE SEN
ÖYLE BİR HAMURLA YOĞRULMUŞSUN Kİ
HİÇ BAYATLAMAYACAK

GELİNCİK!
HER GÜNEŞ SENDEN DOĞUYOR
VE SENSİZ HER GECE BENİ BOGUYOR
SENDE ISINIYOR MEVSİMLER
SEN YOKKEN AĞUSTOS SOĞUYOR
SENSİZ OLMAK ZOR İŞ.....
SENLİ GÜNLERE ŞÜKREĞİYORUM
OYSA BU ZAMAN SENSİZ
VE SENSİZ BÜTÜN AYLAR DENSİZ

HELE BİR BAK YÜREĞİME
BİR BAK Kİ OLMUŞUM PARÇA PİNÇİK
SENSİZLİK ÇOK ZOR İNAN Kİ
SENSİZ YAŞAMAK HARAM GELİNCİK

MUSTAFA ÇELEBİ ÇETİNKAYA
04 Mayıs 2002 Cumartesi (14:01)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gelmeli.... Ümran Demircana Sevgiler

Ümranın cemali nurlu mu nurlu
biraz hakim birazcıkda gururlu
dost görmüş yürek; artık durur mu?
en güzel umutları sermeli ayağına
ve gelmeli gelmeli, gönül bağına

sussada elleri, yüreği susmaz;
bir bakış ki ömre, isyanı asmaz,
umutlu yürekle hayata küsmez,
en güzel duyguları sermeli ayağına
ve gelmeli, gelmeli, dostluk bağına

O bir kadın, yani anne, yani kuvvetli
her zaman mutlu ya bazen çokdertli
dostluğu armağan, dostluk nimetti
en güzel hayalleri sermeli ayağına
ve gelmeli, gelmeli sevda bağına

Ümran Demircana selamım olsun
bunca söz bu hasret, kelimim olsun
isterimki ey dost hep yüzün gülsün
en güzel saadeti sermeli ayağına
ve gelmeli, gelmeli; dostluk bağına

Çelebiyim, sevmişsem canım hazır neferdir
yazdıklarım derya, düşünceler seferdir
Yarabbim, sen Ümran kulunu hep güldür
en güzel cennetleri sermeli ayağına
ve gelmeli gelmeli, Ümran bağına

20:51
09 temmuz 2005 cuma demetevler
Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gençlik Şiirimsin

Bir gece daha son bulacak birazdan
Bir güneş daha doğacak
Bir gün daha gidecek şafaktan
Ben seni yaşayacağım yine...

Bir bitseydi bu uzun yolculuk bir kavuşsaydım sevdiklerime
Artık sabrım kalmadı
Bütün gözyaşımı döktüm hasretine
Karanlık dünyalar usandırdı beni, beni bıktırdı bu yalnızlık
Bu hasret yiyip tüketti beni sen; parlayan gözlerimle yarınlarımsın
Özledim seni...

Bir kibrit aleviyle yakıp bütün kötülükleri
Bir kerede buruşturup hüznüleri çileleri atmak bir yana
Beni yalnız sen sar sevgilim; sarıl bana...

Bütün yıldızlarda senin gölgen
Bütün papatyalar sen köküyor
Sen; yüreğimin sarayındasın, sen özverisin, cansın
Seni çok seviyorum Kadınım!
Sen dünyada ki en güzel insansın.

Bütün kapıları kilitleyip
Bütün duvarları yıkıp
Ve yakıp bütün günahları bu gece
Sana geliyorum...
Sen gençlik şiirimsin benim ve ömrüm...
Seni çok seviyorum...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gençlik!

Neler oldu böyle gençlik başıboş
Yirmisini geçmiş hala yaşı boş

Kahve köşelerinde ring atıyoruz
Okeye dönüyor boşa batıyoruz

Birileri kurmuş ya, paslı bu çarklar
Fuhuş yuvası olmuş bahçeler parklar

İşsizlik ayrı bir dert, okumak boşa
Böyle batırıldık; çamura, taşa,...

On Sekizinde Fatih biz değil miydik?
Korkak Avrupalı önünde eğilir miydik?

Modern bir silah, kurşunlar çağdaş
Bizim kültürümüze kurdular bağdaş

Şimdi hiç peşindeyiz gideriz yoka
Kızlar pantolon giyer, erkekler toka

Kan ağlar coğrafyam, tarih kan ağlar
Boynu bükük ve mahsun kalır zamanlar

Yürekler sağır olmuş fikirler ama
Devirdiler çınarları kıydılar çam' a

Değişmeli düzen, değişmeli gün
Töreden, kültürden vermeden ödün

Çelebi'm farklı ol, farkları göster,
Âtaların senden bir zafer ister.

05 Temmuz 2004 16:48
12. Cadde Demetevler

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gerçeğim

Beni ben ettiğin gündür doğuşum,
Şana sen oldum.
Ölümü kaldırıp atma vakti üstümden
Adımı sen yapacağım,
Yıkılacak artık içinde sukut olan her şey,
Ve kadın oldun bana, ben kadına bey!

Özlediğim yarını getirdin gözlerinle,
Özlediğim sevdayı bıraktın ellerime....
Sana koşma zamanı bilirim;
Koşup sarılma zamanı kollarına
Sarılma zamanı hayatına
Can havliyle.....

Hayatımın tek gerçeğini yazsın kalemim,
Adıma ad yapıp ekledim seni ömre
Ey kadın!
Seni çok sevdim.....

23 Mart 2006 Perşembe 23:20

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gerçek Evime

Evimdeyim
Salonda büyük dayım küçük dayım
Ve ortancası
Yan odada uyuyan büyük babam
Uyumaya çalışan annemin amcası
Ne düşün var
Ne cenaze
Öylesine bir toplanma arzusu yüklenmiş
Yakın akraba herkese.

Evimdeyim
Mutlu bir aile tablosunun içerisinde
Düşündüğüm
Şu an kalem oynatan
Bu tablonun neresinde?
Çocuklar koşturuyor
Bir köşeden diğerine.
Birer elma tutuşturdum
O minicik ellerine.

Evimdeyim!
Daha bir çay içmeden
Çarşıya yolladılar
Bu
Bizim evdekiler
"Kuruntuları" solladılar
Burası bizim ev!
Bura tekke olsaydı
Ne olurdu bu ev
Gerçek evim olsaydı.

06 / Nisan / 1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Giderim

Yarım kalan arzularımı
Ayrılıklara kilitlerken
Şikayetsizliğime yüklenirken hatasızlıklarım
Ay ışığının o buğulu tenhaliğinde
Nara atarken umutsuzluklara
Ah' ını alıp ta bir bir yılların
Canımla öderken sevgilere borcumu
Alışagelmişliğin ötesinde
Kapatıvermek isterim gözlerimi dünyaya

Gülmek; ölürsem belki
İnanmam ölümlle de gülebileceğime
Bazen bir gökyüzü griliğinde
İtirazların, isyanlarımın eşliğinde.

Dünya bana uymuyor
Eğdiriyor başımı, boyun büküyorum
İnançlarımı kaybediyorum sevgiden
Lakin,
Sıra sıra diziliyor dertlerim
İşte, budur şikayetim, intizarım
Neden hala severim, sever ağlarım..?

Durdurun şu başıboş dünyayı
Ürküp kaçmadan hayallerim
Niyazımı saymayın boşa
Yalancısın diye haykırırım hiç durmadan
Aralıksız haykırırım
Sonra kapatırım gözlerimi
Giderim bu dünyadan

M. ÇELEBİ ÇETİNKAYA
01/06/1999

(Danıştay Parkı)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Giderim..... sevdiğime

* GİDERİM sevdiğim....

Adın bende saklı kalsın sevdiğim!
Bu gidişim haklı olsun sevdiğim!
Umutlar tutuklu kalsın sevdiğim!
İçime hapsettım seni giderim ...

Kimse bilmez kimdir benim yandığım,
Oysa sendin helalliğim sandığım,
Tek gerçektin şu hayatta bildiğim,
İçime hapsettım seni giderim ...

Baktım ki olmayacak senle olmuyor,
İnan ki hiç kimse adın bilmiyor,
Sen yok iken benim yüzüm gülmüyor,
İçime hapsettım seni giderim ...

İster "kız" ol ister adın "dul" olsun,
İsterim ki her gün gönlün "Gül" olsun,
Umutlarım hepsi sana kul olsun,
İçime hapsettım seni giderim ...

* Seni yüreğimin içinde buldum, satırların arasına gizliyorum. İster kaçış de isyer yenilgi senden gidiyorum. Ne sen bu sevgiyi taşıyabilirsin ne de ben sana bu kadar yakınken sensizliği. Seni en büyük servetim olan satırların arasına hapsedip birde bu yüreği koyup yanına / onla hiç anlaşılamadı ama..... gönlünden gidiyorum. "Beni sev" diyemeyecek kadar beklentisiz, fakat sensizliğe tahammül edemeyecek kadar da onurluyum. Zaten ne çektiysem bundan çektim.
Benim olmadın / olamayacaksın...
Adın bende saklı kalsın sevdiğim...
Umutlar tutuklu kalsın sevdiğim///

ÖLÜ ŞAİR
06 Şubat 2006 Pazartesi 06:55
Metro/ Demetevler

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gidişine

işte bunun için
bu güne yazacağım hep bundan sonra şiirlerimi.

özlemlerim ve sen! ; aynı kefeye koysam da ağır gelirsin.
sen dilimin altında sakladığım sevgimin sahibisin.
yüzüme vurma şimdi yalnızlığımı
yüzüme vurmasınlar şimdi ayrılığımızı.
şimdi sen yoksun, yabancısın.
Ben vazgeçmediğim vazgeçemediğim resimlerinle beraberim.
bugün öyle derin baktın ki gözlerime
ve öyle hüzünlüydü ki gidişin sahiplenemedim göz yaşlarıma ama söz verdim.
bilmem ki GEL desem, ellerimi uzatsam, kollarımı açsam gelir misin?

Bugün daha bir başkaydı gidişin sanki hiç gelmeyecekmiş gibi
İşte bunun için
bu güne yazacağım hep bundan sonra şiirlerimi...

masumca bakışır masumca konuşurduk seninle
sen hep susardın ben konuş diye yalvarırken bile
belki de bunun için böyle sevdim seni ve olduğun gibi.
yine gözlerim dolu dolu oldu bu gün, yine gözlerim dolu dolu oldu.
Sen el sallarken ağladım ben bilmeden
senle olduğum yerlerin tapusunu almak istiyorum artık.
belki de tamamen bu şehrin.
bilmem ki DÖN SEVGİLİ desem
uzatıp sana uzanan ellerime elini gelir misin? döner misin geri...

İşte bunun için
bu güne yazacağım hep bundan sonra şiirlerimi...

bir varmış bir yokmuş diye başlayacağım seni anlatmaya.
ama dilim tutulacak anlatamayacağım.
ve kalbimde tutacağım seni her zaman olduğu gibi.
gözlerim sende kaldı sevgili! özlemlerim sende kaldı.
Sana uzanamadım bir türlü seviyorum diye haykıramadım.
Şimdi neredesin kim bilir? yoksa sende mi o güzel günleri düşünüyorsun.
Bugün her günküden başkaydı.
Bugün veda edecektim sana, veda edecektim de nasıl.
Saatler su gibi akıverdi, zaman yol gibi geçiverdi
Ve SEN sevgili ve SEN gidiyordun.
Bir varmış bir yokmuş diye olmuyordu gidişin, susuyordun....

Yüzüme vurmasınlar şimdi yalnızlığımı ve sensizliğimi.
İşte bunun için
bu güne yazacağım hep bundan sonra şiirlerimi...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
03 Haziran 1999 Perşembe
(Abdi İpekçi Parkı)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gît

demek gidiyorsun haydi git
sende kalan vefasızlık olsun bende ki akit
sakın ha dönme geri kalmasın bende adın
ben bıraktığın yerde olacağım döndüğün vakit.....

...
sırılsıklam umutlar
ve çevremi sarmış
aşk bilmeyen samutlar.....
hadi git

.....

10 haziran 2004 20:45

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gitmeliyim Buralardan

Artık yağmur yağmalı
Güneş doğmalı ardından
Kuşlar özgürce kanat çırpmalı göklerde
Gitmeliyim buralardan...

Sevgili, , ,
Özlemine şiirler yazarım gecelerce
Bu kasabada yaşamak savaşmak gibi
Ve yenmek de var yenilmek de
Birde sana koşup gelmeyi becerebilseydim
Birde kanat çırpabilseydim kuşlar gibi
Özgürce uçabilseydim...

Artık değişmeli nizam!
Değişmeli insan!
Yeni bir dünya kurulmalı baştan
Sana gelmeliyim
Seninle olmalıyım
Sarılıp boynuna ağlamalıyım icabında
Gitmeliyim buralardan.

Sensizliği yıkmak...
Ve yıkmak bütün densizliği
Kaybetmek kimsesizliği
Alnının tam ortasından vurup yalnızlıkları...

Artık yağmur yağmalı
Gökkuşuğu çıkmalı ardından
Ya sen gelmelisin bana sevdiğim
Ya da bir sabah güneş bile doğmadan
Gitmeliyim buralardan...

30 Aralık 2001 (13: 40)
Yenipazar

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gittin

Dünyayı verseler değişmem sana
Seni sevdim seveli bakmadın bana
Hayatın sonuna, aşkın sonuna
Bir nokta bile koymadan gittin.

Yıldızları zehir yaptın vurdun kalbimden
Başkasını sevmedim seni sevdim ben
Ne istedin seni böyle sevenden
Elveda bile demeden gittin.

Ümitlerim yeşermişti tekrar soldurdun
Şu dinen gözlerimi geri doldurdun
Bir iki resmini bana çok buldun
Resimlerini alıp vermeden gittin.

Yanımdasın ama çok uzaksın
Senin kalbini de bir gün bu ateş yaksın
Gözlerin yıllarca yoluma baksın
Bir kere bile bakmadan gittin.

Bana bir elveda demeden gittin,
Resimlerini alıp vermeden gittin,
Dönüp de ardına bakmadan gittin,
Bu gidişinin nedenini bilmeden gittin.

15.11.1995 Çarşamba

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gizemli Bekleyiş

Sen yola düştün, ben yoluna,
Zaman geçmiyor, kitlendi sanki dakika,
Biten kaçınıcı çayım
ve kaçınıcı külü düşen sigara
Otogar köşesinde sıkışıp kaldık hayalimle,
Günler oldu beklemeye başlayalı,
Gün ki yıla denk; gel işte

...

Bu gece bu şehre güneş doğduğun da
Demir yığını otobüsler yaklaşmaya başladığında peronlara...
Gizemin kalkacak üzerinden
ve yılların özlemini okuyacaksın gözlerimden ...

...

Sen yola düştün ben yoluna,
Meraktan çatlayacağım neredeyse,
Sabrım uzatmalarını oynuyor sanki,
Doğ güneş artık!
Bugün tebessüm ederek "merhaba" de,
Umutlarımı kadroya aldım hani
ve adım seni beklemekte ...

...

Yollar sana armağan olsun meçhul yar
Seni getirmeyen zaman beyhude!
Bir sigara daha yaktım en dumanlısından
; gel işte! ...

////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////
19 Mayıs 2006 Cuma 03:05
Aşti

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gökyüzüne

Gökyüzünü karanlık tanıdım
bir yıldız kaydı
gökyüzünü geceleri yaşadım ben
odamın penceresinden.
Gökyüzüne haykırdım hep;
isyanlarımı, sitemlerimi,
semalara etmişydim yeminlerimi.
Lakin benim değil gökyüzü
aydede bakmaz bana
yıldızlar hep unuttur ben....

___Kasım 1996

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gönlüm Kız

Kanlı bir sevda türküsü dolanırdı dilime
Acı bir şiir;
Durmak bilmeyen gözlerimde
Faydası olmazdı baharın
Güllerin faydası olmazdı matemime
Bir ölüme açtı hayallerim
Bir ecele açtı ardına kadar kapılar...
Sonra;
Bir umut güneşi ki ansız
Birden sen doğdun yüreğime Gönlüm Kız!

...

Kırık bir mızrap gibi
Notalar ki şaşkın ve çaresiz
Şarkılarda bile ihanet
Bir yağmur caddelerde gece gibi sessiz
Tam ölümlü omuz omuz
Tam baş başa kalmışken ecele
Bir sevda burcu ki apansız
Birden sen doğdun yüreğime Gönlüm Kız!

...

Yıllar utancımı
Boynum büküktü bu şehirde
Aynalara dargındı gençliğim;
Aynalar...
Ölümdü her solukta söylediğim, her lahza andığım
Sonra bir yol göründü bana sonsuz,
Birden sen doğdun yüreğime Gönlüm Kız!

...

Artık ne desem boş
Bu yürek senin Gelincik!
Artık ne söylesem
Sen bir eylül armağanı bana,
Sen son baharın müjdesi
Sen deli sevdam apansız
Şimdi yıkılsın isterse bu köhne şehir
İsterse bu caddeler, bu sokaklar isterse yıkılsın
Sen ki bir umut güneşi doğuverdin ansız
Artık sen oldun dünyamın adı
Sen artık yaşamışsın bana
Sen sevdam; GÖNLÜM KIZ!

...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gönlümle Hasbihal

...

Bir umut çingırağında sancılar
Sonra bir türkü gözlerimden geceye
En eski anıları canlandırıp günlüğümden
ve eski tutuşmalar art arda, dur duraksız...
Ey gönlüm yalnızız! ...

Suistimal edilen tüm yarınlarıma olsun çile
ve çile ki her gün daha büyük, her gün ilk günkü gibi aynı deminde
Ben el verdim sen umut ey gönlüm!
Beraber büyüttük bu sevdayı içimde
Sonra yokluğu yarınların...
İşte son kullanma tarihi dolmuş bu kainatta;
bir sen varsın günahkar,
bir de ben varım...

Vurduğum bütün dünlerime rest çektim
yeminim vardı ey gönül,
seni ıslah etmeden ölmeyecektim.
Oysa ikimiz yağmurla toprak olduk
Hep umut ettik ikimizde birbirimizden; arsız
Ey gönlüm yalnızız...

29 Kasım 2004 Pazartesi
21:50 Hasköy

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gönül Sultanı

Avuçlayıp mutlulukları sana göndermek
Yalanları hepten silip aşkla döndürmek
Şahı olup yüreğin
Kalbin sultanı!
Ellerinden tutup senin
Sana bu canı vermek...

İstedim ki gülsün bir ömür yüzün
Lalelerce coşsun
Aşk dolsun özün
Kimsesizim sen yokken; sensiz öksüzüm
Ellerinden tutup
Sana vermek bu canı
Rüya gibi güzelsin
Gönül Sultanı....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Görme Sevgim !

Bu çirkef sokaktan
sen geçtin bu akşam
bakmak istemeyip eğdin başını önüne,
görmek istemediyseñ
görme sevgilim
git güle güle...

Bir lahza da olsa aydınlanıverdi
bu sokağın çirkef kaldırımları
bir lahza da olsa hayale daldı yüreğim !
Haydi istemiyorsan git...
Sen ! bir daha geçersin diye
bu sokakta yine beklerim;
sen görme sevgilim !...

_____15.09.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gözlerim Seni Arıyor

Martılar
Veda ediyor sahillere bu akşam
Uçup gidiyorlar mavimtrak göklerde
Sel oluyor gözyaşları
Tatlı bir tebessüm var iri gözbebeklerinde
Ağlarken bile el sallıyorlar bize
Fakat: gidiyorlar beklemiyorlar işte
Akşam oldu mu veda ediyor martılar sahillere.

Gözlerim gecenin hüsrânını taşıyor
Özlüyorum el ele dolaşan kırları
Kalemim; ayrılığın, yalnızlığın hasretini yazıyor.
Hüsrânım yerle bir ediyor yüreğimde ki yangınları
Ağlarken bile el sallıyorum.
Nasıl yakar ayrılık bilmem ki
O eşsiz sevdaları ? ...

Gözlerim seni arıyor özlüyorum sensizliğinde
Senli olduğum günleri
Kimi geceler korkutuyor beni
Çaresizliğimde seni yazıyorum gittiğin yollara
Esen yadelle
Martılardan haber yolluyorum sana
Dön geri...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
09 Şubat 1999 (Harput)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gözlerim....

...
derde....
tuz bastım
umut astım
cana küstüm
ada kızdım
beni yazdım
gece sızdım
aşka azdım
aslında ben....
şimdi ki aklım olsaydı YAŞAMAZDIM

başa gözdüm
kana özdüm

...
Haylazdım
Ah Gözlerim
Bilseydim
Ben seni bu dünyaya hiç açmazdım

15 Mayıs 2006 pazartesi
12:55 / Kurtuluş
*S*E*V*D*A*Z*A*N*

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gözüm Kaldı Ankara'da

Bir bitseydi şu gece
Sonra koşup gelseydim o koca şehre
Seni çalsaydı şarkılar
Sevgili! Ankara'da kaldı gözüm
Yüreğimi Kocatepe `de bıraktım
Hani o kalabalık Kızılay var ya
Hani Güven Park' da ki dolmuş durağı
Bu şehir....

Gözüm Ankara'da kaldı Sevgili!
Ve seninle olma hayali
Özledim Başkent' in coğrafyasını
Sonra Metro Ankaray hattını
Senin gülen yanını
Burada saatler perçinlenmiş
Dakikalar prangada
İşinin canı çıksın
Gözüm kaldı Ankara'da...

Bir ekmek derdidir koşturur beni
Gezdirir şehir,şehir; kent,kent
Bir de sen olsan baş ucumda
Kollarıma alsam seni
Ve bir öpücük kondursam dudaklarına
Okşasam tenini.
Güneş doğsun hele
Sana gelmek için çıkacağım yola Gelincik!
Uzat ellerini
Sevdim seni
Yandım hayaline.
Aramız da bir iki gün var oysa Sevgili
Gönlüme haset doldu
Seni öyle özledim ki Bir tanem!
Gözüm Ankara'da kaldı

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
28 Aralık 2002 Cumartesi (01:15)
Ümraniye /İSTANBUL

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gözün Körolsun

Herkes giditor atlı ben ise yaya
Garibanlığın gözü körolsun
Sorana mutluyum diyorum güya
Garibanlığın gözü körolsun.

Bir yudum saadet biraz mutluluk
Huzur da ne ki vallah unuttuk
Yıllarca kendimizi böyle zıvuttuk
Garibanlığın gözü körolsun.

İnsan saymıyorlar hiç yoksa paran
Eriyip bitsen de olmuyor soran
Böyle acılardan kapanmaz yaran
Garibanlığın gözü körolsun.

Yok ettim umudu
hayali yıktım
hayattan bıktım
insandan bıktım
Hani ölmeden
mutlu olcaktım
ulan garibanlık
gözü körolsun.

_____07.09.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gurbet Gözlü Sevdiğim

Kural tanımaz yüreğim
Aşkta bükülmez bileğim
Mutlu ol ! tek dileğim
Gurbet gözlü sevdiğim !

Sana değil isyanlarım
Düşmanımdır düşmanların
Tükeniyor umutlarım
Gurbet gözlü sevdiğim !

Hayallerim kaldı yarım
Yarım kaldı sevdalarım
Sensizliklere ağlarım
Gurbet gözlü sevdiğim !

21.06.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gurbet Çiçeğim

Oy kara yazmalıım oy
Oy gurbet çiçeğim, sevdalım, al yanaklım oy...
Neden ağlayak ki?
Niye ayrı kalsın ellerimiz?
ve niçin ıstırap olsun ektiğimiz?
yanıyorsa bağırim, tutuşmuşsam harıl harıl sana
niye seni ölesiye koklayamayayım,
alamayım, sarılamayım kollarına.
Kara yazmalıım!
Gurbet çiçeğim...
Umudum!
Niye uzak kalsın ellerimiz
Niye sitem etsin dillerimiz?
Kızıl bir kan boşalıyorsa gözlerimden;
Ve özlemim, ve hasretim sanaysa
Niye uzanamayak birbirimize? ...
 Oy uğruna can adadığım yarım!
 Sessizken bağırima taş bastığım, yokluğuna yandıığım gönül gülüm!
 Niye bir ömre bedel olmasın sana kavuşmam
Sen bi elde ben bi elde
Niye ki zindan geceleri gölgeli resimlerinle avunmam?
Niye matem tutayım yokluğuna?
Oy sensizliğı haram bildiğim
kara yazmalıım!
gurbet çiçeğim!
Bahar kuşum, umudum, hevesim...
Nefes almaya dair ne varsa her şeyim!
Gel uzat ellerini, bak gözlerimin derinliğıne,
Hisset sana yandığımı
Haydi kaçalım, göçelim ıstırap dolu bu zindan şehirden
Haydi ağlamayak gayrı
Yas tutmayak kıvrınmayak ayrılığa.
Boşalsın gözlerimizden; ayrılık, yalan, kızıl kan...
Oy kara yazmalı yarım!
Oy gurbet çiçeğı sevgilim!
Sevmem;
Sensizken bu dünyayı,
Sen olmazsan bu şehir de yaşayamam.

.....23 EYLÜL 1998 (14: 30)Sihhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Güç Yetmez

Amaçların göz ardı edilmesiyle meydana gelen durumlardan sanırım en meşakkatlisi ve katlanması en güç olanı hayallere vurulan ama bir prangadır. Bazen en ağır yıkılmışlıklar da dahi insanı ayakta tutan hayaller böyle ihtimalsizlikler nedeniyle körelip bitebilir. Yinede bunda dargınlık ve kırgınlığa rağmen iyi olan ve iyi olması gerektiğine inanılan harikulade bir şey vardır,
Güç yetmeyen bir şey:... S E V G İ,! ...

İlk insan Adem' den bu yana gönüllerde yaşaya gelen SEVGİ şu yalan dünyanın en kıymetli hazinesidir. Çünkü yürek işidir: SEVMEK!
Ne bedeni kuvvetle, ne de parayla elde edilmesi mümkün değildir ve mümkün gelmeyecektir.
Sevgiye paranın gücü yetmez ve tüm yürekler uslansın Sevgi bir sarıldı mı insana terk etmez....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA ®
10 Ocak 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

GülceCan1: Sana Ne Anlatayım Söyle Kardeşim?

((GÜLCE-CAN'A İTHAF OLUNUR))

*** **

Sana ne anlatayım söyle kardeşim?
Yıllardır bitmeyen bu çileyi mi?
İçimde tükenmez yalnızlık varken,
Hiç benim olmayan o meleği mi?

Hangisinden bahsedeyim, bir değil keder,
Gönül, gönül olalı hasreti güder,
Hep hayal kırıklığı, canımdan eder,
Sana ne anlatayım söyle kardeşim?

Hangi dağa yaslandıysam kar yağdı,
Hayallerim ömrümden günleri sağdı,
Bir kaşık su geldi gönlümü boğdu,
Sana ne anlatayım söyle kardeşim?

Ben beni bileli gülmedi yüzüm,
Ne ecele, ne ömre geçmedi nazım,
Yürekte kış kıyamet, olmuyor yazım
Sana ne anlatayım söyle kardeşim?

Can kardeşim Gülce; derdimi sorma!
Sevdazan'ın haline aklını yorma!
Konuşacak bile olsam söz hakkı verme
Sana ne anlatayım söyle kardeşim?

02 Ekim 2006 Pazartesi: 07/15
////SEVDAZAN////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

GölceCan2: Servet..

Sen: özlenen sarılmaların başlangıcı,
_____ve dostça bir paylaşım
_____ardına kadar açılan kapı!

Sen ki;
merhabanın içinde ki haykırış
_____saklı

Sen ki; Sen gibi.....

Yüreğimde ki en hoyrat köşeleri,
gönlüyle işgal eyleyen kardeşimsin sen!
bir başımalığıma refakat eden ey koca yürek!
ey güzel Gülce!
İçimde ki gizli yaraların merhemi,
yalnızlığıma umar,
yoldaşımın sen!

Ben; yüreği, arşa değen bir güzele hal eyledim!
Ben sevdayı, çıkarsızca, Gülcecan'a yol eyledim!
Ben kelamı kardeşime bal eyledim...
İçimden acı bir tebessüm doğdu gelişine,
Gönlümün surlarına saltanat kuran nurum!
_____bil ki: çok özledim! ...

Sen; yitik duygularımın felahı!
ve ölüme yüz tutan yokluğuma
cesaretini armağan eden ey melek!
Sen ki;
kaybettiklerimin arasında bulduğum
_____servet...

Sen ki; Sen gibi....

///SEVDAZAN///
02 Ekim 2006 Pazartesi / 23:15

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Güle Güle 2002

Bir yaş daha yaşlandı bedenim
Madem ki adet böyle
Yeni yıl hoş geldin!

2002 ayrı tutmuştu beni aşktan
sonra bir Eylül sabahında azat etmişti.
Yağmurlar yağmıştı ülkeme
Ve koca hükümet devletimi mahvetmişti.
Seçip seçildik sonra Kasım ` da
Kırdık tarihin ilavelerini
Daha neler olmadı ki...
Afetler birbirinden beter;
Yıkılan yuvalar
Yanan evler
...

bir yaş daha yaşlandı gözlerim
madem ki adetten kutlamalar
ve Yeni yıl hoş geldin!

Geceler konuştu güneş susarken
Mazlumlar sustu, zalim oyun bozarken
Köprüler kapandı
Ve kapandı ışıklar
Yine gizli, gizli buluştu hep
Kızılay ` da aşıklar
Bir yıl daha geçti ömürden
Bir asır tükendi tükenecek
Gelenler gidene aratırmış
Elbet 2002 ` de özlenecek.

Bir yaş daha yaşlandım
2002 de gitti güle, güle
ve Yeni yıl hoş geldin!
madem ki adet böyle

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Gülseven

Güne matemle başlamak
Ümitleri salıvermek dağlara
Liyakatinde ezilmek dünyanın
Ezilmek mavalların altında
Serviler gibi yükselmek göklere doğru
Ellerimle kapatıp yüzümü
Kapatıp ayrılıklar sürgüsünü
Varisi olmak yalnızlıkların
Ebruliler sarmaz yaramı
Teselli olmaz lalezarlar bana
Nihayetini beklerim nefes alışlarımın.

18 / Eylül / 1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Güneş'e

Bu gece özlemimi duyduğum şeydi Güneş!
Yolunu gözlediğim, saatlerdir beklediğim.
Bu gece özlemimi duyduğum şeydi Güneş!
" Unut Sevme Beni " diyen şarkılar çalsa da radyom
ve inat etse de bu gece güneş doğmamaya
senden başka her şey yalan sevdiğim
senden sonra her şey angarya...

Bir sevgi ile ayakta hayallerim
Bir ümit içimde...
Ve ben bir ümit için Gelincik, bin yıl bile beklerim.
Sevdim işte...
Gece ve ben nasıl hasretsek güneş ` e
Nasıl bekliyorsa çiçekler yağmuru
Ve yıldızlar nasıl geceyi bekleyecekse
İçimde deli bir volkan; ve içimde deli dolu fırtınalar
Sevdim işte...

Bu gece özlemimi duyduğum şeydi Güneş!
Seni hayal ettim bu gece.
Bir sabah olsun hele bir doğsun Güneş; doğsun Güneş!

Üşüyorum Gelincik!
Gökyüzü kalabalık ve ben üşüyorum
Sonra yıldız kaymaları
Geliyorum Gelincik!
Güneş doğsa da ve de doğmasa da
Seni seviyorum Gelincik! ...

Bu gece özlemimi duyduğum şeydi Güneş!
Doğuyor işte.....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
03 Ağustos 2001 (05: 45)
Eskişehir

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Güzel Kadın

Senle ne güzel geceler
Kulaklarımda yankılanan sesin
Ve nefesin tüm sıcaklığıyla içimi, dolduran
Sen yarınımsın güzel kadın!
Şeni sarmanın telaşı içimde
Öyle ki sıyrılıp soytarı meraklardan
Sarılıp sende ki bürün güzelliklere yüreğimle
Geceler genede güzel hayalinle.

En mutlu erkeği benim sanki yaşamın
Oysa sen uzaktın ve ben uzağım!
Kim bilir nasılda parlardı içim yanımda olsaydın.

Senle ne güzel özlemek
Bir hasret denizinin en orta yerinde
Ve alevleri arasında göz değmelerinin
Vur beni sevgilim!
Vurulacaksam sen vur beni gam yemem
Bana şerbettir senin ellerinde ölüm
Senden başka bir şey istemem.

03 Mart 2004 Çarşamba...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hadi Vur

Yalnızca duvarlar duydu matemimi
ve yalnızca özledim seni...
Kırık bir yürek koyum önüne
yaralı bir heyecan ;
sonra , tek tek yaktım ümitlerimi
ve sonra sen geldin Can !
Ölümün en soğuk gürültüsü
Ürkek bir melodi gibi çınlar kulaklarım da
saatlere kurşun sıksada yüreğim,
yüreğim yaşamaların son basamağında...

Haydi vur !
Vur ki sallansın semalar,
Vur ki rotarlı iniş yapsın yıldızlar,
Vur ki güneş inat etsin doğmaya.
Zaten hiç gülmedi bu surat
Zaten hiç hakkım olmadı yaşamaya.

Haydi vur !...
Yalnızca şarkılarda kaldı isyan ,
sitem ; yalnızca şiirlerde gizli
çile dört bir tarafında yüreğimin
Haydi vur !
Yaşamaya ümidim kalmadı benim ...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Haffiften Gariban

Kapının önünde dikili bir taş
Saçları ağarmış gözlerinde yaş
Gözleri sulu ne kirpik var ne kaş
Haffiften Gariban adlı bir zavallının.

Sevdiği zalim yar onu terk etmiş
Onu daha ölmeden mezara itmiş
Halini görenler yanından gitmiş
Haffiften Gariban adlı bir zavallının.

Hep ezmişler onu hiç acıyanı olmamış
Hiçbir dostu gelip halini sormamış
Gülmek nedir unutmuş sürekli ağlamış
Haffiften Gariban adlı bir zavallının.

Hasreti bir yandan çilesi biter mi?
Keşke! ölseydi acı çekmekten beter mi?
Hiç insanlığın yok mu çektiği yetmez mi?
Haffiften Gariban adlı bir zavallının.

04.08.1995 Cuma

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hafize Ana (Hafize Kılıç'a Sevgilerle)

Sayın Hafize Kılıç a sevgi ve şükranlarımla,

...

şeytana bırakılan yüzlere acıyorum
sevdayı göremeyen gözlere acıyorum
şiirsiz cümlelere sözlere acıyorum....
gönlüne kuvvet versin Mevlam! , Hafize Ana....

'İşçinin emeği karşılığında ücret,
suçlunun tutsaklığı affına mühlet,
Mevlam yüreğine hep versin Kudret
Kelamın, ilham verir; Hafize Ana.....

az kalan baharlar vaktinde gelsin
şiire vakfolmuş yüreğin gülsün
gönlümde eşsizsin güzel birkulsun
kudretini yitirme; Hafize Ana...

sesin yüreklere şiir olup akıyor
umudun gönüllere sihir olup akıyor
çile; sevdalara mihr olup akıyor
Şiir ol gönlüme ak; Hafize Ana.....

Sözüm senet misali sen; Ana gibi sıcak
Şiir minnet misali; sen yuva gibi sıcak
Şenden esen umutlar, evlatlara akacak,
Ömrüne sihat versin Mevla; Hafize Ana.

01 Ocak 2005 cumartesi
10:01 Strazburg Caddesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Haksız Yalnızım

Yine kapandım dört duvar arasına
ağlamak ta teselli olmuyor artık
çaresizliğime acınır oldum,
kapatıyorum perdelerimi sokaklara
sürgüsünü çekiyorum demir kapının
...yalnızım ...

Bir fırsatı olsaydı bu şehirden ayrılmanın,
bu diyarlardan bir göçüp gidebilseydim
sildim hatıra defterimden namımı
ağladım ;
vurdum candan solan canımı.
Hüsrana büründü yüreğim
ben bu yürekle haksızım
...yalnızım ...

Aldatmacasına aldırmadan hayatın
ve aldırmadan feleğin sillesine
işte öylesine yalnızım bu şehir de
öylesine
Kar bembeyaz örtmüş sokakları,
ve sokaklarda bayram çocukları
prangasını çözdüm karanlıkların
...yalnızım ...

_____08.01.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hancı

HANCI! ...
Ben gidiyorum
Kapatalım Şu hesabı
BeĒenmedim burayı
Ne pencere var ne kapı
...

HANCI! ...
Sende mi vurgunsun yoksa?
Duymazsın beni
Yinede boş ver
İŞ var sende bak
Yırtmışsın kefeni
...

HANCI! ...
Beni sorma
Uzun etmeden gideyim
Sen kara defteri aç
Şu hesabı ödeyeyim
...

HANCI! ...
Haydi eyvallah
Buralar beni açmaz
Olur ya bir daha gelirsem
Unutma adım Abbas! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
05 Haziran 2000 Pazartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hani Dönecektin Yar

Hani dönecektin yar?
Hani saracaktın kollarınla beni
Hani sevecektin yar?
Çıkmazları oynadın oysa
Unutmayı ayrılmadan başardın.
Ne yeminler vermiştik hani yıldızlara, yüreğinde ben vardım!
Sıra, sıra gölgeler dizilir şimdi peş peşe anılar,
Hayalleri kovalarım her gece
Her gece vururum yalnızlığımı
Her gece boğazlar beni karanlıklar!
Seni sevmenin hazzıyla yaşıyorum hala
Senli günlerin hayaliyle ayaktayım.
Farkında değilim sanma Gelincik!
Hayat sona erdi artık; son basamaktayım!

Hani dönecektin yar?
Hani saracaktın kollarınla beni
Hani sevecektin yar?
İhtiramım kalmadı ne sana ne sevdana
Kaçtım hep insanlardan sırt çevirdim dostlara
Biteviye ayrılıklarımın sahibisin Sen!
Sen: kaybettiğim tek sığınağım!
Sen yoksan bende yokum bu ay ışığında
Sen olsaydın bende yaşardım.
Unutmak; ölümün de ötesinde bir şey; ölümden de zor!
Çekip gittin işte sen bu gönülden bırakıp gittin sevdami
Oysa bu naçar yürek mutlu olmuyor
Artık hiçbir yaşama azmim yok
Hiç beklemiyorum seni; Dönme!
Bu acıyla ayakta kalmak imkansız
Nasıl ölmezsen ölme! ...

Hani dönecektin yar?
Hani saracaktın kollarınla beni
Hani sevecektin yar?

22 Haziran 2000 Perşembe (23: 15)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hani Sevemezdin(yasebal'a)

(yasebal'a)

Hani gülemezdin
Hani bulamazdın
Hani sevmezdin yüreğim !

Hani mazi nerde ?
Yar devaymış derde
Mutlusun bu ellerde...

Bak seviyorsun
Bak istiyorsun
Onla olmak güzel biliyorsun !

At artık hüznünü
Unut artık dününü
Gördüm işte güldüğünü.

Hani korku nerde?
Aşk çareymiş derde
Mutlusun bu ellerde...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hasretim

Karanlık bir gecenin
kuytu sokaklarında
bir başıma dolanırken ve yapayalnız
Hasretim Ana!

Belkide
bir sen anlamıyorsun hüsrânımı
oysa biliyor bütün kuşlar
ve bütün laleler,
biliyor ; tüm karanlık saatler
şeffaf gündüzler...
Bir sen anlamadın
belkide Ana !

Hasretim !...

Bir anlasan
bir el uzatsan yalnızlığıma..
Vefasız terkedişlerde kaldı anılarım
ve hayaller
çığ gibi devrildi üzerime birer birer.
Yalnızlık Allah ' a mahsus
bilirim ama
Hasretlik ; yalnızlık kadar beter..

Can sıkıntılarım agem vurulmaz
bitmez gönkümde terkedişler.
Lanetli bir şehrin kin kokan caddelerinde
bir başıma dolanırken
avare yalnızken kaldırımlar kadar
hasretim işte ...

Gözlerimi kapayıp ta yarınlarıma
ölümün krokisini çiziyorum her gece
uykularımda ...
Benzim solmuş
ve ağarmış saçlarım
Yıllar....
aklıma geldikçe
çocukluğumun afsunlu saatleri
hüsrana dalarım işte öylece
Ağlarım !..

Tut ellerimden
ve sınıksıkı bırakma beni!
Tut ellerimden
ve anla hasretimi.
Kaçıp gitmek geliyor aklıma
hep bu gecelerden
sönüyor bu kuytu sokağın lambaları .
Her göz kapayışımda ölüm geliyor aklıma .
Karanlık bir mazinin

çaresiziği ağlatır
bir başıma dolanışım
ve yapayalnız
Hasretim Ana !!..

(28.03.2000)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hastayım

Bu olsa gerek ölüm sancısı?
Kalbimde bir sızı, bir de titriyorum ki anlamadım.
Hele bir atsaydım eve gövdemi,
Sanki nefes alamıyor gibiyim
ve birazdan patlayacak gömleğimin düğmeleri
patlayacak göğsüm, göbeğim.
İçine dert girmesin derler ya; bu olsa gerek!
Hiç böyle olmamıştım daha önce,
Bir yandan yüreğim sıkıştırıyor, bir yandan böbrek
Eve de öyle uzağım ki,
Ölüp gitsem kim bilir ne zaman bulurlar cesedimi?
Bugün annemin boynuna sarılıp ağlamak geliyor içimden
geliyor ya eğer eve varabilirsem.

Hastayım; hastalık ki,
canımı alacak bu namussuz illet,
tutmuyor hiçbir tarafım,
ateşim var ve tansiyonum çok yüksek.
Eğer can çekişeceksem böyle günlerce
Korkuyorum, gözüm yemiyor,
Bu akşam bir hal oldu ya gövdeme,
Başım sızlıyor, burnum kanıyor,
Şimdi inandım sevdanın dertli ettiğine,
Sabah yoktu bir şeyim, öğlen turp gibiydim.
Çekmektense bunca sancıyı ey ecel
Gel haydi, boyun eğdim.

Bu olsa gerek ölüm sancısı,
Bir ter attım ki bu serin gecede
ve çöküp kaldım oturduğum bu parkta
ölemedim de, gidemedim de...
Hastayım; hastalık ki
canımı alacak bu namussuz illet,
Umutsuz bir vaka gibiyim, can çekişiyorum,
Canımı al Allah'ım, al da ne olur affet! ...

16 Ağustos 2005 Salı 22:05
T. Güneş. Bulv./ YILDIZ

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hay..... kıracağıım....

... Neyim varsa aldın ulan, neye uzanmak istesem engel oldun. Sonrada gel 'dost kal' diyorsun. Sen değil misin daha can vermeden ÖLÜ adını yazan adımın yanına, sen değil misin bütün umutlarımın katili; Anlayabiliyorum bazen Kays'ın neden dağları deldiğini.....

... Yakmam mı ualın seni! Yaş otuza merdiven dayadı da gün mü gösterdin, sevdim diye yapmadığın kahpelik koymadın. Ektiğim bütün barış fidanlarını susuz bıraktın Nisan'da, Ağustos da güneşsiz. Neyimi çekemedin ha, neyim fazla geldi, ne battı sana? ...

... İşçi oldum hak yedin, gönül verdim çok dedin. Hem hak dedin ölüme hemde alay eder gibi öldürmedin. Nasıl çıkacaksın bundan sonra karşıma, hangi yüzle bakacaksın gözlerime. Yakacağıım ulan, hem yakacak sonra karşına geçip bir sigara yakıp yanışına bakacağıım.....

... Oynamıyorum ulan! konuşmuyorum seninle, sevmiyorum seni! Çekil git ben ağzımı bozmadan, çekil git belime dilime silah kuşanmadan.

Neyse

... Konuşmuyorum. Seninle muhatap olmaya bile değmez ve unutmaya ey dünya: 'ÇELEBİ BOYUN EGMEZ'.....

... Gözüme görünmeden çekil karşımdan...

İnancım, sevgim, amacım, ümidim, sevdiklerim....

.....neyim varsa aldın ulan.....

09. Mart 2006 Perşembe
15:48 Kurtuluş.....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hayal

Kuş sesleriyle uyanmak sabahları
gülen gözlerle bakmak
yeşile doymamış bir dünyaya
Nefret ve akrabalarını
hiç hayal bile edememek
unutmak kalles dostları
ve düşünmemek maziden kalanları.
Bir bahar mevsiminde olmak
dört mevsim boyunca
hiç solmadan, yorulmadan selam dağıtmak,
sevgi dağıtmak dört bir yana.
Bir derenin sesinden almak
mutluluğun ilk ilhamlarını
kanat çırpma turnalar gibi mavimtrak göklerde,
kuş sesleriyle oturmak tavşan kanı çay sohbetlerine,
sevgiden dem vurmamak muhabbete ikamet edenlere,
yazılmış en güzel
ve en bahtiyar şiirleri haykırarak okumak gökyüzüne,
ninniler okumak ,masallar anlatmak
dünyaya sevgiyle bakan çocuklara
ve kuçak açmak
mutluluğumun mimarı sevgiliye,
kucaklamak bütünüyle insanları.
derin okyanuslara seninle hayallere dalmak.

Boynumu bükük koyan sevgili !
sen söyledin ya hani ;
'Hayal kumak olmasa neye yarar yaşamak'

...

;;;_____07.07.1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hayal İşi

aşkı düşte bulmuşum
düşle mutlu olmuşum
bir düşe hapsolmuşum
benim işimdir hayal!

dünyalar benim olur
yıldızlar elim olur
yalnızlık zulüm olur
benim eşimdir hayal!

aç komaz beni derde
doyurur bir seferde
ondandır nurda, şerde
benim aşımdır hayal!

koklanan gül değilim
susuzum göl değilim
biterim yol değilim
benim başımdır hayal!

bitsede bende umut
gitsede gökten bulut
hem masum hemde haydut
benim kuşumdur hayal! ...

saymadım ömür nerde
mübtela oldum derde
sabrın bittiği yerde
benim dönüşüm hayal! ...

15 Aralık 2004 Çarşamba 01:15
m_celebicetinkaya@hotmail.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hayalden Yaşamak

Sesini duymadan, elini tutmadan yaşamak zor
Her gece senin hayalin sarardı yüreğimi
Güneşin doğuşuyla varırdım sana.
Yaşamak sensiz çok zor be gülüm!
Belki de; yaşamak haram bana.

Bu ayrılık var ya apansız gelen bu ayrılık
Hem senden hem evimden
şimdi istesem de sana gelemem.
affet beni gülüm
bir daha göremeyecek de olsam güzelliğini
ben sensiz hayatı sevemem.

yine yelken alıp daldım bir hayal ötesine
ve yine uçup gittim denizin yeşiline gök mavisine.
Şimdi şiirlerimi okuyamayacaksam sana ne fayda!
Ne fayda sen olmayacaksan
Bilmem ki ne kabahat işledim be gülüm!
Oysa hiçbir şey ayıramayacaktı bizi
Ayıramayacaktı bizi, ne felaket, ne ölüm!

Sen yinede bekle beni Bir tanem!
Bu şehrin üstüne doğmasa da güneş
Bir gün belki de burada da sabah olur.
Sen bekle beni gülüm 1
Sana öyle sevdalandım ki
Bu eşkıya yürek öyle yandı ki sana
Nerede olursan ol seni bulur!

Sesini duymadan
Elini tutmadan
Gözlerine bakmadan sürüp gitse de günler
İnan ki bekleyeceğim
Şen Alınyazımsın benim!
Ölümde vaat edilse sonunda
Korkmadan seveceğim

20 NİSAN 2001 09: 18

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Haydi Dünya !...

Haydi dünya !...
bir asır geçecek birazdan
hala hazır değil misin yok olmaya ?
Yüzyıllara sığıyor ömrün
artık bitmelisin.
Haydi dünya !
Kahpe dünya !
ya ölmelisin ya ölmelisin.

Aylar ayları kovalıyor
oysa dakikalar bile zor geçer
burda mevsim yoktur
ağaçlar hep sonbaharı çeker.
Çok çektirdin
ya bana yol ver
ya sen çek git artık !
Haydi dünya !
çok kaldın buralar da
zaten bu gönülde aşk var
sevda var bu gönülde
yer yok sana.

Sustum !..
sen susmadın
artık sırası geldi
hazırım haykırmaya
yıkıl
yokol
kahrol dünya !...
Bir asır geçecek yakın da
yoksa
hazır değil misin yok olmaya ?..

_____07.12.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Haydi Kalk Be Emmoğlu

İlha etinkaya İçin

Haydi kalk be emmoğlu
Kalk be emmoğlu biraz da benimle dertleş
Ben yalnız kaldım işte
Bırak tatlı dūřlerini ya da kabuslarını
Ocağa bir çay koy al getir sigaramı.
Bak her zaman içten sōylemez gece bu şarkıyı!
Kalk haydi
Biraz da benimle kal.
A şu pencereleri
İçeri duman altı olmuş.
Ve dıřarıda rūzgar
Uzaklardan geldim say!
Pek uzak olmaşa da mekanım
Kalk be emmoğlu bozma kafamı.
Kalk kalmadı dayanacak dermanım.
Saatler bir girdap gibi,
ile gibi bu evin sesi çıkmayan kapıları.
Kalk maziden olmasa da kalemim
Beraber mahvedelim yarınları
Uykunun zerresi yok gōzümde
Kalk ta gel yanıma
Yoksa inat eder gūneře dek dikilirim tepende
Gazı bitmiş akmağımın
Bir kibrit getir gelirken
Yeter arık beni yorma
Daha çok erken
Kalk ta dinle
Her zaman bu řarkıyı , bōyle gūzel okuma yıldızlar
Kalk ta bir bak emmoğlu
Bende yalnızım
Geceler de yalnızlar.

14 TEMMUZ 2000.....(02: 35)

Mustafa elebi etinkaya

Haydi Vur

.Yalnızca duvarlar duydu matemimi
ve yalnızca özledim seni...
Kırık bir yürek koyum önüne
yaralı bir heyecan;
sonra, tek tek yaktım ümitlerimi
ve sonra sen geldin Can!
Ölümün en soğuk gürültüsü
Ürkek bir melodi gibi çınlar kulaklarım da
saatlere kurşun sıksada yüreğim,
yüreğim yaşamaların son basamağında...
Haydi vur!
Vur ki sallansın semalar,
Vur ki rotarlı iniş yapsın yıldızlar,
Vur ki güneş inat etsin doğmaya.
Zaten hiç gülmedi bu surat
Zaten hiç hakkım olmadı yaşamaya.
Haydi vur! ...
Yalnızca şarkılarda kaldı isyan,
sitem; yalnızca şiirlerde gizli
çile dört bir tarafında yüreğimin
Haydi vur!
Yaşamaya ümidim kalmadı benim...

27.12.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hayranım Sana

Ben düştüm sen tuttun kolların sardı
En bedbaht günümde gözlerin vardı
Verdiğin Cesaret ömür kurtardı
Güzeller Güzeli; Hayranım sana...

Sensizlik büyük dert, sen tek umutsun
Yanmış yüreğimde sen tek hudutsun
Bir buse gönder ki gönlü avutsun
Güzeller Güzeli; Hayranım sana...

Ne zaman yorulsam bana güç kattın
Çilemi kucakladın derdimi attın
İsyan eden gönüle aşkı anlattın
Güzeller Güzeli; Hayranım sana...

Varsın senden gelsin gam yemem artık
Senden başka kul sevemem artık
Seninle bu dünyaya sevdayı kattık
Güzeller Güzeli; Hayranım sana...

Sen ne güzel şeydin; gözlerin ziya
Dünyama renk katan sözlerin ziya
Hayranım sende ki o güzel huya
Güzeller Güzeli; Hayranım sana...

Güzeller Güzeli; Hayranım sana...

20 Kasım 2004 Cumartesi 12:57

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Helal Olsun

Vurdumduymaz bir işkencenin en tenha sırasındayım
Sahipsiz ısıklar yükseliyor göklere
Ağlamayı töre ettim bu gece...
Oysa savaşıyordum...
Bugün iyi çelme attı felek; helal olsun!

Yutkunup ta haykırmaya çalışırken
Ve susup gömülürken yıldızların peşi sıra karanlıklara
Bu gece isyanlardayım ya başışla! ...

Beni senden ayıranlar Allah'ından bulsun
Ve sırtımdan vurdun ya beni kader; helal olsun! ...
Bütün ihanetlere kafa tuttum
Ağlasam da bu gece sabah olana dek
Yaksam da bembeyaz günahsız kağıtları
Utansam da resimlerine bakmaya
Seni, seni yalnız ve yalnız seni seviyorum...

Ne kudretim kaldı ne sabrım
Aylar oldu oysa o koca şehre veda edeli
Ve seni süslü caddelerde yalnız bırakalı
Ben yüreğimle savaş açsam da yalnızlıklara
İtiraf ediyorum işte; harcadılar Deli Kralı.
Bu ne azap Allah'ım
Bu ne tükenmez yalnızlık yetmedi mi?
Be doğdum doğalı hüsrana bulutundayım
Bir mutluluğun vasatındayken çekip kopardın ya felek
İşte bu gece isyanlardayım.
Söz vermiştim sana
Oysa ayağım kaydı ve
Ve başışla ne olursun
Bir ısıklık ta ben katsam da bu kervana
Beni sırtımdan vurdun felek; helal olsun...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
28 Ocak 2002 Pazartesi
Yenipazar

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hem Ağlar

hazmedemiyorum gece yarıları uykumu bölüp de
içten ağlamalarımı...
Utaniyorum boyun büküp dolaşmaktan
Ve kaçıyorum birer birer:
Anadan, kardeş' dan, yar' dan ve tüm insanlardan
Ne gülmeye gücüm yeter,
Ne bir iki laf çıkar ağızımdan
Bir ağlıyorum,İnsanın uyuduğu saatlerde saklıdan.

Oysa; ne hayallerle sulamıştım gençlik denen çınarı
Oysa; şu yalan dünyada ne umutlarım vardı.
Şimdi dakikaları sayıyor yüreğim
gündüzleri ağlıyor.
Çekilmez bir gam var bende bağrım kanıyor.

Bir fırsatını bulsam kaçacağım buralardan
Ve bir silahım olsaydı;
vururdum kendimi alnımın tam ortasından.
Ne bu şehirde gözüm var,
Ne bu semti özlüyorum.
Ben her gece u saatlerde ölüp, ölüp diriliyorum
Resimlere yansıyor sahte gülüşlerim
Şu mavallaşmış alemde,
Dört bir tarafı herzeleşmiş bu dünyada
melcemi kaybettim.
Şimdi sınır koyuyorum yaşıma;
Ve gönül, sen doğarken bahtsız doğmuşsun:Aldırma! ...

Sükuta büründü yüreğim
Yıllar geçip gidiyor ya ben hala kaldığım yerdeyim.
Ne mümkün bir adım yol kat etmek
ve ne mümkün; beni yar' sız koyan felek!
söyle, yakışır mı bana seni affetmek?

Biteviye umutsuzluklarıma durak olmuyor
Her lahzada doluyor gözlerim
Hala hatırımdan çıkmamış; ben çocukken de gülmezdim.

Hazmedemiyorum işte hazmedemiyorum
Bayramlarda çekilip de bir köşeye saatlerce ağlamayı hazmedemiyorum.
Gülüp geçiyor dostlar bana
Dostlar; dost olamıyor bana.
Sel gibi akıp gidiyor çileler
Ve sel gibi boşalıyor göz yaşlarım
Hazmedemesem de ağlarım.

Felaketi bu olsa gerek umutsuzluğun
Doğmasaydım; belki daha mutlu olurudum.
Şimdi neyime benim deli sevdalar
Ben acılar imparatoruyum Çelebi' yim
Bu yürek hem hazmedemez, hem ağlar...

Mustafa elebi etinkaya

Hep Sen Demiştim

Seni gidişinden önce sevmiştim
Bir hançer dayamıştın ya yüreğe
hep SEN demiştim.

Yoklukların engel olsada,
bitmek bilmesede biteviye hasretim
Ben bittim.

Sılanın da tadı yok gibi
seninle gurbet tatlı
senle gurbet şarkıların bilmecesi.

Rüzgarın iniltisi peşine takıldım
güneşin gizemine
Yağmurlar yağsın binlerce sene.

Seni, tanımadan önce sevmiştim
ölümü getirmiştin ya ellerinle
hep SEN demiştim....

29.08.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hep Uzak

Uyumak
ve
Hiç uyanmamak arzuladığım
Öyle bir uyku olsun ki bu
yıllarca
asırlarca sürsün istiyorum.
Yalandan,
kahpelikten uzak bir uyku
uyumak istiyorum
mermer bir yastık üzerinde.

____..09 1996

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Herkes Sussun

Aslın da
hiç ağlamadım karanlığa
benim ağlayışım ağlamak gibi değil
ağlamak :
sonun da susmak var dır mutlaka

Aslın da
hiç isyan etmedim yaşadığıma
benim isyanım öte bir yere
benim ki şu bitmeyen ezeli yalnızlığa.
Ferman bu isede
katlanmak güç ister işte.
Ben masum Anadolu ' nun
yirmisinde kırklık adamıyım...

Herkes sussun !
güneş,
yıldızlar
ve yağmurlar...
Bir ben ağlayım .

.....02.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hesaplaşma

Umutsuzluğumun ürkek satırlarını okuyorum,
Hayal dünyamın sayfalarından
Hatalarını bulmak bir yana doğruya rastlayamıyorum
Ya yanlış bir sokaktayım ya da elde ki adres hatalı
Bu mahalleyi tanımıyorum hiçbir atlasta yok bu şehir
ve bu sevda daha hiç görülmemiş şu alemi ervahta
üç beş damla kan su niyetine yudumladığım
soru sormanın yanlış olduğu bir mektep burası
giriş saati yok çıkış saati meçhul
Maznunlar kıraathanesinin önünde bir iki seyyar satıcı
Maddiyat konağı; Al gülüm, ver gülüm...
Sevgiler; aç kurtlar önüne atılmış
Ve madde olmuş iki ayaklı düşünenlerin dayanağı
Kırgınlık öykümün ikinci paragrafındayım henüz
Ciltlenmiş hayallerimin romanı,
Utanmaz haykırışlar susmuyor yine bu gecede
Saat on bir otuz henüz ve yüreğim kutsal diye bildiğim onulmaz işkence de

Ayna tutuyorum tüm mavallara yalnızlığın Kahrını çektiğim
Şu yıldızlı sokağın başında beliren gölgeyi arzuluyorum
Kulağım kırışte ben feryat edercesine ıstırap türküleri okuyorum
"başın öne eğilmesin "
gel de nasıl eğmezsen eğme, nasıl bakmazsan bakma asfaltların arsız yüzüne
Şairliğimin bilmem kaçınıcı yıl dönümü
Ve ölümün hazin öksürüşü yağmur diye yağın saçlarıma
Sahi bekçi düdükleriyle köpek sesleri
Yanına birde şöyle berrak bir ezgi
Sonra bir gök gürültüsü yağmurun davetçisi
Söylesinler değıştirsin doğum tarihim nüfus memuru
Desinler ki; şu ak saçlı bet benizli adam daha gün görmedi
Belki de bundan ememedim ana sütünü
Bundan bilmem çocuk kelimesinin ne anlama geldiğini.

Hırçınlaşma adına gazel okunan umut duvarı
Yıkık ve viraneliğine aldırmadan bir barut ve bir barut daha
Alevinle ısınırken bu yalancı alem çıkamazsın sabaha
Salıverdim umutlarımı sancılı şehrin sokaklarına
Kurak mevsimlerin ay sonlarına
Nisan yağmuru da değil ya bu yeri göğü inleyen

Umutsuzluklarımın ürkek satırlarını okuyorum hayal dünyamın sayfalarından
Sonra bir çizik ve çizikle beraber gelen ayrılık;
Yardan dosttan anadan
Tılsımını bozuyorum gidişimin, Ölmeye değil hesap sormaya geldim buralardan
Sancılı esefleniş
Ve özleyiş... özleyiş... özleyiş...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
09 Haziran 1999 (23:45)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Heyy

Dargınlık öükümü yazıyorum,
bir çetele daha atıyorum
zayıler listesine...
Sonsuzluk kervanın da sonsuz yolcular
Heyy...
Uğruna can adadığım dünya !
ve dünya !
Sen de bütün kalleslikler
bütün mavallar,
Albenine kanmışım bir kere

...
Dargınlık öykümü yazıyorum
bir isim daha siliyorum kara günlüğümden.
Istirap duvarlarına yazdığım o anlamlı şiir ;
ne gelirse şu bedbin yüreğime
sevgilerden gelir.
Uykusuzluğum da böldüğüm uykular
duyar mı bilmem beni gökyüzü?
Bilmem beni kabul eder mi topraklar ?
;daha ak düşmedi ya saçlarıma

...
Dargınlık öykümü yazıyorum
bir hayat daha siliyorum gün görmemiş yaşamamımdan
Allahım !
al artık beni dünyandan

...

___03.11.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Heyy Dargınlık Öykümü Yazıyorum

Dargınlık öykümü yazıyorum
bir çetele daha atıyorum zayıler listesine
... sonsuzluk kervanında sonsuz yolcular ...
H e Y Y Y.....
Uğruna can adadığım dünya!
Ve dünya,
Sende bütün kalleşlikler,
bütün mavallar;
albenine kanmıştım bir kere ! ...

Dargınlık öykümü yazıyorum
bir isim daha siliyorum kara günlüğümden
Istırap duvarlarına yazdığım o anlamlı şiir;
Ne gelirse şu bedbin yüreğime sevgilerden gelir
Uykusuzluğumda böldüğüm uykular...
Duyar mı bilmem beni gökyüzü?
Bilmem kabul eder mi beni topraklar ?
... daha ak düşmedi ya saçlarıma ...

Dargınlık öykümü yazıyorum
Bir hayat daha siliyorum gün görmemiş yaşamımdan
Allah `ım!
Al artık beni dünyandan...

.....Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
.....03 KASIM 1999.. (22: 48)
.....Batman.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hiç Yaşanmamış Bir Yalnızlık Yaşadığım

Hiç Yaşanmamış Bir Yalnızlık Yaşadığım
inandığım bitmeyen ayrılığım
çünkü ben yalnızlığımla varım.

Yadellerle gelip geçti hatıralar,
Ağlayışlarıma tohum aldı acılarım
Şikayet edecek kimsem yok.
Alkımlar arasında tek renk
Nergizler içinde kurudum.
Merhameti yok bu işkencenin
Aşk mı bu ?
Masallara ibret olan aşk...
İslandım yağmurlar altında
Şans işte ne aradım ne buldum.

Benim değil bu çirkin yüz
İnanmam işte
Rüyadır mutlak gördüğümüz..

Yaşımı sorguya çekiyor felek !
Aslın da hiç gülmedim
Layık görülmedim mutluluğa
Nasıl oldu anlamadım
İradım işte birden
Zamandan iradım işte
Lakin bu terkediş...
İlık bir yadel gibi yüreğimi okşarken
Kaybettim , yalnız kaldım .

Yinede susuyor ümitvarlığım,
Aslında
Şaşkına dönsede bu öfkeli yürek
Ayrılığım hep böyle
Derinden devam edecek.
İslansamda yalnızlık yağmurların da
Hiç yaşanmamış bir yalnızlık yaşadığım aslın da

.....23.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hoşçakal

H O Ş Ç A K A L

Kim kaybetmiş mutluluğu ki
Kim demiş gönlüme; sevmeyi...
Umut dünyamın penceresinden baktın
Ve kaybolup gittin bir hayal gibi...

Oysa töreleri yıkacak kadar sevmiştim,
Sürgün bile olmuşum hani senin için
Ve hani gözlerime baktığında
Ve tuttuğunda ellerimi
Çocuklar gibi mutlu olan masum yüreğim
Yoksa o ben değil miydim?

Sana yakışmıyor çekip gitmek,
Kaç kez öldürdün beni bir bilsen,
Sana yakışmadı ya bahaneler ardına gizlenmek,
Gitmezdin beni sevsen!

"Bu da güzel bir düştü " derim artık,
önce günlere sonra aylara dağıttığım
bir güzel rüyaydı hayta uykular da,
ve isteksiz uyandığım...

Ey gönlüm! kim kaybetmiş saadeti,
Diyar diyar arasan da bulamazsın
Ve sen arzularına katmışsın beni
Beni bırakırsın ama,
Bakışlarımdan kurtulamazsın.

Var git işine; Gül ol Gül kal!
Madem öldüm senin için bebeğim,
Madem öldürdün beni yüreksizce,
Hoşçakal! ...

11 Temmuz 2005 Pazartesi 15:30
S.B. <Sihhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hükümsüz Saltanat

Neden değişmiyor bu hükümsüz saltanat. Neden ben onca varın içinde bir yokluğun peşi sıra dolanıyorum. Neden içimdeki bu yangına bir ad bulamıyorum. Bu beyhude geçen saatler ve kıvandığım geceler son bulmayacak mı?

Bu nasıl bir hayat mücadelesi? yazılacak aşk kalmaması gerekirken bu sevgi bu arayış niye, kime? Aslında sırtımı dönüp yıllara ve dönüp sırtımı insanlara bir başıma kalmam gerekirken neden hala gelen her Arzuya bir ümit edip sarılıyorum.

Neden değişmiyor bu hükümsüz saltanat. Neden insanların gayesiyle benimki bağdaşmıyor. Ve hep farklı dünyalarda kalıyor temennilerimiz. Ben mi çamurdan değilim yoksa. Nedir farkım?

Be hala ben yaşama sarılıyorsam sınırsız nedir bunun mucizesi, neye bağlıyım da bir türlü şu mutlu olamadığım yaşamdan vazgeçemiyorum. Oysa bu yalnızlık yıllar yılı hep bir şeyleri alıp götürdü benden Ve ben hep yalnız kaldım istemeden. Sarıldığım her dal koparken ve her çınar devrilirken umutlarımın üzerine. Belki de içimde bir yerlerde bir şairlik vardır da ondandır çektiğim bu arsız çile. Belki onun için her güneş battığında bir şeyler alevlenip yeniden başlıyor. Oysa şair olduğumu bile kabul etmedim bunca zaman. Oysa yazdıklarım çileden başka bir şey barındırmadı içinde. Oysa hep bir dargınlığın bir firakın ateşini yansıttım satırlara. Şimdi bir ölüm arzusu peşimi bırakmayan ve bir ben telaşı içimde bir türlü var olamayan. Hani lise yıllarında ki ben; her uzanan ele umutla aşkla el uzatan ben; hani her bakan göze bakan ben. Hani her sevdaya vurulan ben. Şimdi kaçırıyorsam aşık olmaktan. Şimdi güzel bulduklarımaya yanaşmaya korkuyorsam ve çekiliyorsam etrafından. Vazgeçtim yüreğimin saltanatından. Bana bir umut versinler bakıp durayım ona gecelerce. Minik bir serçeye gösterilebilecek en mütevazı alakayı göstereyim ona, koynumda yatırırım.

Neden değişmiyor bu hükümsüz saltanat!
Neden değişmiyor yıllardır taşıdığım bu gülmeyen surat?
Bırak ne olur yürek; öfkemi bırak...

02 Temmuz 2004 Cumartesi 15:15
Sihhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hüsrân Yağmurları

içimde hüsrân yağmurları başlar
bir fırtına kopar,
eser deli bir rüzgar.....
Gözyaşıma denk tutarım bulutu
daha
dün gibi bana herşey
oysa dünler yarını unttu.
Yaşamak adına kalmadı teselli
umutlar yok olup gitii yağmurlarla
hayaller bitti .
Karaya boyadım odamın bütün duvarlarını
yazımı çevirdim kışa.
Nice beklentilerim varken
bu köhne dünyada
düzlüklerim döndü yokuşa.
Berrak denizlerde
kaptanı kaybolmuş gemi gibi
vurgun yüreğim !
Bu yalnızlık cana yetti
...
Ey gecelerimi zindan edip ,
gündüzümü güneşsiz bırakan felek !
bırak gideyim
Hüsrân yağmurları yağar içimde
ayrılık vurur beni
Gitsem de dünyanın en öte uçlarına
kader böyle yazılmış
yalnızlık bulur beni .
Toplayıp bavulumu , çantamı
veda bile etmeden gideceğim bu ellerden.
Sonra
en derin türküler okuyacağım
kendimce
yağmurlar bitmeden....

20.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Hüsrân....

Her sabah hüsrânla uyanıp güne
Her günü hüsrânla yaşar yüreğim
Son bulmadı gitsin bu mağrur çile
Bitmeyen ezayla taşar yüreğim

Tutunduğum dallar çürüyor yazık,
Dostlarım ardımdan gülüyor yazık,
İçimde ümitler ölüyor yazık
Aklın ermediğine şaşar giderim

Şahte tebessümler yüzümü örter
İnsanı sevdikçe hüsrânım artar,
Yarabbi ölümden ya beni kurtar!
Yada yaşamayı boşar yüreğim...

Cahilim çok safım dünyaya kandım
Yüzüme bakarı seviyor sandım
Bilmem ki ey hayat neyine yandım
Artık hüsrânıma taşar yüreğim....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA®
14 Nisan 2006 Cuma / 15:10 Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İçim Acıyor

Yokluğunda içim acıyor,
inat gibi damar çalıyor radyo
süslü kelimeleri görmüyor gözüm
canımsın işte o kadar
birde özlediğimsin...
Aslında ne dünyadan umudum vardı,
ne Ankara'dan beklentim.
Ya çok geç kaldın, ya çok erken geldin!
Ama olsun...
Şimdi gözlerimi gözleride tutuyorum
sesin öyle bir aralıyor ki hüznümü..
belki yoksun
ve içim acıyor yokluğunda ama
gülüyorum...

Şimdi, yani şu an, şu dakika;
karşımda oturmalıydın
iki çay söylemeliydim bize
bir sigarada sana uzatmalıydım sessizce,
dudaklarını ben örtmeliydim dudağımla,
sarılmalıydım sana...

içim acıyor,
çayımdan bir yudum
sigaramdan bir duman,
bir kalem daha kırdım yalnızlığa...
kapattım radyomu
susuyorum...
sarıl hadi...
yokluğunu çek benden,
acıma içimi....

10 Mayıs 2006 14:55 Çarşamba
S.B Kurtuluş
////*S*E*V*D*A*Z*A*N*/////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İkimiz İçin (baemuya)

BARIŞ SENDEN SEVGİLİM SENSİN HÜRRİYET
AGLIYOR GÖZLERİM SENSİZ GECELER DE
ÇARESİN DERTLERE AŞKA DEVASIN
ELLERİM SEMADA GÖZLERİM PENCERELERDE
MUTLU BİR HAYATI MUTLU SEVDAYI
UMUTLA YAŞAMAYI SENDEN ÖĞRENDİM
YENİ BİR YIL GELDİ İKİMİZ İÇİN
AYRI OLMAK NEYİME ; SENİ ÖZLEDİM....

Mustafa elebi ÇETİNKAYA
04 Ocak 2003 Cumartesi (15:19)
Kızılay / ANK
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa elebi etinkaya

İlk Olmasa da

Eski bir türküdür kulaklarımı çınlatan
Kimi zaman
Rüyadır mutluluklarımız
Karanlık basmıştır büsbütün dünyayı
Feryatlarım anlaşılmadan
Nara atar gibidir; şarkılarımız.

Bekleriz şimdi bir güneşin doğmasını
Açmasını bahar da güllerin
Menevşelerin.
Hilal' en geceyi aydınlatmasını.
İlki olmasa da
İlk olmasa da umutlanışımız
Neden serbest bırakırız
Ümitlerin yıkılmasını...

...

01 MART 1999.....Sakarya.....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İnadına Umutla

Günlerin günlere eş olan yanı yok
hergün kabaran, artan, çoğalan bir derya bu; umutlu...
sonra güvercinlerin marşı
ve hava yağacak gibi bulutlu
Türküler mırıldanıyorum.
sevecen bir tutsaklık var üzerimde, anlayamıyorum.
Bu şehir, bu Kızılay dar geliyor bana
ve sığınmalıyım artık
kapanmalıyım kapına

...

her gün başka bir öfke var bende
ve sana gelmeliyim bir gece; gelemesen de
Notası olmayan bir şarkı bu
kafiyeleri bozuk bir şiir,
Bir gün bende göçer giderim bu dünyadan
gün gelir...

...

Bugünde yaşamadım oysa
henüz varamadım sana vede geledin bana...
günler günden gaddar olmuş cihanda
ve yalnız bir samimiyet yüreğimle
ve ben senle dolacağım hep
söylemesen de...

...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
08 Ekim 2002 Salı

VE HEP SEVDA KAZANACAK SEVDASI ZAYİ OLMUŞ GÖNÜLLERDE

.....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İnatlaş

/ Nikotinle paylaşıyorum yalnızlığı.../

Adına yalan dediğim varlığımın öfkesi...
ve yaşamımın başlayıp bitemeyen satırları...
karalama kağıtlarına gölgesi düşen sevdam,
kaybettiğim.....

/ bu umut benden bütün çileye olsun./

Yakarış yok....
sızlanmaların bütün ölçülerini sildim,
Pi sayısı kadar sabit yalnızlığımla
Ve adıyla ölümün.....

/ kal, / dön, / dur....

Bütün anlamlar değişiyor gönlümde
yakıyorum kimliğimi...
köz olmuş yıllara su dökme ey göz!
toprak seni bekliyor.

/ bu şiir, şairlere inat alındı kaleme /

Bana bir iz gösterin,
deyin ki bu yaşadıklarının delilidir,
ya da yakın bütün kibritleri,
kapatın mabetleri.....
Meridyen farkını çöze dursun bilimci ağabeyler
ben sıyırdım zamandan, mekandan....
yakamozlar kadar hayal ve uzak sevdam! ...

/ arzulu bir kadın kadar sıcaksın ölüm! /
/Gel! /

19 Aralık 2005 Pazartesi 13:30
S.B. Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İnsaf Et Artık

Kelimeler düğümlenip kalıyor
çileli yüreğimde...
Ellerim titriyor
Ayrılık elem verici
başta bela değil de ne ?

...
Yalan sevgilerin gamze açtığı yer
hiç olmayacak
Ve şu çaresiz gönlüm !
bundan sonra hiç dolmayacak.
Artık mümkün değil ;
başka elleri tutup
başka isimler yazmak yüreğime
Ne olur insafa gel artık
beni kalbinle dinle !

...
Dön diye şarkılar yazıp
<<gel>> diye mektuplar yazdım
yaşadığın şehire
Ben yaşayamıyorum burda sensiz,
burda gözüm görmüyor;
baharda meyve veren ağaçları,
çocukları...
Birden çocukluğum düştü aklıma.
Belki de sen yoktun ya
ondan zahir di dünya.

...
Artık bu çileli yürek dayanmaz
artık umutlar yeşermez.
Bir sana bağlı herşey
bir tek seni sevdim .
Yalvarmak...
sonra kapanmak ayaklarına.
Acılara düğümlendi hayatım .
Merhamet dilenirim şimdi sana
Sensiz ne yüzüm güler
ne görür gözüm,
sana muhtaç bu yürek anla !
insaf et artık ,
dön ne olur
dön gelinciğim bana..

05.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İnsafsız

Güzelliğine kandım seversin sandım
İnsan olamazsın be hey insafsız!
Gözlerin gülerken sana aldandım
Sen nasıl seversin be hey insafsız!

Bir tokat kaderimden bir tokat senden
Zalimce terk edildim hiç istemeden
Senin yalan gözlerine vurulmuşum ben
Aşkı anlayamazsın be hey insafsız!

Dünyam karanlık hayatım zindan
Yeni uyandım ben bu uykudan
Çok şey kaybetmişim geçen zamandan
Saati durduramazsın be hey insafsız!

Hem kalleş diyorsun hem gülüyorsun
Gözlerinle her daim " gel bana " diyorsun
Sen insanca sevilme istemiyorsun
Sen nasıl seversin be hey insafsız!

Ben gülmeyi unuttum ağlamak karım
Ne zaman seversin buna şaşarım
Beni öldürsende sen benim yarım
Seni Seviyorum be hey insafsız!

.....05.03.1996 Salı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İnsanım

Öfkelerin azabı çekilmiyor
sukuta kurşuna atıyorum gecelerde.
ve albenisini kaybetmiş dünya
sonra çocukluk sevgilerim,
bir yokluk içinde kayboluyor ümitlerim.
Yıldızların isyanı dillerde
Çaresiz bir saltanat: kaldırımlara yansıyan isyanım
Düşündüm de:
Ölmekle kalmak arasında ki bu şarkı...
İnsanım!
Oysa tam gibi bütün duvarlar
Bütün dostlar can gibi
Sevdanın hükümranlığı bitmiş bu şehirde
Bütün kelimeler girdapta
Bütün şarkılar notasız
Umutlarımı çaldın şehir
Düşünceler rotasız
Mutluluklar çelme attı; gülmeye yok zamanım
Düşündüm de:
Ölmek bile kalmaktan zor.
İnsanım!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
01 Kasım 2002
Ostim (20: 35)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İnsanlık Alemi

yasak meyve ile başladı sınav
insanlık alemi gaflet içinde
nefs denen halimiz şeytana bir av
insanlık alemi zahmet içinde

Habil ile Kabil kavgaya durdu,
Hiç yüzünden kardeş kardeşi vurdu,
İblis ki sinsice tuzaklar kurdu,
İnsanlık alemi nefret içinde....

İnsafsız kardeşleri kuyuya attı,
Züleyha gönlünü Yusuf'a sattı,
Tufanlar Nuh'un kavmini yuttu
İnsanlık alemi töhmet içinde...

Ateşe attılar ateş su oldu
Şeytan müminlere hep pusu oldu
İsmail kurbanlık bir kuzu oldu
İnsanlık alemi nimet içinde.

Mekkeli müşrikler malını sattı,
Taifli zavallı ona taş attı,
Müjdeleyiciydi Hakkı anlattı,
İnsanlık alemi rahmet içinde.

Dünya denen handa yol biter bir gün,
Bu sınav sonlanır, kul biter bir gün,
Çelebi de anlatacak dil biter bir gün
İnsanlık alemi gaflet içinde.....

...

29 Haziran 2006 02:20
////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İsyankarım

Takılıp hayallerin ardına
gençliğimi harcadım.
yıllarımı mahvettim bir yokluk uğruna.
Umutlarım,
ideallerim,
sevgilerim...
sönüp gittiler sönmüş bir ormana
su döker gibi.
Çileler daim kaldı yüreğimde
şimdi isyan ediyorum herşeye ;
hayata ,
yaşamaya ,
aşklara...
ve şimdi isyan ediyorum hayallerede.
Hayale de olmuyor
hayalsiz de yapamıyorum
kalles dünya...
isyan ediyorum hayallerle yaşamaya.
Ne gençliğim kaldı şimdi ne umutlarım
takılıp gideceğim Azrailin peşine.
Hayat bana küskün
aşk bana küskün
hayallerde kırılıp gitti
isyankarım..

..... 03.06.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İşaretler

dağıldı afak
__sen yada sen diye yazıldı varakalar...
kavli bozuldu sukutun__

ver gülüm al gülüm
heyyt aldırma....
yada yokoluş
zayi ilanı mecmualarda....

susuyorum aslında
....

GELECEK ELBET İŞARETLERLE DOLU ÖMRÜMDEN SUKUT GELECEK
İSTER SUS İSTERŞEN SUS
YADA SUS....
bit artık ey KABUS....

8 ARALIK 2006
__SEVDAZAN__

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İşçi

içine kapattı ümitlerini
Aç kaldı, aç komadı bekleyenini
Asgari mutluluklarla yetindi
İşçiydi...

Maden ocağının en derin yerinden çıkardı ekmeğini,
mazot kokusu sinmiş çayını yudumladı her sabah
pas tutmuş özlemlerini astı iki oda evinin duvarlarına,
yakınmadı fukaralığına
İşçiydi...

Yokluğa hüküm giydide yok olmadı
hiç yağmur düşmesede ümit varlığına o solmadı.
Koltuğunun altında ekmeği
ve gözbebeklerinde tetiklenen yarın tereddütleri
meydan okudu köhne başıboşluğuna.
Başı dik çıktı sokaklara
İşçiydi...

Doğumuyla ölümü arasında çok kısa
ve kısalığıyla akran bir tezatlıkta
hem susdu boynunu büküp,
hemde haykırdı umula: haksızlıklara
Yaşayamadıklarını yaşadı hep hayal dünyasında

İşçiydi...
İşsizdi.....

21 Aralık 2004 Salı 16:04
Hayalevi /Ank

Mustafa Çelebi Çetinkaya

İt Soyu ***

Ahmet Kaya üzerine Ak Yürekli Şiirler Grubunda Çıkan bir tartışmanın akabinde yazdığım şiirimdir.....

Ulan Ahmet Kaya ne ettin bir bak,
Ak Yüreklerimizden çık git it soyu
Vatan haini olduğun mutlak
Aşk dileklerimizden çık git it soyu

Marisa, Nazlıcan kaldı bir zan da
Suçlanırsa, sabır kalmaz insan da
Hadi susun dedi Meral ablam da
Ak emeklerimizden çık git it soyu

Ne öldüğün belli ne de varlığın
Aleme dokunur senin körlüğün
Senin bayrağımla olmaz dirliğin
Ak yüreklerimizden çık git it soyu

Fol yok, yumurta yok, ikiye düştük
Bayrak vatan için gururu aşık
Dostluğu ölçmeye şarkıcı seçtik
Ak dileklerimizden çık git it soyu

Hadi gelin dostlar, bitsin bu niza
Ak yüreklerimizde olmalı hiza
Umutlar dostlukla döner yıldıza
Ak yüreklerimizden çık git it soyu
Ak dileklerimizden çık git it soyu

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
19 NİSAN 2006 13:20

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Jubile

Artık yakamı bırak sarıklı dünya!
Bırak ta;
Geldiğim yollarda iz kalkmadan gideyim
Yetmez mi bu çile, binlerce hata...?
Ya sen bana çok gerisin,
Ya ben sana öteyim.
Sevemedik birbirimizi, yapamadık
Ben bire açken, sen iki istedin benden
Hiçbir şey istemiyorum;
Ne veda, nede bir tören.
Artık yakamı bırak yamalı dünya! ...
Bırak ta;
Ağaçlar meyve vermeden gideyim
İster emekliye ayır beni, ister defoya
Ne peşine takıldım senin,
Nede senin önündeyim.
Yol ver gideyim.

04 Eylül 2004 Cumartesi 10:21
Batıkent/ Ergazi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kabadayı

Efkar dağıtıyor çile,
dağıt bakalım....
biraz daha sürerse yağmur
bozuluyor asabım.
bende sokakları dağıtacağım.
hani varsa yiğit dursun önüme
Zaten kalmadı param pulum,
zaten silmişim adı umut olan her şeyi
zaten.....

heytttttt! ...
karada kaçan,
havada uçan,
anasının koynundan kız kaçıran,
var mı bana yan bakan?

Adın umut, hayal, düş; her neyse
git ulan başımdan.
Yıllardır kandırmaktan başka icraatın olmadı,
bende hep kandım sana her seferinde,
çekil git başımdan,
yakarım; imanıma, dinime...

Acıymış,
öfkeymiş
çileymiş...
daha ne varsa sal üzerime dünya!
bu son salyan olsun ağzından damlayan
bu son ihanetin olsun!
vuracağım seni,
parçalara ayıracağım bütün arazilerini.....
şart olsun!

heytttttt.....

02 Ocak 2006 Pazartesi 14:10
S.B/ Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

kAbUs *** (öykü)

.....

.....

Ne güzel yağmur yağıyordu öyle. Yağmur neyse de rüzgarda her esişin de deli bir ayaz getiriyordu. Oysa dün ilk maasımı almış, bugünde annemi ve kardeşimi gezmeye götürmeye niyetlenmişim.

Nasip değilmiş deyip odama geçtim. Vakit geçmek bilmiyordu. Evde kalışımı değerlendireyim diye kitaplığımı boşaltıp temizledikten sonra yeniden dizmiş ve ortalığı toparladıktan sonra bilgisayarın başına geçip bir şeylerle uğraşmaya başlamışım. Yağmur ve şimşeğin azametini dayanamayan elektrikler gidince öylece kalakaldım. Dün ne güzel hava vardı diye içerledim, günlük güneşlik... Fakat yağmurun ardı sıra bir gökkuşağı ve sonra; ... ilkbahar bu olsa gerekti. Üzerimi değiştirip çıkmaya hazırlanırken telefonum çaldı. Arayan sözlümün iş arkadaşı Tuğbaydı. "Yasemin rahatsızlandı, acil hastaneye getirdik" dedi nefes nefese. Elim ayağım birbirine dolanmıştı. Hangi hastane bile olduğunu sormadan kapattım telefonu, apar topar evden ayrılıp hastanenin yolunu tuttum.

Doktor kesinlikle görüşmeme müsaade etmiyordu, çıldırarak gibiydim. Rahatsızlığı neydi, neden görmeme müsaade edilmiyordu. Koridorda bir o yana bir bu yana dolanırken Tuba ile göz göze geldik. Bir şeyler gizlemeye çalışıyor gibiydi ve tedirgin... Kolundan sertçe tutarak gözüme ilişen ilk koltuğa oturttum.

Allah aşkına söyle Tuba, ne oldu nedir bu olan?

Tuba gözlerime manalı manalı bakıyor ve sanki ben söyleyemem ne olur bakışlarımdan anla diyordu.

Sağa sola telaş içinde gezinip dururken Yasemin' in annesi ve babası belirdi merdivenlerden. Yanımdan geçerken babasının bakışları adeta bitip tükenmiş bir adamın bakışları gibiydi. Oysa daha yeni geliyorlar ve onlarda benim gibi hiçbir şey bilmiyorlar diye düşündüm. Dalıp gittiğim o anda doktorla Ramazan amcanın konuşması bütün dünyamı sarsmıştı. Doktor çok dikkatsiz davranıldığını halbuki daha önce uyardığını söylüyordu. Yanlarına gidip dinlediğimin farkında bile değildim. Bir güç beni yanlarına kadar sürüklemişti. Doktor göz ucuyla dönüp gözlerime sitemle baktıktan sonra "Mustafa kim?" diye sordu. Ramazan amcada bende şaşırılmıştık. Kelimeler boğazımda kitlenmiş gibiydi, kekeleyerek "benim" diyebildim. Doktor:

- Senin adını sayıklıyor, yanına girmenizde fayda var ama lütfen fazla yormayın, dedi.

Onu görmeyi o kadar çok istiyordum ki. Ben odaya girerken Ramazan amcanın itiraz eden o hırçın ve kaba sesini duymamak mümkün değildi. Kızıyor, köpürüyor ve ailesi göremezken bu herif niçin yanına giriyor diyerek ateş püskürüyordu. Doktorun sözünün başlamasını beklemeden içeri girip kapıyı kapadım.

İnsan sevdiğine kıyabilir mi hiç? Eline dilen batsa acısını içinde hisseder! Yasemini orada o makineye bağlı yatarken görmek içimi burkmuştu. Korkuyordum ama korkumu da kendimden saklamaya çalışıyordum. Attığım her adım sanki yılları alıp götürüyordu benden. Yanına kadar sokuldum. Benzi sapsarıydı. Gözleri kapalıydı ama sanki uyumuyordu ve geldiğimi hissetmiş gibiydi. Elini tuttum, buz gibiydi. Söylemek istediğim o kadar çok şey vardı ya birde dilimi kenetleyen o prangayı çözebilseydim. Gözlerini açtı; bakışıyor, susuyorduk... Sonra belli belirsiz bir Merhaba döküldü dilimden.

- Sen kimden haber aldın?

- Tuba aradı Gülüm!

-

Öyle dokunaklı bakıyordu ki. Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum.o an ona sarılmamaya, kollarımın arasına almaya ve neşeli bakışlarını, kahkahalarını duymaya öyle ihtiyacım vardı ki. Zor bela "Güçlü ol" diyebildim. Saniyeler hançer gibi yüreğime işliyordu.onu öyle bitkin ve harap görmektense ölmeyi yeğlerdim. Beni bu dünyada bir

başına bırakmasından korkuyordum. Aman Allah'ım! bu ne saçma bir düşünceydi böyle. Biz bir ömür aynı yastığa baş koymaya söz vermemiş miydik? Bırakmazdı beni, gitmezdi...

-“Çok yorgunum Musti” diyebilirdi gözlerini kapatmadan önce. Bir an deliye dönmüştüm. Elimi göğsüne koydum. Şükür... uykuya dalmıştı. Alnına bir buse kondurup usulca çıktım odadan. Ramazan amca koşup gelmişti adeta. Gülü kollarıyla omzumdan tutup bakışlarını öyle bir dayadı ki. Bir an sarılmak, başımı omzuna koymak ve hüngür hüngür ağlamak istedim. Hiçbir şey söyleyemiyordum. Bana merhamet bekler gibi, iyi bir haber duymak ister gibi bakan o gözlere sadece bakıyor susuyordum. Zavallı Zeynep teyze oturduğu iskemleden kalkamıyordu bile. Başını iki elinin arasına almış içten içe feryat ediyordu. Onların bu bitkin hali beni iyice tedirgin ediyordu. Kendimi toparlamaya çalıştım. Benden bir şeyler duyup öğrenmek isteyen Ramazan amcaya karşı bakışlarım daha ciddi daha bir asabiydi. Daha o bana “kızım nasıl?” diyemeden “Neyi var onun?” dedim. Sorumu duymamış gibiydi. Gözleri dolu doluydu. Sanki dokunsam benden önce boynuma sarılıp ağlayacaktı. Kapı ağzında dikilmiş bizi izleyen Tuba ile göz göze geldikten sonra yeniden Ramazan amcaya diktim bakışlarımı.

- Neyi var Yasemin' in?

- Kızım nasıl Mustafa, onu söyle!

- Uyuyor, yorgun ve bitap bir halde; Ramazan amca neyi var Yasemin' in, neden bu kadar tedirginsiniz?

O Kocaman iri cüsseli Ramazan amca dokunsam düşecekti sanki, omzumdan beni sıkı sıkıya tutan elleri çözüldü çözülecekti. Ona sarılmayı düşündüğüm anda o benden önce davranmış sınımsız sarılmıştı. Başımı omzuna yasladım, ağlamamak için kendimi zor tutuyordum sanıyordum ama göz yaşlarım dökülmeye başlamıştı bile. Ramazan amcanın hızlı kalp atışları sanki bütün dünyamı sarıp yankısıyla ruhumu tırmalıyordu. Ne başımı kaldıracak takatim vardı ne konuşacak. Ramazan amcanın ağlayışları arasında sızlanmalarını da duyabiliyordum. “Kızım, küçükbalım...” İçim acıyordu, o benim balımdı oysa, bal perimdi, o benim ömrümdü. Onu ne kadar çok sevdiğimin ve asla onsuz yapamayacağımın bir kez daha farkına vardım. Bana hep “güçlü ol Musti” derdi. Eğer bir gün bana bir şey olursa yıkılma, elimi tut derdi. Buz kesilmiş bedenime birden can geldi. Hızla Ramazan amcanın kollarından çıktım, şaşırılmış bana bakıyordu, önünde diz çöktüm;

- Neyi var Ramazan amca?

Lal kesilmişti adeta, bir eliyle omzumu tutuyordu. Gözlerinden dökülen yaşlar yanaklarıma damlıyordu. Dayanamadım, ayağa kalkıp gözyaşını elimle sildim. Kolundan tutup Zeynep teyzenin yanına getirterek oturmasına yardımcı oldum. Sinirliydim...

- Neden bir şey söylemiyorsunuz, neden kendinizi bu kadar bıraktınız?

Zeynep teyze başını ellerinin arasından çıkarıp bana bakmaya başladı, bakışları içimi soğutmuştu.

Herkes benden bir şey saklıyordu sanki. Normal bir baygınlık olsa neden bu kadar yıpransınlardı? Onların bu dermansız hali beni iyice hırpalıyordu., gücümü yitiriyordum. Bize bakan Tuba'nın yanına giderek kollarından sınımsız tuttum. Sanki bunu bekliyor gibiydi; önce şefkat bekleyen gözleri gözlerime dokundu sonra birden bıraktı kendini. Sıkıca sarılıp düşmesine engel oldum. Zavallı kaç saattir aç ve uykusuz ayak başındaydı burada. Sahi sabah ezanları okunmaya başlamıştı. Koca bir gece kaybolup gitmişti ve yeni farkına varıyordum. Koşup kolonya getirdim. Yavaş yavaş gözlerini açtı, öfke dolu gibiydi. Önce bana sonrada Ramazan amcaya anlamlı anlamlı baktıktan sonra elini usulca kaldırıp omzuma koydu. Dudakları kıpraşıyordu ama ne dediğini anlamakta güçlük çekiyordum.

- “ O kanser Mustafa..... Kanser.....”

... K A N S E R...

-□ -

Beynimden vurulmuştum, duvarlar gittikçe daralıyordu. Dizlerimin üzerine düştüm. Sitemim sanki koridordan bütün şehre sızıyor ve göklerde yankılandıktan sonra gelip yüreğimin karşısında dikiliyordu. Ramazan amca Zeynep teyzeye sarılmış ağlıyorlardı. Tuba isyan dolu bakıyordu hepimize de ağlayacak gibiydim. Başımı dizlerime kavuşturdum; ağladım, ağladım, ağladım.....

Yasemin kanser olamazdı, olmamalıydı. O balperisiydi, Gelincikti, o her şeyimdi. Zeynep teyze yerinden kalkıp yanıma geldiğinde ona öyle sarıldım ki. Ağlıyor bir yandan da merhamet dilenircesine nasihat veriyordu.

- Güçlü ol oğlum! kızımın sana ihtiyacı var, ona belli etme halini.....
Nasıl belli etmeden durabilirdim ki, onun kanser olduğunu bile bile gözlerine bakıp nasıl umut yansıtabilirdim. O ölümle pençeleşirken ben nasıl hiçbir şey yokmuş gibi davranır, nasıl mutlu, güçlü adam rol' u oynayabilirdim...

Yere çöküp duvara yaslandığım gibi uyuyakalmışım.....

YASEMİN! '.....

Kendime geldiğimde ilk duyduğum şeydi Tuba'nın feryat dolu haykırışı. Hızla ayağa kalkıp odanın kapısına koştum. Doktorlar içeri bırakmıyordu. Zeynep teyze yerde baygın yatıyor Ramazan amca duvarı yumrukluyordu ve o yumrukların her biri hançer olup benim bağrıma saplanıyordu. Ya Yasemin?

Üzerini tamamen örtmüşlerdi. Bu ne demekti şimdi? Bağlandığı makine fişten çekiliydi. Tuba beni gördüğünde koşup boynuma sarıldı. Neler oluyordu? iki hemşire yerde bilinçsiz bir şekilde yatan Zeynep teyzeyi kaldırmaya çalışıyordu. Ramazan amca duvarı, hastaneyi, şehri yıkacaktı adeta. Tuba öyle sarılmıştı ki nefesi bir tufan gibi içimi üşütüyordu. Sonra ayaklarına doğru bıraktı kendini. Onu tutup kaldıracak takatim yoktu ama doktorun kollarına sarıldım. Bana baktı, istemeye istemeye sustu.....

- Başın sağolsun Delikanlı!

Dünya başıma yıkılmıştı. YASEMİN, YASEMİN, YASEMİN!

Beni tutan doktorların arasından hızla sıyrıldım. Yaseminin yanına geldim, örtüsünü kaldırdım. Gözleriyle bana bakıyordu 'Beni bırakma', diyordu, "beni yalnız bırakma Musti"... Nasıl yalnız bıraktım ki? Söz vermiştik. Asla ama asla ayrılmayacaktık. Zaten sensiz yaşanır mıydı bu eşkiya dünyada? Sensiz bir saniyeye olsun katlanamayan ben senin olmadığın bir dünyada yaşamayı nasıl telaffuz edebilirdim.

Başımı camdan dışarı çevirdiğimde Kocatepe caminin dört minaresiyle karşı karşıya geldim. Doğru ya, biz hep orada buluşurduk Yaseminle. Orada saatin dibinde. Yasemin oradaydı ve beni bekliyordu. Evet, evet oradaydı. Saatine bakıyor ve "Geç kaldın Musti" diye hayıflanıyordu. Pencereyi bile açmadım; koştum, koştum, koştum... Geride bıraktıklarına dönüp bir kez bakmadan koştum ve.....

Kırılan pencereye, kırılan ömrüme aldırılmadan atladım.....

"Özür dilerim Balperisi, geç kaldım! "

-□ -

Kırılan camın sesine uyanmıştım. Annemde odam ageldi koşu koşu. "Çeyran yapmış, pencere kırıldı " dedi. Umutlar çeyran yapmıştı. Kendimi toparladım. Öyle bir kabustu ki sıırıslıklam ter içindeydim. Annem yanıma sokulup;

- " Bugün bizi gezmeye götürecektin, unuttun mu? " dedi.

Unutmamıştım tabi. Yatağımdan fırlayıp telefona sarıldım. Telefon uzun uzun çalmasına rağmen açılmıyordu. Telaş içinde defalarca ararken nihayet açıldı.

- Alo! ... Yasemin! ...

- Günaydın Mustafa, hayırdır? Sesin titriyor,

-
- Gülüm! iyi ki varsın, iyi ki varsın

iyi ki varsın sevgilim!
ya sen olmasaydın!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA ®
11 Eylül 2005 Pazar 16:30

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kader

Kaderim neymiş ne buldum
Benliğimle senin oldum
Pınar gibi yaşla doldum

Kader... kader... kader... kader...
Kader... kader... kader... kader...

Ölümlerden ölüm seçtim
Bu aşk ile senden geçtim
Şu alemde seni seçtim

Kader... kader... kader... kader...
Kader... kader... kader... kader...

Boşunadır emeklerim
Gerçekleşmez dileklerim
Artık ölümü beklerim

Kader... kader... kader... kader...
Kader... kader... kader... kader...

Sana geliyorum sana
Şu aşkıma anlasana
Dinle bir bak ne olur bana

Kader... kader... kader... kader...
Kader... kader... kader... kader...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
23 MART 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kader Sokaklarını

Ne olurdu sevdiğim
Seninle beraber olsaydık
Gözlerinin içine baksaydım!
Ellerinden tutsaydım,
Beraber doluşsaydık kırlarda.
İki küçük çocuk gibi eğlenseydik
Oradan oraya koşsaydık
Çekmeseydim bu acıları!
Görmeseydim zalim dünyanın...
Çirkefle dolmuş arka sokaklarını

El ele verip yenseydik kaderimizi,
İşte aşk, işte sevgi diyebilseydim
Mutluluğu hissedebilseydim,
Mutlu olsaydım ağlamaktansa!
Kaderime, bahtıma sana değil
Mutluluğuma, sevincime, neşeme
Dökseydim göz yaşlarımı.
Ağlarken gözlerim gülseydi.
Zalim kaderin, bedbin kaderin;
Kaderimin oyununa gelmeseydim.
ve görmeseydim dünyanın
Çirkefle dolmuş arka sokaklarını.

Ve deseydim bir sevenim var diye
Mutluluğu yakalayabilseydim.
Ağlamasaydım, biraz gülseydim.
Ne olurdu sanki, batır mıydı dünya?
İnsanlar acı mı çekerdi?
Yoksa!
Koalisyon mu bozulurdu; olmayan.
Sevemez miydik birbirimizi?
Biz mutluluğun değil
mutluluk bizim peşimizden koşsaydı
ve görmeseydim seni... hiç mi hiç
Belki avunurdum kendi kendime
ve görmeseydim
bu zalim, bu bedrur dünyanın
Çirkefle dolmuş arka sokaklarını
Kader Sokaklarını...

.....21.09.1995 Perşembe

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kadın Kutsal Nimet

Kutsal bir nimetsin, başlara tacsın
Bugüne, yarına,düne ilaçsın
Kadınsan; kadınlık nurdur özünde
Yüreğin sevdaya gönlünü açsın...

Bir Anne olursun boynumu sarıp
Vefalı sevgilim çilemi alıp
Dost elini uzat yüzüme gülüp
Kadınsan; kadınlık nurdur özünde

Veysel hatrın için döndü geriye
Mecnun sevdan ile döndü deliye
Mevla cennetini etti hediye
Kadınsan; kadınlık nurdur özünde

Canından can verdin dahası var mı
El sürmezsen toğrağa yağmur yağar mı
Nurundan bilmeyen aptal mı kör mü?
Kadınsan; kadınlık nurdur özünde

Kıymetin bilmeyen ateşe ramdır
Sensiz gönül körpe sevgiler hamdır
Seni üzme günah, üzme haramdır
Kadınsan; kadınlık nurdur özünde

Annesin, canansın, gerçek dost sensin
Gülersem mutlusun, ağlarsam ben' sin
Yaşanmamış ömür yaşanan günsün
Kadınsan; kadınlık nurdur özünde

Kadın kutsal nimet; görevin büyük
Kadına bu nimet kutsalca bir yük
Sensiz yuva harap, memleket çökük
Kadınsın; bu görev nurdur özünde
Çelebi'm nurunu yazar sözünde....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
06 Ekim 2004 Çarşamba 02:14
Vatan Cad.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kadir Abi [Kadir Orakçı Ağabeyime]

<img
src='http://cetinkayamustafa.sitemynet.com/mynet_resimlerim/22-06-06_1923.jpg'>

Bir sen varsın Kadir abi تنها yalnızlıklarına yar
bir sen Kadir abi işte o kadar...

Bilirsin; mavallaşmış bir dünyada yıkılmışlığım,
ve bilirsin beni bir yaz güneşinde terketti canım!
Sokak araların dan teselli ummam
Sen varsan abi bana; hiç yalnız kalmam...

İş dönüşünü bekleyen yüreğime sabrı öğrettin.
Samimice uzattın ellerini.
'Vakit çok erken' derken
Hala aklımda hani ' Gözüm görmem lazım '
deyişin abi.

Ümitlerimin şamyeli insede
bekledim seni saatlerce
Sonra akşam gölgeğinde sen çaldın kapımı
Sen duydun bir tek feryadımı.

Müebbet can sıkıntılarımın özlemisin
acılara ram olmuş gönlüme acil bekleyiş;
Hasret zor şey de olsa
Senin gözlerindenaldım yaşam ateşini
ve güzel şey seni özleyiş!

Bir sen varsın Kadir abi تنها yalnızlıklarına yar
bir sen Kadir abi işte o kadar...

Yerle bir olsun isterse alem
İsterse çöksün bu yalan dünya üzerime;
gam yemem.
Bir sen çal dost mevsiminde kapımı
Başka kimse sitemem.

Bir sen varsın Kadir abi تنها yalnızlıklarına yar
bir sen Kadir abi!
yüreğime sabrı öğreten;
işte o kadar...

_____10.01.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kadir Abi İle Devlet Üzerine Hasbihal

_____Antoloji şairlerinden de olan değerli abim Kadir Orakçı agabeyin gönlüne ithafen....._____

Hele otur abi'm iki laf edek,
İnanki bu hayat sanki bir kötek
Kalmadı kovanda ne bal ne petek,
Şikayetler aynı bay Kadir abi!
Ben derdi yazarken say Kadir abi! ...

Koltuklar değişti kollar hep aynı,
Solculuk değişti sollar hep aynı,
Birbirinden farksız bunların beyni,
Sağda bir soluda ey Kadir abi! ...
Bir daha vermeyelim 'oy ' Kadir abi! ...

Enflasyon dinmedi, bitmedi zamlar,
Devlet denizine doldu yamyamlar,
Dış güçler vesair aynı adamlar,
Devletten şikayetçiyim ey Kadir abi! ...
Hadi çal dinleyelim 'ney' Kadir abi! ...

AB'nin peşinde koşan hep bunlar,
ABD coş dese,coşan hep bunlar,
Gavurun suyuyla pişen hep bunlar,
Sadetten bize yok pay Kadir abi! ...
Yine doldur içelim çay Kadir abi! ...

SEVDAZAN diyor ki bu hal hoş değil,
Artık sabır kalmadı, millet boş değil,
Şehir modern değil, köy varoş değil,
Devlet devlet değil ey Kadir abi! ...
Daha yazardım ya, şey.....Kadir abi! ...

_____SEVDAZAN_____
08 Ocak 2006 Pazartesi
bir Devlet dairesi....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kadir Abi İle Para Üzerine Hasbihal

Esnaflar böyledir kefene cep kor,
Bu şartlar altında mutluluk çok zor
Parasızlık nedir sen gel bana sor,
Sana sitem yakışmaz ey Kadir abi!
Bu kaçınıcı yokluk say Kadir abi!

İtimat et! yanıyorum sıcaktan
Borç damlıyor hem damdan hem saçaktan
Gün gelince ayrılırsın çiçekten,
Şehirde huzur yok ey Kadir abi!
Yaşanacak tek yer köy Kadir abi!

Fayda yok canını taksan dişine
Borç bulaşır ekmeğine aşına
Bozuk para sesine olduk aşına
Aklınla bin yaşa hay Kadir abi!
Doldur da içelim çay Kadir abi!

Gün doğar gün batar değişmez usul,
Hep aynı züğürtlük hep aynı fasıl
Sözün özü, nitekim ve velhasıl
Herkes kendi derdinde ey Kadir abi!
Para verirdim de şey.... Kadir abi!

Esnaflar yanında karın mı doyar,
Allah' tan korkmazsa seni de soyar,
Sen çile sayarken o para sayar,
Bilirsin ehven olan huy Kadir abi!
Develerde ala boy Kadir abi!

...

10 haziran 2005 Cuma 20:20

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kahrolurum Ben

Sana gelmek için canımı verdim
Bir defa göremezsem mahvolurum ben!
Ellerimden tut sarıl isterim
Bir de öpemezsem kahrolurum ben!

Zaten canıma yetti burada sensizlik
Zaten yakıyor beni bu kimsesizlik
Bu ayrılık için ne suç işledik?
Bir de göremezsem kahrolurum ben!

Çok zor oldu gelmek yanına senin
Umurunda değil hasret kimsenin
Gözümde tütüyorsun canımsın benim
Bir de göremesem kahrolurum ben! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
10 Şubat 2002 Pazar
Yenipazar (Nöbet 09: 25)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kaldır Artık Başını

Sevgili, sevgili, sevgili...!
Kaldır artık örtüleri aradan kaldı çile yaftasını
Kaldır tel örgüleri ve kaldır başını
Gururla söyle beni sevdiğini.

Artık umurumda değil annenin margarinleri
Umurumda değil babanın dizel motorlu arabası
Ve umurumda olmaz abinin fener bahçeleri...
Kaçamak bakışmalara bir son verelim artık
Bir son verelim gizli görüşmelere
Sımsıkı tut ellerimi ne olur
Ve bırakıp pembe dizileri biraz arabesk dinle.
Nöbette bile seni yazıyorum.
Canıma tak etti artık okul çıkışlarında seni beklemek saklana,saklana
Ve bıktım artık her gün peynir ekmekten, bekarlıktan bıktım,
pilav kuru fasulye yap bana.
Baban açarsa telefonu yanlış numara diyeceğim
Abi' n açarsa Memet 'i isterim,
annen açarsa konuşmam kapatırım yüzüne.
Ve sen çıkmazsan bugün telefonlarıma
Kahrolurum bugün ulaşamazsam sevgilime.
Söz sana yat kat alacağım,
Yazın terlik kışın bot alacağım.
Annene de göndereceğim her hafta babana yakışır damat olacağım. Defalarca aynı
yalnızlığın pençesinde
Ve defalarca yalvarmak şana
Ben bıktım artık çay ocağı taburelerinden
Haydi bir EVET de ne olur
Beraber uzanalım Kelebek marka divana...

İnatçı baban kızdırıyor beni
Anlamam ki benim kabahatim ney kızlar beğenmiyorsa ağabeyini...
Seviyorum be!
Seninle yasakları bile seviyorum
Hoşuma gidiyor seni öpmek ve sende hoşlanıyorsun biliyorum.

Haydi çökertme beni!
Söyle babana da seni versin bana
Vallah billah sensiz yapamam canım
Aha sözüm olsun
Alamazsam; sırtlarım seni kaçırırım dağ başına
Kaldır artık örtüleri aradan; haydi Kaldır artık başını

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
15 Şubat 2002 Cuma (Nöbet-11:06)
Yenipazar

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kalemim

bir sen anlıyorsun halimden
bir sen dinliyorsun bu garip yüreği
sana sözü geçiyor duygularımın
sen aslında Ben' in aleme vuran gölgesi
kalemim...

kaç kez kızıp kırsam da seni
kaç kez en kuytu yerine saklasam da ceplerimin
umut beklerken sen geldin...
o ayaz gecelerde sen tuttun elimi
sendin her veda' ya bir merhaba ekleyen
sen yüreğimin satırlara düşen öfkesi
kalemim...

ben seni
bütün acılarımdan daha çok sevdim.

27 Şubat 2004 Cuma
21:40 Ulus
Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
®

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kan Kusuyorum

Aldığım nefeslerin hesabını veriyorum
Düşüyorum düşkünlerin sahnesinde
Ne baş belasıymış şu ayrılık!
Şu ayrılık ne de kahrediciymiş...
Aynalara dargın yüzümü unuttum.
Meğer sen varken yirmi yaş daha gençmiş.
Tabldotumda hüsrana var,
Yine piyangodan amorti bile çıkmadı
Boşa gitti harcadığım anılar meçhule yol alıp giderken ümitlerim.
Ne güneşim doğsun, ne dünyam dönsün isterim.
Vurup ta yalnızlığımı en köhne mekanlarda,
En hain saatlerde kırıp ta ayrılık zincirini...
Farkındayım saflığının, bu fa hayaldim.
Eskiden, bu eski mahallenin göbeğinde ki
Eskilerden kalma dükkana gider ve o eski anlarımda olurum.
Şimdi isyan türküleri okuyor yüreğim,
Aldığım her nefesin hesabını verir gibiyim,
Yalnızlık!
Tanımazdım bir zamanlar bu kelimeyi
Bir zamanlar ben böyle ağlamazdım.
Artık zamanı geldi bembeyaz kefenlere sarılmanın,
Tabutumla kucaklaşmanın zamanı geldi.
Artık hesap verir oldum nefesimden
Oysa sevmek sen varken güzeldi...

Kapatıp ta odamın perdelerini,
Bu zifiri karanlığı bir de ben karanlığa hapsederken
Sevda türküleri söylenirken kalbimin en işlek yerlerinde
Ben sonuna dek susuyorum
Hesap veriyorum yaşadığımdan
yaşadığıma ,
kanıma,
kan kusuyorum.

01 Aralık 1999 01:45
Batman

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kapına Geldim

Seni çok özledim inan sevdiğim!
Dön desem döner misin bilmem ya
İşte ben kapına geldim.
Diz çöküp yalvarıyorum işte
Sensiz yaşanmıyor hayat sensiz çekilmiyor dünya `
Sensiz doğmuyor güneş ve dinmiyor yağmurlar
Sana rehin yüreğim; gözlerim sana ağlar
Unutmak mümkün olmadı
Bu aşk kutsal bir aşk
Bu sevda yüce,
Bu ayrılık...
Dayanmak çok zor sensizliğe GEL artık.
Yağmur yağıyor sokaklara
Oysa deli bir yağmur yağmış görünmez ufuklara
Anla; sana muhtaç yüreğim!
Sensiz gülmek nasip değil
Seni çok özledim inan sevdiğim!

Belki de DÖN dememi bekliyorsun sende
Belki de gelmek istiyorsun
İşte sana ipotek ettim her şeyi
Yeter ki mesut ol bu can senin olsun!
Sensizliğim seni sevmekle geçti
Ve sensizliğim çile çekmekle
Yirmi yaş daha yaşlandım
Yıllar çok şey alıp götürdü benden
Ben sana tutsak kaldım.
İşte sana geldim
Kapına diz çöküp DÖN diye yalvarıyorum.
İşte kapına geldim, ağlıyorum.
Sensiz yaşamak günah,
Sensiz hayat bana uymaz
Haydi sök al yüreğimi
Bu yürek sensiz olmaz.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
03 Mayıs 2000 Çarşamba (13:55)
Cumhuriyet Parkı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kara Kaplı Günlüğüm; Ve Sen

KARA KAPLI GÜNLÜĞÜM; SEN

Bu gece seni yamak istiyorum günlüğümün bütün köşelerine
Ayrı olmak dokunuyor bana, uzak olmak
Çaresiz olduğumu hissetmek istemiyorum
Ve yalnızlığımın farkına varmak
Bir haber var mı diye soruyorum kuşlara "bir haber var mı? "
Başımı önüme eğiyorum her haber gelmeyişinde
Ağlayacağım kaldıramadan şu eğik başımı
Hiç bozamadım suskunluğumu
Biteviye ıstıraplarımın bengiliğini düşündükçe kahroluyorum.
Seni arıyorum ya yoksun bedestenlerde bile
Bu yalnızlık bizar ediyor beni
Anlayacağın;
Birer birer zayi ediyorum evsaflarımı
tek seni yazıyorum kara kaplı günlüğüme ...
bu gece seni çizmek istiyorum bütün güzellikler üzerine,
matemimin merhemini bulamıyorum hiçbir eczanede
ne mümkün suları ıslatmak ne mümkün bu gemiyi ulaştırmak
batmasına meyil bırakmadan ismini yazdığım kumsallara
yalnızlık tahtına oturtuldum ve başıma kondu tacı mutsuzlukların
anlamadım sen nasılda cezp ettin beni.
nasılda bir mahkuma benzettin?
teker teker yitiriyorum umutlarımı
tek seni yazıyorum kara kaplı günlüğüme ...
bu gece senin yokluğunu yazmak istiyorum bütün köşelerine günlüğümün
uzayıp gidiyor yollar önümden
çekemiyorum gurbetin kahrını sen olmayınca
sen olmayınca sevemiyorum yaşamayı
ayrılıkların mührü vuruldu kalbimin şah damarına
liğmelendi hatıralarım ; doyamıyorum seni sevmeye!
anladım; seni sevdikçe ayakta duruyorum
seni sevdikçe varım ...
yinede söyle yegane tesellim! sen olmazsan nasıl ve niçin yaşarım?
artık yitiriyorum beklentilerimi birer birer
tek seni çiziyorum kara kaplı günlüğüme ...
boş kalmasın hayalimin satırları
umutlarımda ki heceler seninle dolup taşsın
sen doğ: sen ol umut tarlamda yeşeren filiz; sen ...
saatte epey geç oldu hep sana yazdım ama yine de anlatamadım
aşkımın milyonda birini
bilmem; daha ne yazsam ulaşamadığım sevgili
ve sana ulaştıramadığım günlüğümü ne yapsam? ...
Utandım; sabah oluyor diye utandım! geceden utandım
Teker teker zayi ediyorum yalnızlıklarımı
Yalnızlıklarımın kararlıyor umutlarım ve kapanıyor yarınlarım.
Sen yoksan yokum sen varsa VAR'ım.
Bu gece seni yazdım günlüğümün bütün köşelerine.
Kara kaplı günlüğüm yine doldu seninle, yine doldu sevginle
Sevgini yazıyorum kara kaplı günlüğüme

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

18 Nisan 1999 (03:50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Karanfil Sokak

Başımı döndürdün Karanfil
Ayaklarım gitmekte ya gönlüm kalmaktan yana
, bir kalabalık ki bitip tükenmez
bir telaş kaldırımlara yansımış, boylu boyuna...
Kim bilir sen neyin hicranındasın
sana akın ediyor ya bunca insan
sen kaçmaktasın...
Bu kaçınıcı dertleşişimiz seninle
Bilirsin, sen farklı bir dalısın Kızılay 'ın
seninle daha bir hüzünleniyor anılar
sonra çekiyorsun kendine titriyor adımlarım .

Başımı döndürüyorsun Karanfil!
Gitme telaşını bırakıp kenara, sana kaldım.
Unuttum sanma kaç gündür sana gelemeyişimi;
Sen oldun olası Karanfilsin ben sana yoldum.
Şimdi bir türkü söyleyelim hadi
nakaratından başlasın ümitler
ne sen sararsın sana bunca uğrak vereni
ne de adını sana vermiş Karanfiller.

Kim bilir kaç fukaranın alın teri oldun burada
Kaç seven buluştu köşe başında...
Seni dertlerime hep ortak ettim Karanfil !
anlamasan da...
Bugün yeter bu kadar hasbihal
Ben kendi yoluma varayım geç olmadan
sen yine gizeminle kal.
Bir şiir gibi yazıp seni
Bir türkü gibi okusam, sanki kim duyar
İsterse bütün lambalarını değiştirsin belediye
Bütün kaldırımlarını boyasın baştan başa
Karanfilim! ... değişmez hatıralar.

30 Aralık 2004 Perşembe
(11:32) Karanfil Sokak

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Karanlık

Karanlıklara doğru uzayıp gidiyor yollar
Gecenin içine doğru
Efsunlu yıldızlar...
Beynim dolup taşı ya kurulacak bir cümle bulamıyorum
Fırtınalar esiyor yüreğimde
Yalnızım bu şehri bile tanımıyorum.
Avazımın çıktığı kadar bağırısam da
Bu kalabalık gürültünün arasında kaybolup gidiyorum
Farkında olmadan yol alıyorum
Farkına bir türlü varamadığım dağların arasına;
Sabrımın son damlası da döküldü yüreğimden
ve son damla yaş gözlerimden
son demet çiçek ellerimden.
Efsunlu gök yüzü
Yüreğim dolup taşı ya acıyla; atamıyorum
Canım sıkılıyor bu işkencede
Hasretim hasret olmasına ya
Off.....
Nihayeti olmayacak çektiğim dertlerin
Yine sükuta gider kalemim
Tesellisi olur yapmacık hikayeler
Avuturum kendi kendimi
Yine kandırırım sabah olacak diye hayallerimi
Nihayeti olmayacak çektiğim çilenin
Karanlıklar içine doğru yol alırken düşünürüm de;

“ beteri var beterin ”

.....05 KASIM 1999. (18: 30)
.....Malatya

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Karanlık Gecelerde Sönük Bir Yıldız

Başiboş gece...
Eskiden de başı boştu ya
Niye...?

Kandiller yanar
Ara sokaklarda bir figan
Resimler asılmış duvarlara
Anladım
Nasıl oldu bilmedim
Lakin anladım
İssiz o gecede
Karanlıkta bendim aplayan.

Gam ben de
Elem ben de
Canım yine sıkılıyor
Ellerim boşta
Loş bir aydınlık sarar geceyi
Esen deli bir rüzgar
Rüya değil yalnızlığım
Düşündüm
Eminim bir şey var bu işte

Şuskunum zaten
Ömrüm susmakla geçti
Nasılsa yıldız mat
Ümidim yok benim
Karanlıklar bana inat.

Başiboş gece
İnceden bir yağmur ki
Ramak kalmış dinmesine
Yalnızım
İssiz bir şehir
Lakin
Dünya düzeni bu
İssiz bir şehir
Zaman bu ayda bir , yıl da bir

Başiboş gece
Eskiden de başiboş tu ya
Niye...

Kalmadı sabır
Ağladım
Nede olsa başiboşum
Sussamda
Ellerim kenetli çileye
Rüyamda anladım.

Gam ben de
İnanç ben de

Başıboşum ya
İş kalmadı gönlümde

Artık tadı kalmadı yıldızların
Matlaşmış
Artık yok tadı baharın
Nergizler solmuş
Sarı güller renk atmış
Israrcı anlaşılan felek
Zamandan da inatmış..

._____12.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kardeşliğe

Kardeşlik denen kelimenin
lügatler ötesi manasını arıyorum.
Patlayan silahlara,
kırılan dallara,
solan ümitlere mezar taşı dikiliyor
hiç durmadan.
Sırtından vuruyor sevilen sevenini,
kan tükürüyor ezgiler,
türküler ağıt yakıyor mazilere...

Kürt Türkü vurur olmuş,
Alevisi sünni yi..
ve suçsuz dadaş ı, laz ı, çerkez i,
oysa sevgi asırlar önce emredildi.

" İnsanlık " denen kelimenin
terim manası yazılsa duvarlara
ve
kan dökülüyor durmadan
beden hamuru topraklara.
Kavga...
Silah...
Şehir de eşkiya , dağ da PKK...
Acımasız bir asır,
acımasızlık ; hep işkence hep eza.
Zulüm başka şey.
Kar yağmış dağlara.
Ağaçlar çiçek açardı her mevsim :
kardeşliğin manasını öğrenseydi
dünya...!

(10.11.1999)

.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Katlanamasam da

Artık takatim kalmadı.
Olduğum yerden düşecek gibiyim.
Gün saymanın hiç bir faydası yok
Belki de ölmek daha kolay bu işkence de
Duramıyorum!
Bu hasret, bu özlem anki baki kalacak
Sabredeceğim desem de sabırlı olamıyorum
Kaçmak bile geliyor ya aklıma
Nereye kadar diyorum....

Artık dayanacak dermanım kalmadı.
Göçüp gitmek geliyor aklıma.
Terk etmek bu dünya denen yeri
Terk etmek ya Gelincik olmadan
Onun varlığını hissetmeden ne yaparım
Yanıyorum...

Artık demir alacağım yavaş yavaş
Artık bir hüznü işgal edeceğim.
Derman kalmasa da ayaklarımda
Bu şarkının bestesi böyle değildi.
Böyle anlatılmazdı bu masal
Her şeyi şaşırdım...
Ne sağımda özlem
Ne sol yanımda hasret
Biter diyorum bu işkenceye
Katlamasam da biter elbet...

02 MAYIS 2001 17: 16

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kavgam...

Bugün yine hüsrân nöbetçi yüreğimde
Bugün yine gözyaşı umutların önünde,
Ve yoksun işte...
Sensiz vakitlere tahammülsüz yüreğim,
Bir özlem türküsü dudaklarımda
Bir şarkı ki notasız; seni özledim! .
Karanlıkta kalıyor şafak...
Pusuda bekliyor çile sensizliği
Öfkem ki bu vuslata, dinmedi.

...
sâtırların adabı bozuluyor Gelincik!
yoksan birbirini tutmuyor dakikalar...
bilirsin tek düşmanı sensin sensizliğimin
ve bilirsin kan kusar yokluğuna ümidim...
Bıraksalar koşup geleceğim sana aslında
Bir müsaadesi olsa efkârımın,

...
bugün başka bir acı sardı bedeni
bir sızı ki dinecek gibi değil
ve ben doğarken binmiş dünya sırtıma
inecek gibi değil! .
İnatla sarılır sana sevdam
Ve hayallerini akran ederim gönlüme sen yoksan!

...
bir hal olur gene sarılırım sana ben bir تنها da
varsın hayal olsun beni saran kolların,
bir düş doğar; öperim dudaklarını
yine hüsrân tutsa da nöbetini yüreğimin,
bir buseyi katre katre alır gönül: kanarım...

sen ki; sevgili!
kavgamsın.....

8 Mayıs 2005 Pazar
Dışkapı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kavuşamayanlara Armağan Olsun Umutlarım

KAVUŞAMAYANLARA
ARMAĞAN OLSUN...
.....UMUTLARIM

Kavuşamadı Mecnun Leylasına,
Aslı Kerem'ine
Ve yandı gönülleri yar özleminde.
Uzadı gün be gün umuda giden yollar.
Şirin erir her dem Ferhat'ına,
Aşınır Ferhat'ın yüreği, Şirin arar.
Masal olup dolaşır dilden dile sevdalar.
Asırlar yılları hapseder içine,
Yıllar ayları.
Ayların içinde gizli kalır hüsranlı geceler.
Nasıl kör olursa Züleyha'nın gözleri Yusuf'tan başkasına
Leyla nasıl vurgunsa Mecnun'a
Aslı damla damla gözyaşına katarken Keremini.
Rezil eder dünya,
Acıya boğar ölümüne sevenler.

Aynı sevda, aynı hicran dünyayı kuşatan.
Rüyalarla kucaklaşır umur,
Mevzi alır çileye beklentiler.
Ağlayan yürektir gözlerden ziyade,
Nasılsa gözler kavuşmak bekler.

Onurunu incitir kavuşmanın ayrılık
Leyla'yı, Aslıyı, Şirini uzakta bırakır hasret.
Sevmek vazgeçilmezidir ateşlerde yanmanın.
Uzar gider çile yaftası ölüme doğru,
Nasılsa ayrılıktır sonu kavuşamamanın.

Uzun bir hasret silsilesidir mazi,
Melcesini kaybetmiş o umutların öfkesi.
Umutların tükenişi usul usul,
Tükenişi; Kerem'in, Mustafa'nın, Ferhat'ın...
Leyla'nın, Yasemin'in özleyişi denklikte.
Arzu ettik, öyle sevdik öyle sevdik ki
Resmolunduk acıyı çekmeye; asla vazgeçmedik de.
Işık olsa, ölüm olsa, hasret olsa.
Meskeni ateş olsa sevdalının sever işte.

Ben yıllar yılı bu özlemlerle yanarım.
Kavuşamayanlara armağan olsun umutlarım.

c27 Aralık 2004 Pazartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kaybedecen Ne Kaldı ki?

"yitirdiğim bütün yıllarıma oynuyorum felek
Üç kozum var; ... umut, hayal ve düşüm...
ya senin olur bu el, ya hepten ben biterim
kaybedecek ne kaldı ki mrde? ; zaten lmşm "

19 ağustos 2004 perşembe
03:15 demetevler /3.cadde

Mustafa elebi etinkaya

Kendi Kendime 1

Merhametine sığınırım gecelerin
Uzayıp giden yolların şefkatine
Salıversemde kendimi
Tarif edemem yalnızlığımı
Akar gider ümitlerim bir nehre
Faydası olmaz aşkların
Akar giderim ırmak gibi kendi kendime

Çaresizim...
Esiriyim belki de anıların
Tetiğine bir dokunsam
İpini bir koparsam hayatın
Nasıl biter bilmem ki gökyüzünde yıldızlar
Kelimeler nasıl düğüm alır yüreğimde
Akar gider hayallerim bir nehre
Yarını yoktur hislerimin
Akar giderim gözyaşı gibi kendi kendime.

_____20.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kendi Kendime 2

Mana ararım işte
Ucuza satarım kendimi ölüme
Saatler geçmez
Takvimler gitmez bu şehir de
Acılar payidar kalır ölüme
Fayda vermese de sitem
Ağlarım işte kendi kendime

Çaresizim...
Esiriyim düşüncelerin ve dünlerin
Tarifi olmaz aşkların;
İnançların, ölümlerin.
Neden bilmem neden hep severim?
Kırılır kalbim dökülür ellerime
Aşklar payidardır
Yalnızlık payidar
Ağlarım işte kendi kendime...

_____22.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kendi Kendime 3

Mantiğıma sığmıyor vefasızlıklar
Uğruna harcıyorum gençliğimi ; aşkların
Sıradan geçer gibi yaşarken
Tepeden tırnağa süzerken hayatı
Ayrılığın fermanı yazılıyor gönlüme
Faniyim biliyorum
Ağlıyorum işte kendi kendime

Çaresizim işte...
Esiriyim gençliğimi feda ediyorum.
Tanımıyor dünya saadeti
İnançlarım solup gidiyor
Nerelerden geldiğimi düşünüyorum
Korkuyorum işte böyle
Ayrılığın emri-bakisi yazılıyor gönlüme
Yaz yağmurları gibi duraksız
Ağlıyorum işte kendi kendime...

_____27.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kendini Bilmez Yalnızlık

Geceler hep birbirinin aynı. yorganımı üzerime çekip, karanlığın koynuna bırakıp kendimi, yalnız... Bu yalnızlık ki her solukta canımı almaya ant içmiş gibi. Kapadım kapımı, çektim perdelerimi.... Şimdi kimselerin nefes alamadığı bir gezegen arıyor gözlerim yıldızların arasından ve bir yalnızlık ki bu bende kendini bilmeyen... vazgeçtim sanki yaşamımdan.

... &&&&&&&.....

Oysa tükenmişliğin şiirini yazacaktım
Sonra bir sigara daha yakacaktım diğerinin ateşiyle
İnadına koparmadan takvimden o günün yaprağını
Ve örtüp üzerini duvardaki saatin
... Bu ne öfkeli bir özlem anlayamadım!
ya sende ol sabah uyandığımda yanımda
ya da girmesin bu odanın pencelerinin den sabah güneşi...

işte bu yastık her gece SEN diye sarıldığım
işte bu hasret! ... beni her gece aynı girdapta tutan
say ki bu satırları yazan değilim,
ve kendini bilmez hale geldi umutlar
ben seni; seni özlemek için sevmedim.
... &&&&&&&.....

Geceler hep birbirine denk. Sensiz yorgunluğum. Sensiz yatağım... Her gece bir paket sigara tüketmiş gibi dumanlı odam. her satır tükenmişliği anlatır dökülüp. Bir yalnız kalış ki...; can almaya gelmiş sanki. Kapadım kapımı çektim perdelerimi. Şimdi kimselerin ayak basmadığı bir vadi arıyorum bir başıma. Kendini bilmiyor yalnızlık.... kendini bilmiyor yalnızlık...

25 Nisan 2004 Pazar 01:05

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Keşmekeş Yalnızlık

İhtiramı kalmamış insanların aşklara.
Nadan kalmış sevgiler yolunda
Menfaate yönelmiş hep menfileşmiş yüreklerde ne varsa
İnsan: ne biçim bir varlıksa...

Bazen vurursun en hain ümitleri,
Bazen olursun dünyanın en büyük
en güçlü miğferi
seversin ya bilmezsin yine de sevgileri.
mavallaşırın bu nahoş dostluklarda
ve mavallar yığılır üstüne
mavallar çoğalıp gelir art arda

müebbet ıstıraplara tutsak olur yürekler
ve ömür
ve aşk dolu can!
bir ömür boyu sevgi bekler.
İnsan: keşmekeşlik içinde sonsuz keşmekeş.
Teberrusu olmaz ya anıların
Sevmek: bir anlamda ölmeye eş!
Bazen riyasetliğini yaparsın cefaların
Her lahza kanarsın tükenen umutlara
İnsan unutmuş erekleri
Ve sevgi kalmamış insanlarda.

Alem duymaz feryadımı
Duymaz kimse ahu figanımı
Yanarsın bir başına
Başiboş tenhalıklarda
Mavallaşırın bu başiboş dünyada
Ve mavallaşır yığılır üst üste
Mavallaşır çoğalıp gelir art arda...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kıyamam Bacım (Kardeşim Münevver İçin)

Kırsan da kalbimi kırsan da beni
Sen benim bacımsın kıyamam sana
Bir abla olunca anlarsın beni
Ağbiler kıyamaz hiç kardaşına

Darılsam da sana küsüp kızsam da
Şımarsam da bazen oyun bozsam da
Şinirden kudurup bazen azsam da
Ağbiler hem sever hem döver bacım

Ağlarsan yüreğimde volkanlar kanar
Üzülsen birtanem ciğerim yanar
Aslında güzelim az bile bunlar
Ağbi olmak inan zor iştir bacım

Öpsen yanağımdan tutsan elimden
Hasretin hiçbir an düşmez dilimden
Derdini tasanı saklama benden
Ağbiler kardaşa kıyamaz bacım

Canımsın! can versem inan ki yetmez
Sen benim bacımsın kıyamam sana
Yaksamda dünyayı yine kar etmez
Ağbiler kıyamaz hiç kardaşına

11 MART 2001

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kızıyorum

SAATE KIZIYORUM
ZAMANA KIZIYORUM,
ZATEN DOĞDUM DOĞALI
KIZGINLIĞIMI YAZIYORUM
SONRADA BOZUYORUM KAFAYI
KAFAYI CIZIYORUM
RAHATSIZ OLUYORUM SANİYELERDEN
VE KENDİMDEN
İTİRAF EDEMESEM DE BU GERÇEĞİ
ÖLMEK İSTEMESEM DE HER NEFESTE
İŞİN ASLI
YAŞAMAYI ÖZLEDİM BEN...

SAATE KIZIYORUM
ZAMANA KIZIYORUM
ZATEN HEP KIZGINLIĞIMI YAZIYORUM.

...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
18 Eylül 1995

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kim Ne Bilsin

Kim ne bilsin
bir öfkeli yürek gözlerimde damlayan
kızgın bir yalnızlık...
Yine açtım ya gözlerimi sabaha
ortalık kalabalık .
Nağmeler çınlatır kulağımı
çınlar yüreğimde sevdalar;
heba olmuşsa bir gençlik
ve
bir gençte umutlar teker teker kaybolmuşsa ,
kim ne anlar ?

Gölgeliklerde zayi ettim öfkemi;
öfkemi dünden iyi ettim
Bir çınar dalına yuva yapmış kuş gibi
toplayıp pılımı pırtımı
kaçtım mevsimlerden,
bu diyardan hep gittim.
Hançer vurulmuş arzularıma
vurulmuş alnımın tam ortasına kaderim.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kopuk

K O P U K! ...

Dua!
Umutlu sonra ...
Aslında? ...

Kırdığım cevizlerin cezası değil çektiğim,
Ben doğdum doğal tövbeliyim ihanete,
Ne fındık kırdım, ne ceviz yedim.

Belki de ...
Naz yapıyorsun sadece,
Alelade? ...

Her şey yolunda dediğim an yolu kaybediyorum,
Bir çile katarı, takıyor beni ardına,
Anlamsız adımlar atıyor, gidiyorum.

Sen! ...
Telaşlısın amenna,
İçten? ...

Her kedere kader deyip katlanmanın da sınırı var,
Bazen tahammül kalmıyor gönülde, yaşamaya
Ve tahammülsüz gibi sanki bana mutluluklar ...

Ben ise;
Yaşayamadım gitsin,
Nedense? ...

01 Eylül 2005 Pazartesi
Abdi İpekçi Parkı 21:20

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Koş bakalım Ey İnsan

Sağ senin, sol benim koş bakalım ey insan!
Bugün sağa geç yine ne fark eder dün solsan?
Bir menfaat yarışında fikirlerin çürümüş,
Üç kuruş maymun için ne olur maymun olsan...

Dedikodu etmek ki senin asıl sanatın,
Duyduğunuz bir ise üstüne iki katın,
Fikir, dava, saltanat; varın hepsini satın.
Sağ senin, sol benim koş bakalım ey insan!

Kalbin her zaman temiz, en doğru sensin zaten.
Senin yüreğin ipek, başkası çaput keten,
Yanlıştır sana göre başka yollara giden,
Sağ senin, sol benim koş bakalım ey insan!

Birisi lamba yaktı karıştı bütün yönler,
Kurtlar kuşlar bir oldu, unutuldu o dünler
Ne yazsa yazsın kalem söyleneni kim anlar,
Sağ senin, sol benim koş bakalım ey insan!

Bir bildiği olmalı mutlaka hükümetin,
Binse de sırtınıza siz seçimde affedin,
Ne farkı var sanki, söyle senden devletin,
Sağ senin, sol benim koş bakalım ey insan!

Sağ dedik, sol dedik; yıllar yılı uyuduk,
Dedikodu ve fitne insanlığa soğuduk,
Çelebi' m söylesene kalleşlikten ne bulduk?
Sağ senin, sol benim koş bakalım ey insan!
Üç kuruş fazla için ne olur maymun olsan.

26 Temmuz Salı 2005 11:45
Kurtuluş Parkı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Köyümü Özlüyom

Şehirde gürültü şehirde bela,
Ölenin ardı yok, bitmiyor sala,
Hökümet bir çözüm bulmadı hala,
Köyümü özlüyom inan olsun ki....

Ne var da bilmem, şehre göçerler,
Daha üç gün olmadan göğe uçarlar,
Oysa şehirlerde umut saçarlar
Köyümü özlüyom inan olsun ki....

Kardeşlik tükenmiş, komşuluk bitmiş,
Ahali birbirine düşmanlık gütmüş,
Şehirler insanlığı yabana atmış,
Köyümü özlüyom inan olsun ki....

Her yanımız beton, her taraf metal,
Birlikte olmalıymış bıçak ve çatal,
Sosyete mosyete bir kısım hantal,
Köyümü özlüyom inan olsun ki....

Fadime'nin düşününü beklemek şart mı?
Şehirde çektiğimiz çile mi dert mi?
Kim memnun ki ilden, Çerkez mi Kürt mü?
Köyümü özlüyom inan olsun ki....

Çelebi der; köyüm tüter gözümde,
Köylü olmak baki kaldı özümde,
Abartmadan fikrimde bir sözüm de
Köyümü özlüyom inan olsun ki....

03 Ağustos 2006 Perşembe
Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kudurum

Hasretin sürgüsünü çektim yüreğime
özlemlerime gem vurdum
Artık dayanamaz oldum bu ayrılığa
artık kudurum.

Ağlamaktan eskimiş yüzüm
şişmiş gözlerim
Yıllardır tek başıma içlenirim işte böyle
susarım
susup ta sitem ederim tüm kalleşliklere.
Hırsımı çıkarttım gecelerden
art arda uyumam çoğu zaman; dört gün dört gece

Saatlerin hazin ilerleyişindeyim
ve ayaktayım günlerdir
günlerdir kendi sinemdeyim.
Yokluklara yazdım bu şiiri
bu gece bir başka andım seni.
Yine lal oldum yine amayım
yine tutmuyor sol elim sağ ayağım.
Şu sabrı kırık melodi yok mu
bir alev çırpıntısı gibi
Sen simsiyah bir akşamda
terkedip gittin ya
oysa sevmiştim seni.

_____30.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kul Olmuşum Sana

İstesem gülmeyi elimde değil
Hayatım ölümüm kul olmuş sana.
Mutluluk huzur bende değil
Gülmeler ağlamalar kul olmuş sana.

Hayata başlamak nasıl bur duygu?
Aklımda sen varsın gözümde uyku
Zalim felek sadece beni mi buldu?
Gel diyorsun ayaklarım kul olmuş sana.

Zindanca bir şehir karanlık dünyam
Hayaller çok acı bitmiyor rüyam
Seni ilgilendirmez benim ağlamam
Gül diyorsun gözlerim kul olmuş sana.

Mutluluk kapısına kilit vurmuşsun
Ben seni severken başkasını bulmuşsun
İsyanıma sitemime sebep olmuşsun
Sevme diyorsun; kalbim kul olmuş sana.

Sen bir köşedesin ben bir köşede
Bu zalim yaşantım girmiş şışede
Seni unutmayı istemesem de
Unutamıyorum kul olmuşum sana.

.....05.03.1996

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kumar Gibi

Düşünceler firarda özlemler asi
Kumar gibi hayat altı bilen yok
Devreder umutlar geçer hevesi
Kumar gibi hayat altı bilen yok

Değişir kaideler değişmez yasa
Yaşamak tuzak gibi umutlar asa
Güvenip hayallere düşüp çıkmaza
Kumar gibi hayat altı bilen yok

Eşitlik bozulmuş hükmeder zalim
Doğruyu hakikati söylemez alim
Çileler umutlara olmuş muallim
Kumar gibi hayat altı bilen yok

Her doğan güneşe umut bağladık
Dostlar terk ettide gene ağladık
Çilekeş bedende can bırakmadık
Kumar gibi hayat altı bilen yok

Serveti şöhreti hepsini geçtim
Nimetler içinden sevdayı seçtim,
Umutla dünyaya hep kucak açtım
Kumar gibi hayat altı bilen yok

18 kasım 2004 Perşembe 17:05

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kurtar Beni Dertten

Sabahın an çıktım ben bu yollara
Sitem ediyorum zalim kullara
Yine bir hal oldu düştüm dillere
Kurtar beni dertten kurtar Allah'ım!

Umudum kalmadı bitti hayalim
Anlamadım ki herkes mi zalim
Yaşamak bir bela yok ki hiç halim
Kurtar beni dertten kurtar Allah'ım!

Sana söyleyemem diyemem sana
Şu hain felek gülmedi bana
Bir hal oldu aleme eğildim yana
Kurtar beni dertten kurtar Allah'ım!

Yollar çok uzun bitmek bilmiyor
Zavallı yüzüm neden gülmüyor
Hem yaşamıyor ki hem de ölmüyor
Kurtar beni dertten kurtar Allah'ım!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
12 Eylül 2000 Salı (15:45)
Bilkent

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Kutsalca

Kahramanca seven yüreğim mert şiirler yazdırıyor kalemime. Aşkların en kutsalını ben yaşadım ve ben kusallığı aşkımdan ayrılınca boşadım. Kahramanlık adına bir amelim yok artık. Korkuyorum birine el uzatmaktan . Saatlerin girdabındayım ; saçlarıma, yüzüme , ellerime, bedenime tamamen yan çizdim. Uykusuzluklarım isyan ediyor yorgunluğuma . Yiğittim,güçlüydüm mazide...

Sonra sevdim ! Kutsalca, kahramanca, mertçe sevdim ve terkadildim. Mazide kalanlar sadece yaşanılanlar. Bugüne kalan çürümüş umutlar ,sönmüş beklentiler ; bugüne kalan yirmi yaşında ihtiyar bir beden ... bugüne ahlar vahlar

_____10.06.1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Küçüğüm (Yunus Emre İçin)

O minicik ellerini tutup
Ağlayışını kesmek için ninniler okusaydım küçüğüm
Sen inadına ağlasaydın
İnadına ki sabahlara dek ve beni de uyutmasaydın.
Seni özledim küçüğüm!
Yüzüne doymadan bırakıp geldim seni
Şimdi sen nasılsın kim bilir
Sana göre nasıl bu dünya?
Seni özledim küçüğüm!
Ben ranza kokularıyla kabus görürken
Sen anamın ak sütünü emiyorsun
Ben sabah akşam tekmil verirken
Sen Anne bile diyemiyorsun.
Küçüğüm! yıllarca bekledim de seni
Sonra
Daha doymadan daha sevmeden seni
Seninle oyunlar oynayamadan;
Hem senden
Hem senden ayrıldım küçüğüm!

Ben nöbet tutarken gecenin bir yarısı
Ve ben her lahza sitem yutarken
Sen belki de mışıl mışıl uyuyorsun,
Uyu küçüğüm!
Yine yıldızlar sarıp sarmaladı şehri
Yine akşam oldu.
Sen uyu iyi geceler küçüğüm!
Şimdi yine seni andım ya
Gözlerim dolu dolu oldu.

Seni özledim Küçüğüm!
Seni özledim Minik Dünyalım!

27 NİSAN 2001 23: 17

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Lanetler Olsun

Ne olurdu sanki gelsek yan yana
Yanan yüreğimle sarılsam sana
Böyle senden ayrı geçen her güne
Sensiz geçen ömre lanetler olsun

Seni sevmek miydi günahın adı?
Sen yokken kalmadı yaşamın tadı
Bu ayrılık bende can bırakmadı
Sensiz doğan güne lanetler olsun

Selam bile almam canımdan bezdim
Ayrı aldığım nefesten ölümü sezdim
En büyük günahım ki seni de üzdüm
Sensiz gülen yüze lanetler olsun

Her nefes ayrılık her nefes ölüm
Sensizlik yüreğe katliam zulüm
Mustafa'n sensiz gülemez Gül'üm !
Sensiz kışa, yaza lanetler olsun

01 Ocak 2005 Cumartesi 04:51

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Lise Çağları

Lise çağlarımızdı ekmek arası simit yerdik
ve nerde hain kız varsa varıp onu severdik.
Yasaktı sigara içmek
duvardan atlardık yanda ki okulun kızlarına hava atmak için
Ve bazen düşerdik...

İlk kavgamı o vakit yaptım işte Kübra için
ah o Kübra yok mu?
parmağında oynattı ya beni fark edemedim
Her okuldan kaçışımızda Süleyman hoca yakalardı bizi
ne zaman nereden gideceğimizi de bilirdi
kerameti vardı besbelli
Hiç anlamazdım matematikten
kopya da çekerdik ama bir verirdi hoca
Edebiyattan hep beş alırdım
"Sen şair olacaksın" derdi edebiyatçı Nazif
daha bir iştahlı sarılırdım
az mı ezberledim Orhan Veli şiirlerini.

Ah o vakitler yok mu be
kavgalarında bir ayrı tadı vardı sigara içmelerinde
Bir de simitçimiz vardı Arife teyze
"içmeyin yavrum şu zıkkımı" derdi garibim.
Oğlunu evlendirdikten bir yıl sonra kocasını kaybetmiş
gelini "sokmam" demiş eve
bir başına yaşardı zavallım
bazen bedava dağıtırdı simitlerini.
Kadın işte;
arada haylaz gelinler çıksa da kadın; anne gibi...
Sahi anne dedim de
eve geç kaldığım günlerde annem balkonda beklerdi beni
yalan söylerdim çok zaman
"ders çalıştık Yahyaların evinde" derdim
telaşlı gözlerine tebessüm gelirdi, sevinirdi belli ki...

Okul bir bitse diye bakardık
kapalı cezaevi gibi gelirdi o zamanlar,
saat 4 oldu mu koşarak çıkardık.
Hep Ümit alıştırırdı kahveye
boş dersler de kaçır pişti oynardık.
Kahveci Cemal amca güler yüzle karşılardı
bir daha gelsinler diye yaparmış, seviyor sanırdık keratayı.
Sahi kerata deyince babam gelir aklıma.
kızdığı zamanlar böyle çağırırdı beni
Hele birinde
hani birinde altı zayıf gelmişti karneme.
Beden eğitimi ile müzik iyi gelmişti sadece...
oysa hiç görmemiştik bedencinin suratını,
hiç işlememiştik do'yu, re'yi, fa'yı...

Lise çağlarımızdı; ekmek arası simit yerdik
adam olmakta yoktu gözümüz

soytarılığı severdik, yasakları severdik...
Ah o vakitler yok mu be
bir an evvel büyümek isterdik.....

Keşke hiç bitmeseydi lise yılları
Hiç vermeseydi Süleyman hoca diplomayı,
Keşke hep çocuk kalsaydı duygularımız,
Öğrenmeseydik yaşamayı.....
Ah o yıllar yok mu be, ah o lise çağları....

___SEVDAZAN___

27 Aralık 2006 Çarşamba

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Lu ve Suz (Deneme)

Sorumlu	Sorumsuz
Duygulu	Duygusuz
Onurlu	Onursuz
Umutlu	Umutsuz

Hangisindensiniz siz seçin. Sizi lu mu yoksa suz mu ifade ediyor. Kelimenin sonunda sadece bir heceyi değiştiren oysa insan hayatında birbirinden çok farklı anlam ve manalara bürünen siz hangisisiniz?

Ortak toplum bilinci, inanç, töre ve anelerimizin yönlendirdiği hayat içinde siz nasıl bir yere sahipsiniz. Yada sizi hangi yerde görüyor tanıyanlarınız. Bunun için neler yapıyorsunuz, neler yaptınız, neler yapmalısınız? Bir soru yığını yaşam?

Kimsiniz?

Neye hizmet ediyorsunuz ve kendinize nasıl bir yaşam tarzı ipotek ettiniz? Şu an taşıdığınız adın sorumluluklarını yerine getiriyor musunuz? Bu ad size layıkıyla mı verildi?

Aynaya bakın, nerede olduğunuzu görün. Bir vicdan muhasebesinde yerinize siz karar verin. Amaçlarınıza ne kadar yakın olduğunuzu ve neler yapabildiğinizi değerlendirin. Bu yaşa kadar yaşamınıza öğretileriyle destek olan başta aileniz ve toplumunuzla ne kadar alakalı olduğunuzu ve olmanız gereken yerde olup olmadığınızı siz görün! İnanan ve azmeden kişinin isteklerini yerine getireceği konusunda aşikar bir gerçek varken talep ettiğimiz ad ve makam için, maddi ve manevi hedefler için gereken inanç azim ve mücadeleyi gösterebiliyor muyuz dönün bir bakın.

Siz ayna olun ve sizi gösterin! "Bugün ALLAH için ne yaptın?" sorusunu hatırlayın ve bu soruya sizde sorular ekleyin. Bugün kendiniz için ne yaptınız. Yarına çıkmayı hak ettiniz mi, yoksa boşa geçen bir günden mi bahsediyoruz.

Umutlu, onurlu, duygulu yada sorumlu musunuz? Yoksa bunun aksine mi hareket edip kendinize hiç ideal olmayan gerçeği yansıtmayan ve ne bugüne ne de düne faydası olmayacak olan işler peşindediniz.

Yerinizi siz belirleyin ve bu hayatın size yükleyeceği görevlerden hangilerini kaldırabilecek, hangi sorumlulukları üstlenecek ve hangi ad için yaşayacaksınız..

Aynaya bakın,

Kapatın gözlerinizi! Neredesiniz! Olmak istediğiniz yerde mi yoksa bomboş bir hayal dumanı içinde mi? Bugün kendiniz için iyi bir şey yapın ve önce adınızı seçin. Sonra da adınızın devamına sizi ifade edecek olan eki ilave edin.

Siz LU musunuz yoksa SUZ mu?

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA®
10 Ekim 2006 Salı: 18:35

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mahpus Sevda

Sitem kokuyor bu dört duvar;
bir çetele de ben atıyorum.
Umutlarım darağacın da asılacak bu sabah;
güneş şimdi doğdu.
Bozmak istiyorum bu düzeni,
Umutları yaşatıp beni assınlar diyorum.

Uykumu bölüyor ranza gıcırtiları,
sıçrayıp kalkıyorum.

Sitem kokuyor bu demir parmaklıklar
bir isyan türküsü de ben yazıyorum
bu nemli duvarlara.
Bu son çetele attığım
asacaklar umutlarımı
ben...
beni assalar diyorum.

Sitem kokuyor bu alem
Sevdam ! mahpusuz işte !
ölüme gidiyorum...

_____17.02.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: İşsizlik Ve İş,,, Faydaları ve Faydalananları

Öyle bir hale düştük ki toplum olarak; ne diplomanın faydası var ne zanaatın. Adına asgari denen bir ray üzerine oturtulmuş kara bir trende pervasız yol alıyoruz. Devlet kapıları daha açılmadan kapanıyor vatandaşın suratına. İhaleler, özelleştirmeler ve kurumlar içinde tünemiş özel şirketler. Bilgisayar programcısı temizlik firmasında çalışıyor, makine mühendisi darbukacılık yapıyor. Ne trafik canavarı, ne irtica ne terör; son yıllarda öyle bir virüs sardı ki insanlığı, amansız bir hastalık gibi kurtulma yolları arıyoruz. Öyle ki bugünün hayat şartlarında asgari ücretle yaşamak neredeyse imkansızken, asgari ücretli bir iş de çalışabilmek için çırpınıp duruyoruz. Temizlik şirketine meclis üyesinin, güvenlik firmasına millet vekilinin torpiliyle müracaat ediyoruz.

Seçim dönemlerinde harcanan paralarla yeni iş sahası açmayı bir düşünse şu seçim kahramanları. Birileri; keselerini doldurmak bir yana dursun çuval çuval götürürken, birileri de doymadan kalkıyor sofrasından.

Sosyal adalet bu olsa gerek? ya da...

Şimdi " ne iş olsa yaparım " zihniyetinin mazlumlarıyız. Yeter ki iş olsun adı ne olursa olsun. Öyle ki biz de bu zor şartlara, zorla bulunan iş yerinde ki adaletsizlikler, insan ayrımları, çalıştırılıp ta gününde ödenmeyen ücretler ekleniyor. İşsizlik canavarı en çok ta şirketlerin işine geliyor. Binlerce vasıflı ve vasıfsız işsizlerin mevcudiyeti keyiflerince at oynattırıyor dününü unutup bugün kokan şeflere. Ne insanlara saygı, ne emek hakkı . Bunca işsiz ki " İşine gelirse çalış 'ın " kurbanları. İşsizlik gibi büyük bir sorunun olduğu böyle bir dönemde birde kimi işveren kişi ve firmaların işçi ücretlerini ödememesi, sosyal haklarını sağlamaması ayrı bir keder katıyor umutlara. Tabi gelişen teknoloji de bir yerde işsizliğe sebep. İnsan gücü ile yapılan işlerde makineler kullanılmaya başlandıkça işçi gereksinimi azalıyor.

Toplumsal bir sorun olan İşsizlik önlenemez mi?

Yerli üretimi artırarak ithalatı düşürüp ihracata yönelen yeni iş sahalarıyla hem kendi kaynaklarımızı elde tutmak, hem yapacağımız ihracatla ekonomiyi kalkındırmak, hem de işsizlere yeni iş sahası açmak mümkün değil mi? Seçim dönemlerin de sadece bir siyasi partinin alacağı ve harcayacağı parayla bile bir çok iş sahası açılabilir ama cebini dolduranların, servetine servet katmaya çalışanların işine gelmez bu. Heba olan, çöplere atılan onca bayrak, afiş, broşür ederiyle bırakın iş sahası açmayı bu ülkenin kurumlarına harcanan kırtasiye giderlerini karşılamak bile ekonominin üzerinden büyük bir yük alacaktır ama o zaman da çalışanın maaşını ödemekte nazlanırken, evindeki köpeğine milyarlarca mama masrafı yapan beyefendinin muhterem hanımları sosyeteye rezil olacaktır.

Bir yanda magazin köşelerinden düşmeyip trilyonluk kol saatiyle sayın basın camiasının asıl toplumsal konuları, bir yanda da yıllarca emek verip maliye bölümünü başarıyla tamamlayan bir üniversite mezununun pazarlarda işportacılık yapması.

Gelişen teknoloji ve sanayi hamlelerine Türkiye de katıldı. Fakat buna tezat işsizliğin gün be gün büyümesi, şirketleşme ve özelleştirmelerin artması da geçim şartlarını zorlamaya devam ediyor. Düzene oturtulamayan eğitim çarkları içinde tahsilini bitirmiş diplomalı işsizler çoğalıyor ve yine hırsızlık, kapkaç ve kaçakçılık gibi toplumsal tehlike arz eden suçlar da artmakta.

İşsizlikten faydalanarak sömürgeci tutumlarıyla genç umutları ziyan eden firmaların önüne geçilemeyeceği gibi korkarım bu gidişat insanımız da psikolojik bozuklukları artıracığı gibi toplum düzenini de bozacaktır. (Ki öyle de olmakta...) Bir an evvel refah ve huzur için de yaşayabileceğimiz bir toplum temenni ederek sevgilerimi sunuyorum.

10 Kasım 2004 Çarşamba
Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa elebi etinkaya

Makale: Kadın Ve Şiir (Düşünce)

Hani hep kabul ettiğimiz bir yargı vardır ya. Bugüne dek ne şiirin nede aşkın tarifi yapılamamıştır. Bütün tarifler eksik kalmış, bütün nebatat şiirin ve aşkın karşısında boynunu bük müştür.

Bir hikaye anlatırdı rahmetli dedem! Bir çiftlik sahibinin oğlu yıllar boyunca çiftlikten kazanılanlarla büyümüş yaşamış fakat hiçbir zaman bunun farkına varamamıştır. Bunun içinde hep o çiftlikten nefret etmiş hiç sevmemiştir. Fakat gün gelip de çiftlik yandığında aç kalan o genç her şeyini çiftlikten aldığını fark etmiştir. İşte Kadın! Yaratılışında ki gaye! Hz. Adem'in hayat ortağı. Her aşkı süsleyen, her şiiri bütünleyen bir sevgilidir kadın! . Kah töreler karşısında ezilmiş, yıpranmış fakat ne olursa olsun evlatlarına evine ailesine sadık kalıp destek olmuştur. Hala para ile satılan kadınların bulunduğu bir yerde bir kadın çıkıp da şiiriyle yüreğiyle sesini duyurabiliyorsa ne mutlu!

Bana bir canlı söyleyin ki yüreğinde dişisi olmasın. Bana bir varlık söyleyin ki başka bir varlığa muhtaç olmasın. İşte bizde ona muhtacız. Her zaman bir annenin sıcaklığına, bir sevgilinin sarılışına ... Aslında kadın olmanın onurunu tadamayan, üzerine düşen bu kutsal vazifenin riayet sınırları dışına çıkmış kadınlarımızda var. Modern ve çağdaş gibi bazı kelimelerin ardına saklanıp kendine has güzelliğini uluorta sergileyenlere taraftar değilim.

Kadın başlı başına bir ziynettir zaten. Muhtevasının ne olduğu belli olmayan maddeler ile kendine bezeme yapmaya çalışanların güzelliklerinden şüpheleri mi var? Hür irade, Kadın hakkı! Bir kere kadın hakkını aramak bile rencide ediyor beni. Nasıl olurda bir kadın hakkını kaybedebilir. Nasıl olurda bir kadın kendisinin sınıflandırılmaya tutulduğu gibi safsatalara muhatap olabilir.

Bir erkek olarak karnımda dokuz ay bir şey taşıdığımı düşünüyorum ve o şeyin bin bir meşakkatle benden alındığını. Buna hangi cesur erkek katlanabilir ki? bu ne halter kaldırmaya benzer nede ringlerde yumruk atmaya.. İşte her birimiz bu zor koşullar içinde geldik dünyaya. Birileri bizim için katlandı bu acıya. Anne olmak! , sonra sarmak yavrusunu, saatinden on dakika geç kaldığında kapı pencere demeksizin gözetlemeye başlayan annemin, annelerin endişesi hiç bitmeyecek.

Ve sevgili; vefasıyla, sadakatiyle çoğu zaman kendi menfaatlerini sizinkinden sonraya bırakan bir sevgili!Sen kadın; ne güçlü ne nurlu varlıksın!

Sen değil misin nice ozanın, şairin anlatamadığı şahika! Sen değil misin güneşin yıldızların ışığına yetişemediği nur! Sen değil misin kuvvet! Ben kim, seni bir yazıyla anlatmak kim?

Sen Şiirsin! ... Sensin binlerce şiirle anlatmaya çalıştığım güç. Ne haddime ki benim kalkmışım seni yazıyorum. Ama kuvvetini zayi etme ne olur, cesaretini nahoş yerlerde kullanma, nurunla senden olmayanları da aydınlat, bir ışık oldun ve ışık olmaya devam et, teninin değil yüreğinin sıcaklığıyla sar ufkumu. ...

Sen Şiirsin! ... Köroğlu seni okudu türkülerinde, bağlamanın telleri birbirine dolaştı Aşık Veysel her sevdiğinde. Sen Mevla'nın Adem' e sunduğu en kutsal armağan. Sen kuytugahım da bile ışık veren can! teninin değil yüreğinin sıcaklığıyla sar ufkumu. ...

Sen Şiirsin! ... Uyandığında aynaya bakma bir kez. Perdeni arala, bir bak dünyaya; sana mutlu bir hayat vermek için değil mi bu koşturmaca. Seni mutlu edip mutluluğunla mutlu olabilmek için. Yıkama yüzünü, uykuyla dinlenen göz bebeklerinde çapak kalsın.

Sen kadınsın! Yıllarca özlemlerimin otağı oldun. Anne olup sardın, sevgili olup yollarımı gözledin (hayatta ki en büyük ihaneti sen yaptın bana ama ben seni hep sevdim Anne olduğun için) . Kuvvetin ezeli, vazifen büyük. Özgür ol! Yansıt yüreğini dünyaya. Susma, al kalem eline. Haydi senden olan sana uyan bir şey yap.

Bir Şiir yaz.....

06 Temmuz 2004 Salı 22:50

Sihhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Mülakat

Ölüm üzere yapılan bütün sınavları geçtim ve hak ettim, beni sözlüye kaldır Allah'ım! Ben her iki elimi sana açıp (ki senden başka bir gücün olmadığı bilincinde) senden emanetini almanı talep edeceğim. Bana verdiğin bu can'ın hakkını veremiyor ve ona acı çektiriyorum. Kusur bende yada başkasında; ben artık yazılılara kalmak istemiyorum.

Kulların arasında ki bu çıkar yarışına hiç ayak uyduramadım. Hiç mutlu edemedim bu gönlü! Sevdirdim ama hiç mesut edemedim yüreğimi. Senden gayri güvenip sığınıp medet beklediğim bütün dallar kırıldı. Can heba olmak üzere... Nefis artık hiçbir şey beklemiyor. Sana asilik yapıp kullarına cephe alan İblis bile bakmıyor yüzüme. Hangi kapıya gittiysem kapandı, hangi dosta yüreğimle sarıldıysam çıkarlarına abandı. Can verecek kadar sevdim seilmeyi hak etmedim, bütün umudumla mücadele edip savaştım gülmeyi hak etmedim. Baştan beri bana sunduğun hakkı talep ediyorum; emanetini al benden, beni sözlüye kaldır Allah'ım! ...

Benle aynı kalıpta yarattığın Ademoğlunu hiç anlayamadım ve hiç anlatamadım dünyalık bir beklentim olmadığını. Sevdim ama hiç anlatamadım gözlerimin ondan başkasını görmediğini. Okudum ama hiç anlatamadım bu emrin bana Hira mağarasında verildiğini. Çamurdan yarattığın tenimde ne gözyaşı kaldı akacak, ne kan toprağa özüne damlayacak. Bütün sınavlarını geçsem de ömrün, yaşamakla uyuşmadı tutkularım.

Dönüp dolaşıp aynı durakta duruyor ve nihai kurtuluşumun ölümle olacağı inancımı sürekli güçlendiriyorum. Beni sözlüye kaldır Allah'ım! Yaşamım için soracağın bütün sorulara alnım ak yanıt vereceğim. Yazılılara kalmak istemiyor artık ömrüm.....

İzin ver; emanetini teslim edeceğim.

03 Temmuz 2006 Pazartesi / 15:30

//////*S*E*V*D*A*Z*A*N*//////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Notasız Düş

Umutlar var ve hırçın: Sonra kırmızı şarap tadında seni düşünmek. Her yudumda kaçmak özgürlüğe. Hani kurak bir dereye sel akın eder ya hani kel bir tepede ansızın açiverir ya çimenler yem yeşil. Ben sevdami yazarım aylardır, yazarım da bir türlü durak bilmez kalemim. "SEVGİLİ!" sen ki en bahtsız yaşımda elimden tutup beni mutluluk limanına götüren kadın! Sen ki gözlerimde ki matlığı söküp alıp ışıltılı bir yaşam veren hürriyet; Sen ki ... Zaten seni tarif etmeyi başarabildiğim gün cennetten bir mekan tutacağım kendime.

Küçükken söylediğimiz bir şarkı vardı hatırlar mısın? Bir kuş soğuktan donarak bir cama konuyor sonrada çocuk onu içeri alıyor. Sıcaklığın etkisiyle kuş canlanıyor kanat çırpmaya başlıyor. Bende o kuş misali sevgisizlikten yalnızlıktan insanların kallesliklerinden çekinip donmuş bir haldeyken senin gözlerine kondum. Ve sen bana öyle baktın ki, öyle sevgiyle sardı ki bakışların beni; yeniden hayat buldum, canlandım. Şimdi senin varlığının bilinciyle yaşıyorum. Yanımda olduğunu ve hep olacağını bildiğim için ne olursa olsun YAŞAMAK tan zevk alıyor ve hayata güvenle, umutla istikrarla bakıyorum.

"seni seviyorum" demenin verdiği o büyük, o kutsal, o nurlu sevinç yok mu! işte o sevinci her an yaşamak için, o saadeti her lahza tatmak için ve her nefeste tüm benliğime SEN' i katmak için HOŞGELDİN!

Arzularım ilk günkü gibi taze, bakışlarım ilk an olduğu gibi heyecanlı. Seni yeni doğmuş bir bebeğin anaya hasreti gibi taşıyorum bağrımında. Ve sen şimdi yanımda olmasan da; HAYALİN BAŞUCUMDA ...

Şimdi yeniden soğuyacakmış mevsim, yeniden kar yağacakmış başkent caddelerine. Bana ne! ben senli hayalin doruk noktasında senli bir mutluluğun en şahikasında: Barış türkülerimi hiç usanmadan okuyup ve hiç yorulmadan senli yarınlara koşarak ... Şimdi yasla başını omzuma; yangın yeri gibi gözlerin: Daya gözlerini gözlerime bak:

Ben seni yazıyorum; seni yaşıyorum; seni anıyorum:

başkent orta yerinde bedenim; oysa ruhum şimdi senin yanında Sen olana dek boş bir beden bu, milyonlarca yıldız başımda

Kusura kalma sevgili! beklide haddime değil ölesiyeye sevmek seni

Sen öyle özelsin ki ...Ve şimdi dünyanın bütün yıldızları Ankara'nın göklerine dolacak senin nurundan bir dirhemde olsa ışık almak için; çünkü sen öyle güzelsin ki...

Şimdi ben şarkıda ki kuş olup pencereye konmak isterdim bir daha. Ve ben şimdi kollarına sarılmak, başucunda kalmak isterdim. Ve ben seni yaşamak için bir ömür boyu milyonlarca umut verdim..

"SEVGİLİ!" Bir fısıltı olup kulağına doğru geliyorum. Yüreğine yerleşeceğim, ve adını yazacak bütün tarihler ve ben bir ömür değil bin ömrüm olsa yine seni seveceğim. Sevgiyle kal ...

Unutma! her lahza SEN diye çarpan bir kalp var, her nefeste seni düşleyen bir yürek var. Sana;; BEN varım. ...

Ve ben ki bu sevgiyle çok bahtiyarım.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
17 mart 2003 Pazartesi 17:05 Strazburg Cad:
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: * Gördüğümüz Gerçeklerin Bildiğimiz Yanları**

GÖRDÜĞÜMÜZ GERÇEKLERİN BİLDİĞİMİZ YANLARI.....

Hem bütün bunları biliyoruz aslında hem de muhteşem bir tenkit ve eleştirme yönümüz var. Eleştirdiğimiz saflarda olanlarda bizden oysa. Ne başka bir gezegenden geldiler nede Allah onları başka bir toprak cinsinden yarattı.

Türkiye de trafik kazalarının ardı kesilmiyor. Sözde bir trafik canavarı yollarda gezinip can alıyor. Oysa böyle bir canavar yok. Suçun sebebi biziz. Alkol almış trafiğe karışmış vatandaş açıkça şunu söyleyebiliyor. "Torpido gözüne bir paket sigara koydum polis gelirse geçeriz " Biz trafik canavarına değil bir paket sigaraya canlar ödüyoruz. Sözlerim hiçbir kesimi genellemiyor. Ama maalesef ben sizlerinde bildiği gerçeklerden bahsediyorum. Alkollü olduğu için trafiğe çıkan şoföre ver bakalım ceza al götür yatır 1 hafta nezarette çıkabilecek mi trafiğe bir daha. Ama insafli trafik görevlisi alkollü vatandaş işlerinden olmasın diye verilen canlar adına bir paket sigarayı yada yan cebine bir yeşilliği alıp devam et diyor. Bir paket sigara kurbanlar veriyoruz

Kumar aileleri yok eden kötü bir alışkanlık ama kumarhaneler ruhsatla çalışıyor. Onlara bu ruhsatı verenler karşımıza geçip bize güzel bir yaşam vaat eden yöneticiler değil mi. İki yüzlü gergedanlar. Efendim kumar kötü bir alışkanlıktır çocuklarımızı uzak tutalım. Embesil kafalı beyefendi sen izin verip müsaade buyurmadın mı. Alın bu size ruhsat çalıştırın kumarhanenizi demedin mi? Hangi yüzle karşımıza geçip beyanat veriyorsun. Bu işin görünen tarafı birde görünmeyen yanları var. Kiraathanenin kapısında yazıyor. Lama Seveler Derneği. Üye olmayan giremez. Kaç kişi lama nedir biliyor da sevsin. Peki bu dernek içinde masa örtüleri altından gidip gelen paralardan benim bile haberim varken bölge emniyetinin mi haberi yok. İşte işin acı tarafı o derneğin üzerinde tepe lambaları dönen bir araç. Çay parasını alıp uzaklaşmayı bekleyen. Kumar gibi kötü bir alışkanlık... Birkaç bardak çay parasına kurbanlar veriyoruz.

Akılsız başın cezasını ayaklar çeker hem de kendi ayaklarımız masanın yada mobilyanın ayakları değil. Eğer topluma zarar verecek davranışlarda bulunuyorsak ve yaptığımız işler birilerini etkiliyorsa şu bir gerçek ki bir gün aynısı yada benzeri bir şekil bize bizden olanların başlarına da gelecektir. Eğer köşe başını tutmuş bir görevli hız kurallarına uymayan bir kamyon şoförünü çorba parasına salıveriyorsa o kuraldışı araç kullanan kamyon şoförü belki ileriki kavşakta kendisini salıveren görevlinin ailesine bir zarar verecektir.

Yasal olmayan ve topluma zarar veren bir çok zararlı faaliyetlerden nasıl haberdar isek bundan en az bizim kadar bunu engelleme yetki ve kudretine sahip yöneticilerde haberdar. Öğrenci harçlığı çıkarmak için hafta sonlarında simit satan ben defalarca simit tablami bırakıp kaçmak zorunda kaldım. Ki defalarca adı zabıta olan belediye görevlileri yaşıma aldirmaksızın tokatı yerleştirdiler faydalı bir iş yapıyor olmanın havasında. Beni engelleyip altı üstü 20 simitle kazanacağım harçlığıma mani olanlar izinsiz müsaadesiz pazarlarda yer eden işportacıya; üst geçitlerde duran bul karayı al parayıcılara müdahale edemiyorlar mı. Yada benim gördüklerimi onlar mı göremiyor. Hani şu direğin dibinde duran montlu delikanlı var ya o öğrencilere esrar satıyor. Sağır sultan duydu da sen mi duymadın. Her lisenin civarında bir cafe ve o cafede dönen dolaplar. Ahlaka uymayan davranışlara özenle riayet eden gençlerimiz ve onlara çay meşrubat satma işini yapan sen Osman dayı. Akşam olup ta evine geldiğinde namus

fedailiği yapıyorsun. Oysa gündüz senin gözünün önünde daha genç bir kızı yalanlarıyla kandırıp elde etmeye çalışan hoşaf kafalıya çıkarken gene bekleriz diyen sen değil miydin. Diyeceğim senin kızının okuduğu lisenin arkasında da bir cafe var ve ben geçen gün kızını o cafeye girerken gördüm yanında ki gençte senin oraya gelen hoşaf kafalı gençti. Gerçi sen....

Gördüğümüz gerçeklerin bildiğimiz yanları.....

Ama bizler eleştirmeniz. Çayımızı yudumlayıp sigaramızı dumanlayıp "yav " diye başlayan tenkitlerimizi yapar sonra da üniformamızı giyip kavşakta sigara parası, dernek önünde çay parası almaya gideriz.

Nelere kurbanlar verdik. Az geldi..... Kurallar hayatımızı düzenlemek için oluşturulmadı mı? Ahlaka toplum yaşantısına zarar verecek hareketleri engellemek için hem kural koyuldu hemde bu kurallara uyulmasını sağlamak içinde görevliler. Belki kurallar hala bir yerlerde yazılı duruyor ama bunları uygulama da denemen olarak vazife alan görevlilerde sorun var sanırım. Ben bir vatandaş olarak hatalı bir şekilde trafik kurallarını ihlal ediyorsam topluma zarar verecek davranışlarda bulunuyorsam, kumar uyuşturucu gibi toplum geleceğini etkileyecek zararlı işlerle meşgul oluyorsam bunu engellemek çok mu zor.

Lütfen bari bir büyüklük gösterinde şu ucundan accık anlatmaya çalıştığım şeylere " a gerçekten mi " demeyin. Gerçekten bu anlatmaya çalıştığım birkaç hadise maalesef gizsiz sırsız saklısız devam etmekte ve sanırım bizde bu kafa olduğu sürece devam edecek.....

Ama ben gene derim ki

Gelin; sigara, çay, çorba parasına kurbanlar vermeyelim. Bir gün sıra kardeşimize çocuğumuza bizden olanlara gelecektir.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA®
17 kasım Çarşamba 18:31

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Ah Memleketim

Eğitim ve Türkiye ikilisini bir makaleye konu ederek yazı yazmak istediğimde hep "ah memleketim" demek geliyor içimden. Belki de eğitimini devam ettirememiş bir birey olmanın verdiği sızlanmadır bu ama ortada açık seçik görölen nizamsız konum sızlanmamda ki doğruluk payını artırdı. Gönöl iserdi ki sızlanmam yersiz olsun ve ben yanlış düşünüp yanlış yazan olayım.

Yıllardır belli bir nizam ve sistematige bağlanamayan ve her eğitim dönemi başında yeni çözüm arayışlarına gidilen bir zamanda hala oturaklı bir eğitimin olmayışı Nesillerin a'tisi için olumsuz düşüncelere sevk ediyor insanı. Öyle ki hem akademik eğitim kısıtlanırken hemde meslek kazanma yolları kapanınca daha bir düşar oluyorum. Kliseleşmiş fikirler çevresinde hiç bir değeri olmayan inatları uğruna Eğitimle uğraşan politika adamlarını bana bıraksalar bu ülkeden kapı dışarı ederdim. Ne yazık hala "türban" hala öğrenci ayrımı yapıyor. Madem Demokrat bir ülkeyiz bırakın insanlar inandığı gibi yaşasın. Din ve vicdan özgürlüğü tartışılıyor. Oysa bu isimde bir özgürlük Türkiye de hiç olmadı ki. Düşünüyorum da Avrupa Birliği bizim gibi geri kalmış bir toplumu ne yapsında arasına alsın. (her ne kadar medeniyet ve kültürlerini bizim atalarımızdan almış olsalar da) ...

Aslında konum bunlar değil. Eğitimde ki pürüzlükleri, geri kalmışlığı mantığımca yorumlamak ve buna mukabil "Naşıl olabilir?" sorusuna cevaplar bulmak maksadım. Ama sözde eğitimciler yada Üniversitelerin öğretim görevlileri bu meseleleri değil eğitimle hiç bir alakası olmayan kişiye özel inanç ve hobyleri tartışıyorlar. Üniversite kapılarında Güvenlik Personeli bulundurmaya ülkem adına başım eğik karşıyorum. Aslında bir de Fakülte içlerine Karakol konursa (yada liselerin bahçesine) şaşmamak lazım. Profösör unvanı almış insanlar milyonların karşısına geçip takatukayla gürültüyle neredeyse sokak kavgalarına dönüőecek şiddetle tartışılırsa elbette o kimselerden eğitim görenlerde şiddeti öğrenip şiddete başvuracaklar.

Hırsızlık, fuhuş, kapkaç, kaçakçılık ve buna benzer ahlak dışı olaylar televizyonlarda renkli ekranlarla izlettirilirse bir öğrenci; yeni ilimler öğrenmeyi değil, kavgayı, gürültüyü kısa yollardan zengin olmanın yollarını arayacak. Kimi sabahlar evimin balkonuna çıkar yanıbaşımızda ki okula giden öğrencileri izlerim. Birbirlerine taktıkları lakaplar bile tuhaf. Gangsterlerin mafyaların isimleri. O çocuğın günahı nedir?

Siz oturun beyler! ... Türbanı tartışın. O çocuklar bugün oyuncak silahlar ile okullarına giderken

yarın üniversiteli olduklarında hala oyuncaklarla oynuyor olmayacaklar. Tabi ellerinde üniversite okuma şansını almazsanız. Gerçi bu memleketin hangi sahasında UMUT kaldı ki. Daha dün bir gazete de Zabıtalık bölümünü bitirmiş bir üniversitelinin pazarda işportacılık yaptığı ve kendi meslek branşında ki insanlarla karşı karşıya geldiği yazıyordu.

"Bu Bir Mafya dizisidir." Bu sloganla yayına giren ve reytingler alan bir dizinin oynatılmasına göz yuman idarecileri nefretle kınıyorum. Ne demek Mafya ve nasıl oluyorda açık seçik izlettiriliyor. Porno film koysanız bu kadar tehlikeli olmaz sanırım. Böyle bir memlekette çocuklar ne yapsın.

Okuldan çıktıktan sonra seyyar satıcılık yapan öğretmenini gören öğrencileri hangi cüretle öğretmenliğe heves duysun. Okuluna gitmek için bindiği dolmuşta şoförün üniversite diplomasını gören bir öğrencinin düşüncelerini okumak isterdim. Şahsen üniversite tahsilimii tamamladıktan sonra dolmuş şoförlüğü yapacaksam en azından şimdiden şoförlüğe başlarımki tecrübem artar. Gerçi kısa zamanda Dolmuş Şoförlüğü yapmak içinde üniversite mezunu olmayı şart koşarlarsa şaşacak değilim.

Seni ne hallere getirdiler Türkiye'm! ...

Aslında bu sorunu çözmek kolay gibi. Önce televizyonlardan bu damgalayıcı yayınları kaldıracak ve eğitime teşvik edici programların yayını sağlanacak. Sonra öğrencilere

ne için okuması gerektiği öğretilecek. İnsan ayrımı yapılmayacak. Din ve vicdan özgürlüğü olacak. Lise mezunu arzu ettiği bir üniversiteye gitme şansına sahip olacak. Kazanır yada kazanmaz o kendi proplemi. Bir öğrencinin seçme hakkı olmazsa o öğrenci okumazz.

Konumun öyle dışına çıktımki. Ama çıkartıyorlar işte. Ne zaman ilkokul öğrencileri kendilerine mafya isimleri yerine İbni Sinaların Farabilerin Mimar Sinanların isimlerini koyarlarsa işte o zaman bu yazı istediği olgunluğa ulaşır.

Eğitimin ne denli mühim olduğunu lise mezunu birisi olarak ben biliyorum birde bunu Rektörler öğrenseydi...

Ah memleketim ne hallere koydular seni! ...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Bütün İnsanlar Güzeldir

Aslında bütün insanlar güzeldir. Önemli olan onları çözebilmek ve onlarla paylaşma güdüsünü bütünsel hale getirebilmektir. Yoksa hiçbir insan yaşamsal menfaatlerin dışında bir hedefe hiçbir zaman meyletmez. Bu bir teoriden de öte realistiğini kanıtlayabilmiş bir kuramdır.

Toplum içerisinde ki ortak idealler bireysel olarak daimi çözümlenmeye çalışılsa da asıl olan parçalanmayan bir düzeyin hep var olduğudur. İnsanların içine girebildiğiniz zaman anlaşmaya değer pozitif yönlerin olduğunu fark edersiniz. Hiç sevmediğiniz insanlarla bile ortak yönlerinizin olduğunu bir gün anlayacaksınız. Deneyin; ve bu güne kadar hiçbir konuda anlamadığınızı düşündüğünüz bir insanı denek olarak ele alın ve o insana yaklaşmaya çalışın. İleriki zaman zarfında mutlaka anlaşma odağı sağlanacak ve ortak fikriyatlar birden gün yüzüne çıkacaktır. " Kavgalar iyi dostlukların başlangıcıdır " ki deneyim ve gözlemlerimle de bu deyişin realitesini kabullenmiş bir insan olarak lafı hiç uzatmadan anlatmaya çalıştığım bu konuyu tek bir başlık adı altında toplamam gerekli olursa şunu gayet rahatlıkla söyleyebilirim:

<< Bütün İnsanlar Güzeldir >>

Artık hiçbir ide insanları ayıramayacak bir konumdadır. Ne siyasi görüşler, ne şahsi beklentiler insanların arasında bent olamayacaktır. Sağcı-solcu, alevi-Sünni, Kürt-Türk, artık aynı sofrada yemek yiyip aynı havayı teneffüs ediyor. Bu kuramı kimse inkar edemez.

Aynı yaratana inanıyor olmamız bir yana: inanmayan insanlarla dahi bir çok paylaşacak şeyimiz vardır. Gerçi bunca şeyin altında yatan, bunca şeyi ayakta tutan kuvvetli bir şey vardır ki oda sevgidir. İnsanları birbirine hep bütünleyen, bir parça kılıp ayrılmaz hale getiren kimi zaman bütün engellere meydan okumasını öğreten ve bu uğurda güçlendiren şey sevgidir işte.

Ne mutlu ki yüreklerimiz her zaman yeni sevgilere, yeni dostluklara açık; yada ben böyle olduğum için böyle olmasını istiyor ve böyle olduğunu kabul ediyorum. Her neyse...

Yine söylemekten kıvanç duyuyorum ve her zaman söyleyeceğim bu fikrimi söylemekten usanmıyorum.

<< Bütün İnsanlar Güzeldir >>

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
30 Eylül 2000 Cumartesi (12:56)
Gazi Üniv. Bahçesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Den...

ve
senle oldukça
dünya ne güzel...

ellerini tutan ellerim, şimdi sana tutkunluğumu yazan kalemi tutuyor. Meğer nede hoş, nede güzelmiş bu kalemi tutmak. Nice çileyi, nice yalnızlıkları yazdıktan sonra; mutlulukları ve sevinçleri yazmak ne vazgeçilmez bir lezzetmiş... Belediye otobüsünün sarsıntı ve kasislerden atlayışına aldırış etmeden sana olan sevgimi yazmanın tadı bile başka oluyor. Yarimin yanında ayrılalı on dakika bile olmamasına rağmen şimdiden özlemeye başladım. İşte bu: benim bile anlayamadığım sevdamin radikal yanı ve umut çiçeğim: işte sen beni böyle sev böyle tanı. Artık sokak başlarında ve park köşelerinde el ele tutuşan çiftlere baktığımda sitem etmiyorum. İnanıyorum ki; beni ben olduğum için sevecek, beni benliğimle kabul edip, ellerimden tutup, yalnız bırakmayacak biri var:
SEN...

Ben naçar olmuş gönlüme bir zamanlar ölümden bahsederken... Şimdi naçarlıktan vazgeçmiş olan şu gönlüme hep SEN' i anlatıyorum. Süslü kelimelerle cümleler kurup alt alta paragraflar diziyorum. Sanma; sana kur yapmak değil maksadım. Bir insan zaten ne kadar gazeteci, edip olursa olsun kelimeleri böyle bir dize üslubü içine sokamaz; yaşadıklarını yazmaya aciz kalır. Benim ne farkım olduğunu mu düşünüyorsun? Ben aşklarımı karalıyorum. Düşüncelerimin realistliğinden taviz vermiyorum. Sana olan aşkı yazabilmek için aldırış etmiyorum bindiğim otobüsün şu an bu mekanda oluşuna. Ne yazar? ... Bu gece benim gecem. Bundan sonra ki bütün gecelerinde tapusunu almalıyım bir an evvel feleğin ellerinden. Bu heyecan ve bu sevincin kaynağının nereden geldiğini iyi biliyorum. Bunca sene geçmiş olmasına rağmen bana tekrar yaşama azmi kazandıran, beni tekrardan hayatın kaldırımlarına iteleyeni, bana mutluluk ve huzurun manasını öğretenin kim olduğunu iyi biliyorum. Bu sevincin nereden geldiğini iyi biliyorum.
SEN.....DEN

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Dokunulmazlık

Dokunma ! O bir milletvekili artık.

Senin oyunla o sifata malik olduktan sonra evvelki ve bundan sonraki kabahatlerinden sual olunmayan biri artık. Her şey mubah ona...

" Seçimden önce veya sonra suç işlediği sürülen bir millet vekili meclis kararı olmadıkça tutulamaz, sorguya çekilemez, tutuklanamaz, yargılanamaz. Nasıl bir izan bu anlayamıyorum. Ortada mevzu bahis bir suç olacak fakat o kişi görevi sıfatıyla serbest dolaşacak. Hem de bu azadeliğini yönetim ve idare üzerinde kullanacak. Ben bugüne kadar verdiğim reylerin hiç birini suç' a muhatap kişiler yargılanmasın diye kullanmadım. Kişi kanunda suç olarak nitelendirilen bir fiil işlemişse sıfatı ne olursa olsun yargı önüne çıkmalıdır. Aslında yukarıda beyan ettiğim mevzuu suça teşvik veya diğer bir ifadeyle suçluya sorumsuzluk vermektedir. Zatı muhterem suça muhatap olacaksa bu suçunu örtbas etmek amacıyla milletvekilliğine soyunacaktır. Ben kamuyu ilgilendiren Türkiye Cumhuriyetini alakadar eden mevzuular da birinci dereceden görüş bildirme yetkisine sahip olan kişinin DOKUNULMAZLIK gibi bir kaskla korunmasına karşıyım.

Dokunma! O bir milletvekili. dokunulmazlık sahibi...

Suçta muhatap sayın milletvekili meclis kararı olmadıkça serbesttir. Zaten bu meclis dediğimizde milletvekillerinin üstünü örten bir çatı değil midir? Kimi kime emanet ediyoruz. Bu yazıyı okumayacaklar; okusalar da kaale almayacaklar ama yinede hodri meydan! Sayın milletvekilleri! ; Amacınız memleket müdafaası, devletin idaresi ve devamlılığı,, sosyal adaletin sağlanması kısaca kamusal hizmetse buyurun kendiniz talep edin dokunulmazlıkların kaldırılmasını. Siz bunu yapmadıkça ben sizlerin oraya suçlarını örtbas etmeye çalışan yada suça hazır kişiler olduğunuzu düşünüp böyle inanacağım.

Yasama dokunulmazlığı olduğu gibi yasama sorumsuzluğu da var. Adı üstünde sorumsuzluk. Belki kelamım dokunacak bu sorumsuz dokunulmazlara. Fakat o çarklar öyle bir işliyor ki. Seçim sonrasında ilk işlerinden biri olan DOKUNULMAZLIK yasasında herhangi bir değişikliğe gitmeyen hükümete ikide bir vaatlerini hatırlatan muhalefet milletvekillerine de çatmadan edemeyeceğim. İktidarın bir an evvel dokunulmazlığı kaldırmasını savunan sayın muhalefet milletvekilleri neden yönetimde iken bu isteklerini yapmadılar? Küçük çocukların oynadıkları bir oyun vardır hani. Oyunda ebe olan çocuk başka birini yakalayıp oyunun ebeliğini ona devreder. Bu da böyle bir şey işte; Şimdi ki hükümet yarın muhalefete düşsün talep edeceği ilk hizmet dokunulmazlıkların kaldırılması olacaktır.

Dokunma! O bir milletvekili! ...

Yasam organından yasama sorumsuzluğu ve yasama dokunulmazlığını bir an evvel kaldırması talep olunur. Yoksa suça duçar kişilerin vekil seçilmesi kaçınılmazdır. Bunların canlı örneklerini yaşamadık mı? Suçlu olup olmadığı yorumunu yapmak bana düşmez ama JET-PA' nın sahibi olan sayın Akgündüz Türkiye'ye bile giriş yapamazken milletvekili seçilip elini kolunu sallaya sallaya meclis' e girmemiş midir? Bilenler bilir tarihten Kast sistemini; İnsan ayırımının en bariz yapıldığı yönetim şekliydi. 21. yüzyılın AB ye girmeye hazırlanan Türkiye' sinde hala dokunulmazlığın sadece rütbece uygulanması kast değil de nedir? Bir vatandaş temizlik firmasına girip altı üstü bir caddede süpürgecilik yapacakken bile adli sicil kaydının temiz olması beklenirken T.B.M.M' nin adına söz sahibi olacak kişide masumiyet vasfının aranmaması? ... pardon o bir milletvekiliydi !

Okuduğu şiir için ceza alan bir belediye başkanının hapse atıldığı bir ülkede bu yazıyı yazdığım için tedirgin; hapisten çıkan bir kişinin bu ülkeye başbakan olabildiği içinde bu yazımdan dolayı rahatım.

Ve bay milletvekili; her ne kadar dokunulmazlığın olsa da ben sana dokundum.

Sen milletvekilisin ben milletim. Ve ben millettten biri olarak bana bu şekilde vekalet etmene taraftar değilim ve madem millet benim, vekil olmak için bana sordun ama

dokunulmazlık gibi bir karavanın arkasına gizlenmek için ne bir müsaade aldın nede bir fikir!

Çık oradan; Sana dokunsunlar...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA®
06 Aralık 2004 Pazartesi 00:40

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Gazetelere: Yarın Çıkmanın Ne Olur

Ne vardı; yarın çıkacak herhangi bir gazete: Elektriğin nasıl bulunduğunu ve günümüze kadar hangi aşamalardan geldiğini anlatan bir yazı dizisi verseydi, yanında da kuşe kağıda basılmış büyükboy bir elektrikli motor portresi. Oysa yarın çıkacak birçok gazete bilmem hangi ünlünün gizli yanlarını yazacak ve hiç bir utanmaduygusu yaşamadan bunu habercilik olarak verecek. Arada istisnalar var elbette. Toplum yararına yazılarda çıkmıyor değil ama aşkların, Bodrum gecelerinin arasında kaybolup gidiyor. Oysa verdiğim örnekte olduğu gibi Elektriği konu alan bir yazı dizisi belki okurlardan birine yeni bir buluş kazandırabilir. Sanmıyorum bir sanatçının çocukluğunda flört ettiği birini öğrenmek okurlara bir şey kazandırır; kazandırmadı kazandırmayacaktır...

Yarın çıkacak gazetelere sesleniyorum. Yiğitseniz magazin haberi vermek yerine verdiğim örnek çevresinde yazılar verin. O zaman o gazeteyi öpüp başıma koyacak ve saklayacağım. Vasati 30 sayfalık bir gazete içinde toplasan bir sayfa çıkıyor. İşin açıkcası o bir sayfa içinde toplumsal servet olan kağıdı heba etmek taraftarı olamıyorum. Gazetecilik bilmem kaç kuponla Ansiklopedi dağıtmak değil kanaatimce; sayfalarca magazin haberi at yarışları tahminleri. Gereksiz, saçma, toplumahlak kurallarına aykırı buluyorum. Bu yazımı bir jokey yada at yarışı mübtelası vatandaş okusa hakkımda ne düşünürdü belkide linçetmek bile isterdi. Her ne kadar koşrurulan beygirler ekonomiye katkıda bulunuyor dense de bu ülkede söndürdüğü ocaklar, dağıttığı aileler yeter. Ama bir ülkenin cumhur reisi bu yarışlara öncülük ederse diyecek sözüm olmuyor hele hele o yarış o zatın adına düzenlenirse. Türkiye’mdede bazı şeyler öyle abartılıyor ki bir günün 4 saati futbol haberlerine ayrılıyor. Oysa gelişen ve bizimhala yakalayamadığımız teknoloji sizi 4 saatte dünyanın diğer ucuna götürebiliyor.

Yarın çıkacak gazeteler; hakkımda dava açmayınız. Benden dava sonucu alacağınız tek tazminat odamda yığılı duran kitaplarım olurki halka dağıtmak şartıyla kabul ederim. Belki anormal karşılar çoğu bu yazıyı ve bu yazıya sebep veren yaşantımı. Yaşıtlarım arasında magazine futbola meraklı olmayan tek kişi benim. Futboldan bende zevk alıyorum fakat saatlerce spor haberi izlediğim zaman değil spor olarak kendim icra ettiğim zaman. Yoksa birköşe vuruşunu defalarca gösterip bunu günlerce tartışmanın Ülkenin gelişimine ne gibi bir katkısı olabilir. Bunu: . Medeniyet, ahlak, kültür: hangi başlık altına alabilirsiniz.

Üniversitelerin, Gazetecilik, Basın-Yayın, Radyo Televizyon gibi bölümlerinde bunlar okutulmuyor olsa gerek. İdealimde ki olan bu bölümlerden hiç birini okuyamadım. Lakin okuduğum takdirde yarın çıkacak gazeteler gibi gereksiz haberlerle uğraşacaksam okumadığım için kendimi şanslı buluyorum. Bazı Tv kanallarında ve kimi gazetelerde Kültürel yayınlar yapılıyor ama Televolelerin, Asmalı Zerdaların arasında kaybolup gidiyor. Neredeyse bütün Türkiye bir eve hapsedilip bütün özel yaşantılarının ekrana yansıtıldığı bir grup gencin geceliklerinin rengini ve markasını biliyorken ne yazık ki çoğumuz kendi soyumuzu tanımak kendi tarihimizi bilmekten yana aciziz. Yarın çıkacak gazeteler bunu bir satışma olarak ele alabilirler (Doğruda yaparlar) Belkide bakarsınız böyle bir yazı ile meşhur bile olurum. Aman Allah korusun. Böyle bir şeyii ne düşünürüm ne isterim. Kimse öğrenmesin benim kimle nerede flört ettiğimi, kimse görmesin sünnetimde çekilen resimleri.... Gazetecilik benim nazarımda en az Öğretmenli kadar kutsal ve ciddi bir meslek. Biliyoruz ki bu memlekette bir çok gazeteci çok zor şartlar altında mücadele verip başarıya ulaştılar. İsim saymaya kalkarsam sanırım bir gazete çıkaracak kadar sayfa işgal eder. Sifatına meşhur yada ünlü dediğimiz Sanatçı veya sosyete kesiminde bu magazin sohbetinden zevk aldığını sanmıyorum. Bir insanın yırtık kıyafetinin günlerce ekranlarda gösterilmesi hoş bir şey olmasa gerek. Düşünsenize adamın çılgınlık yapacağı tutmuş yada iş stresinden bir süre uzaklaşmak istemiş takmış sevgilisini koluna bilmem ne sahilinde kaçamak yapmaya başlamış. Sonra

gazete ve televizyonlarda BOMBA Haber! Kaçamağın tadı kalmadığı gibi eminim burnundan da gelmiştir. Yarın çıkacak gazeteler! YARIN ÇIKMAYIN NE OLUR! ... Yeterince bu milleti gereksiz şeylerle oyaladınız, kültürden medeniyetten teknolojiden geride bıraktınız. Bırakında bir gün olsun gereksiz şeylerden uzakta gerçeklerle daha iç içe olalım...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Hayatlanmak

hayat ve ben: birde bu ikilemin arasında gezinip duran kararsız kalıplarım. esasında neye nerden varacağımı bilmezken böyle biçare halimi görmemezlikten gelişim. bir kavganın ortasında ayırmaksızın kaderle umutları ve umutun galibiyetine umutlanıp ki özveriyle ve inançla ve sevdaya tutunmuş bir yüreğin kanısında....
hayat ve hayat: belkide muhataplık seviyesini bulamadım henüz; belki hayat beni muhatap almıyor. bir sevdanın gölgesine sığınıp, öylesine bir yaşam sürdürüyorum.

kah satırların arasına sıkışmış bir kaç damla gözyaşı; kah rüyalarla büyüyen bir gelecek telaşı, kah ben kah yine ben. ya sonra'm ya yarın uyandığında ne yapacağım sorusu ile ansızın karşılaşır ve yanıt bulmakta zorlanırsam. ya yine böyle bir günde evden çıkıp ta dolmuşa bindiğimde nereye gidiyor olduğumu bilmiyor olursam; bugün neden geldiğimi de hangi ad altına alacağımki....

bu bana yapışıp kalmış birşey. illa umutsuzluk akacak biteviye satırlardan, ve hep yokluğun içinde kalmışlığıma yakınırken adına ad sanına san veremeyeceğim ahvalimin. nasıl yıllar bana benden uzakta geçerken, bana hiç yaklaşmayacak yıllarıda sadece günlüğümün kararmaya yüz tutmuş satırları arasında hatıra diye saklamaya çalışacağım.
oysa ardına takılıp gittiğim öyle güzel davalar var ki. oysa o olsunda onsuz olmasın diye yalvardığım öyle ab'ı-havalar var ki; karşısına geçip sevda sepetinden seçilmiş sözleri sıralarken ve gözlerinin içinde ki o engin deryada umutla kaybolmaya rıza göstermişken: hayat ve ben...

yüreğimle, özlemimle sarıldım oysa hayata gerçi hayatımla hayat arasında hesaplanması zor mesafeler var. benim bir hayatım var ve ben hayatta değilim. yani hayat mevzusu beni bir başka aleme götürüyor. sanmayın ki yaşamla eş tutulan hayatı kast ediyorum. benim bir hayatım var ve şimdi eminim bir yandan beni dinliyor bir yandan bana söylüyor
zaten o olmasaydı ben olmazdım yani ben hala varsam o var diye ve ben bir o hayattan yana azmediyorum: karar diye...

ama varmıyor işte yüreğim yıldızlara. hala içimde kara bir umutsuzluk gizliyorsam hala içimde hoyrat bir yangın alev alev beni yakıyorsa hala ben yorganı üzerime çekip gizli gizli ağlıyorsam bir hayata ulaşamadığımdan bir hayatı içimde paylaşamadığımdan. talibin çok yüreğimde gözlerim hayat ister yüreğim hayat ister ellerim hayat ister. ki ben o hayatı verirsem gözlerime verirsem ellerime verirsem yüreğime bana ne kalacak. sen benim ol hayat! sen benle kal hep. gece deme gündüz deme ayırma mevsimleri ayırma günleri cumartesileri. sahi ya cumartesi arefesi....
sanki bayram gibi:.....
hayatlanma gayretinde herşeyim. bir hayat olsun bana...
bir de hayat kalsın benle bir hayat boyu... dilerim

mustafa çelebi çetinkaya
29 OCAK 2004 PERŞEMBE (İŞKUR) 20:46
CETINKAYAMUSTAFA@MYNET.COM

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: İGZ-1 İtiraf Gecikirse Unutulabilir

Bu asker ocağında 44. günüm. Daha 500' ün altına inmedi bile. Burada delirecek gibiyim, belki de delirdim. Fakat bunu bütün sevdiklerimden saklıyorum.mantığın bittiği yerde askerlik başlar derler ama ben hala etrafımda mantıklı bir şeyler arıyorum. Her saniye dolu dolu ağlamak geliyor içimden. evimi, yaşadığım şehri, aslında sevdiğimi belki de o şehir de olup biten her şeyi özledim. Düşündükçe kederimden çıldıracak gibi oluyorum.

Anneme, babama, sevdiğime ve de dostlarıma hep rahat olduğumdan bahsediyorum oysa koskoca bir yalan olduğunu bende biliyorum. Fakat onların üzülmelerini istemiyorum. Gerçi şunu da biliyorum ki ben burada lüks bir hayat içinde de olsam onlar ile olamadığım için üzülmüyorlardır. Şu an annemin ağladığını duyar gibiyim. Ya da şu an sevdiğimin benimle olduğu günleri düşündüğünü... Burada bir cehennemi yaşıyorum her gün. İnsanlık kavramının yittiğini ve burada insanın biraz biraz bittiğini.

İyi değilim iyi değilim hem de hiç iyi değilim.

Bu itirafı unutabileceğimi sanmıyorum. Belki de burada geçireceğim zehir zıkkım günleri unutmak istesem de unutamayacağım. Belki de 550 gün boyunca sabah, akşam hep ağlayacağım. Çıldırırım geliyor. Bazen bu güne kadar nasıl sabrettiğimi düşünüyorum. Belki de;

İtiraf ediyorum Anne; hiç de rahat değilim,
İtiraf ediyorum Baba; hiç huzurum yok,
İtiraf ediyorum Sevdiğim; hasretine katlanamıyorum.

Zoruma gidiyor her şey. Sırf sizleri özlediğim için ve üzölmeye hakkınız olmadığını bildiğim için yaşama mücadelesi veriyor, boyun büküyorum.
Beni affedin! Sizlere rahat olduğum konusunda yalan
SÖYLEDİM....

.....26 Nisan 2001 Perşembe

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: İmdat Ey Nefsim!

Ya iflas ederse teveccüh. Kansız bir işgalin ortasında kalırsa sesim. Ya susarsam. Belki akidelerin tükendiği yerde taassup ve tevazu lehine açılırsa davalar. Kaybederse her zaman kaybetmeye yetim insanlar. Tarihlere bölünen çağlar arasında ilkellik ve medeniyet tartışmalarına nokta koyma kudretine sahip bir millet olma çabası veren üç beş adam! . Sürgünlerin arasından şahlanan yürekler. Kiblegaha yönelmeye soğumuş töreler. Eline bir kavramını tutamayanların ikili meşvereti. Boynu bükük bir davanın hiç solmayan gülleri. Ümmet gibi...

Nerdesin Ey Nebi! ...

Koca bir orman arasında yanıp kül olmuş muhataplığımıza şefaath gönder. Secdeye varmayı unutmuş alınların gölgesinde solmuş benizlerimize ışık ver. Ver ki tek olan ölümü güzel kılan Mevla'm huzurunda yüzümüz ak, umutlar berrak.

Nerdesin Ey Ömer! Adalet kılıcının yadelinden buram buram türküler besleyen Ey Yunus! Nerdesin ruhaniyetini hakka teslim eyleyip meydanlada zikreden Ümmet! Nerdesin Ey Ben? ...

Aklı maddeye köle olmuş,serüvenler arasında kendine kılıf arayan yüreğim. Hani senle bir söz vermiştik ervahı ulviyette. Ki sen yarın yalnız bıraktığında beni ben ne cevap vereyim. Siyahı bir temponun nefse haz veren desiseli ziynetlerinin arkasında ki can! Mevsime ayak uydursan ne fayda. Say ki kıyamet anı bu an... ve sen inadına çıkarsan da koldan saati,indirsende duvardan takvimi; geldi korktuğun zaman.

Nerdesin çocukluk günlerimi renkten renge boyayan heyecan. Nerdesin ey nefsim? Sana hizmet ederken yıllar yılı şimdi bu köhne tükenmişlik arasında beni koyup gittin...

ve iflas etti teveccüh.

İtikatın tükendiği yerde kalan yetim davalar. Sanığım vegördüm duydum yaşadım. Bir cümle dünya inkar etse de yaratılmışlığın kudsiyetini. Çamurdan can oldum; Kul'um Rab tanıştım... imdatların arasında kaldı kansız bir işgal.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
20 Ocak 2004

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Kırgınlık Saatim

Sabah sabah yine sitemlerimi bir nebze de olsa açığa vurabilmek amacıyla; herkes bu saatte uykuyu tercih ediyor olsa da...

rkek yakarışlarımın umutlu bir nihayeti olmayacağına artık inandım. Mevsim onca yeşilliği ile canlılık gösteriyor gibi olsa da ben yıldızların seyrine aldandım. Fırsatçılara boyun bükmüş bu koskoca dünyayı küçücük yapan bir intikam arzusu ile kenetlenmiş bir haldeyim. Kapanıyor ardımdan bütün mutlu kapılar. Keşke dn akşam iseydim bu sigarayı. Dumanından değişik değişik dünyalar yansıyor yüreğime oysa hepsinde kin, hepsinde yalnızlık, hepsinde fke... Henüz kuşlar bile uykuda... şimdi bir köyde olsaydım belki horozların, belki oban köpeklerinin, belki de derelerin hala uykuda olduğunu fark edecektim. Elimi attığım her şeyden soğuyarak geri çekiliyorum. Bir lm arzusu bırakmıyor yakamı. Her lahza ölmek istiyorum. Eskiden şu telefon hiç susmazdı. Eskiden bu kapıya gelen giden eksik olmazdı. şimdi zifiri bir duman var içeride. Art arda içtiğim sigaraların haddi hesabı olmasa da; kimse yok. Tek tük dolmuş sesleri peydah oldu. Boş varakalara rengarenk gl resmi izsem de gllerim soldu işte. Mutluluk bir şarkılar da kaldı bir de mazilerde. Kaybolmuş şiirlerimi yana dne arıyorum eski gnlklerimin ve not defterlerimin arasında. Belki de birileri alıp götürdü.

Birileri gelmez mi bu şehre; halden anlayan birileri! Artık eski dostlardan geçtim, eski resimleri sakladım. Sahi itiraf edeyim yeni dostum hiç olmadı ve son zamanlarda hiç resim ektirmedim. Dünya srgnm uzadıkça uzuyor. Raylar üzerinde kıvrım kıvrım yol alan bir mavi exprees ile döndüğüm günü hatırlıyorum bu şehre Birde bu şehirde temelli ayrılacağım günün hayalini kuruyorum. Kelimeler anlamsızca önümde sürükleniyor sürüklenmesine ya; ya bu saat durdu ya da benim zaman anlayışım başka bir gezegenin ortak saat ayarına göre kurulu.

Hiçbir şeyden teselli bulmuyorum. Bana bedenen yakın insanlardan manevi bir yakınlık bulmaya çalışsam da... Farklı dünyaların insanlarıyız. Hüznümü suluyorum göz yaşarımla ve mutluluk adı verilen o hiç tatmadığım hisleri bir daha hiç tatma fırsatım olmadan idam ediyorum. Asıyorum darağacına. Benimkiler soyut bir benzetme, benim ki teselli aramak bu kapalı odadan. Oysa biliyorum ne bir dost el uzatacak bana ne de bir haber gelecek o kaç zamandır sesini duyamadığım, yüzünü göremediğim yar dan.

Herkesin uykuyu tercih ettiği ki şu an sokaklar o kadar تنها ki; bu tenhalık güzel aslında. Ne diyorduk? Herkesin uykuyu tercih ettiği şu efkarlı zamanda yine kendi alemimdeyim ben!

Yine kendi dünyamda acılarımla baş başa...

.....16.06.2000 (05: 57)

Mustafa elebi etinkaya

Makale: Sahipsiz Mektup

Bilas 43

Bu diyara geldim geleli yüreğim sim siyah bir örtüye bürünmüş gibi... Alışıyor olduğumu düşünsem de bu dünyanın yabancısı olduğumu kolayca fark edebiliyorum. Biliyorum isyan dilime yakışmıyor ama kimi zaman öyle bir ateş sarıyor ki gözlerimi, duman olup uçuyorum. Seviyorum diye avazımın çıktığına haykırmak geliyor içimden ama... Haykıramasam da seviyorum!

Burada herkes gibi farklı bir dünya kurdum kendime... Fakat benim dünyamda deli fırtınalar esiyor. rüzgarın önünde savrulup gidiyorum. Gözlerimde bir hasretin senaryosu perde perde canlanıyor. Ağlıyorum b Bir zeytin ağacının gölgesine, bir koğuş penceresine saklanıp sessizce ağlıyorum. Elimde olsaydı bütün güvercinleri yakalar her biri ile bir SELAM yollardım sana. Bütün yıldızlara adını yazardım. Bütün duvarları yıkdardım.

Nizama iltizam etmeye gayret göstersem de güdülerimi frenleyemiyorum. Telleri kırılmış bir sazın sesi nasıl çıkmıyorsa, kanadı kırık bir güvercin gayret gösterse de nasıl uçamıyorsa... Beni anlatabilecek bir dolu örnek var bu yalancı dünyada. Özlediklerimle nefret ettiklerimi aynı kefeye koyup tartmak isteyen bir dolu yırtıcı yarasaya karşı tek başıma; yüreğimle cephe alıyorum. Bir bayrak sevdası uğruna geldiğim bu mesken de inançlarımı bir bir yitirirken.....

Yüreğimin üstünde ki o simsiyah örtüyü kaldırmaya çalışmamın bana hiçbir faydası olmuyorken bir köşesine saklanıp ağladığım bu koğuşu gözlerimde ki kin ile nasıl yerle bir edeceğimin hesabını yapıyorum.

BİR DE SEN OLMASAYDIN!

Belki de; hatta belki desi yok. Ben sen olduğun için sana uzakta olsam da varlığını her lahza yüreğimde hissettiğim için bu güne dek sabrettim ve bu günden itibaren de bu sabır savaşına devam edeceğim.

Bu şehir yansa da... hayaller yansa da
Ben sadece seni seveceğim.

05 HAZİRAN 2001

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Makale: Sensizliğim de ki Sensizliğim

Fani olan ne varsa şu dñnyada; yalan olan, hileyle monotonlaşan ne varsa,
İnan sen hepsinden uzaksın.

Acıdır kimi gerçekler fakat kabullenmeliyim ki suçluyum ve bu suçun cezasını çökmeye de razıyım. Biliyorum ki sevmenin SUÇ olduğu bir dñnyada severek yaşamak caiz düşmez.

Taa yüreğimden dökülen nağmelerle sesleniyorum sana, ve inan hüznülyüm. Sensiz geçen saniyelerimin boşluğundan... uzaklarda olmamalısın sevgili ve hep yanımda kalmalısın. benimle... sevgimle...

Meğer ben bilmezmişim sevginin yüceliğini ve benim de sevilebileceğimi. şimdi öyle mutluyum v öyle ranaviyetin içinde ikame ediyorum ki anlatamam. Zaten seni ne kadar sevdiğimi de bir türlü anlatamıyorum.

Ağlıyorum mutluluğuma, sevincime.
Ağlıyorum sensizliğimde ki sensizliğime...

.....29 ARALIK 1997

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Maskara

bu değildi bebeklerin umduğu dünya
bu olmamalıydı dokuz ay sabredipte geldikleri mekan
şimdi bir tren yaklaşıyor gara
ve bir sitem kokusu inen insanlardan

nedir bu sızı
nedir bu acı
bu haykırış
glmezn mi gözler
ve bitmez mi ağlayış

bu değildi
bu olamaz
burası dünya
insan gülemez

oysa ne umutlarla aldık lise diplomasını
ne umutlarla geldi askerden bu memleketin delikanlıları
şimdi iş yok
şimdi fakülte kapıları kapalı....
bir tren daha yaklaşıyor gara
ve umutlar sefil
hayaller maskara

ah memleketim
ve ben memleket içinde
acıdım sana....

15 Eylül 2004 arşamba 23:16
demetevler

Mustafa elebi etinkaya

Mazlum Kovboy (seçel şiir)

Manası yoktu duygularımın
Anlaşılmazın üstündeydim
Zamana kafa tutuyordum
Liyakatten yoksundum
Umutlarım sütunlaşmıştı.
Masalmış.....

Kahkaha doluydu gözlerim
O ve ben mutluyduk beraber,
Vahdet ` e karalıydık
Beraberliğin ufkundaydık
Olamazdı lanet ayrılık.
Yalanmış.....

Bana mısın demiyordum dünyaya
İnanmıştım yaşamaya
Rüyaymış

.19 EKİM 1997

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Maznuniyet (Bana Kismet)

Serseri bir kurşun vursaydı beni
İhanetin kadar yara açmazdı,
Eğer ki birazcık gönlün olsaydı
Verdiğin o sözler benden kaçmazdı....

Herşeyim fedaydı senin yoluna
Gidip başkasını taktın koluna
Bir çare olsaydı şu ayrılığa
Mutluluk bu şehirden asla uçmazdı...

Ben neler yaşadım neleri gördüm
Her sabah dikilip kapına durdum
Elini uzatsan senin olurum
Kader umutları asla biçmezdi...

Sen bir safa gittin ben başka safa
Ne aklım yerinde ne kaldı kafa
Her şeyiyle seven Maznun Mustafa
İnan ki her zaman böyle içmezdi....

20 Kasım 2006 Pazartesi
____SEVDAZAN____

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mecnun'a Döndüm

Mecnun'a Döndüm
Belki dağ yok bu yaşadığım şehirde
belki çöl yok bu yerlerde
yine de Mecnun a döndüm.
Beki Leyla değil gülümün adı
belki yok zalim bir babası
yine de Mecnun a döndüm.

Sevmek !bu işte;
karanlık bir yarının çıkmayan bugünü
sahipsiz bir boşluğun meçhul öğünü
ve sevmek;
kalabalıkların içinde tenhalıkların düğünü
Mecnun a döndüm.

Gençlik resimlerimle doldurdum
odamın nemli duvarlarını
ibret olur diye haykırarak söylüyorum
aşk şarkılarını.
Umutlarım harap oldu
yılları bir kere de yaktım
Mutluluk haram oldu
Mecnun a döndüm.

Yalnızlık sorgularına tutsak yüreğim
şimdi ölümü beklerim köşemde
Sevmek ;
kutsal bir şarkı ya , yandım işte.
Abislerden medet bekliyorum
yardım umuyorum gökteki yıldızlardan
farkım yok Yunus tan
bende yanıp tutuştum sevdam la
Mecnun a döndüm.

Acıların imparatoruyum!
aşkımın tutsağı,
Gönlüm bir aşk sarayı
yüreğim acıların zindanı.
Nice sultanlar gelip geçti bu handan
nicesi seni unutturamadı !
Zaten sevmek bu işte
Sevmek ; yalnızlığın davetçisi,
ölümün buruk tadı.
Mecnun a döndüm.

Avuçlarım da gözyaşım
yüreğimde yalnız sevdam
ben yorgun düştüm
asfalt kokan bu sokaklarda
yollar bana düşman !
Gizli gizli izlesem de perde araların dan seni
bilirim !

dönmemişti Mecnun a canan .
İşte ben de o yolun yolcusu
o duygunun esiri
Çöl olmasa da bu koca şehir de
yüreğim susuzluk yeri.
Sevme dedim gönlümle
dirilip dirilip öldüm
Mecnun a döndüm.

_____14.02.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

MeçhulYar

...
ümutlar müsveddeye düştü

...
Adını hiç bilmediğim bir sevgilim var,
hiç göremediğim gözlerini.
Sesini yorgan yapıp ömrümü örttüğüm
Bir hayale aşık oldum sanırım
bir düş ki; kapattım gözlerimi sabaha uyanmadım...

...
Sıcak bir buse olup içime aktı nefesi
bir ışık oldu sözleri gecenin karanlığına...
Elimi yüzümü yumup utandım yalnızlığımdan
özlemlerimin önüne durdum
bir el uzandı sanki meçhulun kollarından
bir sevda kapladı bütün zan'ımı
sustum bütün düşlere; adını sordum!

...
Sevdaydı; adı adıma eşti
Umutlar müsveddeye düştü.

...
Ben senin adını sevdim ey kadın!
bir hayal olup penceremden dalmanı içeriye,
sarmanı bütün yalnızlığıma
benim olmadı adınla beraber

...
Zan oldu; sevdalar beni seçti
Umutlar müsveddeye düştü....

...

...
10 Mayıs 2006 Çarşamba 11:48
S.B. Kurtuluş
///*S*E*V*D*A*Z*A*N*///

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Meğer

Masal anlatırdı eskilerden kalma eski insanlar
Uzun yıllar önce yaşamış iki sevdalı
Rüya gibi gelir di kimi zaman yaşananlar
Anladım
oysa sevmek güç istiyor
Takat istiyor beklemek cananı

Yıllarca
bende beklemişim farkında olmadan
Aşkı ,
sevdayı eklemişim bu eşkıya yüreğe
Sevmek denen o kutsal çileyi
Ellerimle ,gözlerimle kazımışım bu eşkıya yüreğe
Meğer hoyrat bakışım
meğer ;
İnsan bir acayip olurmuş severse eğer
Ne olur tut nasırlı ellerimi ;
bu eşkıya yürek seni ister...

__17.01.2001

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Memleket

Konya'dan İzmir'e, Ordudan Van'a
Ne güzel yerdir bizim memleket!
Nemrut Adıyaman, Kozan Adana
Ne güzel yerdir bizim memleket!

Ankara'da Tunalı, İzmir'de Konak
Bilecik'te Söğüt, Niğde de Nurhak
Dört bir yanımızda can kokar toprak
Ne güzel yerdir bizim memleket!

Amasya'da elma, Erzurum' da kar
Zonguldak ta kömür, Rize de çay var
Bambaşka bir yerdir Afyonda Dinar
Ne güzel yerdir bizim memleket!

Doğuda; Hakkari, Bitlis ve Siirt
Ege'de; Ayvalık, Foça, Edremit
İç Anadolu'muz da Yozgatlı yiğit
Ne güzel yerdir bizim memleket!

Hasankeyf başka güzel Nemrut bambaşka
Amasya'da şahit oldu insanlık aşka
İlçe ilçe köy köy gezsem ah keşke
Ne güzel yerdir bizim memleket!

Edirne'den Van'a, Kars'tan Muğla'ya
Sinop'tan İçel'e, Çayeli'nden Kulaya
Gitmek gerek; Aydın'a, Muş'a, Bolu' ya
Ne güzel yerdir bizim memleket!

Anlatmayla bitmez seksen bir cennet
Akli başında olan etmeli minnet
Çelebi'm yazsan da baş edemezsin
Ne güzel yerdir bizim memleket!

29 Haziran 2004 Salı 15:45
Kazan /Ankara

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Memurum Memur

Bilmem kaç tabiyim,
ne de olsa zam onüçüncü ayda
hiç işe yaramadı pay ve payda
Memursun her sabah ay başını sayda
Mağdurum mağdur !
Memurum memur !

Patronum devlet ,şefim enflasyon
ne para var cebim de ne kıçımda sağlam don
aslında
bu gidişe demeli bir ' son '
vekilleri seçimler d eyapıyor kur
Mağdurum mağdur !
Memurum memur !

Sevmem hiç veresiyeyi ,borçlardan çok korkarım
yine d icra dayanır kapıma
senedi sepeti yakarım
koltuğumun üzerine çıkar zam var mı gibisinden
haberlere bakarım
Mağdurum mağdur !
Memurum memur !

Hükümet yine değişti ya,
icraat olmayınca ne yazar !
başbakan aleminde vekiller oyun bozar.
Bilmem kaçınca yasa değişirse şayet
yine bakka! manav hemencecik azar
Mağdurum mağdur !
Memurum memur !

Halimiz bu işte taksitler ve peşinler
yakacak kömür olmaz pahalamış meşinler,
istedikleri kadar sırtını devlete dayadı desinler
böyle gelmiş bu töre
böyle gider.
Mağduruz mağdur !
Memuruz memur !

Bilmem kaç tabiyim zam onüçüncü ayda
hiç işe yaramadı mektep
işe yaramadı pay ve pay da
dönüpte şöyle ardına bakıp : dereceleri say da ,
Mağdurum mağdur !
Memurum memur !

_____24.02.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Merhaba

Merhaba yalnızlık ,
Merhaba hasret ;
Bu deli yürekte
Bitmeyen nefret !

Merhaba hüsrânım ,
Merhaba gazab ;
Çilekeş benliğimde
Tükenmez azab !

Merhaba asırlardır
Beklediğim umudum ;
Ümitler sende gitti,
Umudumu unuttum !

Merhaba uğruna
Can verdiğim cananım !
Sırtımdan vursanda
Sana fedadır canım !

Merhaba bekleyişler,
Merhaba çile ;
Acılara merhaba ,
Gençliğe güle güle !

Merhaba hicran yaram ,
Merhab ölüm ;
Herşey geldi başıma
Bir sen gelmedin ölüm !

Merhaba gecelerin
Üstündeki karanlık ;
Anladım yaşamak ;
Sadece bir anlık!

Merhaba kederim ,
Acım kaderim ...
Bu iller yabancısıdır
Ben yavaştan giderim !

Merhaba yüreğimde
Yanan deli intizar ;
Bizi ayıran dünya
Kahrol lanetli nazar!

Merhaba yüreğimden
Koparılan sevgili!
O sokağın başında
Hala bekliyorum seni!

Merhaba aşk,
Merhaba deli sevda!

Merhaba ey ölüm;
Yaşamaya elveda.

Merhaba 'm tükenmez
Gelsin ölüm meleğim;
Sen mutlu ol yeter ki
Budur en son dileğim!..

(15.01.2000)

.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Merhaba Kalles Dünya

Yeni günde merhaba kalleslikler
Merhaba yalancı dünya ...
Özlemlere, yalnızlığıma,
şu bitmeyen hasrete merhaba !

Çilenin de bir yeri var hayatımda artık
ıstırabında
Karanlıklarda bana tutsak
oysa ben esirim karanlıklarda
ve merhaba kara anılara.

Sahipsiz caddelerde dolaştım bu sabah
ara sokaklarında tek başıma
burası çıkmaz sokak !
sanada merhaba ey vicdansız kara yasak !..

Zilzurna sarhoş hayallerim
umutlarımın başı dönmüş yine
merhabalar olsun
hep yarıda kalan sevgilerime
bitmek bilmeyen gözyaşlarıma
uzaklardaki arkadaşlarıma
ve bu aleme karşı tek başıma
Merhaba dünya !...

Kırılmış beklentilere
tükenmiş ümitlere
yari benden çalan ellere
Merhaba olsun !
daha hiç tatmadığım şu senelere.
Merhaba hiç sevmediğim rüzgar
hiç yanmadığım güneş
hiç görmediğim güzel rüya

yeni günle merhaba acılara
Merhaba kalles dünya!...

13.06.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Merhamet

seslişiiir:!!!

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mevla'm

Biz senden geldik ki dönüş sanadır
Bir yürek verdin ki coşar hep Mevla'm
Var ettiğin her şey eşsiz ranadır
Bu gönül aşkınla koşar hep hep Mevla'm

Gafilce yaşadık günaha battık
An geldi öfkeye umudu kattık
Bizden olanlara seni anlattık
Kalpler nurunla engeli aşar hep Mevla'm

Tek sığınak sensin, sensin tek kuvvet
İlahi sevdanla can bulur devlet
Affetmek sendendir bizleri affet
Gönlüm boynu bükük susar hep Mevla'm

Sen ol dediğinde yıldızlar söner
Sen izin verirsen kainat döner
Senden uzak kalbe karadır günler
Denizler sana aşkla taşar hep Mevla'm

Çelebi' m huzura var, mağfiret dilen
İsyana el açma; haktır her gelen
Saadeti her an bulur Allah'ı bilen
Bir yürek aşkınla coşar hep Mevla'm
Sana bin bir aşkla koşar hep Mevla' m

14 Temmuz 2004 09:08
Mithatpaşa Cad. Harput

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mevla Muhtaç Etmesin Dosta

Gene yalnızlığım terk etmedi beni
Ve kapandı bu dar günde kapılar suratıma
Oysa hiç susmazdı telefonum
Hiç mektupsuz kalmazdı posta kutum
Şimdi koca bir isyan içimde
Şimdi bomboş geliyor her şey
Dostla örülü bir duvarım var sanarken
Dara düştüm, devrildi bütün her şey....

Hayat kendisi için hayatmış yeni öğrendim
Bir de uzanmış dost eli kara battığımda
Öfke ki şimdi gözlerimde alev alev
Ve bir ölüm beklentisi gençliğimin
Oysa ilk değildi bu viranelik
Ben ki her seferinde yüreğe sev dedim...

Mevla muhtaç etmesin dosta

Ne yaparsa kendi yaparmış insan
Ve utandım bugün dostlardan medet ummaktan
Şimdi yakmak geliyor içimden telefon defterimi
Yakmak bu şiiri....

Meğer dostu olmazmış insanın yalnızlığından başka....
Mevla muhtaç etmesin dosta....

25 Nisan 2004 Pazar 01:05
Cebeci

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mındar Aşk

MINDAR OLDU ELBİSEM
MINDAR OLDU AŞKLARIM
ŞENİ DE GÖREMĒSEM
AGLAMAYA BAŞLARIM
SUKUTU TERCİH ETTİM DE
YOK Kİ BANA FAYDASI
ÇOK İSTEDİM DE AMMA
VERMİYOR Kİ BABASI

...
Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
23 Ağustos 2000 Çarşamba

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Minik Dünyalı

Minik kardeşim Yunus Enre'ye (askerde)

Daha doyamadan seni sevmeye ,
yürüdüğünü göremeden
kucağıma alıp söyle
içimden geldiği gibi sevmeden
ayrıldım sernden kardeş !

Miniğim !
Bahtın açık olsun dünyada
bir bir ssetilsin mutluluklar serilsin önüne
ve daha doyamadan o minicik ellerine
daha koklayamadan
şöyle sarıp sarmalayamadan
Ayrıldım senden kardeş !

Sen şimdi neşesisin o evin küçüğüm
Bense gurbey kokularına tutsak
Seni özledim küçüğüm !
özledim seni kara gözlü bebek
Sabrediyorum
belkide yürüdüğünü görmek
gülüşünü izlemek için sabrediyorum
elbet sayılı günler geçecek ...

Oysa doyamadım ya sana
nasıl DUR diyebilirim gözlerime
nasıl atarım hüsrani içimden ?
Söyle !
söyle nasıl geçer burda zaman ?
ve selam olsun sana burdan
sana selam olsun buradan !

Şimdi gözlerimin önünde hayalin;
gözler kara eller kınalı,
Doyanadım sana küçüğüm !
Doyamadan birbirimize ayrı kaldık
Minik Dünyalı !,,,

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Misafir.....

Kimi doğmadan ölür, kimi yetmiş yıl yaşar,
Kimisi evde kalır, kimisi hergün boşar.

Para, şöhret peşinde geçer kiminin ömrü,
Nice sultanlar vardı, baksana hepsi öldü.

Aslında yok garanti bir saat sonrasına,
Her gün tohum ekilir şu insan tarlasına.

Kimler gelip geçmedi şu dünya denen yerden,
Kimi canandan geçti, kimisi geçti serden,

Ölüm gelip dikildi bir an karşımda benim,
Titredi tüm vücudum , buz kesildi bedenim.

Sanki Azrail ile göz göze geldik o an!
Almadan gitti beni, demek ki varmış zaman.

Oysa ben yarın için yaparken hesap kitap,
Bugünden bile geçtim, korkuyla düştüm bitap,

Hiç ölmeyecek gibi yaşarken bu dünyada,
Aslında ibret vardır; gördüğümüz rüyada.

Ne Ali' ler var idi, ne Akifler düş kurdu,
Nice insan kaybettik, nice can ordu ordu.

Misafiriz aslında; uğradık geçiyoruz,
Yalanlara yapıştık, gerçekten kaçıyoruz.

Kimi gün yüzü görmez, kimi bir asır yaşar,
Dünya denen köprüyü hangi misafir aşar?

An gelip bitivercek ömür denen bu ırmak,
Aslında ne güzeldir, Hak'ka misafir olmak.

19 Ağustos 2005 Cuma 15:05
S.B. Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mizan...

Ey ölüm! ... Gel sırdaş olalım seninle,
Ayrılmıyoruz madem gel kardaş olalım seninle!

Hayat yada sen tercihim sayılmadı,
Söz tükendi gönlümde feryadım duyulmadı...

Eğer ki sonu yoksa bu öfkeli azabın,
Yaşam iştirakım yok, kabirdir mihrabım...

Değilmi ki şu yüreğim; acılara gel diyen!
Değilmi ki sevgilidir özletipte gelmeyen!

Ölüm ki tek umar yol, yaşam soğuk bir sahil
Gel de artık buluşalım, neredesin Azrail?

Değiştirdi yaşam kıstasım, ölüm kalsın tek mizan,
Ey ölüm! Al ameneti, çağırıyor SEVDAZAN!

09 Aralık Cumartesi 2006 04:45
_____SEVDAZAN_____

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Muhasebe **

Bire bir kattık ve iki ettik
İkiden bir çıkınca bir kalmıyor
Bu nasıl hesaptır sağlaması yok
Sen gittin gideli kafam almıyor.

Ayda dört hafta var, dört Cumartesi
Gündüzün geceye geçmiyor sözü
Ayıramaz oldum kış ile yazı
Bir günde bin yıl var kafam almıyor.

Dün Cumartesiydi bugünse Cuma
Perşembeler sağır Salılar ama
Eskiyen umutlara öfkeden yama
Tırlatmak üzereyim kafam almıyor.

Son geceyi sildim son ayı düştüm
Bir oldum tükendim ikide taşım
Köşeye sıkıştım billahi şaşım
Gönlün şarjı bitti kafam almıyor.

Sen varken düzgündü karmaşa yoktu
Sen gittin vakit'e dumanlar çöktü
Topladım böldüm çarptım bir çıktı
Hesapta açık var kafam almıyor.

Anladım bu iş yaş bu hesap sıkar
Beynimi bırakmaz gönlümü söker
Hayat doğruları önüme döker
Sen gittin gideli gündüz olmuyor,
Sensiz kalp duruyor, kafam almıyor.

25 Aralık 2004 Cumartesi (03:25)
Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Muradım Sen Oldun

Ellerimi uzattım yüreğimi açtım sana
Mana aradım hep bakışlarında
Eskimiş günlüğün sayfalarından
Liğme liğme olmuş bekleyişim

Anlasana...

Ellerimi uzattım yüreğimi açtım sana;
Rüyalara daldım anbean
Dünya duysun feryadımı
Emin ol Güneş Gözlü Yar!
Muradım sen oldun
Çok sevdim İnan.....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mustaribim Mustarip {Aşklar Banma Hiç Acımadı }

Ne mutluluk bilirim ne severim kalles dünyayı
vazgeçmem yine senden elime verseler ayı

Yaşamaya isyanım tat almam yaşamaktan
Yine de ben insanım ; güneş bekler ufuktan.

Hiç gözümde yok dostlar vurdu sırtımdan
Ben hala sukutta; konuşurlar ardımdan

Aradan yıllar geçmiş, Unutmak mı ne mümkün !
Ne yaşadım kendimce ne de bir kere öldüm .

Ağlayan gözlerime aynalar gülüyormuş,
Dikenler açıyormuş,güller hep ölüyormuş.

Anılar hayalim dehep ediyorum isyan !
Artık kalles insana kalmadı ihsan.

Mustaribim mustarip ıstırabım tükenmez
Bitmez hiç acılarım yüzüm hiç gülmez.

Tek başıma biçare sokaklar bana zindan,
Artık tadım kalmadı, vazgeçtim can dan.

Felaketi bu olsa gerek yalnızlık denen şeyin,
Dünya dört nala gider; ben hala aynı yerdeyim.

Oysa umutlar vardı,ayrılmak hani haramdı ?
Tutuştı sevdalarım yüreğim hep yandı.

Zaten sukut alınyazım ölüm tesellim ;
Hep yandı ya yüreğim hep sevdim.

Mustaribim mustarip ıstırabım tükenmez
Bitmez hiç acılarım yüzüm hiç gülmez.

_____27.01.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mutlu Kalalım

Acımasız yalnızlık beni benden ediyor,
Sararan ümitlerim birer birer bitiyor,
Senden uzak kalmak çok zoruma gidiyor,
Gel artık sar beni ; biz bir olalım !
Bu sevda yolunda mutlu kalalım !

Hani sözümüz vardı ayıramazdı ölüm,
Hani terketmeyecektin sen beni gülüm !
Sana yalvarıyorum kurudu işte dilim,
Gel tut ellerimden biz bir olalım !
Sevdanın yolların da mutlu kalalım !

Sevdan canıma yetti geleceksen gel artık !
Çok uzun yıllar geçti seveceksen sev artık !
Älem duydu feryadımı bir de sen duy artık !
Gel artık GELİNCİĞİM biz bir olalım !
Bu sevdanın yolunda mutlu kalalım !

_____18.08.1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mücrim Yaşam

Colanın gürültüsü, barışın türküsü, Yalnız leylaklarda gri bir gizem. Çıldırılmış dürtüler . Sönecek dava' m ve başlıyor mücrim yaşam.

Saatler arasında nefes nefese dakikalar. Sonra güpe gündüz isyanı çiçeklerin geceye. Dağ başlarından gelenlerin obası. Bir kaldırım efeliği mısralar da ve türküler kaldırımın yetim babası. Yeni simaların arasında otoritesini muhafaza etmeye gayretli bir deli. Deli ki yüreğinde kaynayan sevdası ve güneşten de sıcak hasreti, sabrediyor azimle ve sabredecek ki mükafat cennetten gelme. Mutluluk ebedi....

Varsa kuvvetine itimat edip meydan okuyan gürültüye ve varsa aydınlığın yolunda yazılmış birkaç satır CAN! özleminde gözüm görmez oldu yalnızlığımı ve kaydettim günlüğüme senli bir günün saadetini, kaybettim cansızlığımı.

Colanın gürültüsü, umudun sönük cazibesi. Heyhat ki! kesilmiş muaşakalar arasında sükunete bürünen öfkem duaya açık ellerim. Kuşlar uyanmadan başlarsa gayesiz hayat ve kısır döngüsünde yetim kalmışsa hayaller. toplarım pılımı pırtımı ardıma ne bakar ne de el sallarım talepsiz. Susarım, Ağlarım, Giderim... Günlüğüme kazanmış DEN' ler yaşamaya gayret veren nedenler koca bir boşluk içinde ap ayrı bir dehliz. Ne Yusuf'un Züleyha' sı Ne Kays'ın Leyla' sı, ne Şirin' i Ferhat' in ne;

....
Kelimeler cümleye oruç. Gökyüzünde alkımlara bezenmiş kurşuni bir sevda. Sevdanın en soylusu akın ederken yüreğe en deli hasretler binerken omzuna cesaretin.Varım yoğum kalemimdir ölümden öte varmayan. Susarım Ağlarım, Giderim.... Bugünde harcı alem bir vakit, maişetimi metin edebilmek için belki de bu muvakkat yorgunluk. Ey cismimi gören yanımda kiler; ayrı dünyaların mahlukatlarıyız, yabancıyız her birimiz. Belki farkında olmadan karşıtlığın; belki de her birimiz sevda alemine; susarız; ağlarız; gideriz....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
9 Haziran 2003 22:10 Şaşmaz
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Namım Çelebi

Dost yanlısıyım bilmem ki kini
Katil olmuş insanlık biri ve bini
Vurmuşsa sevdalar seni ve beni
Unutma !
Adım Aşk ;
Namım Çelebi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Namuslu Sevdam

melcesini kaybetmiş bir güvercin yavrusu misali
avare, avare dolaşırken utanmaz sokaklarda
ve bütün olmazlara kafa tutup meydan okumuşken
ince bir rüzgar gibi savurup, bir güneş gibi yaktın
şikayetçiyim yüreğimden, şikayetçiyim senden...

Rüya gibi düş gibi bir şey oysa
Oysa; koca bir dünya yaratmak beraber
Jüride sevdaların en tutsak satırında
Dağlar ki üzerime üzerime geldi
Ay ışığım!
Yoksun ya: üzerime geldi dertler.

Diyar diyar arayıp ta seni
Ellerinden sınıksız tutmak için bir ömür
Mavişli yarım! gitme bu ilden
İnan yoksa yanar yüreğim, gözlerim kömür.
Ramakta kalsa ecele
Çandan geçer vazgeçmem senden
İsterim ki gül
Olmazları bırak artık gül mavişli yarım!
Lale zar bize söylüyor şarkısını dinle
Unutma; ölümden vaat edilse
Vazgeçmek yakışmaz namusuma
Sevmişim seni...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
2001 Bilecik

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Nasıl Olsa

Nasıl Olsa yağmur yağacak bu şehre
Nasıl Olsa güneş doğacak.
Ben acıları öğün yapıp kendime
ağladım sabah üç kere , akşam üç kere
ve
saymadım ; ağlamakla geçti bütün gece.

Dün sevdaların hayalindeydi yüreğim,
mutluluk sıratında
Dün...
dünlerimi unuttum artık
ve unuttum yarınların gündüzünü
Anladım ; bana göre değil saadet
ben mayhoş akşamların kanlısıyım
Anladım !
şimdi birbirine benziyor hüznün cümleleri
hüznümü büyüttüm ve unuttum kendimi
resimlerin arkasına hep ' geçti ' yazıyorum
bir rüyaydı,
bunca kabus koskoca bir dünyaydı.

Nasıl olsa bern vazgeçtim hayattan
Nasıl Olsa yaşamaktan caydım
bir daha sevmezdim kimseyi
ve bir daha yanmazdım kimsenin uğruna
bir daha dünyaya gelmiş olsaydım.
Ben çileyi yazıp alınma ağladım sabah ve akşam
ağladım gündüz ve gece yalnızlığıma.
Nasıl da inanmışım yaşadığıma ve kabüllenmişim sevdaları
sevdaları bir yumak yapıp dolamıştım
yüreğimin en ince damarlarına.
Aldanmak zoruma gitti
ve bitti yüreğim
bu hayal , bu rüya burada bitti.
Sen şimdi bir ateş yakıp gölgene
şimdi bir örtü çekip üzerine kapanırsın hüznüme.
Sus pus olsada gözyaşlarım
kafa tutup ta yağmurlara;
....ağlarım...

Nasıl olsa aşklar haram
Nasıl olsa günah sevdalar
Ben ; hissemi fazlasıyla aldım yalnızlıklardan
payımı aldım ayrılıklardan.
Nasıl olsa ecel günüm geçmeden beni yakalar
Nasıl olsa yaşamak haram bana
bana dar bu koskoca dünyalar.

_____06.09.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Nasıl Yaşar Şimdi Bu Deli Adam

Ne yazsam ne söylesem boşuna
Biliyorum bir daha dönmeyeceksin
Bir daha sarılmayacaksın kollarıma
Bir roman gibi okuyup duracağım ağlaya ağlaya
Günlüğümün sayfalarından senli günleri
Hep o mahalle gelecek hayalime
Hep seninle bulduğum o köşe
Sonra yakalandığımız gün kardeşine
Bir de sözlerin vardı ya << ayrılmam >> deyişin
Bir de hafta sonu tatillerinde benim özlediğim gibi özleyişin!
Hatırlarım da hani bana belli etmek istemezdin ama
Okulun o arka bahçesinden beni gözlerdin
Artık uzaklarda da olsak; uzak ta kalsak birbirimize
O lanet gurur yıktı bizi
Kelepçe vurdu tutuşan ellerimize.
Evsafını kaybetti sen olmayınca aşklar
Menhus geceler de münzevileşir yüreğim
Ve hala aynı umut ayakta tutuyor beni
<< dönecektin >>...

Binlerce gün geçti aradan, milyonlarca saat....
Oysa dayanamadık hiç ayrılığa
Hep düşünür düşerimde o günleri
Hep hayal ederim sabahı iple çektiğim geceleri
Sen şimdi nerelerdesin kim bilir?
Ben acıların adamıyım: deli bir Aznavur!
Bende çilenin bütünü: biri gider biri gelir...

Senli günlerin hayaliyle dimdik ayaktayım.
Sözlerin gelir aklıma her lahza
Bir de her okul çıkışı aynı sözler: " bir alt duraktayım "
Söyle! ; söyle Gelinciğim kim ayrı koydu bizi?
Söyle kim noktalandı o büyük sevgimizi?
Kim kıyı yüreğine hiç acımadan
Söyle işte eğer söyleyecek cesaretin varsa
" nasıl yaşar şimdi bu deli adam ? "

Biliyorum bir daha dönmeyeceksin ne yazsam ne söylesem boşuna
Sen bu çile yüklü yüreğe girmeyeceksin
Bir masal gibi anlatacağım seni dost bildiğim kimselere
ve hep ağlayacağım sonunu sorduklarında
Boyun bükeceğim dilim lal olacak o an
Irmaklar boşalacak gözlerimden
Zor gelecek belki söylemek ama söyleyeceğim.
<< Yar oldun ellere >>
Şimdi en تنها yerindeyim hayatın
Ölüm kokusu gelir burnuma
Ki senle mutluyduk biz sevdiğim
Ne söylesem boşuna ama gel yıkalım şu lanet olası gururu
Ben kollarımı açıp yine bekleyeyim köşede
Sen DÖN bana!

Mustafa elebi ÇETİNKAYA
09 Temmuz 2000 Pazar (23:40)

Mustafa elebi etinkaya

Nasılsa

Karlar eriyecek bu doğan güneş ile
Açacak bütün güller
Rengarenk olacak çiçekler
Dünya yaşanır hale gelecek belki de
Emellerin sabrı var yinede
Nasılsa sevenler bir gün birleşecekler.

... ..

Belki de bir hayatı;
İnançları,
Resimlere yansıyan gülüşleri,
Sevgileri,...
Eminim dostluk güzel şey
Nasılsa sevgiyle büyür bütün her şey
... ..

.....26 TEMMUZ 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Nazlıcağım

Yıllar geçti gideli
Hani sen dönecektin
Ben terketsem de seni
Hani sen sevecektin

Sözlerin hep yalanmış
Gözlerim yolda kaldı
Bu anlamsız umutlar
Beni yürekten çaldı.

Biliyorum vuracaklar seni yerlerden yere
Biliyorum atacaklar beni başka ellere
Biliyorum sensiz olmaz alınyazımsın benim
Seviyorum seviyorum Nazlıcağımsın benim !

Karanlıklar sardı yine
Sensiz güneş doğmuyor
Bu yürek sana hasta
Sensiz mutlu olmuyor

Döneceksen dön artık
Tükendi sabrım bitti
Bana kalpsiz diyorlar
Yüreğim sende gitti

Biliyorum gülmeyecek bir daha sensiz yüzüm
Biliyorum görmeyecek başkasını bu gözüm
Biliyorum sensizlik haram bana sevgilim
Seviyorum seviyorum Nazlıcağımsın benim !

_____08.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Nazlım (1)

Biricik Kardeşim Münevver ÇETİNKAYA için..

Matemli yüreğimde bir sen!
Üzülsem, bir sen bilirsin gözlerimden.
Ne benden başkası sana,
Emir bu; nede bana başka senden.
Varisim; dünyada tek servetim,
Ve
Emeğidir dupduru sevgilerin,
Resimlerde kaldı çocukluk Nazlı Güvercinim! ...

Çaresiz bekleyişlerimde bir tek umut,
Emelim, tek aşkım,
Tut; beni sımsıkı ellerimden tut!
İnan nazlım sana muhtacım.
Ne senden başkası bana huzur,
Kelimelere sığmaz özlemin yüreğimde
Ayuçlarımda saadet, tek senle hazır.
Yıllar su gibi geçse de vurgunum sana,
Ağabeyinim ne de olsa....

04 Şubat 2000 Cumartesi 03:15

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Nazlım (2)

Biricik Kardeşim Münevver ÇETİNKAYA için..

Deli bir arzuydun doğmadan evvel
ve çocukça gözledim geleceğin yolları,
Sonra en güzel sabahıydı o sabah
ve sen körpecik!
sen minicik!
ağlıyordun anamızın kucağında...

Ne uçurtma uçuran çocukların yanına
ne de misket oynayanların...
Parka bile gitmedim, çünkü sen vardın...
Çocukluğum seni sevmekle geçti.
Ergenliğim seni sevmekle geçiyor,
Zaten, kardeşlik bir türküdür dillerde,
Zaten bir arzudur senle beraberlik,
Oysa koskoca yıllar geçmiş aradan.
Ben, bir gece matemi,
Sen, gelinlik bir kız gibi körpecik!
Yine de küçük bir çocuk gibisin,
Nazlım! , Sen minicik...

Birde yersiz söylemlerimiz olmasa...
Aslında biliyorum; ne senden başkası bana,
ne benden başkası sana gerçek dost!
biz aynı ağacın dallarıyız yavru kuş!

Gecelerin en asabi çıkmazında
Yanağına bir buse kondururdum usulca sokulup ta yanına.
ve saatler geçer durur sen en güzel uykularda, ben yanı başında.
oysa gündüzler bilmez bu sevgiyi ve aldatır gündüzler beni.

Nazlı kuşum!
Seni kardeşim deyip de sarılıp koklamak
Bana şu yıkılmışlığım da bile, dünyanın en güzel neşesi...
Hala minik bir çocuksun sen!
Hiç büyümedin gözümde,
Hala umut saçıyor gözlerin
Seni sevmek farz olsun üzerime
Yinede seni, günah olsan bile isterim.

Şimdi uykulardasın yine,
Yine kim bilir hangi düş konağında?
Sanma ki sana uzağım, sanma dağlar var,
Oysa bu yürek sana yakın, bu yürek yanı başında.
Anla! ağabeyinim nasıl olsa.....

04 Şubat 2000 Cumartesi 03:45

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Nerde Kaldı Bu Azrail ?

Merhametler şefkat ettim
yüreğim keşmekeş yalnızlığıma takıldı.
Düşündüm de ;
ya herkes deli bu dünya da
ya da bir ben akıllı.
Farkı yok aslın da
umutlarım aşklara tutsak,
hayalim sevdalara esir.
Şansı kalmadı yıldızların
artık ben çaresiz
ben aslın da artık sefil.
Anlamdım
nerede kaldı bu Azrail ?
Haydi artık gel kurtar beni,
ya götür beni bu yerden
ya da bu yerde değiştir
bu düzeni...

_____01.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Nereye Bu Yolculuk

Bir bayrak asılırken komşu evin çatısına
Bayrak örtülüyor askerin tabutuna ...
Düğün dernek kurup oynarken bir köyde delikanlılar
Ve bir köyde kan davası; verilen canlar.
Yaşamak başlı başına aldatmaca aslında
Bir ekmek için hamallık ederken üç kuruşa
Aç gezip aç yatarken biri
Hesabını bilmediği milyonlarını tüketiyor diğeri.

Üst mahallede bir sazıcı oynatırken herkesi
Bir çocuk can vermiştir ansızın; kahrolmuştur annesi
Yaşamak başlı başına aldatmaca aslında
Birisi sırf keyif için pazarlarken etini
Birisi can verirken, kirletmez iffetini
Bir çocuk balon için ağlarken saatlerce
Doğum gününde babası motor alır bir gence.

Yaşamak bu! ...
Ne zengin yoksulun halini bilir
Ne tok acın halinden anlar
Ve o kudret sahibi vermişken canı
Nereye bu yolculuk?
Nereye gidiyor insanlar? ...

19 Mayıs 2004 Çarşamba 00:15
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Niye Sevdim Ben

Aldım başıma belayı
Seni neden sevdim bilmem
Haram ettin yaşamayı
Sana gönül verdim neden.

Karanlık mıdır her zaman dünya ?
Bitti mi gördüğüm o güzel rüya ?
İsyan ettim artık ben yaşamaya,
Senin gibi zalimi niye sevdim ben.

Yasakmış sevdalar sevgiler yalan
Tutamadım senin sözünü anam
Sana mı yanam ben kime yanam.
Pişman ettin beni bilmem ki neden .

_____25.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

O Esmer Kız

değerli ablam ve saygı duyduğum insan Müzeyyen SÜLEYMANİYE için

manasını mı arıyorsunuz kırk beş yılın
üzülüyor musunuz yapamadıklarınıza...
zaman; çok çabuk geçiyor değil mi?
eliniz de beslenme çantanız
dün gibi okula gittiğiniz ilk gün!
ya o tahta sıralar üstünde ki gerçek dostluklar
ya diploma töreninde ki ağlamaklı sevinciniz;
emelleriniz, ümitleriniz, her şeyiniz...
Nasıl geçti mi diyorsunuz şimdi o kırk beş yıla? ...

Son sınıf talebesiyken lisede
ürkek bakışlarınızla neler hissettiniz?
liyakatsiz v yalansız bir dünya da,
emellerinizle
belki de kaç defa yol çizdiniz!
yalan mı?
" sevgi dolu bir dünya " değil miydi özlediğiniz?
merak mı ediyorsunuz şimdi,
acımasızca giden o kırk beş yılın nasıl geçtiğini?
Nasıl geldim diye mi şaşıyorsunuz kırk beş yaşına.
İnançlıysanız!
Diploma töreninde ki o esmer, utangaç kız
Yaşıyorsa hala içinizde;
eminim bundan yıllara meydan okuyacak
bir güç var sizde....

..02 EYLÜL 1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Oldu Ve Gayrı

Hucum diye bir ses geldi buradan
Yandı yürek yandı haber yok yardan
Ne candan geçerim nede sevdamdan
Uzuvlarım tutmaz oldu be gayrı
Mutluluğu tatmaz oldum be gayrı

Neden ağlıypr bu diye sormayın
Ölümsüz sevdama pusu kurmayın
Haydi vurun bana sakın durmayın
Şu yüzüm gülmez oldu be gayrı
Bu sevdam ölmez oldu be gayrı

Sevmek ölmek demek ölmekse felah
Unutamam yari unutmam billah
Sevdaya baş koydum haydi bismillah
Mutluluğu tatmaz oldum be gayrı
Geceleri yatmaz oldum be gayrı

_____03.09.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Olmuyor Demeyin

Sen gittin gideli bozulmuş karpuz gibiyim
Tuzlu çay gibi tadım ekşi
Sanki keçilerin harap ettiği bir bahçedeyim
Ve korkuluklar korkak bir bekçi...

Dalından düşmüş bir kiraz misali
Karman çorman olunca toprakla birden
Şeker diye kullanırken pul biberi
Rengi görünmüyor nehrin kirden

Kırılmış güllerin dalında diken
Bülbüllerin dilinde lens varmış şimdi
Asırlardır canlılar birbirine binerken
Değişiverdi nizam; dünya millete bindi...

Bir çorba kaşığı meçhul çileyle
Bir kazan dolusu ölüm kaynıyor
Bu bostanın hali aha hep böyle
Bozlak çalsa millet kalkıp oynuyor...

Yemişim kafayı 'haşlama' diye
Çekmişim sonları 'başlama' diye
Çelebi' m dünyayı 'taşlama' diye
Olmuyor demeyin hepten oluyor....

16 Eylül 2000
Yenimahalle (19:25)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Online

Kablolarla döşenmiş umut
Bir sanal dünyadır dalmışım,
Çevrim dışı kalmış yazıştıklarım
Öyle ben gene online olmuşum.,,

Bazen aksileşir sayfayı açmaz
Bazen takılakalır maile geçmez
Yanlış bilgi versen sistemden kaçmaz
İşte ben gene online olmuşum.,,

Gelen kutum bomboş olmamış yazan
Ben bir kepçe gini internet kazan
Dalıp gider başında uyurum bazen
İşte ben gene online olmuşum.,,

Com'ların arasında sallanır adım
Kimisi para peşinde kimisi kadın
Bir ben; benim gibi dost bulamadım
İşte ben gene online olmuşum.,,

Sanal bir dünyada sanal hayatlar
Üç günkatılmazsan hemen bayatlar
Çelebi'm sana inat, düşüyor hatlar
İşte ben gene online olmuşum.,,

07 Ekim 2004 16:01
12. Cad. Demetevler

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ortası Yok Özlemin

şimdi tutsak duygularım
bir kuvvet engel oluyor sana ellerimi uzatmaya
seni mutsuz etmekten korkuyorum
oysa sensiz gecelerin işkence olduğunu bir bilsen
sensiz güneşin üstüme hiç doğmadığını...
ve bir duysan hıçkırıklı göz yaşlarımı
bir yokluk telaşında kırdık umutları
seni öyle özledim ki ey naz çiçeği! ...

şimdi kocaman bir sensizlik içinde kavruluyorum
biliyorum sende acı çekiyorsun; kahroluyorum.
Köşede perişan yetim çocuk gibiyim
Elini bir uzatsan boynuna sarılacağım
İçimde asır gibi geçen sensiz günlerin özlemi
Ve anılar gözlerimin önünde...
Suçlu sen yada ben ne fark eder ki?
O büyük sevgiden, çekilmez bir çile kaldı gözlerimde.

Oysa özlediğin içindi sitemin biliyorum.
gene de kaldıramadım işte bu garipliğin yükünü; eziliyorum.
bu sevgi öyle büyüktü ki ağır geldi belki de
belki de, yaşamadıklarımız önünü kesti yaşayabildiklerimizin
çile yada kahr,
özlem yada hasret...
yaşıyorum yada yaşamıyorum ne fark eder ki?

... sensizim ...

14 Aralık 2004 Salı 00:40
Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Osmanlı'm

Tarihten habersiz yarını düşler,
Zalimi kayırır, mazlumu fişler,
Hİleyle yürüyor burada işler,
Memleket elden gidiyor dostlar,
Osmanlı bunlara batıyor dostlar!

Maval okunan meydanlar dolu,
Ayrımcılık yaptıran itlerin kolu,
Düşman gibi sanki sağ ve solu,
Zulümü mazlumlar tadıyor dostları,
Osmanlı bunlara batıyor dostlar!

Sokaklarda kavga, ilde cinayet,
Beyinlerde savaş, dilde cinayet,
Aylara ölüm düştü, yılda cinayet,
Silahı aynı el satıyor dostlar,
Osmanlı bunlara batıyor dostlar!

Türk'ü Türk'e kırdırırlar ne hakla?
Abd'ye, Ab'ye atarlar takla,
Ey Adem! Birazcık mazini yokla,
İt kendi tükümüğü yutuyor dostlar,
Osmanlı bunlara batıyor dostlar!

Ya uyanırsa diye, korkan Abd!
Toprağa bayrağa sarkan Abd!
Söyle kimdir senin arkan Abd?
Köpek gibi kalbi atıyor dostlar,
Osmanlı Abd'ye batıyor dostlar!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA®
24 Temmuz 2006 Pazartesi 20:35
Yenimahalle///
////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölçüsüz Sevda

Eğer ölçüsü olsaydı sevdamin
Yürek kabına dünya dünya aşk koyardım.
Ve eğer can gerekse aşk için,
Kırmazdım gözümü, bana kıyardım.

Seni öyle sorumsuz sevdim ki,
Ne adımın heceleri kaldı ne sabrı ömrümün,
Daha sen olmadan sensiz kaldım ya
Sen kainatta eşi olmayan gülüsün, gönlümün..

...
Eğer bir ifadesi olsaydı tutkunluğumun,
Bütün kalemleri kırmak uğruna yazardım.
Ben vardıkça aşk gidiyor önümden
Oysa evvelce kainata kızardım.
Sen benim tek sorumlu yanımsın!
Tek dayanak, tek sığınak sensin kadınıml!
İsterlerse varlığımı silsinler hüviyetten
Ben senin ömrüm, senin adınıml.

Eğer bir imkanı olsa;
Bütün yıldızları indirip gökten,
Ortasına kalbimi koyardım ậ I ve sıcak ...
Senin olmadığı cennetten, sürgün bile nimettir,
Ant içti gönül;
yalnız ve yalnız seninle yaşayacak.

Eğer ölçüsü olsaydı vurgunluğumun,
Yürek kabına dünya taşıyla hiç durmadan
aşk koyardım.
Ve eğer can gerekse aşk için,
ve eğer sensen bu ömrün sahibi!
Kırmam gözümü: bana kıyarım.

28 Ağustos 2005 Pazar 23:05

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Öleceğim

Kaybetmek korkusundan yanıyorum,
Bir türlü bulamadım rotasını hüznümün,
Belki de artık ölüyorum.
Hasretimi andım bu gece de
Bu gece de avuttum ümitlerimi,
Hüsrani, çileyi yazdım defterime
Ve hüsrani kattım şiirlerime.
Hayat adamı olmak benim neyime?

Vuruyorum kendimi,
Dünya, sende vur beni! ...

Kaybetmek oldu alınma yazılan
Ve yitirdim birer birer elimde ne varsa
Onca zaman geçti aradan,
Belki de onca ay, onca yıl, sonu yok gibi acıların.
Bitmiyor çilem, özledim seni bir tanem!

...

Yalnızlıklar benden kalabalık
ve sessizlik benden gürültülü
Çok az kalmış gibi geliyor bana ve görebiliyorum ölümü.
ahım kalmasın göklerde
ve yeryüzünde sitem olmasın
Karıştı sayfalar birbirine ve ben karıştım.
ölüm diye, diye beklemeye alıştım.
Şimdi kırılın bütün zincirler, çözülsün bütün prangalar,
karışsın yağmur gündüze,
yıldızlar ayın üstüne
Ölüm geliyor gözlerime
ve duruyor yüreğimin en siperli yerinde
Kaybetmek değil de ölmek isteğim,
olsun,
öleceğim

...

05 Ocak 2000
Kardelen Parkı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölsemde

Bu şehirde sensizim, sensizim günahkarım
Sen her şeyimsin benim sen yoğumsun sen varım
Sensiz bitmez geceler sabaha dek ağlarım
Sana verdim bu kalbi ölsem de vazgeçemem

Seninleymiş yaşamak mutluluk seninleymiş
Şu biçare hayatım tek senin elindeymiş
Sevmek ve sevilmek meğer ne güzel şeymiş
Sana verdim bu kalbi ölsem de vazgeçemem

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölüm Allahın Emri

Yollarda en az ben kadar yorgun ve geceler ben kadar sitemli, ben kadar isyankar bu hain dünyaya.

Şimdi güneşten kaçıyor bu şehirde yaşayan insan ismi verilen yaratıklar; oysa ben hasretim aydınlığa...

Belki sigarayı da alışkanlıktan içiyorum artık, geçti efkar modası; her nefeste çılgın yalnızlığı seçiyorum artık. Müebbet özelemlerime ket vuramıyor işkenceler. Talihimi bozdum yine. Akşam olacak neredeyse. Kimse duymasın diye çürümüş kavak ağaçları gölgesine saklanıp ağlıyorum. Kimse duymasın diye kaçıyorum hep bu nankör kalabalıktan. Zaman geçmiyor gibi geliyor ya tam üç yıl olmuş ayrılalı yaşamaktan. Mertliğimi de aldı götürdü bu kara sevda. Ben şimdi en sessiz otobüs terminallerinde ve en tenha tren istasyonlarında.

Şanıma yakışmaz artık mutlu olmak. Çünkü ben bitmek bilmeyen ıstırapların mayhoş adamı... ben yaşanılmamış yalnızlıkların sessiz kahramanı.

Feryat... yüreğime işledim ben bu sancıyı. Hep kimsesizliğimi düşündüm mayhoş geceler de. Yıldızlar çok uzakta. Mavallaşmış bütün alem. Şimdi çare bulunma zbu çaresiz derde.

Ölümün kollarına kendimi usul usul bırakırken çekiniyorum ölüm türküleri söylemekten.

Ben en utanmaz işkenceler de en sarhoş ayrılıklarda yok olup gittim. Dostlar bir olup vurdular beni gönlümün bam telinden. Susturdum sukutu.

Divane sazımın mızrabı kaybolup gitmiş bu keşmekeşlik içinde. Belki de zayi olan duygularım. Zaten sevdim seveli zaten sevdalara vuruldum vurulalı bir hal var bende. Haydi çal düdüğünü gece bekçisi! Henüz akşam saat fark etmez, haydi tuttur bir türkü ölüm tellerinden; bilirsin ölüm affetmez.! ...

Yıpranmış gençliğimi zayi ettiğim bu caddeler şimdi sırtını dönüyor bana. biz hiç anlaşımadık bu şehirle... Ben kıskanç göz yaşlarımı tenime boşaltıp; arkama bile bakmadan, feryat ede ede, haykıra haykıra ve yine de seve seve...

Dönüyorum kendi dünyama...

Dedim ya yolar da ben kadar yorgun, geceler de ben kadar sitemli; şarkılar da benim hüsranim ve ölüm ALLAHIN EMRİ! ...

.....05 TEMMUZ 2000 (Sıhhiye)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölüm ki

kaçak duygular
adı kaçak kalan bir adam
öldüm belki de
ve ölüp gitti sevdazan

saatini asıp darağacına
ve vakti kendinden evvel idam ederek
can çekiyor
can veremiyor işte
ölmeyerek....

zaten artık zanında anlamı yok
insanında.....
ha yaşamış ha ölmüş,
can kalmadı canımda

10.09.2006
(Ekleme Dursun Balta
Şiir: Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA)
Kırşehir K.C.E

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölümcül Rüya

Haydi bitiyor diye umutlansam da
Bitmiyor işte.
Sevgilerime kör kamçılar saplanmış
ve aşklarım boş yere günahlanmış
utanıyorum! ...
boynum bükük dolaşıyorum caddelerde
oysa sevmek lezzetli biliyorum.
Çaresiz olsam da ne fayda

...
bir Azrail ` e borcum var benim ama
gelip almaz nedense.
Sızlanıp sızlanıp ta ettiğim feryat! yerle bir etse de
koca dağları kaybolup gidiyorum.
Adım karamsar;
Namım çileli
Belki de acı çekmeyi seviyorum.
Yüreğim tutsak;
Haydi bitti desem de güveniyorum

Vasiyetim olsun! ;
Gelmesin kimse cenazeme
Görmesin kimse cansız bedenimi
Mezar taşı konmasın kabrime,
Bilmesin dostlarım o son yerimi.

Canıma yetti nankör ayrılıklar
Artık sevmek istemiyorum ağaçları.
Oysa suçsuz o mevsim güzelliği;
ağaçlar insanların kötü maksatlı araçları
Bir an evvel kapansa gözlerim dünyaya,
Odama kurulan bu köşe ölüm döşegi olsaydı keşke, ...
Haydi bitiyor diye umutlansam da bitmiyor işte.
Yine dalıyorum ölümcül bir rüyaya

Adım karamsar,
Namım çileli,
Azap çekmek için gelmişim
Bu mavallaşmış dünyaya.

.....09 EKİM 1998
.....Yenimahalle

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölüme Çağrı

Verem olmuş gönül ağlar durmadan
Acıya acı, derde dert bağlar durmadan
Yüreği bir çile dağlar durmadan
Yaz gelse de aleme bana kış gelir...

Söner umutlarım, güneşim batar
Her sabah, gönlüme bir çile katar
Dünya hem umudu hem beni yutar
Göz gelse de hayale bana kaş gelir...

Geceler zifiri gündüzler kara
Tükenmek bilmiyor ömürde yara
Ecel bölünüyor güne aylara
Acılar dolu dolu, huzur boş gelir...

Yarına çıkmazsam kış olur bana
Ağustos güneşi kar olur bana
Anca ölüm döşeği yaz olur bana
Toprak gelen kabirde bana taş gelir...

Çelebi' m acılar tükenmek bilmez
Sen doğdun doğalı şu yüzün gülmez
Çile yükü yürek çekerde ölmez
Herkes e üç beşken boş gelir sana
Dünya kara, mezar loş gelir sana.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
09 Haziran 2004 Çarşamba (15:50)
Kızılay

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölümün Uykusu

Geceler soğuk...

Üşümeme rağmen inat ediyorum bu buz gibi odada oturmaya.

Yüreğim de buz gibi soğudu insanlara.

Titreyen ellerimle bir sigara daha yakıyorum. Ciğerlerimi tanımsız bir bayramdan öte tanımsız bir efkar buğusuna kurban ediyorum. Ne sevgili ne de dostlar düşündüğüm. Sabah olacak mı diye düşünüyorum. Belki de bu tahta masanın üzerinde gözlerimi ebediyete yumacağım bu gece...

...

...

soluğu kesilmiş hayallerimin
nöbete kalkmış bütün ölüm melekleri
çetelesini çektim gecenin gidenlerine
sitemimin resmini çizdim;
sigaramın dumanıyla camların buğusuna.
soluğu kesilmiş hayallerimin,
gözlerim çaresiz kapatmış perdelerini
ölümün uykusuna....

..... Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
.....27 ŞUBAT 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölüp Gideceğim

Bu gece ölüme yazıyorum hiç durmadan,
Yazık oldu kağıtlara
yazık oldu kalemin boyasına,
bende ölecek cesaret yok aslında.
Zira olur da ölürsem bu gece,
Alnımı öpsün benim dilenciler,
Faydam yok madem sana gül yüzlüm,
Öleyim de, para kazansın mermerciler.

Bu gece ölümü yazıyorum hiç durmadan,
Yazık oldu sevdalara,
yazık oldu umutların bekasına
bende ölünecek can kalmadı aslında.
Zira olurda ölürsem bu sokakta,
Cesedime dokunmasın park bekçileri,
Onlarda olmasın benim gibi, ekmeyin,
Ekmeyin mezarıma gülleri, çiçekleri...

Bu gece ölüme yazıyorum hiç durmadan
Ve ölüp gideceğim ne yazık,
Adam olmadan.

16 Ağustos 2005 Salı 22:25
T.Güneş Bulv./ YILDIZ

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölürüm İnan !

Hatırayla dolup taşım bir anda
Beni benden çaldı bu nankör zaman
Şu sensiz dünyama güneş doğmuyor
Sensiz yapamam ölürüm inan !

Bilseydim yüreğim dayanmaz sana
Bilseydim gözlerim ağlar uğruna
Canımı adadım aşkım yoluna
Sensiz yapamam ölürüm inan !

Karanlık çöker, büyür hasretim
Olmazlar da kaldı hain nefretim,
Senden başkasını asla sevmedim
Sensiz yapamam ölürüm inan !

_____01.04.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ölüyorum

Sen Şirin sin ben Ferhatım
Sen merasın ben kıratım
Alamadım ben muradım..
Ölüyorum ölüyorum
Aşklar haram biliyorum...

Gidiyorsun dönmek yok mu ?
Son bir kez görmek yok mu ?
Mutluluğum bana çok mu ?
Ölüyorum ölüyorum
Sevmek haram biliyorum.

Sen Aslısın ben Keremim
Canı yoluna serenim
Yüregimi ben verenim
Ölüyorum ölüyorum
Yaşam çok zor biliyorum

...

16.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Öylece Bırak; Ölümle Başbaşa

Sen alabilir misin bu canı benden?
Sen sökebilir misin kalbimi bedenimden?
Sen olabilir misin ömrüme kast eden?

Ben seni derman ol diye beklerken böyle çaresiz,
Zar zor ayakta duran bu iki bacakla sarılırken hayata,
Oruçken dokunmaya...

Bende ki tek mirasın o birkaç resim,
Bir de doyumsuz anılarımız...; el ele, feleğe çektirdiğim
Sonrası zaten düş değil mi yaşamda...

Zahmet etme!
Zaten kılı kırk yardı gönlümde bu son bulmayan bekleyiş
Ben sıkarım alnıma.

Sen; bırak, yine umudum kal !
Madem sondur son vedandır bu yüreğime
Hoşça kal...!

Giderken, aldığın canı da götür bırakma,
Giderken söktüğün kalbimi de koy çantana
Git, ardına bakma.

Ben seni kefen diye giydirdim yüreğime; çaresiz!
Sen olmayacaksan ben zaten yokum sevdiğim,
Şüphesiz! ...

Düşünme! üzülme de bittiğine
O bitiş sana kalsın, sen bitti bil öylece
Ben hiç bırakmadım gözlerimi sevdamsız,
Bitirmedim de...

26 Aralık 2004 Pazar (01:41)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Özel Bir Güne (30 Eylül 2000)

Yaşamak adına hep yalan söyleyen
Bir insansan yandın sen
Oysa
Sende yaratılmışlar arasında
bir candın sen!
ve hep bu keşmekeşlik içinde aldandın
sen! ...

30 EYLÜL 2000 CUMARTESİ

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Özgür Ana'ya (ZERRİN ÖZGÜR'e İthafen)

Kolay mı; Anne dedim sığındım ya bağrına
Oğul olmağı gaye, koşup geldim çağrına,

Kabahatim varsa gör; kusurum varsa söyle
Sensiz nasıl mutsuzum, bir görsen beni böyle

Üzersem eğer seni gelde yüzüme tükür
Dosttan; öte cana öz, anasın Zerrin ÖZGÜR

Kalemimin kudreti seni yazmaya, yetmez
İster kız istersen döv, sana gönül kin gütmez

Nebinin müjdesisin anne sensin; güzelsin
Canım annem inan ki benim için özelsin

Oğul bildin ya beni: feda olsun sana CAN!
Ömrün boyunca sana kurban olsun SEVDAZAN

////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////
Mayıs 10 2006

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Özlembaz (Fatih Demir'e İthafen)

Şiir olup yola düştüm,
Yürek olup kula düştüm,
Aşık olup dile düştüm,
Dertler derya bende, durmaz,
Benim adım ÖZLEMBAZ!

Sevdiklerim çekip gitti,
Gönle hasret ekip gitti,
Bir vefasız yakıp gitti,
Umut hiç halimi sormaz
Benim adım ÖZLEMBAZ!

Demir gibi yüreğim var,
Fatih'im ben dileğim var,
Hüzünbazım gönül yanar,
Vuslat hiç gönlümü sarmaz,
Benim adım ÖZLEMBAZ!

Adım Fatih, soyum Demir!
Bu yalnızlık Hak'tan emir,
Özlem gider, özlem gelir ...
Mutluluk hiç bana varmaz,
Benim adım ÖZLEMBAZ!

//////*S*E*V*D*A*Z*A*N*//////
22 Haziran 2006 Perşembe 14:40
Kurtuluş.....ANK///

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Pay

Dualarıma düştü gönlün!
Adın adıma düştü.
Pay edildi insanlar birbirine
Bana can düştü.
Sensiz geçen yıllara öfke kusan yüreğim,
sensiz gecelerden alıyor ah' ını
Sen yeter ki paylaş ömrümün kalanını benimle
ben paylaşırım günahını.

İçim içime sığmıyor bilsen
buruk özlemimin bahara açan yanı sanki,
kışları geçti ömrümün
öfkem geçti.
Barıştım hiç sayamadığım yıldızlarla
Sen oldun artık en büyük sevda yüreğime
gözlerimden ülkem geçti.

Niyazına düştüm Nazlı yarım!
duam oldun!
çekmiştim elimi eteğimi her şeyden
sen sevdam oldun.

bütün yanlarım senin olsun sevdiceğim
bana bir adın kalsın
sen git diye omuzlarım tüm çilesini evrenin.
Canın sağ olsun.....

Dualarıma düştü gönlün
Adın adıma düştü.
Bende ne varsa saba adandı gayrı
Mevla dan payıma sen düştü....

26 Nisan 2006 Çarşamba
17:10 / Gazi Mahallesi
////////*S*E*V*D*A*Z*AN*////////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Pişman Değilim

Sen;
Umudumun ufukta battığı yerdesin

Uzayıp giden bu hayat raylarında
Yadellerin efkarına kapılan gönlüme
Umut olmuşken bekleyişler
Rüyaydı belki de özleyişler; özleyişler

Biçareyim sılamda!
Ellerim açık
Naçar olmuş yüreğim isyanda...

Umudumun ufukta görüldüğü an
Yaşlı gözlerime DUR diyen olmayacak
Uçarı tesellilere aldırmadan
Manasız bu bekleyiş hiç dolmayacak.
Açacak belki de yüreğim de sana ektiğim tohumlar
Martı gülüm hiç solmayacak.

Sen;
Efsunlu bir gecede kaybolurken
Varamazken sen ` li ufuklara
Delikanlı değil demiştik bu dünyaya...
İğdeler altında olsun kabrim
İnan gönül kuşum!
Mor menevşem; seni özledim!

Fasıla vermiyorum hasretime
Ayrılığın her lahza beliriyor gönlümde,
Kapatmak ne haddime gözlerimi
Aşık olmuş gönlüm
Talan olmuş yüreğim bekliyor seni

Dünya! ...
Ürkekliğin utangaçlığına
Şahit olurken mevsimler;
Mevsimler CAN olmadı bana.
Avuçlarımda mavi göz yaşlarım
Ne olur sevgilim dönsem sana! ...

Dünya! ...
Eğilmem artık gölgende
İlmik ilmik olurken sitemlerim
Lakin;
İnan be gurbet kokan YAR!
Mevsim nöbetim; özledim...

Sen;
Ellerimi uzattım
Ne olur tut ellerimi Gelincik!
İlk şu güneşe seni anlattım.

Sen;
Ellerimi uzattım,
Vuslatı aradım sende geceler boyu
Manasını aradım sende sevmelerin
İsyan olsa da şu türkünün adı
Şikayet yalnız Yüreğim!

Oysa,
Lacivert' e boyamıştım akşamları
Mor ` a boyamıştım geceleri
Anladım;
Manası olmayacak bu özleyişin
Anladım;
Bu aşk gerçekten bitti.

Pranga vurmuşlar umutlarıma
İnfaz edilmiş yalnızlığım;
Şikayet hakkım yokken dünyadan
Meğer ölmek demekmiş Seni Sevmek!
Anladım!
Nasıl olsa çok ağladım.

Dünya! ...
Eğilmem artık gölgende
İtiraz etmem sevgili seni sevdiğime
Lakin düşman değilim
İnan hiç uyumadım ya aşk ateşim!
Mevsim hasretim!
Ben hiç pişman değilim

10 KASIM

1999. (06: 08)
Batman

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Poyrazım

(Meridyen'den Murat Demirel AGABEYİME)Poyrazım!
Esen yele de aldırmam doğmayan güneşlere de
Hiç bir şey döndüremez sevdamdan
İsterse cihan devrilsin üzerime

Arsızdır yüreğim,
Sabırsızdır yüreğim
Bir kere sevmek için bin ölümü
Ve bin kere ölmek te olsa sonunda
Ellere yar etmem gülümü.
Tahammülüm yok sevgili! ...
İstemem; sensizsem ne güneş doğsun ne sabah olsun
Ben yanmak için sevdim seni ve yandım da harıl harıl
Bu hem ilk sözüm hem de son sözüm olacak
İster küz bana dünya, ister darıl...

Poyrazım! ...
Başka bir ülke yarattım kendi içimde
ve bam başka bir ilkeye ram oldu sevinçlerim
Zamanın o en tenha yerinde
ve en tenha yerinde bu çıkmaz yerinde bu sokakların
Bir sevdayı yazdım: usanmak ne bilmedim.
Poyrazlığımla övündüm her lahza
ve üstüme devrildi sanki bu ama karanlık
İnat ettim ölmedim! ...

İşte sevgili! ...
Sen yüreğimin hangi caddesinde olursan ol
sen hangi şehirlere göç edersen et
Peşinde bir gölge gibi dolanmak boynumun borcu.
Unutma: terk edilmek için sevmedim seni
Bu yazmaz benim kitabımda
Sen usansan da bir gün bu deli sevdamdan
Bıkıp kaçmak istesen de gönül sarayımdan
Öyle kolay kolay bırakmam ellerini
Öyle hemen pes etmek yakışmaz yiğitliğime.
İstedğin yere kaç istersen
Aşarım dağları , geçerim engin denizleri
Seni bulurum yine.

Poyrazım! ...
poyrazlığımla övündüm durdum yıllardır
Hep seni düşündüm çocukluğumdan beri
tek senin hayalini kurdum yıllardır.
Çizgiler ötesinde akıl sır ermez bana
Ben sevdaların sabırsız yiğidi!
ben hırçın bekçisi çocukluk hayallerimin!
Ben ölüme meydan okuyan bir sevdanın Mecnun'u!
ve ben Poyrazım işte; ölürüm gerekirse,
şanıma yakışmaz dönmek
Senin için kurdum bu dünyayı, senin için sevdim
Yeter ki sen ol yanımda

umurumda olmaz ölmek.

14.Temmuz 2001 C.tesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Rütuş

...

Bütün kanunlarını değiştiriyorum yüreğimin
Bütün yokluklarımdan vazgeçiyorum.
Giderken bütün kapıları kilitleyip gideceğim
dönmemek üzere
gidiyorum....

Bir şarkı gibiymiş hayat,
birkaç hüzün dolu mısra ve değişmeyen nakarat!
ya da bir masal gibi,
hayat ki bir varmış bir yokmuş derken bitti...
Umut kelimesini kaç kez temizleyip alsam da koynuma,
ve kaç kez sevişmek istesem de hayallerimle
ey sevda gittin yine!

Sen gidersin de gitmem mi ben...
Sen susarsın da bitmem mi ben...

Ey umut! çık koynumdan
Artık ne senle aşka gelirim, ne sende sevda bulurum,
Değişiyor yaşamımın bütün kavramları
seni, sana benzeyen dostlarıyla beraber
hayatımdan def ediyorum...
ya da çakıl kal olduğun yere
gidiyorum...

Bir bardak su misali ömrüm;
bir damla, bir damla...
saltanatın meğer bu kadarmış ey dünya
YAZIK!

Yazık ki sen vesikalı kahpesin!

Ey sevda gittin yine!
Gidiyorum işte....

05 Aralık 2005 20:34 Pazartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Saat Bilmem Kaç

İşte yine başlıyor sitemim
Yıldızlar ışık oluyor geceme
Saat bilmem kaç?
Ne fark eder sanki yelkovan akrebi kovalıyorsa
Ne çıkar bu akşam doymadan kalktıysan sofradan.
Benim gönlüm aç...

İtlerin havlamalarına karışıyor feryadım.
Bu sessiz şehrin karanlığına
Yakıp yakıp kül ediyorum eski mektupları
Şimdi çıkıp dışarılara öyle bir volta atsam kendimce
Yabancıyım: belki kaybederim buraları.
Saat bilmem kaç?
Ne fark eder sanki uzaksam kalabalıklardan
Benim gönlüm aç!

Zaten her gece bu saatlerde gelir bu deli efkar
Hep bu saatlerde dalıp giderim mazime
Bir dolu kağıt alıp yakmak istesem de
Kafam yerinde değil, bu gecede karaladım birkaç kelime
Saat bilmem kaç?
Ne fark eder sanki ayırısam can verdiğimden!
Ne çıkar yaşamıyorsam ben
Benim gönlüm aç! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
11 Ağustos 2000 Cuma (Çubuk-00: 25)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sabır Çekerim

Kelimeler öfkede gözler matemde
Ben bunca dert ile göğe çıkarım
Dayanacak takat kalmazken bende
Sen tek tesellisin; sabır çekerim...

Ağlayan yüreğime ölümdür perde
Gözyaşı ayıklanır şu akan ter de
Akşam güneşinin düştüğü yer de
Seni hayallerim sabır çekerim.

Yaralı bir kuştur yürekte sevgi
Maksatta amaçta erekte sevgi
Güçte ve kuvvette bilekte sevgi
Seni düşünürüm sabır çekerim.

Sen alem gibisin gözlerin deniz
Beni büyüleyen sözlerin deniz
Çoklarım bir başka aklarım deniz
Sen tek güzelimsin sabır çekerim.

Sevgide sen varsın, şiiirde ki sen
Ben bunca aşk ile göğe çıkarım
Ardımda dolaşır her daim gölgen
Sen duamdasın sabır çekerim.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Saçlarımı Dökemedin Ey Kader

Saçlarımı dökemedin ey kader!

Ne sana sarılıyorum artık,
ne yaşama...
Hiçbir şey beklemiyor senden yüreğim,
hiç güneş doğmasın sabahlarıma.
güldürmedin yüzümü; yakamadın da!
Saçlarımı dökemedin ey dünya!

Anlamsız günler arasına sıkışan travmalarım,
sonra al ve ver; kendince nefes,
Adet yerini bulsun diye bütün merhabalarım.
Yaşamak niyetinde eylemlerim olmasa da,
ve olmasa da yüzü feleğin karşılaşmaya,
inadına mutlu etmezken beni bayat,
inat ettim ölmedim.
Güçlüsün, nankörsün ama kader
Saçlarımı dökemedin.

05 Haziran 2006 Pazartesi / 12:10
S.B Kurtuluş

//////*S*E*V*D*A*Z*A*N*//////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Saçmaloji

Taziya azıkta azıkla kazık

Nede yazık ne yazık

Olmayınca rızık yama mızık kazık oğlu kazık !

Masa da kasa kasaya basa basa fasa fiso, fiso fasa

Toto rastlasa , kuş atlasa . kasa batmasa , yatmasa

Ah olsa , bir olsa.

Ahını almadan , sınıfta kalmadan kuzuyu salmadan

Çürük çıktı dolmadan

Bir ses kafadan raradan mı rafadan

Dere de fare , burası nere düştü de yere,,,

Ne çare !..Ellere de hokkabaz ellere yine düştün dillere

Tuz ekerken güllere , turşu kurar tüllere...

Acı mı acı mide ilacı

Geçmezse sancı doldur be hancı; geçmez ki hıncı

"vergi rekortmeni olamadı sabacı "

inanma sen yalancı mı yalancı !...

Sofra da tabak tarlada kabak

Dön de ;bak yedi de bitirdi ahmak oğlu ahmak !

Bugün Pazar ne yazar ? duymasın kızar oyunu bozar

Değmesin nazar, adı da Hazar yandı gülizar

Pahalı mezar diye etme intizar.

Yağınca yağmur oluyor çamur dört başı mamur

Kıvraniyor memur !

DUR ! ekşidi hamur olmaz deme ha olur mu olur .

Sıcak ta dondurma kuşu da kondurma

Yeni yattı kaldırma ,kirazlara saldırma ,pazarda ananas aldırma

Sabah sabah vuruldu turna.

Boyunu posunu kestiler tosunu

Ver papazı gördüm kozunu

Getir şu unu al götür bunu yok mu bu saçmalığın sonu ?

Sona ne gerek eğildi direk dön şöyle endamını görek

Acıktım simitlerde gevrek,

Yok mu ki çörek bayatlamış bu börek

Sus ta başına çorap örek.....

Yakıyom kına laf deme bana görmedim rana

Paraya tapana silaha sapan; eğilme yana kızdım sormana

Başıma vurma la ! koy şunu torbana.

Kuruş muruş ,açık oturuş, topa vuruş ; bu duruş

Yok iken oluş...Cebeci nin altı meşhur Kurtuluş

Yine bir buluş ; elin gavuru ediyor fuhuş

Altta ki tuşa bas ta konuş.

Söz bitmeden dolmuş gitmeden küfür etmeden

Garip malı yemeden battı balık demeden bakma öyle tepeden tepe den

Senden ve benden bir de dedenden ; ne istediler niçin ve neden ?...

Saçmalıkta iş yaklaştı finish yirmilik dış,

Söze başlama ve amaca eriş; mapus çok geniş

Yeter gayrı kimse duymasın burası bitiş

31.01.1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sadık İşkence

Yine bir gece yarısında karanlıklara akıtırken isyanları, hüznümü kendime kıyaslıyorum. Şehrin ve insanların keşmekeşinden geceye sığınıyor, geceye el açıyorum. Gündüzlerin ah' ı tutar mı bilmem? görmek istemiyorum güneşin tepede olduğu o anlamsız dakikaları.

Alışılmış hasretin ötesindeyim bu gece. Bu gece alışılmıştan farklı matemim. Ölümün tesellisi olsa da nefret ederim.
... Ruhum figanda...

Bu mevsim hiç gül koklamadım, hiç sulamadım evimin arkasında ki bahçeyi, hiç oynamadım mahallenin birbirinden güzel çocuklarıyla...
Bu mevsim hiç gitmedim köşedeki DOSTLAR çay ocağına. Önceleri yıldızları sayardım gökyüzünden... Bu mevsim hiç yıldızım olmadı dilek tuttuğum. Umudun bittiği yerde kaldı anlılarım. Yine karanlık bir gece yarısında uyumaktır her gece unuttuğum gibi unuttuğum.

...Gece! ... Ben gecelerde yaşarım, geceler çocuğuyum. Karanlıklar işlemiş ruhuma. Yüreğimde; ayrılık acısından kararmış kap kara bir sevda. Gözlerimin esiriyim. Tutsağım aşk adına yaşanmış hikayelerin.
Bir ben yaşayamadım bu mevsimi; belki de bir ben sevemedim gündüzleri. Bir tarif arıyorum bu çileli melodiyi tarif etmeye. Yine de bir ismi var bu vefalı yalnızlıkların; bu sadık işkencenin bir adı var: GECE...

Şehir..., insan..., sevgi..., kin.... Yaşanmamış bir hayatın öyküsüne aday gösterilen isimlerden bir tanesi de Ayrılık...

Yine bir gece yarısında karanlıklara akıtırken isyanları, çilemi alınma kazıyorum. Ben gece içiyorum o zehir zıkkım sigaraları. Ben kaybettiklerim ve hiç kazanamadıklarım uğruna geceleri ağlıyorum. Ve ben bu haykırışı hep gecelerde yazıyorum.
Duysun beni kıskanç dağların ardına saklanan kızıl güneş!

Yine bir gece yarısında...

01 Kasım 1999 01:25
Batman

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sağlıkta Vahim Mesaj

Nefes alıyorum
İçime çekiyorum sigara dumanıyla zehirlenen havayı
Güneş yine doğuyor
Biraz bozuk birazda hüzünlüyüm

Hastane koridorlarında gidip geliyorum idamlık mahkumlar gibi
Karşı mavi kapı ı yer göz bölümü
Şurası Dahiliye, bilmiyorsak sağlığımızın kıymetini
Muayene odalarında açarız gözlerimizi

İki kelime " sağlık "
Mutluluk veriyor bana bunu duymak
Hastane bekçiliğini üstlenmişsem
Dolaşıyorsam eczane eczane
Çare olmuyorsa ne mülk ne para
Yaşamak neye yarar bu dünyada
Gözüm görüyor ve kulağım duyuyorsa ve ellerim tutuyorsa
Yere sağlam basıyorsa ayaklarım
Yaşanacak kadar güzel bu dünya! ...

Yaşamımda önce sigara sonra alkol oluyorsa yudumladığım
"neden hastaneye gelmeden anlayamadım sağlığın kıymetini? "
işte budur yandığım.

nefes alıyorum içime çekiyorum
fabrika dumanlarının bulandırdığı bu temiz havayı
fayda vermiyor artık parklarda dikilen fidanlar
çimenler yeşerse de ilk baharlarda
hayatı çekilmez kılan insanların duyarsızlığı.

duy beni bedenim
ayaklarım....
götür beni buralardan...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sağol Gülüm

Senin için nelerden geçiyorum bir bilsen!
Tek dayanağım var; değiyorsun.
Olurda gidişini gösterirsen bir gün bana,
İnan kalmam biliyorsun.

Çizilmiş bir kalp resminin
bir tarafına da senin adını yazayım diye değil,
senle olduğum bir gecede
koynunda sızayım diye hiç değil,
Seni sen olduğun için,
Bana güçlü bir ben bulduğun için sevdim.
Ve ödün verip, vazgeçtim senin için herşeyden
Tek kuvvetim var; değiyorsun,
Ayrılıktan hiç söz etme Gönlüm Kız!
Sensiz an bile haram, biliyorsun.

Senin için neler vermem ki söyle!
Bu can senin, ömür senin, gün senin.
Senin olsun Eylül ve Cumartesiler...
Sen ruhumsun; bugün senin, dün senin ...

Eğer gidyim dersen kızarım sana!
Kızarım ya bilirsin kıyamam üzölmene,
Senin için candan bile geçerim,
Sen gül diye kafa tuttum evrene ...

Ve şu gerçek; değiyorsun!
Ve sağol gülüm:
Seviyorsun

19 Ağustos 2005 Cuma 18:30
Demetevler

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Samanyolu Esintisi (Samanyolu Grubuna Özel Şiirim)

SAMANYOLU GRUBUNA ÖZEL ŞİİRİM:

SAMANYOLU ESİNTİSİ.....

S en sevda bekçilerinin buluştuğu yer!
A şka düşer yüklerin konuştuğu yer!
M anasız bir kaç damla gözyaşı
A nlamını yitirmiş bir kaç hüzün göz bebeklerimde
N erede eksik kalmış umut varsa ve nered sırasını bekleyen hayal!
Y erini almış satırlarında; yerini almış senin içinde
O lsun! sen varsan; ve geliyorsa birkaç yürek selamı gönlüme
L iyakatini yitirmeden yaşamı paylaşmanın
U zar giderim SAMANYOLUnda uzar giderim gönlümle....

MUSTAFA ÇELEBİ ÇETİNKAYA
24 NİSAN 2005 18:15 ULUS/ANKARA

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sana Ad Vermiyorum Ey Şiir...

...
Satırlarla aram hiç iyi değil bugünlerde
Hele umutlar hiç yüz vermiyor gönlüme
Fayda görsem susacağım aslında,
Gerçi hiç faydasını görmedim ağlamanın da.
Derin bir hüzzam kuyusu: karanlık!
Bir nazar değmesi belki çektiğim bu çile ya,
Bilmem ki biz kimin sevdasını kiskandık?

Ölümlerin en zorunu tattım.
Belki de yüreğim laşkalaştı gidip gelmelere
Ve ben dün akşam kudretimi sokaklara attım.
Artık gittim yada gitmedim fark etmiyor,
Sen her şeyinle benim olmadığın sürece,
ben her şeyimle ölüyüm.
Belki birkaç tebessüm görürsün bundan sonra yüzümde ama
ben çileyle doluyum.
Bundan böyle "gitme sevgilim" demem sana,
Anladım ki sen bildiğini okuyorsun.
Zaten bu öyle bir sevda ki; sana vuruldum vurulalı,
Sen buram buram hasret kokuyorsun.
Meğer boşuna değilmiş senleyken bile sana yanmalarım.
Belki de çekip gideceksin bir gün;
beni yetim bırakıp
olsun; yine de kızıp ah etmem ardından.
belki de gözlerime bakıp beddua edeceksin sevdiğim,
olsun; yinede kızıp suçlamam seni...
Meğer boşa değilmiş; senleyken bile sana yanışım,
Bu bir nimettir büyük sevdama inan,
varsın senden gelsin ölüşüm ...

Satırlarla aram hiç iyi değil bugünlerde
Hele mutluluk, hiç yüz vermiyor gönlüme

18 Ağustos 2005 Perşembe

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sana Doyamıyorum

Yüreğimin en derin köşelerindesin
Aklımdan hiç çıkmıyorsun ki
Seni hiç unutmuyorum ki şimdi hayal edeyim
Esir oldum sanki
Mahpusum gözlerinde
İnan her şey seninle güzel
Ne söyleyeyim...

Yanıyorum: bak gözlerime
Al beni koynuna
Sar beni, yanıyorum.
Eriyorum anbean
Mavi göller akıyor yüreğimde
İnan Gelincik sana bakmaya
Nedense doyamıyorum.

Yarım bakışlarla süzüyorum merdivenleri
Ağlayışımı gizliyorum
Sen: yan bakışlı yarım!
Ellerini uzatıp bana
Manalı, manalı bakıp
İnanıp bütün hasretime
Ne zamandır seni beklerim.

Yağmur kokusunda bereket
Ağaç yapraklarında özleyiş..
Satırlarda geleceksin diye: Sen!
Ellerimi dayayıp başıma
Masayı donatıp güllerle
İnançlarımla hiç tükenmeden
Nasıl da bekledim seni bir bilsen
...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
23 Ocak 2001 Salı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sana Döndüm Ey Şehir !

Sana döndüm ey şehir,
Senin تنها karanlıklarına döndüm.
Şimdi egsoz dumanından ,
Şimdi sevgiye ihanetlerden,kalleşliklerden...

Yutkunup bir söz bulamadım seni anlatmaya
her söze layıksın sen !
adresin aynı...dünya

Sende olmasaydı hasretini çektiğim,
sende olmasaydı özlediklerim,
Söyle
Söyle ey şehir sana döner miydim ?

Dönmezdim ya
evdiğim olmasaydı gelmezdim ya...

Caddeden sesler geliyor,
ve caddeden ihanet kokan nefesler.
Sana döndüm ey şehir !
istememesem de
sana döndüm...

_____03.09.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sana İhtiyacım Var

Duygularım umutlarım hayallerim yarınlarım
Sen canımsın sen kanımsın sen her köşem her yanımsın
Sensiz olmaz umutlar bak ağlıyor bulutlar
Sen bana yetiyorsun insanlar bizi ne anlar

Sar beni sev beni Sana İhtiyacım Var
Sar beni sev beni Sana İhtiyacım Var

Hayaldesin düştesin sen her zaman baştasın
Sen farklısın sevdiğim sevilecek yaştasın
Mevsim kışken baharda baharlarda kıştasın
Sen bana yetiyorsun insanlar bizi ne anlar

Sar beni sev beni Sana İhtiyacım Var
Sar beni sev beni Sana İhtiyacım Var

Seviyorum ölesiye senden vazgeçmek günah
Sen olmazsan bana yazık bu yüreğime eyvah
Sensiz doğmuyor güneş sensiz olmuyor sabah
Sen bana yetiyorsun insanlar bizi ne anlar

Sar beni sev beni Sana İhtiyacım Var
Sar beni sev beni Sana İhtiyacım Var

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
26 Nisan 2002 Cuma 19:50

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sanal Sevgilim

sen g nahımdın
ardından saatlerimi yaktım...
Belki hiç bakamadım gözlerine
oysa gözlerinde bir can bıraktım...

Hiç kimseye vermediğimi verdim sana
bir kez bile göremedim ya seni,
ve sen hiç sormadın neler çektiğimi.
oysa....

Şimdi gidiyorum
senide umutlarıma g m yorum
sen Meçhul Kadın!
Sen Sanal Sevgilim!
birini görmeden bilmeden sev deseler gülerdim oysa seni sevdim.
G nahımdın! ,
ardından umutlarımı yaktım
ve gidiyorum
mesaj kutuna bir can bıraktım.

Meçhul kadın!
sen ilk tadım
dokunamadım...
Bir kez göremeden tükendi yürek
sonra sana armağan
bir can bıraktım....

Eylül 2004

Mustafa elebi etinkaya

Sanma

Bilmeden çektiğim çilesin
Görmeden vurulduğum sensin hayalde.
Utandı yürek dokunmaya.
Kolay değil ayrılık varsa yalnız mahşerde...
Tuttuğum ellerine,
ve sensiz geçen gecelere yemin olsun
ihanet etmedim sevdana.
Ne bir kadın eli değdi elime
ne bir kadın kokusu girdi koynuma
Nasıl bıraktıysan öyle bekledim seni.
uşlandı yürek yokluğuna.
İster çek git; kapa yaşamın kapılarını yüzüme
Ama ne olur çekip gittim sanma !
Sen, bilmeden çektiğim çilesin.

14 Ağustos 2004 Cumartesi
22:50 Etlik/ Keçiören

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sar Beni Anacım

Kahrımı çektin yıllarca benim
Bir on sekiz ayda sabır çek ana
Oğlunla gurur duy üzülme derim
Teskereyi alınca döneceğim sana

Dokuz ay karnında yıllarca tende
Yorulmadan taşıdın aynı bedende
Bir dolu hakkın var anacım bende
Teskereyi alınca döneceğim sana

Anam hakikattir doğrudur sözün
Senden başkasını görmüyor gözüm
Bir sana geçiyor bilirim nazım
Teskereyi alınca döneceğim sana

Söz ver; Gözlerinde yaş olmayacak
Söz ver; Güzelliğın hiç solmayacak
Teskereyi alınca döneceğim sana

Babamla bacım sana emanet
Kardaşımın adı olsun Muhammed
On sekiz ay sonra dönerim elbet
Teskereyi alınca koşacağım sana
Sar beni anacım sar kollarına

.....11 MART 2001

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Satırlarım

Karalanmış bütün umutlara olsun gözyaşım...
Bir çile sarsın bütün azametiyle ömrümü...
ve bir kardelen misali yaşama gayretinde
bir gecelik düş gibi heyecan verici anlar...
yok ki gülsün yüreğimin kainata zerresi
ve yüreğimde başlıksız satırlar.

Elbet bir adı olacak köhne tiryakiliğimin,
Bir sevdanın peşi sıra zayi olurken ömür
ve bir ömrü daha sevdaya adanmışken
Oysa bütün ikilemlerin ortasında ikili bir yerde adımım
"Sus" dedi gece, örttüm perdesini gönlümün dünyaya
ve ben bu beden de hiç can olmadım.
Birkaç satır gözyaşı
ve bir günlüğün sayfalarında tek tük yaşam
belki de hiçbir şey kaybetmez dünya
yarın ben olmasam.

Koyu gri bir gece ve lacivert bir yalnızlık üzerim de
sonra Ankara ` da bir deniz rüzgarı öfkeleri savuran
gönlüm ki keşmekeş hayaller girdabında hep tutsak
ve hep ölümdür karşımda amade duran.
Beyhude!
Bir hayal ki; ne adı var ne şahikası,
sırf olsunlara bürünmüş başlıksız bir hürriyet,
ve öfkeli bir yanardağ misali yalnızlığım.
Susunca birden ölüm marşları, bende sustum,
sonra çileyle temposuna büründü kainat, ağladım...

Ne benim bir adım var, ne bu maznun şiirin...
umutlardan geriye kalan birkaç ıslak satır,
boyası bitmeye yüz tutmuş bir kalem,
bir de yalnız ellerim...
ben yalnızlığı yarında hiç sevmedim.

16 Mayıs 2005 pazartesi 21:45
Bahçeli 3. cadde.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Savaş

0672 İlker e

silahsız kavgasız bir savaş bu!
ılık bir okyanus kıyısında
fanilikler arasında
ılık sıcak bir savaş bu
rüyalar tarlasında

ayrılıklar zindana atılmış,
lakin bir feryat sitemli bir haykırış
talihsizlikler asılıyor kör bir darağacında
ılık,
sıcak bir savaşın tam ortasında.

Yağmur tılsım tılsım çiseliyor
eriyor buzlar
tarlalara bereket doluyor
meyve veriyor yapraklarını dökmüş ağaçlar
inançlı; sevdalı ellerin operasyonu
şimdi sıcak bir savaş başlar.

İkimiz varız bu orduda savaşan
Kalleşler,
Vefasızlar
İnsafsızlardır kaçan
İkimiz olursak dostum
Bu savaş yine başlar.

.....31 OCAK 1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

SeBeBiYeT

Ölümüne sebep ol!
Sebep ol zindanlara düşeyim,
Elim kopsun sebep ol!
Sebep ol, gurbete koşayım.
Mala sen,
Cana sen,
Kula sen sebep ol!
Ol da ayrılığa sebep olma ...

İster sevdanla güldür beni,
İster her nefes öldür beni...

Erimeme sebep ol
Sebep ol; tükeneyim biteyim.
Çürümeme sebep ol da
Gidişine sebep olma.
Bal'a sen,
Gül'e sen,
Yıl'a sen sebep ol!
Ol da ayrılığa sebep olma...

18 Ağustos 2005 Perşembe
17:10 Tuğran Güneş Bulv. YILDIZ

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Seçim

Hangi parti daha çok afiş asmışsa direklere
Daha çok oy verecek sanki halk o ineklere

Gariplerin nafakası sokaklarda bez oldu
Sanki reyleri arttı, sandıkları büz oldu ...

Millet kendi derdinde kahveler tıka basa
Birilerinin cebi dolmaz şu seçimler olmasa

Ak koyun kara koyun belli olur bu akşam
Köşeye geçecekler ballı olur bu akşam

Mahallede Osman ağa ile bilmem ne parti
Çorbanın tuzu yokken, bu mu milletin derdi?

gelenlerin farkı ne? Gidenlerden ne gördük?
zam üstüne zam geldi; bir dirildik bir öldük.

Tonlarca kağıt heba; afişler basmalardan
Bizde bu lüks varken, kurtulmaz tasmalardan

Bu çark böyle işliyor yok gibi hiç çaresi
Birişi aç gezerken, böğürüyor birisi...

Burası onuncu köy ilk dokuz köy dar geldi
Hiçbir şey değişmedi, topal gitti kör geldi

Darılmadan kimseyi, basıp mührü hepsine
Hak etmeyen katibin ben varmam kapısına

Çelebi'm nizam bozuk; sen açma ordan kapı
Kimse cezasız kalmaz; Mevla sorar hesabı ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
28 Mart 2004 Pazar (Yerel Seçimler Günü)
(02:40)
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Selam Olsun

Ey koca dağların kara gölgesine saklanan kader
Ey gurbet türkülerine sinmiş gönül yaram!
Yıkılmadım işte;
Ve yıkılmıyorum işte, beni ayrı koysan da sevdamdan...

Şimdi seninle el ele olmak vardı Kocatepe'de
Ya da sen ol da yanımda ve sen Sıhhiye` de

81/1 yazılmış sicilime
bahtıma bu kör kasaba Yenipazar düşmüş
bahar çiçekleri açarken ana yurdum Ankara' da
burada havalar kışmış.

beni ayırdın sevdamdan
beni ayırdın kardeşlerimden,, anne babamdan
Ankara sokaklarına hasret bıraktın
550 gün kara bir yalnızlığa tutsak ettin beni; bağrımı yaktın.

bütün şarkılar sizlere sevdiklerim
bütün şiirleri yalnız sizin için okuyorum.
ve size ağlıyor gözlerim
bu utanmaz, arlanmaz şehirde yapa yalnızım; sizi özlerim.

Jandarma' nın sevdası yükseliyor göklere
Ey dost yürekte dostça hasretim olanlar
Bu eşkıya yürekte yara' m gibi kalanlar sizleri çok özledim
Şimdi gönlüm, her şeyim sizinle
Selam olsun sizlere...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
04 Nisan 2004 Perşembe (15:15)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Selam Sana Ey Bacım (Asenam İçin)

Özü akmış yüreğin, dosta selam ediyor,
Garip Ozan kızına birkaç kelam ediyor.

Hep gül diye Gülsen' e uzattığım elimin,
Ardım sıra geliyor, habercisi yolumun! ...

Babasının yolunda, bayrağıyla koşuyor,
Şiirde buluşuyor, türkülerde coşuyor...

Yüreğinde buluşmuş; ülküsüyle sevdası,
Onunla yükseliyor Garip Ozan nidası!

Asenam gibi evlat; ikramdır Ozan' a Haktan!
Korkmuyor; şerefsizden, düzenbazdan, alçaktan...

Sana akıyor yürek; kelam sana ey bacı' m!
Sevdazan'ın gönlünden, selam sana ey bacı' m! ...

Sözde kusur var ise; bu kalemi kırarım!
Seni üzen her kimse; gider hesap sorarım!

Asenam; güzel dostum! Mübarek olsun gazan,
Hürmetle selam durmuş o sevdana, Sevdazan!

Çelebi'yim hasmın canını alır, dosta canım veririm.
Garip Ozan kızına, mutluluklar dilerim.....

////////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////////

02 Mayıs 2006 Salı / 15:35 / Kurtuluş....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sen'i Sen İçin

Gözlerimin sana ihtiyacı var.....

Sen gittin düzeni bozuldu her şeyimin. Bir yaşam tasanına düştüm ansızın. Bu ayrılığın sonu gelmeyecek biliyorum. Belki de bunun için yaşama ait hiçbir beklentim yok, hiçbir şey istemiyorum. Bu yazım da sensizliğe olsun; oysa alışmıştım hep ölüme yazmaya, boş kağıtların arkasına ölüm türküleri karalamaya.

Naçizliğimi gizlemiyorum artık. Gözlerimden, yüzümden, bakışımdan, her şeyimden belli oluyor yıkılmışlığım. Birileri yalnızlığıma ilaç olsun diye dört göz ile etrafıma bakıyorum ya.... Bu gece de sigarasız kaldım. Oysa bu hüsrana..

Hayallerimin sana ihtiyacı var.

Biçare kalmış umutlarımın doğacak güneşi olan sen; yani umutlarımı ve hayallerimi yıkıp giden kadın! Her şey sende sen her şeyde. Fakirane bir bedende zengin bir yürek! En büyük sevgi ya bende ki; hep zirvede ki çilelere boyun bükecek.

İhtiyacı var sana düzenimin.

Yalnızlığımı gizlemiyorum artık. Zaten gizlesem ne fayda... Bilirim masumca düşlerimin en تنها sokağındasın. Belki elim yetişmez ya ellerini tutmaya;

Sen bu bedende, bu candasın.

.....10.06.2000.....(15: 10)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sen Beni Yak Ben Yanayım Sen İle

Kırık kanatlı bir kuş, uçmaz ki nasıl uçacak
Sonbaharda güller, açmaz ki nasıl açacak
Mevsimler değişecek kuşlar hepten göçecek
Sen beni yakacaksın yanacağım ben senle

Dün varı yoğu hayalleri olan bir adam!
Bugün bir umut katarı geçti buradan...

Mevla göz vermemiş, baksa da ne görececek
Akıldan zayi adam, duysa da ne bilecek
Aklı fikri yar olmuş, yarsızken ezilecek
Sen beni yakacaksın, yanacağım ben senle

Dün varı yoğu hayalleri olan bir adam!
Bugün bir umut katarı geçti buradan...

Sana ben şiir yazıp türkü okusam
Sana ben nikah kıyıp sevgi dokusam
Sen beni yak ben yanayım sen ile
Senle hayat uzun; umutlarım kafiye ...

Dün varı yoğu hayalleri olan bir adam
Bugün sardı sevgiliyi dem alıp umudundan

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
20 Nisan 2004 Şalı (21:15)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sen Diye Sevdim

Vurdumduymaz yalnızlıklar
perişan etti gecelerimi
Hüsranı senden
Acıyı senden
derdi senden öğrendim
Sen diye sevdim !
Kapattım gözlerimi
yollarını gözlediğim sokaklara
yüreğim ; çilekeş isyanlar da

...
Hayat tanımsız kaldı lügatim de
'kahpe" diye bildim sadece.
Yadeller aldı götürdü hayallerimi
kimsesiz sabahlar da ant içtim
sen yoksun diye hayattan,
sen yoksun diye yaşamaktan,
acılardan;
sen yoksun diye sevdalardan geçtim.
Biliyorum !
bir daha geri dönmeyeceksin...

Yine hiçe saydım perişan gecelerimi
hem çok sevdim
öylesine çok özledim hem d eseni

...

_____10.02.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sen Gel Bana

Upuzun bir çölün ortasında
kalabalık ama tek başıma
Yüreğimde düğümlendi kelimeler
güneşten sararmış otlar
şu Eylül ayında.
Patika yollar...
Ben
hangi yolda ilerlesem
ben şu tekbaşımaliğima efkarlanıp
gözlerime DUR desem;
dinler mi acaba ?

Bulutlar hüsrana da gibi
yağmurda benzemiyor göklerin şu
manasız griliği.
Bin küsür kilometre girdi aramıza sevdiğim
ama inat edip özlemedim işte
bu tan vaktinde.
Bu gece sana şiirler yazmadım...
İnandın mı yoksa ?...
hatta sevdiğim hiç resmine bakmadım bu gece.
Ucu başı görülmeyen bir çöldeyim
bir garip eldeyim.
Sana dönmem beli de
uzaklarda bir iki ev
karşı tepe de bir fidan ben gibi.

Kalabalıklar içinde tek başına
Sevgili !...
dönmem sana artık;
sen gel bana ...

_____29.10.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sen İstemesen de

Aşk bende mühür gözlüm!
Mutluluk sende
Seni çok seveceğim sen istemesen de,

Varıp göğün şahına seni dileyeyeceğim
Bıkıp usanmak neyime
Seni özleyeceğim !

Duysa ahımı gece
Kapını çalacağım.
Sen hep kaçsan da benden
Ben senin olacağım.

Kavrulsa da yüreğim yıkılmayacağım inan
Sen duymasın da bile
Duyulacak bu sevdam.

Gülmeyecek şu yüzüm yanımda olmayınca
Mutlu olmayacağım yüreğe dolmayınca.

Eceli şerbet gibi
Su niyetine ölümü
Unutmak mı asla; sen! gönlümün gülünü.

Sözümüz vardı oysa kaçıp gitmeyecektin
Bu vefakar yüreği aşktan etmeyecektin.

Aşk bende tatlı dillim; mutluluk sende
Seni hep seveceğim sen istemesen de...

Varıp alem üstüne
Kanıp sevdana senin
Sensiz haram bu alem ben hep seni isterim.

İşte mühür gözlüm!
Benim tek derdim sensin
Olur ya bir gün belki sen de beni seversin

Sen istemesen de olur
Ben aşkımdan dönemem,
Ölmek bile ayıptır
Asla SENSİZ ölemem. ...

.....19 TEMMUZ 2000.....(13: 25)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sen Olmak....(deneme)

Umut sevdanın göbek adı olsun. Yaşama türküsünü daha bir haykırınsın gözlerim. Seni, senli hayallerde yaşansın dileklerim.

Döneyim; aşkınla döneyim, dıvane gibi ellerimi semaya kaldırıp. Her sabaha senle uyanmaya alışmış gözlerim. Özlembaz bir sükutun içinde kalsın türkümüz, okuyayım. Seni çok seviyorum; kendimden çok, kendimden önce kendimsiz! ...

Yaşamın kıratında şahlanan umutlarımla ve her lahza seni yaşayıp gözlerimde... Bu kudretli sevdanın acı saadetine gönül verip tutunarak. Vurulayım senden gelen ölüm bile olsa her derde! Ankara `ya sığdırdığım bu ümit dolu günler ve her iş çıkışında sana sarılabılme ihtimali! Aynı her uyanışında sabahları, sen gelip sana hasret dudaklarımı öpeceksin gibi!

Kocaman bir özlemlerle yanıp tutuşuyorum. Bütün gölgeler tek bir gölgenin kudretinde birleşiyor ya hani dünyada, işte ben o kudretin nuruna yanıp seni diliyorum. Aslında artık ne yazdığımın da farkında değilim. Adı özlem olan bir fırtına beni o hasretten o hasrete; o girdaptan o girdaba sürükleyip duruyor. Aslında bu sevgi öyle ağır geliyor ki bazen yapışık ikizler gibi seninle olmak geliyor içimden. Susuyorum... Ve şu an öyle ağlamakla doluyum ki..... anlatamam.

anlatamıyorum,
anlatmıyorum.

Yüreğim; sev yeter!

////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////

20 Mayıs 2006 Cumartesi / Beşevler.....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sen Olmasaydın

Akşamın alaca efsununda ve yine yalnız
Ve yine tek başıma bu esrarlı kasabada
Bir de sen olmasaydın kafayı yerdim...

Yine boğuk bir ses kaplamışken evreni
Ve boğuk gürültü sarmışken çevremi
Bir de sen olmasaydın yalnızım derdim...

Çaresiz bu dertlere düşmüşken geçmişimde
Äleme kafa tutmuş yerinde kaçmışımda
Bir de sen olmasaydın dünyayı yakardım...

Severdim sevmelerin ötesinde; sen başa taşsın
Ağrısa da her yanıma sen bana tek ilaçsın
Bir de sen olmasaydın ölmek isterdim...

Sığmazdım gündüzlere yol alırdım geceye
Bir yanıt bulamazdım Hayat denen bilmeceye
Bir de sen olmasaydın gülü ezerdim...

Hem yalnız kalırdım kafayı yerdim
Dünyayı yakardım ölmek isterdim
Acımazdım aşklara gülü ezerdim
Bir de sen olmasaydın; sen olmasaydın

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
13 Aralık 2001 Perşembe

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sen Olmaz Desende

Sen istemsen de sevmişim bir kez
Şevdama şahittir alemde herkes
Öyle hayrandım ki kalmadı nefes
Sen olmaz desende olur sevdiğim
Bu gönül seni bulur sevdiğim.

Yanarım aşkınla yüreğim yanar
Delice ağlarım gözlerim kanar
Sevdama şahit olsun bütün insanlar
Sen olmaz desende olur sevdiğim
Bu gönül seni bulur sevdiğim.

Sesini duymak için veririm canı
Bir kez görmek için dökerim kanı
Göklere yazmışım ben bu sevdamı
Sen olmaz desende olur sevdiğim
Bu gönül seni bulur sevdiğim.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
05 Nisan 2002 Cuma

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sen Yaptın

Amacım oldun,
Sevmeyi öğrettin doğrusuyla
Elimden tuttun
Manalar genişledi
İliklerime kadar sevgiyle doldum
Naçarlığı unuttum...

22 Mayıs 2002 Çarşamba 09:50
Yenipazar

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Senaryo

Ben izlemiştim bu filmi ...
okumuştum bu hikayeyi ...
ben zaten yaşamıştım bu işkenceyi,
dönüp dolaşıp yüreğimde duruyor çile çemberi...

Dört duvar arasına sıkışmış dünyam,
öyle yerleşmiş ki yalnızlık ömrüme,
hoyrat bir okyanus sanki gözlerim; dokunsam!
Acıya müptela olmuş ümitlerim
Bir de adım vardı eskiden, ölmedim!
Tütün saran ellerimde biraz kan!
birazda korku gözlerimde, yarınlara damlayan
Bir yaz daha bitti umarsız
Temmuz yine acılar listesine bulaştı,
Ağustos hiç bakmadı gözlerime, Eylül gelmeden kaçtı ...

Heyhat!
Ben kimim, saadet kim?
Neyime üç kuruşluk dünyada bir nefes huzur?
Doğumuma uğramış çile,
Ah gelmiyor, uğramıyor oysa
Adımda, ömrümde ölüme hazır ...

Aynı senaryoyu yazdım yine,
aynı türküyü okudum hikayeme.
Dinmiyor yağmur,
dinmiyor gözyaşım ...
ne hayat bir kez anladı yüreğimi,
ne ben bu yüreği anladım!

"Kal" oldu çileler...
"Lal" oldu seneler

SEVDAZAN
24 Eylül 2006 Pazar 22:45

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Senden Sonrası Senin Öncendir

Sen hayatıma SEN lik kattıktan sonra
Yani hayatımdan sensiz her şeyi attıktan sonra
Bir BEN buldum öfkeli
Birikmiş şefkatlerin arasından peydahlanan özlemim
Sonra o hatırlamaktan arındığım o koca mazi...
Hani seni tanıdığım günkü ışıltısı gözlerimin bir de utangaç hevesim senliliğe
Şimdi vuslata dayanmış bu kapılara ram olurum
Gitme! ...

Senden sonrası dayanılmaz bir çile gibi biner
Bir çile ki her nefes giderde bana döner
Ölüm türkülerine esir düşer sonra satırlar
Her gözyaşımla bir dünya yakar yüreğim
Senden sonra eşkıya hüzünler sarar evrenimi
Her lahza bir pranga daha vurulur sensiz gençliğime
Şimdi; hasrete dayanmış arzulara ram olurum
Gitme! ...

Sen; senden öncesiyle sonrası arasında ki ey koca dünya!
Gitmelerini koy bir yere
Bitmelerini koy bir yere de kalmalarını ver bana.
İçimde bir ben telaşı kusurlu mu kusurlu
Bir yerlerden yalnız kalmışlığa say umudu
Senden sonrası senin öncendir gönlümde
Şimdi geceye dayanmış bu duaya ram olurum
Gitme! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
09 Nisan 2004 Cumartesi (01:05)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Seni İster

elebiden

Masal anlatırdı eskilerden kalma eski insanlar
Uzun yıllar önce yaşamış iki sevdalı
Rüya gibi gelir di kimi zaman yaşananlar
Anladım oysa sevmek g istiyor
Takat istiyor beklemek cananı

Yıllarca bende beklemişim farkında olmadan
Aşkı sevdayı eklemişim bu eşkıya yüreğe
Sevmek denen o kutsal çileyi
Ellerimle gözlerimle kazımışım bu eşkıya yüreğe
Meğer hoyrat bakışım meğer;
İnsan bir acayip olurmuş severse eğer
Ne olur tut nasırlı ellerimi; bu eşkıya yürek seni ister...

Mustafa elebi etinkaya

Seni İsterim

Uzağım ; Sen yoksun sevgilim
Resimlerin teselli olur diye umutlanmıştım ya olmuyor.
Senden başkası huzur vermiyor bana
Ne yapsam bilmiyorum
Çaresizim; bir ağlıyorum, sadece ağlıyorum.
Bundan başka elimden gelen yok
Bilmem nerelerdesin sen? , kiminlesin?
Beni sorma
Ben sensizliğin şerbetini içiyorum ölüm diye
Sensizliğime şarkılar söylüyorum olmuyor

Şimdi sen yoksun ya
Fark etmez buraların nasıl olduğu
Susmam artık; haykırırım seni sevdiğimi aleme karşı
Duysun tüm dünya alem bilsin sensizliğimi
Uzağım be umudum
Sen yoksun ya
Teselli olmuyor senden gayrı hiçbir şey bana
Bilmem ki ne desem, ne söylesem?
Yalnızlığımı nasıl anlatsam bilmem ki
Yanıp külleniyor yüreğimin bütün köşeleri
Özledim sevgili...
Ne güne tahammül edebiliyorum sensiz ne dakikaya
Taviz mi veriyorum yoksa yeminlerimden
Sözümde duramıyor muyum

Senin hayalini kuruyorum herhangi bir yerinde başkentin
Herhangi bir parkta, Sakarya da, Kurtuluş ta, Tunalı da
Seninle cehennem sıcaklığının ortasında
El ele beraber

Gözlerimi afsunlu gözlerimden ayırmayıp
Ve hiç bırakmayıp ellerini iki kelime söylüyorum
SENİ SEVİYORUM
Var mı bundan ötesi?
Sensizlik sınırlarını aşmak istiyorum artık
İramışlığını bir kenara atıp
Ve bırakıp bu dünyanın mavalcılığını sana koşmak sevgili...

Yoksun be kara gözlüm!
Uzaksın ne bir arşın, ne bir metre
Mutluluk kadar uzaksın sende karanlıkların ahını alıyorum
Güneşin feryadını duyuyorum
Sen yoksun ya sevgili ölümü yaşıyorum
Nerelerdesin bilmem ki?

Dön desem, açsam kollarımı ellerimi uzatıp beklesem
Kaç günde gelirsin, yoksa gelmez misin bir daha
Ne olur, ne olur uğruna ömür adadığım sevgili
Yalnız koyma beni buralarda yalnız bırakma
Ne resmini isterim ne saçının bir telini
Teselli olmuyor gözlerinden başkası ben onca yokluk içinde

Tek seni isterim bir tek seni.

Mustafa elebi ÇETİNKAYA
11 Haziran 1999 (19:40)

Mustafa elebi etinkaya

Seni Mevladan Dilendim

Seni Mevla'dan dilendim.

Ve emirle sevdim seni
Sevaplarımı katmerledin
Sonra kapattım defterini günahların
Şükrettim.
Cihana yemin olsun ve yemin olsun güneş doğumlarına
Yemin olsun sevda tohumlarına,yemin olsun sana
Terk ettim terk kelimesinin suretini
Terk ettim günaha meyilli cihetimi
Ve terk ettim servetimi.

Seni Mevla'dan dilendim.
O kattı bu aşkı yüreğime o kattı huzuru gönlüme seni ömrüme...
Sana eş Mevla'ya kul bu yürek
Artık ne seni bırakırım ne ibadeti
Seni diler seni isterim yine
Sen hep yanımda olsan bile
Severim bütün yaratılmışları gayrı
Ve hak zail oldu artık; Biz olamayız ayrı

Seni Mevla'dan dilendim.
Açtım ellerimi gökyüzüne kibleye çevirdim yönümü
Sonra ders almayı öğrendim maziden
Ve ders vermeyi geleceğe öğretmenimden
Ben bire razıyken bana bin verdi Mevla'm
Şükürler olsun sana Rabbim Ve sevgili bu can sana kurban

Seni Mevla'dan dilendim.
İşte bu mabet şahit; Kocatepe
Ve şahit minareler birlikteliğimize
Yaşamayı tanıdım sonra seninle
Ve hep kan verdin sevgimize
Şimdi ruhumda rahat; ve şimdi rahat günah işlemeyen bedenim!
Zaten mukavelesi böyleydi sevdamızın
Kör olur senden gayrısına bu göz
Ve kırılır bir başka ele ilişirse ellerim

Seni Mevla'dan dilendim ve farzıyla sevdim seni
Helalıyla yandım sana
Seni yazmış bana Mevla'm! başkası haram bana
Helalimsin! ... feda olsun sana bu can,
Ve şimdi yok gayrı benden sadığı
Şükürler olsun sana Mevla'm!

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Seni Sen İçin

Sen gittin düzeni bozuldu her Şeyimin. Bir yaşam tasanına düştüm ansızın. Bu ayrılığın sonu gelmeyecek biliyorum. Belki de bunun için yaşama ait hiçbir beklentim yok, hiçbir Şey istemiyorum. Bu yazım da sensizliğe olsun; oysa aliŐmıŐtım hep ölüme yazmaya, boş kağıtların arkasına ölüm türküleri karalamaya. Naizliğimi gizlemiyorum artık. Gözlerimden, yüzümden, bakışımdan, her Şeyimden belli oluyor yıkılmışlığım. Birileri yalnızlığıma ilaç olsun diye dört göz ile etrafıma bakınıyorum ya.... Bu gece de sigarasız kaldım. Oysa bu hüsran..

Hayallerimin sana ihtiyaı var.

Biçare kalmış umutlarımın doğacak güneşi olan sen; yani umutlarımı ve hayallerimi yıkıp giden kadın! Her Şey sende sen her Şeyde. Fakirane bir bedende zengin bir yürek! En büyük sevgi ya bende ki; hep zirvede kiilelere boyun bükecek.

İhtiyaı var sana dzenimin.

Yalnızlığımı gizlemiyorum artık. Zaten gizlesem ne fayda... Bilirim masumca düşlerimin en تنها sokağındasın. Belki elim yetişmez ya ellerini tutmaya;
Sen bu bedende, bu candasın.

10.06.2000.....(15: 10)

Mustafa elebi etinkaya

Sensiz

Aylardır bekliyorum
Gelirsin diye seni
Şehrin sokaklarında
Aşındırdım gölgemi.

Sensiz geçmiyor zaman
Sensiz gülmüyor yüzüm
Sensiz doğmuyor güneş
Sensiz yetimim ,öksüzüm.

Hüznüme katık ettim
Gözyaşlarım durmuyor
İnan bana gül yüzlüm
Mutluluğum olmuyor .

Sensiz açmıyor çiçek,
Sensiz mevsim hüsranda
Sensiz yüzüm gülmüyor
Sensiz yürek isyanda...

(09.07.1999)
Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sensiz Gülemem (yasebal'a)

Yalnız ovaların yalnız dağların,
Yalnız yolcusuydum bir zamanlar ben !
Şu koca cihanda tüm karanlıkların,
Yalnız rüzgarıydım delice esen !
Ağlardım delice dinmezdi derdim ,
Bu yuvarlak aleme yalancı derdim,
Şimdi bir hayatı yoluna serdim ,
Ki ben senin uğruna canını veren !
Şabahım olmazdı gecem bitmezdi,
Üstümden karanlık kışlar gitmezdi
Her nefes can verirdim yine yetmezdi
Şimdi benim adım delice seven !
Esiri olmuşum umut hiç yoktu,
Başımda belalar , derdim pek çoktu
Kalbime saplanan vicdansız oktu
Yalnız bir yıldızdım doğmak bilmeyen
Meğer güzelmiş, hoşmuş yaşamak,
Anladım ki sensiz boşmuş yaşamak ,
Ölümden döndürdün kalmışken ramak,
Artık sensiz olmak, ölmek istemem !
İnan ki sevdiğim , inan Gül kızım !
Kışlarım son buldu bitmez hiç yazım
Seviyorum derken çıkar avazım ,
Sana vurulmuşum can' u gönülden
Nasıl terk ederim şimdi ben seni ?
Nasıl unutturum söyle seni ben ?
Haydi Gelincik tut ellerimi
Yaşayamam sensiz , sensiz gülemem ...

_____05.01.2001

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sensizliğimin 30. Ayında

29 ay olmuş sana el uzatamayalı sevdiğim! Binlerce gün geçmiş aradan... Sana olan özlemim kelimelere sığmaz oldu.29 ay oldu hayata küseli; ben öleli 29 ay oldu....

Oysa bir günü sensiz geçirmek bir yılı sensiz geçirmek gibi gelirdi. Bir gece dayanamazdım hasretine. Şimdi soğuk yüzlerin, taş kesilmiş kalplerin volta attığı bir kapalı cezaevi olan bu şehirde sessizce ağlıyorum geceleri. Kalemim bir seni yazıyor, Vurgun yemişim, sürgün edilmişim..

Karanlık matemimin nihayeti olmayacak gibi. Çıglıklarım hiç duyulmayacak. Unuttum beklentilerimi. Hiçbir sualim yok aşklardan yana. Hiç umudum kalmadı artık. Biliyorum gelmeyeceksin bana.

... Sesini duymak, soluğunu tenimde hissetmek, uzatmak ellerimi o ipek gibi ellerine ve saatlerce hapis kalmak gözlerinde. Hayallerin de ötesine dolup taşı düşlerim. Unuttum! Sen " DÖN SEVGİLİM " dediğimde dönecektin. Bilmem ki sen mi yazdın benim alınyazımı. Hayatımın her sayfasında sen varsın. Dünümde, bugünümde ve yarınlarımda.

29 ay... Mucize zaman... Bilmem ki bunca ay nasıl dayanabildim yokluğuna, nasıl katlanabildim sensizliklere? Belki de hala ayakta olmamın sebebi... İNTİKAM . İnsanlardan, hayattan, belki de kendimden alacağım bir intikam hırsı ile yaşıyorum.29 ay oldu ya sen beni buralarda bir yetim gibi bırakıp gideli; seni hala o günkü gibi seviyorum.

Göz yaşlarım karışmasın artık mısralarıma. şimdi bir dostum var şu koskoca yalan dünyada: SİGARA, ... ona gidiyorum... Hüznümün acımasızlığına ram oldum. Sustum ya aylarca yıllarca el uzatamadım ya sana kahroldum. Senden sonra kime baktıysam da yüreğimi doyuramadım. Sahte gülüşlerden ve öylesiye kurulu cümlelerden başka hiçbir amelim olmadı, sevmedim. Sevmek bu olsa gerek diye düşünüyorum şimdi.. Anlamsızca fakat anlatarak...

Köşe başlarını tutarım her akşam olduğunda. Her akşam olduğunda daha bir hüzün sarar beni.

Offf... Bir dostum olsaydı, belki yalnızım diye içerlemezdim. Bir anlayanım olsaydı bu kadar tükenmezdim. Herkesten kaçıyorum. Kilse saramıyor yaramı... Kimse...

01 ARALIK 2001 ÇARŞAMBA

İşte bu da 30. ayın ilk günü... Dilek olay

Ayakta kalabilme mücadelemın otuzuncu ayını yad ediyorum. Çocukluğum bile bu kadar uzun sürmemişti oysa. Firari satırlarda zayı olup gidiyor göz yaşlarım. Seni böyle sevmek ve mana verememek, bir de beni anlasınlar istiyorum kendim bile anlayamamışken. Susuyorum! tek yapabildiğim şeyi yapıyorum akşamın bu köhne saatinde. Dışarıda derin bir rüzgar var. Şükürler olsun yinede. Sıcacık sobamın başında sıcaklık duygularıma aktarıyorum sahibi olduğum sayfalara. 30 ay önce sen yanımdaydın oysa. Sen vardın bütün maddiyatımda ve maneviyatımda olduğu gibi... Seni Seviyorum! ... Gözlerine bakarken söylüyordum bu iki kelimelik cümleyi. Şimdi de çerçeveler içine saklanmış resimlerine söylüyorum. Biliyor musun Sevgili? Seni o günkünden daha da çok

Seviyorum

Satırlara sığmıyor heceler ve beni benden ediyor zindan geceler. Gecenin eşliğindeyim. Şehir çoktan büründü karanlığa.

Kimse anlamıyor beni sevdiğim; bari sen anla! ...

.....avazımın çıktığı kadar söylemek
seni sevdiğimi!
Duyurmak şu yalancı aleme
Sevdamin yankısını.
Karışsın göz yaşlarım yokluğuna
Kimse anlamıyor Sevdiğim
Ne olur; sen anla...

...01 11.1999 Çarşamba

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sensizlik Var Gözlerimde

... SENSİZLİK VAR GÖZLERİMDE ...

biliyor musun seni çok sevdiğimi
ve harıl harıl yanıp bittiğimi
duyuyor musun feryatlarımı?
seni anlatıyorum; geceye, yıldıza, aya
ürkekçe kaçıyorum sensizliklerden
ve senden bekliyorum umudu sadece senden,
yine ağlamaklıyım, yine gözlerim doldu
bir haftadır acım susuzum uykusuzum; sensizim bir haftadır.
Ve sensiz mutsuzum ...
İffetini koruyamıyorum yalnızlığımın
Çaresizliğimin şiirini yazamıyorum.
Susuyorum, susuyorum, hep susuyorum .
Delik deşik oldu hayallerim
Sen kırdın kalbimi, hayatımı sen mahvettin.
Söyleyemedim hayat dersimin zayıf olduğunu
Söyleyemedim, şöyle bir haykıramadım seni, seni,
Seni ne çok sevdiğimi

Fısıltılar teselli olmuyor bana.
Resimlerinle avunamıyorum
Uzatasın ellerini sarılasın istiyorum.
Kan kusuyor gözlerine hasret gözlerim
Seni işitiyorum rüzgarın uğultuları arasında
Yıldızların üzerinde aydedenin gülen gözlerinde seni görüyorum.

Seviyorum hem de öylesine seviyorum ki
İşte böyle seviyorum.

Uçurum oluyor gidişlerin, hasretin dağlıyor
kör gibi, köz gibi, ateş gibi yakıyorsun beni.
Sevgili !
Sevgili! ... öyle güzelsin ki
Sus, susta ne olur, ölmeden
Son nefesimi vermeden bir kez olsun dinle beni
Her adımda AŞK, her adımda SEVGİ
Her an nöbette ümit kuşlarım
Bak sensizim, sensizim, sensizim ya ağlarım.
Gidiyormuşsun, öyle dediler ellerin oluyormuşsun.
Yo yo sen aldırma bana
Ben öldürsen de severim; öldürmeyip süründürsen de.
Şimdi iyi bak gözlerime
...
sensizlik var gözlerimde ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
04 Mayıs 1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sensizlikse

Özlem dolu hasret her an
Yakar beni yakar sevdan
Mutlu değilim sen olmazsan
Sensiz bu dünya kilitli kapı.

Gitme ne olursun beni bırakma
Şu garip gönlümü bir de sen yakma
Günahkar olmuşum ben Allahıma
Sensiz cennet bile altın kafesti.

Yalnızlıktan korkardın ne oldu şimdi
Mutlu dolu sözler hepsi senindi
Serseri olduysam senin eserindi
Sensiz bahar sile kutuplara dek

Mutluluk demiştin bilmedim emanetmiş
Temiz bildiğim kalbi kimler kirletmiş
Beni bile artık bir viran etmiş
Mutluluk sensizlikse istemiyorum.

.....27.01.1996 Pazartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sesi Çıksın Sevdalarının 1

(değerli Selma Karli ve Ailesine... sevgiyle)

Sesi çıksın yüreğinin
Elinden tut umutlarının sım sıkı
Liğmeleme hoyrat bakışlarını
Masum bir türküyle durulsun öfkeler
Azat et haykırışlarını

Yeni sevdalar belirsin ömründe
Umutlar yeniden doğsun her sabah
Sesi çıksın sevdalarının
Uzansın yüreğine bir uğur eli
Farkın gönülden yaşansın

Uzak diyarlarda naçar etme gönlünü
Gözlerin hep yakın dursun hayale
Unutsa da doğmayı oralarda güneş
Resimlerin gölgesinde gizli kalsa da anılar
Canlansa da her lahza
Aşk senin yüreğinde can bulur,
Nasıl olsa...

Ki sensin sevdaların ecesi!
Adın destandır gönüllerde
Rengarenk güller gibi kokar bakışların
Lakin duçar etme umutlarını
İlk bu değil ve son olmasın haykırışın....

14 Temmuz 2004 Çarşamba 08:55
Mithatpaşa Cad. Harput

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sesi Çıksın Sevdalarının 2

(değerli Selma Karli ve Ailesine... sevgiyle)

Sevda adına bir dilek tut
Ellerini kaldır göğe
Liyakatten ırasın umutların
Meydan oku ne varsa kainatta
Aşklara, acılara... meydan oku her şeye

Yeni arzular ek bahçene
Umutlarını sulasin yağmurlar
Sevda tohumları filizlensin
Uzansın geleceğine gözlerin
Feryat etmesin....

Umudun diğer adı olsun gönlün
Gitmeleri at bir kenara
Uzat ellerini...
Renklensin gülizar da dileklerin
Coşsun sevdan
Aşklar nasıl yapar umutsuz?
Nasıl geçer sevdasız zaman?

Ki sen bir dilek tut!
At bütün özlemlerini bir kenara
Ram olma ayrılıklara
Lal olsa da umutların gurbet yerinde
İnan yüreğine; meydan oku ayrılıklara....

14 Temmuz 2004 Çarşamba 09:45
Mithatpaşa Cad. Hârpüt

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sessiz Matem

Mum ılığında büyütüyorum matemimi
hüznümü solluyor hasretin
geceler içinde kaybediyorum kendimi;
faydası yok ağaçların gölgelenmeye
bu ateş yakıyor beni...
Sensizlik kahrediyor
yok olup bitiyorum bir mum gibi.
Sararmış yapraklara benzer kaderim
oysa sen değiştirdin kaderimi

·
Nisan yağmurları çoktan geçti buradan
ilkbahar rüzgarları buralardan geçeli çok oldu

·
Bir hasretin kaldı benle başbaşa
birde yokluğun
anladım ;
insan mutlu olamıyor sevdi mi .
Çile yaftasını örttüler üzerime
üzerime toprak attılar
daha mezarıma girmeden
ve bana haram ettiler yaşamayı daha ölmeden .
Biliyorum anlamı yok sitemin
kimse duymuyor ah' u figanı
seneler geçti aradan
nice geceler efkarla dolu
geceler ; zindana çevirdi dünyamı .
Mutluluğu şarkılardan dinliyorum
sevgiyi filimlerden
hiç bir haber çıkmadı
gittin gideli senden .
İki yabancıyız iş te aynı dünyada
iki farklı hayat...
nihayeti yok bu eriyişin ;

hala tutsak bir hatıradır bende terkedişin...

_____15.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevda Çarkı

Aslında Kanuni okumuş adamdı; yazdı...

Firavunda biliyordu aslında Yaratan' ı. Kays, Leyla'yı ilk gördüğü gün anlamıştı kavuşamayacağını.

Ama çark dönmeliydi.

Ne Ferhat'ın can borcu vardı Şirin' e, ne Kitmîr köpeğinin bir ahbablığı vardı o destansı yedi genç ile. Yüreğın bir yerinde sivilceleşip gün be gün artan ve büyüyen yara, yara mıydı şifa mı?

Hep bir şeye duyulan sevgi değil miydi İNSAN' ı kâh olgunlaştırıp, kâh ezdiren. Fatih İstanbul' a vurulmuştu, Neron Roma' ya. Kurdun aşkıydı kuzu, kah can aldı sevda, kah zindan oldu. Yaratan kainatı halk edip ilk insan Adem'i dünyaya saldığında o Adem ki önce Yaratanına sonra Havva' ya vurulmuştu.

Çark dönüyordu. Zamanlar kapanıp kapanıp bir yenisi başladığında yine insan, tarih' in sevdalısı oluyor, tarih insana koşuyor sıkılmaksızın sevdasını anlatıyordu.

Aslında biliyordu Leyla'nın babası Kays'ın Leyla diye yanıp tutuşacağını ve biliyordu evrim teorisini önümüze koyanlar hiçbir zaman maymun olmadıklarını. Biliyordu ya çark dönüyordu öylece. Elini uzatıyordu güneşe insan. Olur ya belki tutarım diye.

24 Şubat 2005 Perşembe 19:40
Demetevler

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevda Kazansın -3-

Bir sevdaya düşütü mü gönül, gül kokusunda tadar her çileyi, artar ruh sıcaklığı her nefeste. Sevgili ister uzak, ister yakın olsun; öyle bir yangınla yanar ki hasret iliklerine kadar işlemiş, özlem bütün varlığını çepeçevre sarmıştır ya... sevmiştir bir kere gönül uslanmaz.

Kavuşamayacak olmaktır en acısı, hele birde kanına girip de üstüne saldırsa sevdiğini gel de çek bu çilenin öfkesini. Sevdalara inat etmiş zulüm türküsü besteleyen nice sultan vardır yalnız adı sultan olan. gözünü aşka dikmiş nice vicdan vardır adı vicdan olan. Bir ayrılık bestesi tüm yüreğini sarmıştır çepeçevre; ya sevgili yüz çevirip gitmiştir, ya birileri ayırmıştır, bir yalanla hileyle kahpece... Oysa yürekte ki o büyük yangın hiç sönmeyecek sevda hiç bitmeyecektir. Bırak sevda kazansın sevda hakim olsun yüreklere, gönüllere.

Kim bilir hangi hayallerle bezemişti yüreğini Mecnun! kim bilir ne güzel bir yuvası olacaktı Ferhat'ın ve Şirin ne güzel analık yapacaktı çocuklarına. Bırakmadılar Aslıyı Kerem'e, Kays'ı Leylasına. Yinede tükenmedi sevgileri, bitmedi aşkları, tutkuyla sarıldılar umutlarına, feda ettiler sevgi uğruna, sevgili uğruna ömrü... Sevdanın zaferi için koştular Azrail'in kollarına.

Ne pes etmez, yenilmez duygudur sevgi, aldırılmaz gül ` ün dikenine, aldırılmaz aşkın yakanına. Bir cesaret yumağı olur insanın yüreğine "koş" der; ölümden olsa yolumun sonunda "canana koş". Duvarlar gerilse de önüne, engelle atılsa da yoluna sıkı tut beni ve koş. Koş ki ey gönül ben kazanayım. Koş ki ey insan sevda kazansın!

Nicedir bir ateş yanar içimde, bir sel ki gözlerimden boşalan ve ant içtim sevdamı zaferle buluşturmaya, sonu kahırda olsa, çileye bulaşsa, acıda olsa sonu sevdaya koşuyorum hiç durmadan. Nice sevdalıların gönlünü ayna yaptım gönlüme. Öyle bir sevdim ki öyle bir vuruldum ki daha ilk bakışında meydan okudum ölüme. Sende uzat elini sevgili ellerime, yüreğini yüreğime yasla. Bir damla yaş düşmesin gözünden, mani olmasın hiçbir şey sevgine. Sarıl, aynı ateşle aynı aşkla sarıl ki...

Bırak Sevda Kazansın!

01 Ağustos 2005 Pazartesi
S.B. Sıhhiye 12:35

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevda Kazansın -4-

Kaç vakit geçti aradan, kaç kış yala buluştu belirsiz. Kaç aşık yandı, kaç yürek söndü. Aşk kutsal bir acıymış, özünde varmış hasretlik ve kaç aşık hasrete düştü. Tükenmedi sevdanın yığıtlığı, gönlün mertliği. Bir kere vuruldu mu bitmez o yangın. Evrenin bütün çirkefligi sarsa da Mecnun`un etrafını; unutulmaz, vazgeçilmez Leyla! Ve kaç şair bırakır gönlünü sevda şiirine, aldırılmaz hiç nakarata. Sevda kazansın ister, sevda kavuşsun ister. Aslında o da bilir ayrı dünyalarda aynı gönle düşen sevda yangınını, o da bilir Mecnun`un Leylasına, Kerem`in Aslısına kavuşmadığını. Bir yıldız görse koyu karanlığın içinde ona bakar ona dolar ve yüreğince. Feryat eder, dua eder: Sevda Kazansın! ...

Zalim, taş kalpli, sevgiden aciz baba bir servet döker delikanlının önüne, çıkma der, bakma der kızçağızımın gözlerine. Ahmaktır o baba! bilmez sevdalı bir yüreğe dünyanın denk olmayacağını, bilmez ayrı bıraksa da iki sevgiliyi o sevginin ebediyete dek ölmeyeceğini. Vay ki gözünü servete dikip yavuklusundan cayanın mertliğine! Hangi yürek sevgilinin olmadığı cennette yer edinir, hangi yürek o gözlerin ışıltısını görmeden sevinir.

Ey sevda! Sen ne büyük, sen ne sırlı bir aynasın. Karşına geçip de sensiz geçen yıllarım yüzüme yansıdığına eriyorum. Bütün varlığımla el açıyorum semaya, el açıyorum Allah'a.... Sevda Kazansın!

O Allah ki habibinin adıyla bezemiş cennetin her bir yanını ve o sevgili ne vefalı! Bir eline ay`ı diğer eline güneş`i verseler de vazgeçmemeye ant içmiş.

Yaratan sev demiş yarattıklarına. Sen ne büyüksün sevda! ...

Bırak sevda kazansın ey ömrüm! Bırakın sevda kazansın, ey ömrünü sevdadan uzak yerlerde aşktan uzak gönüllerde yaşatmaya çalışan cahiller. Bilseydiniz sevdanın ne soylu bir duygu olduğunu herşeyinizle teslim olurdunuz. Bir sevdaya düştü mü gönül, ömrünü de görmez evreni de. Sevda ki ne kulda kudret bırakır ne devlette.

Ey ömür! yaşadığın kadar yaşadın zaten dünyanın köhne servetini. Vazgeç ömrüm yüreksiz yaşamaktan, vazgeç ki iblis utansın.

Sev...

Adını, namını, canını vefa et, sev...

Bırak Sevda Kazansın!

03 Ağustos 2005 Çarşamba
S.B. Sıhhiye 16:55

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevda Kazansın -1-

Gözyaşı

Ve kavuşamamanın ardına gizlenmiş bir tufan! Esip, bütün umutları dağıtan bir hasret tufanı. Oysa sevgilinin gözlerinden parlayan o ışık hep canlı kalsa, kavuşsa birbirine vurulanlar, hüznün adı ayrılık olmasa... Nicedir içimde kanar bu yara; ve tutamam kendimi ne zaman firaka düşmüş iki gönül gözlerime dokunsa.

Mecnunun neydi kabahati bakamadı Leylasına doyasıya? Neydi Ferhat'ın suçu? Nice gönüller var ki sevdayla kavrulmuş... Duamdır, Sevda kazansın! Sulh olsun bütün yüreklerde, sevgiyle baksın gözler birbirine, kavuşsun Ali Ayşe'sine, Ömer Fatma'sına, anne yavrusuna ...

Ayrılığın o çekilmez çilesini yazıyor şairlerin kalem ve gözyaşıyla türkü söylüyor ozanlar...

Yuvalar yıkılıyor bazen ve çaresiz bakışıyor yetim kalanlar. Bazen zalim bir babanın kılığına bürünüyor felek, vermiyor Kerem'e yavuklusunu. Bazen ölüm akıyor ırmaklardan, Fırat' a karışıyor ciğeri yanan anaların gün görmemiş bebeleri.

Sevda kazansın! Ayrılıklara inat, acılara, ıstıraplara inat. Sev bebeğim. Kavuşmak uzak dağların ardında bir ırmakta olsa koş, vuslata koş...

Oysa ne hoş duygudur sevmek! ne güzel mutluluktur sevgilinin göğsüne başını yaslayıp uyuyabilmek. Ne sıcaktır dudakları aynı aşk ateşi ile birleştirebilmek. Bir umutta, bir yürekte, bir bedende can olmak! ...Bırakın sevda kazansın. Gururmuş, ezin ayaklarınızın altında, engel tanımayın. Eğer yüreğin akmışsa başka bir yüreğe, eğer doymuyorsa gözlerin sevgiliyi seyretmeye ... Aynı bardaktan su içmek, aynı çorbaya kaşık atmak, aynı yastığa baş koymak işte bunca saltanatın o güzel adı sevmek.

Sev! ve ver yüreğini, bırak satışmalarını hayatın, kapat gözlerini, uzat elini, sev... Bırak Sevda Kazansın ...

28 Temmuz 2005 Perşembe
S.B. Sıhhiye 12:30

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevda Kazansın -2-

Özlenen bir yürek vardır elbet; yakında veya uzakta. Bir de ilk sevdası vardır her yiğidin gözlerinin önünden silinmeyen. Belki kaç sevgili değiştirdi insan ama... Ama yanmıştır bir kere gönül ilk umuduna, ilk bakışmalara. Birde kavuşmuş olsa! ... Çekemez işte bazısı. Teselli verir sözde unutsun diye: "Vefasızdır, hayırsızdır, ondan yar olmazdır" ... Bırak demeyi bir becerebilse, silkinip atsan yakana yapışmış umutsuzluğu.

Sevda özdür, öze hazdır. Yâr yoksa karlı kıştır Ağustos; yâr varsa koynunda tufan bana yazdır...

Asil yüreklere sevdalı gönüllerdir çağrım; fitne, fesat arabozuculuk yapanlara, gönlünde hiç sevda taşımamış ruhsuz bedenlerdir çağrım... Sevda Kazansın... Hani bir şarkısı bile vardı yalnızlığın; büyüyen, çoğalan binlere vuran bir şarkı ve şarkının notaları arasından cayır cayır peyda olan bir ateş. Ateş ki hadi sönsün. Bırakın sevda kahramanlarının ardını, Sevda Kazansın! ...

Bir bakış ki bazen içine yılları hatta asırları sığdıran. Bir umut ki onca yokluk ve hasretin ardından güneş gibi parlayan, bir sevda ki bir vurulup can adanıp.... Kim bilir kaç zorba zulmetti nice Mecnun' a, kaç baba ayırdı kızını yiğidinden, kaç ana gizli saklı ağladı yavrusunun yürek yangınına, kaç gönül ayrı düştü kaç yürek aşkla pişti. Ne güzel şey ki sevmek, Hürrem' e vuruldu ve Kanuni değişti. Aslında ayrı kaldı belki aşıklar; acı çekti, gözyaşı döktü, ama dönmedi akdinden, dönmedi sözünden, vazgeçmedi ömrünü tutsak alan ateşten. O, öyle bir kutsal duyguydu ki, sevdi! ...

Köstek olma sevenlere ey dünya! ayrı bırakma Osman'ı Hatçesinden, çiçeği bahçesinden. Ayrı bırakma arıyı baldan, gülü bülbülden. Bir el versen sen bile değişeceksin eminim. Senin bile aydınlık gelecek gecelerine, güneşin daha aydınlık olacak.

Şende sev dünya! Yol ver de umuduna gitsin sevenler.
İzin ver ki; güneş etrafında neşeyle dönsün,
Bırak Sevda Kazansın!

29 Temmuz 2005 Cuma
S.B. Sıhhiye 11:45

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevda Masalı

Hamalı olmuşumö büyük sevdamin
Tembellik neyime çalışmak varken
Farkına varmadan dönen dünyanın
Daha ölmek için çok erken derken

Bir sevda ateşi içimde yanar
Bu deli sevdayla yüreğim kanar
Daha ölmek için zaman var ama
Temmuz sıcakında gözlerim donar

Bu sevda uğruna ölmek kutsaldır
Seven yüreklerde AŞK umutsaldır
Sevda hamalına nasihat olmaz
Aşklar için ölmek ona yasaldır

14 Temmuz 2001 C.tesi (07: 32)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevda Silsilesi

Derman kalmamış gecede
Yürekte hüznün çilesi
Biştmeyen bir yalnızlık
Bu sevda silsilesi

Ne Mecnunlar gördü bu alem
Ne Ferhatlar kahroldu
Sevda silsilesi uzun
Ne Leylalar mahvoldu.

Çile aşkın teması
Sevinç gönlün seması
Duyulur Şirinin yası
Bu sevda silsilesi

Sanırsın hasret bitecek
Sanırsın hüznün yitecek
Sanırsın dertler gidecek
Bu sevda silsilesi

Duyarsın feryadı anbean
Şehir şehirde viran
Asırlardır hep yanan
Sevdanın silsilesi

Dağlar delinmiş nice
Aşklar ölümden yüce
Bitmez asla işkence
Bu sevda silsilesi

Keremleri anarak
Yunus gibi yanarak
Mutluluk aşka ırak,
Bu sevda silsilesi

Derman kalmamış yürekte
Gönülde hüznün çilesi
Tükenmeyen yalnızlık
Bu sevda silsilesi

_____19.07.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevdamın Hiç Dermanı Yok Çileye

Şimdi bir sigara yakıp çökeceğim hüsrânımın başına
Sonra bir yağmur ki kudurmuş gibi
Dokunmasın yine de ağlayışına...
Hep aynı şeyleri yazacağım
Hep aynı yalnızlığın kahrını çizeceğim boş bıraktığım kağıtlara.
Bir imkanı olsa da ayrılısam bu lanet yerden
Bir fırsatı olsa da dönmesem buralara.
Menfi geceler; kırbaçlıyor yüreğimi geceler! '
Sonra da şu reklam arası vermeyen radyo
Sona göz yaşlarım ayrılığı heceler.
Bir de saz çalabilseydim
Saz haydi bir yana bir gülebilseydim! '...

Şimdi bir sigara daha yakıp yıldızların her birine bir isim vereceğim.
Sonra bir deli rüzgar ki deli dolu
Bir nefeste öleceğim
Hep aynı hayalleri kuracak bu öfkeli yürek
Zaten bu yüreğin hiç umudu yok bana bir ölmek gerek!
Yalnız dakikalarda söylenen efkar dolu bir şarkı
Unutmuş gibiyim bu zirzoplukta unuttum evi parkı
Saatlerin hiç dermanı yok çileye.
Ve hasret kaldım gülmeye
O neyse? ...

Şimdi sigara üstüne sigara yakıp
Çile üstüne çile çekeceğim
Sonra geçip de bir evin sessiz bir köşesine
Ayrılıklarımın başına çökeceğim.
Sanırım ölüme ramak kaldı.
Hep bu oldu ya hayalim ölmeden bir gülseydim...

10 Ağustos 2000 Perşembe
Çubuk (01: 45)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevdanla

Neyim var senden gayrı
Sensizim dara düştüm
Aşk başka umut başka
Hasretle aşka piştim

Sen oldun sefa veren
Sevdaya vefa veren
Senmişsin gönül çelen
Sevdanla surlar açtım

Sen yoksan var olamam
Kimseye yar olamam
Ağlarım hiç gülemem
Özlemle derde coştum

Gönülkız; baş tacımsın
Dertlere ilacımsın
Sensizlik ölüm demek
Sen benim amacımsın

06 Aralık 2004 Pazartesi
23:50

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevdaşık

Aydınlıktır sevgi: yarınlar çizilen yoldur sırat gibi. Aşk ise bu yollar üzerinde uyulması gereken kurallardır. Sevgide temel ilke özgüven, sonuç saadet; aşkta temel ilke doyumsuzluk ve fedakarlık sonuçta ya ölüme eş azaptır ya da sefakarlık.

Umuttur sevgi.....

Seven insan yalnızlığı kaldıramaz ve sevmeyi bekler. Eğer seviyor ve seviliyorsa sevgi kıvamına gelmiştir ama seviyor buna rağmen sevilmiyorsa bu sevgiden aşka dönüşme yoluna girmiştir. Ama seven insan vazgeçmez. Aşığın ise iki pragmatığı vardır. Ya canını feda eder yada yiğitliğinden vazgeçip doğruluğu terk eder. Seven bunu yapmaz. Aşık kolay vazgeçebilir yada kolay aşık olabilir bir başkasına fakat sevgide hürriyeti ve sadakati ilke edinir insan; en küçük bir desise de bile bir hançer saplanır bağrına. Nebatat ve kainat çerçevesinde insanın fark edemediği şey sevgi ile aşk arasında çok uzun hudutlar olduğudur. Aşk evrenseldir. Aşık olan her şeyi düşünüp ister. Ama seven insan kendini belli kalıplara sokmuştur. Sevdiğinden ve sevdiği ile beraber olmaktan başka bir şey düşünemez. Sevgi rasyonalizme eş değer yargıdadır, doğrularla kendini var eder. Aşkta ise DOGRU manasını yitirmiştir ve aşk hakikati bitirmiştir.

Seven insan planlıdır ama aşık olan insan yapacaklarının sonucunu düşünmez. Körü körüne bağlanmıştır; aşık olduğu kişinin kusurlarını görmez. Aşkta cinsellikte vardır. Bir aşık karşısındakini hep çıplak hayal edip onunla renkli fanteziler kurar. Seven ise bu düşleri belli bir gaye ile muhafaza etmesini bilmiştir. Seven için sevgili minik bir serçe gibidir kıyamaz.

Sevgide ciddiyet vardır aşkta cinsiyet. İkişinin ortak noktaları elbette vardır ve zaten bu ortak noktalar sirayetinde AŞK ve SEVGİ her zaman birbirini tamamlar. İşte en ulvi lezzet budur. Her insan bu iki kaideyi beraber yaşayamaz. Hem sevip hem aşık olan insan sayısı az ve... Sevgiyi ve aşkı tek kalıba sokup yürek verdiği insanı bu iki duyguyla yücelten bir insanın ne ölmekten korkusu vardır ne... Hem uzun yıllar yani ömür denen zamanda sevgili ile yaşamının hayaline kurar hem de her an sevgiliye can vermek için tetikte bekler.

O sevdiğini koklamak ister, hiç susmadan konuşmak ister hiç durmadan öpüşmek. Seks te kutsaldır sevişmekte. YAŞAMAK; o demektir. O olmadan ölümden olmaz yaşamak ta. Fanilik ruhtadır. Beden sadece yüreğin sıcaklığını taşır. İlişkiler farazidir. En ileri boyutta güdümlenen cinsel bir ilişki bile "SENİ SEVİYORUM " demek ve bunu duymak kadar lezzetli olamaz.. Susarken haykırır, ağlarken güler, gecelerce uyumaz rüyayı düşle böler.,

Sevmek yürek işidir ve sevmek yiğitlik ister.

<< can olan ne varsa cana
ne varsa adına YAŞAM denen
sonra bir yiğitten bahsetse yıldızlar
bir ozanı anlatsa sazlar
ve bir sevdayı okusa sözler
gayrı durmam boynu bükük
atılırım gümbür, gümbür meydanlara
o yiğit benem.

Doyamaz işte yar yüzüne
Her bakışta erir kirpik ve kaşlar
Sevmek yürek işidir her canım
Sevmek ölmekle başlar.

>>

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

3 Mayıs 2002 Cuma 22:10 (Yeni Pazar)
cetinkayamustafa@mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevgilerindir Zafer

Her sabah bir başka doğar güneş
İlkbahar bir başka geçer her sene
Laleler özense de güllere
Ağlamak ruh haliyse gözlerin
Lakin ağlamazsın mazideki günlara

Yaşarsın yeni gündüzleri
Ilık geçen yazlar
Laleyi, kırmızılı sarılı gülleri
Menekşeleri koklarsın
Anlamasada ağlayan gözlerini kimse
Zafer dostlukların sevgilerindir zafer
Boşver elalemi
Sen ne de olsa anlarsın

_____05.11.1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevginin Hayalleri

hani bir adım vardı kimliğimde yazılı
hani hayallerim günlüğüme işlenmiş
yalnızlık allaha mahsus sevgili
insanlar doğumunda eşlenmiş

seversin: bir yangın yeri olur yürek
ve seversin:
sevmeye bir can gerek

hani bir can vermiştik sevgili.....
hani sevginin hayalleri.....

10 eylül 2004 cuma yenimahalle 18:39

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Seviyorum Delicesine

Vurdumduymaz yalnızlıklar perişan etti gecelerimi
Hüsranı senden,
Acıyı senden,
Derdi senden öğrendim!
Sen diye sevdim
Kapattım gözlerimi yollarını gözlediğim sokaklara
Yüreğim çilekeş isyanlarda...

Hayat; tanımsız kaldı lüğatimde
" kahpe " diye bildim sadece
yadeller aldı götürdü hayallerimi

Kimsesiz sabahlarda ant içtim!
Sen yoksun diye hayattan,
Sen yoksun diye yaşamaktan,
Aşklardan, ..
Sen yoksun diye sevdalardan vazgeçtim.
Biliyorum!
Bir daha geri dönmeyeceksin.

Yine hiçe saydım perişan gecelerimi
Hem çok sevdim
Öylesine çok özledim hem de seni...

.....10 ŞUBAT 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevme Be Dostum

Yüzün mü eskidi ağlamaktan
Kızardı mı rengi solmuş gözlerin,
Usandın mı nefes alıp vermekten
Bulamadın mı dertlerine ortak bir dost
Sarılacağıın bir sevgili
Ve yoruldun mu sitem etmekten
SEVME BE DOSTUM...
Var mı bunca çileye başka bir neden?
Boş yere ağlamazsın ya sabahlara dek
Sebepsiz sitem etmezsin ki yaşadığıına
SEVME BE DOSTUM...
Yaşamazsın artık başka Leyla'lar, Kays'lar...
Ne çıkar değilse dağlar?
Ağlama eskimesin yüzün,
Kızarmasın, solmasın rengi gözlerinin,
Usanma nefes alıp vermekten
SEVME BE DOSTUM...
Ne çıkar ne çıkar batmasa güneş?
Sönme yıldızlar
Ve yaşamasa vicdansız kullar
Şikayetçi misin dostum?
yusuvarlak dünyadan,
yörüngelerden, meridyenlerden bıktın mı?
Dönmesin o zaman dünya, ne çıkar?
Arama o zaman başka bir sebep,
İstemezsen ağlamayı SEVME BE DOSTUM...
Yaşamsın Aslı'lar,
Yaşatılmasın Kerem'ler
Ne çıkar? ...

Söyle dostum!
Sevdik de ne oldu, döndü mü vefasızlar?
Kollarını açık beklediler mi?
Bak sen ağlarsın, yas tutarsın şimdi.
Gözlerin kızarır
Uşanırsın nefes alıp vermekten
Ağlama o zaman sevme
Sevme Sev deme
Deme be dostum!

10 EKİM 1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevmen : Yanmak

Sevmek yanmak gibi bir şey yanmak sevmekten öte
Ve yanmak alevler içinde
sonrası olmayan bir yol ve sonrası olmayacak
bu yürek sana ait başkası dolmayacak
seveceğim her şeyi bir kenara atıp ömrümle gönlümle seveceğim
eğer sorarsa bana ölüm meleği senin ismini söyleyeceğim
saatler zaten hiç çalışmadı ki dursun sen bana sevdasın ölsem de benim
kalsam da benim olursun...

zaman bende destan
ben zamanda efsane ben zamanda deli bir masal ben deli bir yürek
zaman benden firar
yüreğim hep seni isteyecek...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevmesini Bil Yeter

Yine gidiyorsun yalnızım yine
Bir olan dertlerim çıkıyor bine
Gülmek nasib değilmiş yine bu sene
Sevmesini bil bu bana yeter

Akşam karanlığı açınca saçlarını
Kaderim başına takınca taçlarını
Unutamadım bir türlü o bakışlarını,
Sevmesini bil bu bana yeter.

Bir anlık mı olacak tı senin gidişin
Bir tutku muydu bilmem senin sevişin
Söylemesi zor ama terkedilmişim
Sevmesini bil bu bana yeter .

Susuyorum ,susmak fayda vermesede
Bekliyorum ,beklediğim gelmesede
Sabredeceğim,ben severken sevmesede
Sevmesini bilsin bu bana yeter.

İnsafsız bu yağmur , vicdansız rüzgar
Bu gece de beni basıyor efkar
Sevenler sevenin halinden anlar
Sevmesini bil bu bana yeter.

Mevsime inat diye sana tutuldum
Yalnız kaldım sorulmadım hep unutuldum
Bu koca dünyada sana vuruldum
Sevmesini bil bu bana yeter.

Vazgeçmek mümkün mü bilmemki senden
Hasretin şerbetini içtim ellerinden
Ne bugünden memnunum ne de dünlerden
Sevmesini bilsin bu bana yeter

Çelebi der : bedeldir bir sevgiye bin ölüm !
Çelebi der : Senin iin yanmışım be gülüm !
Çelebi der : Azapmış seni sevmeye ödülüm !
Çelebi der :
<< sevmesini bil yeter >>

27.05.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sevseydin BİRAZ

Yaktın beni
Güneşten daha çok,
Çöl sıcağından.
Seviyorum, diye haykırdım
Senin ardından.
Bıktım artık senin
Sahte sevginden,
Yalan aşkından.

İnsafın yokmuş
Acımayı bilmiyorsun.
Yalvarıyorum
Yakarıyorum
Asla gelmiyorsun.
İstedğim senden
Birazcık sevmen
Tatlı gülüşünü
Bakışını vermiyorsun.

İnsan gibi davransan
Kötü olmazdı
Herkes bilseydi
"sevmeyi"
Ağlayan hiç olmazdı.
Sevseydin biraz
Çiçekler değil
Şeven gençliğim solmazdı.

.....27 ŞUBAT 1995 Pazartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sıla'ma

Suluk soluğa kalıyor ray gıcırtiları
Tünel karanlıklarına çekiyor kendi vücudunu
Saatler anlamsız kalıyor bu grilikte
Meydan okuya okuya geçiyor vadileri
Tünel çıkışlarında ki o loş aydınlık!
ve yanık kokusu karşı turuncu dağlardan
bir de rayların hüsranlı temposu
soğukkanlılığın melodisi olsa gerek bu
Yüze çarpan o تنها yeşillik; dere kenarlarında sapsarı kavaklar!
Bir başıma lığımın ürkek resmi çizilmiş göklere
Bu mavi tren usul usul götürüyor beni doğduğum yerlere...
Şimdiden gözümde tüter oldu;
Kurtuluş parkı, Sıhhiye çay bahçesi,
Ve şimdiden ayrılık kokan o hüzün tepesi

Suluk soluğa kalıyor ray gıcırtiları
Selamlayarak geçiyor yol üzerindeki ağaçları
Ve ağlarcasına sessizliğe bürünen bu sıralı vagonlar
Yeni bir Gar' a uzanırken şu raylar
Bu Garda da bekleyenler gidenlerine el sallarlar.
Mevsimlik kuşlar ray hizasında kaçıyorlar yeni baharlara
Mevsimlik ağaçlar yüz çeviriyorlar toprağa
Faili meçhul bir kıyım
Meçhuller gezgini yüreğim
Biçare, biçare ağlarım.

Bilmem kaçınıcı kasabanın tozunu aldık
Bu mavi tren aynı melodiyi yineleye, yineleye
Elveda derken bu çıplak tepelere
Usul, usul götürüyor beni doğduğum yerlere
Şimdiden gözümde tüter oldu; Yenimahalle, Cemre çay bahçesi
Ve şimdiden hasret kokan o hüzünlü Şentepe' si

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
05 Kasım 1999 (14:58)
Elazığ

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sıladaki Şairlerde Şiirlendim

değerli şairane dostlarım Nurten Kederoğlu ve Aynur İlkayla yağtığımız atıf ve atışmlardan çıkan dizeler.....
kendilerine teşekkür ediyorum...

... *** ...

herkesde bir ayna dolaşır durur
içinde sır dışı aşk yaraşır durur
dostlar yüreğini paylaşır durur
birde benden size selamlar olsun....

... *** ...

ablalar kardeşler kaynaşmış kalmış
ümitler sevinçler oynaşmış kalmış
herkes yüreğini paylaşmış kalmış
benim payım nerde Ah Aynur abla
Nurten ablamdan bana gelmez mi sıra...

... *** ...

buyurduk içeri de çayımız nerde
pastadan börekten payımız nerde
ablalar burda da dayımız nerde
Aynura Nurtene hep selam olsun

... *** ...

bir Aynur abla ki cömert yüreği
Nurten ablamında boldur dileği
açtığınız kapıdan girdim içeri
gönlünüze ömrünüze hep selam olsun....

... *** ...

çorbaya yok demem pilav bir kaşık
bu gönül sevdanıza sevgiye aşık,
görev paylaşımında kalsın bulaşık
hepsini teker teker yıkar giderim
iki güzel ablama selam ederim....

... *** ...

bir temmuz gecesiydi geldik dünyaya
bihaber ve müsalesiz daldık dünyaya
ağladık kimi zaman: güldük dünyaya
buyumuş kaderimiz. yalnız ve garip
sevdikçe yıkıldım, oldum mustarip

... *** ...

ŕiir yazmak ayrı okumak ayrı
gönüle sevdayı dokumak ayrı
yüreğe dostcanı bulduğun zaman
yüreкке umutla ęıkar bayırı

...***...

...***...

seversin; yüreğin yiğittir susmaz
seversin; umutlar cananı geçmez
seversin; mutluluk kapından geçmez
dönmek yoktur, ölmek vardır sev hadi

...***...

...***...

müsade Allahtan biz hep burdayız
köşeyi döndümmü aha ordayız
ŕiir sokağında gönül hanında
yazın güneşteyiz kışın kardayız

...***...

...***...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sıyrılda Gel.... (DeNeMe)

Umut; yaşamın günahkar yüzüdür!
İşte iki yüzlülüğü hayatın;
Hem günahkar, hem umutvar.....

___Ey Umut! Sıyrılda gel, Sıyrılda gel. Burun farkıyla yada topuk üstünde, kopta gel. Gel de artık bir kez de benim karşımda dur. Selamlaşalım.... Öyle eşikten görünüp geri çekilme artık. Yiğit ol ve çık karşıma. Şöyle erkek gibi tokalaşalım bir kez. Şu ikiyüzlü hayata boyun büktürme beni; yeter!

___An'lık saadetler uğruna ay'lık işkencelere maruz bıraktın o kadar da varmadım üzerine. Bir kere olsun ters bakmadım gözlerine. Bir sana sarılıp, senden medet beklerken; sen her seferinde yüz vermeden, ardına bakmadan benden uzağa doğru yol alsan da, kötüye çıkarmadım adını. Hep ayrı tuttum seni. Hani hayat bir yere sen bir yere oldun benim için. Onca acı ve ezanın içinde kıvranıp, öfkeyle gece karanlığından sıyrıldığım her sabah adını anarak açtım gözlerimi.

___Kaç satıra ahbap ettim seni, kaç şiiirin içinde yolculuğa saldım seni. Kaç çileyi senin özleminle örtüp adının gölgesine sığındım.
.....Gel artık ey umut! Çok yandım.....

___Sevdamın duacısıdır gönlüm! Yitik ömrümün şeriatidir özgeçmişim! Kaç gözyaşına sarsam da tutkularımı, ürüyüp yürüyenlere kaç aldırış yüklense de üzerime; tiyo aldım düşlerimden... geleceksin diyerek.....

Hadi koş ey umut! Şu riyakar hayatın içinden al dizginlerini.

Ayrılda gel _____
Sıyrılda gel _____

_____Sen ki; yaşamın günahkar yüzüsün!

___15 Aralık 2006 14:55 Cuma

_____SEVDAZAN_____

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sigara

İçiyorum içiyorum
Bu meledi içiyorum
Her dumanı çekişimde
Hep kendimden geçiyorum .

Saati yok sigaranın
Tek dostudur fukaranın
İlacıdır bu yaranın
Bu meledi içiyorum.

Ah sigara sigara ah!
Sensiz geceler günah
Her nefeste ederim ah
Bu meledi içiyorum..

İçiyorum içiyorum
Bu meledi içiyorum
Her dumanı çekişimde
Hep kendimden geçiyorum

12.02.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sisli Akşamlar

Sisli bir akşamın ağırlığı üstümde ki
Gece karanlığının esrarengiz yorgunluğu
Yıldız kaymalarının yorgunluğu yalnız ruhumda ki,
Gecelere inat olsun diye sevmişim seni
Inat olsun diye gönül bağlamıştım sana
Lakimn yenildim.

Benden güçlü çıktı geceler,
Yıldızlar ezip geçti çaresiz yüreğimi.
Şimdi omnlara inat ediyor
Bitsin istiyorum zifiri karanlıkları
Ama inat ya bitmiyor.

Çaresizim tan vakti boyun büken çiçekler gibi
Muhatabım geceler değildi aslında
ama gündüz kavuştum sana
ve güneş ile ayrılıp gitmiştin benden.
İşte; o sisli akşamlar
o zifiri karanlıklarda kayan yıldızlar
umursamamış hiç yardım etmemişti.
Oysa eskiden severdim geceleri,
hatta istemezdim çarçabuk bitmesini.

Şimdi bir akşamın ağırlığını taşıyorum
zifiri karanlıkların ahını duyuyorum
yıldız kaymalarını istemiyorum.
Yalnızım...
Çaresizim...
Ey gündüzle bütünleşen sisli akşamlar
Yüreğime ateş değdi.
Söyleyin!
Söyleyin suçum neydi? ...

.....28 AĞUSTOS 1998 (12: 40)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sokak Korusu

Yalnızlık veremi yüreğimde
Uzak bir kilisenin çan sesleri
bir iki çocuk ağlaması;
sokaklar arasında hürce
Ben acılarımı tespih gibi
ben aşkımı çiçek gibi
mevsim güvercinlerini ayak kıpırdayışı bu
ya da bir leyleğin
tavan arasına yuva yapması.
Sualimi yalnızlığımınla yanıtladım
Kahramanlık ödülü verdi gönlüme
Bu kahpe felek
Daha çok çekeceğim
ben bu sevdanın elinden çekeceğim anladım.

Bu sesler de neyin nesi böyle
sabahın bu tembel saatinde
zaten bir iki sokak köpeği
bir de ben varım
bayrama hazırlanmış bu caddelerde.
Son model arabaların üstünde
fiyakalı resimler
gerçi hiç hayalini bile kurmadım
hep olmazlar da kaldı bana bu köhne servet
belki de dönmedim bile o yana
hiç orali olmadım.

Yüreğimde birbirine karışmış
meçhul bir ses korusu
başım ağrıyor
yanıyorum doğrusu...

.....18.05.2000....(10: 40)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Son BİR Mektup

Yitirdim birer birer can olan ne varsa cana
anlamam ne olmuş insanlığa, ne olmuş insana
değişmeli gökkuşuğu renk girmeli hayatıma
yine ben o eski mazinin hayalinde
ve elimde demet demet çiçekler
ve aşk...
ve hasret bende...

Zayi olup gidiyor bütün ümit varlığım
zoruma gidiyor şu alemde darlığım
bir yanım hayalde, kayıp bir yanım
yine ben geçmişim tatlı düşünde
ve elimde SON BİR MEKTUP
ve aşk,
ve yalnızlık peşimde...

Sırta kadem bastı, mutluluk haram
bir hançer yürekte kapanmaz yaram!
ölümü beklerim dört gözle gelmiyor sıram
yine ben hayalin en tutsak yerinde
ve elimde bitmeye yüz tutmuş umut
ve aşk...
ve hasret ellerimde.

Karanlık hayatımın en kara yılları bu
bitmeyen yollarımın en uzak yolları bu
çile silsilesinin en uzun kolları bu
yine ben ölümün en son sırasında
ve elimde bembeyaz kefenim
Ve aşk...
ve hasret ellerimin arasında

23 HAZİRAN 2000.....(19: 55)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sonsuz Dinlence

Sevmek kutsal bir işkence
İşkence kutsal olmazdı önce
Sonra da bir yıldız kayması
Ve ölüm; sonsuz dinlence! ...

Silahım kalkmaz sevdaya
Oysa sitemim dünyaya
Sonra da güneş batar
Dalarım afsunlu bir rüyaya.

Yanık kokusu yürekten
Mutluluk hep dilekten
Sonra da deli yağmur
Sonra hesap kesilir sevmekten.

Karanlık bir yar da çile
Sitem dolanır hep dile
Sonrada kutsal hüznüm
Yalnızlıkla, yalnızlığım el ele.

Varım yoğum geçmişim
Hep yağmuru seçmişim
Sonra da kutsal melek
Yaşamaktan vazgeçmişim.

Payidar olsa hüzün!
Gülmeye güler yüzüm
Sonra da inatçı çile
Zayi olur aşk sözüm!

Ümide perde gerdim
Ölümü ipe serdim
Sonra sen doğdun yüreğe
Canımı sana verdim.

Sen ki; işkencesin her an!
Sen ki; deli yürekte yanan!
Sonra sonsuz dinlencem!
Ölüm ki; her lahza uyanan...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
28 Ağustos 2000 Pazartesi
Bilkent (Rekabet Kurulu) (15:28)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sonsuz Son

Sonrası yok sevdamin
Bütün sonları sildim
Ve unuttum çirkef bir maziyi
Seni kendime yar bildim

...
mutluluklara oruçtum oysa
bilmezdim sevginin güzelliğini
şimdi sen varsın bana
anladım ezelliğini.

Bir bakışta milyonlarca umut
Sonra bir öpücük tenhalıkta
Şıcacık bedeninin...
Özgesin yüreğimde sevgili
Adın var senin!

Artık birleşmeli bedenlerimiz
Aynı yastığa baş koymalıyız
Aynı teneffüslerde buluşmalı bedenlerimiz
Aynı barışta olmalıyız.
Sen: sonlarımın başı
Sen: alınyazım öfkesiz
Bu sevgim sana ve bu sevdam öncesiz
Eski yağmurlara inat
Şıcak mı şıcacıksın rana mı rana
Ölümüne baş koydum Gelincik!
İhanet etmem sana

Sonrası yok sevdamin
Bütün SON ları sildim
Ve sildim bütün teferruatları...
Seni kendime yar bildim

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
15 Ekim 2002
Sihhiye (14: 30)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sorma Anacım

Bir yola düştüm ki sorma Anacım !
Hem sana uzağım hem memleketime
Bu yol ki çok uzak yorma Anacım !
Bir sensin dermanım benim derdime !...

Bu ellerde yaşam zordur anacım
Ağlarsın her gece duyanın olmaz
Ayrılık yürekte kordur anacım
Asker ocağında hiç yüzün gülmez!

Cahilsin bilmezsin söyleyemezsin
Bir yudum su bile isteyemezsin
Yürekteki ateşe DUR diyemezsin
Bir yola düştümki sorma anacım !

Varım yoğum sende sen yüreğim de
Yüzünün gülmesi hep dileğimde
Senin dolu hakkın var anacım bende
Bir ele düştüm ki sorma Anacım !

Anacım özledim pamuk elini
Anacım özledim tatlı dilini
Özledim anacım inan ki seni
Bir yola düştüm ki sorma Anacım !...

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sönmeyen Ateş

Bir duygu ki bu şu an gözlerimden damlayan
Bir yalnızlık türküsü yüreğimde ağlayan
Ve öyle bir sevda bu Ömür boyu solmayan

Sen; bir yıldız geçidi, gözlerine hapsoldüm...

Bu öyle bir ateş işte ömür boyu yanacak
Yüreğinde aşk olan göz yaşımınla kanacak,
Açacak gelincikler, sümbüller uyanacak

Sen; saman yolu gibisin, bir tek sana vuruldum...

Bu öyle bir aşk; aşk ki yaşanmamış hiçbir an
Bu aşkla mesut olur yürekten seven insan
Bir gelinciğe vuruldum sevgiye kandı dünyam

Sen; ay yıldız gibisin, semalarda sen varsın

Sanma ki sönecek bu ateş sanma ki bitecek aşkım
Sanma ki duracak dünya terk edip gidecek aşkım
Ve senden başkası; bir tek sen varsın Aşkım

Sen; portakal çiçeği ellerimde ellerin
Bu sönmeyen bir ateş; seni sevdim Yasemin

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
22 Mart 2002 Cuma 16:45

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Söyleyin

Bir sorum var dostlar
Sevgilerden aşklardan yana
Söyleyin nedir ana sevgisi?
Taşdıktan sonra dokuz ay ceninde
Gecesini gündüzüne katan
Sarıp sarmalayan anaya duyulan sevgi? ...

Söyleyin nedir vatan sevgisi?
Bir ay yıldız uğruna
Toprak uğruna kan dökmek
Anadan yardan uzaklarda bir vatan sevgisi ? ...

Söyleyin nedir madde sevgisi?
Kul köle olmak
Unutmak dostlukları sevdaları
Kimi zaman serden geçmek
Kimi zaman yardan.
Satmak ölü bedeni
Her şeyi para gören bir sevgi ? ...

Söyleyin nedir?
Kin,
Kavga,
Savaş...
Almak Allah'ın verdiği canı
Kırmak taze kalpleri
Soldurmak baharda açan gülleri
Nefret etmek
Kin duymak nedir? ...

Bir sorum var dostlar!

Her şeyden vazgeçirir
Gönülden yar sevgisi
Var mı söyleyin bana
İlahi aşk gibisi? ...

.....08 MAYIS 1997

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Söz Veriyorum

Bu günümde bitti sensiz
ve hala ağlıyorum
hala o hüzünlü şarkılara esir oluyorum.
Dün bugün gibiydi
ve yarınlarımın;
dünden farkı olmayacak.
Şu yalan dünyada günlerim sensiz bitmeye
İsrar edecekse...
Acılar, ıstıraplar, çileler
hep benim üstüme çöreklenenecekse
günlerim aynı olacak;
sensiz, sevgisiz,
mutsuz geçen dünlerimle!
ve gülmeyecek şu gönlüm
en şahane esprilere bile,
dinlemeyecek mutluluk şarkılarını.
Seni dinleyecek kulaklarım;
gülleri, papatyaları koklamayacak.
Beni mest eden kokunu
her an hisseden ruhum
Ve sensiz
hiçbir yere itmeyecek yorgun ayaklarım.
Ellerim; sana gül uzatan ellerim,
ne başkasına gül verecek
ne de başka eller tutacak...

Anladın mı ey sevgili?
sensiz yaşayamaz
ayakta duramaz
harabe olmuş şu bedenim.
Bir güneş daha battı
fakat seni seven şu gönlümü
şenden başka hiçbir güneş aydınlatamaz.
Ölüm bile ısrar edecek sevgili!
Sana olan sevgimi alabilmek için ama
Alamaz...

Bak sevgili!
Bu günümde sensiz bitti.
Fakat inan
Şu yaralı kalbim
Senden gayrısını sevemez
Ve hiçbir zaman sevmeyecek....

.05.12.1997

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Su

<< Su içmek istesin, suya hasretsindir ama
Ne bir çeşme,
ne de yolun düşer ırmak kenarına
ve seversin suyu, susuzluğunda ... >>

Sen su oldun içime,
Gözlerin bir pınar gibi gönül tarlama aktı,
Bereket oldu bakışların
ve bakışların ömrüme su bıraktı.

Oysa başka ummanlara gidiyor yolun,
Bana sadece uğradın belki de, geçiyorsun...
Yinede azabımdan sıyırıyor beni gözlerin,
Belki de bir düş sadece ya; gözlerin şu şırıltısı.

Bir ömür seni içmektir gayem,
Sen ki su kadar aziz,
su kadar berraksın.
Gönül yıllarca kurak derelerde gezindi
ve sende kaldı
sen ki gönle son duraksın.

Su içmek isterim, suya hasretim ama,
Her yanımda dere, ırmak
ama sen yoksun yanımda
su bahane;
hasretim sana.

05 Ağustos 2005 Cuma 01:15

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Su Kattım

Su kattım acılarıma
Yalnızlığımı tohumladım
En kıvrak yanlarda hüsrân
En çıkmaz sokaklarda çile
Karanlıkta ağladım
Bir melce aradım kendime
Sonra bir dost
Bir de kucaklayan sevgili
Bir de nihayet özlemlerime

...
bu şehirde ilk vuruluşum olsaydı
yıpranırdı yüreğim
oysa bilmem kaçınıcı hançer
bilmem kaçınıcı sürgün?
bilmem ne suç işledim? ...
riyakarlığın R sini dahi bilmem
medet beklemem düzenden
kabahatim doğmaksa
ve yaşıyorsam hala
seviyorsam...
sevmek ki başa bela
su kattım ıstıraba

...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
05 Eylül 2000 Salı
Bilkent (10:25)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Suç ve Ceza (m)

Bir Cumartesi öğlesi başladı bu masal
Eylül sonu güneşiydi günü aydınlatan...
ve o ilk dokunuşu yüreğime yokluğunun
Bir anda tutuşan gönlüm...
Emzikli çocuğun anasına yas tutması gibi
vuruldu...
Sonra ilk merhabam gözlerinde buluşan,
İlk tutuşum ellerini, ilk sevişim seni sevmeyi.

Yine bir Cumartesiydi, varlığımı varlığına adadığım gün
Nasıl da heyecanlıydım çocuklar gibi.
Bütün sıfırlarını attım hayatımın; Beni BİZ yaptım.
Bütün caddelerini gezdik bu arsız şehrin,
Bütün ümitlerini sevdamıza kattık...

Şana söz verdiğim o Cumartesi günü hani
Öyle yağmıştı ki kar, yürüyerek dönmüştün eve
Şana söz verdiğim o Şubat ortasında...
Şimdi yine kış mevsim, Şubat yaklaşmakta
Kayboluyor umutlar; ölüm ki paklaşıyor.
Destursuz geldiğim bu dünyadan destursuz gideceğim
Bir Cumartesi öğlesiydi suç işledim,
Bütün Cumartesiler cezamı çekeceğim.
Sen yine o ilk bakışta ki gibi uzaksın şimdi sevdiğim
O ilk ayrılık gibi temelli...

24 Temmuz 2004 Cumartesi 19:55
Kurtuluş Parkı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Sustum

Aldandım bir kere aldandım aşka,
Anladım bu yalnızlık daha bir başka,
Bir daha farkettim bu dünya laşka,
Sustum...

Sevmek dedikleri koca bir çile,
Yine de sevmiştim ben bile bile,
Felekten bulduğum bir sürü sille,
Sustum...

Ne zaman ağlasam sabah olmuyor,
Ne zaman haykırsam çilem dolmuyor,
Ne zaman ansam gönül durmuyor
Sustum...

Uzaktan uzağa yare bakardım,
Ben kendi dilimce türkü yakardım,
Koşa koşa yüreğim ölüme vardım,
Sustum...

Bilirim faydasız teselli bana,
Bilirim bin çile yüklendi cana,
Anladım tükendi alemde rana,
Sustum...

Bir şarkı söylesem ah etsem bin kez
Dostarım bir yana ; gülüyor herkes
Bu son şiirim , bu son bir nefes
Sustum...

Bağlandım çözülmaz aşklar gönlümden,
Canımı feda ettim , ömrü ömrümden,
Dünya ! doğruymuş hayır yok senden ,
Sustum...

Anladım ; anlamsız aşkların anlamsızlığını,
Anladım ; bir sevmek uğruna verilen canı,
Anladım ; sensizliğin zor anlamını,
Sustum...

_____02.11.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Şaka Yapıyor Hayat

şaka yapıyor hayat....
elbet bizimde yüzümüz gülecek
barışa akacak bütün ırmaklar
nidalar şahlanacak enginlerde
elbet bizimde gönlümüz sevilecek
mavi bir vakitte,, mavi zamanda.....

elimi tutacak bir gün huzur meleği
rüyalar gerçeğe dönecek elbet bir gün
takımı tarağımı toplayıp gideceğim buralardan
ümit denizine dalacak bütün benliği
rüyalar gerçeğe dönecek elbet bir gün
kararmadan gün, ve hayat ölüme yol almadan...
..... anladım
..... şaka yapıyor hayat.....

11 ekim 2004 pazartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Şef ' im! ...

Ş E F ' İ M ! ...

Hak eden hakkını alsaydı eğer
İnan ki burada olmazdım Şef' im!
Çileli ömrüme bir asır sığar,
Yoksa ben burada durmazdım Şef' im!

Yıllarca okuduk mürekkep bitti,
Torpilli olanlar diploma itti
Toto loto tutmadı, ganyanım yattı,
Ben evvelce hiç cam silmezdim Şef' im!

Umut ektik ömre, yağmadı yağmur,
Makamlarda rüşvet, mevkiler çamur
İş bilmeyen Adem, bir dayı bulur,
Aslında isyanı sevmezdim Şef' im!

Nişan yüzüğünü parmağa taktım,
Sertifika, diploma yollara döktüm
SSK derdine, camlara çıktım
Yerimde olsaydın gülmezdim Şef' im!

Mühendis odun kırar, çoban as olur
Kader bana bakmaz, felek küs olur,
Attığım her feryat, inan yas olur
Ben evvelce böyle susmazdım Şef' im!

İşte bundandır şefim, benim isyanım,
Diplomalar ardında geçti zamanım,
Çamcıyım, işçiyim bende insanım,
İnsan ayrımı varmış, bilmezdim Şef' im!

Doğmak elimde olaydı eğer,
İnan ki dünyaya gelmezdim Şef' im!
Çelebi' nin gönlüne bir asır sığar,
Yoka ben hep böyle yağmazdım Şef' im! ...

13 Temmuz 2005 Çarşamba 11:58
S.B. <Sihhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Şehir Böyle Güzelsin

Şehrin kalabalık caddelerinde
dolaştım avare,
Bembeyaz kar ötmüş şehri bu sabah .
Ayak izi bıraktım ki kan'lı
geçtiğim her yere.
Kapkara bir gece de yazıldı günah
suskun ve çaresiz,
Kar yağıyor sokaklara
sensiz ve sessiz...
çıkıyorum kalabalıklar arasından
yine yalnız yine kimsesiz...

Şehir ; böyle güzelsin bozma rengini,
gönül pencereni aç aleme
buldun dengini
Bir kaybolma telaşın da
kıvrana kıvrana aştık engini.

Şehir ; böyle güzelsin !
sende soluyor umutlar
ne olur
...bırakma beni !...

_____18.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Şiir

Şiir ;
sükutumun öfkeli resmi
kalbimin dili..
Sokaklarda bir ışıltı ;
bildim !
bayram kandili....

27.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

ŞiRim

işte...
yine gece,
yine karanlık,
yine şiir...
İnsan bilmez beni;
beni bir şiir iyi tanır,
bir şiir bilir...

(gönlümden.)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Şikayet Dilekçesi

Feryat !..
Feryat !..
Feryat !..
Birde sitem var

Bırak artık ne olur

bırak gidem Yar

Bu dünya sana geniş

banaysa çok dar

Şikayet dilekçesi

şu gözyaşlarım.

02.12.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Şikayetim Var

Esaretine büründüm çektiklerimin
Yine de vazgeçtim hep sevdim...
Sevgilerin zafer diyordu yazdığım ilk şiir
Emelim buydu
Ve
Dünya nizamı buydu
İğne yapraklı ormanlara döndü yüreğim
İsyanım; kat kat yükseldi göklere
Matemim... kaale alınmadı matemim
Sevgilerindir zafer diyordu yazdığım ilk şiirim
Eseflenişime aldırmadan
Nihayetini bile düşünmeden
Dünyaya kaydım sevdiğimi
Ellerimi; sana uzanan ellerimi boş çevirdin ya
Niye sormadım ki; neden?
Şarmpole yuvarlanmış gençliğimi
İbraz ettim bir celse de
Kapattım gözlerimi
Açmadım senden başka güzelliklere
Yinede sitem etmedim
Edemedim
Talan etim yüreğimi yoluna
İsyanım kadere oldu
Matemim; kale alınmadı matemim...
Ve
Azaplığımı öğrendi dünya
Rüya; mutlulukta bir rüya
Nihayetini düşünmeden sevdamin
En güzel yıllarını mahvettim hayatımın
Sevgilerindir zafer diyordu
Eseflenip de yazdığım ilk şiirim
Vampir gibi emdi de kanımı
Dünya: vampir gibi emdi de gençliğimi
İtiraz edemedim
İnanamadım
Nihayetinde beni kahredeceğine.
Bomboş geliyor şimdi YAŞAMAK !
Ellerime doluyor sitemler, avuçlarıma
Lakin;
Lakin aldanma seni unuttuğuma
İnanma !
Nihayetini düşünmeden ayrılıkların
Ezdim; ah' ını aldım galiba yalnızlıkların
Sevgilerindir zafer diyordu yazdığım ilk şiirim
Esaretine büründüm; acıların, çilelerin
Ve elemelerin
Matemim; kale alınmadı matemim
Eseflenişim
Dünyaya kaydım sevdiğimi
İz bıraktım yalnız gidişlerimde
İlk şiirim sana "zafer sevgilerin"
Ne sevdiğin belli; ne sevmediğin....

Mustafa elebi ÇETİNKAYA
22 Mart 1999
Sakarya ay Ocağı (21:50)

Mustafa elebi etinkaya

Şizofren

Aslında kalk git diyor rüzgar,
yinede sırf gıcıklık olsun diye
Bu soğukta
buz kesmiş bu bankta,
buzdan farksız umutlarımıyım.
Bekçiler kolaçan etmiyor diye
gidip kaldırımlara sarkıntı olacağım.
Dilencilere inat;
çöp kovasına atacağım cebimde ki bozuklukları,
gürültüye inat susacak,
sessizliğe inat
ve sırf deli desinler diye
kendi kendime konuşacağım.
Tekele de cephe aldım,
ne sigara içiyorum ne içki
zaten; kime düşman değilim ki
...

vergi iadesi yazmıyorum,
bir kredi kartım dahi yok,
toplu taşımalara inat yürüyorum saatlerce,
radyolara inat kendim söylüyorum şarkımı...
beyaza kara diyorum,
sıcağa soğuk!
Günleri bir gün geriden
ayları bir ay ileriden yazıyorum günlüğüme.
gitmiyorum doktora, hekime
hani ölünce kendi kendimi yıkayabileceğimi bilsem! ...
...

Hayata cephe aldım;
ne gülüyorum ne ağlıyorum.
yaşamak değil aslında benim ki,
zaten; kime düşman değilim ki.....
...

25 Aralık 2005 Pazar 09:19
S.B/ Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Şüphe....

...

Ben aslında hiç doğmadım ya
Konuştuğumda başlı başına bir yalandı.
Kimse görmedi mutlu olduğumu
ve gözlerim hiç yaşla dolmadı.
Daha olmadan öldüğümü yazdı şiirler,
Ben aslında hiç itiraz etmedim hayata
Tek düşmanımda hayattı;
Hep duran, karşımda...
Aldığım her nefes nefessiz bıraktı beni,
Umutlandığım her düş hevesiz...
Her haykırışımda sessizliğimle boğuldum,
Aleme baba oldu yüreğim, çileye evlat oldum.
Dolup taşan varlığıma yok dedim,
Hiç kalmamış kendiliğime çok dedim.
Öyle karışıktı ki her şey; karışıktım
Gün oldu ya güneş doğmadı evrene ... Alışıktım.

Ben aslında hiç susmadım ya,
Konuştuğumda oldum olası yalandı.
Hayatta en çok koktuğum şeydi yaşamak;
Yaşamak yalanlarla donatılmış bir insandı.
Ben bile geldiğime inanmazken dünyaya,
Bana hüviyet vermiş nüfus dairesi...
Eğer çileyse kainatın yaşama kuralı
Benim inanmadığım bu dünyanın benim tek efendisi!
Sustum şimdi.....

18 Temmuz 2004 Pazartesi 02:28

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Tadilat

Değişti baştan sona;
adım, ruhum, yaşantım...
Terkedip gitti umutlar,
Bu can'ı öldü sandım.
Hani adını yazmıştı ya birisi
yıldızların üzerine
İşte o bendim...

Değişti de baştan sona her şey,
ben değiştim de
sanki ne değişti....?

04 Temmuz 2005 12:20
S.B. Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Tarifsiz

Tarifsiz bir melodi çınlıyor kulaklarım da
ve tarifsiz acı dolaşır
yüerğimin sahipsiz sokakların da.
Şimdi ne varsa bu dünya da hep tarifsiz
şimdi bir karalık çöktü omuzlarıma
...sessiz !

Tarifsiz bir karalık çöktü şehrin üstüne
ve tarifsiz bir yalnızlık
şehrin en tarifsiz caddelerinde
Şimdi ne varsa bu alemde hep tarifsiz
şimdi bir yalnızlık konaklar benliğim de
...sessiz !

Tarifsiz bir ayrılık yakıyor yüreğimi
ve tarifsiz bir çile bitiriyor beni
Şimdi ne varsa bu yalan dünyada hep tarifsiz
şimdi bir sitem var gözlerim de
...sessiz !

Tarifsizliğme yakarken türküleri
gözlerimi hapsettim
ve seni özledim !
Özlemlerim de tarifsiz kaldı
ve tarifsizlik bei benden aldı.
Şimdi ne varsa bu hayatta tarifsiz
şimdi bir ayrılık çöktü üzerime
...sessiz !

_____04.09.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Tarifsiz Duygular

Hayat :
tanım yapmak neyime.
Ben zaten yaşamadım
acı dolanır dilime.

Dünya:
mavallaşmış kurt gibi aç
tuzağına düşmüşüm
kalmamış derde ilac...

Hasret:
Yüzümden okunur hasretm deli.
Zaten gülmedi yüzüm ;
Can ' ı sevdim seveli...

Gurbet :
uzaklarda olmaz yakinken
sonra bir çile yaftası,
ölmeye günüm varken...

Çile :
İlk sayfasında kara günlüğün.
Yaş ömrün yarısında ya
vaki olmadı güldüğüm...

Sevgi :
Belki yürek işi,
belki ölmekle başlar.
Sevgi bir okyanustur,
boşalır gözden yaşlar...

Aşk :
Ne haddime mana vermek !
Bir doğdum bir sevmişim,
Tanımsız kalır sevmek...

(26.02.2000)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Tasarlanmış Öfke'm

...

Yüreğim yüksek bir lahitin üzerinden bakıyor kainata, bir gürültü korosunun en arka safında yerimi aldım. Belki de sukutu akran edemiyorum yüreğime. Nihai umutlar..... Galileo zerreciklerle uğraşıyordu kendi kudretine aldırmandan, zamanı durdurmak istiyordu Descartes..... susuyordu şehir. Ben, kendimi kaybettiğim bu evrenin meridyen farkına aldırmaksızın ölümün üzerine koşuyordum. Durmak bilmeyen bir heyecan ki; içine isyan gizlenmiş. İnsan ilişkilerine anlam vermeye çalışmamın sonuç vermediğini görmek yalnızlığa kaçmama kafi bir neden! Sosyologlar beni toplumun bir parçası olarak görseler de yerimi bulamıyorum. Görevini tamamlayan Astronotun uzaydan dünyaya geri dönmeyi talep etmesi kadar doğal bu dünyadan terfi talebim. Geldim.... Ne, aradığımı bulabildim, ne bulduklarım aradığımdı. Eğer bu ise gereken ve böyle olması gerekiyorsa (bu cümle böyle kaleme alınmalı ise) yaşamak adını verdiğiniz [benim hiç görmediğim] şey ben yokum. Eğer bir oyunsaydı bu nefes alıp vermelerimiz, ben bu oyunu oynamak istemiyordum. Ne yüreğimin ne de ömrümün takati kalmadı. Renklerin hükmü yok bende. Tek gördüğüm renk siyah ve dünya kap kara işte. Adına 'aşk' dediğiniz şeyi uzaktan uzağa gördüm ama mutluluk dediğiniz şey ya bu dünyada yok yada ben içinde HUZUR kelimesinin bulunmadığı başka bir evrene, içinde huzur bulmaya elverişsiz bir yürekle gönderildim. Biyologlar organizmamı, psikologlar ruhumu alıp incelesin. Hatta onlara bırakayım bu çile yüklü bedenim, kadavra niyetine; gitmeliyim... Zaten hiçbir şeyle uyuşmuyorum. Kaç yaşımda olduğumun hesabını yapamaz muhasipler. Bakmayın nüfus dairesi bir şeyler yazmış kimliğime. Belki de rüşvet verdi babam ve yıllar daraltılıp yazıldı genç görünsün diye.

Nihai umutlar....

Sıkıldım gördüğüm her kavak ağacına meyve verecek diye umut edip yaslanmaktan. Sıkıldım sadece ve sadece adını yazabildiğim yaşamaktan. Kim neyi icat ederse etsin, hangi filozof neyi yazarsa yazıp düşünsün, yeni ekoller geliştirsün; ben dünyanızı sevmedim.

Yüksek bir lahit' in üzerine çıktım mekanım olsun diye.....
Yüreğim; gürültü içinde...

04 Kasım 2005 Cuma / 07:10

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Tat Alıyorum

Seninle her şey bir başka güzel,
Sen varsan hayattan tat alıyorum.
Gülüşün huzurdur, kederin üzer,
Seninle hayattan tat alıyorum.

Seninle buluşmak senle görüşmek,
Elele tutuşmak, senle öpüşmek,
Kederi, sevinci, aşkı bölüşmek
Seninle hayattan tat alıyorum.

Seninle manalı yaşamak inan!
Sen varsan huzurlu geçiyor zaman,
Seninle cennetten bir bahçe dünyam,
Seninle hayattan tat alıyorum.

Seninle buluşmak senle görüşmek,
Elele tutuşmak, senle öpüşmek,
Kederi, sevinci, aşkı bölüşmek
Seninle hayattan tat alıyorum.

Senin için doğdum, sana yaşarım,
Nerde olursan ol, sana koşarım,
Ateş bile olsan seni seçerim
Seninle hayattan tat alıyorum.

Seninle buluşmak senle görüşmek,
Elele tutuşmak, senle öpüşmek,
Kederi, sevinci, aşkı bölüşmek
Seninle hayattan tat alıyorum.

20 Ağustos 2005 Cumartesi 19:05
Güvenpark

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Tek Başına

Belki de budur yaşamak;
Hep yıkılmışlık içinde
Ve hep tek başına...

Ben bıktım bu odadan
Bıktım yalnız olmaktan
ağlamaktan...
artık hiç bir hüsrân kelimesi anlatmıyor dramımı
hiç bir cümle çözemiyor beni
Ne yazsam boş!
Yineleyip duruyorum dün gece söylediklerimi
...
âkın akın üstüm yükleniyor ölüm düşünceleri
seviyorum gibi geceleri...
Usandım desem de yok çaresi
Sırtıma alıp götürsem de ölümü
Yüreğime hapsetsem; saklasam da,
Ve her gece ben böyle sabahlara dek ağlasam da
yok olup gideceğim;
kuruyan bir nehir gibi
damla damla biteceğim
Alıp götürün beni buralardan
Bu olmamalı yaşamak !
kaderim de yazmamalı ayrılmak
Yar ` dan...

Belki de budur yaşamak;
Hep yıkılmışlık içinde
Ve...
Hep tek başına..... , , ,

.....11 TEMMUZ 2000....(18: 50)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Temmuz Yaramadı Bana

Karanlık bir girdapta
Ve evimden ayrı oluşumun yasatımda
Türküler yazıyorum yalnızlığıma.
Bütün ilhamımı kaybettim yaşamaktan yana
Ve bütün kudretimi
Şimdi bizar olmuş yüreğimle
Şehrin en تنها kasabalarına kaçırım.
Biliyorum yıkılmadım desem de yıkıldım işte
Kabullenemesem de naçarım.
Göklerin buruk rengine bezendi gönlüm
Yıldızların solgun güzelliğine.
Bir hilal doğmasa da bu gece bir mum ışık verdi kimsesizliğime.
Vuslatı arasam da;
Düşüncelerim karmakarışık mevsim hazanda
Yarım yamalak bir sitem daha firakıma.
Tamamlanmamış bir matem
Alıp gitsin tapumu hayal bekçisi.
Mutlu olmayacağım madem.
Sanırım bu türkü de bitmeyecek bu yağmurda
Bitmeyecek gibi bu menfi işkence
Temmuz bu sene de yaramadı bana.
Bir yanda güneş bir yanda hasret yakıyor beni kavrulasıya.
Mavallaşmış yüreklerden çare beklemişim meğer
Sevda bilmeyenlerden sevda dilenmişim
Temmuzun güneşi başıma çarpmış
Sıcaklar halden bilmez etmiş beni isyan etmişim
Yokluklarıma sırtımı döndüm artık
Yalnızlığımdan eli eteği çektim.
Karanlık bir girdapta anbean kaybolurken
Yaşamak harammış bu alemde nereden bilecektim.
Şimdi selamı versin gecekondulu imamları.
Ve şimdiden görür gibiyim; mezarımın üzerine sabırsızca toprak atanları.
Kınadım dünyayı:
Sevdaları dostları kınadım.
Sonra gökler karaya büründü yüreğim gibi; gündüzler geceye
Ayrılıklarımın vasatında ise de gönlüm
Çok ağladım....

31 temmuz 2000 Pazartesi (Gazi Mah.)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Temmuzda Gel

Sıcak kavursun şehri
Ağaç gölgelerinde insan kıpırtısı olsun
Ter döksün günahkar alınlar
Erken başlasın gün
Ve geceler kısa sürsün.
Temmuz' da gel sevdiğim
yoksa üşürsün.

Her akşam arttığını söylesin sıcaklıkların
hava durumu programları
denizler dolup taşsın
daha yüzmeyi yeni öğrenenlerle,
dükkanlar;
geç saatte kapatsın kepenkleri.
Yaz türküleri okusun yerel radyolar
ve bol bol yemiş versin ağaçlar.
Geceler kısa sürsün.
Temmuz ` da gel sevdiğim
yoksa üşürsün.

Attığın adımları saysın başıboş güvercinler
Sabahın ilk saatleriyle
odan cıvı cıvı dolsun kuş sesleriyle.
Postacı kep çıkarsın posta kutuları önünde,
Kapı kapı satılsın soğuk meşrubatlar,
çay ocakları dolup taşsın ağızına kadar,
güneş kavursun caddeleri,
evinin önünü sulasin gecekondu mahallesi sakinleri
bedava soğuk su dağıtsın büyük işyerleri
" gözün insanlık görsün "
Temmuz' da gel sevdiğim
yoksa üşürsün.

Bilirsin Temmuz demek yaz demek
Yaz denek; sıcak
Bilirsin kışın sığağa hasret bu nankör insanlar,
Bu mevsim de güneşten kaçacak,
Sele serpişik giyinecek genç kızlar
Delikanlılar ıslık çalacak.
Gece yarısı oynayacak macera filmleri
Yok satacak TSE damgalı gavur malı vantilatörleri.
Geceler kısa sürsün.
Temmuz ` da gel sevdiğim
yoksa üşürsün.

Seni sevmeyi felsefe edindim kendime

Sensizliği töre...
Sen gelmeyeceksin
Yine de güllerle donatıyorum yollarını,
yollarını güllerle.

Ağaç gölgelerinde dinliyorum yerel radyoların şarkılarını
Sonra ana haberi kanallarda;
Bilmem kaç kişiyi güneş çarptı.
Yanacağım hep aşkımdan hep sıcaktan,
Bu mevsimin huyu belli olmaz
Belki bir deli yağmur boşalır göklerden
kuru yer kalmaz
yine de severim işte...
zaten Temmuz demek AŞK demek;
bu mevsim daha bir yakar insanı sevmek.
Sana feda bu can!

Gözün aşk görsün...

Temmuzla gel sevdiğim
yoksa üşürsün.

Sıcak kavursun yürekleri
Yürekler de ses olsun.
Yerden yere vursun kendini sevdalılar
Kısa sürsün geceler,
Aşklar kısa sürsün.
Temmuz da gel sevdiğim
yoksa üşürsün.

.....01 TEMMUZ 2000 (11: 40)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Terkediş...

Ben ötelere bir yerden geldim sanki,
Anlamadı dünya ve dünyalı özlemimi.
Oysa ne emirden geri kaldım,
Ne sevgiden beri,
Şimdi sevemez oldum ne yaşadığın an'ı
ne doğduğum yeri...
yazık!
Yakışmadı bana dünyanın kara peçeleri,

Ben başka bir gezegenden bir kaza sonucu geldim sanki,
Birde adı yazamadı nüfus memuresi,

Ne sevdiğimin adını yakıştırdım gönle,
Ne sevgili,adımı...
Başka fikirlerin arasında kaybolup gidiş,

Ve vakti geldi sanırım,
Zamanıdır göç etmenin
Bana haktır terk ediş.....

Ey dünya.....
Bu sefer
Elveda!

06 Ağustos 2006 Pazar
18:32

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Tezat

Anlamadığın bir çok şey olmalı
Anlatamamalısın!

İbrahim'de anlatamadı sevdasını Nemrut'a
yandı yüreği, ateş bedenini yakmasa da.
Susmalısın!

Biraz daha cömert olmalı bakışların,
Ateş püskürmelisin yalnızlığına,
"Gel" diyen gözlerin olmalı yalnızca,
oynamalısın....

sözlerin iteklemeli sana dönenleri
vefasız olmalısın ki anlaşılmalı vefanın değeri,
saçların hep böyle savrulmalı,
biraz çekimser, biraz nazlı

Gözlerim değmeli bedenine önce,
ve değmemeli ellerim ellerine,
senin olmamalı hiçbir şey,
bir çok şey olmalı anlamadığın,
yakmadan yanmalısın,
ölüm ömür sunmalı bahtına.

Ağustos da donmalısın yanarken senin için birileri
Firavun imrenmeli duruşuna
fevri dönmeli ümitlerinin...

Hep o cesur duruşunu hatırlamalıyım.
Hiçbir vakit benim olmayacak bakışların olmalı üzerimde.

Aslında annen geç doğurmalıymış seni
yada erken gelmeliymişim,
keşke.....daha önce dikilebilseydim karşına.
Olsun! ...

Nazlım yar olmasın hiçbir tarihte bana ama
Anlamadığın bir şeyler olsun.....

28 Mart 2006 Salı 11:10
Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Torpil

Adamın var ise hakka lüzum yok
Beyde sensin o zaman paşa da sensin
Parası olana zaten sözüm yok
Beyde sensin o zaman paşa da sensin

Tecrübe diploma yaramaz işe
Kimsesi olmayan giremez işe
Düşmanın bahane bulamaz işe
Beyde sensin o zaman paşa da sensin

Sınavlar bahane, diploma boşa
Sertifika vesaire gitmiyor hoş
Bir telefon yeter, çıkarsın baş
Beyde sensin o zaman paşa da sensin

Torpile bakıyor artık her vaka
Kpss, Dms hepsi bir şaka,
Meydan okuyorsan hukuka hakka
Beyde sensin o zaman paşa da sensin

15 Kasım 2006 Çarşamba
____SEVDAZAN____

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Töre Etmişim

Yalnızlığım başıma büyük dert açtı
Sensiz bu hayat çok başkalaştı
Gözlerime yaşlar doluverdi, taştı
Ben çile çekmeyi töre etmişim

Bu kara zindanda geçiyor ömrüm
Bir hayal uğruna tükendi gönlüm
Bir kez sevmek için bin kere öldüm
Ben çile çekmeyi töre etmişim

Bilirim yüreğim sevdaya hasret
Bilirim tükenmez bende ki nefret
Bir gün bana da GÜNEŞ doğacak elbet
Ben çile çekmeyi töre etmişim

14 Temmuz 2001 C.tes.
(06: 57)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Töremsin

İnsan iki heceli bir yalan
İrmak; iki ömürlük bir gözyaşı
İşte sevgili!
İki ömre bedel gözyaşımı bana on dört ayda döktürdüler
Ve otuz iki dişim vardı ağzımda
Daha otuz ikinci yaşıma gelmeden söktürdüler.
Artık nasıl intikam almam
Söyle nasıl düşman olmam insana
Artık bir Allah'a sığınırım
Bir de beni ben yapan sana
Şen ki üç heceli oysa
Üç ömre bedel güzeller güzeli : YA SE MİN
Bende üç ömür değil üç bin ömürlük canda olsa
İstemem birini bile al hepsi senin
Ne de olsa bu töre böyle gelmiş böyle gider
Bana bir SEN lazımsın sevgili
Ve bir ALLAH yeter.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Tutkunluğum ve Ben

Ben,
Adı kara kaplı romanlara karışmış
uzak yolların meçhul kahramanı...
Ve sen!
Beklenmedik bir zamanda,
gönlüme ateşini, alevini düşüren nazlım sevgili!
Sen tutkum!
Bir soru cümlesinde sana tutkunluğum.
alfabelerin erişemediği uzak bir zirvede
güneşin dönüm süreci
ayın ve akşamın esmerliğinde,
şehrin üstünde ki bulutların görünmezliğinde.

Rüyamsın sen!
En tatlı yerinde uyanıp,
en kahırlı perdesinde, gözlerimin dolup taşığı hayalim.
Bilmez miyim sanırsın;
sen gülmezsen, tüm nebatat gülmeyecek,
sen üzüldüğünde dünya küsecek
ve güneş doğmayacak bir daha.
Bilmez miyim sanırsın!
Gözlerin ıslaklığa mahkum kalacak olursa
denizlerde ağlayıp, gökyüzü de matem tutacak dargınlığına.
İsterdim ki güneş hep senle kalsın
Düşünemezdim yıldızların seni özleyeceğini.
Notalarda ağlıyor sensiz kalırsa, bozuluyor gizemi...
Tepe taklak gidiyor hayaller,
limana çarpıyor sevgi yüklü bir gemi
ve raydan çıkıyor sevgi treni...

Ben bir avuntu kurbanı derler ya;
"amin denmez olmayacak duaya"
sen yaşanılanların en tatlı anı
bana sıra gelir mi yıldızlardan girsem sıraya.

Tutkunluğum gizlenmiş,
Yüreğim sana açılmaz oldu
Nazlım sevgili sen hep yaşadın
Seni yaşatan bu sevgim öldü...

20 Şubat 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Tükendi Saltanatı Yüreğimin

Neyim kaldı ki senden başka dünyada
Tükendi saltanatı yüreğimin
Ölüme hazır bir BEN ortada
Ve dinmeyen yaşısın gözlerimin

Şimdi öyle yalnızım ki kalmadı gücüm
Gönlümün şahı benken kırıldı tacım
Sevenler birleşse de alınmaz öcüm
Tükendi saltanatı yüreğimin

Dostça el uzattım geri çevrildi
Umutları astığım çınar devrildi
Çile rüzgarıyla sevdam savruldu
Tükendi saltanatı yüreğimin

Nasıl bir nizam bu; bu nasıl töre?
Seven mahkum kalır, düşer dillere
Bende bir aşk vardı vurgun güllere
Tükendi saltanatı yüreğimin

Neyim kaldı ki CAN dan başka dünyada
Tükendi cesareti yüreğimin
Ölüme hazır bir ben kaldı ortada
Ve sen dinmeyen yaşısın gözlerimin...

29 Haziran 2004 Salı 11:37
Kazan

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Türkü'm

Kanım ısınmıyor hayata
yokluğu varlıkta aradım,
yokluk ahımda

Türküler susmaz
en can alıcı noktastndan dem vurur yaşamaya
aslın da yıkacağım tüm bendleri
bir fırsatı olsa...

Türküler de büyür sitemim
sonra açarım ellerimi gökyüzüne
hüsran türkülerini yüreğimle söylerim.
Yalnızlığıma nezrederim işkencelerimi
ve
nadasa kalmış umutlarıma
tohum ekerim.
Göklere yazarım kederimi.

Gözyaşlarım avuçlarım da dolup taşar
ve hüznüm yaşımı aşar.
Hiç içim ısınmaz hayata
ben insana gülerim
insanlık bana şaşar.
Yalnızlığım haddini bilmez
kapanır giderim en ücra köşelere,
Türküler susmaz ,
yüzüm gülmez.

Birde türküler olmasaydı
türküler sarmaşaydı bir de onulmaz yaraları
yüreğim de doğmasaydı,
kırardım bam telinden hayalleri.
Bir türkü söylerim dilimce
ve bi türkü sevgimce
üstüme üstüme gelir vefasız dünya ;
türküler gerçek ,
hayat bir rüya.

Kanım ısınmıyor hayata
yokluğu varlıkta aradım
varlığı türküler de
yüreğim çilekeş
yakluk ahım da...

_____13.12.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ufka Bir Bak

Ufka bir bak gözlerim

.....

Bir çileye bin hayal dağıtılır
bir hayal uğruna.
Sevmek : kutsaldır kutsal olmasına ama
anlayana.

Ufuk ta bir serenad vardır
gökkuşağı duyulur
Hasret ; nakış nakış işlenirken
körpecik yüreklere
Bilinmeyen bir taraftan
<<yandım >> diye bir ses duyulur

.....
Zahiri olmayan gülüşlerin altın da yatan feryat
ve
iki hece ki
bir roman büyüklüğünde
...hayat.....

Ufka bir bak gözlerim...

Sevmek ölmekle başlar;
ölülerde ruh olmaz.
Ruhsuz bir kemik torbası,
soyutluklarla dolmaz.
Sıyrılır birer birer maddeden öte ne varsa
sıyrılır duygular;
Unutmadan
iki heceyse hayat iki hecedir kumar...

Ufka bir bak gözlerim...

Seydanın tarifi yapılır
yağmur bulutlarının kara gölgesinden..
Ratifsizliğine bırakılır
ilk insan ve ilk sevdalı Adem !
Köyden yarın geleceklerin dün gidecekleri diyar ...
Zaman ;
ben zamandan kaçarım
zamansa benden firar..
Gözlerim !
bilmemki sen gibi başka hangi göz ağlar ?
hangi göz yaşla dolar ?

Ufka bir bak gözlerim !

...

Aldırmam hilal in ters duruşuna ,
Sen öyle bir yer ayırdın ki gönlünden
öyle bir köşk ;

sevdalandığına...
Bir aşka bin ölüm dağıtılır
vazgeçmek uğruna..
Aşk : kutsaldır kutsal olmasına ama
anlayana...

(08.06.1999)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Umut

seninle
güzel bir dünya hayalimde ki
elele tutuşmak
ve yürümek
şeninle yarınlara.
İnan sevgim yüreğimden büyük
Lakin ;
Ayrılık olacaksa sonunda
yazıma isyan ederim
isyan hayatıma .

Şimdi sen varsın hayalimde
Ayuçlarımda gözyaşım var.
Hilal gibi doğarsın geceme..
inan sen yoksan giderim burdan ;
Nasıl olsa
sensiz haram buralar.

26.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Umut Hep Sende

Mavallaşsada bu alem
Unutmak yazmaz yüreğimde
Taki yıkılsın dünya
Lakin yıkılmam
Umudum hep sana
umut hep sende..

İsmine ram oldu kelimeler
laleler
soldu güzelliğinde
Keşmekeş bir yalnızlıkta
Naçar olmuş yüreğimde
Uzayıp gitti ya yollar
Razıyım
meçhul ölüm'e...

02.09.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

uNuTtUm oNu

Onu ben çoktan unuttum,

Aslında bir kez buluştuk,
Bir kez bakabildim ona yalan yanlış,
Hiç memnun olmadı, olmadım
Öylesine iki yüz yalandan tebessüm eden,
ve ağlayan bir çocuk
Hastane koridorlarını inleyen...

Biz hayatla bir kez buluştuk,
Buluştuğumuz an vazgeçti benden,
Çekti elini nefesimden,
ve yedi aylık bir yetim hastanede
sonra doğum raporu baş hekimden

Ben hayatı çoktan unuttum

....

////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////

05 Haziran 2006 Pazartesi 13:20,

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Usanmadım

Yollar benden usandı da
Ben yollardan usanmadım.
Ecel beni tek sandı da,
Ben ölmekten usanmadım.

Kimi sevsem keder oldu,
Umutlarım beter oldu,
Çile bana yeter oldu,
Ben çileden usanmadım.

Her sabaha göz açarak,
Her umuda dert saçarak,
İnsanlar gitti kaçarak,
Ben insandan usanmadım.

Ağustos da hara düştüm,
Kış ayında dara düştüm,
İnat edip onu seçtim,
Ankara'dan usanmadım.

Yalnız koyup sırt dönse de,
Beni varlıkla ansa da,
Dostlar benden usansa da,
Dostlarımdan usanmadım.

"Biz"lik için Ben'i yaktım,
Sevda için can'ı yaktım,
Yarın için günü yaktım,
Ben hayalden usanmadım.

Şiir oldum; hece hece,
Matem oldum her gün gece
Yaşamak zor bir bilmece,
Ben çözmekten usanmadım.

Ölü idim Zan'a döndüm,
Sevda denen han'a döndüm,
Ey Allah'ım sana döndüm,
Ben hiç senden usanmadım.

////////*S*E*V*D*A*Z*A*N*////////
22 Haziran 2006 Perşembe 15:50
Kurtuluş....ANK///

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Utangaç Ölüm

Gecenin ıslak menüsün de hüzün
ve alt üst olmuş duygular...
Yalnızlığımı ket vursa da ümidim
soldum artık;
ve sarardı bu sitem mevsimin de ağaçlar.

Uykularıma giriyor nankör ayrılıklar,
saatler geçmiyor bu تنها sessizlikte
biteviye dertlerim...
fani değil bu maval dünya !
bir gün böyle aşk dolu bir gece de
göçer giderim .

Sokaklar bana amade
ben sokakların başı boş avaresi
kaldırımlara okurken isyankar türkülerimi
ve ararken seni biçare kaldırımlar da
'Ayrılmalıyız'
vefasızlığının bilmem kaçınıcı yıl dönümü ya
terkedişin hala aklım da.

Saat sabahın bir demi
ve sabah çaresizliğin mayhoş matemi.
Ürkekçe kaçarken anılardan
Ayrılık...
önce herşey den sonra zamandan.
Şimdi geriden gidiyor yüreğim
Bilirsin ; sevgiler ölmekle başlar
bana olmadı işte bu kanun
ölemedim...

_____07.04.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Utangaç Sitem

Yokluğunun utangaç maskesini büründüm yüzüme. Bu gece de uyuyamadım nedense?

.....

Bu oda; bu ev, bu sokak ve bu şehir.. Sen yine yoksun. Perdeleri aralayıp gizli gizli baksam da beyaza bürünmüş bu hain sokaklara; biliyorum artık sen dönmeceksin bana...

Bir süre fasıla vermiştim bu işkenceye. Yine yakama sarıldı.. Saat gecenin karanlık bir anı, odam sıfırın altında bilmem kaç derece; üşüyorum. Peş peşe çeksem de sigaramdan, faydası yok yüreğimdeki buzları eritmeye. Çirkef yalnızlığımı örtbas etmek istesem de olmuyor. Felek inat etmiş sanki bana; şu serseri çilem hiç dolmuyor Feryat etmekte faydasız artık... Mor salkımlı sokaktan bahsediyor dinlediğim şu uğultulu şarkı ve ayrılıktan bahsediyor her gece olduğu gibi bu gece de karanlıklar...
Susuyorum! ...

Göz yaşlarım yine tane tane dökülüyor yanağımdan. Haykırmak, avazımın çıktığı kadar bağırarak istiyorum geceye karşı. O başıboş sokaklara çıkıp sabahlara kadar avare avare dolaşmak, yalnızlığın utangaç şarkılarını okumak istiyorum. Silahım susmuyor. Pusuya saklanan anılarımı silahtan boşanan mermiymişcesine sineme çekiyorum. Dalmışım yine, ! ...

Mum bitiyor; ben bitiyorum...

Bir türkü tutturmuş gece; yıldızlar ritim tutmuş bu notaları birbirine karışmış melodiye. Dışarısoğuk, dışarısoğuk ayaz. Sokak köpeklerinden bile hiç ses yok, bekçi de görünmüyor ortalıklarda. Zaten köpeklerden bir de benden başka bekçisi yok bu mahallenin. Uslandım artık. Belki de soğuktan çıkamıyorum dışarıya. Sokakları bende yalnız bıraktım artık.

Sahi Sevgili! Yıldızların arasından seni seçiyorum. Üç dostum var; sigara, kalem ve yanıp yanıp tükenen mum. Ben bu dostları parayla satın alıyorum. Dostlarımı nasıl parasızlıktan kaybettiysem
off...

YİNE SUSUYORUM... ağırıma gitti.

Seni de göremedim aylardır; şöyle gözlerinin içine bakıp ta SENİ SEVİYORUM diyemedim kaç aydır. Yorganımı üstüme çekip de uyumak istiyorum artık. Kefenimi üstüme giyip te uyumak istiyorum ve hiç uyanmamak. Ne uyuyabiliyorum ne de uyuyabiliyorum. Teker teker tükeniyor sigaram ve damla damla eriyor mum; damla damla eriyorum... seviyorum

Pili bitti el radyomun, anteni de kırılmış, adam akıllı çekmiyor hiçbir frekansı. Ben yine kendi dalgama geçiyorum. Yokluğunun maskesini bürünüp de yüzüme...

Feryat edercesine...
Sevgimi haykırırcasına...

Bu gece de bir paket sigara bitirdim. Parmaklarım buz tuttu, radyomda çalışmıyor
OfFfFfFf.ffffff

.....08 OCAK 2000.....(01: 45)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Uyuyan Kalp

Bak yine yağmur yağıyor
Yine her yer ıslak
Her yer bataklık.
Ama ne fark eder ki
Ben zaten batmışım,
yanmışım,
kimsin nesin diyemiyorum
fethetti gönlümü.
Leyla ile Mecnun gibi
Kerem ile Aslı gibi,
Artık bizim hikayemiz anlatılacak.
Gençler
Yeni gençler
Sevenler gelecek kabrime
Bu garip de benim gibi sevilmemiş diyecekler
Ama
Sen kimseye benzemezsin
Bu aşkımız Leyla' nın kin den
Mecnununkinden daha acı ama
Daha güzel daha da sessiz
Haydi artık kalbini kaldır
Fazla uyudu dünyaya
Gözlerini açsın
Kalplerimiz birleşsin.

.....02 OCAK 1995

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Uzamlara

Hep acı
hep ızdırap ;
hep yalnız kalıyorum bu dört duvar arasında.
Şefkat beklerken sevdiklerimden
sevgi beklerken
sevgi verdiklerimden
gururuma dokunuyor ,
herşey zor geliyor bana.

...
Bütün duvarları karaladım
bütün gençlik resimlerini yaktım bir lahzada.
Artık göçüp gitmeliyim
bu diyardan
gitmeliyimuzaklara...

04.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ülkem

Ülkem; güzel ülkem; yüreğim senle coşar
Bu topraklar üstünde binlerce şehit yaşar
Cumhuriyet sevdası düşerken cemre cemre
Türk ulusu azimle bin bir engeli aşar

Hilal yıldız uğruna dökülen kanlar bizim
Vatan millet uğruna verilen canlar bizim
ATATÜRK ün kurduğu bu birlik gayesinde
Bu topraklar üstünde geçecek günler bizim.

Dalgalanır bayrağım, cumhuriyet tadında
Kutsal bir sevgi yatar TÜRKİYE` min adında
Vatan millet ve bayrak kenetlenmiş güçlenmiş
CUMHURİYET sevdası yaşanır vatanımda.

Duysun sesimi cihan; Duysun yerler ve gökler
Bu millet yıllar yılı ATADAN bir ses bekler
Hepimizin yüreği vatan için çarpıyor
Vatan için doğuyor güneş ve doğuyor bebekler.....

TÜRKİYEM; biz sen için can verdik can alırsın
TÜRKİYEM; biz adından her lahza can buluruz
CUMHURİYET ülkemin merhemi, tek ilacı
ATATÜRK bu milletin hep olmuştur baş tacı

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Vahşi Şairim

Bu aralar yine gecelere fazla askıntı olmaya başladım. Yine gecelere çatıyorum. Yaz mevsimi hüzün demek galiba! ... harıl harıl yanıyorum.

Sevgilisiz geçen günleri, ayları hatta yılları aklıma getirdiğimde çıldırarak gibi oluyorum. Sanırım bundan sonra sigarayı da kiloyla alacağım. Bu aleme yabancı hissediyorum kendimi; yüreklerini menfaat bürümüş bu insanlara. Saat yine gecenin yarısı ve gözümde yaş ki üç beş damla, uykununsa yok zerresi. Umutlar yine bana es geçti. Kırgınlık öyküm bitmek bilmiyor ve isyanım dinmek. Can sıkıntılarımı artık gerek duymuyorum. Bu gece anılardan uzağım yinede, hatıralardan bir resimlerden başka. Feryadımı duysun cihan! Yalnızlıklarımın saye' sinde bir melce arasam da umutsuzca kendime sevdalara olan rabitaliğimi terk edemiyorum. Her gece her lahza yapıyorum ben bu payidar ağlamalarımı. Hala sabah olmadı. Beynim yüreğime ilmik ilmik bağlı. Düşümlü...

Taş kıran çiçekleri gibi yalnızlığın kör halkasını boynumdan atamıyorum. Suskunluğumu bozamıyorum. Eskisi gibi yazamıyorum. Kızamıyorum! Oysa iyi bir muharririm ben. Yıldızlara, gecelere ayrılık şiirlerini dinleten. Kim ne bilsin? gerçi doğarken de ağlarmış ya insan ben yine çatıyorum kaderime << sen ne de kör talihmişsin >> Kahpe dünyanın kallesliklerini yüreğime ibraz etsem de bir tek gerçek olan ölüm bir türlü gelmiyor nedense? Zaten son isteğim mezar taşı koymasınlar olacak kabrime; ve de ne cenazeme ne de mezarıma gelmesin kimse. Beni bu dünyada yalnız koyan dostlarım, arkadaşlarım, sevdiklerim öte alemde de yalnız bıraksınlar. Zahiri gülüşlerimi de terk ettim artık. Aznavur, kaba bir adamım! Şairin vahşisi nasıl olur diyorsanız işte meydanda. Bu lakabı da dostlar takmıştı bana.

<< Vahşi Şairim! >>

Bu gece de suçsuz yere çok sitem ettim karanlıklara. Sanırım biraz sonra ağarır tan yeri. Bu demek oluyor ki yıldızlar, Ayrılma Vakti! ... Dünya evsafını kaybedeli asırlar oldu belki de. Belki de ben insanlığa doğarken dargın doğdum. Oysa ayaklarım tutmasaydı ve görmeseydi gözlerim, bir de sevmeyi bilmeseydi yüreğim; belki de daha mutlu olurdu.

Yine de meftunluğumu yitirmedim sevgiliye ve yine tazemi taze şiirler yazıyorum. Dönsün diye! Temkinli davranmak benim haddime değil. Ben seversem öyle severim ki nasıl tarif edeyim. Ve ben bir kez darılırsam bu düzende ki her şeye barışmam bir daha.

Vahşi Şairim ne de olsa!

Yollar; yol ver gideyim!

Bu geceyi de zor şer sabah ettik. Keşke bir daha ne gündüz ne gece hiç görmesem.

Yazdıklarım yaşadıklarımın kopyasıdır.

Bekle güneş...

Gideyim doğuşunu görmeyeyim...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
10 Ağustos 2000 Perşembe
Çubuk (02: 25)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Vakitler Dargın Bahara

Bir çok dala sarıldım umutlu
Her yıldıza bir köprü kurdum gönlümce
Darıldı vakitler
Mevsimin bahara yoğrulduğu an bu an bu an
Ağaçlar güneşe meydan veriyor
Kışa veda ederken bu yörünge insanları
Ve umutlara selam edip yürekten
Darılsa da zamanlar
Ben hala Eylül vakti vazgeçmedim sevmekten

Şimdi bin tane umudum var ekili
Her umuda bin şarkı besteledim saklıdan
Tarihler arasında gidip gelirken hücrem
Ve gönlümün senle sensizlik kavgası
Kıvrılır gelir yollar...
Sana inat yıkılmadım namı kötü kader
Sevdayla dolup taşan gönlümde bir çok umut var...

Ben deyim bir, sen de bir milyon
Ne sayısı belli ne kuvveti hayalin...
Sarmaş dolaş olmuşken hayatla
Ve uyuyamasam da art arda geceler boyu
Ve dudaklarım çatlasa da dudaklarına hasret
Darılsın bütün girdaplar bana;
İşte bende senle olmak için öyle büyük bir arzu,
İşte bende sensiz geçen her vakte bir ömür boyu nefret...

Darılmış vakitler...
şimdi en tatlı yerindeyken kavgamın
en ateşli yerine yalın ayak giderken sevdaların
bana bin umut daha kattı umudum
düşün ki kışın ardından el uzatıp bahara
yine aynı heyecanla ben, ben milyonlarca umutla
sarıldım sevdalara.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
21 Mart 2004 Pazar (21:40)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Varların Prensesi

Sen verdin gönlüme yaşam gücünü,
Karanlık gecelerden aldın öcümü,
Sevginle artırdın tüm sevincimi,
Ben sensiz olamam VARLARIN PRENSESİ! ...

Sen yokken bilmezdim mutluluk neydi,
Acılar şehir gibi, umutlar köydü,
Seninle hayatıma saadet değdi,
Ben sensiz gülemem VARLARIN PRENSESİ! ...

Sensiz geçen vakit zindandır har' dır,
Şensiz doğan güneş küllü zarardır,
Ömrümün her gününü sevdanla doldur,
Ben sensiz ölemem VARLARIN PRENSESİ! ...

Canıma can kattın gözlerime fer,
Kurbandır sana can, kurban olsun ser,
Bu gönlüm her lahza yar diye inler,
Ben sensiz olamam VARLARIN PRENSESİ! ...

Sen olda inan ki ölüm vız gelir,
Seninle ömrüme inan yaz gelir,
Sen varsan çileye derde haz gelir,
Ben sensiz kalamam VARLARIN PRENSESİ! ...

Mustafa' n aşkına yandı tutuştu,
Bu ömrüm yaşamaya senle kavuştu,
Yorulmadı yıkılmadı tek sana koştu
Ben sensiz olamam VARLARIN PRENSESİ! ...

11 Ocak 2005 Çarşamba 17:15
Dikimevi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Vatandaşın Hali

İşçi memur diye ayıran devlet,
Parası olanı gayıran; devlet,
Mülkü deniz diye sayılan devlet
Bir vergi canavarı azgın ki azgın
Şunu bilesin ki vatandaş kızgın.....

Vergiye algıyı garipten alan,
Vekil bakan olup yolunu bulan,
Bir gün bu hesaplar sorulur ulan,
İşçisi, işsizi üzgün ki üzgün,
Şunu bilesin ki vatandaş kızgın.....

Ak dedik gök çıktı beyazlar kara,
Ne yoksulluk bitti ne dindi yara,
Günlük saadetten yoksun fukara,
Çıkar maymunları olmuyor dizgin,
Şunu bilesin ki vatandaş kızgın.....

Altı sıfır atmak ne işe yarar,
Şu parti pırtılar kökünden zarar,
Halk sizden de bunun hesabın sorar,
Değişmedi devlet baba şu senin çizgin
Şunu bilesin ki vatandaş kızgın.....

Bilmem ki ne zaman düzelir işler,
Yolsuzu üst yapar, haklıyı fişler,
Sağlam ağızlarda çürüdü dişler,
Ey ülkem değişmiyor şu kara yazgın,
Şunu bilesin ki vatandaş kızgın.....

Sözüm burda bitmez ama... dostlarım
Bu iş böyle gitmez ama... dostlarım
Halk bu dümeni yutmaz ama...dostlarım
Baştakiler hoyrat liderler azgın
Şunu bilesin ki vatandaş kızgın.....

____SEVDAZAN____

09 Kasım 2006 Perşembe

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Vatanserver Feryadım (İmam Hatiplim...)

Ben bu ÷lkede hep yetim kaldım Annem! hep geri çevrildi dileklerim.
Bir olan Allah'ı öğrenmekti suçum, adaleti seçmekti kabahatim
Oysa birliği öğrettiler bana; Aynı bayrak altında kardeşçe yaşamayı öğrettiler.
Türkün Kürtten, Lazın Çerkezden farkı olmadığını
Üstünlüğün ahlakta olduğunu öğrendim.

Bu ÷lkede yetim kaldım hep Anne
İmam Hatipliyim diye devam edemedim eğitimime
Oysa doktor olup hastalıklara, Oysa avukat olup haksızlıklara savaş açacaktım
Vekil olup haklarını koruyacaktım mecliste
Benimde kimliğim TC anne benimde hakkım var bu topraklarda

Şimdi eli kolu bağlıyız Annem! yaktılar bizi
Bütün umutlara hendek attılar; ruhlarını sattılar şeytana
Yetim kaldık anne, sılada yetim kaldık
Oysa bende bilirim Atatürk İlkelerini bende bilirim Avrupa ÷lkelerini
Şiirde yazarım anne, şarkıda söylerim
Benimde hobilerim var ve benim savrulan ümitlerim
Ama suçluyum annem; meslek liseliyim..

Bak hala işsiz anne, yirmi yedimizde
Oysa sen mürüvvetini görecektin oğlunun; Öğretmen olacaktı savcı olacaktı
Oysa anne doğarken hüküm yedik
Biz yetim kaldık ya anne sılada, dönmeyeceğiz söz verdik! ...

İmam Hatiplilik gururdur ana yüreğimde
Giremesemde ODTU ye, elimi kolumu bağlayıp sustursalarda
Yetimde kalsam anne memleketimde düşürselerde katsayımı payımı
Yazık Anne! ...
Bu ayrımcılıktır annem! asıl budur işte gericilik
Hesap günü elbet gelecek anne! ...
Okul kapılarından çevrilen kızında gülecek bir gün
Övey kalsakta söz verdik
Nice kodamanlar yeyip bitisede vatani; biz hep sevdik....
Bize sevgiyi öğrettiler anne; kul hakkını öğrendik
Filistinde vurulan çocukların kardeşimiz olduğunu öğrendik
Taş atsalarda gül atmamayı öğrendik...

Bu ÷lkede yetim kaldık hep Annem
Şen sabahın ayazında kendi köşende gözyaşı dökerken
Ölülerin ardından kadeh tokuşturanlara anne feryadım!
Kardeşi sağcı- solcu diye ayıranlara anne feryadım
Örtüyü yasaklayıp genelev açarken kurban kesenlere
Sen sil gözyaşlarını anne
İnat edip alsalarda haklarımızı elimizden; yetimde kalsak
Biz bu ÷lkeyi çok sevdik işte....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
18 Haziran 2004 Cuma 21:50

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Vazgeçmem

Bu şehirde sensizim : sensizim günahkarım
Sen herşeyimsein benim : sen yoğumsun sen varım
Sensiz bitmez geceler sabaha dek ağlarım
Sana verdim bu kalbi ölsem de VAZGEÇEMEM.

Seninleymiş yaşamak mutluluk seninleymiş
Şu biçare hayatım tek senin elindeymiş
Sevmek ve sevilmeğ meğer ne güzel şeymiş,
Sana verdim bu kalbi ölsemde VAZGEÇEMEM.

...
29.06.2001
(bİLECİK 02:45)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ve Ateşin

Bu ateş başka yakıyor insanı...
Sen başkasın...
Bir yokluğun içinden kurtardın beni
Bir ölümün eşliğinden...
Sevmeyi öğrendim
Ve severek yaşamayı senden...
Başka bir dünya yok artık
Başka sevgililer olmayacak
Senden başka hayal kurmayacağım
Sen olmayınca güneş de doğamayacak...
Ateşin başka yakıyor beni
ve ateşin sarıyor bütün bedenimi.
Sen bambaşkasın Gönlüm Kız!
Çok sevdim seni...

Bu şiir bambaşka bir şiir
Ne başlangıcı belli ne sonu
Asırlarca yazılacak gibi.
Sen...
Bir yıkılmışlığın içinden alıp
Yeni bir dünya kurdun bana
Kurtardın beni
vahşi bir denizden.
Gülmeyi öğrendim
ve gülerek yaşamayı senden.
Başka bir sevda yok artık
Başka yarınlar olmayacak
Sensiz bir dünya yok bana
Sen olmayınca güneş de doğmayacak.
Ateşin başka yakıyor beni
ve ateşin sarıyor bütün bedenimi
Sen bambaşkasın Gelincik
Sevdim seni...

17.06.2001 (01: 10)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ve Hasret Bitiyor

Bu cümleyi genelde TV kanalları kullanır.

"bilme ne dizisi yada bilmem ne programı yakında ekranlarda, kaçırmayınız..."

__ hayallerimin gerçekleşmeye başladığı evredeyim ve hafızama hiç unutamayacağım bir tarihi kaydediyorum. Bu tarihin altında, bu günün ışığında o kadar şey saklı ki... Önce bakış, sükut, hoşlanma ve hoşlanmayla başlayan bir seveda. Sonra ayrılıklar, yalnızlıklar, hasretle kucaklaşmalar, derin özlemler ve nihayetinde kavuşma; yalnızlıklara vurulan gem, ayrılıklara konulan nokta... Dünyanın en güzel teklifine en güzel kızından en güzel cevap:

"EVET"

Bunca şey bu tarihle mecalleşiyor. Sahi bu tarihten bahsediyorum ya bu tarihte ney. Evet bu tarih:

<<...>> 3 Ağustos 1999 Salı...

Seni seviyorum...

Bunu senden duymak çok güzel olsa gerek. Çünkü çok güzel saatlerce gözlerine bakmak, saatlerce senle beraber olmak çok güzel. lakin ben bir ömrü senle geçirmek istiyorum. İşte bu sebeple şimdi dimdik ayaktayım. Şimdi bütün yalnızlıklara ve bütün acımasızlıklara göğüs germişim. Ne de olsa; nede olsa Gönül Gülüm Seni sevmişim.

Hiçbir beste anlatamıyor seni, hiçbir şiir yazamıyor aşkıma ve hiçbir ressam hiçbir resim gösteremiyor güzelliğini. Ben hüzünlenince yazar, her tarafım çileyle dolunca sarılırdım kağıt ve kaleme. Oysa şimdi mutluluğumu yazma çabası içerisindeyim. Lakin sana olan sevgimi bu güne kadar anlatamadığım gibi mutluluğumu da anlatamıyorum. Çocuklar gibi oradan oraya koşmak ve "MUTLUYUM " diye haykırmak geliyor içimden. Fakat gözlerinin içine bakmak daha çok huzur verdiğinden az evvel saydıklarımın hiç birini yapamadım. Gözlerinde kaybolmak harikaydı. Bende öyle yaptım: saatlerce gözlerine baktım

...

__ alnına bir buse kondurup ta, kondurup ta o güzel yanaklarına tatlı bir öpücük; sonra seni sınıksız sardıktan sonra her zamanki o iki mucizevi kelimeyi söylemek:

SENİ SEVİYORUM

Her ne hacetse dilim lal oldu ve kalemim acıları, mutsuzlukları, isyanı, kahrı, ıstırapları yazmaya alışmış kalemim bu mutluluğu yazamadı. O da haklı! ...

Mutluluğu yazmak; yaşamak kadar zor. Alışmak lazım... ben alıştım. Sustum. Resimlerini koyup masamın üzerine belki de ilk defa sevincimden ağladım.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ve Hep Sana

Hep sanadır şiirlerim
Ve sanadır hep, sanadır bu sevdam
Sen vuslatım oldun benim firakımla boğuşan
Sen; umudum yarınım
Seni çok seviyorum Kadınım!
Duygularımı şarkı yapıp söylesem
Gözlerin bir türkü gibi okunsa yüreğime; dinlesem...
Hep sanadır şiirlerim
Ve sanadır hep sanadır aşkım!
Seviyorum seni Kadınım! ...
Bu gece yalnızlığıma savaş açıp
Bu gece kaçıp, isyanlardan, insanlardan
Yansam...
Bir sana yandım, bin kez daha yansam sana
Yeniden tanışıp seninle, sana vurulsam
Hep sanadır şiirlerim.
Ve sanadır hep, sanadır haykırışım.
Sen umutlu yarınım aşka bakışım
Hep sanadır şarkılarım...
Seni çok seviyorum kadınım! ...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
23 Aralık 2001 (22:00)
Eskişehir Terminal

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ve Sana Hasret

Hep bu yalnızlık kokan bahçe içinde
Hep sitem kokan bu topraklar üzerinde
Bir günü bir yıl gibi yaşarken
Sana hasret
Ve sana hasret Bir tanem 1

Biliyorum!
Sen o bıraktığın yerdesin
Sen hep bekleyeceksin
Bende hep saşır çekeceğim
Ve dua edeceğim sana kavuşmak için
Bu gölgede ağlarken
Sana hasret
Ve sana hasret Bir tanem!

Ağlasam da
Sen şimdi yoksun yanımda
Belki de ben terk edip geldim seni
Şimdi hayalimde o şehir
Ve hayalimde o şehrin senli caddeleri
Oysa sana hasret
Tek sana hasret Bir tanem!

Bütün şarkıları söyledim
Bütün şiirleri okudum birer birer
Ne yokluğuna isyan
Ne de yokluğuna dayanabiliyor insan
Ben bu tel örgülü dünyada
Bir günü bir yıl gibi yaşarken
Bir umut fidanı ekerim her lahza yüreğime
Sana hasret
Ve sana hasret Bir tanem!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
01 MAYIS 2001 16:05

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Veda Zamanım

ve gidiyorum dostlar
yerime bir can bırakıyorum asi
veda zamanı gelmişti aslında
ay ekim gün cumartesi...

Allah aşkına kal demeyin bana
yeter: çekeceğimiz acıyı çektik
bir tufan koptu sabahın peşi sıra
ve her güneş batışına bir umut ektik.

...

bağlasanız durmam gayrı bu diyarda
ne gece geceye benzer; ne gündüzde aydınlık!
hiç bir türküye yazılmamış yaşananlar
evrene itimat ettik; Aldandık!

sizlere bir umut bırakıp yıpranmış
ve umut ki gözyaşımınla süzülür
toplar tacımı tarağımı bir hisimle giderim
ve gidişime bir annem üzülür.

ve gidiyorum....
yerime bir can bırakıyorum asi
veda zamanı çoktan dayanmıştı umutlara
ay ekim gün cumartesi.....

23 Ekim 2004 Cumartesi

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Vurgun

İlk günde kapıldım büyüne senin
Tutuldum o ilk gün huyuna senin
Kaşına, gözüne, boyuna senin
Ölümsüz sevdanla vurgunum sana

Saçların ipekti gözlerin irem
Sıcacık gülüşün hep buram buram
Şen hem deva oldun hem gönül yaram
Ölümsüz sevdanla vurgunum sana...

Seninle değişti şeklim şemâlim
Huzura ikamet etti her halim
Şensin yaşamak için tek doğru yolum
Ölümsüz sevdanla vurgunum sana

Saçların cennetten birer dal gibi
Dudakların her dem sanki bal gibi
Bakışın cennetten açan gül gibi
Ölümsüz sevdanla vurgunum sana

03 Ocak 2005 Pazartesi (02:10)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Vurgun Olsun Bu Sitem

Sanırım bu gece sabaha çıkmam
Artık yırtarım ölüm perdesini
Ve silerim yüreğimden çilenin gölgesini
Ümit varlığımı yitireli yıllar oldu
Şimdi biteviye umutsuzluklarla yaşıyorum
Ağlamakta zoruma gitmiyor artık; alışıyorum...
Unutmamayı keşke töre etmeseydim kendime
Keşke unutabilseydim yaşanılanları bende
Bu şehrin bütün duvarlarına << sitem >> yazmak geliyor içimden
Bütün caddelerine <<isyan>>
Mezar taşıma yazılacak bir cümle var ki
<< farklı bir insan >>
aldanışlarımı unuttum unutmamasına da
ağlayışlarımı unutamıyorum bir türlü
Vurgun olsun bu sitem! ...
Sonra kapatıp odamın perdelerini
Ve örtüp üstüme kefeni
Bu diyarlara Elveda edip
...
Unutmamayı keşke töre etmeseydim kendime
Ve yalnızlık dolaştı dilime...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
19 Haziran 2000 Pazartesi (21: 45)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Vuslatın Efkarı

Törelere hep yanlış anlamıştır adaleti. Ahlak kuralları taleplere göre nizamlanmıştır. Yasaları insanlar yaptığı sürece bozanda elbette insanlar olacaktır. Yoksa yanan şu mum bitmezdi.

...

ve kan dökülürken alemlerin dilinden, bir savaşı andırır gibiyse iş çıkışlarında ki akşam koşturmacası. Nasibini alıyorsa garibanlar hergün yoksulluktan. Tutmuyorsa ah-zalime ve YAR' sız başlıyorsa YAR kokan Cumartesiler. Her damla gözyaşı iz bırakıyorsa ardından dökülecek olanlara...

ve sarmayacaksa üşüyen bedenimi, dünyaya getirenler. Ve sormayacaksa hatırımı aynı kandan gelenler. Azmin müteallığı Kin'se... öfkeyse sonra her solukta ciğerlerime çektiğim. Akibet yerimdir burası benim.

Ve bugünde tutamayacaksan ellerimi. Gözlerime bir huşu salıp yakmayacaksan o bal sıcaklığında dudaklarımı. Oysa sarıp kollarınla sarıp yüreğinle sevdami; şefkati buysa umudun hatıralara. Sen Cumartesi yalnızlığınla baş başa kaldın gönlüm...

"AGLA! ...

Ve serin dünya, gelen kış, nazlı yağmur... Bunalmışlığımı satırlar almaz oldu. Usancımın OF ları yükseldi arşın arşın göklere. Bir kıpırtı berraklığında matemim. Şimdi bilmeden bildiğim dertlerin üzerine gidiyor sensizlik.

Ve oruç gönlüm. Şana seni tattırdı hasret, her notada bir dilim gözyaşı, her makamda ağlamaklı bir ağıt, her lahzada sensizliğin acı sinyalleri. Çözüm arayışlarımda keskin dönemeçler bazende lambalara takılan toplu taşıma araçları gibi kalabalık ve öfkeliyim.

Her bağlacın sonunda ağlayan zamir benim. Her günün gecesinde yalnız kalan sır benim. Senin için yaşanmaya adanmış; yıl benim asır benim. Ben herşeyim aslında. Karışmış olsamda Pazartesilerin Salıların arasına, önce Cumartesiyim ve Eylülüm sonra Ekim' im ve Şubat'ım sonra ben Dikmen'im ve Dikmen' e umutlu tebessümler atan Şentepe'yim.

Ve bağışla! Umutsuz satırların arasında gözyaşı oldum. Özlem kuşunun kırık kanadımış meğer bu satırlar.

İSYAN: sensiz geçen ve sensiz geçmek zorunda olduğumu bildiğim saniyesi saniyesinden beter zamanlara isyan, egoist fikirleriyle ne topluma nede atilerine faydası olmayan insanlara isyan, tükenmeyen geceye, varmayan gündüze, dünyanın üzerine doğsada umutlarımızın üzerine doğmayan güneşe isyan! ... Bugün 1 İsyân 2003 İsyânertesesi.

Duygular öyle hercaiki içerisine düştüğüm bu kuytugahın adı bile yok.... ve yok işte yoklarım... yoklar arasında gelip geçer efkarım....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Y a S e M i N

Bencileyin bir dert ile yanarım.
Nerde güneş doğsa aşkım sanarım.
Yağmur olup yağsam da sende dinerim;
Sen bana bir ömür can' sın YASEMİN!
Sen içimde doğan gün' sün YASEMİN!

Senden gelen çile şerbettir bana,
Sensizsem bu vatan gurbettir bana,
Senle geçen günler servettir bana;
Sen ömrüme düşen gül' sün YASEMİN!
Gönül damağımda bal' sın YASEMİN!

Mesela desem ki aylardan Kasım,
Dezem ki bana hep YASEMİN lazım.
Dezem ki namustur verdiğim sözüm;
Hürriyete giden yol' sun YASEMİN!
Alemde ki en güzel kul' sun YASEMİN!

Diyeceğim o ki güzel gözlü yar!
Sen baki sevdamsın melek yüzlü yar!
Mustafa kurban olsun sana nazlı yar!
Sen benim ömrüme can'! sın YASEMİN!
Alem bunu böyle bilsin YASEMİN!

05 kasım 2005 cumartesi 21:06

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Ya Yaşamak Yada Yaşamak

kanatlanıp uçmak göklerde isteğim
bu çirkef dünyaya yüksekte bakmak
ve düzeltmek rüzgarın ters esişini.
Umutların yüreğe pergellendiği lahzada
Ellerimi açıp ta dua ediyorum Yaratana.
Sanki kurulu bir dünya
Sanki bilinen yalnızlıklar tanınan bir acımasızlık.

Sahipsizliğimin tek temennisi ölüm olsa
Ölüm olsa; acımasızlıklarımın sıyrılılışıma tek çare,
koşar giderdim.
Şimdi masum bir sitem, masum bir haykırış
Yine de yok olsun umutsuzluklar, bitsin vurgunlar
Çare; yakarış, yakarış, yakarış...

Sabırsızca çekiyorum sabır tespihimi.
Sebebini saklıyorum nedenlerle dolu günlüğüme
Belki de ramak kaldı ölümüme?
İsyan türkülerine çetele çekiyor dakikalar.
İstirap duvarını yıkıyorum bir damla gözyaşıyla
Susuyorum.
İhanetini unuttum yılların
Çaresiz ağlayışlarıma yazıyorum bu romanı, doğdum doğal.
Anladığım umutları yıkmakta fayda yok
Hayalleri prangalamak olmaz bu hüzün mevsiminde;
Zaman yakarış zamanı
Kanatları kırılmış bir sevinç güvercini
Parçaladım bir haykırışla benliğimde mahvolan beni!

Kanatlanıp mavimtırak göklerde uçmak isteğim
Ve ya yaşamak,
Ya da yaşamaktır dileğim.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
01 Kasım 1999 Batman (21:20)
cetinkayamustafa @mynet.com

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yakarışma

Bir gün daha kırıştı yokların listesine
Bir günü bir yıla çevirir gurbet
Göz yaşlarım benzer yağmur sesine
Yürekte bitmeyen arsız bir nöbet

Ne candan geçerim ne de canandan
Mutluluk denen şey geçmez bu yandan
Bana bir özveri kalmış babamdan
Sevdaya kapan kurdu bitmeyen şehvet

Bir boğuk isyanı her an yaşarım
Bir deli sevdayla yollar aşarım
Belki de alemde en günahkarım
İçimde tükenmez dünyaya nefret.

Yansam söndüremez yağmurlar beni
Unuttu takvimler doğduğum günü
Ey gurbet sen beni hep böyle tanı
Bu dört duvar içinde geçirdim cinnet.

Sesim yankılansın beni duy gülüm
Bu deli yüreğe dokunmaz ölüm
Sabretmek çok zor affet sevgilim
Umudu unutturdu bu hain gurbet.

01 Mayıs 2001 23: 40

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yalancı Mevsim

Akşam yelleri esiyor savuruyor yerdeki yaprakları
Bugün bulutluydu ya hava yağmur yağmadı
Mayhoş bir bahar bu bahar
Nahoş geçiyor ya bu sene, hayırlısı.
Göz açmak meşakkatli oluyor bu rüzgarda
Yol alıp duruyorum bilinmeyene doğru
Birde bilsem
Nerededir bu yolun sonu?
Kıvrım kıvrım uzayıp gidiyor yıkılmışlığım
Yalnızlıklarına bir melce arıyorum
Umutsuzluklarına çare
Islah etmeye gayret ederken
Gözlerimdeki buğuyu
Yeşile hasretken,
Hasretken;
Güllere, menekşelere.
Sararmışlığın içinde sararıyorum.
Bir manevra yapıp ta
Günü gündüze
Baharı yaza çevirsem istiyorum.
Birde, geri vitesini bulsam zamanların
Fazlamı hayal kuruyorum yoksa?
Gebeşliğime bağışlayın.
Sustum
Usandım alemin zahiriliğinden.
Bir dağın eşiğinde, ondüle olmuş bir pınarın sıcaklığında
Ziyam olsun isterken zail olmuş güzellikleri
Savurup ta yerden yaprakları
Esiyor akşam yelleri.
İftihar etmek isterdim mevsimin felahından
Serviler boyunca uzayıp gitmek
Bulutsuz, rüzgarsız, yağmursuz göklere doğru
Yağmur yağdırmak için.
Nerdesin Tabiat Ana? sen yoksun galiba
Baksana şaşırıldı şu mevsim.
Aylardan "Haziran; Haziran yaz demek ama
Yaz daha göstermedi kudretli başını.
Tevekler boyun büküyor
Meyvelik ağaçların açmıyor çiçekleri
Bir bulsam şu güneşin melcesini
Çıkarıp ta salıversem göklere, salıversem eşsiz semalara doğru
Salıversem özgürce.
Alkış tutuyor gece kuşları,
Yıldızın başını kaldıramayışına
Bir bulutun üzerinden seyretmek dünyayı
Yalınayak, yalnız başına.
Yazık, Yapmacık güller var bu sene
Şehrin göbeğinde
Çiçekçi dükkanlarında
Peyzajlar asılmamış sergilere
Güneş görmemiş bu mevsim
Şu boyası dökülmüş pencere.

Bilmem! Ayın küşkünülüğü niçindir dünyaya?
Güneşin dargınlığı niye
Yıldızları bile öyle darıltmış ki şu yalancı mevsim
Bir daha dönmezmiş o yıldızlar
Ne bu yıl ne seneye.
Sükut; ,, yalnızlığın pençesinden
Sükut; ,, Ayrılıklar lehçesinden
Sükut; ,, Mevsime, sevgime
Hayallerimin yazısız dilekçesine
Sükut...
Sükut'umu aydınegerler üzerine çiziyorum
Göz yaşlarımı sarı sarı yapraklar üzerine.
Bir isim bulmak gerek şimdi
Bir bana bir de
Birde tarifini yapmaya çalıştığım da yapamadığım bu yalancı mevsime.
Ellerimi açıp ta dua ederken mevsimlerin sahibine
Rüzgar döndürüyor başımı
Rüzgar söndürüyor yüreğimdeki yaz ateşini.
Muharrirliğimi yitiriyorum
Kalemim mevsimin burukluğunda
Ve huzur bekliyorum bu yaz
Ey mevsimler sahibi! .. senin dünyanda.

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
06/ 09/1999
(Özgür sok.)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yalansın Dünya

Yalansın dünya! ...
Sevgilerden dostluklardan yana
Ne sevda var ebedi sende,
Ne de dostluk kalmış bünyende
Masallardaymış çana canlar,
Ölümsüz aşklar.
Bitince o masallar
Yine dert yine hüznün başlar.
Sevgiler papatyaymış soluveriyor,
Dostluklar yanan kibrit sönüveriyor.

Ne şefkat kalmış sende
ne birazcık merhamet
yaşamak suçmuş öğrendim.
Hala yaşıyorsam beni affet!
Yalansın dünya! ...
Gerçeklerden, dostluklardan irak,
sahte ilişkiler
sahte sevdalar
Senin şu haline ben gibi sevdalılar ağlar!
Karanlık bir uçurumsun gelen düşer,
gelen düşer
seven düşer,
Sende baki değilsin
Seninde bir gün karnın şişer.
Siyah bir bulutsun karşımda her an
Çok çektim ben senden
Bundan sonra dayanamam.
Anladım ki talansın!
Sevdaları alansın!
Sen var ya kalles dünya!
Koskoca bir yalansın! ...
Yalansın Dünya!

.....09 TEMMUZ 1997

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yalnız Adamın Yapayalnız Şiiri

Yeni bir heyecan yaşanıyor dünyada
Yeni türküler söyleniyor annelere
Ben hala bu çirkef yalnızlıkla baş başayım
Ve hüküm giymişim sanki senelere

Ey zahmetimi yıllarca çeken; her rızama boyun büken insan
Ben şimdi yaşıyorsam sen verdin bu kanı.
Ve sem ben doğmadan verdin bana bu canı.
Uzat ellerini öpeyim
Haykırayım da duysun alem.
Benim bir tek servetim sensin bu koca dünyada
Bana bir sen varsın annem.

Sana armağanların en güzelini veriyorum...
Bırak ta dizinde uyuyayım anne
Seni çok seviyorum.

Bugün senin günün anne ve bütün günler senin olsun
Beni alnımdan öp, yine ninnilerinle uyut
Anneler Günün Kutlu Olsun!
Sanma ki seni yalnız bugün hatırlıyorum.
Sen ki anne her saniye ruhumdasın
Ben seni yaşıyorum yıllardan beri, sen benim ufkumdasın.
Bugün bütün dünya seni konuşuyor Anne! bütün ağaçlar meyve veriyor
Bütün güller feda olsun yoluna
Bak işte anne; bütün papatyalar seni deriyor.

Yanında olamasam da biliyorum, yüreğinde bir yer var bana
Değil yirmi, kırk yaşıma da gelsem
Biliyorum; ölene dek muhtacım sana.

Ey cennetin en güzel hurisi!
Dünyada ki en kutsal varlık: sen en doğru yolsun!
Canım annem
Anneler Günün Kutlu Olsun.....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
05 Mayıs 2002 Pazar (05:19)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yalnızlığımı

Yıldızlar...
Yalnızlar...
Sırtımı dayadım bir sokak lambasına
Boynum bükük
Karanlık olsun istiyorum
bu bitmeyen şarkının adını

Şehir bütün görkenmiyle gülüyorken bana
karanlık olsun istiyorum bu şehrin adını...

Gökyüzü...
simsiyah gökyüzü
ve yıldızlar benim gibi yalnızlar...
Boynu bükük
Boynum bükük
Karanlık olsun istiyorum
bu tek yıldızın adını.

Bugün:
yine kan çanağı gözlerim
bugün; ne senin günün ne benim
bugün kimsenin
Karanlık olsun istiyorum
bu günün adını..

Kalemim!
sönmeli olmuş sigaram gibi bitkin
ve terlemiş ellerim
Benim bu halim esiri sevgilerin,
Aşkların,
bugüne sebep dünlerin.
Düнде vardı yıldızlar
ve dünde benim gibi yalnızdılar.
Boynu bükük,
boynum bükük,
Karanlık olsun istiyorum
son şiirimin adını...

Hayaller!
şu garip gönlüm hayallerden ne bekler?
oysa
hep bir garip sever
ve hep sevilen terk eder.
Bu böyle gelmiş böyle gider.
Onlar bu gece de benim gibi yalnızlar
Karanlık olsun istiyorum
hayallerimin adını...

Yıldızlar...
Yalnızlar...
şehir karanlık cirit atıyor hırsızlar
karanlık olsun istiyorum

çainanların Adını....

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
11 EKİM 1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yalnızlık Benim İçimde

Sadık yalnızlığım la başbaşıyım bu koca şehirde
Bu koca yerin göbeğinde umutlarım asıldı
Yorgunluk türkülerine eş tuttum gönlümü
Ölüm hayallerine benzettim ümitleri
Hiç gülmedim gülmesine ya
Hiç yaşamadım da sevdim seveli
Fırsatçı feleğin pençelerinde yok oldu yarınlarım
Zaten bu günden de berbat dünler
Yaşamak adına bir gaye kalmadı bende
Art arda dizilsin, peş peşe gelsin ölümler
Yarın firakı dokundu bana en çok
Yarın terk edişi
Bir de güneşin doğmayışı zamanında
Hiç medet ummam artık buradan
Bir kefenle bir tabut yeter yanımda...

Sadık yalnızlığım la başbaşıyım bu koca şehirde
Bu koca dağın eteklerinde bir başıma bırakıldım
Ayrılık şiirlerine benzedi yüreğim
Hiç dostum olmadı olmasına ya
Bir daha hiç kimseyi sevemedim.
İsyanımı yıldızlara astım birer, birer
Hayallerimi ben vurdum en sonunda
Hiçbir teselli aramıyorum gönlüme
Ve istemem zaman vermeyin ömrüme
Bir kefenle bir tabut yeter yanımda...

Sadık yalnızlığım la başbaşıyım bu koca şehirde
Sevgileri attım gün görmemiş yüreğimden
İhtiramım kalmadı insanlara
Benim içimde nefret, benim gönlümde öfke!
Yalnızlık benim içimde...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
08 Temmuz 2000 Cumartesi (11:25)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yanarım

Cevapsız kalıyor sorularım
Neden yaşıyorum ve ben hala neden varım....
Çözumsuzluğüme şifre ararım...
Yanarım be sevgilim yanarım.

Tutuşur yüreğimde duygularım
İsyanı bir borç bilir; feryadı satarım üç beş kuruşa
Kuruyan bir yapraktır beslediğim umutlarım
Sanma unuttum; ben varoşum
bir kez severim çünkü bir kez doğdum.
Çiçek açmayan hayallerim
Ve hatıraları bu şehri yaşanılmaz kılan senin
Alın sizlerin olsun bu şehir terk ederim.
Bir yudum gibi serin ve bir köz gibi yakıcı
Bırak beni şehir, dayanılmaz bu sancı
Ne yaşatıyorsun ne anlatıyor,
Ve gemim gün geçtikçe daha da derinlere batıyor

Mızrabını çalmışlar kemanımın
Şimdi söyleyemem şarkımızı, okuyamam şiirimizi,
Yaşayamam gençliğimi ve seni...
Yanarım be; yanarım harıl harıl yanarım sevgili!
Ne dost eli uzanır ne bir damla su dökülür yangınım
Nasıl doğduysam öyle yaşarım bu dünyada
Sensiz ve bir başıma
Ne olacaktı cevap bile yok sorularıma
Şimdi
Sevinç desen sevinç yok, aşk desen aşk
Ne gülmeyi beceririm nede huzurluca ağlamayı
Bir şifresi olsaydı kapalı kalan umutlarımın
Ve geri vitesi olsaydı hayatın; geriye en geriye
Çocukluk bile huzur vermez yalnızlığıma
Ve anlatamaz derdini sana.

Yanmak senin içinse sevgili boyun bükerim
Ağlamak senin içinse ağlarım.
Sensizliğin şiirini yazdım bu öğlen
Ve sensizliğin ateşini yaktım
Arkama bile bakmadan giderim bu şehirden
Yanarım...

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
30 Mayıs 1999
(Abdi İpekçi Parkı)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yaralanıyorum

Hüznün matemini tadıyorum
Ölüm şerbetini içiyorum kaderin ellerinden de ölemiyorum.
Akşamın şerrinden kaçıyorum yavaşça.
Yinede tutuyor beni boğuluyorum yalnızlığımda

Yaralı diye başlıyor dinlediğim bütün şarkılar
Yaralanıyorum...
Canımdan da çok
Canımdan çok seviyorum...
Yarınımın çizelgesini veriyorlar ellerime.
Mönü yine aynı;
Istırap,
gam ,
çile...
sıkıyor bu yalnızlıklar beni
yutkunup duruyorum kendimce
saat henüz üç te; ne var ki güneşe?

hüznümü karalıyorum takvim yapraklarından
suçların suçlusuyum; ayrılığımı okuyorum...
feleğin tutanaklarından;
adım HAYAL
sanım UMUT
YALNIZIM!
Yalnızlıklar ortasında kayboluyorum...
Kelepçe vuruluyor direnişlerime
Hüzünleniyorum
Yaralanıyorum
Yaralı diye bitiyor dinlediğim bütün şarkılar
Ölemiyorum

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
26 Ocak 1998
Kızılcahamam

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yaralı Yüreğimde İsyân

Yine yalnız başıma takılıyorum
gökkuşağının peşine
yine zora düştü yüreğim,
ağladım bu gece sabah olana dek yine.
Hüzünlü anlarım bitmek bilmiyor
ve çekip gitmiyor başımdan dertler .
Ayrılık işkencesi çekiyorum daimi
yalnızlık işkencesi,
oysa bu şehir çok kalabalık
bu kahpe şehir cehennem gibi.
Kaderim bu diyemiyorum işte
boyun bükemiyorum bu acı gerçeğime
kırıp geçiresim geliyor pencereleri
ve kırmak...
yine bomboş bu sabah telgraf telleri.
Dünyaya atılmış yalnız bir varlık ,
ölümü bekleyen bir viraneyim.
Hayattan yok hiç umudum
hiç yok artık beklentim.
Yaralı bakışlarım da kin
yaralı bakışlarım da isyan;
Uzun zaman oldu şu yüzüm gülmeyeli
uzun zamandır bu kara dünya
bana zindan.
Yine yalnız başıma takıldım
gurbet trenlerinin peşine
yine isyana takıldı yüreğim;
sitem ettim yaşadığıma yine...

28.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yaralı Hüsrân

Yaralı özlemlerim ,
kan revan içinde.
Vurgun yemiş sevgilerim.
Tat vermiyor artık bayram hayalleri ;
vurdum en kalın yerinden ,
ümitlerimi...
Bu alın yazım olsa benim !

Karanlık bir girdapta yapayalnızım,
kapandım odama,
Biliyorum hileli bu dünya.
Fırtınalar esiyor gönlümde
gönlüm ; işkencede.
Çaresizliğimi kutluyorum
" Sevmek sadece " ...

Biliyorum ecel yakın
ve yasaklanmış deli sevdalar.
Rüzgar inadıma esiyor,
peşimden beni kovalıyor
o arsız kaldırımlar.
Bir gül gibi soluverdi ümitlerim.
Bir çınar gibi devrildi.
Sevmek bana göre değil di belki ya ;
Bu yürek delice sevdi.
oysa yanıyorum şimdi derinden,
oysa sevmeliydim insanı
yürekten...
Dargınlık şiirim yarıda kaldı bu akşam
ağaçlar ; boyun büktü geceye.
Sitemimi arşa çıkarsamda faydası yok
kurutsam hüznün ağacını kökünden.
Biliyorum bitmeyecek bu yalnızlık ,
bu yalnızlık çok şey götürdü benden.
İsyanım doğduğum günün sabahına,
feryadım duyulmaz avazımın çıktığı kadar bağırısamda .

Ne talihim güldü ne de kaderim;
bugün de dünden de öte beterim.
Vicdan el vermiyor çekip gitmeye,
oysa yaklaştı ecel
ya yarın sabah yada gelecek seneye...
Bu alın yazım olsa gerek benim !

Suçum ; sevmek sadece.
Bu çilekeş yalnızlık
çok şey götürdü benden.
Artık kalmadı umudum,
kalmadı sabrım ;
Medet beklemem senden
...

(18.03.2000)

.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yaratılış ve Gaye

Bir kalıp konmuş ortaya sonra insan şekli verilmiş. Belli uzuvlar üzerine bina edilmiş ve uykuya bırakılmış. Ve sonra bir ruhla yeni bir şekil verilmiş insana. İnsanı yaratan Allah meleklerine insanın huzurunda secde etmelerini emretmiş. Bütün melekler emre uyup secde etmişler Adem'in önünde. İblis karşı gelmiş kendince haksızlık olan bu duruma. Hiç ateşten yaratılan çamurun karşısında secde eder mi, ateş gibi güçlü bir maddeden meydana gelenle çamurdan meydana gelen bir olur, denk tutulur mu? Eğmemiş başını Adem'e, kovulmuş huzurdan; ant içmiş Adem'in ve Ademden olacakların tevhidini bozmaya ve kandırmış Havva'yı.

Şeytan ateşten yaratılışını sunmuş öne, farklılık demiş önce. Şimdide şeytanın aciz gördüğü insanlar ayırıyor birbirini. Esasında hepsinin de özü aynı; çamur. Ama sanki kimisi altından kimisi ipekten gibi ayrı bir havada.

Milattan önceki eski kültürlerde ve eski toplumlarda daha belirgindi bu anlayış. Halk tabakalaşmıştı ve insana hizmet eden insan vardı, köleydi. Şimdi modern kurallar modern yasalara dayanan modern sıfatlar. Oysa tabakanın üstünde olduğunu düşünenlerin tafirasının Adem'in ateşten yaratılışından farkını çözmek güç gibi.

Yaratılışından gelen kardeşlik ve sevgi formülünü ne yazık adına milenyum dediğimiz bu asırda çok nadir görüyoruz. Toplumsallaşma ve insan hakları adına birtakım örgütlenmelerle faaliyetler icra edilse de bunların altında da bir menfaat olduğunu düşünmek imkansız değil.

İnsanlar arasında köle- efendi düzeni aşılınmış ve cinayetlerin putlar ve ilahlar için yapırlılığının en üst seviyelere ulaştığı dönemde; Adem'e secde etmediği için İblis'i lanetleyen Allah, dünya ve insanlığın halkıyla müjdelediği din İslam'ı ve Kuran'ı Kerimi insanlara bir doğuş için yollamıştı. İlk gelen emir "oku" ile de insanlık bilgiye yönlendirilmişti. Sevgi ne güzel, ne güçlü bir meyveydi oysa ve paylaşıldığında da daha çok saadet veren ne güzel bir deva insanlara. zira sevgi gibi lezzetli bir meyve yerine yasaklanmış meyvelere yönelerek yaratılış gayemizin dışında bir yaşam ve İblis'in azmine boyun bükmüş bir hayatla meşguliyetimizi doyurmaktayız. Adına ayırım yada insan farklılığı denmese de yine insanlar arasında tabakalaşma mevcut.

Yaptığı iş temizlik, sıfatı temizlik personeli diye aynı asansöre binmekte çekinenler çamurun özlerinde olduğunun farkında değiller de; iblisin ateşten yaratılmasıyla böbürlendiği gibi kendilerinin altından veyahut gümüşten mi yaratıldıklarını düşünmekte? Hoş, kravatını çözüp ceketini bir yana asıp elinde kazma kürek çalışmaktan gocunmayan müdürlerimizde var ama... dikenli bir tarla içinde bitmiş bir gül görmek kolay olmuyor. Kendimizi yüksek görüp başkalarını aşağılamak, yaptığımız her işi doğru kabul edip başkalarının yaptıklarını yadırgamak nasıl bir yerleşmişliktir insana anlamam. Keşke bizlerde iblis gibi inatçı ve iblis kadar azimli olsaydık da doğru bildiğimiz yolu şaşmasaydık. Sözde karşı olduklarımıza fiilde de karşı olup yapmasaydık. Yazdıklarım umut saçsın, huzur saçsın isterdim. Fakat bunun için kalemime yön veren yüreğimin huzur dolu ve umutlu olması gerekiyor.

Adem yaratıldığı gün İblis telaşa binmiş ve çamurdan yaratılan, adına insan denen o yaratılmışın kendisinden üstün olacağını düşündükçe fevri dönmüştü. Şimdi de öyle değil mi aslında. Herhangi bir yerde kendisinden daha tecrübeli daha azimli insanları görenler onu bitirmek, yok etmek için uğraşıyorlar.

Zaman cinayete bürünmüş. Sokak aralarında gazete sayfası örtülüyor insanların üzerine. Çürük nizam işte!

Ya Rab! ... Ademden çoğaldık... Senden geldik ve huzuruna geldiğimizde aynı olacağız. Kudret ver bize... Minnet ver bize...

16 Ağustos 2005 Salı 13:40
S.B. Sıhhiye

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yasak Düşünce

Yanıltıyor beni düünceler;
sonra yok olmak korkusu
ve ölüm tükülerinin nakarat bölümleri
hiç çıkmıyor aklımdan.
Afsunlu bir gecenin en zifiri karanlığında
mum ateşine ram olurken yüreğim
nihayeti olmayan çıkmaz bir sokak gibi
ve bir güneş gibi doğmayı bekleyen;
aydınlığı istedim.

Aşklar hatalı sollama yapıyor
en virajlıbir rampada,
kimsesizlikler arasına gömülüp gidiyor düşüncelerim.
Yeşillikler arasın da
sararmış çınar yaprakları
ve hayatın devrilen çınarları.
Mavalaşmış bir düzenin kurbanı oldu
hiç mavallaşmamış ümitlerim;
Feryadımın buruk resmini çizdim
dargın gökkuşağına,
bir de şiir yazdım bu gece
yağmur şırıltılarına.
Sonsuzluk kavramının anlamı
sevgilermin en payidar yerinde tutsak
yanıltıyor beni düşünceler...
biliorum doğruyu bulmak aşklarda
ve aşklarda doğruyu kurmak
bir de sevmek aşklar gibi
sevginin çiçeklerini toplamak
bana YASAK !...

_____03.03.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yasemin (Bir Dağ Adamının Öyküsü)

Soğuk geçen kışa aldırış etmeden her gece yiyecek bir şeyler bulabilmek için ava çıkan bu genç dağ adamı insanların arasından kaçıp bu tenha ovaya sığınalı yıllar olmuştu. Yıllardır insan yüzü görmeden yaşayan ve neredeyse konuşmayı bile unutacak hale gelen bu dağ adamının hiçbir amacı yoktu. Suskunluktan içerisine gömülmüş ve hayvanların arasında yaşar hale gelmişti.

Güneşin batmaya başladığı bir saatte kendince hazırladığı av silahlarını yanına alarak yine dağların arasında bir yolculuğa hazırlanan bu adamın başına geleceklerden haberi yoktu. Yuvasına doğru giden bir ceylanın peşine takılmış onu avlamak için uğraşıyordu. Birden ortalığı kaplayan o ses karşısında irkılmışti. Bu acı bir fren sesiydi ama o dağ adamı arabanın bile ne olduğunu unutmuştu. Hızlı adımlarla sesin geldiği yere doğru gidiyor bir yandan da gözlerini hızla kaçmakta olan ceylandan alıkoyamıyordu. Uzun amandır kullanılmayan yola doğru indiğinde parlayan bir ışık gözlerini almıştı. Korka korka yaklaşıyordu. İyice yaklaştıktan sonra yolun kıyısında ki derede ters dönmüş bir araba olduğunu fark etti. Ne yapacağını şaşırılmış bir halde etrafına bakınıyordu. Sonra aracın içinden bir ses geldiğini fark etmişti. İyice yaklaştığında iki kişinin araba da kanlar içinde olduğunu gördü. Kaç yıl olmuştu kendi de bilmiyordu. Çünkü bu dağın içinde zaman kavramı yoktu. İnsan görmemişti. Uzun seneler sonra ilk defa insan gören bu dağ adamının içinde çok farklı bir ateş yanmaya başlamıştı.

Yardım etmesi gerektiğini düşünüyordu. Arabanın kapılarını açmaya çalıştı ama mümkün olmuyordu. Olan gücü ile zorladıktan sonra etraftan sağlam bir odun parçası bularak onları arabadan çıkarmıştı. Derenin kenarına kadar getirip kendi usulleriyle bu iki kişiye ilk yardımı yapmış ve derede el yüzlerini yıkamıştı.

Aman Allah'ım! Bu ne güzellikti böyle. Bu güne kadar gördüğü bütün ceylanlardan bütün güvercinlerden daha da güzeldi. Temiz hava ve berrak suyun etkisiyle yaralı adam kendine gelmiş olmalı ki inliyordu. Bu ses dağ adamını ürktülmüşti. Ama insan olduğunu hatırlamıştı. Bir zamanlar başka bir yaşantısının olduğunu, dostlarının sevdiklerinin olduğunu hatırlamıştı. İki yaralıyı da sırtlanmış kaldığı çadıra getirmiş ve onlara akşamdan avladığı tavşanı kızartarak ikram etmişti. Yaralı adam kendine gelmişti ama o dünyalar güzeli kız hala baygınca yatıyordu. Geceyi sabaha kadar yaralıların başında beklemekle geçiren bu dağ adamı oturduğu yerde uyuklaya kalmıştı. Acayip rüyalar görüyor ve rüyasında annesiyle konuşuyordu. Dağ adamının uyuduğu saatte yaralı güzel kızda kendine gelmişti. Baba kız aralarında bir şey konuştuktan sonra bu dağ adamını uyandırmaya karar vermişlerdi...

- hey ahbap uyan hadi
- hıh
- uyan ! biz neredeyiz?
- hıh, biz, burada
- dostum! en son arabayla geldiğimizi hatırlıyorum.
- Araba...
- Konuşmayı bilmiyor musun sen?
- Ben konuşmak.... konuşurum.... konuştum da.... ben
- Baksana ne oldu?
- Siz, araba düştü, yaralandı siz
- Hatırlıyorum
- Aldım geldim siz,, ben
- Dostum benim adım Ramazan bu da kızım Yasemin!
- Adım ramazan
- Senin adın yok mu
- Yasemin, sen Yasemin, ramazan

Dağ adamına bir şeyler oluyordu. Çadırın kapısından dışarı çıkmış ellerini göğe doğru kaldırdıktan sonra avazının çıktığı kadar haykırmaya başlamıştı. Öyle haykırıyordu ki sesi bütün ormanda yankılanıyordu.

... Yasemin ... Yasemin ... Yasemin!

Ne o adam ne de kızı Yasemin bu işe bir anlam verememiş korkmuşlardı. Dağ adamı hiç durmadan haykırmaya devam ediyor ve de bu koskoca dağ adamı; yıllar yılı vahşi hayvanların arasında yaşayan bu dağ adamı; ağlıyordu.

Dağ adamının haykıra haykıra sesi kısılmış, ağlamaktan gözleri şişmiş... Usulca olduğu yere çöktü. Yasemin ve babası bu olanlara bir anlam verememişlerdi. Usulca yerinden doğrulan adam dağ adamının yanına yaklaşıp omzuna dostça dokunduktan sonra...

- hey ahbap içeri gel de bize yol göster...

- hey sana söylüyorum, duymuyor musun?

Dağ adamı başını kaldırmış ve adamın gözlerinin içine doğru bakarken tek bir şey söylüyordu.

... Yasemin ... Yasemin ... Yasemin!

- evlat! içeri gel haydi konuşalım

Dağ adamı yavaşça kalkmış çadıra girdikten sonra da bir ateş yakarak...

- hey dostum konuşmayacak mısın?

- konuşmak ben

- evet

- ben yıllardır burada ve yıllardır gördüğüm ilk insan: siz

- bak konuşabiliyorsun

- fakat çok uzun zamandır konuşmadım

- peki senin kimsen yok mu ya da yaptığın bir iş filan burada ne arıyorsun?

- ne işi adam yıllardır insan yüzü görmedim diyorum

- peki neden?

- şey boş ver. Arabanız aşağıda derede. Sizi akşam buldum ve buraya getirdim

- buradan nasıl gideriz

- ben bilmem iyi olun sizi arabanıza götüreyim. Ben gerisini bilmem

- peki ahbap bu Yasemin de kim? defalarca Yasemin diye bağırdın...

Dağ adamı yine sessizliğe gömülmüştü. Yasemin ismini duyunca içinde volkanlar kaynıyordu, fakat neden böyle olduğunu kendisinde hatırlayamıyordu. Karma karışık olmuştu.

- hey dostum eğer konuşmak istemiyorsan seni zorlayacak değilim

- hatırlamıyorum, hiçbir şeyi hatırlamıyorum.

- Nasıl yani?

- Ben kimim buraya nasıl geldim, buradan başka neredeydim ne yaptım of bilmiyorum hiçbir şeyi bilmiyorum.

- Bizim hayatımızı kurtardın sana çok şey borçluyuz bende kızıda

Aradan 17 gün geçmiş ve Yasemin ile babası tamamen ayağa kalkmıştı. Hazırlıklarını yaparak arabalarının olduğu yere geldiler. Dağ adamı kendince usulleriyle arabayı yola doğru çevirebilmişti. Adamda biraz onarım yaptıktan sonra gitmeye hazır hale gelmişlerdi.

- hey ahbap bak gayet ciddiym bizimle gel

- beni anlamıyorsun be adam! sizinle geleceğim yerin nasıl bir yer olduğunu bile bilmiyorum.

- öğreneceksin; yeni bir dünyada yeni bir hayata başlayacaksın.

- Zor. ben buraya alıştım. kurtlarla dans etmeye. Soğukta karın altında yatmaya

- Bak dostum bizimle gelirsen

- Sizinle gelmem zor

Söze Yasemin başlamıştı.

- bak abi! bizimle gel! bende sana yardım eder ve şu ismini sayıklarken ağladığın Yasemin i buluruz.

- Yasemin; ... fakat o kim ben bilmiyorum.

- Ama bulabiliriz

- Bulur muyuz?

- Bana inan bulacağız...

Dağ adamı şöyle arkasına dönüp yıllardır yaşadığı o kayalıklara bir kez daha baktıktan sonra arabaya binmişti. Kendisini nelerin beklediğini bilmiyordu ama Yasemini bulmak istiyordu.

Yasemin için yola düşmüştü. Yasemini bulacaktı.

... Yasemin ... Yasemin ... Yasemin!
kimdi bu Yasemin....?

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
12 Ocak 2002 Cumartesi
Yenipazar

Ve ilk hikaye denemem.....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yaşamak Kıymet Bilmez

Bu ne kavurucu bir sıcaktır anlayamadım. Göklerinde huyu belli olmuyor artık. Vicdanımı ve hürriyetimi savurgan bir şekilde zayii ediyorum. Delinmiş bir ozon tabakasının gölgesi altında yaşamımı devam ettirmekten usandım. Her ne kadar başkaları bu duruma alışmış olsa da. Her sene böyle sıcak olmazdı bu Ağustos ayı; böyle yanıcı, böyle şapır şapır akmazdı terim. Bu sene daha farklı geçiyor. Daha hüsrandıyım daha çok yalnız hissediyorum kendimi, daha bir derbederim. Zamandan sıyırdım artık nefes alışlarımı. Bin bir çile çektik de biz bu koca yürekle bir duyan olmadı. Daha gençliğimin vasatına yeni ermişken ihtiyar bir bedenden dem çalar resimlerim. Farkım bu olsa gerek diye düşünüyorum. Birde yanıp gidiyor bedenim; yüreğime eş. Kayna kaynayabildiğin kadar dünya, yan yanabildiğin kadar. Nede olsa ben müebbet ayrılıkların tutsağı sen ki kalles!

Ara sıra camdan şehrin bu kalabalık caddelerine kaçamak bakışlar yapsam da korkuyorum aralarına inmekten. Bir hançer saplanıyor yüreğimin en alevli yerine. Artık bıktım ayrılık türküleri söylemekten.

Ki çaresizim, ki yok bir umarım. Dayarım on dörtlük tabancamı beynime şarjöründe tek mermi kalmışken, hayatla kumar oynarım.

Yandım Allah'ım...

Her şeyi bozuk bu dünyanın; insanları, sevgileri, dostlukları ve bozuk mevsimleri. Bir düzgün ben varım demiyorum ama hiçbir sebepte bulamıyorum hala hayatta olmama. Elim vicdanıma koysam da hep isyanı duyuyorum. Hürriyet türküleri arasında kaybolup giden yiğitliğim. Yırtmak gelir içimden elbiselerimi sonra bir deniz hayali kurup dalmak en abis noktalarına.

Bu ne alçaktır Yarab!

Bu yürek niye gülmez?

Şimdi bir fırsat daha versem de hayata; Yaşamak Kıymet Bilmez.....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yaşamayı Bilmem

Ne gecem bellidir,
ne diner gözüm;
ne biter isyanım
ne biter sözüm
aşktır tohumum ,sevgidir özüm.
Yaşamayı bilmeme hiç tatmadım ki
Yüreğime zulmü hiç katmadım ki...

Zoruöa gidiyor terkedilişler
gücüme gidiyor sevme deyişler,
yıllar yüreğime sevgiyi işler
Mutluluğu bilmem hiç tatmadım ki
Şu gönle zulmü hiç katmadım ki...

Gitti bütün dostlar sevdiğim gitti,
Yürekten sevmeler ta o gün bitti
Şu zindan geceler canıma yetti
Yaşamayı bilmem hiç tatmadım ki,
Gönle mutluluğu hiç katmadım ki...

30.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yaşasın Sevdam

Yaşasın sevgimiz bizim,
Yaşasın sevdam...

Yılmam artık
Ağlasamda durmam
Şerbet diye içerim ölümü
Avuçlarım da tutarım.
Sevdam en büyük ;
Ilık bir rüzgar eser ,
Nasıl da ağır bir yük...

Severiz işte ;
Ellerimizde kelepçe,
Ve
Gözlerimiz de hançer
İki ayağımız prangalansa bile
Medet ummayız isyandan
İnançlıyız
Zarar vermeyiz sevdadan ..

Bizim sevgimiz yüce
İnancımız büyük
Zafer bizim olacak bir gün
İnanıyoruz
Masal değil gerçek her şey

Yaşasın sevgimiz bizim
Aşkımız daim olsun
Sevgimiz yüce
Aşkımız kader olsun
Sevgimiz büyük bizim
Ilık bir rüzgar
Nede güçlüdür bu efkar...

Sevdam...
Ellerin dilinde
Ve
Dünya duyacak bir gün
Açacak sevda gülleri
Maksadım ;
hakim olsun aşka ömrüm ...

12.05.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yaşasın Sevdam

Yaşasın sevgimiz bizim
Yaşasın sevdam

Yılmam artık
Ağlasam da durmam
Şerbet diye içerim ölümü
Avaçlarımda tutarım
Sevdam en büyük
Ilık bir rüzgar eser
Nasıl da ağır bir yük
...

Severiz işte
Ellerimizde kelepçe
Ve
Gözlerimizde hançer
İki ayağımız prangalansa bile
Medet ummayız isyandan
İnançlıyız
Zarar vermeyiz sevdadan.

Bizim sevgimiz yüce
İnancımız büyük
Zafer bizim olacak bir gün
İnanıyoruz
Masal değil gerçek her şey

Yaşasın sevgimiz bizim
Aşkımız daim olsun
Sevgimiz yüce
Aşkımız kader olsun
Sevgimiz büyük bizim
Ilık bir rüzgar
Ne de güçlüdür bu efkar

Sevdam
Ellerin dilinde
Ve
Dünya duyacak bir gün
Açacak sevda gülleri
Maksadım;
Hakim olsun aşka ömrüm

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
01 Kasım 2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yeni Türk Lirası

Milyon bir oldu, milyar bin lira
Sıfırlar silindi; değişti para
Kuruşun derdine düştü fukara
Hayırlı olsun Yeni Türk Lirası...

Doların Sterlinin akılı karıştı
Bu işi ehilleri çoktan alıştı
Sıfırları silmek iyi buluştu
Hayırlı olsun Yeni Türk Lirası...

Paraların şekli şemali aynı
Yazar kasaların değişti beyni
Kalpazan amcaların bozuldu oynu
Hayırlı olsun Yeni Türk Lirası...

Dikkat et vatandaş oyuna gelme
Hesabını iyi yap borçlara dalma
Bir lira dolmuşlar, bir lira elma
Hayırlı olsun Yeni Türk Lirası...

Türkiye Cumhuriyetinde 2005 yılıtibariyle kullanıma geçen Yeni Türk Liramız hayırlı uğurlu olsun

08 Ocak 2005 Cumartesi
19:40 Yenimahalle

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yine Sana Döndüm İşte

Yine sana döndüm işte
Sana geldim...
Sen anılarımla hüzün baz çile
Seni yurt bildim.
Adın her sayfasında günlüğümün
Bazen şanımlı olursun
Sen ki gençliğimin arka sokakları
Sen ki vurulduğumsun.
İşte bu biteviye umudum
Karanlıklara bürünse d esenden uzak kasabalar
Seni anılarda buldum.
Bu kaçınıcı gelişim
Ya da kaçınıcı terk edişim seni
Biz bütünüz sizinle
Kaçmak ne kelime
Yine sana döndüm işte.

Sen adımın devamı
Ben senin tek vefalın!
Terk etsede seni cümle alem ben senle varım!
Şehir: sen bende tükenmeyen yara
 Sen anılarım,
 Sen hatıralarımla gizemli hazinesi
 Sen bende yitilmiş bir çare.
 Sen ki yüreğimde bir çocuğun gülmesi.
Şimdi yine beraberiz
Yine bir bütünüz sizinle
Beli de yasaklanmış bana senden başka yöreler
Ben sana döndüm işte...

.....17 TEMMUZ 2000 (22: 35)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yine Ve yine

Bilmem kaçınıcı kez gelişim mahallenize
ve bilmem
kaçınıcı kez geçişim kapınızın önünden.
Fakat ilk görüşüm seni bu hayal dünyamın pencerelerinden.
Yutkundum;
Sen açmadın ya kapıyı karşımda duruyordun.
Ürkekçe baktım gözlerinin içine ev o kadar çekingen
Ahh! ...
Seni ne kadar özlemişim bir bilsen!
Nasıl da kor gibi yakmış hasretin yüreğimi
... biteviye ayrılıklarım ...
ve yalnızlıklarım
senin olmadığı karanlık bir dünyada.
nasıl da saplanmış hançer gibi kalbime yokluğun.
Anlamadım ne biçim bir gözyaşı bu
Sessizliklere saplanıp ta dizilip yanaklarıma yudum yudum
Mesken kılmışım kendime bu sokağı
ve ben
işte bu ıslak kaldırımlarda dün gece de uyumuştum.
bin bir desise geliyor aklıma
lakin en zoru;
kapını çalmak ve çıkmak karşına.
Oysa bu zorunda geldim üstesinden
Bugün merhamet dilendim gözlerime bakan gözlerinden.
Şüphelenmiş benden şu yemyeşil sarmaşık
ve şu demir parmaklıklar
olsun...
yaşayan kalpler anlayamadı ya sevgimi
ruhsuz varlıklar aşktan ne anlar!
Bu gün sanki seninle dolaştım da el ele
İşte şimdi böyle bir sevinç, böyle bir heyecan var yüreğimde.
Yine şişti ya gözlerimin önü,
Ne yazar /
Görmüşüm bir kez perde aralarından bana güldüğünü.
Her lahza seni yaşamışım doğduğum günden beri
Her lahza seni yazmışım kirli ellerimle
Bembeyaz sayfalar üzerine.
Bu gün bilmem kaçınıcı kez gelişimdi
ve kaçınıcı kez geçişimdi kapınızın önünden.
lakin; ilk bugün gördüm seni sevgili!
kapının arkasından, dün gece uyuyakaldığım caddeden.
bu gün; ÖLMEK bile zoruma gitmez artık
ve dayanırım sensizlik meşakkatine
... Atmışım bugün bütün ümitsizlikleri üzerimden...

..... Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA

.....02 TEMMUZ 1999.... (12: 10)
Vedat DALOKAY Parkı BATIKENT

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yokluğun Resmi

Yokluğunun
gölgesi düşüyor yalnızlığıma,
ve yokluğunun öfkesi
" Maziden Bir Demet "
bu oluyo senle dolu günlüğümün ismi
ve günlüğüm
yalnızlığımın utangaç resmi.
Eseflenişimde bir isim gerek şimdi..

Parkta oynayan çocuklar takılıyor gözüme
ve köe bankta iki kişi
iki kelime
" Seni Seviyorum "
Boram boram tütüyorsun gözümde.
Saat bilmem kaç gecenin
ve
bilmem kaçınıcı sigaram bu
kendi kendine tükenen
Bir mektup,
bir selam ,
belkide sesini duymak "Alo " deyişinde
beklediğim bu senden .
Sensiz dolaşıyorum bu kentin
günahkar sokaklarını
ve sessiz...
Bir flaş daha patladı
bir resim daha eklendi
sensizliklerle dolu albümüme
Ne güneş doğmaya cesaret edebildi
ne rüzgar esmeye
ne de yağmur yağabildi.
Filan şehrin filan mahallesinde
aşkı kendinden büyük ,
kendi aşkından ;
Yandı eriyip bitti
aşk dolu bir yiğit.
Avdeti yok bu meçhule uzanışın
meçhule yol alışın tövbesi.
Meğer ne çok sevmişim seni !..
Yüksek binaların gölgesine sığınan
köpekler gibi aç
ve susuz
çöl de dolaşan bir bedevi ;
Ne uykusuzluğum
ne yorgunluğum belli.
Kaçıyorum birer birer çift ayaklılardan
belkide ;
tek fark bundan .
Kuşlar gibi özgür olmak isterdim göklerde
ağaçlar gibi hür ;
çiçek vermek mevsime.
Yine bir hayat

ve bir hayata bir kere ölmek.
yalnızlıklarımın tanımı
enbüyük fahişe benim demek.
İki kelime
" Seni Seviyorum ."
Sahi albüm diyordum
yokluğunun resimleriyle
dolup taşan bir albüm ;
Sen gittin gideli sevdiğim !
ne yaşadım ne öldüm.
Aşktan bahsediyor bütün mecmualar
benimalemece bahsedilecek bir aşkım
olmadı bile.
Muhtaçlığım sana firakına yandığım
hem gündüz,hem gece
Ne deçok sevmişim seni
ve
nede büyük hasretmiş
beni yakıp bitiren ;
dönemim hiç olmadı ya
çok oldu giden
...
Yüzümü kapadım günahlarıma
yüzümü kapadım sensizliklerime
bir flaş daha patladı ,
bir resim daha eklendi
yokluklarımin albümüne...

(04.07.1999)

.

.Mustafa Çelebi Çetinkaya

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yokmuş.....() () (

Bir varmış bir yokmuş
Varlığıyla yokluğu arasında bir varmış.
Hiç bitmemiş bu masal,
Hiç başlamamış da...

Koyu bir yalnızlık çepeçevre etrafımda
Bir gözyaşı gözlerimde; yıllardır dinmeyen
Belki de hiç anlatılmayacak bir masala hapsolmuş: BEN!
Bir varmış bir yokmuş hayatım.

Nice sevdayı masal eden o felek
Masala tutmuş gönlümü
Bir varmış başlamadan önce
Bittiğinde bir yokmuş,
Hiç yaşanmamış bu masal
Hiç yaşanmamış da...

18 Ağustos 2004 Çarşamba (19:40)

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yolcu'N

Boş kalmasın koltuklar 39 un yanında
Ha 40 ha 38.....

Boş kalmasın yanında ki koltuk,
Ben olayım senle dinlenme tesislerinde çay içen,
Benim omzuma koy başını,
Ve benle paylaş yolculuk telaşını...

Hiç fark etmez gülüm!
Ha pencere önü olmuş, ha koridor.
Yol da nereye götürürse götürsün beni,
Ha Van, ha Edirne ...
Yeter ki sen ol yolumu süsleyen,
Cehenneme de giderim seninle.

Sahi ya bırakıp gideceksin bugün beni bu şehirde,
Ben yine sensiz kaldırımlarında yürüyeceğim akşamları,
Sensiz bineceğim metroya,
Sensiz içeceğim demliklere sığmayan çayımı,
Lakin bir takat sarıp gidiyorsun ya yüreğime,
Varsın çocukça desinler be gülüm
; beklerim ölümüne...

ama ölümsüz bir sevdanın içinde,
ama ölümsüz bekleyişin deminde,
ama seninle!

Yolcu' n olayım!
Gönlün olsun güzergahım,
Hiç şerit değiştirmeden umutlar,
Ve hiç beklemeden ışıklarda sana varayım.
Park eyle beni gönlüne...

Yolun olayım!
Yolcu' n olayım!
Sen olayım!

Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA®
31 Temmuz 2006 Pazartesi / 02:39
/////S*E*V*D*A*Z*A*N*/////

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yolculuk

Yolculuk...

Bazen ürkek bir saatinde başlayan gecenin,
soluk yanan farların parıltısının da
kimsesiz.. bir başına.

Yolculuk...

Bazeb bir güneşin doğuşunda
kızarıklık gözlerin utangaçlığın da
ve elveda derken yarınlar
yoldan habersiz bir başına...

Yolculuk...

Yine üstüme geliyor yol üstü kasabaları
bir bir sayıyorum küsüp te darıldığım insanları,
yola çıkmalı saatler oldu ya
küskünler listesi son bulmadı.
Uzayıp gitti yollarla beraber anıların gürültüsü,
gölgesi düşsede yollara ayrılıkların
ayrılıkların gözyaşı yağmur gibi aksa da
olmadı...

Yolculuk...

Bazen bir veda bile edemeden ; insana
ansızın düşüp te ecelin peşine,
düşmek sosuz yollara
yine yalnızyine bir başına...

Yolculuk...

mesafeleri yüreğimde hapsettim
bleki dönüşü olmayacak ya bu küskün gidişin
belki de ayrılmak ta yalan , buralara hiç gelmemişim !
Şimdi sahipsizliğimi de buralarda bırakıp
ve zincirlerini kırarak bu aykırı kimsesizliğin
ve yüzümden indirerek bu masum aşk maskesini,
ve asarak bir darağacında bir defada seneleri
yollar anlamaz beni,

Yolculuk...

Bazen hiç veda bile edemeden ; insana
bir yol haritası çizilir
kimsesiz bir başına.....

_____07.04.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yoruluyorum

Hatırayla doldu masum yüreğim,
Hasretin yakıyor kavruluyorum.
Herşeyden çok bağlandım sana sevdiğim !
Aramız çok uzak yoruluyorum .

Nasıl da sevmiştim ümit doluydum
Sevdalar uğruna sevda yoluydum
Sonunda bak işte derbeder oldum
Aramızda sıradağlar yoruluyorum.

Sana kavuşmak şimdi hayalim
Sensiz hayata yoktur mecalim
Şu yalan dünyadan seni isterim
Dön artık ne olur yoruluyorum.

_____28.12.1999

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yunus Emre'ye İyiki Doğdun

İyi ki doğdun Minik Dünyalım
İyi ki varsın
Bu yürek volkanlar kaynatıyor hasretine
Ve hasretim
Bir ışık gibi gül yüzüne.
Bir yaşındasın ufaklık
Bir yıl oldu sen bu dünyaya
Ve bize mutluluk getireli
Sen ki bütün yalnızlıkları boğdun
Çanımızsın sen Minik Dünyalı
İyi ki varsın iyi ki doğdun.

Sana uzak bu illerden
Sana hasret kucak açan bu kollardan
Ve bizi ayrı koyan bu yollardan
Sana şiirler gönderiyorum.
Doğum günü armağanın olsun.
Şimdi yokum ya yanında
Soramayıp basamasam da bağrıma
"doğum günün kutlu olsun "....

yokluğumu aratmazsın bilirim
oysa ne güzeldi seninle oynamak
çocuk olmak...
Seni özlemek tasasında kaldı yüreğim
Ve hep Mutlu kal Yunus Emre
Ve hep mutlu ol budur tek dileğim
İyi ki doğdun Minik Dünyalı
İyi ki varsın
Ben doğum günü şarkıları söylüyorum sana
İyi ki varsın
İyi ki doğdun
Sen: mutluluğa giden yolsun
Haykırıyorum Minik Dünyalı!

Doğum Günün Kutlu Olsun:....

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Yüreğim

Yorgun yağmurlara doymadı bu şehir
Yanık özlemler kandı hayaller
Pimini çektiler elem bombasının
Yıldızlar yokluğa bulaştı birer birer.

Efsunlu geceler de kanlı gözyaşı
Nice sabahlar var güneş doğmadı
Yüreğim utanmaz bu işkence de
Acı çekti yıllardan mutlu olmadı.

_____16.06.2000

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Zama Zam Gelmiş (Enflasyona inat diye)

eNfLaSyOnA İnAt dİyE

ZAMA ZAM GELMİŞ

Dün ilan verildi kaymakamlıktan
Yeni dikilen bina lüks otelmiş
Oysa yine kesinti yapıldı maaştan
Hem yağa, şeker, una zam gelmiş

Memleket batıyorken azcık daha yesinler
Seçimlerden seçime bizim köye gelsinler
Açık varsa hesapta bize ceza kessinler
Hem oduna, kömüre, çaya zam gelmiş

Elektrikler kesik, suya kireç kattılar
Ne var ne yoksa elde, gavurlara sattılar
Seçimlerde iş vardı, seçim sonu sattılar
Hem benzine, petrole, yola zam gelmiş

Çuvalın dibi delik açık kesenin ağızı
Tavşan olduk diye kovaladı hep tazı
Yine borç dert içinde geçirecez bu yazı
Hem kilota, atlete, dona zam gelmiş

Senet menet derken düştük tasaya
Ne cebe para girdi nede kasaya
Yine zam geldi vergi denen yasaya
Yoksula zam gelmiş cana zam gelmiş...

Bakkal borç yazmıyor manav kapıda
Eksikmiş malzeme bizim yapıda
Dedeye güç katan viagra hapıda
Doktora, ilaca, hapa zam gelmiş.

Zam gelmiş zam kağıda kaleme
Devlet vergi koymuş benim çileme
Haciz konmuş gündüzüme geceme
Zama da zam gelmiş, zama zam gelmiş..

.....Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA
.....11 Nisan 1998

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Zamansız Talih

Yıldızlı geceler...

Ve buna tezat karanlık içinde kalan umutlarım. Doğrular arasında yaşayıp giden yanlışlarım.

Bulduğum mekan ve zaman arasındaki dağlara meydan okuyan fark. Bu olmayacaktı temennim.

Süratle benden uzaklaşan mutlulukların peşinden hayal kırıklığı ile bakıyorum. Bu kadar az mı sürecekti ve bu kadar yalan söylemeli miydim? .. Anlayamıyorum! bir yıl daha kayıplara karışıyor. Hayallerimi ne kadar erteleyebilirim ki? ve daha ne kadar susabilirim?

Affet Sevgilim! ...

Böyle olacağını düşünmemiştim. Her şey olduğundan kat kat daha güzel olacaktı. Yalansız çıkacaktım karşına ve güçlü. Nelere boyun büküyorum bir bilsen. Aydınlık adamlığım mazide kaldı. Gün be gün tüketiyorum. Kalemim oruç. suavi bir ıstırap yüreğimde. Şiirlerde kaldı aydınlık yarınlar ve söylediğimiz o güzel şarkı bitti. Ben: ben olacaktım aslında günahsız!

Ve sen çok iyisin; bu talihim zamansız.

Ben mi sev dedim sanki yüreğime.

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Zan

ZAN.....

Hala seni anlayabilmiş değilim ey dünya! Horoz dövüşü gibi uğraşıp duruyorum seninle. Her seferinde "ben adiyim" diyerek karşıma çıksan da hayır sen adi olamazsın diyerek bunu sana kanıtlamaya çalışıyorum fakat artık söylediğim yalana kendim de inanmıyorum.....

Haklısın Sen adisin!

Hatta rezilsin, paçavrasın, üç kağıtçısın, hainsin, alçaksın..... Yeter mi bu kadar hakaret sana. Ne deyim ki Allah'ından bulasın. Adi olmadığına inanmak için çok çaba sarfettim lakin artık sana hak ettiğini vereceğin. Keşke Allah'a yakın bana uzak olabilseydin!

Seni anlamış değilim. Bundan böyle de anlamak için uğraşmayacağım. Sen "O"sun işte. Hiçbir hakaretin üzerini örtemeyeceği kadar çirkin ve bir o kadar lüzumsuz. Sahi ya hala neden üzerinde basacak toprak verirsin anlamıyorum. Ah artık o toprağın alt tarafını bir görsem. Seni duyup işitmeyecek ve aynı sen gibi ruhsuz hale dönecek olan bedenimin üzerini bir örtsen. İstersen onu da yapma, toprağına da kabul etme beni. Seninle onca ittifak kurmak istememe rağmen her seferinde sırt çeviriyorsun ya artık sanada eyvallahım yok. Hatta varsa cesaretin düş meydana, çarpış benimle, al boyunun ölçüsünü. Sonra çekil git başımdan.....

Sende gör ki SEVDAZAN'ın sevda ile pişen yüreğinde kin ve isyan ne denli büyümekte. Nasıl yakıyor beni azap! Nasılda öfkeliyim sana

30 seneye yaklaştı da ömür yolum bir gün söylediğime "he" demedin, bir gün vermedin istediğimi, sağ gösterip sol vurdun sanki. Üzüm üzüme baka baka kararır derler yada körle yatan şaşı kalkarmış. Artık hangisini kabul edersen. Din de "düşmanın silahıyla silahlanın" diyor. Madem düşmanım sensin ve madem senin silahın hokkabazlıktır, alçaklıktır, adildir ve madem senin silahın menfaatten öte bir şey değildir ve madem sen silahında hevesi, arzuyu, ümidi, düş kırıklığını, acıyı mermi diye kullanırsın.

Hazırlan SEVDAZAN'ın hışmına dünya!

Sana bakarak karardım, yanından şaşı kalktım ve silahımla silahlanacak ummadığın anda ummadığın kuvvetimle vuracağım seni.....

...
Öf.....

Oysa güzel güzel anlaşaydık ne vardı sanki. Çok bir şey de istemedim ki senden. Ne Karun'un zenginliği kadar para bekledim ne Süleyman gibi şah'lık. Bir lokma ekmeğime, bir bakışlık sevdiğime dokunmayacaktın o kadar! Sınav dedin kazandım, kupa dedin ben aldım, oku dedin hatmettim, öğren dedim hıfzettim. Olmadı ulan adi dünya!

Fakat, sabret olacak. Beni en sonunda bir kelimenin ardında perişan ettin ya.....
Birde neyine güvendiysen ÖLÜ adımları ZAN yaptım. Lakin sen bilirsin ZAN neleri kapsar içinde. Seni anlayamadım anlamak ta istemem gayrı.

ZAN'ın vebalini canınla ödeyeceksin!

Bilirim ölüm haktan emirdir amma
benden evvel sen öleceksin ...

...

///*s*e*v*d*a*Z*A*N*///

28 Mayıs 2006 Pazar 15:10 / Kurtuluş

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Zor Sevda.....gözleriN

.....gözlerin....

Nereye varacak bilmem bu gizem?
Acıkan gönlüme nur' dur gözlerin...
Canıma kast eyleyen bir özlem var ki,
İçime hapsolan kor' dur gözlerin...

Yılların içinden bir can uzanır,
Ellerimden tutan yol' dur gözlerin...
Kim çileyi görse Azrail sanır
Ölümden dahi bana boldur gözlerin.....

Öyle bir sevda ki hiç duyulmamış,
Koca dünya içinde dardır gözlerin
Aşık olmak ne ki sevmek kim için
Bana bir sevgili vardır gözlerin.

10 Eylül 2005 03:25

Mustafa Çelebi Çetinkaya

Zor Yazdım Bu Mektubu

Aslında sana hiç bahsedemedim sensizliğimden. Aslında sen her elini uzattığında ben biraz daha yalnız kaldım. Gün be gün büyüyen birlikteliğimize rağmen, aslında birbirimizden uzaklaştığımızın farkına varamadık. Bağlılığımızı onurlandıran "sevgi" gibi güzel bir duyguyken; sen bana her sarıldığında ben seni daha çok özledim. Ne sensiz kalabildim, ne seni kabullendim. Çelişkiler içinde geçen her günün gecesinde başımı göğe kaldırıp yıldızlara her baktığımda senin bana ne kadar uzakta olduğunu bir kez daha gördüm. Her doğan güneşle güne seni dünden daha çok severek başlamama rağmen seni tanıdıkça biz olamayacağımızı anladım. Sana benim ol demeye kudretim, sana git demeye cesaretim yoktu. Seninle acı çektim, sensiz işkence...

Seni, sen mutlu oluyorsun diye öpüp koklarken içimden aslında seni ne kadar arzuluyor olduğumu düşündüm. Tenine her dokunuşum, saçlarını her tutuşum, ıslak dudaklarını her öpüşüm vicdan azabı oldu bana. Unutacağını bilsem kurşunla doldururdum beynimi. Seni öyle çok sevdim ki; seni mutlu edemeyeceğimi bile bile sana gelmek: hem de koşu koşu. Keşke beni sevmeseydin! ...

Şimdi ne yaşadığım günün anlamı var, ne yaşayamadığım. Kaç gün oldu duyamayalı sesini, bir telefon kadar yakınsın oysa ve sen dargınsın. Gözlerinden dökülen her damla yaşa bir dünya yakmaya kudretim olsaydı bu dünyadan başlardım. Balık okyanusta susuz kalmaz ya ben sanki koca bir okyanusun ortasındayım ve susuzum. Öyle yalnızım ki çektığım bu deli vicdan azabının ne bir adı var ne de bir bağışlanması...

Aslında sana hiç bahsedemedim sensizliğimden ve sana veda bile edemedim giderken. Belki daha öncede çok yaşadım ama şimdi ki yalnızlığımın üzerini ölüm bile örtemez. Seni her şeyden çok severken sana layıkıyla sevgimi veremedim ya; yazıklar olsun bana! Senleyken bile sensizliğin azabını çekerken şimdi öylece sensiz kaldım: Sahipsiz, bir başıma ve yarım.

Affet sevgilim ! Seninle ben bir araya gelip BİZ olacaktık ama ben "ben " olamadım.

16 Aralık 2004 Perşembe (02:51)
Mustafa Çelebi ÇETİNKAYA ®

Mustafa Çelebi Çetinkaya